

Giới thiệu Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu

Truyện Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu của tác giả Ti Mộng từ ngay có tiền cô đã thay đổi thành người phụ nữ hoàn toàn khác trước. Hào quang thoáng qua thì cô đã bị trói đưa đi làm người giúp việc!

Người lạ kia là một tên đàn ông yêu nghiệt bên cạnh từ từ tỉnh lại sau một giấc ngủ dài, dùng đôi mắt yêu mị nhìn người phụ nữ đã ngủ với mình: “Tiểu Dương, em muốn bỏ chạy, em đã ngủ với anh rồi vẫn còn nghĩ muốn chạy sao? Em chính là người vô trách nhiệm như vậy sao?”.

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra với cô nhanh quá vậy? Một tình tiết rất tò mò khiến các bạn phải đọc truyện ngay để theo dõi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chó muốn cướp

Từ khi Đỗ Lôi Ti có đàn ông, có thể tin dụng liền biến thành một người phụ nữ khác.

Cô chẳng qua chỉ là một người bình thường trên phố, vì sao lại bị trói đưa đến phủ tổng thống làm nữ giúp việc chứ?

Nhìn kỹ lại cũng quá vô lý không phải sao?

Cô thực sự đưa tổng thống đại nhân cho.....

Phải làm thế nào? Tại sao sự việc như thế lại phát sinh trên người cô? Cứ như vậy thì trái tim nhỏ bé của cô sẽ không chịu được.

Bỏ đi, nhìn lại túi tiền của mình một chút, còn lại mấy chục tệ, vẫn là đưa hết toàn bộ cho chủ tịch đại nhân vậy!

Người đàn ông yêu nghiệt bên cạnh từ từ tỉnh lại sau một giấc ngủ dài, dùng đôi mắt yêu mị nhìn người phụ nữ đã ngủ với mình: “Tiểu Dương, em muốn bỏ chạy, em đã ngủ với anh rồi vẫn còn nghĩ muốn chạy sao? Em chính là người vô trách nhiệm như vậy sao?”

“Tổng, tổng thống, anh có thể đừng nhìn tôi một cách quyến rũ như vậy được không, tôi sợ tôi không cẩn thận sẽ nhào lên.....”

Kết hôn, ngủ một giấc tỉnh dậy liền kết hôn.....

Có ai nói với bản thân rằng chồng mình lại vô lại như vậy không?

Ngay sau đó, cô gái nào đó khóc long trời lở đất chạy trốn dương vật.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 2: Tôi đập đầu xin anh.

Người đàn ông chỉnh sửa quần áo ngồi ngay ngắn lại, nhìn cô gái ngồi trước mặt không được xem là “đẹp” lắm, tại sao cô lại xuất hiện trong xe của anh chứ?

“Cô.....cô.....tổng thống, anh xem người phụ nữ quê mùa, xấu xí kia lại đang chửi em.” Người phụ nữ ở trong lòng người đàn ông nũng nịu nói nhưng ánh mắt lại giống như một thanh kiếm sắc chĩa thẳng vào người cô.

Tôm tép?

Tôm tép???

Mẹ kiếp, chuyện này là thế nào, không phải nói tổng thống là người quản lý thiên hạ sao? Làm gì có thời gian ở đây? Lại còn làm chuyện xấu xa như vậy?

Nghĩ tới đây Đỗ Lôi Ti không hề có hình tượng, phá lên cười: “Chị gái à, chị quá vui tính rồi, nếu anh ta là tổng thống thì tôi chính là vợ tổng thống, đùa kiểu gì vậy chứ, đừng làm hỏng mất hình tượng của tổng thống trong lòng tôi!”

Nói xong còn nhìn ra ngoài cửa xe xem con chó mực còn ở đó không, phát hiện con chó đã đi vẫn không quên cầm miếng sandwich trên tay cắn một miếng, từ từ thưởng thức.

Người phụ nữ kia thấy cô phá hư chuyện tốt của mình, không có ý muốn xuống xe còn ngồi đó ăn mấy thứ linh tinh, đưa tay giặt lại, nhấn cửa sổ xe, ném ra ngoài.

Người phụ nữ chỉnh sửa lại quần áo, nhũn mày, lau miệng, mất hứng nói: “Đồ nhà quê, sao cô vẫn còn chưa xuống xe? Cô cho rằng chiếc xe này là thứ cô có thể ngồi sao?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy giọng nói của cô ta liền muốn nhổ nước miếng rồi, cả người không tự chủ run lên “Chị gái à, chị có thể nói chuyện với giọng bình thường một chút được không, may mà tôi chỉ mới ăn một ít, nếu không nhất định sẽ ối hết ra.”

Người phụ nữ kia nghe thấy cô phản bác lại mình như thế, giận đỏ mặt, quay đầu lại nhờ người đàn ông ngồi bên cạnh giúp đỡ “Tổng thống, anh xem đồ nhà quê kia đang bắt nạt em, sao anh không giúp em chứ?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn một chút, phát hiện ra người phụ nữ mới vừa quan hệ với mình tại sao lại không có chút biểu hiện dịu dàng nào, nhất thời cảm thấy mất hứng thú.

“Tổng.....”

Lời còn chưa nói hết đã bị giọng nói lạnh lẽo ngăn lại.

Bùi Tuấn Vũ nhấn hộp điều khiển, cửa sổ thủy tinh bên trong xe dần hạ xuống.

Mặt lạnh lùng phản phô với thư ký trước mặt: “Đường Vũ, đưa cho cô ấy một tờ chi phiếu!”

“Dạ, tổng thống!”

Soạt soạt soạt vài cái, viết một tờ chi phiếu, thư ký đưa tới trước mặt người phụ nữ kia.

“Tổng thống, em không muốn đi. Em còn chưa hầu hạ anh mà?”

“Lập tức rời khỏi đây, nhớ, chuyện ngày hôm nay không được nói ra ngoài, nếu không thì cô biết hậu quả sẽ thế nào.” Đường Vũ nói xong đi xuống xe, mở cửa xe, người phụ nữ kia hậm hực phần nộ xuống xe, dậm chân một cái, tức giận nhìn chiếc xe rời đi.

Từ đầu đến cuối, người đàn ông kia không nói một câu, sắc mặt tối sầm.

Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ, chuyện gì đang xảy ra vậy? Ai tới nói cho cô biết với?

Đường Vũ nhìn cô gái đang còn ngồi ngẩn ngơ, sau đó hỏi: “Tổng thống, cô gái này phải xử lý thế nào?”

Lúc này Đỗ Lôi Ti mới phục hồi tinh thần, mặt như muốn khóc “Tổng thống, tổng thống, xin anh tha thứ, tôi dập đầu xin anh, van xin anh.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chạy là thượng sách.

Vốn dĩ Đỗ Lôi Ti định cầu xin tha thứ trước, sau đó thừa cơ hội mở cửa xe chạy đi, nhưng không ngờ.....

Cô bị ghim chặt rồi, ông trời cũng không chịu giúp cô, cánh cửa bên ngoài không ngừng di chuyển, thì ra xe đã chạy, lại còn chạy rất nhanh a a a a a!

Đỗ Lôi Ti cảm phần trong lòng, nhưng mà không biết phải làm sao?

Bùi Tuấn Vũ thu hết mọi cử động của cô gái ngồi trước mặt vào trong mắt, cảm thấy thật sự rất thú vị, tính cách của cô không giống với những người phụ nữ mà anh từng quen, nhất thời khiến cho anh cảm thấy muốn trêu chọc cô.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy ánh mắt cười như không cười của anh, nhất thời cảm thấy cực kỳ đáng sợ “Tổng, tổng giám đốc, không phải, không phải, tổng, chủ tịch, không đúng, không đúng, là tổng thống, tổng thống đại nhân, van xin anh, xin hãy tha cho cái mạng nhỏ này, không nên so đo với tôi, thật sự không phải tôi muốn phá hư chuyện tốt của anh, van xin anh.” Một hơi nói xong vẫn không quên nặn ra vài giọt nước mắt cá sấu.

Vốn dĩ Bùi Tuấn Vũ định trêu chọc cô, giờ cổ tay lên nhìn đồng hồ, sắp tới giờ họp ở Bộ Ngoại Giao, cho nên từ bỏ suy nghĩ này.

“Dừng xe!”

Thư Ký ngồi ở phía trước quay đầu hỏi “Tổng thống có chuyện gì?”

“Cho cô gái này xuống xe!”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy tổng thống buông tha mình, trong lòng rất vui mừng, thiếu chút nữa la lên, vận số của cô hôm nay tốt vậy sao, tổng thống lại không so đo với cô.

Tổng thống đại nhân, hôm nay anh không so đo với tôi, sau này tôi sẽ càng kính yêu anh hơn, tôi sẽ khiến người trong nhà càng kính yêu anh, nghĩ tới đây liền cảm thấy rất vui.

Ha ha ha!!!

Mặc dù trong lòng Đỗ Lôi Ti rất vui nhưng trên mặt không có bất kỳ biểu hiện nào, nếu tổng thống nhớ ra gì đó, không thả cô đi, vậy cô phải làm sao.

Xe dừng lại ven đường, Đỗ Lôi Ti vội vàng mở cửa, bước xuống xe, tổng thống, đây chính là tổng thống, không phải là người mà cô có thể chọc vào, ba mươi sáu kế, chạy là thượng sách.

Lúc đóng cửa xe, Đỗ Lôi Ti đột nhiên nghĩ phải nói gì đó, lúc xoay người lại nhìn thấy mười mấy vết xước do móng chó cào ở trên cửa sau xe. Bị dọa đến hồn bay phách lạc, dừng nói là phải nói gì, chỉ cần liếc nhìn cửa xe cũng thấy mất mạng rồi.

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên xe chỉnh sửa quần áo, trong lúc vô tình nhìn thấy một cái thẻ ngay cạnh chỗ ngồi.

Vì vậy đưa tay cầm lên nhìn, thì ra là chứng minh thư.

Họ tên: Đỗ Lôi Ti

Tuổi: 23

.....

Bùi Tuấn Vũ đưa chứng minh thư cho Đường Vũ, Đường Vũ mở cửa xe gọi “Cô gái.....”

Lúc Bùi Tuấn Vũ đưa chứng minh thư cho Đường Vũ, thái độ rất phấn khích, Đỗ Lôi Ti, Đỗ Lôi Ti, là ai đặt tên vậy chứ, một cô gái như một đóa hoa nở rộ lại bị cái tên này hủy hoại.

Cái tên này thật sự rất thú vị, tên lại giống như tên bao cao su, khuôn mặt đẹp trai của Bùi Tuấn Vũ khẽ cười.

Đỗ Lôi Ti nghe thấy người kia gọi mình, sợ đến nỗi không dám nói gì, lập tức chạy hết tốc độ có thể, vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn xem người trên xe có đuổi theo hay không.

Đỗ Lôi Ti vừa chạy vừa suy nghĩ, có phải tổng thống yêu nghiệt kia biết chuyện mấy vết xước trên xe rồi không, rõ ràng anh đã thả cô, sao còn gọi cô lại chứ?

Sau khi chạy qua hai con đường Đỗ Lôi Ti dừng lại, bởi vì cô thật sự chạy không nổi nữa, cô là một người cực kỳ lười vận động, bây giờ lại chạy qua hai con đường thật sự là không thể tưởng tượng được.

Đỗ Lôi Ti khom người, thở hổn hển, hy vọng tổng thống không đem chuyện mấy vết xước trên xe tính sổ với cô.

Muốn trách thì trách con chó mực kia, cào xe nào không cào lại đi cào xe tổng thống thành như vậy, thật sự là rất thâm hiểm, không dám nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chương 33

Đỗ Lôi Ti quay về phủ tổng thống, vào phòng thay đồ giúp việc đi ra.

Cô biết, chỉ cần tổng thống không lên tiếng, cô không thể rời khỏi phủ tổng thống, cô là người giúp việc ở đây, chỉ có thể học tập, thích ứng với hoàn cảnh nơi đây.

Cô nghĩ lại liền thấy hối hận, chỉ vì một bữa ăn sáng mà khiến tuổi thanh xuân của mình trở thành người giúp việc ở đây, đây chưa là gì, phải phục vụ hai ba con với tính tình không ổn định, tốt nhất là nên giữ cái mạng nhỏ của bản thân trước.

.....

.....

Buổi sáng cứ lặng lẽ trôi qua, cô đã bị tính khí nóng nảy của tổng thống làm cho đầu óc choáng váng không có thời gian dành cho những việc yêu thích nữa, tiểu Ngọc đi về phía cô.

“Có chuyện gì không?” Cô từ từ ngẩng đầu, thuận miệng hỏi.

“Lôi Ti, quản gia gọi cô xuống, ông ấy đang ở phòng ăn chờ cô!” Tiểu Ngọc nghiêm túc nói.

“Uh.....Tôi biết rồi!” Đỗ Lôi Ti yếu ớt trả lời.

Bây giờ cô thật sự rất buồn bực, rõ ràng cô chỉ mới vào làm ngày đầu tiên liền sắp xếp cho cô gọi tổng thống dậy, không biết lần này gọi cô lên làm gì, bây giờ trong lòng cô cảm thấy rất sợ hãi.

Không còn cách nào khác, cai bảo bây giờ cô là người giúp việc trong phủ tổng thống, quản gia giao việc gì thì cô làm việc đó, người làm bây giờ cũng thật là khổ. Nhưng mà cái mạng của cô là khổ nhất.

Đi tới phòng ăn, cô tới trước mặt quản gia “Quản gia, ông tìm cháu có việc gì?”

Quản gia đưa một cuốn thực đơn để trước mặt cô.

Đỗ Lôi Ti không hiểu nhận thực đơn, quản gia đưa cho cô xem cái này làm gì? Chẳng lẽ lại muốn cô nấu cơm sao?

Nghĩ đến đây liền cảm thấy sợ, bữa ăn tối qua như một bức tranh không ngừng xuất hiện trước mặt cô.

Nếu như thật sự phải nấu cơm, cô đoán có chết cô cũng không thể bồi thường hết cho tổng thống.....?

Quản gia nhìn sự biến đổi trên khuôn mặt cô cũng biết cô đang nghĩ gì, vì vậy mở miệng nói “Nước Hàn muốn qua thăm cho nên đây là thực đơn dành riêng cho khách.”

Đỗ Lôi Ti như rơi vào trong sương mù, thực đơn dành cho khách sao lại đưa cho cô làm gì? Cô chỉ là một người làm nhỏ nhỏ mà thôi.

“Cho cô xem thực đơn dành cho khách là để đề phòng buổi tối nếu có thành hướng khẩn cấp xảy ra thì mỗi người giúp việc phải trợ giúp đối phó, biết chưa?” Quản gia tiếp tục nói.

Xuay người nhìn tiểu Ngọc đứng bên cạnh “Cô đi tìm thư ký của công chúa nước Hàn, hỏi xem công chúa có kiêng cử gì không, nếu muốn ăn gì thì cứ nói với đầu bếp là được!”

Giờ phút này tất cả người giúp việc đều bận rộn công việc của mình, Đỗ Lôi Ti từ phòng ăn đi ra, nhìn thấy bình hoa cúc trên bàn ăn liền nhúm mày.

Cô đã từng nhìn thấy trên tivi, nước Hàn nổi tiếng là hoa hướng dương, tại sao lại bày hoa cúc trên bàn ăn chứ? Thật sự là không thích hợp để đãi khách, không ngờ quản gia cũng có lúc phạm lỗi.

Đỗ Lôi Ti liền nghĩ tới trong vườn hoa có trồng rất nhiều loài hoa, trong đó có hoa hướng dương, cô cầm thực đơn đi vào vườn hoa, cắt một bó hoa hướng dương, thay thế bình hoa cúc trên bàn.

“Cô đang làm gì vậy?” Người giúp việc tên Thanh dùng ánh mắt khinh bỉ nói.

“Tôi? Cô không nhìn thấy sao? Tôi đang thay hoa, không được sao?” Đỗ Lôi Ti không thèm để ý tới cô ta.

Nói xong liền đi ra phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Bán bao cao su.

Khi đoàn xe tổng thống đến bộ ngoại giao những nghị sĩ đang chuẩn bị vào họp đều dừng chân đứng lại chờ đợi tổng thống bước xuống khỏi xe.

Có một nghị sĩ mất tinh thần vô tình nhìn thấy cánh cửa sau xe có mười mấy vết xước dài nhất thời mở to mắt, những nghị sĩ khác nhìn thấy biểu hiện của ông cũng nhìn theo.

Chờ đến khi Bùi Tuấn Vũ xuống xe đã nhìn thấy một cảnh như vậy.

Nghị sĩ Lý đi lên trước, cung kính nói với tổng thống: “Tổng thống, có phải xe của ngài vừa mới va chạm ở chỗ nào không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn theo hướng mà nghị sĩ nói, sắc mặt nhất thời tối sầm.

Đường Vũ lập tức đi lên trước: “Tổng thống, sao vậy, xảy ra chuyện gì sao?”

Rõ ràng xe chưa từng xảy ra va chạm, làm sao lại có nhiều vết xước như vậy?

“Cậu xem một chút những vết xước này từ đâu mà có cho tôi!” Nói xong xoay người đi vào bộ ngoại giao họp.

Những nghị sĩ kia nhìn thấy tổng thống đi vào bộ ngoại giao cũng lập tức đi theo.

Bùi Tuấn Vũ ngồi ở vị trí lãnh đạo cao nhất, những nghị sĩ còn lại đều tìm được chỗ rồi rít ngòi xuống.

“Cuộc họp lần này chủ yếu là nhằm vào việc nước Hàn xuất binh gây rối nước ta, đối với sự việc này các vị có ý kiến gì không?” Nói xong, Bùi Tuấn Vũ nhìn các nghị sĩ đang ngồi chung quanh.

“Tổng thống, nước Hàn không biết sống chết thế nào liền muốn khiêu chiến, vậy chúng ta cũng không cần khách khí nữa.

“Tổng thống, chúng ta vẫn nên xem xét một chút, tại sao nước Hàn muốn khiêu chiến với nước ta, như vậy mới có thể tìm ra phương án giải quyết.”

Cuộc họp lần này diễn ra trong ba tiếng, trong lúc mọi người vẫn còn đang bàn luận âm ỉ liền kết thúc.

Thật ra thì lần này Bùi Tuấn Vũ muốn nghe xem ý kiến của những nghị sĩ kia như thế nào, anh đã sớm nghĩ xong phương án giải quyết, dù sao anh cũng là người lãnh đạo cao nhất của đất nước, một chuyện nhỏ như vậy cũng không giải quyết được vậy thì không xứng đáng với vị trí này rồi.

Bùi Tuấn dẫn đầu đi ra khỏi phòng họp, Đường Vũ cùng những nghị sĩ khác đi theo phía sau.

“Đường Vũ, tôi nhớ ra tại sao cửa sổ xe lại có mấy vết xước kia rồi, bây giờ cậu lập tức tìm cô gái ngu ngốc kia cho tôi!”

“Vâng, tổng thống!” Nói xong lên xe, một đoàn xe từ từ tiến về phía phủ tổng thống.

Sau khi quay về phủ tổng thống Bùi Tuấn Vũ lập tức đi vào phòng làm việc, anh đã nghĩ ra phương án giải quyết, làm sao để kiềm chế nước Hàn cho nên anh không lo lắng.

Ngược lại cô gái ngu ngốc lúc sáng phá hư chuyện tốt của anh, lại còn biến xe của anh trở thành như vậy, trong lòng nhất thời giận sôi lên.

Bên này, Đỗ Lôi Ti vừa chạy thực mạng trốn thoát khỏi tổng thống điện thoại lại vang lên.

“Alo, anh Bán, nhớ em sao? Công việc hôm nay của em lại bị từ chối rồi, phải làm sao đây?” Đỗ Lôi Ti nhìn tên trên điện thoại, nũng nịu nói.

“Lôi Lôi, chúng ta chia tay đi!”

“Tại sao? Em làm gì sai sao?”

“Không phải em làm gì sai, mà là.....”

“Là cái gì?”

“Bởi vì bây giờ anh thật sự chịu không nổi mỗi lần đưa em ra ngoài, lúc giới thiệu tên em với bạn bè tất cả mọi người đều cho rằng anh đang bán bao cao su, được rồi Lôi Lôi, anh đã quyết định rồi, chia tay, cứ như vậy đi!” Nói xong liền dứt khoát cúp máy.

“Này, alo, alo.....” Đỗ Lôi Ti vẫn hướng về phía điện thoại la to.

Đỗ Lôi Ti tự an ủi mình, nhất định là anh Bán đang đùa giỡn với cô, tình cảm ba năm không thể nào kết thúc bằng một cú điện thoại như thế, cô không tin, cô tìm cho mình một lý do, có lẽ tâm tình anh Bán không tốt mới nói chia tay với cô.

Vì vậy, Đỗ Lôi Ti ấn điện thoại gọi lại “Thật xin lỗi, số quý khách vừa gọi hiện đã tắt máy, sorry.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bà chủ nhà phù thủy.

Đỗ Lôi Ti mặt đầy nước mắt quay trở về phòng trọ.

Ném túi xách lên giường, cô cũng nằm đàng chừ đại trên giường, hít thở thật sâu, muốn đem hết tất cả những không khí ô nhiễm hôm nay hít phải thả ra ngoài.

“Ding ding.....” Tiếng chuông điện thoại vang lên Đỗ Lôi Ti ù rú nghe điện thoại.

“Anh Bân, chuyện chia tay có phải là anh đang đùa hay không?” Đỗ Lôi Ti theo bản năng ngồi dậy, lo lắng hỏi.

“Xin chào, cô Đỗ, tôi là nhân viên ngân hàng, tháng này thẻ tín dụng của cô chi nhiều hơn thu, không thể nào dùng được nữa, xin cô cuối tháng trả đủ toàn bộ số tiền, nếu không sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng của cô sau này.”

“Vâng, tôi biết rồi!” Đỗ Lôi Ti buồn bực cúp điện thoại.

Sớm biết như vậy thì đã không nộp đơn cũng sẽ không mất tiền mua quần áo, nếu không phải mua quần áo thì đã không có chuyện chi nhiều hơn thu, sao hôm nay lại xui xẻo như vậy chứ?

Đầu tiên là bị công ty đuổi ra ngoài, tiếp theo bị chó rượt, sau đó ngồi lên xe tổng thống lại còn phá hư chuyện tốt của tổng thống đại nhân, tổng thống có lòng tốt thả cô ra nhưng những vết xước trên cửa xe thì phải làm sao?

Hy vọng tổng thống không biết, nếu không có bán cô đi cũng không đủ tiền cho tổng thống sửa xe.

Trong một ngày, Đỗ Lôi Ti từ một cô gái có bạn trai, không có công việc, có thẻ tín dụng, lác mình một cái trở thành không có bạn trai, không có công việc, không có tiền tiêu, hoàn toàn biến thành du dân ba không rồi.

Hình như vận đen của ngày hôm nay vẫn chưa hết.

“Cốc cốc.....” Tiếng gõ cửa vang lên.

Khuôn mặt Đỗ Lôi Ti như đưa đám, miễn cưỡng từ trên giường đi xuống, chậm rãi đi ra mở cửa.

Nhìn thấy khuôn mặt béo phì của bà chủ nhà đang đứng ở cửa nở nụ cười.

Trong lòng cô thoáng hồi hộp.....chỉ có lúc thu tiền nhà bà chủ nhà mới nở nụ cười hiền lành như vậy.

“Tiểu Lôi ăn cơm chưa?”

“Cháu chưa ăn.....” Đỗ Lôi Ti hơi lo lắng.

“Ai ui, đã trễ như vậy rồi sao còn chưa ăn cơm, hay là sau này cháu cứ sang nhà đi ăn cơm đi, dù sao cũng chỉ là thêm một đôi đũa.” Bà chủ nhà nở nụ cười hiền lành.

Đỗ Lôi Ti vội vàng lắc đầu, nếu thật sự qua nhà bà ta ăn cơm, bà phù thủy này cũng sẽ cộng vào trong tiền nhà.

Sau khi nói chuyện mấy câu, bà chủ nhà trực tiếp vào thẳng vấn đề “Tiểu Lôi à, tiền phòng tháng sau của cháu.....”

“Vấn đề này, tiền phòng có thể muộn một hai ngày không đi? Bây giờ cháu hơi kẹt tiền.....”

Bà chủ nhà vừa nghe, sắc mặt biến đổi, chỉ chốc lát sau miễn cưỡng mở miệng nói “Không sao, dù sao tình hình kinh tế của cháu cũng không ổn, vậy thì thêm hai ngày nữa, hai ngày sau đi quay lại nếu cháu vẫn không có tiền thì đừng trách đi không khách khí!” Nói xong lắc lắc cái mõng béo ú đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti thở dài nhưng vừa nghe thấy hai ngày sau bà chủ nhà sẽ quay lại, trong lòng không tránh khỏi có chút khản trương nhưng khi nhìn thấy nét mặt của bà chủ cô cũng chỉ có thể dạ dạ vâng vâng đồng ý.

Đỗ Lôi Ti đóng cửa phòng nhớ tới cơm trưa cùng cơm tối cô vẫn chưa ăn, vào phòng bếp lấy ra một gói mì ăn liền.

Ăn tối no nê, Đỗ Lôi Ti thay quần áo ngủ, nằm trên giường nhỏ, hai ngày biết đi đâu kiếm tiền trả tiền phòng.....

Nghĩ một lúc liền nằm ngủ thiếp đi.....

Ngày hôm sau Đỗ Lôi Ti liền bị tiếng chuông đồng hồ đánh thức.

Đỗ Lôi Ti mở to mắt, nhìn trần nhà, quyết định, hôm nay cứ ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe, không đi đâu, cứ như vậy, thoáng một cái một ngày cứ như vậy trôi qua.

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Phủ tổng thống.

Ngày hôm sau khi trời vừa rạng sáng, Đỗ Lôi Ti muốn dậy sớm đi tìm việc, không ngờ bà chủ nhà phù thủy đã đứng trước cửa phòng cô.

Bà chủ nhà phù thủy bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười “Tiểu Lôi, sớm như vậy đã muốn đi ra ngoài sao, thời gian đóng tiền phòng đã tới!”

Đỗ Lôi Ti nở nụ cười còn khó coi hơn khóc “Dì, có thể trễ thêm mấy ngày không, bây giờ cháu muốn ra ngoài tìm việc làm, lĩnh lương liền lập tức trả tiền phòng cho dì có được không?”

“Cái gì? Cô không có việc làm? Vậy cô còn ở đây làm gì? Tiền phòng còn không đóng nổi vậy thì tôi cũng không cho thuê phòng nữa, cô mau thu dọn đồ đạc đi!” Bà chủ nhà phù thủy lộ ra khuôn mặt sắc sảo quát tháo.

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy không cho thuê phòng, vậy không phải cô phải ngủ dưới gầm cầu rồi sao, nghĩ đến đây nhất thời hoảng sợ đến khản trương “Dì, làm ơn, thư thả cho cháu mấy ngày đi, nếu bây giờ cháu dọn đi cũng sẽ không có chỗ nào để ở!”

“Cô có chỗ ở hay không liên quan gì đến tôi, có hai con đường cô tự chọn đi, một là bây giờ đóng tiền thuê nhà cho tôi, hai là ngay lập tức thu dọn đồ đạc rồi đi!”

“Dì, con có thể không chọn cái nào được không? Còn có lựa chọn thứ ba không?” Đỗ Lôi Ti khê hỏi, chỉ sợ chọc bà chủ nhà phù thủy này phát điên lên.

Bà chủ nhà phù thủy cười hi hi nhìn cô, lập tức lộ ra nét mặt hung ác “Điều thứ ba là ngay lập tức cút đi!” Nói xong đi vào trong phòng ném va li của Đỗ Lôi Ti ra ngoài.

Vừa nhìn thấy va li của mình nằm ở ngoài hành lang, Đỗ Lôi Ti nhất thời bùng nổ “Bà, bà phù thủy, không thuê thì không thuê, sao lại ném va li của tôi ra ngoài?”

“Cái gì, cô kêu tôi là phù thủy, đúng là hồ ly tinh, tôi tốt bụng cho cô thuê phòng, cô lại chửi tôi như vậy?” Bà chủ nhà phù thủy gợn tay lên như muốn đánh Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti nhắm hai mắt lại, che đầu, chờ đợi cái tát này giáng xuống, nhưng mà chờ cả một lúc lâu vẫn không thấy đau, kết quả là, từ từ mở hai mắt của mình, chuẩn bị xem chuyện gì xảy ra cô liền hoàn toàn kinh ngạc!

A a a a!

Chuyện gì xảy ra vậy?

Ai tới nói cho cô biết với?

Tại sao thư ký tổng thống lại tìm tới đây?

Trong nháy mắt Đỗ Lôi Ti liền nghĩ đến mấy vết xước trên cửa sổ xe tổng thống, kết quả liền giả vờ cười khúc khích hỏi: “Thư ký đại nhân, anh tìm tôi có việc gì sao?”

Đường Vũ nghe thấy có người gọi mình là đại nhân, thiếu chút nữa nhịn không được bật cười, nhẹ nhàng ho khan hai tiếng: “Tổng thống muốn gặp cô!”

“Thư ký đại nhân, tổng thống một ngày kiếm cả tỷ bạc, tại sao lại muốn gặp tôi, lại nói bây giờ tôi thất nghiệp còn phải ra ngoài tìm việc nên không thể đi theo!” Nói xong muốn xách va li của mình chạy đi.

Đường Vũ quay đầu lại, ý nói bảo vệ ở sau lưng mình ngăn người lại, đi lên trước, mặt không có biểu hiện gì nói “Cô Đỗ, tổng thống muốn gặp cô, cô phải đi một chuyến.”

Bà chủ nhà đứng một bên ngăn người, vừa nghe thấy hai chữ tổng thống, vội vàng khóa cửa, chạy về nhà mình, chỉ sợ dính vào rắc rối.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy bộ dáng chạy trốn của bà chủ nhà liền tối sầm mặt, mẹ kiếp, chẳng lẽ lại sợ tổng thống như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Có gì đặc biệt hơn người.

Cứ như vậy Đỗ Lôi Ti bị hai người đàn ông cao to vạm vỡ đeo kính đen đỡ lên xe.

Đỗ Lôi Ti vừa giãy giụa vừa la to “A, va li của tôi, hai người nhanh buông tôi a, không muốn đến phủ tổng thống, buông tôi ra.....”

Đường Vũ xách va li đang nằm trên mặt đất lên nhét vào trong cốp ở sau xe, ngay sau đó ngồi vào ghế phụ cạnh ghế tài xế.

Tiếc rằng Đỗ Lôi Ti đâu không lại hai người đàn ông to lớn nên cứ như vậy bị đưa lên xe.

Dọc đường đi cô không ngừng giãy giụa, đi tới nơi mà cô chỉ có thể nhìn thấy trên tivi.

Tổng, tổng thống, phủ tổng thống.....

Không thể nào, thật sự đưa cô đến phủ tổng thống sao?

Hiện tại Đỗ Lôi Ti rất sợ, trái tim bé bỏng của cô không ngừng đập loạn nhịp, cơ thể cũng tự động run lên.

Xe dừng lại bên trong biệt thự, Đường Vũ đi xuống xe, đứng ở cửa chờ cô.

Đường Vũ chờ lâu không nhìn được nín chặt chân mày nói “Cô Đỗ, sao cô còn chưa xuống xe, tổng thống đang đợi cô!”

“Cái đó.....hiện tại chân tôi mềm nhũn, không đi được.” Đỗ Lôi Ti không ngừng vịn vào vạt áo, giọng điệu trả lời càng ngày càng nhỏ.

“Diu cô ấy xuống xe, đến phòng làm việc của tổng thống!” Đường Vũ nói với bảo vệ đang đứng bên cạnh.

Vừa nghe thấy hai người bảo vệ hung ác kia sẽ tới đỡ mình Đỗ Lôi Ti sợ tới mức từ trên xe nhảy ra ngoài, lo lắng trả lời “Không, không cần, tôi tự đi được.”

Có nằm mơ Đỗ Lôi Ti cũng không nghĩ đến cô lại có thể đến phủ tổng thống, nếu là ở thời cổ đại thì đây chính là nơi vua ở.

“Vậy thì tốt, tổng thống đợi cô rất lâu rồi!” Nói xong, Đường Vũ nhắc chân đi vào biệt thự.

“Này, anh thư ký, tôi...va li của tôi phải làm sao?”

Đỗ Lôi Ti nhăn mặt, theo sát phía sau.

Mẹ kiếp, rốt cuộc là người thế nào chứ, thư ký tổng thống thì sao, có gì đặc biệt hơn người, cô đang suy nghĩ, tương lai nhất định phải lớn hơn chức vụ thư ký của anh ta, để cho bọn họ nhìn một chút xem cô là ai.

Nghĩ thì nghĩ, lại nói ở đây trừ tổng thống là người có chức vụ to nhất cũng chỉ có phu nhân tổng thống mới là người đứng thứ hai, nghĩ tới đây vẫn là thôi đi, Đỗ Lôi Ti chỉ là một công dân nhỏ, đời sau cũng không thể ngồi lên vị trí phu nhân tổng thống.

Khi đi vào sảnh lớn, Đỗ Lôi Ti không tự chủ nhìn xung quanh đến choáng váng, cảm giác như cô đang đi vào xứ sở thần tiên, nhìn quanh bốn phía, trong lòng không khỏi cảm thán.....

Người có tiền chính là không thiếu tiền a a a!!!

Khi tới phòng làm việc của tổng thống, Đỗ Lôi Ti khản trương đến nỗi chân không ngừng run lên.

“Cốc cốc.....” Đường Vũ lễ phép gõ cửa phòng làm việc.

“Mời vào!” Bùi Tuấn Vũ vẫn cúi đầu xem tài liệu.

“Tổng thống, đã đưa người đến!”

“Được, cậu có thể đi ra ngoài!”

Đường Vũ đi ra khỏi phòng làm việc, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Bùi Tuấn Vũ từ trong tài liệu ngẩng mặt lên, nhìn cô gái trước mặt, đáng dấp thanh tú, chỉ có ăn mặc.....

“Cô có biết tại sao hôm nay lại bị bắt đưa tới đây không?” Bùi Tuấn Vũ khẽ nhếch miệng nhìn cô gái trước mặt.

“Tiểu nhân không biết, tổng thống đại nhân một ngày kiểm cả tỷ bạc, tìm cái mạng nhỏ này có chuyện gì sao?” Đỗ Lôi Ti giả vờ ngây ngốc hỏi.

Bùi Tuấn Vũ vừa nghe thấy cô nói như vậy, thật sự không nhịn được cười nhưng anh là tổng thống, không thể tùy tiện biểu lộ cảm xúc ra ngoài.

“Xe của tôi do cô làm xước phải không!”

Đỗ Lôi Ti dùng hết công lực mở to hai mắt, lắc đầu liên tục “Tổng, tổng thống, anh đừng hiểu lầm, xe của anh bị xước sao lại liên quan đến tôi.”

“Thật sao?” Bùi Tuấn Vũ đi lên trước, đứng trước mặt Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ, lui về phía sau, mắt nhìn ra chỗ khác “Thật, thật sự không liên quan đến tôi.”

Đỗ Lôi Ti từ nhỏ đã có tật, nếu cô nói dối mặt sẽ quay ra chỗ khác nhìn lung tung.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Sợ đến ngây người.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái trước mặt đùa giỡn nói: “Trước khi cô lên xe ngồi, xe của tôi không có vết xước!”

“Tôi...tôi thật sự không biết, hoàng, hoàng thượng, tôi xin quỳ lạy người.....” Thiếu chút nữa Đỗ Lôi Ti thật sự quỳ xuống.

Bùi Tuấn Vũ hơi nhếch miệng, nhìn cô gái trước mặt đang tròn to hai mắt, thật giống như hai con người sắp rớt ra ngoài, anh tự nhiên hiểu tại sao cô gái trước mặt lại có biểu hiện như vậy.

“Nói thật, tại sao xe của tôi bị xước, cho cô một cơ hội cuối cùng!” Giờ phút này Bùi Tuấn Vũ thu lại nụ cười đùa giỡn từ nãy đến giờ, vẻ mặt nghiêm túc nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti nhìn tổng thống đứng trước mặt hình như hơi tức giận, bất đắc dĩ không thể làm gì khác là nói thật “Chính là lúc tôi ngồi nghỉ bên đường ăn sáng, có một con chó mực muốn cướp của tôi...tôi thấy không có chỗ trốn liền lên chiếc xe đang dừng bên đường!” Nói xong, Đỗ Lôi Ti vẫn không quên ngẩng đầu nhìn về mặt tổng thống thế nào.

“Nói tiếp!”

“Con chó mực kia nhìn thấy tôi chạy lên xe, giò chân cào lên trên cửa xe, trên cửa xe liền xuất hiện mấy vết xước kia.”

Đỗ Lôi Ti chuẩn bị tinh thần, nói hết những lời kia xong nhắm hai mắt chờ hoàng đế xử tội chết, nhưng chờ thật lâu cũng không thấy cơ thể có bất cứ đau đớn nào.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái ngu ngốc trước mặt nhắm chặt hai mắt, đi lên trước muốn nhìn xem là nguyên nhân gì, không ngờ cô lại đột nhiên mở mắt.

Đỗ Lôi Ti bị dọa đến nỗi kêu to lên “A.....”

Bảo vệ trước của phòng làm việc nghe thấy tiếng hét chói tai từ trong phòng truyền ra liền cảm sung xông vào.

Bùi Tuấn Vũ vừa nhìn thấy bảo vệ xông vào, vẻ mặt lộ ra vẻ nghiêm túc, lạnh lùng mở miệng nói “Đi ra ngoài đi!”

Bảo vệ nghe thấy tổng thống lên tiếng liền xoay người đi ra ngoài.

Giờ phút này Đỗ Lôi Ti đang ôm trái tim bé nhỏ không ngừng đập loạn, lúc này thật sự dọa cô hoảng sợ.

Cô ngơ ngác đứng đó, cả người run rẩy, hoàn toàn bị dọa sợ đến ngây người.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy biểu hiện kia của cô thì khẽ cười nhưng trong chốc lát lại trở lại vẻ nghiêm túc.

“Cô Đỗ, cô Đỗ, cô Đỗ.....” Bùi Tuấn Vũ lớn tiếng gọi.

Cô phục hồi tinh thần, lộ ra vẻ mặt điềm đạm đáng yêu “Tổng, tổng thống, tôi đã nói hết mọi việc, van xin anh, rộng lòng bỏ qua cho tôi.”

“Tôi sẽ không truy cứu!”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy tổng thống không truy cứu, lập tức cười như hoa, đi tới nắm lấy tay tổng thống “Có thật không? Tổng thống anh là người đứng đầu cả một nước, nói lời cần phải giữ lời!”

Bùi Tuấn Vũ rút tay ra, quay về ghế ngồi trước bàn làm việc, nói tiếp “Cô Đỗ, tôi còn chưa nói hết.”

Đỗ Lôi Ti thấy động tác vừa rồi của tổng thống khiến cô cảm thấy lúng túng, đặt tay sau lưng, nghe tổng thống nói như vậy nét mặt cô liền trở nên kinh ngạc, vội vàng mở miệng “Cái gì?”

“Cô Đỗ, khi tôi nói chuyện không thích bị người khác chen ngang!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái trước mặt nói.

Mẹ kiếp, tổng thống thì ngon sao, nói chuyện còn không thích bị người khác chen ngang, cô nói chuyện cũng không thích bị người khác cắt ngang.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Có gì đặc biệt hơn người.

“Cô Đỗ, cô chỉ cần thanh toán tiền sửa xe liền có thể rời đi!”

“Cái gì? Tại sao tôi phải thanh toán tiền sửa xe? Rõ ràng xe anh không phải do tôi làm xước, tôi sẽ không thanh toán tiền sửa xe!” Đỗ Lôi Ti trợn to mắt nói.

Sắc mặt Bùi Tuấn Vũ nhất thời tối sầm, mặc dù không nói gì nhưng ánh mắt kia đủ chứng minh ranh giới của người đàn ông này.

Không có cách nào khác, ai nói cô vừa nghe thấy liên quan đến tiền bạc liền không khỏi khản trương.

Sau đó, tổng thống thay đổi nét mặt, từ trên ghế đứng lên, đi tới trước mặt cô “Được, cô nói không liên quan đến cô vậy bây giờ tôi hỏi cô, tại sao cô lại lên xe tôi ngồi?”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy tốc độ thay đổi sắc mặt của tổng thống thật nhanh, một giây trước còn tối sầm một giây sau lại nở nụ cười anh tuấn, khiến cho người khác không đoán được rốt cuộc sắc mặt anh ta ra sao?

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái đứng trước mặt đang ngây ngốc, bất đắc dĩ đưa tay lên quơ quơ trước mắt cô.

Cô bị một bàn tay đột nhiên xuất hiện trước mặt dọa sợ một lần nữa thét lên “A.....”

“Không cần kêu nữa, cô muốn bảo vệ ở ngoài cửa xông vào nữa sao?” Bùi Tuấn Vũ uy hiếp nói.

Đỗ Lôi Ti lập tức đưa tay bịt miệng mình nhìn tổng thống.

“Lời tôi nói cô không nghe thấy sao?”

“Hả? Nói cái gì?” Đỗ Lôi Ti hỏi lại.

“Xem ra cô không nghĩ muốn giải quyết vấn đề!” Bùi Tuấn Vũ ấn điện thoại “Đường Vũ, cậu vào đây, đưa cô gái này ra ngoài!”

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ ở chỗ khác nghe điện thoại nói.

“Tổng, tổng thống, van xin anh, tôi muốn giải quyết.....”

“Nhưng tôi không nhìn thấy thành ý của cô!”

Tôi thật sự rất có thành ý!” Nói xong Đỗ Lôi Ti không quên gật đầu.

Bùi Tuấn Vũ lại nói qua điện thoại “Đường Vũ, không cần anh qua nữa!”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy tổng thống gọi điện thoại, trong lòng khê thờ dài.

Bùi Tuấn Vũ lại hỏi “Tại sao cô lại lên xe của tôi?”

“Tôi, tôi...haiz. chính là con chó mực.....đuổi tôi không chịu dừng, không có cách nào, tôi nhìn thấy chiếc xe dừng ở bên đường liền leo lên!”

“Cô lên xe không chú ý, còn chứng kiến việc không nên nhìn, chuyện này muốn tính thế nào đây?”

“Tổng, tổng thống, tôi không nhìn thấy gì hết.”

“Thật sự không nhìn thấy?”

“Thật sự không nhìn thấy!”

Anh, ở trên xe làm chuyện xấu như vậy lại còn ép người khác không được nhìn thấy, cái này chẳng phải bắt cô nói dối sao? Mẹ kiếp, từ nhỏ cô giáo đã có dạy, nói dối thì mũi sẽ dài ra, nghĩ tới đây, Đỗ Lôi Ti liền đưa tay lên sờ mũi mình.

Bùi Tuấn Vũ thấy động tác của cô, thật sự rất buồn cười, vì vậy lại nói tiếp “Vì con chó mực đuổi theo cô...cô mới leo lên xe của tôi, xe của tôi liền bị con chó mực cào xước?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe liền vội vàng gật đầu, giống như chuyện này thật sự không liên quan đến cô.

“Từ lời nói của cô tôi thấy nếu cô không leo lên xe của tôi thì xe của tôi sẽ không bị cào xước!” Bùi Tuấn Vũ lại đi tới cạnh cô nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Cô thật sự là một người thông minh.

Đỗ Lôi Ti vừa nghe vội vàng gật đầu, giống như chuyện này không liên quan đến cô.

“Theo như lời cô nói nếu cô không lên xe của tôi thì tôi nghĩ xe tôi sẽ không bị xước!” Bùi Tuấn Vũ lại đi tới bên cạnh cô.

“Tôi.....tôi.....tôi.....” Đỗ Lôi Ti bị hỏi đến không tả lời được, từ từ lui về phía sau, lui đến sát vách tường mới dừng lại.

“Không phải cô chỉ biết nói một chữ thôi đấy chứ?” Bùi Tuấn Vũ ép chặt cô hỏi, nhìn cô gái có biểu hiện biến đổi vô số lần trước mặt.

Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ đến nỗi quỳ xuống tại chỗ, còn nặn ra vài giọt nước mắt cá sấu, tranh thủ lấy sự thương hại từ tổng thống “Tổng, tổng thống, tôi biết sai rồi, van xin anh, bỏ qua cho tôi đi.....”

“Tôi đã nói chỉ cần cô bồi thường chi phí sửa xe thì không còn vấn đề gì nữa!” Nói xong đỡ cô gái đang quỳ dưới đất đứng dậy.

Đỗ Lôi Ti khần trương nắm vạt áo mình hỏi “Tổng, tổng thống, chi phí sửa xe của anh hết bao nhiêu?”

“Gọi tôi tổng thống, xin hãy bỏ chữ tổng ở trước đi!”

Mẹ kiếp, tổng thống này cũng quá quy tắc, cô đã rất khần trương mới nói nhiều hơn một chữ, vậy mà vẫn còn tính toán chi li như vậy?

“Tổng thống, xin hỏi chi phí sửa xe hết bao nhiêu?” Đỗ Lôi Ti lại hỏi lần nữa.

“Không nhiều lắm, hai trăm nghìn tệ!” Bùi Tuấn Vũ khoanh tay trước ngực, ung dung nhìn cô.

“Cái...cái gì? Hai trăm nghìn tệ? Anh định ăn cướp sao, chỉ có mấy vết xước kia mà hai trăm nghìn tệ? Anh chính là lừa đảo, lừa đảo ngay giữa ban ngày!” Đỗ Lôi Ti chất vấn.

Vừa nói xong Đỗ Lôi Ti liền hối hận, tự trách mình sao lại nói như vậy?

Sau khi tâm tình trở lại bình thường, Đỗ Lôi Ti nở nụ cười lấy lòng, chưa từ bỏ ý định mở miệng hỏi “Tổng thống, có phải anh nhớ nhầm không? Có phải là hai ngàn tệ không?”

“Cô cho rằng tôi sẽ tính sai sao?”

“Chỉ có mấy vết xước kia sao lại nhiều tiền như vậy chứ?”

“Bởi vì đó là xe nhập khẩu, đương nhiên sẽ đắt như vậy!”

Mẹ kiếp, không phải chỉ là tổng thống thôi sao, lại mua xe đắt như vậy. Không cần nghĩ cũng biết là tiền của dân chúng.

“Cái đó, tổng thống, có thể thương lượng một chút không?” Lúc này Đỗ Lôi Ti nở nụ cười lấy lòng hỏi.

“Nói!” Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế sa lon, anh thật sự muốn xem cô gái này sẽ nói gì.

“Hai trăm ngàn tệ tiền sửa xe có thể trả theo kỳ được không?” Đỗ Lôi Ti nói xong câu đó liền không dám nhìn anh.

“Cô nghĩ sẽ trả trong vòng bao lâu?” Bùi Tuấn Vũ ung dung nhìn cô.

“Không lâu, hai mươi năm có được không?”

“Nếu như theo cô tính toán chẳng phải đến khi xe tôi thành phế liệu rồi, tiền sửa xe này cô không phải trả nữa không phải sao?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe tổng thống nói như thế, vội vàng mở miệng “Không, làm sao có thể như vậy chứ!”

“Tôi nghĩ cô Đỗ, cô nghĩ sai rồi, tôi gọi cô đến không phải để nghe cô nói hai mươi năm mới trả hết tiền, hoặc là trả tiền sửa xe, không thì trực tiếp đến đồn công an đi!” Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế sa lon thay đổi tư thế ngồi khác, bắt chéo hai chân, cầm điều thuốc lên hút.

Đỗ Lôi Ti vừa nghe nói đi đến đồn công an liền đi tới trước mặt anh khóc lóc “Tổng thống, tôi không muốn đến đồn công an, nếu tôi đến đồn công an thì đời tôi coi như xong, van xin anh, tôi có tiền nhất định sẽ trả lại cho anh, tôi làm trâu làm bò cũng sẽ báo đáp ân tình của anh, tôi có biến thành quỷ cũng sẽ không quên anh!”

Mẹ kiếp, nói xong những lời này, Đỗ Lôi Ti mới nhớ tới, đây không phải là những lời thoại trong một vở kịch mà ti vi mới chiếu mấy ngày trước sao, không ngờ bây giờ cũng có lúc cần dùng.

Oa, cô thật sự là một người thông minh!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Người giúp việc.

Lúc này khuôn mặt tuần tú của Bùi Tuấn Vũ trở nên tối sầm, giọng nói cũng không còn dịu dàng như trước “Cô Đỗ, cô nói như vậy là có ý gì? Cái gì gọi là có thành quỷ cũng không quên tôi? Tôi làm khó cô đến nỗi cô muốn đi gặp diêm vương sớm như vậy sao?”

Lúc này Đỗ Lôi Ti càng hoảng loạn hơn, vội vàng lắc đầu nói “Tổng, tổng thống, đều là tôi sai, anh đại nhân đại lượng, đừng so đo với tôi!” Nói xong nâng bàn tay nhỏ bé của mình lên tự đánh vào má trái một cái.

Bùi Tuấn Vũ nhất thời ngây ngẩn cả người, anh thật sự không ngờ, cô gái nhỏ bé trước mặt lại có thể làm động tác kinh người như vậy.

Bùi Tuấn Vũ phục hồi tinh thần, ho khan hai tiếng, che giấu vẻ mặt kích động vừa rồi, mở miệng nói “Cuối cùng nói cho rõ là trả tiền hay muốn đến đồn công an, tự mình lựa chọn đi!”

Đỗ Lôi Ti biết bây giờ có nói gì đi nữa cũng không có tác dụng, tổng thống vừa nói lên hai sự lựa chọn này cô đều không muốn chọn nhưng phải làm thế nào đây?

Nghĩ tới đây nhất thời hai mắt Đỗ Lôi Ti tỏa sáng, cô thật sự nghĩ ra một cách không biết tổng thống có đồng ý hay không?

Dù sao cũng chết, không bằng đánh cược một lần, vì vậy Đỗ Lôi Ti nhắm mắt lại, chỉnh đốn tinh thần nói “Tổng, tổng thống, tôi không thể chọn một trong hai việc kia, bây giờ tiền thuê phòng tôi còn không trả nổi, hay là tôi ở lại đây làm người giúp việc để trả tiền sửa xe cho anh có được không?”

Bùi Tuấn Vũ thấy nét mặt cô thì muốn cười nhưng không biểu lộ bất cứ điều gì ra mặt, ánh mắt nhìn cô còn hơi khinh người.

Đỗ Lôi Ti chờ mòn mỏi vẫn không thấy tổng thống nói chuyện, mở mắt nhìn thấy tổng thống đang nhìn cô chằm chằm, khuôn mặt nhất thời đỏ lên.

Đây là lần đầu tiên cô được trai đẹp nhìn chăm chú như vậy làm cho cô rất bất ngờ.

Bùi Tuấn Vũ đang suy nghĩ, có lẽ giữ cô lại làm người giúp việc cũng là chuyện tốt, anh thật sự có một ý đó chính là muốn xem rốt cuộc cô là loại phụ nữ như thế nào.

Qua một lúc lâu, Bùi Tuấn Vũ ấn điện thoại “Đường Vũ, anh vào đây một chút!”

Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ đến nỗi còn tưởng tổng thống kêu người đưa cô đến đồn công an, vội vàng đi tới bên cạnh Bùi Tuấn Vũ, quỳ gối trên sàn nhà khóc lóc thảm thương “Tổng, tổng thống, tôi sẽ trả lại tiền cho anh, van xin anh đừng kêu người đưa tôi đến đồn công an được không?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghĩ tới nhà tù thê thảm, thân thể cũng tự giác run lên, cô thật sự rất sợ chỗ đó, ba cô người yêu thương cô nhất qua đời ngay trong nhà tù, cô vẫn không tin ba cô là hung thủ.

Anh thật không ngờ, cô gái này sẽ khóc lóc thê thảm như vậy, vốn dĩ muốn gọi điện thoại gọi Đường Vũ đi vào là để sắp xếp cho cô làm người giúp việc, không nghĩ đến lại dọa cô khóc.

Bùi Tuấn Vũ dịu dàng đỡ cô từ trên sàn nhà đứng dậy, dùng bàn tay lau sạch nước mắt cho cô.

Đỗ Lôi Ti sững sờ nhìn động tác của người đàn ông trước mặt, sao mà dịu dàng đến vậy làm cho tim cô đập thình thịch, khuôn mặt lại bắt đầu đỏ lên.

“Cốc cốc.....” Tiếng gõ cửa truyền tới.

“Mời vào!” Bùi Tuấn Vũ khôi phục lại sắc mặt ban đầu.

“Tổng thống, anh gọi tôi có chuyện gì?” Đường Vũ lão luyện nói.

“Cậu đưa cô gái này tìm quản gia phân việc cho cô ấy làm!” Nói xong quay trở về bàn tiếp tục làm việc.

Vừa rồi thật sự anh rất luống cuống, từ sau khi người phụ nữ kia rời đi, tất cả những người phụ nữ ở bên người anh chỉ có giới hạn ở trên giường, mặc dù anh là tổng thống nhưng cũng là một người đàn ông bình thường.

Nhưng khi nhìn thấy cô gái ngu ngốc kia khóc, tại sao tim của anh lại khó chịu như vậy? Đây là tại sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Anh đang tự hỏi lòng mình, anh là một người cuồng công việc nhưng bây giờ lại không thể nào chuyên tâm làm việc.

Bùi Tuấn Vũ dựa vào chiếc ghế da, nhắm hai mắt, đôi tay xoa hai bên huyệt thái dương, muốn làm cho mình tỉnh táo lại.

Quản gia thấy hai người từ trên lầu đi xuống, vội vàng đi tới “Xin hỏi, thư ký Đường, anh muốn.....”

Đường Vũ nhìn người quản gia đã sáu mươi tuổi, thái độ ôn hòa nói “Quản gia, tổng thống bảo ông sắp xếp cho cô gái này một công việc, cô ấy tên là Đỗ Lôi Ti.”

“Vâng, tôi biết rồi, vậy tôi đưa cô ấy đi thay quần áo trước!” Quản gia nói xong muốn đưa Đỗ Lôi Ti đi.

“Cái đó.....” Đỗ Lôi Ti muốn nói lại thôi.

Tại sao thư ký với tổng thống lại có tính cách hoàn toàn khác nhau vậy? Hai người đều anh tuấn nhưng mà thật sự chênh lệch rất lớn.

Người thư ký trước mặt, sắc mặt không bao giờ thay đổi, làm cho người ta có cảm giác không dám đến gần nhưng tổng thống lại không giống như vậy, mặc dù đây là lần thứ hai cô gặp tổng thống nhưng hai lần này tổng thống mặc dù có nghiêm mặt nhưng ánh mắt anh lại rất dịu dàng.

Có lẽ ánh mắt có nhiều thay đổi nên mới có lực sát thương lớn như vậy, nếu không làm sao có thể quản lý đất nước chứ?

“Hành lý của cô lát nữa sẽ có người đưa vào!” Nói xong xoay người đi lên lầu.

Đỗ Lôi Ti đi theo quản gia đến phòng dự trữ, quản gia lấy ra một bộ quần áo của người giúp việc, đưa cho cô, hết sức hiền lành nói: “Lát nữa tiểu Ngọc sẽ đưa cô đi thay quần áo, thay quần áo xong đến phòng khách là được!”

“Dạ, cháu biết rồi!” Đỗ Lôi Ti gật đầu với quản gia.

Hai người đi ra khỏi phòng dự trữ, quản gia đi tới bên cạnh người giúp việc đang quét dọn nói “Tiểu Ngọc, đây là người giúp việc mới đến, gọi Ti Ti là được, bây giờ cô đưa cô ấy đi làm quen mọi thứ một chút!”

Cảm giác đầu tiên mà tiểu Ngọc mang lại chính là giống như một cô em gái.....Đỗ Lôi Ti nhìn thấy liền rất thích cô ấy.

“Xin chào, tôi là Đỗ Lôi Ti, sau này xin hãy giúp đỡ!” Nói xong Đỗ Lôi Ti đưa tay ra trước.

Tiểu Ngọc nghe cô giới thiệu bản thân cũng đưa tay ra “Xin chào, gọi tôi là tiểu Ngọc là được, bây giờ tôi đưa cô đi làm quen với hoàn cảnh xung quanh, đi thôi!”

Nói xong tiểu Ngọc dẫn cô đi vào bên trong biệt thự giới thiệu “Lầu một là phòng khách và phòng ăn, lầu hai, bên tay phải là phòng ngủ của tổng thống bên cạnh là phòng làm việc, còn có phòng họp, phòng cuối cùng bên trái là cấm địa, phòng thứ hai là phòng cậu chủ, cậu chủ ở trường cho nên chỉ có cuối tuần mới về.” Tiểu Ngọc vừa đi vừa giới thiệu kỹ càng.

Đỗ Lôi Ti bị hấp dẫn bởi phòng cấm địa mà tiểu Ngọc nói, tò mò mở miệng “Tiểu Ngọc, tại sao đó lại là cấm địa?”

Tiểu Ngọc nhìn xung quanh không có ai, vì vậy nhỏ giọng nói “Đó hình như là phòng phu nhân tổng thống, sau khi sinh cậu chủ xong phu nhân liền bỏ đi, lúc đó tổng thống vẫn còn là một nghị sĩ. Tôi cũng chỉ nghe một người giúp việc lâu đời ở đây nó nên không biết thật hay giả?”

Đỗ Lôi Ti nghe tiểu Ngọc nói liền bất ngờ.

Cái gì?

Phu nhân tổng thống bỏ đi?

Thật hay giả?

Thật sự rất kinh người.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Sau khi tiểu Ngọc đưa Đỗ Lôi Ti đi tham quan một vòng bên trong liền đưa cô ra ngoài vườn hoa.

Đỗ Lôi Ti nhìn vườn hoa giống như một biển hoa, còn có một cái đu dây, một cây cầu hình vòm nổi thẳng biệt thự với ao nhỏ phía dưới, bên trong dòng suối nhỏ nuôi không ít cá, thật sự rất đẹp.

Đỗ Lôi Ti đứng bên dòng suối nhỏ nhìn đàn cá vui vẻ bơi lội trong dòng nước, khoe miệng khẽ mỉm cười.

Tiểu Ngọc nhìn thấy biểu hiện của cô cũng không tự giác nở nụ cười “Lôi Ti, cô đã quen hết mọi thứ trong phủ tổng thống, bây giờ chúng ta quay vào bên trong chuẩn bị bữa ăn.” Nói xong hai người đi vào biệt thự.

Tiểu Ngọc hình như nhớ ra điều gì, lại mở miệng nói “Lôi Ti, hôm nay là thứ bảy, cậu chủ sẽ quay về, tính cách cậu chủ rất cổ quái, không thích nói chuyện, nếu cô nhìn thấy cậu chủ thì nên tránh xa một chút, bằng không sẽ bị chinh rất thảm.”

Đỗ Lôi Ti kinh ngạc hỏi “Cậu chủ mấy tuổi, tại sao tính cách lại cổ quái chứ?”

“Kể từ sau khi phu nhân đi, cậu chủ cũng không thích nói chuyện tình yêu.....” Tiểu Ngọc còn chưa nói hết bên cạnh đã có hai tiếng ho khan.

“Không được nói xấu sau lưng người khác!” Đường Vũ đi tới trước mặt hai người.

“Dạ, tôi biết rồi!” Nói xong hai người ảo não đi vào.

Quản gia nhìn thấy hai người đi vào liền đi tới an ủi “Sau này nên nhớ bất luận là chuyện gì liên quan đến phủ tổng thống cũng không nên nói, an phận làm xong công việc của bản thân là được!”

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt hỏi, không ngờ mới vừa cùng tiểu Ngọc nói những lời đó liền bị thư ký cùng quản gia nghe thấy, sau này vẫn là không nên nói xấu sau lưng người khác.

Bởi vì tối qua thức khuya làm việc nên Bùi Tuấn Vũ cảm thấy mệt mỏi, ấn điện thoại “Cho người đưa tới cho tôi một ly cà phê!”

Quản gia nhận được điện thoại liền thông báo nhà bếp chuẩn bị cà phê, Đỗ Lôi Ti nghe thấy liền suy nghĩ, có phải cô nên có biểu hiện tốt một chút hay không, tổng thống có thể động lòng trừ bớt tiền sửa xe cho cô không?

Nghĩ tới đây lập tức cười hi hi đi lên trước “Quản gia, đề tôi đi đưa cà phê tới cho tổng thống!”

Quản gia thật sự không ngờ, cô gái mới tới này lại chịu khó như vậy, vì vậy liền gật đầu, xem như đồng ý.

Đỗ Lôi Ti hấp tấp bung cà phê tới phòng làm việc, nhẹ nhàng gõ cửa “Cốc cốc.....”

“Mời vào!”

Đỗ Lôi Ti dùng tay mở cửa phòng đi vào “Tổng thống, cà phê của anh đây.”

Đỗ Lôi Ti nhìn người đàn ông đang chăm chú trước bàn làm việc, dùng một chút nói “Tổng...tổng thống, cà phê của anh để ở đâu?” Luồng cuồng nói giống như sợ ảnh hưởng đến công việc của anh.

Ánh mắt lạnh lùng quét về phía cô gái bung cà phê trước mặt, lại một lần nữa quay về đồng hồ tài liệu trước mặt “Đề lên bàn !”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy liền đi tới, đem ly cà phê trước mặt đặt lên bàn, xoay người khăn trương muốn lui ra ngoài.

“Chờ một chút!”

Đỗ Lôi Ti giống như chim sợ nả thận trọng quay đầu lại, người đàn ông vẫn hết sức chăm chú nhưng giọng nói lại rõ ràng truyền đến bên tai cô.

“Cầm chậu hoa kia ném ra ngoài!”

“Vâng, tổng thống!”

Đỗ Lôi Ti khăn trương nói hai chữ tổng thống này thiếu chút nữa cắn vào lưỡi.

Mẹ kiếp, cái gì chứ? Không phải chỉ là một chậu hoa nhỏ, sao lại muốn vứt đi chứ, thật là một người lạnh lùng.

Lại lần nữa quay về bàn làm việc, Đỗ Lôi Ti từ trên bàn làm việc cầm lên chậu hoa, có lẽ do quá khăn trương hoặc là do nguyên nhân khác, tay không tự giác run rẩy.....

“A!!!”

Kèm theo một tiếng kêu nhỏ, Đỗ Lôi Ti trừng to mắt, nhìn ly cà phê ở một bên đổ xuống đồng hồ tài liệu, chất lỏng màu nâu đen chậm rãi chảy ra, bắn thẳng vào người tổng thống.

Lúc này trong phòng làm việc bỗng trở nên im lặng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đỗ Lôi Ti bỗng trở nên trắng bệch, nhìn áo sơ mi trước mặt xuất hiện một vài dấu vết.

Trước mặt người nào đó Đỗ Lôi Ti thấp thỏm lo âu, mở to hai mắt, trong đầu liền nghĩ đến giá trị chiếc áo sơ mi tổng thống đang mặc.

Áo sơ mi này nhất định là rất đắt tiền.....

Nghĩ đến đây, tiền sửa xe có thể bị tăng thêm, mẹ kiếp, bây giờ thì tốt rồi, hai mươi năm trả tiền sẽ được tăng thêm vài năm.

Nghĩ đến đây, trong đầu Đỗ Lôi Ti đang nghĩ xem phải làm sao để tiêu diệt chứng cứ này, kết quả là, khăn trương từ trên bàn làm việc rút khăn giấy ra điên cuồng lau.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Đỗ Lôi Ti vội bước nhanh đến trước mặt tổng thống.

“Thật xin lỗi.....tổng thống, tôi không chú ý.....” Đỗ Lôi Ti liều mạng dùng khăn giấy lau chùi dấu vết trên áo, nhưng càng lau càng bẩn, một bên vừa khóc vừa xin lỗi.

Nếu như tổng thống nổi giận vậy cô phải làm sao? Cô vẫn chưa tìm được công việc, chưa kết hôn còn chưa có con nữa chứ.

Càng nghĩ bàn tay cô càng hoảng loạn, cô luôn cảm giác gần đây sao bản thân lại xui xẻo như vậy chứ?

Xui xẻo còn chưa tính lại còn chọc phải tổng thống, không phải là đẩy cô vào cảnh nước sôi lửa bỏng sao?

“Tổng, tổng thống, quần của anh cũng bị dính cà phê.” Đỗ Lôi Ti kính cẩn nói xong liền cầm khăn giấy trong tay như muốn.....

“Đủ rồi!” Đang định cầm khăn giấy lau người đàn ông vẫn luôn im lặng từ nãy đến giờ đột nhiên đưa ra nắm chặt bàn tay nhỏ bé không an phận của cô, khuôn mặt lạnh lùng không thể nhìn ra bất kỳ cảm xúc nào.

Đỗ Lôi Ti sững sờ nhìn cặp mắt lạnh lùng kia, lần đầu tiên cô nhìn thẳng vào mắt anh như vậy.

Khuôn mặt tròn bóng, lộ ra sự lạnh lùng, đôi mắt đen mà mê người, đôi chân mày đậm, sống mũi cao, đôi môi tuyệt đẹp, tất cả hiện lên trên con người ưu nhã mà cao quý này, căn bản giống như bạch mã hoàng tử trong truyền thuyết vậy.

Mặc dù đã gặp qua tổng thống mấy lần nhưng mấy lần trước bởi vì quá khắt trương, căn bản không dám nhìn anh, còn lần này, cô nhìn hết sức rõ ràng.

Choáng, bây giờ không phải lúc nhìn trai đẹp!

Trong lúc Đỗ Lôi Ti đang hối tiếc.....

“Pằng!” một tiếng, cửa phòng làm việc bị người ngoài đẩy vào.

“Anh, mẹ nói em bảo.....” Giọng nói biến mất.

Ngay sau đó, giọng nói hài hước vang lên “Hai người tiếp tục, tí nữa tôi quay lại!”

“Ầm” tiếng đóng cửa vang lên khiến Đỗ Lôi Ti không tự chủ khẽ run, cô run rẩy nhìn cà phê dính trên quần, sắc mặt so với khóc còn khó coi hơn, vị trí này không phải là vị trí nổi bật tổng đường trong truyền thuyết chứ?

Đỗ Lôi Ti nhất thời cảm thấy mọi thứ biến thành tro.

“Tổng, tổng thống, thật xin lỗi, thật xin lỗi, tôi quý xuống van xin anh đừng giết tôi, bây giờ đang là giữa trưa, đừng giết tôi!” Nói xong Đỗ Lôi Ti vẫn không quên nặn ra vài giọt nước mắt tranh thủ lấy lòng người đàn ông trước mặt.

“Cút, ra, ngoài, sau này không được xuất hiện trong phòng làm việc nữa, nếu còn xuất hiện ở đây tôi sẽ đưa cô làm mồi cho cá!” Bùi Tuấn Vũ chỉ ra cửa, lạnh lùng nói.

Thật vất vả thức suốt đêm hoàn thành công việc liền bị cô gái ngu ngốc này phá hoại trong chốc lát, sao anh có thể không tức giận chứ?

Đỗ Lôi Ti hai mắt đỏ hoe, nhìn người đàn ông tức giận trước mặt, xoay người chạy ra ngoài.

Chạy qua phòng khách nhìn thấy cô gái vừa mới xuất hiện ở trong phòng làm việc đang thoải mái nhàn nhã ngồi trên ghế sofa uống cà phê, lúc Đỗ Lôi Ti đi ngang qua cô ấy thì bị gọi lại.

“Cô tên gì?” Cô gái vừa uống cà phê vừa quan sát cô.

“Tôi tên Đỗ Lôi Ti!” Mặc dù Đỗ Lôi Ti bị uất ức nhưng vẫn cung kính trả lời, bởi vì hình như vừa rồi cô gái này gọi tổng thống là anh trai.

“Phốc.....” Cà phê trong miệng bắn ra ngoài cứ thế bắn lên người Đỗ Lôi Ti, sau đó, rất không dịu dàng phá lên cười.

“Ha ha.....Tên cô thật sự rất thú vị, ai đặt tên này cho cô vậy?” Cô gái tò mò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Sự chênh lệch rõ ràng

Đỗ Lôi Ti nhìn cô gái trước mặt không có hình tượng gì cứ như vậy cười to, cô đang suy nghĩ, cô ấy thật sự là em gái của tổng thống sao? Tại sao hai người lại chênh lệch lớn như vậy?

Bùi Mộng Na nhìn cô, lại một lần nữa hỏi “Sao cô lại có một cái tên như vậy chứ?”

“A, là mẹ đặt cho tôi, thưa cô nếu không có chuyện gì vậy tôi xin phép lui xuống!” Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nói.

“Chờ một chút” Bùi Mộng Na đứng lên, kéo Đỗ Lôi Ti ngồi lên ghế.

Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ đứng bật dậy giải thích “Cô chủ, tôi là người giúp việc, tôi đi làm việc đây!”

Bùi Mộng Na mắt húng nói “Tôi cho cô làm thì cô làm, hôm nay cô không cần làm việc gì nữa, dù sao tôi cũng mới về, không có ý gì, cô hãy theo tôi đi!”

“Nhưng mà, nhưng.....” Đỗ Lôi Ti muốn từ chối.

“Không có nhưng gì hết!” Bùi Mộng Na tiếp tục gọi “Quản gia, quản gia.....”

Quản gia sai bước đi tới “Xin hỏi, cô chủ có việc gì?”

Bùi Mộng Na chỉ Đỗ Lôi Ti đang đứng bên cạnh “Quản gia, người này hôm nay không cần làm việc!” Nói xong liền lôi cô đi ra khỏi phòng, đi vào trong vườn hoa.

Tại sao người nhà tổng thống lại kỳ quặc như vậy chứ? Thái độ của tổng thống giống như băng mà sao em gái của anh lại chênh lệch nhiều như vậy chứ? Một người lạnh lùng một người nhiệt tình, thật sự chênh lệch rất rõ ràng.

Hai người đứng cạnh dòng suối, nhìn đàn cá tự do bơi lội, Bùi Mộng Na hỏi “Sao lúc đầu tôi không thấy cô?”

“Tôi.....hôm nay tôi mới vào làm.” Đỗ Lôi Ti đơn giản trả lời.

Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi “Cô rất sợ tôi?”

Mẹ kiếp, cái này không thể giấu chơi được, các người đều là người nhà tổng thống cao quý, ai mà không sợ chứ!!!

Đỗ Lôi Ti giả bộ ngu “Ha ha, không có, không có, ha ha!”

“Được rồi, đừng cười ngậy ngô như vậy, rất khó coi, trong mắt tôi không có phân biệt chủ với tớ, ai cũng đều giống nhau!”

Đỗ Lôi Ti bị nói trúng liền xấu hổ, gãi tay gãi đầu, bây giờ mới thật sự cảm thấy tính khí cô gái trước mặt không như một đại tiểu thư khó chịu, rất dễ chung sống.

Hai người trong vườn hoa nói chuyện một hồi, hình như Bùi Mộng Na nghĩ tới điều gì đó liền mở miệng “Làm sao cô lại đến đây? Vừa rồi có phải cô khóc không?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe cô nói như vậy, nước mắt lại lăn dài xuống gò má “Tôi mới vừa phạm lỗi, gây tai họa rất lớn!”

Bùi Mộng Na nở nụ cười xấu xa “Ha ha, hình như vừa rồi tôi thấy cô với anh trai đang làm chuyện thân mật, sao có thể xem là phạm lỗi chứ? Lại nói, tôi còn cảm thấy cô cùng anh trai tôi thật sự rất.....”

Đỗ Lôi Ti nghe cô nói khuôn mặt liền ửng đỏ như trái cà chua, vội vàng khoát tay giải thích “Không, không phải vậy, cô chủ, cô hiểu lầm rồi.”

“Tôi rất tin tưởng vào ánh mắt của mình!”

“Cô chủ thật sự hiểu lầm rồi, tôi làm đồ cà phê, văng lên quần áo tổng thống, tôi chỉ giúp tổng thống lau thôi!”

“A, hóa ra là như vậy!” Bùi Mộng Na gật đầu tiếp tục hỏi “Vậy làm sao cô và anh tôi quen nhau?”

“Cái này nói đến thì hơi dài.”

“Vậy cô hãy nói tôi nghe một chút xem?”

Đỗ Lôi Ti đem chuyện làm sao mình quen biết tổng thống còn có chuyện làm người giúp việc cho tổng thống nói ra.

Vừa nghĩ tới, cơ thể chị gái xinh đẹp đó lộ hết ra ngoài, khuôn mặt xấu hổ đỏ hết lên.

Bùi Mộng Na vừa nghe xong những chuyện đã xảy ra liền phá lên cười “Ha ha, cô thật sự rất biết trêu người, thật mới lạ, lại còn gọi người phụ nữ kia là chị gái xinh đẹp, tôi nghĩ, người phụ nữ kia chắc chắn bị chọc điên lên, ha ha.....ha ha!”

Hai người vừa cười vừa đi vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Bắt tại trận

Bùi Tuấn Vũ tối sầm mặt đi vào phòng tắm, cô gái đáng chết thật sự gây phiền toái cho anh, lúc bàn tay nhỏ bé của cô vừa mới đụng phải vật tượng trưng cho người đàn ông, không ngờ lại nổi lên phản ứng nguyên thủy của đàn ông, bây giờ chỉ có thể đi tắm nước lạnh.

Khi anh đi xuống lầu liền nhìn thấy hai người vừa nói vừa cười đi vào.

Đỗ Lôi Ti vừa nhìn thấy khuôn mặt tối sầm của tổng thống, chân liền run lên, bàn tay nắm chặt vạt áo “Tổng, tổng thống.....”

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô khăn trương, vỗ vỗ bả vai cô an ủi “Không có chuyện gì, anh tôi chính là người như vậy, cô đừng sợ anh ấy, đi thôi, chúng ta đi ăn cơm, hôm nay cô ăn chung với tôi!” Nói xong dắt tay Đỗ Lôi Ti đi về phía bàn ăn.

Đỗ Lôi Ti vội vàng từ chối “Cô chủ, không cần, cảm ơn cô, tôi ăn chung với những người giúp việc khác là được, cô và tổng thống cứ từ từ ăn.” Nói xong chạy vào phòng ăn dành cho người giúp việc nhanh như làn khói.

Mẹ kiếp, ai dám ăn cơm cùng người có khuôn mặt tối sầm thế kia chứ, làm sao có thể tiêu hóa chứ, lại nói, ở đây người giúp việc nhiều như vậy cô cũng không muốn bị người khác bàn tán.

“Anh, anh không cảm thấy cô ấy thật đáng yêu sao?”

“Không có cảm thấy, ngược lại cảm thấy có chút ngu ngốc!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

“Anh, lúc nói chuyện anh nhất định phải cay nghiệt vậy sao? Anh vẫn chưa quên người phụ nữ kia sao?”

“Ăn cơm, không nên nhắc lại người đó, anh ăn no rồi!” Dùng khăn giấy lau miệng, xoay người trở lại phòng làm việc.

Anh vẫn yêu người phụ nữ đó, sau khi sinh con lại bỏ trốn cùng với người đàn ông khác, chỉ vì khi đó anh chỉ là một nghị sĩ nhỏ.

Bây giờ trong mắt anh, tất cả phụ nữ đều giống nhau, đều ham hư vinh, anh sẽ không tin tưởng vào tình yêu nữa.

Trong mắt anh đàn bà chỉ là một món đồ chơi, có cũng được mà không có cũng không sao.

“Cậu chủ về rồi!” Quản gia nói.

Bé trai nhìn ông một cái liền đi tới bên cạnh Bùi Mộng Na ngồi xuống “Cô, cháu đã về, cô không mua trò chơi cho cháu à?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy quản gia gọi cậu chủ, rất tò mò nhìn bé trai một cái, thật sự giống tổng thống y như đúc.

Đây là chuyện gì chứ? Không phải nói tính tình cậu chủ rất cổ quái sao? Sao cô nhìn không giống? Ngược lại cô còn cảm thấy bé trai này rất đáng yêu.

Bé trai nhìn thấy Đỗ Lôi Ti ở trong phòng ăn dành cho người giúp việc nhìn lên, vì vậy phách lối mở miệng nói, “Cô kia, cô qua đây, không cần đứng đó nhìn lên tôi như vậy!”

Tình huống này là thế nào vậy?

Cô giống như bị sét đánh, bị bắt tại trận, khuôn mặt tối sầm.....

Đỗ Lôi Ti từ từ đi tới, khăn trương hỏi “Cậu chủ có chuyện gì không?”

“Sao cô lại nhìn lên tôi?”

Mẹ kiếp thằng bé này thật sự không có lễ phép, không hổ là cha con, tính cách đều giống nhau!

Bùi Mộng Na ngồi một bên che miệng cười, sau đó nói “Tiểu Vũ, không được không lễ phép như vậy, phải gọi là dì.”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy cách gọi này, thật sự không hài lòng, rõ ràng cô hơn thằng bé chưa tới hai mươi tuổi, tại sao lại gọi dì chứ? Rõ ràng phải gọi là chị chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cậu chủ

Bùi Vũ nhìn người mặc đồ giúp việc đứng trước mặt “Cô kia sao cô lại nhìn lên tôi?”

“Tôi...tôi không có nhìn lên.” Đỗ Lôi Ti vội vàng giải thích.

Bùi Mộng Na ngồi bên cạnh nhìn hai người nói chuyện, thật sự rất thú vị, vì vậy mở miệng nói “Lôi Ti, đây chính là con trai của anh tôi, thằng bé này từ nhỏ đã được chiều hư rồi.

Bùi Vũ bắt mắt nhìn cô nói “Cô, mọi người căn bản không có chiều cháu, kể từ lúc đi học cháu đều ở trường.” Nói xong nét mặt lộ vẻ bi thương.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy biểu hiện kia không khỏi đồng tình, nhẹ nhàng nói “Cậu chủ, ở trường cũng tốt, ở trường có rất nhiều bạn chơi cùng cậu chủ.”

“Cô thì biết gì, ở trường không có ai chơi chung với tôi.”

“Cái gì?” Đỗ Lôi Ti tròn to mắt lộ rõ vẻ kinh ngạc.

Bùi Vũ nhìn nét mặt của cô, khẽ lườm “Cô kia, thu hồi ánh mắt đồng tình của cô lại.”

Mẹ kiếp, thằng bé này còn có thể đoán được tâm tình của người khác, thật sự khiến cho cô cảm thấy không có chốn dung thân.

Đỗ Lôi Ti bị người khác nhìn thấu tâm tư, cảm thấy xấu hổ ho khan hai tiếng “Cậu chủ, tôi không có đồng tình với cậu là cậu nhìn nhầm rồi.”

Bùi Mộng Na nhìn thấy vẻ mặt khó xử của Đỗ Lôi Ti, mở miệng nói giúp “Tiểu Vũ, cháu phải về phòng làm bài tập rồi.”

Bùi Vũ vừa nghe thấy cô nói như vậy, cầm cặp sách quay về phòng của mình.

“Cô chủ, tôi thật sự không phải là đồng tình với cậu chủ.” Đỗ Lôi Ti hoảng loạn giải thích.

Bùi Mộng Na buồn cười nhìn cô “Lôi Ti, cô không cần khẩn trương như vậy, hôm nay là lần đầu tiên tôi thấy tiểu Vũ biểu hiện như vậy, thì ra không phải là nó không thích nói chuyện.”

Đỗ Lôi Ti không dám tin khi nghe những lời cô nói, vì vậy liền hiếu kỳ hỏi “Sao cậu chủ lại không thích nói chuyện?”

Bùi Mộng Na thu lại nụ cười “Bởi vì từ nhỏ tiểu Vũ đã không có mẹ nên không giống những đứa trẻ khác.”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe đến đây cảm thấy ngượng ngùng, đều do cô tò mò đụng chạm vào nỗi đau của người khác “Cô chủ, thật xin lỗi, là tại tôi không tốt.”

Bùi Mộng Na cười cười “Không có gì, đây không phải là bí mật gì, chỉ là, tôi cũng cảm thấy kỳ quái, xem ra tiểu Vũ rất có ấn tượng với cô.”

“Ha ha, cô chủ, chắc cô nhìn nhầm rồi, cô chủ, nếu không còn chuyện gì vậy tôi lui xuống trước.” Đỗ Lôi Ti giả vờ ngại ngùng cười.

“Được!” Bùi Mộng Na khẽ trả lời.

Sau khi Bùi Vũ quay về phòng cất cặp sách liền đi ra khỏi phòng của mình.

“Ba, trường học muốn họp phụ huynh, cô giáo muốn ba có mặt.” Bùi Vũ không gõ cửa trực tiếp đi vào phòng làm việc.

Bùi Tuấn Vũ không ngẩng đầu, trực tiếp từ chối “Không có thời gian, con nói người giúp việc đi đi.”

Kể từ sau khi người phụ nữ kia rời đi, Bùi Tuấn Vũ cũng không muốn nhìn mặt con trai mình, không phải là anh không thương con mà là vừa nhìn thấy thằng bé anh sẽ lại nghĩ tới người phụ nữ kia.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tất cả đều nghe theo cậu

Bùi Vũ mất mặt rời khỏi phòng, đi tới vườn hoa ngồi lên xích đu, nghĩ những chuyện mà tuổi của anh chưa phải nghĩ.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy thằng bé đi vào vườn hoa, cô len lén đi qua, nhìn thấy mặt thằng bé không vui, đi lên trước an ủi “Cậu chủ có chuyện gì sao?”

Bùi Vũ liền xem như cô cùng tiếng nói chuyện của cô không tồn tại.

Đỗ Lôi Ti chưa từ bỏ ý định lại hỏi “Cậu chủ, cậu sao thế? Có phải có chuyện không vui sao?”

Bùi Vũ vẫn im lặng như cũ.

Mẹ kiếp, không phải chỉ là con tổng thống thôi sao? Cứ như vậy không để người khác trong mắt sao?

Cảm xúc của Đỗ Lôi Ti trong nháy mắt bị bộc phát, không quản thằng bé có phải là con trai của tổng thống hay không, cũng không quản là mình có thể chọc vào nhân vật hay không, cứ như vậy không che miệng mà nói những lời không nên nói.

“Thằng bé kia cậu chảnh cái gì chứ? Sao không nói lời nào, như vậy là không lễ phép cậu có biết không?” Đỗ Lôi Ti tức giận nói xong thằng bé vẫn im lặng như cũ không thêm đề ý đến cô.

“Nếu như cậu không lễ phép như vậy tôi sẽ đánh mông cậu.” Đỗ Lôi Ti chưa từ bỏ ý định.

“Hu hu.....” Bùi Vũ khóc.

Đỗ Lôi Ti nhất thời bị dọa sợ, mở to mắt, mẹ kiếp, cô cũng chưa có nói gì, sao lại khóc chứ, cô quay đầu xem có người đi qua hay không, nếu như bị phát hiện cô làm cho cậu chủ khóc, vậy thì cô xong đời rồi.

“Cậu chủ, vừa rồi tôi chỉ đùa một chút thôi, cậu chủ đừng khóc có được không?”

“Tôi muốn đi nói với ba, còn có cô, ông nội, bà nội, nói cô bắt nạt tôi, hu hu.....” Bùi Vũ vừa khóc vừa nói.

“Cậu chủ, tôi biết sai rồi, cậu chủ đừng khóc, nếu người khác nhìn thấy thì tôi sẽ chết chắc.”

Đỗ Lôi Ti bây giờ mới phát hiện người muốn khóc là cô mới phải, cô cũng không nói gì, nếu như thằng bé đi mách với mọi người trong nhà vậy thì cô thật sự là bị thương, vừa tới đây liền gặp phải hai người khó trị như vậy.

Bùi Vũ nhìn cô mở miệng nói “Không muốn tôi khóc, không muốn tôi tố cáo thì về sau cô nhất định phải nghe lời tôi có được không?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy thằng bé nói như vậy, nhất thời cảm giác như mình lên nhầm thuyền của cướp biển, nhưng bây giờ không còn cách nào, chỉ cần thằng bé không khóc, chuyện gì cô cũng đồng ý.

“Được, tôi đồng ý với cậu chủ, cậu đừng khóc nữa được không?” Đỗ Lôi Ti miễn cưỡng nói.

Bùi Vũ dùng bàn tay nhỏ bé của mình lau nước mắt, ngay sau đó lộ ra khuôn mặt lừa gạt nói “Đây là do cô nói, sau này phải nghe lời tôi, nếu không nghe tôi liền đi tố cáo.”

Không ngờ một thằng bé nhỏ tuổi nhưng lại xấu xa như vậy, giống y như ba thằng bé, thật không hổ là hai cha con.

Mẹ kiếp sao cô lại xui xẻo như vậy, đụng phải hai người đàn ông xấu xa như vậy, không biết có người phụ nữ nào bị thương như cô không.

Bùi Vũ nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô nhú lại, nhạo báng nói “Sao, không muốn à? Vậy được, bây giờ tôi sẽ đi tìm ba nói cô bắt nạt tôi.” Nói xong muốn xuống khỏi xích đu.

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thằng bé nói như vậy, sợ đến nỗi thiếu chút nữa khóc lên, khuôn mặt nhỏ nhắn phàn nàn “Đừng, cậu chủ, tất cả đều nghe theo cậu, lần này được rồi chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Lần này đổi lại là Đỗ Lôi Ti muốn khóc, sao cô lại có thể tùy tiện như vậy, rõ ràng không liên quan gì đến cô, sao cô lại phải quan tâm tới thằng bé chứ, bây giờ thì tốt rồi, cô lớn như vậy lại phải nghe theo tất cả những gì thằng bé nói, cô cảm thấy bản thân là người bị thương nhất thế giới.

Bùi Vũ nhìn nét mặt cô như muốn khóc, trong lòng thiếu chút nữa sợ đến nỗi muốn ngắt, từ trên xích đu nhảy xuống, nắm chặt hai bàn tay, ngâm nga hát, đi vào trong biệt thự.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy thằng bé chảnh chọc đi vào, tức giận đến nỗi nghiêng chặt hai răng, cô thật sự muốn đánh vào mông thằng bé này.

Khi cô đi vào biệt thự, quần gia đi tới trước mặt cô, tươi cười nói “Lôi Ti, bắt đầu từ ngày mai, cô phải gọi tổng thống dậy, biết không? Nhớ là tám giờ ba mươi phải đánh thức tổng thống.”

Đỗ Lôi Ti nghe vậy liền cảm thấy không thể giải thích được nhưng vẫn đồng ý.

Quản gia nhìn thấy cô gật đầu đồng ý, cười hấp tấp đi ra ngoài, để lại một mình cô vẫn đang mờ mịt đứng trong phòng khách.

Cô là người giúp việc mới tới, sao lại phải đi gọi tổng thống dậy chứ?

Chuyện gì xảy ra vậy chứ?

Tại sao vậy chứ?

Đây là vì cái gì chứ?

Rõ ràng tổng thống đã cấm không cho cô vào phòng làm việc nữa, không biết nếu cô vào phòng anh thì sẽ như thế nào?

Nghĩ tới đây Đỗ Lôi Ti liền cảm thấy được bi kịch của mình rồi.

Tiểu Ngọc nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô nhăn lại liền đi tới hỏi “Lôi Ti, sao vậy?”

“Tiểu Ngọc, tôi muốn hỏi cô một vấn đề, à không, hai vấn đề có được không?”

Tiểu Ngọc gật đầu “Nói đi!”

Đỗ Lôi Ti kéo tiểu Ngọc đến chỗ không có người, nhìn chung quanh xác định không có ai mới dám mở miệng “Tại sao quản gia lại nói tôi sau này phải gọi tổng thống dậy? Còn có, không phải cô nói tính cậu chủ rất cổ quái sao? Tại sao tôi cảm thấy.....”

“Hả? Cô nói cái gì? Quản gia nói cô gọi tổng thống dậy?” Tiểu Ngọc tròn to hai mắt kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy! Quản gia vừa mới nói cho tôi biết, ưo vậy?”

Tiểu Ngọc vừa nghe vội vàng lắc đầu “Không có, không sao cả, ha ha.....” Tiểu Ngọc cười ngây ngô mở miệng nói “Lôi Ti, tôi còn chưa làm xong việc, tôi đi làm đây.” Nói xong liền chạy nhanh như chớp.

Đỗ Lôi Ti buồn bực nhìn bóng dáng hai người đi khuất, trong lòng cô có một dự cảm không lành, bây giờ thì tốt rồi, phải đi gọi tổng thống dậy, tại sao những chuyện bi thương như vậy luôn dính trên người cô chứ, rõ ràng cô là người mới mà.

Vừa nghĩ tới ngày đầu tiên đi làm đã dính hai chuyện xấu, cô thật sự cảm thấy cảm giác giống như bị người khác bán đi.

Hu Hu.....ai có thể nói cho cô biết phải làm sao.....

Tâm tình của cô bây giờ chính là áp lực rất lớn!!!

Bùi Tuấn Vũ thấy cô ngây ngô đứng ở phòng khách liền đi lên trước, giọng nói nhẹ nhàng “Xem ra bây giờ cô rất rảnh phải không?”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy giọng nói liền giật mình, vội vàng đưa tay che ngực, trấn an trái tim bé nhỏ vừa mới bị dọa sợ, vừa nhìn thấy người đàn ông đứng trước mặt mình, vội vàng lùi về sau một bước “Tổng, tổng thống.....”

“Tôi gọi tôi tới làm người giúp việc, không phải gọi cô tới để ngăn người như vậy, tôi nay cô chuẩn bị bữa tối đi!” Bùi Tuấn Vũ đùa giỡn nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti ngây ngốc nhìn tổng thống, lộ ra nét mặt giống như nhìn thấy người ngoài hành tinh.

Đây lại là chuyện gì chứ?

Mẹ kiếp, mới ngày đầu tiên đã gặp nhiều chuyện phiền phức như vậy, cô phải làm sao chứ?

Nghe theo cậu chủ không thành vấn đề, gọi tổng thống dậy cũng không thành vấn đề nhưng nấu cơm lại là vấn đề rất lớn.

Từ nhỏ đến lớn mẹ đều cấm không cho phép cô đi vào nhà bếp, cũng chỉ vì một lần nấu cơm thiếu chút nữa thiêu rụi nhà bếp.

Mấy năm đi học, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày, có ba trăm ngày là cô ăn mì, chỉ có sáu mươi lăm ngày là cô ăn cơm hộp.

Bây giờ vừa nghĩ tới phải vào bếp, thật sự chính là khổ sai a a a a a!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đối trá

Lúc nấu bữa tối, Đỗ Lôi Ti nhìn thấy nguyên liệu trong tủ lạnh, quyết định nấu trứng gà sốt cà chua, lại chọn mấy loại rau, ở trong phòng bếp chuẩn bị.

Quản gia cùng những người giúp việc khác đứng ở ngoài nhìn cô, trong lòng mọi người đều thắc mắc, trong phủ tổng thống có đầu bếp cao cấp sao không dùng lại muốn người giúp việc chuẩn bị bữa tối chứ?

Bởi vì trong nồi vẫn còn nước, Đỗ Lôi Ti đổ dầu vào liền bắn lên bàn tay cô, bàn tay trắng như tuyết liền xuất hiện dấu vết hồng hồng.

Bây giờ tay cô bị phỏng rất đau nhưng không nghĩ nhiều, trực tiếp đổ trứng gà đã đánh vào trong nồi, nướng cháy đen mới lấy ra.

Đỗ Lôi Ti chuẩn bị xong bốn món mặn một món canh, bày trên bàn ăn, ba người ngồi trên bàn ăn tròn to mất nhìn bàn ăn, sau đó lại cùng nhau ngẩng đầu nhìn cô.

Tất cả người giúp việc đều há miệng nhìn cô giống như người ngoài hành tinh.

Đỗ Lôi Ti len lén nuốt nước miếng, trong lòng bị thương, cô cũng không muốn như vậy.

Bùi Tuấn Vũ mặt không đổi cảm đưa lên, khều khều món ăn bị khét trên bàn nói “Cái này là cái gì?”

Đỗ Lôi Ti nuốt nước miếng, khăn trương đến nổi cả lăm “Là, là, là.....”

“Là cái gì?” Giọng Bùi Tuấn Vũ tỏa ra khí lạnh.

“Dạ, trứng sốt cà chua!” Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ khóc thút thút nói.

“Cái này thì sao?”

“Là, là canh nấm.”

Bùi Tuấn Vũ nặng nề bỏ đôi đũa lên bàn ăn, mặt tối sầm nhìn cô gái trước mặt đang khóc thút thút, lại nhìn các món ăn trên bàn, xoay người bỏ đi.

Đỗ Lôi Ti cùng tất cả người giúp việc vừa nhìn thấy tổng thống rời đi, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm, quản gia cầm chiếc khăn trên tay nhẹ nhàng lau mồ hôi.

Bùi Mộng Na đứng lên nói “Đầu bếp, bây giờ chuẩn bị lại bữa tối!” Sau đó đi tới trước mặt Đỗ Lôi Ti.

Cầm tay Đỗ Lôi Ti đến ghế sa lon ngồi.

“Đau.....” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đỗ Lôi Ti nhú lại.

“Sao vậy?” Bùi Mộng Na nhìn thấy bàn tay nhỏ bé của cô bị phỏng, dắt cô về phòng mình.

Mọi người thấy bóng lưng của hai người đều đứng bàn tán, rốt cuộc người giúp việc mới tới này có quan hệ như thế nào với người nhà tổng thống?

“Sao cô chủ lại đối xử tốt với người giúp việc mới như vậy?”

“Không biết, có thể là có quan hệ gì đó không?”

“Tổng thống nhìn thấy một bàn thức ăn như vậy chỉ lạnh lùng bỏ đi, lúc trước có đầu bếp nấu các món khó ăn tổng thống liền đuổi việc, tại sao lần này lại không như vậy?”

“Đúng là như vậy ư?”

“Ai.....”

Mọi người đang rối rít bàn luận, quản gia đứng một bên ho khan hai tiếng, nghiêm khắc nói “Không nên nói lung tung, đây là phủ tổng thống, không phải chợ bán thức ăn, biết chưa?”

Tất cả người giúp việc nghe thấy vội vàng tản ra làm việc của mình.

Bùi Mộng Na kéo Đỗ Lôi Ti vào phòng mình, để cô ngồi trên giường, lấy hộp thuốc, tìm thuốc trị bỏng.

“Cô chủ, không cần đâu, không còn đau nữa.” Đỗ Lôi Ti cẩn thận từ chối.

Bùi Mộng Na nhìn bộ dáng khăn trương của cô nở nụ cười “Sao lại không đau, không phải bây giờ cô rất đau sao? Lúc trước tôi cũng từng bị phỏng, tôi biết rõ cảm giác thế nào.”

“Nhưng, nhưng mà cô là cô chủ, tôi chỉ là một người giúp việc.”

“Trong mắt tôi người giúp việc cũng là người, hơn nữa tôi đã xem cô là bạn, cô không muốn tôi làm bạn cô sao?” Bùi Mộng Na nghi ngờ nhìn cô.

Cô chủ thật sự là người tốt, so với hai cha con tổng thống thật sự chênh lệch rất lớn.

“Nhưng nhưng.....” Đỗ Lôi Ti nhìn cô như còn muốn nói gì liền bị cắt ngang.

“Không cần nhưng gì hết, tôi đã xem cô là bạn tôi.” Nói xong cầm lọ thuốc trị bỏng bôi lên tay cô.

Bùi Mộng Na cũng không biết là chuyện gì xảy ra, lần đầu nhìn thấy cô liền có cảm giác muốn cô làm bạn, nhìn thấy cô đi cùng với anh trai còn có lần cô khóc từ trong phòng làm việc đi ra, cảm thấy cô thật sự là một người rất đơn thuần, cô thật sự muốn làm bạn với một người đơn thuần như Đỗ Lôi Ti.

Không giống như những người phụ nữ bên ngoài kia, biết cô là em gái tổng thống liền nịnh bợ cô, khiến cho cô cảm thấy những người đó thật sự chính là dối trá.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Bùi Mộng Na cầm hộp thuốc để bên người Đỗ Lôi Ti, cầm hộp thuốc trị bỏng nhẹ nhàng bôi lên bàn tay cô.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô, cảm thấy cô gái này thật sự rất tốt, tính cách không giống như con nhà giàu, đáng đáp xinh đẹp, nhất định sẽ có rất nhiều người theo cô ấy.

Bùi Mộng Na nhìn cô nhẹ nhàng nói “Lôi Ti, rốt cuộc cô với anh trai đã xảy ra chuyện gì?”

Đỗ Lôi Ti tránh ánh mắt cô “Không có, không có gì.....”

“Lôi Ti, cô có bạn trai sao?”

“Đã từng nhưng vừa mới chia tay không lâu.”

Bùi Mộng Na nhìn cô gái trước mặt, cảm thấy bộ dáng của cô rất đáng yêu, tại sao lại chia tay chứ? Vì vậy tò mò hỏi “Lôi Ti, vì sao hai người chia tay?” Cô nhìn nét mặt Đỗ Lôi Ti còn tưởng rằng cô ấy không muốn nói chuyện đau lòng này “Lôi Ti, không nói cũng không sao, tôi chỉ tùy tiện hỏi một chút thôi.”

“Không sao, bạn trai tôi nói tên của tôi rất khó nghe, mỗi lần giới thiệu bạn bè anh ấy đều tưởng rằng anh ấy bán bao cao su.” Đỗ Lôi Ti cười hi hi nói hoàn toàn không có cảm giác đau lòng.

Hai người không kiêng kỵ gì cùng nhau cười.

Lúc Bùi Tuấn Vũ đi ngang qua phòng liền nghe thấy bên trong truyền tới tiếng cười, dừng bước, mở cửa phòng “Xuống ăn cơm!”

Đỗ Lôi Ti lập tức từ trên giường đứng dậy, khom người, vội vã nói “Tổng, tổng, tổng thống

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô khẩn trương, sau đó cũng đứng dậy, đưa tay đặt lên bả vai cô, trêu đùa “Lôi Ti, Không cần phải khẩn trương như vậy, anh tôi cũng không phải là cọp, cô không cần sợ anh ấy.”

“Không có, không có, tôi không sợ nhưng mà lúc nhìn thấy tổng thống chân tôi tự động mềm nhũn.....”

“Ha ha.....Lôi Ti cô thật là buồn cười!”

Bùi Tuấn Vũ vừa nghe cô nói như thế, khuôn mặt tối sầm, không sợ mà chân lại có thể mềm nhũn sao?

“Này, cô tôi đây một chút!” Cơ thể bé nhỏ của Bùi Vũ xuất hiện sau lưng tổng thống.

Lúc này ba người đồng thời quay lại nhìn về phía thằng bé, khuôn mặt lộ vẻ không hiểu.

Bùi Tuấn Vũ phục hồi tinh thần “Tiểu Vũ, không được không lễ phép như vậy!”

“Con thích gọi như vậy!” Bùi Vũ không thèm nhìn ba mình, trực tiếp từ chối.

Bùi Mộng Na vội vàng hòa giải “Tiểu Vũ, phải nghe lời ba nói mới là đứa bé ngoan, sau này không được nói với ba như vậy nữa.”

“Cô, cô có nhớ nhầm không, con có ba nhưng mà ba chưa bao giờ quan tâm cháu.....”

Bùi Tuấn Vũ tối sầm mặt đi ra khỏi phòng, xem ra thằng bé này càng ngày càng kỳ cục.

“Ba, từ ngày mai con không muốn ở trường nữa.” Bùi Vũ nói.

“Không được, con nhất định phải ở trường, không có ai đưa đón con!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

“Có người đưa đón con!”

“Ai?”

“Chính là cô ấy!” Bùi Vũ nói xong hướng về phía Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti phát hiện tình huống bây giờ không đúng lắm, vội vàng mở miệng “Cậu chủ nhỏ, tôi không có thời gian, tôi còn phải quét dọn phòng, còn phải nấu cơm.”

Ba người đứng ở đó nghĩ tới bàn ăn đen thui liền đồng thanh nói “Vẫn là miễn đi!”

Đỗ Lôi Ti nhất thời cảm thấy một đàn quạ đen đang bay trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Bùi Mộng Na nhìn thấy Đỗ Lôi Ti lúng túng, vội vàng đi tới an ủi “Lôi Ti, bọn tôi không có ý gì chỉ là cảm thấy bàn tay cô đã bị phỏng.....” Giọng nói ngânang càng nhỏ, không dám nhìn thẳng cô.

Bùi Tuấn Vũ kìm nén nụ cười, xoay người đi ra khỏi phòng, nét mặt vừa rồi của cô quả thật rất buồn cười, anh đã gặp qua rất nhiều người, lần đầu tiên thấy một người đặc biệt như vậy.

Bùi Vũ lắc đầu làm ra vẻ người lớn “Cô, cô nên nói thật đi, không cần phải quanh co như vậy.”

“Ha ha ha.....Lôi Ti, tôi không có ý đó, cô đừng nghe thằng nhóc này nói lung tung!” Nói xong lờm Bùi Vũ ý nói con nít không nên nói lung tung.

Bùi Vũ vòng tay sau lưng giống như người lớn, xoay người rời khỏi phòng.

Mẹ kiếp, thằng nhóc chết tiệt, sao cứ phải chảnh như vậy chứ? Không phải chỉ là một bữa tối thôi sao, sao lại phải nói rõ như vậy chứ?

Bùi Mộng Na giải thích “Lôi Ti, cô đừng chấp thằng bé làm gì, đi thôi, cùng nhau xuống ăn cơm.”

Đỗ Lôi Ti nhìn một chút rồi nhẹ nhàng nói “Cô chủ, thật xin lỗi, tôi làm hư bữa tối, cậu chủ nói không sai, thật xin lỗi.” Khuôn mặt tỏ vẻ áy náy.

“Sau này đừng kêu cô chủ nữa, nếu đã là bạn thì cứ gọi tôi là Mộng Na, thật ra thì cũng không thể trách cô, nếu như không phải anh trai tôi nổi điên bắt cô đi nấu ăn thì sẽ không có chuyện như vậy, hơn nữa, trong nhà rõ ràng cũng có đầu bếp, không biết anh tôi đang nghĩ gì nữa?” Nói xong dặt tay Đỗ Lôi Ti đi xuống lầu.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô chủ trước mặt, cảm thấy cô ấy thật sự rất tốt, không giống như những cô con gái nhà giàu khác tỏ thái độ chảnh chọe, kể từ khi tốt nghiệp đến bây giờ cô chưa từng gặp người bạn nào tốt như vậy, không ngờ khi đến đây lại có thể làm bạn với em gái tổng thống.

“Cô, cô cùng người phụ nữ kia ngồi cạnh cháu đi?” Thằng bé đưa bàn tay mập mập chỉ sang chỗ bên cạnh.

Bùi Mộng Na dắt Đỗ Lôi Ti đi tới, kéo ghế ra muốn Đỗ Lôi Ti ngồi xuống.

Đỗ Lôi Ti khần trương lắc đầu từ chối, giọng cà lăm “Cô chủ, cậu chủ, tôi chỉ là người hầu, làm sao có thể ngồi ăn cơm cùng với mọi người được chứ.”

“Cô giúp việc kia, cô không phát hiện ra bây giờ cô thật sự rất ngu sao?” Thằng bé nói ra những lời chêt người.

Đỗ Lôi Ti ngồi một bên sững sờ, cô thật sự không ngờ bản thân lớn như vậy lại bị một thằng bé mắng, thật là mất mặt.....

Dám mắng cô là người ngu ngốc?

Cả nhà cậu mới ngu ngốc!

Đỗ Lôi Ti phát hiện, sao có thể gộp cô chủ vào mắng chứ như vậy thật không tốt.

“Tôi.....tôi.....” Xoay đầu về phía tổng thống nói “Tổng thống, nếu không còn chuyện gì tôi xin phép đi ăn tối.” Nói xong xoay người bước về phía phòng ăn dành cho người giúp việc.

“Đợi chút.... ..” Bùi Tuấn Vũ mở miệng.

Đỗ Lôi Ti vội vàng dừng lại, quay đầu nhìn anh hỏi “Tổng thống, còn có chuyện gì sao?”

“Đồ ăn tối nay cô làm đều tính vào tiền sửa xe.” Bùi Tuấn Vũ vừa ăn vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Nguồn không có chương 23 mời các bạn đọc chương tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Quản gia cùng Đỗ Lôi Ti đi xuống phòng ăn dành cho người giúp việc, hai người ngồi xuống, quản gia tức giận nói “Lôi Ti, có đầu cô bị nước vào rồi không, sao lại muốn chống đối với tổng thống chứ? Cô không muốn sống nữa sao?”

Đỗ Lôi Ti mím môi, hai mắt uồn ứ nhìn quản gia “Quản gia, thật sự xin lỗi, cháu mới làm chuyện ngu ngốc, thật sự rất xin lỗi, lần sau cháu không dám nữa.”

Những người giúp việc khác vừa ăn cơm, vừa há hê nhìn cô, chỉ có tiểu Ngọc mở miệng khuyên “Lôi Ti, cô đừng khóc, vừa rồi bọn tôi cũng nghe thấy hết, cô mới đến liền chống đối tổng thống, tổng thống so đo với cô như vậy cô cũng đừng để trong lòng nữa, lần sau chú ý một chút là được”

Đỗ Lôi Ti nhìn tiểu Ngọc, lấy tay lau nước mắt “Tiểu Ngọc, vẫn là cô tốt nhất.” Lại ngẩng đầu về phía quản gia “Quản gia, lần sau cháu không dám nữa”

Quản gia nhìn cô một chút, lắc đầu một cái, không nói gì nữa, ăn tối.

Tiểu Ngọc đưa đĩa cho cô “Lôi Ti, ăn cơm đi.”

“Cảm ơn!” Đỗ Lôi Ti cầm đĩa, ăn tối.

Vừa lúc đó, một người giúp việc cùng tuổi Đỗ Lôi Ti mở miệng châm chọc “Ai u, thật sự quá giỏi, mới tới một ngày đã dám chống đối tổng thống, đúng là người không bình thường.”

“Đúng vậy? Lá gan cũng thật to!”

“Ai, cậu mình có một chút sắc đẹp liền.....”

Quản gia tức giận, đập bàn nói “Các người nói xong chưa? Có phải các người quá rảnh rồi rồi không? Nếu đã ăn no rồi thì đi quét dọn vệ sinh đi, các người nghĩ đây là chợ bán thức ăn sao?”

Mấy người giúp việc đang nói chuyện liền ngậm miệng lại nhưng vẫn hung hăng trừng mắt nhìn Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti lại lần nữa chảy nước mắt, từ nhỏ đến lớn cho đến bây giờ cô chưa từng bị bắt nạt như vậy? Cô cũng không trêu chọc mấy người giúp việc này, sao bọn họ lại cứ nhắm vào cô chứ?

Quản gia nhìn thấy Đỗ Lôi Ti khóc “Được rồi, cô cũng đừng khóc nữa, ăn cơm đi!”

Bùi Vũ nhìn cô từ trên lầu đi xuống, há mồm hỏi “Cô, cô muốn đi đâu?”

“Cô đi tìm Lôi Ti, cháu đi không?” Bùi Mộng Na quay đầu nhìn cậu bé.

“Được!” Bùi Vũ nhảy từ trên ghế sa lon xuống, đi theo vào phòng ăn dành cho người giúp việc

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy hai người đi ra khỏi phòng ăn, vẫn ngồi tức giận, anh thật sự không ngờ, người phụ nữ ngu ngốc này vừa mới vào trong nhà liền làm cho hai người luôn ngoan ngoãn nghe lời anh dám mạnh miệng chống lại anh, anh thật sự xem thường người phụ nữ này rồi.

Bùi Tuấn Vũ bị hai người làm cho mất hứng không muốn ăn nữa, dùng khăn giấy lau miệng, quay về phòng làm việc.

Ngồi trên ghế, anh không có tâm tư gì để làm việc, trong lòng rất phiền não, con trai không muốn ở trong trường nữa, bây giờ ngày ngày phải nhìn thấy thằng bé, anh thật sự không thể thích ứng với việc làm ba.

Nhưng mà bây giờ không còn cách nào khác, bây giờ con trai quyết định ở nhà, cũng chỉ có thể thuận theo thằng bé, vậy thì để người phụ nữ ngu ngốc kia phụ trách đưa đón thằng bé.

Tiểu Vũ cùng Bùi Mộng Na đi vào phòng ăn dành cho người giúp việc, liền nhìn thấy Đỗ Lôi Ti đang quét phòng, đi lên trước nói “Lôi Ti, chúng ta ra vườn hoa đi dạo một chút, bây giờ không cần làm.”

“Cô chủ, như vậy không tốt đâu. Tôi vẫn phải làm việc nếu không tổng thống sẽ tức giận.” Đỗ Lôi Ti cẩn thận nói, sợ mình lại mắc lỗi nữa.

Đã có vết xe đổ rồi nên cô nói chuyện nhất định phải cẩn thận, không thể chông chéo bất kỳ ai nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Bùi Mộng Na mỉm cười nhìn cô “Lôi Ti, tôi là cô chủ tôi có quyền quyết định, công việc của cô bây giờ chính là cùng tôi và tiểu Vũ ra vườn hoa ngồi một chút.” Nói xong lôi kéo bàn tay nhỏ bé của cô cùng cháu mình đi ra vườn hoa.

Lúc này Bùi Vũ nhìn hai người phụ nữ trước mặt mình, một người là cô của cậu, một người sắp thành quản gia của cậu, sao lại có sự chênh lệch lớn như vậy chứ?

Đỗ Lôi Ti cảm thấy có ánh mắt vẫn luôn nhìn cô, cô nhìn theo hướng đó, tại sao thằng bé lại nhìn cô như vậy chứ? Cô biết bản thân có sức hấp dẫn. Nhưng cũng không đến nỗi mê hoặc cả một đứa trẻ chứ? Đỗ Lôi Ti nghĩ đến điều này không tự chủ bắt đầu cười ngây ngô.

“Cô kia, cô cười thật khó coi!” Bùi Vũ lạnh lùng nói.

Đỗ Lôi Ti bị nói đến sững sờ, tức giận “Nhóc con, sao cháu lại không lễ phép như vậy? Sao lại nói trước mặt người lớn như vậy?”

“Vốn dĩ cô cười rất khó coi không tin cô hỏi cô tôi xem?”

“Cháu...cháu, thật sự quá đáng ghê.” Đỗ Lôi Ti tức giận nói.

Bùi Vũ làm mặt quỷ, cười nói “Xấu xí!”

Đỗ Lôi Ti bị chọc tức, đứng tại chỗ dậm chân.

Bùi Mộng Na nhìn hai người một lớn một nhỏ nói chuyện cảm thấy rất vui, kể từ sau khi mẹ tiểu Vũ bỏ đi, phủ tổng thống chưa bao giờ có tiếng cười.

“Được rồi, hai người không cần cãi nhau nữa.” Bùi Mộng Na đi tới ngăn hai người.

Đỗ Lôi Ti nhất thời như bị sét đánh, hoảng sợ nhìn cô, vội vàng nói “Cô chủ, thật xin lỗi!” Nói xong nâng bàn tay nhỏ bé của mình tát lên má một cái.

“Lôi Ti, cô làm gì vậy?” Bùi Mộng Na đi tới ngăn cản động tác của cô.

“Thật xin lỗi, cô chủ, lại là tôi nói sai, không nên mạnh miệng với cậu chủ.” Đỗ Lôi Ti ảo não cúi đầu nói.

Bùi Vũ ngồi một bên im lặng nhìn cô, không biết quyết định để cô làm quản gia của mình có đúng hay không.

“Lôi Ti, tôi phải cảm ơn cô mặc dù chúng ta mới quen nhưng mà tôi vừa nhìn thấy tiểu Vũ cãi nhau với cô mới phát hiện thì ra thằng bé vẫn chỉ là một đứa trẻ.”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy cô nói như vậy liền cảm thấy hồ đồ, rõ ràng cô không nên mạnh miệng với chủ nhân, đây còn là con trai tổng thống.

Bùi Mộng Na biết bây giờ cô nghĩ gì, quay sang phía tiểu Vũ “Tiểu Vũ, cháu về phòng học bài đi, cô có chuyện muốn nói với dì.”

Bùi Vũ nhìn hai người, không thể làm gì khác hơn là đi quay về phòng của mình.

“Lôi Ti, tôi biết rõ cô nghĩ gì.” Bùi Mộng Na nhìn cô cười

“Hả? Cái... cái gì? Không có, tôi không có nghĩ gì.” Đỗ Lôi Ti cười khúc khích, muốn tránh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Bùi Mộng Na nhìn cô, quay đầu nhìn về phía phòng làm việc của tổng thống, mở miệng nói “Anh tôi cùng chị dâu làm đám hỏi, anh rất thích chị dâu, kết hôn sau một năm thì có tiểu Vũ, lúc tiểu Vũ hai tuổi, chị dâu bỏ anh trai tôi đi cùng với người đàn ông khác.”

Đỗ Lôi Ti nghe đến đó liền kinh ngạc thiếu chút nữa rớt cả cằm, sắp xếp duy nghĩ một chút, nhìn cô chủ đứng trước mặt, an ủi “Cô chủ.....”

Bùi Mộng Na biết cô muốn nói gì, vì vậy cắt đứt “Kể từ sau khi người phụ nữ kia ở đi, anh tôi cả ngày chỉ biết đến công việc, không thích nói chuyện, ngay cả nhìn con trai cũng không muốn nhìn, có lẽ anh tôi thật sự bị dả kích, vốn dĩ không muốn nghĩ đến người phụ nữ kia nên anh tôi mới cho tiểu Vũ học rồi ở lại trong trường luôn.”

Đỗ Lôi Ti không thể giấu được sự tò mò “Cô chủ, tôi cảm thấy tổng thống rất đẹp trai, hơn nữa còn là người lãnh đạo cả một đất nước, tại sao người phụ nữ kia lại bỏ đi?”

Cô nhăn mặt, trong lòng cảm thấy buồn bực, có phải do tính cách tổng thống không tốt hay là do tổng thống quá keo kiệt? Cho nên cô ta mới chạy theo người đàn ông khác?

Bùi Mộng Na nhìn sự biến đổi trên nét mặt của cô, dùng ngón tay chỉ vào đầu cô, mỉm cười nói “Lôi Ti, đang nghĩ gì thế?”

Đỗ Lôi Ti giống như bị người khác nhìn thấu tâm sự, vội vàng giải thích “Không có, tôi không nghĩ gì!”

“Tôi cũng không có bạn bè, cô là người bạn duy nhất của tôi ở đây, tôi hy vọng có thể chia sẻ mọi bí mật với tôi.” Bùi Mộng Na chân thành nói.

Lần này Đỗ Lôi Ti bị làm cho ngượng ngùng, không thể làm gì khác hơn là mở miệng nói “Đúng là tôi đang có suy nghĩ, có phải do tính cách tổng thống không tốt hay bởi vì anh ta keo kiệt cho nên người phụ nữ kia mới bỏ đi?”

“Ài, không phải bởi vì hai nguyên nhân mà cô nói, mà là người phụ nữ kia cảm thấy anh tôi không có tiền đồ, chỉ là một nghị sĩ nhỏ tiền đồ không tươi sáng lắm.”

“Vậy.....” Đỗ Lôi Ti cảm thấy có lỗi.

Cô thật sự không ngờ cô còn có tính nhiều chuyện!!!

“Hả? Lôi Ti, cô muốn hỏi gì cứ hỏi đi!”

“Tính cách tổng thống như thế nào?”

“Thật ra tính cách anh tôi rất tốt, tính cách bây giờ nguyên nhân một phần là bởi vì người phụ nữ kia còn có một nguyên nhân nữa là do công việc hiện tại. Tôi cũng không chắc chắn lắm.”

“Vì sao tổng thống lại keo kiệt như vậy? Rõ ràng cũng rất có tiền.”

“Ặc, cái này tôi cũng không rõ lắm, sau này có thời gian tôi sẽ giúp cô hỏi.”

!!!

Cô chỉ nhất thời tò mò, thật sự không muốn biết, cô cũng không muốn chết chỉ vì một chút tò mò.

Đỗ Lôi Ti cười một cách ngây thơ “Cô chủ, cô không cần phải hỏi.”

“Ha ha, Lôi Ti, tôi chỉ chọc cô thôi, cô nghĩ rằng tôi thật sự sẽ đi hỏi sao.” Bùi Mộng Na ôm bụng cười.

Cười một lúc sau đó Bùi Mộng Na hỏi “Cô đừng chỉ nhìn vào chức vụ tổng thống bây giờ của anh tôi, để ngồi vào được vị trí đó thật sự không dễ dàng sau khi người phụ nữ kia bỏ đi, anh tôi làm việc cả ngày lẫn đêm không ngừng nghỉ để chứng minh bản thân cũng có năng lực, bây giờ anh tôi thật sự thành công nhưng đằng sau đó là cả một quá trình khó khăn, không phải ai cũng biết.”

“Lôi Ti, chúng ta đi vào thôi, cô cũng nghỉ sớm một chút đi!” Nói xong Bùi Mộng Na từ trên ghế đứng lên.

“Cô chủ, cô đi vào trước đi, lát nữa tôi sẽ vào.”

“Được!” Bùi Mộng Na đi vào phủ tổng thống.

Đỗ Lôi Ti đi tới ghế ngồi xuống, cô suy nghĩ về những điều mà cô chủ vừa mới nói, thật sự cảm thấy tổng thống cùng cậu chủ rất đáng thương, cả hai người đều bị một người phụ nữ từ bỏ.

Tại sao sau khi nghe thấy những điều này cô cảm thấy đau lòng? Ngay cả lúc chia tay với anh Bân cũng không có đau như vậy, tại sao cô lại như thế này?

Cô lắc đầu, muốn bỏ đi những suy nghĩ này, cô chỉ cảm thấy tổng thống bị chính người phụ nữ mà mình yêu mến từ bỏ thật đáng tiếc.

Đúng, chính là lý do này, không còn gì khác.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Khi cô đi vào phòng khách của phủ tổng thống, nhìn thấy đèn trong phòng làm việc ở lầu hai vẫn còn sáng.

Đỗ Lôi Ti gờ cổ tay lên, nhìn đồng hồ thì đã là hơn chín giờ, không ngờ một người được nhiều người hâm mộ như tổng thống lại có quá khứ như vậy, thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Đỗ Lôi Ti quay về phòng thay đồ ngủ nằm trên giường, lăn qua lăn lại vẫn không ngủ được, không biết có phải do lạ giường hay bởi vì những lời cô chủ nói vẫn luôn vang vọng bên tai.....

Cô xuống giường đi tới nhà bếp rót nước uống, lại nhìn ra ngoài một lần, thì ra thời gian trôi qua rất nhanh, đã mười một giờ, không ngờ ngày đầu tiên đến đây đã được gấp hết tất cả mọi người.

“Ah? Quản gia, ông vẫn chưa ngủ sao?” Đỗ Lôi Ti tò mò hỏi.

“Chưa, tổng thống vẫn chưa ngủ, tôi sợ lát nữa tổng thống tìm lại không thấy nên không dám ngủ”

Đỗ Lôi Ti lại tò mò “Quản gia, ông làm ở đây bao lâu rồi?”

Quản gia nghĩ lại thời gian đã qua ở phủ tổng thống, đắng đặc mở miệng “Phải mấy chục năm rồi!”

“Ồ!” Đỗ Lôi Ti uống nước gật đầu.

“Đúng rồi, quản gia, tổng thống thường hay ngủ trễ như vậy sao?”

“Đây là chuyện thường xuyên, có khi là thức thâu đêm”

“Quản gia hay là ông nghỉ trước đi, cháu ở đây thay ông...ông tuổi cũng đã cao, nên nghỉ ngơi sớm một chút.” Đỗ Lôi Ti bỏ ly nước xuống, đi tới bên cạnh quản gia nói.

“Vậy cũng được, tuổi tôi cũng đã lớn, thật sự là chịu không nổi.” Quản gia nhìn cảm thấy cô gái giúp việc mới tới này rất chịu khó, xoay người quay về

phòng nghỉ ngơi.

Đỗ Lôi Ti cầm một ly cà phê đi lên lầu hai, gõ cửa phòng làm việc.

“Cốc cốc.....”

“Mời vào!” Giọng nói lạnh lùng từ bên trong truyền ra.

Cô thật sự cảm thấy hơi sợ, cô vẫn còn nhớ rõ chuyện xảy ra ban ngày.

Làm đồ cà phê bắn lên người tổng thống lại còn không sợ chết mà lau chỗ đổ của đàn ông, bây giờ suy nghĩ lại cảm thấy thật là xấu hổ.

“Mời vào!” Giọng nói không vui của tổng thống lại một lần nữa vang lên.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy vẫn không có người đi vào, nhíu mày đứng dậy, mở cửa.

“Cô ở đây làm gì?”

“Hả?” Đỗ Lôi Ti bị người đàn ông đứng trước mặt dọa sợ, thiếu chút nữa làm đổ cà phê ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ tối sầm mặt, anh thật sự không còn gì để nói, rõ ràng cô gõ cửa lại không đi vào, cứ đứng ở đây.

“Hả cái gì? Cô gõ cửa làm gì?” Bùi Tuấn Vũ mất kiên nhẫn nói.

Anh ghét nhất lúc làm việc mà bị người khác cắt ngang, lại còn là một người ngu ngốc như cô.

Đỗ Lôi Ti ngượng ngùng cúi đầu “Tôi thấy đã trễ như vậy mà tổng thống vẫn làm việc nên mới đưa cà phê đến cho anh.”

Bùi Tuấn Vũ dựa vào cửa ra vào không vui nói “Không phải tôi đã nói cô không được bước vào phòng làm việc nữa bước sao?”

“Cái này, tôi biết rồi.”

“Biết mà vẫn còn dám tới?” Bùi Tuấn Vũ thật sự là không nói nổi, lần đầu tiên anh nhìn thấy một người phụ nữ như vậy.

“Tôi chỉ là thấy đã trễ như vậy mới đưa cà phê tới cho anh tỉnh người, còn có, xin lỗi vì những chuyện đã xảy ra ngày hôm nay.” Nói xong Đỗ Lôi Ti khom người nâng hai tay bụng cà phê lên nói xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phức Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Bùi Tuấn Vũ đứng ở cửa nhìn thấy bộ dáng của cô thật hết nói nổi, nửa đêm bụng cà phê đến xin lỗi, không biết có phải là cố ý hay không?

Đỗ Lôi Ti khom người chờ cả một lúc lâu cũng không thấy anh nói gì, mẹ kiếp, không biết có phải người đàn ông này đang cố ý chinh cô hay không?

Thật sự là mệt chết, hết cách rồi, cô đành mở miệng trước “Tổng, tổng thống, sao anh không nhận cà phê?”

“Tại sao tôi phải nhận?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô đùa giỡn.

“Hả?” Đỗ Lôi Ti bị câu nói này làm cho sững sờ.

“Còn nữa, bây giờ cũng đã nửa đêm, ai nói cô đem cà phê tới?” Bùi Tuấn Vũ lại hỏi.

“Không có, không có ai, là tôi muốn tới xin lỗi anh.” Đỗ Lôi Ti nhỏ giọng nói.

Bùi Tuấn Vũ thu hồi nụ cười lạnh lùng nói “Nửa đêm đưa cà phê tới, cô muốn tôi cả đêm không ngủ sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy anh nói như vậy cảm thấy bản thân thật sự quá ngu xuẩn, ừ ừ cúi đầu “Xin lỗi, tôi không nghĩ tới, tôi còn tưởng công việc của anh chưa xong cho nên đưa cà phê tới muốn anh tỉnh táo, không ngờ anh đã làm xong rồi.”

“Trễ thế này tôi mới làm xong việc là lỗi của ai? Chân tay vụng về, nếu không phải là cô thì tôi đã không phải thức khuya làm việc như thế này.”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy anh nói như thế, lập tức đứng thẳng dậy, mặt không vui “Mẹ kiếp, sao anh có thể như vậy chứ? Chuyện ban ngày đúng là tôi sai nhưng không phải tôi đã xin lỗi rồi hay sao? Tại sao còn bắt bẻ mãi không tha? Rốt cuộc thì anh có phải là đàn ông không?”

Đây lần đầu tiên có người dám nói như vậy với anh, gân xanh trên trán nổi lên, âm trầm nói “Được, tốt lắm, cô không biết tôi có phải đàn ông hay không vậy bây giờ chúng ta thử một chút, thử xong cô sẽ biết tôi có phải đàn ông hay không”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói thế khuôn mặt lúc đỏ lúc trắng, lần đầu tiên cô bị một người đàn ông nói như vậy, nhưng bộ dáng kia giống như là muốn ăn thịt người, khiến cô cảm thấy sợ hãi.

Hình như Đỗ Lôi Ti nghĩ ra điều gì đó, xong rồi, rõ ràng là cô tới để nói xin lỗi, không phải tới để chống đối tổng thống liền đưa tay lên gõ đầu mình một cái.

Lại vội vàng cúi người xuống “Tổng, tổng thống.....” Lôi còn chưa nói hết, cũng bởi vì nhanh chóng khom lưng, cào phết trong tay lại một lần nữa đồ lên người anh.

“A.....” Đỗ Lôi Ti sợ hãi.

Làm sao đây?

Làm sao đây?

Đỗ Lôi Ti chân tay cuống cuống ném tách cà phê xuống đất, cầm áo ngủ của mình lau trên bộ phận quan trọng của tổng thống.

Ah?

Chuyện này là sao chứ?

Cô chỉ lau mấy cái tại sao chỗ đó lại phồng lên chứ?

Ánh mắt của Bùi Tuấn Vũ bây giờ thật sự có thể giết người, nhìn cô gái ngu ngốc trước mặt, cô thật sự lợi hại, một chuyện cô có thể làm sai hai lần trong một ngày, bây giờ anh thật sự hối hận vì đã để cô gái ngu ngốc này vào làm.

Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ đến nỗi khóc lên, hu hu.....

Cô phải làm sao đây? Cô thật sự không có ý, Đỗ Lôi Ti tay chân luống cuống nhìn người đàn ông trước mặt dính đầy cà phê, nước mắt lăn dài, bây giờ cô bị dọa sợ đến ngây người, hoàn toàn không biết phải làm sao.

“Không cần kêu nữa, cô còn gọi nữa cô có tin tôi đem cô làm mồi cho sói hay không!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti nước mắt lăn dài, hai tay che miệng, không muốn phát ra tiếng kêu.

Có lẽ do đang đứng trên thảm trong hành lang, cũng có thể do phòng làm việc cách khá xa các phòng khác cho nên không làm ảnh hưởng đến người khác.

“Nhặt cái ly lên đi khỏi đây, nhớ sau này không được xuất hiện ở đây nữa!” Nói xong Bùi Tuấn Vũ hung hăng đóng cửa phòng.

Đứng ngoài cửa Đỗ Lôi Ti lại gõ cửa “Cốc cốc.....”

“Vào đi!”

Đỗ Lôi Ti mở cửa phòng làm việc “Tổng.....tổng thống.....” Nhìn thấy người đàn ông trong phòng lúc này không có mặc quần, cô đỏ mặt đứng đó nhìn anh thiếu chút nữa chảy máu mũi.

“Nhìn đủ chưa?” Bùi Tuấn Vũ châm chọc.

“Hả?” Đỗ Lôi Ti lấy lại tinh thần.

“Rất đẹp sao? Cô sắp chảy nước miếng ra rồi!”

“A.....” Đỗ Lôi Ti lấy hai tay che mặt, chạy thẳng xuống dưới lầu.

Xong rồi, cô còn chưa kết hôn, tại sao có thể nhìn cơ thể của người đàn ông khác chứ, cô làm sao sống nữa chứ?

Thật sự quá bi thương!

Chỉ là, bây giờ thì tốt rồi, không bị đau mắt hột rồi, không ngờ cơ thể tổng thống lại đẹp như vậy, cơ bụng sáu múi, bụng bằng phẳng, thật là một người đàn ông đẹp trai, nghĩ tới đây, khuôn mặt lại đỏ giống như trái cà chua.

Chương 29

Sáng sớm ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti đi xuống phòng ăn dành cho người giúp việc, quản gia nhìn thấy cô liền lên tiếng chào hỏi “Chào buổi sáng!”

“Chào buổi sáng quản gia!” Cô lễ phép trả lời.

Đỗ Lôi Ti chào quản gia sau đó ngồi xuống từ từ ăn sáng.

Quản gia ăn được một nửa liền để ly cà phê trong tay xuống nhìn Đỗ Lôi Ti hỏi “Đêm đầu tiên ngủ ở đây có quen không?”

“Dạ, nói thế nào nhỉ, đây là lần đầu tiên cháu đến đây nên cũng chưa quen lắm.” Đỗ Lôi Ti khẽ trả lời.

“Quản gia, cháu muốn hỏi ông, hôm qua ông bảo cháu thay ông gọi tổng thống dậy, tại sao ông lại vui mừng như vậy?” Đỗ Lôi Ti không khách khí hỏi.

“À.....Không có gì!” Quản gia ngồi một bên cười lại nói “Lôi Ti, còn mấy phút nữa là cô phải gọi tổng thống dậy, lát nữa còn phải đưa cậu chủ đi học.”

“Cái...cái gì...Còn mấy phút nữa phải gọi tổng thống dậy sao? Sau đó còn phải đưa cậu chủ đến trường?” Đỗ Lôi Ti nghe vậy liền sững sờ.

“Cô còn mấy phút nữa!” Quản gia lại nhắc lại một lần nữa.

“Đợi chút...Quản gia, có thể thương lượng một chút không?” Đỗ Lôi Ti dùng ánh mắt van xin quản gia.

“Chuyện gì?”

“Có thể để người khác gọi tổng thống dậy được không?” Đỗ Lôi Ti cầu xin nói.

Bây giờ cô chỉ cần nghĩ tới bộ dáng ngày hôm qua của tổng thống đã cảm thấy sợ, hơn nữa tới qua còn ngắm nhìn cơ thể của tổng thống, nghĩ đến đây máu mũi như muốn chảy ra.

“Không thể!” Quản gia trực tiếp từ chối.

Đỗ Lôi Ti buồn bực cúi đầu, từ trên ghế đứng lên, nhìn thấy tiểu Ngọc đang chờ cô.

Tiểu Ngọc đi lên trước nói “Lôi Ti, tôi dẫn cô đến phòng ngủ của tổng thống, lần sau tự cô đi tới đó.”

“Tại sao?” Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi.

“Tổng thống không thích người khác tùy tiện vào đó.” Tiểu Ngọc giải thích xong nhấc chân đi lên lầu.

Đỗ Lôi Ti nhanh chóng đi theo, trong lòng đặt cho tổng thống một dấu chấm hỏi lớn.

Đến lầu hai, tiểu Ngọc dừng lại nói với Đỗ Lôi Ti “Lôi Ti, tí nữa sau khi cô đi vào thì bôi kem đánh răng lên bàn chải cho tổng thống, sau đó giặt khăn đưa cho tổng thống, nhớ, khăn lông không được quá lạnh, tổng thống không thích.....”

“Cái gì?” Đỗ Lôi Ti nghe xong tròn to hai mắt.

Choáng, sao lại phải phục vụ như thế chứ?

“Cô nhanh đi vào đi, không còn nhiều thời gian!” Đỗ Lôi Ti còn chưa hoàn hồn, tiểu Ngọc liền thúc giục.

“Biết rồi!” Đỗ Lôi Ti bị thương trả lời, bước chân nặng nề đi vào phòng ngủ của tổng thống.

Đứng ở cửa phòng ngủ nhìn đồng hồ trên cổ tay, đã là bảy giờ bốn mươi, còn có hai mươi phút để gọi tổng thống dậy, để tổng thống rửa mặt còn phải ăn sáng.

Mẹ kiếp, sao thời gian lại khó khăn như vậy?

Hít sâu một hơi, cô xoay nắm cửa, đi vào, phát hiện trong phòng rất yên tĩnh, không có bất kỳ âm thanh nào.

Quả nhiên, lúc này tổng thống vẫn còn đang trong giấc mộng đẹp, hoàn toàn không biết mặt trời đã chiếu tới tận mộng.

Rón rén đi tới cạnh giường, phóng tầm mắt, chính là đang chiêm ngưỡng dung nhan lúc ngủ của tổng thống.

Nhìn tư thế ngủ thật sự là mắt hòn, Đỗ Lôi Ti thấy anh nằm trên giường lớn, đôi vòng tay chắc chắn, trên mặt nở nụ cười, khoe miệng cũng không có nước miếng.

Quả nhiên, trai đẹp khi ngủ cũng có thể khiến người ta mê mẩn.

Cô cứ như vậy đứng ngây ngốc nhìn trai đẹp ngủ, đột nhiên ý thức được mình tới đây làm gì, lập tức không chút do dự vén chăn lên.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Tổng thống thân yêu của chúng ta có thói quen không mặc gì khi ngủ, vì vậy không có mặc quần áo, bên dưới chỉ có một cái quần lót, ngủ rất ngọt ngào, bởi vì bị người khác vén chăn lên, cơ thể chợt cảm thấy lạnh, ngay lập tức liền mở mắt.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cảnh tượng như vậy liền bị dọa sợ, không còn thương thức đáng người hoàn hảo của tổng thống, kêu “a” một tiếng, sau đó dùng tay che kín mặt mình.

“Cô ở đây làm gì? Ai cho cô vào đây?” Tổng thống bị tiếng hét chói tai làm cho tỉnh lại, ánh mắt hết sức khó chịu bởi vì cô đã nhìn thấy hết cơ thể của anh.

“Tổng.....tổng.....tổng thống.....phải.....đậy.....rồi.....” Phục hồi tinh thần, cô lắp bắp nói, nói rõ nguyên nhân bản thân ở đây, mặc dù đã bỏ tay xuống nhưng vẫn không dám mở mắt.

Vốn cho rằng sau khi nghe cô nói Bùi Tuấn Vũ sẽ lập tức xuống giường nhưng chờ mãi cũng không nghe thấy tiếng động, không cảm thấy trên giường có bất kỳ tiếng động nào.

Cô hơi mở mắt, cô kinh ngạc khi nhìn thấy tổng thống lại kéo chăn ngủ tiếp.

Choáng, sao lại có thể như vậy chứ?

Chẳng lẽ anh ta muốn ngủ nướng sao?

Nghĩ đến nguyên nhân này, Đỗ Lôi Ti thầm khinh bỉ trong lòng, hít một hơi thật sâu, nhìn đồng hồ trên cổ tay còn có mười phút.

Bây giờ thời gian rất gấp gáp, cô cũng không nghĩ nhiều, đưa tay vén chăn lên muốn gọi anh dậy.

Thế nhưng hình như anh đã có chuẩn bị trước, đè chặt chăn dưới người, mặc kệ cô dùng sức thế nào cũng không thể kéo ra.

Sao người đàn ông này lại có thể có dáng vẻ như vậy chứ?

Một người đàn ông lại muốn ngủ nướng, anh ta nghĩ gì vậy chứ?

“Tổng thống, bây giờ anh phải dậy rồi, còn mười phút nữa anh phải đi làm rồi, xin hãy nhanh dậy đi.” Trong lúc khẩn cấp, Đỗ Lôi Ti không thể làm gì khác hơn là dùng ngôn ngữ bắt đầu công kích.

Vậy mà sau khi đã nói xong một lúc lâu cũng không thấy người đàn ông trên giường có phản ứng gì.

Đỗ Lôi Ti lo lắng nhìn đồng hồ trên tay, bây giờ không còn thời gian nữa, phải làm sao chứ? Kết quả là cô chuyển sang khuyên bảo “Tổng thống, nếu anh không chịu dậy thì sẽ không kịp.”

Mẹ kiếp, cô lớn như vậy lại còn phải đi dụ dỗ anh ta, gọi anh ta dậy sao lại mệt như vậy chứ.....

Anh đó, sao có thể ngồi lên được vị trí tổng thống này chứ?A?A?A?A?

Người đàn ông nằm trên giường tiếp tục ngủ không thèm quan tâm đến cô, vẫn còn đang chìm trong giấc mộng, tiếng ngáy khe khẽ vang lên bên tai cô, khiến cho cô nhất thời tức giận.....

Không thể nhẫn nhịn được nữa, Bùi Tuấn Vũ là anh ép tôi làm như vậy đấy!!!

Đỗ Lôi Ti khuyên bảo không có kết quả gì, tốt cuộc nảy sinh tà ác, cô không chút suy nghĩ đi vào phòng vệ sinh, dùng khăn lông nhúng vào nước lạnh, vắt ráo nước rồi đi ra, đập vào trên mặt của tổng thống.....Bộ dáng rất hạnh phúc.

“A.....Người phụ nữ ngu ngốc này cô làm gì vậy?” Tiếng hét đầy giận dữ của tổng thống như muốn xuyên thấu qua màng nhĩ của Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti giật mình, thấy anh cuối cùng cũng đã tỉnh dậy, sau đó không nói gì cầm khăn lông đi vào phòng vệ sinh.

Sau đó hấp ta hấp tấp đi chuẩn bị kem đánh răng, nước súc miệng, còn có khăn lông đã giặt qua nước ấm đưa tới trước mặt tổng thống, nhìn bộ mặt đầy tức giận của Bùi Tuấn Vũ nói “Tổng thống, anh nhanh rửa mặt đi, thời gian không còn sớm nữa, lát nữa tôi còn phải đưa cậu chủ đi học!”

Nói xong lại cầm nước súc miệng ở bên cạnh đưa cho anh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Bùi Tuấn Vũ rất tức giận khi bị người khác gọi tỉnh dậy, lại nhìn thấy Đỗ Lôi Ti lác lư qua lại trước mặt như muốn đá kích anh, càng thêm tức giận, tiện tay cầm gối lên đập vào đầu cô nói “Bây giờ lập tức cút ra ngoài cho tôi.....”

A a a a a a!!!

Cút ra ngoài.....Anh ta lại lớn tiếng kêu tôi ra ngoài.....

Trong lúc nhất thời, Đỗ Lôi Ti bị tác động bởi giọng nói của anh, ngây ngốc đứng đó, cô thật sự không nghĩ tới tổng thống lại tức giận như vậy.

Cô gọi anh ta dậy không phải bởi vì anh ta sao? Mặc dù cách thức có hơi mạnh một chút nhưng.....Đây không phải là bởi vì gọi một lúc lâu mà anh mãi không dậy sao.....

Cảm giác uất ức nhất thời lan tràn trong lòng cô, lỗ mũi bất giác trở nên ê ẩm, cô không nói gì, cất bàn chải cùng ly nước súc miệng, nhặt chiếc gối rớt trên sàn nhà, bỏ lên giường đi ra khỏi phòng.

Lớn như vậy nhưng đây là lần đầu tiên cô cảm thấy uất ức như vậy, chưa bao giờ bị người ta quát to như vậy.

Tại sao anh ta có thể quát cô như vậy chứ? Tại sao anh ta lại đối xử với cô như vậy chứ?

Rõ ràng gọi anh dậy là vì muốn tốt cho anh, kết quả lại biến thành bộ dáng như thế này.....

Chạy ra khỏi phòng ngủ của tổng thống, đi xuống dưới lầu, hình như quản gia đã đứng đợi ở đó từ lâu, thấy cô chạy xuống lầu với đôi mắt đỏ hoe, hai người đối diện nhìn nhau lắc đầu “Lôi Ti, xem như đây là kinh nghiệm đi!”

Tiểu Ngọc đi tới trước mặt Lôi Ti, dùng giọng an ủi “Cô quan sát nhiều một chút sẽ hiểu rõ tính cách của tổng thống, đừng nản chí, tất cả những người từng gọi tổng thống dậy đều bị mắng như vậy!” Ý kia rất rõ ràng là đang an ủi cô.

Đỗ Lôi Ti không nói gì, đôi mắt đỏ hồng, trong đầu vẫn còn câu nói “cút ra ngoài” của Bùi Tuấn Vũ.

“Được rồi, không sao, tổng thống lập tức sẽ đi xuống, cô đi gọi cậu chủ đi, lát nữa còn phải đưa cậu chủ đi học, chuyện kếp tiếp giao cho tôi là được.” Thấy cảm xúc của Đỗ Lôi Ti đã lên tới đỉnh điểm, quản gia mở miệng nói sau đó quay đầu nhìn tiểu Ngọc nói “Cô đi xuống trước đi!”

“Vâng! Quản gia!” Tiểu Ngọc gật đầu, nhìn Đỗ Lôi Ti, không nói gì.

Nghe thấy lời quản gia nói, Đỗ Lôi Ti giống như được đặc xá, đi tới phòng của cậu chủ.

Lúc này trong phòng tổng thống, Bùi Tuấn Vũ vừa mới bị Đỗ Lôi Ti dùng khăn lạnh làm cho tỉnh táo, sau khi đuổi cô đi anh lại không thể nào ngủ tiếp.

Ảo não đi xuống giường, vào trong phòng tắm, rửa mặt, thay quần áo, lạnh lùng đi xuống lầu.

Quản gia dự đoán quả không sai, chưa tới mười phút anh đã xuống phòng ăn, xuất hiện trước mặt mọi người.

Mặc dù khuôn mặt tuần tú vẫn còn hơi ngái ngủ nhưng cũng đã tỉnh dậy, vậy là được rồi.

“Tổng thống, ăn sáng!” Quản gia đi lên trước, khom người nhỏ giọng nói.

“Đưa bữa sáng vào phòng làm việc cho tôi, Đường Vũ đã tới chưa?”

“Thư ký Đường lát nữa sẽ đến!” Quản gia thành thật trả lời.

Bùi Tuấn Vũ khoát tay, đi lên lầu.

Quản gia bưng bữa sáng lên phòng làm việc, sau đó Đường thư ký đi vào.

“Báo cáo hành trình ngày hôm nay một chút!” Hơi ngược mắt nhìn Đường Vũ đứng trước bàn, vừa ăn sáng vừa hỏi.

“Mười giờ bộ trưởng bộ tài chính còn có bộ trưởng tài nguyên sẽ đến báo cáo công việc, mười giờ bốn mươi nói chuyện điện thoại với nước Hàn.....” Đường Vũ nghiêm túc báo cáo công việc được một nửa thì Bùi Tuấn Vũ giờ tay ngăn lại.

“Cậu điều tra cẩn thận giúp tôi một chuyện.” Nói xong anh lấy từ trong ngăn kéo ra một túi giấy đưa cho Đường Vũ, tiếp tục nói “Điều tra cẩn thận một chút.”

Đường Vũ mở túi giấy nhìn hình nói “Tổng thống, đây không phải là người giúp việc đó sao? Không phải đã từng điều tra sao?”

“Đúng, đi đi, càng chi tiết càng tốt!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Lúc đi tới phòng cậu chủ Đỗ Lôi Ti cảm thấy bản thân thật bị kích, rõ ràng ở bên ngoài tìm công việc lại bị lôi đến đây, còn bị mắng, càng nghĩ càng bị thương.

Mở cửa phòng cậu chủ, nhìn thấy Bùi Vũ đã mặc quần áo chỉnh tề, lấy tay lau nước mắt, đi lên trước “Cậu chủ, đi thôi, tôi đưa cậu đi học!”

Đỗ Lôi Ti một tay cầm cặp sách, một tay nắm tay cậu chủ đi xuống dưới lầu, may mắn là khi đi xuống phòng khách cô không gặp tổng thống, nếu không cô thật sự không biết phải làm sao.

Bùi Vũ nhìn đôi mắt đỏ au của cô, giọng nói không vui “Cô khóc sao?”

“Đâu.....làm gì có.....” Đỗ Lôi Ti khàn trương trả lời, cô cũng không muốn thằng bé nhìn thấy vẻ thảm hại của cô.

Cô thật sự buồn bực, sao hai ba con nhà này đều nhìn cô không vừa mắt?

Cứ như vậy hai người lên xe, có mấy bảo vệ đi theo phía sau, chạy về phía trường học.

Xe đi khoảng hai mươi phút thì tới trường học, Đỗ ôi Ti cùng Bùi Vũ ngồi trên xe không nói với nhau câu nào, một lớn một nhỏ đều có suy nghĩ riêng của mình.

Đến trường học, xe dừng lại, Đỗ Lôi Ti đưa cặp sách cho thằng bé dặn dò “Phải học cho tốt, nghe lời cô giáo, biết không?”

Bùi Vũ lộ ra vẻ mặt khinh thường “Cô nghĩ tôi là con nít hai tuổi sao?”

Không cần phải dặn dò như vậy, được rồi, tôi muốn đi vào.” Nói xong liền đi vào không thèm quay đầu lại.

Đỗ Lôi Ti sững sờ đứng tại chỗ, sao thằng bé lại khó chịu như vậy? Con nhà người ta có như thằng bé đâu?

Thôi, dù sao thằng bé cũng không giống những đứa trẻ khác, tại sao cô phải dài dòng như vậy, tự làm mình mất mặt!

Đỗ Lôi Ti lên xe cùng với bảo vệ quay trở về, Đỗ Lôi Ti ngồi trong xe, lấy điện thoại ra gọi “Mẹ, mẹ vẫn khỏe chứ?”

“Mẹ vẫn khỏe, con thì sao?” Lý Phượng quan tâm hỏi con gái.

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy mẹ hỏi như vậy, chớp mũi khẽ cay, nước mắt chảy xuống, cô cố nhịn để không phát ra tiếng, cô không muốn làm cho mẹ lo lắng, sau đi ổn định cảm xúc của mình, mở miệng nói “Mẹ, con rất tốt, bây giờ con đã có công việc, hơn nữa công việc rất nhẹ nhàng, mẹ không cần lo lắng cho con, mẹ chú ý giữ gìn sức khỏe, có thời gian con sẽ về thăm mẹ.”

“Khi nào con cùng Bàn kết hôn?” Lý Phượng tiếp tục hỏi.

“A, con cùng anh Bân bây giờ đang cô gắng làm tốt công việc, không muốn cưới sớm như vậy, mẹ con còn bận việc không nói chuyện với mẹ được, bái bai!” Đỗ Lôi Ti lo lắng cúp điện thoại, sau đó đem toàn bộ uất ức khóc ra ngoài.

Tài xế liếc nhìn trong gương, thấy cô khóc thật đáng thương, chỉ lắc đầu, tiếp tục lái xe.

Chuyện cô và anh Bân chia tay không thể để mẹ biết, cô không muốn mẹ lo lắng cho mình, bây giờ cô rất muốn sà vào trong lòng mẹ nhưng.....

Công việc bây giờ là ở phủ tổng thống, không giống như những công việc khác, chủ nhật cũng không được nghỉ, không biết khi nào mới có thể quay về thăm mẹ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Đỗ Lôi Ti quay về phủ tổng thống, vào phòng thay đồ giúp việc đi ra.

Cô biết, chỉ cần tổng thống không lên tiếng, cô không thể rời khỏi phủ tổng thống, cô là người giúp việc ở đây, chỉ có thể học tập, thích ứng với hoàn cảnh nơi đây.

Cô nghĩ lại liền thấy hối hận, chỉ vì một bữa ăn sáng mà khiến tuổi thanh xuân của mình trở thành người giúp việc ở đây, đây chưa là gì, phải phục vụ hai ba con với tính tình không ổn định, tốt nhất là nên giữ cái mạng nhỏ của bản thân trước.

.....

.....

Buổi sáng cứ lặng lẽ trôi qua, cô đã bị tính khí nóng nảy của tổng thống làm cho đầu óc choáng váng không có thời gian dành cho những việc yêu thích nữa, tiểu Ngọc đi về phía cô.

“Có chuyện gì không?” Cô từ từ ngẩng đầu, thuận miệng hỏi.

“Lôi Ti, quản gia gọi cô xuống, ông ấy đang ở phòng ăn chờ cô!” Tiểu Ngọc nghiêm túc nói.

“Uh.....Tôi biết rồi!” Đỗ Lôi Ti yếu ớt trả lời.

Bây giờ cô thật sự rất buồn bực, rõ ràng cô chỉ mới vào làm ngày đầu tiên liền sắp xếp cho cô gọi tổng thống dậy, không biết lần này gọi cô lên làm gì, bây giờ trong lòng cô cảm thấy rất sợ hãi.

Không còn cách nào khác, cai bảo bây giờ cô là người giúp việc trong phủ tổng thống, quản gia giao việc gì thì cô làm việc đó, người làm bây giờ cũng thật là khổ. Nhưng mà cái mạng của cô là khổ nhất.

Đi tới phòng ăn, cô tới trước mặt quản gia “Quản gia, ông tìm cháu có việc gì?”

Quản gia đưa một cuốn thực đơn để trước mặt cô.

Đỗ Lôi Ti không hiểu nhận thực đơn, quản gia đưa cho cô xem cái này làm gì? Chẳng lẽ lại muốn cô nấu cơm sao?

Nghĩ đến đây liền cảm thấy sợ, bữa ăn tối qua như một bức tranh không ngừng xuất hiện trước mặt cô.

Nếu như thật sự phải nấu cơm, cô đoán có chết cô cũng không thể bồi thường hết cho tổng thống.....?

Quản gia nhìn sự biến đổi trên khuôn mặt cô cũng biết cô đang nghĩ gì, vì vậy mở miệng nói “Nước Hàn muốn qua thăm cho nên đây là thực đơn dành riêng cho khách.”

Đỗ Lôi Ti như rơi vào trong sương mù, thực đơn dành cho khách sao lại đưa cho cô làm gì? Cô chỉ là một người làm nhỏ nhỏ mà thôi.

“Cho cô xem thực đơn dành cho khách là để đề phòng buổi tối nếu có thành hướng khẩn cấp xảy ra thì mỗi người giúp việc phải trợ giúp đối phó, biết chưa?” Quản gia tiếp tục nói.

Xuay người nhìn tiểu Ngọc đứng bên cạnh “Cô đi tìm thư ký của công chúa nước Hàn, hỏi xem công chúa có kiêng cử gì không, nếu muốn ăn gì thì cứ nói với đầu bếp là được!”

Giờ phút này tất cả người giúp việc đều bận rộn công việc của mình, Đỗ Lôi Ti từ phòng ăn đi ra, nhìn thấy bình hoa cúc trên bàn ăn liền nhíu mày.

Cô đã từng nhìn thấy trên tivi, nước Hàn nổi tiếng là hoa hướng dương, tại sao lại bày hoa cúc trên bàn ăn chứ? Thật sự là không thích hợp để đãi khách, không ngờ quản gia cũng có lúc phạm lỗi.

Đỗ Lôi Ti liền nghĩ tới trong vườn hoa có trồng rất nhiều loài hoa, trong đó có hoa hướng dương, cô cầm thực đơn đi vào vườn hoa, cắt một bó hoa hướng dương, thay thế bình hoa của trên bàn.

“Cô đang làm gì vậy?” Người giúp việc tên Thanh dùng ánh mắt khinh bỉ nói.

“Tôi? Cô không nhìn thấy sao? Tôi đang thay hoa, không được sao?” Đỗ Lôi Ti không thêm để ý tới cô ta.

Nói xong liền đi ra phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Năm giờ chiều, Bùi Tuấn Vũ cùng công chúa nước Hàn là Lâm Thanh xuất hiện tại phòng ăn, lúc này quản gia đã đứng chờ sẵn.

Bình hoa cúc trên bàn đã được thay bằng hoa hướng dương, tất cả người giúp việc đều đứng bên cạnh chờ chủ nhân ra lệnh.

Như Đỗ Lôi Ti dự đoán, Lâm Thanh nhìn thấy bình hoa hướng dương trên bàn liền nở nụ cười.

Tổng thống cùng công chúa nước Hàn còn có một vài nghị sĩ ở phía sau cùng ngồi xuống bàn, quản gia liền bảo người giúp việc vào nhà bếp.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy quản gia sắp xếp mọi chuyện thì rất kính phục, chuyện gì ông cũng đều sắp xếp rất tốt.

Các người giúp việc cẩn thận đặt món ăn lên bàn, bầu không khí trong phòng ăn rất im lặng.

“Hoa hướng dương này thật đẹp!” Lâm Thanh không nhịn được khen ngợi, một bên vẫn không quên liếc mắt đưa tình với tổng thống.

“Lâm công chúa, cô không biết trong phủ tổng thống trồng rất hoa sao?” Một nghị sĩ ngồi bên cạnh mỉm cười nói.

“A, thì ra là như vậy, vậy lát nữa tôi muốn ra ngắm một chút.” Lâm Thanh mỉm cười nói xong liền quay về phía tổng thống hỏi “tổng thống, tôi có thể ngắm hoa hướng dương cùng với anh không?”

Bùi Tuấn Vũ không thêm để ý đến sự đưa tình của cô ta, lịch sự cười như là đồng ý “Quản gia, ông sắp xếp một chút, bày bàn trà cùng điểm tâm ngọt ở vườn hoa.”

“Vâng!” Quản gia lặng lẽ lui xuống, đi tới nhà bếp nhìn những người giúp việc bên trong nói “Tiểu Ngọc còn có Lôi Ti, hai người đến vườn hoa chuẩn bị một chút, những người còn lại chờ tổng thống ăn xong thì dọn dẹp bàn!”

Khi Đỗ Lôi Ti cùng tiểu Ngọc bày bàn trà cùng điểm tâm, cô vô tình nhìn về nơi xa.....

Khẽ kinh ngạc kêu “Tiểu Ngọc, cô nhìn xem, nhanh nhìn xem, thật là đẹp.....”

Tiểu Ngọc nhìn theo hướng mà cô nói “Cảnh sắc như vậy có gì dễ nhìn?”

Đỗ Lôi Ti không để ý đến câu nói của tiểu Ngọc, cảnh đẹp như vậy mà không có ai thưởng thức vậy thì cô thưởng thức một mình vậy.

Lúc này mặt trời đang dần lặn về hướng tây, ánh sáng chói mắt nhạt dần chỉ còn lại một vòng ánh sáng dịu dịu xung quanh. Bầu trời không có một gợn mây, trong suốt như nước biển, bây giờ màu sắc càng trở nên xanh hơn, càng ngày càng đậm. Ở cuối tận chân trời, màu sắc thanh thúy, dưới ánh nắng chiều, tạo nên một cảnh trắng lệt.

Cô chăm chú nhìn về phía tây. Quả nhiên, một lát sau, mặt trời đỏ chiếu thẳng vào khuôn mặt tròn trịa, hướng về phía không trung, phát ra ánh sáng chói lóa cả một vùng. Ánh chiều tà không ngừng mở rộng phạm vi của nó, trong nháy mắt bao phủ tất cả, giống như một bức tranh đẹp lạ thường.

Nhìn mặt trời lộ ra vẻ đẹp của mình, hà hề đi về hướng tây. Đem ánh nắng khuất xa sau đỉnh núi. Sau đó sung sướng biến mất sau núi. Màu sắc từ từ khuếch tán, mờ hồ biến mất.

Đỗ Lôi Ti nở nụ cười không ngừng than “Thật là đẹp, thật là đẹp.....”

“Tiểu Ngọc, cô biết không? Tôi rất thích cùng bạn trai hoặc là cùng chồng mình ngắm cảnh sắc như vậy, ,thật lãng mạn.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói chuyện cay nghiệt, trong lòng cảm thấy uất ức, hai tay nắm chặt thành nắm đấm, thật sự rất muốn đấm cho anh ta một cái, nhưng cô thật sự không có can đảm, cô còn muốn sống thêm vài năm, cho nên chỉ có thể nhịn.

Từ nhỏ đến lớn chưa từng có ai nói với cô như vậy. Ở nhà mẹ xem cô như bảo bối, ở trường học cô giáo cũng rất thương cô bởi vì cô chưa từng làm sai chuyện gì khiến cho người khác trách mắng, bây giờ vừa mới đến phủ tổng thống liền không ngừng bị anh công kích.

Cô không biết bản thân có thể nhẫn nhịn đến bao giờ nhưng cô vẫn cố gắng kiềm chế. Vì cái mạng nhỏ của mình cũng vì sự an toàn của người nhà, cô chỉ có thể kiềm chế.....

Đỗ Lôi Ti tìm thấy quần gia trong phòng ăn, buồn bực mở miệng nói “Quần gia, nếu không có chuyện gì thì cháu đi đón cậu chủ đây.”

“Vâng!” Quần gia gật đầu xem như đồng ý.

Đỗ Lôi Ti quay về phòng thay quần áo, ngồi xe hơi chạy đến trường dành cho quý tộc.....

Đến trường học, Đỗ Lôi Ti vừa xuống xe liền thấy cậu chủ đã đứng ở cổng trường, còn có cô giáo đứng bên cạnh.

Mẹ kiếp, đúng là con trai của tổng thống, cô giáo phải đứng ở cổng trường cùng thằng bé.

“Cô kia, sao cô đến trễ vậy?” Bùi Vũ không vui nói.

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt hỏi!!!

Sao lại không biết lễ phép như vậy chứ? Trước mặt cô giáo lại dám gọi cô là cô kia, không muốn cô sống nữa sao!!!

Đỗ Lôi Ti chỉ có thể cười trả lời “Bởi vì trong phủ có khách cho nên mới đến muộn!”

Bùi Tuấn Vũ mất hứng lên xe, sau khi chào hỏi cô giáo Đỗ Lôi Ti cũng lên xe, xe chậm rãi rời khỏi trường học.

“Cô kia, về sau phải đúng giờ một chút!” Bùi Vũ lạnh lùng nói.

“Không có cách nào, trong phủ có khách.”

Hai người im lặng ngồi trên xe, không nói chuyện gì nữa.

.....

.....

Đến phủ tổng thống, Bùi Vũ xuống xe trước, Đỗ Lôi Ti đi theo phía sau cùng đi vào tổng thống.

Bùi Vũ quay về phòng mình mà Đỗ Lôi Ti cũng quay về lên mạng tìm tin tức về nước Hàn.

Thì Ra tổng thống không mắng oan cho cô, chuyện lần này đúng là cô làm sai.

Lần này công chúa nước Hàn đến là bởi vì việc nước Hàn khiêu khích nước ta nhưng công chúa nước Hàn lại thích tổng thống đẹp trai cho nên muốn hai người kết hợp vậy thì hai nước không cần đánh nhau nữa rồi.

Kết quả là tổng thống của chúng ta nói “Loại phụ nữ yêu nghiệt như cô không có cửa đâu, nếu dám phạm phải ranh giới của tôi thì tôi sẽ đem hòa lực đập nát nước cô!!!”

Oa!!!

Thật sự rất nam tính, rất đàn ông!!!

Cho nên đối với một đất nước như vậy không cần phải đem đồ vật qua làm lễ vật.

Lúc này người giúp việc Tiểu Thanh đi vào, dùng giọng giễu cợt nói “Ai, có vài người tự cho là mình đúng, lại dám tự tình làm chủ mọi việc, thật sự dám xem đây như là nhà mình.”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy cô nói như vậy cũng không tức giận, đứng trước mặt Tiểu Thanh, chỉ hơi cười “Tôi dám tự làm chủ mọi chuyện nhưng cô chắc nghĩ cũng không dám, còn nữa, nếu như cô nhìn tôi không vừa mắt thì mời đi cho, nếu không thì tự gánh lấy hậu quả!”

Xem ra nếu cô không phát huy bản tính cộc con thì cô ta sẽ nghĩ cô là một con mèo con.

Tiểu Thanh tự cho mình là người ở đây với thời gian lâu, cũng không thèm để ý lời cô nói “Ai u, cô thật là giỏi, vậy để tôi xem cô có bản lĩnh tới đâu?”

Đỗ Lôi Ti thấy cô như vậy liền xoay người quay về mấy tính trả lời “Vậy thì cứ chống mắt mà xem!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Bởi vì sáng sớm Bùi Mộng Na đã đi ra ngoài nên không biết trong nhà có khách, vừa vào cửa liền la to “Lôi Ti, tiểu Vũ, hai người mau tới đây, xem tôi mua quà gì cho hai người này.....”

Ah, tại sao không có tiếng trả lời? Mọi người đi đâu hết rồi?

Lúc này Đỗ Lôi Ti đi ra khỏi phòng, nhìn thấy cô xách túi lớn túi nhỏ, vội vàng đi lên trước cầm đồ từ tay Bùi Mộng Na.

Bùi Mộng Na tò mò hỏi “Lôi Ti, người giúp việc đều đi đâu hết rồi? Sao lại yên lặng như vậy? Tiểu Vũ đâu?”

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt, sao cô ấy lại hỏi nhiều như vậy chứ? Không còn cách nào khác, ai bảo người ta là cô chủ, cho nên cô vẫn phải thành thật trả lời “Quản gia, tiểu Ngọc cùng với tổng thống trong vườn hoa, còn tất cả người giúp việc đang dọn phòng cho khách, cậu chủ trong phòng.”

“Phòng cho khách? Chẳng lẽ hôm nay có ai tới sao? Là ai vậy?” Bùi Mộng Na thật sự rất tò mò, một người luôn luôn bận rộn sao hôm nay lại có thời gian ngắm hoa chứ, thật sự rất kỳ lạ.

“Hôm nay công chúa nước Hàn tới chơi, hình như sẽ ở lại mấy ngày? Còn thật sự mấy ngày thì tôi không biết?”

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy cô nói như vậy liền quên luôn những túi đồ mình mới vừa mua, kéo Đỗ Lôi Ti đi đến vườn hoa.

Hai người cầm tay nhau một trước một sau cùng đi tới vườn hoa.

Lâm Thanh nghe thấy sau lưng có tiếng động, quay đầu lại, nhú mồm nhìn hai người phụ nữ trước mặt, một người là người hầu, người kia là ai chứ?

Bùi Tuấn Vũ đứng đây đầu tiên, hơi nhú mồm, giới thiệu đơn giản một chút “Công chúa, đây là em gái tôi, tên là Mộng Na.”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy tổng thống hơi nhú mồm, cẩn thận rút tay mình ra, Bùi Mộng Na biết ý đồ của cô, cũng không chịu buông tay mình ra. Mà đưa một bàn tay ra hướng về phía công chúa.

Mặc dù trong lòng Lâm Thanh không muốn nhưng dù sao cũng là em gái của người đàn ông mà mình thích, hơn nữa đây cũng không phải là nước mình cho nên chỉ có thể lịch sự đưa tay ra.

Lâm Thanh thật sự không ngờ, em gái tổng thống cùng đứng tại một chỗ như vậy mà không phân biệt thân phận chủ tớ.

Bùi Mộng Na cũng không phải lần đầu tiên ra ngoài xã hội nên có thể biết công chúa đang nghĩ gì cho nên cô cũng không nghĩ gì, quay đầu về phía anh trai mình nũng nịu “Anh, công chúa nước Hàn tới không phải chúng ta nên tổ chức một bữa tiệc sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe cô nói như thế liền ngây người, cô thật sự không ngờ cô chủ lại dám nói như vậy trước mặt tổng thống, rõ ràng khách tới còn chưa được một ngày sao lại muốn tổ chức tiệc nhanh như vậy chứ?

Thật không hổ danh là cô chủ, làm chuyện gì cũng nhanh như vũ bão, ngoan độc, một cách trực tiếp.

Lâm Thanh bị những lời nói này làm cho không biết phải trả lời thế nào, chỉ có thể cầu cứu người đàn ông bên cạnh, ánh mắt giống như rất uất ức.

Bùi Tuấn Vũ nghiêm mặt nói “Mộng Na, nói chuyện phải chú ý một chút, đây là khách, nói chuyện phải đúng mực.”

Anh có ý nhấn mạnh từ “khách”, nhưng ba người phụ nữ này lại nghe không hiểu.

Lần đầu tiên Lâm Thanh gặp Bùi Mộng Na cũng không thích cô sẽ trở thành cô em chồng của mình, cô là công chúa của một nước, dĩ nhiên bên ngoài vẫn phải tỏ ra lịch sự.

“Tổng thống, anh không cần trách cô ấy, có lẽ lần đầu tiên gặp mặt nên chưa quen, tôi nhìn thấy cô ấy liền rất thích.” Lâm Thanh khách khí nói.

Bùi Mộng Na nghe thấy giọng nói nũng nịu của cô ta liền muốn nôn, vì vậy chu mỏ nhìn Đỗ Lôi Ti nói “Lôi Ti, ở đây thật nhàm chán, hôm nay tôi mua rất nhiều đồ, có mua quà cho cô nữa, chúng ta đi thôi!” Nói xong dắt tay Đỗ Lôi Ti quay về phòng khách, không thèm để ý đến những lời Lâm Thanh nói.

Lâm Thanh lúng túng đứng tại chỗ nhìn bóng lưng hai người, cô ta ghi nhớ nỗi nhục này, nhất định cô ta sẽ trả mối nhục này.

“Ngồi đi, công chúa, cô đừng để bụng những lời Mộng Na nói làm gì.”

“Ha ha, biết làm sao được, tổng thống quá lo lắng rồi!” Bên ngoài Lâm Thanh nở nụ cười nhưng trong lòng âm thầm thề.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 38

Bùi Mộng Na kéo Đỗ Lôi Ti quay về đóng quà cô mua ở trong phòng khách.

Cô lấy quà đưa tới trước mặt Đỗ Lôi Ti, vui mừng nói “Lôi Ti, đây là quà dành cho cô!”

Đỗ Lôi Ti vội vàng từ chối, sao cô có thể nhận quà mà em gái tổng thống mua chứ? Không được, thật sự không thể, cô vội vã đem quà trả về chỗ cũ.

Bùi Mộng Na giả bộ tức giận “Lôi Ti, xem ra cô thật sự không xem tôi là bạn, tôi rất đau lòng.” Nói xong, hai tay nắm chặt, xoa xoa khuôn mặt mình làm ra vẻ đáng thương.

Đỗ Lôi Ti không thể làm gì khác hơn là nhận lấy nhưng nhìn thấy quà tặng trong tay thật sự rất vui, cô không ngờ, mới đến phủ tổng thống hai ngày đã được cô chủ xem như bạn, cô thật sự rất vui.

Bùi Mộng Na vui mừng kéo cô ngồi lên ghế sa lon, mở quà tặng ra, một chiếc váy dạ hội hiện ra trước mặt Đỗ Lôi Ti.

Lúc Đỗ Lôi Ti nhìn thấy chiếc váy thì rất thích, vui mừng nhận lấy, khi tay sờ vào chất liệu vải cảm giác mềm mại, thật dễ chịu, cô thật sự rất thích, vội vàng nói “Cô chủ, cảm ơn cô, tôi rất thích!”

Bùi Mộng Na thật sự là không ngờ, một chiếc váy nhỏ lại có thể khiến cô vui mừng như vậy “Lôi Ti, ở đây còn có một đôi giày, dùng phối hợp với chiếc váy này, cô nhìn một chút xem.” Nói xong cầm hộp giày mở ra.....

Đỗ Lôi Ti chăm chú nhìn đôi giày, đôi giày thật sự quá đẹp, thật sự rất thu hút.....

Cô thu hồi ánh mắt nhìn Bùi Mộng Na nói “Cô chủ, tôi không thể nhận đôi giày này, cái này thật sự quá quý trọng, tôi không thể nhận.”

“Tại sao không thể nhận, đây là quà tôi mua cho cô, bạn tặng quà cho bạn sao không được chứ?” Bùi Mộng Na không hiểu hỏi.

“Tôi nhận chiếc váy này, đôi giày này tôi không thể nhận, nó thật sự quá quý giá!” Đỗ Lôi Ti cẩn thận giải thích.

Cô biết cô chủ có lòng nhưng không thể nhận, có những thứ không thể nhận, giống như đôi giày này, nó quá quý trọng, không phải thứ mà một người bình thường có thể mang, cho nên thật sự không thể nhận.

Hơn nữa, nếu như cô thật sự muốn vậy cô đeo cho ai xem chứ? Nếu cô mặc vào cô sợ không giữ được cái mạng nhỏ này của mình, giày này thật sự quá giá trị.

Bùi Mộng Na nhìn cô thật sự không có ý muốn nhận lại tiếp tục nói “Lôi Ti, cô đừng xem đó là một đôi giày bình thường, đó là đôi giày của nhà thiết kế nổi tiếng người Pháp, cả thế giới chỉ có ba đôi, đôi giày này là do nhà thiết kế đó xem tôi như bạn mới bán cho tôi đây, giày này còn có ý nghĩa khác là nếu như cô gái nào đi vào có thể có hạnh phúc vĩnh viễn.”

Đỗ Lôi Ti kinh ngạc nhìn cô, không tin hỏi “Cô nói thật sao? Vậy sao cô không mang?”

Bùi Mộng Na nhìn cô than thở “Tôi cũng muốn đeo, đáng tiếc tôi không mang vừa cho nên mới đưa cho cô, cô thử xem thế nào!”

“Cô chủ, tôi làm sao có thể mang chứ?” Đỗ Lôi Ti vẫn từ chối.

Bùi Tuấn Vũ cùng Lâm Thanh nhìn thấy bầu trời từ từ lặn xuống, hai người cùng đi vào phòng khác.

Bùi Mộng Na vui mừng từ trên ghế sa lon đứng dậy, đi tới trước mặt anh trai, đôi tay ôm cánh tay anh, nũng nịu nói “Anh, anh xem quà em mua cho Lôi Ti có đẹp không, thật sự rất hợp với cô ấy.”

Bùi Tuấn Vũ chỉ khẽ “Ừ” một tiếng.

Bùi Mộng Na thả cánh tay anh ra lại nói tiếp “Anh, anh cùng công chúa chờ một chút, bây giờ em giúp Lôi Ti thử một chút.” Nói xong kéo Đỗ Lôi Ti quay về phòng mình.

“Anh, anh cùng công chúa đừng đi đâu hết, nhất định phải xem mắt thẩm mỹ của em thế nào!” Vừa đi vừa không quên dặn dò.

Để lại hai người còn lại trong phòng khách, Bùi Tuấn Vũ mỉm cười nói “Đừng thấy lạ, em gái tôi chính là như vậy!”

“Ha ha, làm sao có thể trách chứ, tôi rất thích tính cách của cô ấy!” Vừa nói vừa che miệng cười nhưng trong lòng không ngừng nắc nứu rất khó nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Khi hai người đi vào phòng, Bùi Mộng Na liền đẩy Đỗ Lôi Ti ngồi vào trước bàn trang điểm, giúp cô trang điểm nhẹ.

“Cô chủ, như vậy không tốt đâu, công chúa nước Hàn vẫn ở đây, sao tôi có thể mặc như vậy chứ.....” Đỗ Lôi Ti lo lắng nói.

Một người giúp việc như cô sao có thể mặc đẹp trước mặt công chúa chứ? Tuy nói đáng đáp cô với cô cung chúa kia chênh lệch không bao nhiêu nhưng dù sao cô cũng chỉ là người giúp việc, người ta lại là công chúa, làm sao có thể so sánh.

“Sợ gì chứ? Bây giờ cô không phải là người giúp việc, bây giờ cô là bạn của Bùi Mộng Na tôi, sao có thể không mặc đẹp!” Bùi Mộng Na tức giận nói.

!!!

Cô thật sự không ngờ, em gái tổng thống lại có thể như thế, oa, thật sự rất ngạc nhiên!!!

“Tôi không sợ gì cả chỉ cảm thấy nếu làm như vậy trước mặt công chúa thì không tốt lắm.” Đỗ Lôi Ti yếu ớt nói.

Bùi Mộng Na vừa giúp cô trang điểm vừa mắt hứng nói “Công chúa đó tôi vừa nhìn đã thấy ghét, công chúa thì sao, có công chúa ở đây thì người khác không thể mặc đẹp sao?”

Đỗ Lôi Ti suy nghĩ một chút cảm thấy cũng đúng nên không nói gì nữa.

Hai người đang nói chuyện thì thấy hai người phụ nữ chậm rãi từ trên lầu đi xuống.

Bùi Tuấn Vũ không hổ danh là người đứng đầu một nước, rất nhanh liền phục hồi tinh thần, nhìn người giúp việc trước mặt mình, anh thật sự không ngờ cô chung diện lên nhìn rất xinh đẹp, không, không nên chỉ dùng hai chữ này để hình dung, anh nhất thời không nói được gì.

Lâm Thanh nhìn đôi giày thủy tinh mà cô gái kia mang đầu tiên, tại sao một người giúp việc nhỏ lại có thể có đôi giày đó chứ? Cô ta tìm mọi cách vẫn không thể mua được đôi giày đó.

Cô ta thật sự quá xem thường người giúp việc này, lại nhìn về phía người đàn ông ngồi bên cạnh, cô ta phát hiện ra ánh mắt của anh chăm chú nhìn người giúp việc kia cô ta biết tình địch của mình đã xuất hiện, hơn nữa lại là một người có thân phận cùng bối cảnh rất thấp, cô ta cảm thấy đây chính là sự sỉ nhục đối với mình.

Nhưng cô ta không để người giúp việc đó vào mắt, bởi vì với thân phận cùng hình ảnh còn có dáng người yêu kiều của mình, cô ta có thể chinh phục người đàn ông bên cạnh này, như vậy, trong mấy ngày ở đây cô ta sẽ tóm gọn người đàn ông này biến thành bảo vật trong túi mình.

“Anh, anh nhìn xem mắt thẩm mỹ của em thế nào, không tệ phải không?” Bùi Mộng Na đứng một bên nhìn anh trai mình cũng không quên liếc nhìn cô công chúa kia.

Đỗ Lôi Ti lúng túng đứng yên, không thoải mái lắm, vì vậy nhỏ giọng nói “Cô chủ, tôi đi thay đồ đây, tôi chỉ là một người giúp việc mặc những thứ này vào thật sự không thích hợp!”

“Có gì không thích hợp chứ, cô là bạn tôi, tôi cảm thấy thích hợp chính là thích hợp, công chúa cô nói có đúng không?” Bùi Mộng Na nói xong vẫn không quên hỏi anh trai mình “Anh, anh nói Lôi Ti mặc thế này có xinh đẹp không, người bình thường thật sự không thể so được!”

Bùi Tuấn Vũ khẽ gật đầu, nhẹ nhàng “Ừ”

Đỗ Lôi Ti còn tưởng rằng mình nghe nhầm, tổng thống “Ừ” có phải chứng minh cô thật sự xinh đẹp? Vì vậy còn ngậy ngốc nhéo tay mình, cảm thấy đau đến nỗi cô phải nhúm mày.

Mẹ kiếp thật sự rất đau, có phải tổng thống ăn nhầm gì không, hôm nay lại khen cô, mặc dù giọng nói hơi nhỏ, chỉ đơn giản một chữ nhưng dù sao đối với cô như thế là rất tốt rồi.

Bùi Mộng Na đứng một bên nhìn biểu hiện của cô, khẩn trương hỏi “Lôi Ti, có phải cô cảm thấy không thoải mái chỗ nào không?”

Đỗ Lôi Ti khẽ cười “Ha ha.....ha ha.....Không có, không có!”

Bùi Tuấn Vũ nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, bày tỏ trong nhà còn có khách “Công chúa, phòng của cô đã được chuẩn bị xong, cô đi nghỉ ngơi trước đi, hy vọng những ngày ở đây cô có thể chơi một cách vui vẻ!”

“Được, cảm ơn sự chiêu đãi của tổng thống!” Nói xong nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Quản gia dẫn công chúa tới phòng dành cho khách.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Sáng sớm ngày hôm sau, Bùi Tuấn Vũ đi tới bộ ngoại giao, Bùi Mộng Na chuẩn bị mọi thứ cho buổi tiệc, Đỗ Lôi Ti vẫn như mọi ngày đưa cậu chủ đi học.

Sau khi về đến phủ tổng thống, Đỗ Lôi Ti nhìn thấy công chúa Lâm Thanh đang ngồi đọc báo trên ghế sa lon.

Lâm Thanh nhìn thấy cô kiêu ngạo mở miệng “Đi rót cho tôi ly nước!”

“Vâng!” Đỗ Lôi Ti đi vào nhà bếp rót nước sôi để nguội, bỏ vào khay “Công chúa, nước của cô đây!”

Lâm Thanh liếc nhìn cô, bỏ tạp chí trong tay ra, bưng ly nước lên, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, nhúm mày nói “Cô làm việc vậy sao, nước lạnh như vậy mà cũng dám lấy cho tôi uống?”

“Vâng, vâng, là lỗi của tôi, tôi sẽ đi đổi lại!” Đỗ Lôi Ti khẩn trương nói, cầm cái ly trên bàn trà lại đi vào nhà bếp đổi ly nước khác.

Cô lại bưng một khay đựng cái ly thủy tinh khác ra “Công chúa, tôi đã đổi ly khác rồi!”

Lâm Thanh vẫn không ngẩng đầu nhìn cô, một tay cầm báo, một tay cầm ly nước “A.....Thật là nóng.....” Trực tiếp ném ly nước về phía Đỗ Lôi Ti.

“A.....Thật là đau.....” Đỗ Lôi Ti bị nước nóng đột ngột dội tới, đôi tay sưng đỏ, phồng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn nhúm lại thét lên.

Quản gia cùng những người giúp việc khác nghe thấy tiếng thét liền nhanh chóng bước vào phòng khách.....

Lâm Thanh thấy tất cả người giúp việc đều đi qua, làm như chủ nhà ánh mắt lạnh lùng quát người giúp việc “Các người không có việc gì làm sao? Đến lúc đó tổng thống đuổi các người ra ngoài, đừng có đổ thừa là do tôi!”

Tất cả người giúp việc nghe thấy vậy vội vàng tản đi, Tiểu Thanh liếc mắt nhìn thấy Đỗ Lôi Ti đang khóc, há hê nói một câu “Đáng đời” rồi đi ra ngoài.

Tiểu Ngọc muốn mở miệng nói gì đó nhưng lại bị quản gia dùng ánh mắt ngăn lại.

Tay Đỗ Lôi Ti rất đau, rất xót, đau đến nỗi chịu không được, cô chảy nước mắt nhưng không dám nói gì, bởi vì người kia là công chúa.

Cuối cùng quản gia cũng rời đi nhưng trước khi đi khẽ nhìn Đỗ Lôi Ti, đó là ánh mắt đồng tình, bởi vì ông cũng thương nhưng không giúp được gì.

Tiểu Ngọc không hiểu nhìn quản gia, mở miệng nói “Quản gia, sao lại không giúp Lôi Ti? Ông xem tay cô ấy rộp hết rồi, thật sự rất nghiêm trọng!”

“Không phải là tôi không giúp cô ấy, mà là lúc này nếu như giúp cô ấy.....thì đồng nghĩa là hại cô ấy!” Quản gia khổ sở nói.

Lâm Thanh thấy tất cả người giúp việc đã tản đi, không hề để ý nói “Thế nào? Cô uất ức sao? Khóc cái gì mà khóc? Bây giờ lập tức đi rót cho tôi một ly nước trái cây!”

Đỗ Lôi Ti đưa tay bị phỏng lau nước mắt, khi bàn tay đụng vào khuôn mặt liền cảm thấy rất đau, đau đến nỗi muốn nín thở nhưng không còn cách nào khác, ai bảo cô là người giúp việc, mà người phụ nữ kia lại là công chúa chứ?

Cô cố nhịn đau, khó khăn mở miệng “Công chúa, cô muốn uống nước trái cây gì?”

“Nước cam!”

Đỗ Lôi Ti gật đầu quay về nhà bếp.

Tiểu Ngọc nhìn thấy vội vàng đi tới khăn trương hỏi “Lôi Ti, đau lắm phải không? Công chúa kia thật là quá đáng!”

Cô thật sự muốn đòi công lý cho Lôi Ti nhưng cô cũng không có cách nào, cô cũng chỉ là một người giúp việc bình thường, ngay sau đó dường như nghĩ tới điều gì, vui mừng nói “Lôi Ti, cô chủ về tôi sẽ nói giúp cô!”

Đỗ Lôi Ti khăn trương nói “Nhất định không được nói cho cô chủ biết, tiểu Ngọc, làm ơn đi, đây là công chúa, tôi không muốn để cô chủ biết chuyện này!” Cố nhịn đau, lấy nước cam trong tủ lạnh ra.

Tiểu Ngọc bắt đầu đi lấy nước, không thể làm gì khác hơn là đồng ý, tiếp tục hỏi “Lôi Ti, sao cô còn lấy nước trái cây làm gì?”

Đỗ Lôi Ti nhăn mặt “Công chúa muốn uống nước cam.”

“Mẹ kiếp, công chúa có bệnh à? Biết rõ tay cô bị phỏng còn sai cô làm việc?”

Đỗ Lôi Ti khẽ thở dài, nhìn ra phía bên ngoài, nhỏ giọng nói “Nhỏ giọng một chút, nếu không công chúa nghe thấy thì phiền to!”

Cô vội vã lấy nước trái cây bỏ vào khay bưng ra ngoài “Công chúa, đây là nước cam mà cô muốn!”

Lâm Thanh lườm cô một cái, không thèm nhìn ly nước cam “Bây giờ tôi không muốn uống nữa, tôi muốn đi ra ngoài đi dạo một chút, cô đi cùng với tôi!”

Công chúa này thật biết đùa giỡn. Tại sao lại cứ giầy vò cô như vậy? Hai tay cô đã bị phỏng mà cô ta vẫn muốn cô cùng cô ta đi ra ngoài?

Bây giờ Đỗ Lôi Ti cảm thấy mình thật là bi thương, mẹ kiếp, cô thật muốn mắng người phụ nữ trước mặt này nhưng không biết phải làm gì ngoài việc gạt đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41

“Công chúa, bây giờ tôi về phòng thay quần áo, lập tức có thể ra ngoài!” Đỗ Lôi Ti cúi đầu nói.

Lâm Thanh khinh bỉ nhìn cô một cái, giọng nói không vui “Cô chỉ là một người giúp việc còn muốn thay quần áo gì chứ?”

“Cô.....cô....” Đỗ Lôi Ti tức đến nỗi muốn phản bác lại.

“Ngươi cái gì mà ngươi, cô không hài lòng sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy cô ta nói vậy không để ý đến hai bàn tay đau đớn, dần nắm chặt tay nhưng cô ta nói không sai, bây giờ cô chỉ là một người giúp việc!

“Thật xin lỗi, công chúa, là tôi không đúng!” Đỗ Lôi Ti xin lỗi.

Cô không muốn vì mình mà mang đến phiền toái cho phụ tổng thống cho nên cô nhất định phải nhẫn nhịn.

Lâm Thanh nhìn cô, khẽ hừ một tiếng, lớn tiếng gọi quản gia “Quản gia.....”

Quản gia nghe thấy công chúa gọi mình, lập tức đi tới trước mặt công chúa “Công chúa, có chuyện gì sao?”

“Bây giờ chuẩn bị xe cho tôi, tôi muốn ra ngoài đi dạo một chút!”

“Công chúa, như vậy không tốt lắm đâu? Tổng thống không có trong phủ, nếu như có chuyện gì xảy ra thì không tốt lắm.” Quản gia khuyên bảo.

Lâm Thanh nghe ông nói như vậy, nhúu chặt chân mày, mắt hừng nói “Sao, chỗ các người không an toàn như vậy sao?”

Quản gia vừa nghe thấy cô nói như vậy giải thích “Công chúa hiểu lầm rồi, tôi không có ý đó, tôi chỉ cảm thấy.....”

“Được rồi, tôi không muốn nghe gì hết, tôi sẽ nói với tổng thống!” Lâm Thanh không nhịn được ngắt lời ông, ngay sau đó nói “Tôi nói một lần cuối cùng, lập tức chuẩn bị xe cho tôi!”

“Vâng, công chúa, để tôi bố trí người đi cùng cô.”

“Không cần tìm, cô ta đi cùng tôi là được!”

Quản gia nhìn thấy tay Đỗ Lôi Ti bị thương, giống như muốn xen phép công chúa “Công chúa, tay cô ấy bị thương, để cô ấy đi không sao chứ?”

Lâm Thanh khoanh tay trước ngực nhìn quản gia, trong lòng đầy tức giận “Tôi đường đường là một công chúa muốn đưa người giúp việc nào ra ngoài còn phải chờ sự đồng ý của ông sao?”

“Không có, quản gia không dám, tôi chỉ cảm thấy tay cô ấy bị thương thật nghiêm trọng!”

Lâm Thanh trợn to mắt, một người quản gia như vậy mà cũng che chở cho người giúp việc này, giờ tay lên, một cái tát vung tới trên mặt quản gia.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy liền sững sờ, không ngờ quản gia vì nói thay cho cô mà bị một cái tát này, ánh mắt cô đỏ lên, ngã xuống nền đá cẩm thạch, khóc cầu xin “Công chúa, thật xin lỗi, là lỗi của tôi, bây giờ tôi sẽ đi cùng cô, tay tôi đỡ rồi, không sao hết.....”

“Thật là bực mình, sáng sớm đã gặp phải người giúp việc vô dụng như vậy!” Nói xong quay người đi ra.

Đỗ Lôi Ti nhìn quản gia, muốn đi tới hỏi thăm nhưng khi nhìn thấy công chúa đã đi ra ngoài, bất đắc dĩ phải đi theo!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Khi tiểu Ngọc nhìn thấy công chúa đi ra khỏi phủ tổng thống, bước nhanh tới trước mặt quản gia, nhẹ nhàng hỏi “Quản gia, ông không sao chứ?”

Quản gia lắc đầu, không nói gì, xoay người trở về phòng mình.....

“Quản gia có cần nói chuyện này cho tổng thống biết không?” Tiểu Ngọc thấp thòm hỏi.

“Không cần nói!”

Tiểu Ngọc không hiểu hỏi “Quản gia, tại sao lại không nói? Rõ ràng đây là phủ tổng thống, tại sao không thể nói? Hôm nay tay của Lôi Ti bị phỏng rất nghiêm trọng, công chúa kia còn muốn đưa cô ấy ra ngoài, bây giờ lại đánh ông, tại sao cô ta lại khinh người như vậy?”

Quản gia thờ dài nói “Tiểu Ngọc, chuyện này không nên nói cho tổng thống biết, dù sao cô ta cũng là công chúa, chúng ta chỉ là người làm, lại nói, tổng thống đã bận rộn nhiều việc, tôi không muốn tổng thống bị quấy rầy chỉ vì việc này cô hiểu chưa?”

Tiểu Ngọc cũng thờ dài, không nói gì, xoay người tiếp tục làm công việc của mình.

Đỗ Lôi Ti theo công chúa lên xe, tới trung tâm mua sắm phần hoa nhất thành phố, bên trong đều là hàng cao cấp, Lâm Thanh nhìn quần áo treo đầy bên trong, còn có trang sức, không nói gì liền lấy hết bỏ vào tay Đỗ Lôi Ti, Lâm Thanh đi tới tính tiền.

Hai tay đau đến nỗi Đỗ Lôi Ti nhúu chặt chân mày, công chúa bỏ hết những thứ kia vào tay cô khiến cho bàn tay rộp nước của cô vỡ ra, máu từ từ chảy ra ngoài.....

Cô thầm mắng trong lòng, mẹ kiếp, thật không ngờ công chúa kia lại độc ác như vậy, bây giờ cô không hiểu mình đắc tội với cô ta lúc nào.

Công chúa cô cứ chờ xem, thù này không trả cô không làm người!

“Cô còn đứng đó làm gì?” Lâm Thanh không vui nói.

“Hà? Không có.....không có.....không có gì.....”

Lâm Thanh lườm cô một cau, lại đi tới quầy quần áo lót xem một chút.....

Đỗ Lôi Ti cố nhìn con đau ở hai tay, đi theo Lâm Thanh sang quầy đồ lót.

Lâm Thanh cầm một cái áo ngủ viền tơ trong suốt trong tay, khoa tay múa chân, nhân viên quầy hàng đứng một bên phục vụ.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy Lâm Thanh cầm áo ngủ viền tơ, lén lăm mặt quỷ, cô thật sự xem thường mặt phù thủy này, muốn mua áo ngủ như vậy là muốn quyến rũ ai chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

Lâm Thanh cầm áo ngủ đi vào phòng thử đồ, sau khi thử xong liền đưa cho nhân viên phục vụ gói kỹ lại, trực tiếp bỏ lên tay Đỗ Lôi Ti.

Tay Đỗ Lôi Ti rất đau, hơn nữa lại cầm quá nhiều thứ, không cẩn thận tất cả đều rơi xuống đất.....

“Cô làm người giúp việc như vậy sao, ngay cả một chuyện nhỏ như vậy cũng làm không được?” Lâm Thanh khinh bỉ nói.

“Đứng.....đứng.....Thật xin lỗi, tôi lập tức nhặt lên!” Đỗ Lôi Ti áy náy, ngồi chồm hóm xuống nhìn đau nhặt đồ.

Nếu tay cô ta rộp nước lại cầm nhiều đồ như cô thử xem, mẹ kiếp, không biết nhìn có ra người ra hay không, cô chỉ có thể thảm máng trong lòng, dù sao cô ta cũng là công chúa!!!

Lâm Thanh đi dạo cả buổi chiều, khi cảm thấy mệt liền tìm một quán cà phê cao cấp vào ngồi nghỉ, gọi một ly cà phê từ từ thưởng thức.....

Bây giờ Đỗ Lôi Ti vừa khát vừa mệt nhưng bây giờ cô chỉ có thể đứng như vậy, cánh tay không còn chút sức lực nào, bây giờ tay cô rất đau, đau đến nỗi cô muốn ngắt đi.....

Mọi thứ trước mặt Đỗ Lôi Ti dần trở nên mơ hồ nhưng vẫn cố gắng mở to mắt, cuối cùng cô vẫn không thể làm được, ngã xuống đất.....

Lâm Thanh đi tới, dùng chân đá đá lên người nằm trên đất “Muốn ở đây già chết sao?”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy có người dùng chân đá mình, cô cố gắng nhìn xem ai đá mình nhưng chỉ cảm thấy một khuôn mặt mơ hồ, cô nghe rõ giọng nói kia, cô biết người đá mình chính là công chúa!

Khi Đỗ Lôi Ti tỉnh lại thì đã ở trong phòng của phủ tổng thống, cô chậm rãi mở mắt, nhìn Bùi Mộng Na đang ngồi ở mép giường, còn có Bùi Vũ, hai người đang nhìn cô.

Bùi Mộng Na lo lắng hỏi “Lôi Ti, sao cô lại ngã vậy? Còn nữa sao tay lại phỏng nghiêm trọng như vậy?”

“Cô kia, cô nhanh khỏe một chút, nếu không tôi sẽ tức giận!” Bùi Vũ làm ra vẻ người lớn nói.

Đỗ Lôi Ti thật sự rất vui, không ngờ em gái tổng thống cùng con trai tổng thống lại đến thăm cô, cô khẽ nói “Cô chủ, cậu chủ, tôi không sao, tôi chỉ đi dạo với công chúa một chút không cẩn thận liền ngã xỉu.” Nói xong cô giơ tay lên, muốn với ly nước ở đầu giường, khi tay đụng vào cái ly cô đau đến nỗi toát mồ hôi.

“Cô xem, còn nói là không sao, sao tay cô lại bị thương?” Bùi Mộng Na khản trương hỏi.

“Không có, không sao cả, lúc tôi chế nước sôi không cẩn thận nên bị phỏng!” Đỗ Lôi Ti cẩn thận nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 44

“Còn nói không có gì? Cô xem tay cô bây giờ biến thành bộ dáng thế nào?” Bùi Mộng Na tức giận nói.

Đỗ Lôi Ti nâng cánh tay được băng bó thật dày lên nói đùa “Không có gì, không phải tay vẫn còn trên người tôi sao, lại nói, mặc dù hơi đau nhưng cũng không có gì lớn!”

“Cô kia, cô phải nhanh khỏe một chút, nếu không ai sẽ đưa tôi đi học?” Bùi Vũ bĩu môi.

“Được rồi, bây giờ cô nghỉ ngơi cho khỏe đi, tôi cùng Bùi Vũ đi ra ngoài!” Bùi Mộng Na bắt đầu đi nói.

Đỗ Lôi Ti gật đầu, một lớn một nhỏ đi ra khỏi phòng, Bùi Vũ quay về phòng mình, Bùi Mộng Na đi thẳng tới phòng làm việc của Bùi Tuấn Vũ.

Bùi Mộng Na không thèm gõ cửa trực tiếp đi vào “Anh, anh không nhìn thấy tay Lôi Ti bị thương.....” Còn chưa nói hết lời đã nhìn thấy một khách không mời mặc áo ngủ gọi cảm ngồi trên ghế sa lon trong phòng khách.

“Mộng Na, càng ngày em càng không lễ phép, sao không gõ cửa?” Bùi Tuấn Vũ nhíu mày nói.

“Ai u, đây không phải công chúa sao? Đã trễ như thế còn ăn mặc như vậy đến phòng làm việc của một người đàn ông làm gì?” Bùi Mộng Na không để ý lời anh trai nói, trực tiếp đi vào bên trong.

Lâm Thanh dĩ nhiên hiểu ý cô nói nhưng cô ta chỉ cười nói “Tôi tìm tổng thống có chút việc!”

“Có chuyện tìm anh tôi thì ngày mai tìm cũng được, sao lại phải đến vào buổi tối chứ? Hơn nữa còn ăn mặc như vậy?”

“Mộng Na, càng ngày em càng càn rỡ rồi, tại sao có thể ăn nói với công chúa như vậy?” Bùi Tuấn Vũ nhanh chóng đi đến.

“Anh, anh thật giỏi, em là em gái anh, sao anh có thể nói em trước mặt người ngoài như vậy?” Bùi Mộng Na tức giận.

“Lập tức đi ra!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy anh trai mình nói như vậy, liếc mắt nhìn người phụ nữ kia, xoay người đi ra ngoài.

Người phụ nữ chết tiệt, anh trai thú vị, rõ ràng biết người phụ nữ kia không có ý tốt, tại sao đuổi em gái ngay trước mặt cô ta chứ?

Bùi Mộng Na tức giận đi tới phòng Đỗ Lôi Ti, tức giận ngồi xuống một góc giường.

“Cô chủ, sao vậy, không phải vừa rồi vẫn còn tốt sao?” Đỗ Lôi Ti nghi hoặc hỏi.

“Còn không phải do anh tôi sao, người phụ nữ đáng ghét kia mặc áo ngủ hở hang vào phòng làm việc của anh trai tôi!” Bùi Mộng Na oán trách nói.

“Áo ngủ thế nào?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

“Chính là loại áo ngủ viền tơ.”

Đỗ Lôi Ti thật không ngờ công chúa mua áo ngủ kia về mặc để quyến rũ tổng thống, đã sớm biết người phụ nữ kia không có gì tốt.

“Lôi Ti, tôi biết tay của cô làm sao mà bị phỏng nên mới đi tìm anh trai, kết quả chưa kịp nói chuyện liền bị đuổi ra ngoài!” Bùi Mộng Na nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

“Cô chủ, chuyện tay của tôi, thật sự do tôi không cẩn thận nên mới bị thương, cô đừng tìm tổng thống làm gì!” Đỗ Lôi Ti toát mồ hôi trong lòng, công chúa kia vẫn còn ở đây, nếu nói với tổng thống, không phải công chúa kia càng hận cô thêm sao.

Bùi Mộng Na tức giận nói “Lôi Ti, sao cô lại như vậy, đây là phủ tổng thống, không phải nước Hàn, cô sợ cái gì.”

“Cô chủ.....” Đỗ Lôi Ti còn muốn khuyên liền bị cắt ngang.

“Được rồi, Lôi Ti, chuyện này tôi sẽ xử lý, tôi sẽ giúp cô đòi lại công đạo!” Nói xong liền đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy bóng lưng đi ra cảm thấy tính khí cô chủ thật nóng nhưng con người của cô lại rất tốt.....

Bùi Mộng Na đi tới phòng cháu mình “Tiểu Vũ, cháu đi cùng cô tới phòng làm việc, người phụ nữ kia thật ghê tởm!”

“Cô, trước khi vào cô không biết gõ cửa sao?” Bùi Vũ không quay đầu lại mà chuyên tâm làm việc.

Bùi Mộng Na nghe thấy thằng bé nói như vậy, không hổ là hai cha con, sao đến giọng nói đều giống nhau?

A!

Bùi Mộng Na giờ tay khê gõ đầu thằng bé “Thằng nhóc thái tha, cô vào phòng cháu còn phải gõ cửa sao?”

“Cô, cô không biết phép lịch sự sao?”

“Thằng nhóc này còn nói nữa cô sẽ đánh cháu!” Nói xong, kéo tay Bùi Vũ đi ra khỏi phòng.

Bùi Mộng Na nhìn hành lang không có ai, nhỏ giọng nói vào tai Bùi Vũ “Tiểu Vũ, người phụ nữ đáng ghét kia muốn quyến rũ ba cháu, không phải chúng ta nên.....”

Bùi Vũ im lặng liếc mắt nhìn cô “Cô kêu cháu đến là vì chuyện này sao, cháu không có thời gian!” Nói xong xoay người muốn quay về phòng.

Bùi Mộng Na vội vàng nắm cánh tay thằng bé “Tiểu Vũ, nếu người phụ nữ kia trở thành mẹ cháu vậy thì sau này chúng ta sẽ sống không tốt, lại nói Lôi Ti bị chính người phụ nữ này làm cho bị hỏng, còn muốn Lôi Ti đi dạo phố, sau đó Lôi Ti ngắt đi, người phụ nữ này thật sự quá ác độc!”

Bùi Vũ nghe thấy cô nói như vậy, gạt đầu, cùng cô đi vào phòng làm việc.....

Hai người bên trong đang ngồi nói chuyện, nhìn thấy có người đi vào, Bùi Tuấn Vũ hơi nhíu mày, mắt hướng hỏi “Mộng Na, sao em lại vào đây, bây giờ anh đang bận!”

Bùi Mộng Na thấy mũi nhọn chĩa về phía mình, vội vàng đẩy cháu mình đang đứng bên cạnh ra “Anh, tiểu Vũ có chuyện muốn tìm anh!”

Bùi Vũ xấu hổ, thật sự không nghĩ tới cô lại bán đứng mình như vậy!

Bùi Tuấn Vũ nhìn con trai mình, mặt không có biểu hiện gì “Con tìm ba có chuyện gì, mau quay về học bài đi!”

“Ba, ba kêu người phụ nữ kia đi ra ngoài đi, con có chuyện muốn nói với ba!” Bùi Vũ nhìn người phụ nữ an mặc hở hang kia nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46

Bùi Mộng Na vội vàng phụ họa “Anh, tiểu Vũ nói có chuyện muốn nói với anh, công chúa, cô ăn mặc như vậy trước mặt một đứa bé không tốt lắm đâu.”

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy em gái cùng con trai mình quyết tâm muốn ở lại, không thể làm gì khác hơn là nhìn về phía Lâm Thanh nói “Công chúa, thật xin lỗi, ngày mai chúng ta nói tiếp vậy.”

Lâm Thanh đứng dậy, người hơi khom về phía trước, thiếu chút nữa bộ ngực lộ ra ngoài “Được, tổng thống, ngày mai gặp!” Nói xong cũng không nhìn hai người còn lại trong phòng làm việc, đi thẳng ra ngoài.

Sau khi đóng cửa, Lâm Thanh tròn to mắt, đề nén cơn tức trong lòng, cứ đợi xem, đến lúc cô ta làm chủ ngôi nhà này nhất định sẽ khiến những người này không tốt đẹp gì!

“Anh, người phụ nữ kia thật sự không biết xấu hổ, tại sao lại mặc như vậy trước mặt một đứa bé chứ?” Bùi Mộng Na bắt mẫn nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người đứng trước mặt “Hai người tới đây là muốn nói chuyện này sao?”

Bùi Mộng Na im lặng, lấy cùi chỏ thúc cháu trai đứng bên cạnh, ý bảo thằng bé nói chuyện.

“Ba, người giúp việc phụ trách việc đưa đón con bị thương!”

“Một người giúp việc bị thương, chở đi bệnh viện là được rồi!” Bùi Tuấn Vũ nói xong cúi đầu nhìn tài liệu.

Bùi Mộng Na nhìn thấy anh trai không hề để ý, thật sự tức chết cô, mắt hững hờ nói “Lôi Ti bị người phụ nữ vừa rồi làm cho bị thương, đôi tay bị phỏng nổi lên rất nhiều vết nước, cái này không tính, cô ta còn không cho Lôi Ti băng bó vết thương, kéo cô ấy đi dạo phố, kết quả ngất xỉu!”

Bùi Tuấn Vũ nghe em gái nói như thế trong lòng liền cảm thấy hơi hồi hộp, anh cho rằng chỉ là một vết thương nhỏ, không nghĩ đến lại nghiêm trọng như vậy, ngay sau đó bình tĩnh lại “Hai người về phòng đi, tôi biết rồi!”

Hai người một lớn một nhỏ vừa nghe thấy anh nói như vậy, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ đi ra ngoài.

Anh không biết tại sao lúc nghe thấy cô bị thương nghiêm trọng, trái tim liền hồi hộp, đập thình thịch, anh và cô gặp nhau chỉ mấy lần nhưng mỗi lần gặp nhau đều xảy ra chuyện, có thể nào những chuyện này ảnh hưởng đến anh không?

Còn bị tính cách cùng vẻ ngoài xinh đẹp của cô hấp dẫn sao? Bây giờ anh không biết cũng không muốn tìm đáp án, bởi vì anh cùng cô ở hai thế giới hoàn toàn khác nhau cho nên anh không thể thích cô!

Nhưng mà, bây giờ anh hơi tức giận, không ngờ công chúa nước Hàn lại dám làm càn như vậy, dám làm ra loại chuyện như vậy trên địa bàn của anh, mặc dù cô chỉ là một người giúp việc nhưng dù sao cũng là người trong phủ tổng thống, xem như cô có làm sai chuyện gì cũng không tới phiên người nước Hàn quản giáo.

Anh nỗ lực tập trung xem tài liệu nhưng suy nghĩ đã sớm bay đến bên người phụ nữ đang bị thương rồi.

Anh cho mình một cái có, bởi vì cô là người giúp việc trong phủ tổng thống, cô lại bị thương, thân là chủ thì anh phải đi xem người giúp việc thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

Sau khi bị đuổi ra khỏi phòng làm việc Bùi Mộng Na cùng Bùi Vũ lại đi vào phòng Đỗ Lôi Ti.....

“Lôi Ti, tôi cùng tiểu Vũ mới đi tìm anh trai!” Bùi Mộng Na vừa vào cửa liền nói, đi tới ngồi trên giường.

“Giúp việc, tôi cùng cô sẽ báo thù cho cô, cô chờ xem kịch vui đi!” Bùi Vũ nói những lời mà một đứa trẻ không nên nói.

Đỗ Lôi Ti trợn to hai mắt, cô thật sự không thể tin được, hai người này lại vì một người giúp việc nhỏ như cô đi tìm tổng thống, nếu nói ra chỉ sợ không ai tin!

Bùi Tuấn Vũ tự nói với lòng mình, anh là chủ nơi này, đi thăm người giúp việc bị bệnh là chuyện đương nhiên, lại nói anh là tổng thống, phải an ủi một chút, vừa nghĩ vừa đi tới phòng cô.....

Khi anh đẩy cửa, không ngờ hai người kia vẫn ở đây, làm cho anh đi cũng không được mà ở lại cũng không xong!!!

“Anh? Sao anh lại tới đây?” Bùi Mộng Na từ trên giường nhảy xuống, vọt tới cửa.

Bùi Vũ nhìn ba mình, không nói gì, quay về phía người giúp việc nằm trên giường “Giúp việc, cô nhanh khỏi một chút!” Nói xong, vòng qua ba mình đang đứng ở cửa, quay về phòng.

Bùi Mộng Na tiếp tục hỏi “Anh, sao anh lại tới đây?”

Người nằm trên giường cũng hiểu kỳ, không ngờ cô chỉ bị thương nhẹ, tổng thống lại đến thăm cô?

A men!!!

Thật sự chính là kỳ tích, nghĩ đến khuôn mặt lạnh lùng của anh, thật sự khó có thể tưởng tượng anh lại có thể quan tâm đến một người giúp việc.

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người phụ nữ đang nhìn mình, khẽ ho khan “Anh đến thăm người giúp việc đang bị thương, an ủi một chút!”

Trên đầu Bùi Mộng Na có một đám quạ đen bay qua.....

Anh cô có nhầm hay không chứ, đây là nhà anh, không phải ra ngoài gặp dân, sao phải nghiêm túc như vậy chứ???

“Anh, đây là nhà mình, nói chuyện không cần phải nghiêm túc như vậy.” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti nghe thấy tổng thống muốn đến an ủi mình, thiếu chút nữa cô khóc lên, không phải khóc vì cảm động mà là muốn sớm thoát khỏi bể khổ này, bởi vì tổng thống trước mặt này mà cô vô duyên vô cớ bị thương, vậy sau này còn người phụ nữ nào khác đến nữa, cô không sống nổi!!!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô muốn khóc, mắt húng hời “Thế nào? Tổng thống tự mình đến an ủi cô.....cô dùng vẻ mặt đó tiếp đãi sao?”

“Không có, không có, không có, tay tôi hơi đau cho nên.....mới.....” Đỗ Lôi Ti dứt quãng nói.

“Được rồi, không cần nói, tôi sẽ nói với quản gia, cô tạm thời không cần làm việc, trước tiên nên dưỡng thương cho tốt!” Bùi Tuấn Vũ nghiêm mặt nói.

“Dạ, cảm ơn tổng thống!” Đỗ Lôi Ti nằm trên giường gật đầu.

Bùi Mộng Nai vừa nghe lập tức đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti, vui mừng nói “Thật tốt quá, Lôi Ti, bây giờ cô không cần làm việc, vừa đúng lúc tôi đang muốn tổ chức một buổi tiệc, cô có thể ra ngoài cùng tôi. Oa, nghĩ thôi cũng đã thấy vui!” Sau đó quay đầu nhìn về phía anh trai “Anh, cảm ơn nhiều!”

Bùi Tuấn Vũ bất đắc dĩ lắc đầu đi ra ngoài!

Haiz, anh thật không biết người phụ nữ này có gì tốt chứ? Có thể khiến cho em gái cùng con trai anh quan tâm cô như vậy?

Tính cách của cô rất đặc biệt, nếu không con trai luôn trầm mặc ít nói của anh lại muốn cô đưa đón đi học chứ!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48

Sáng sớm ngày hôm sau, sau khi giặt khăn tiểu Ngọc giúp Đỗ Lôi Ti lau mặt, nói đùa “Lôi Ti, thật sự không ngờ, hôm qua tôi nói với cô chủ chuyện tay cô bị bỏng, lúc ấy cô chủ rất tức giận, xem ra cô chủ thật sự rất thích cô, cô nói xem, có phải cô chủ cùng cậu chủ muốn cô làm nữ chủ nhân của nơi đây không?”

Đỗ Lôi Ti trợn mắt, im lặng một lúc sau nói “Tiểu Ngọc, cô thật biết tưởng tượng, tôi chỉ là một người bình thường làm sao có thể làm phu nhân tổng thống chứ? Lại nói, trai đẹp chỉ có thể đứng từ xa nhìn!”

“Nhưng.....” Tiểu Ngọc còn muốn nói gì đó liền bị cắt ngang.

Đỗ Lôi Ti lắc đầu, mở miệng nói “Được rồi, tiểu Ngọc, cô đừng đoán mò nữa, tôi muốn đi gọi tổng thống dậy!” Nói xong xoay người đi ra khỏi phòng.

Khi cô đi tới phòng tổng thống, nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, nhìn thấy trên giường trống không không có một bóng người, khi cô đi vào trong thì thấy người đàn ông chỉ quấn một cái khăn tắm che bộ phận quan trọng, cầm khăn lông lau mái tóc còn ướt.....

Cô vội vã dùng đôi tay che mắt, lớn giọng kêu “Lưu manh.....”

Một bên vẫn không quên khẽ hờ ngón tay nhìn người đàn ông mới vừa tắm xong.

Bùi Tuấn Vũ dùng tay bịt kín hai tai, không nhận được nói “Đừng kêu nữa!”

Có thể cô không phản ứng kịp, vẫn không ngừng kêu.

Bùi Tuấn Vũ đi tới lấy tay che miệng cô lại, Đỗ Lôi Ti hoảng sợ mở to mắt nhìn người đàn ông đang che miệng mình.....

Qua một lúc lâu, lúc cô lấy lại tinh thần, cô không ngừng giùng giởng, nỗ lực muốn đẩy người đàn ông trước mặt, một bên vừa đẩy vừa kêu “ô ô”

Bùi Tuấn Vũ một bên che miệng cô, vừa nói cô không cần kêu nữa nhưng rõ ràng cô gái này không nghe lời anh, bây giờ còn dùng chân đá anh.....

Hai người cứ đâm đá như vậy, Đỗ Lôi Ti không đứng vững liền ngã về phía sau.

Bùi Tuấn Vũ cũng ngã theo cô, đè lên người cô.....

Hai đôi môi dính vào nhau, mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn đối phương.

Đỗ Lôi Ti nhìn tổng thống nằm trên người mình, gương mặt đỏ như ớt khi!

Bùi Tuấn Vũ không tự nhiên nhìn người phụ nữ dưới người mình, người phụ nữ này rất có da có thịt.....

“Thật là đau, tay của tôi thật đau.” Đỗ Lôi Ti nhú chặt chân mày, lấy cùi chỏ đẩy đẩy người đàn ông, mắt nhìn về hướng khác, mắt tự nhiên nói “Tổng, tổng thống, tôi tới gọi anh dậy!”

Bùi Tuấn Vũ ho khan, vội vàng đứng dậy cũng mắt tự nhiên nói “Ngày hôm qua không phải tôi đã nói cô không cần làm việc sao?”

Người đàn ông này, vừa rồi còn nằm trên người cô, bây giờ đã trở mặt. Mẹ kiếp, tốc độ thay đổi sắc mặt của người đàn ông này có thể nói giống như sự thay đổi của Tứ Xuyên!

Đỗ Lôi Ti cả lăm nói “Tôi...tôi chỉ không có làm việc trong phủ, cho nên....mới.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49

Bùi Tuấn Vũ nhú mày lạnh giọng nói “Mới cái gì?”

“Mới.....mới.....” Lúc Đỗ Lôi Ti ngẩng đầu lên muốn nói, nhìn thấy cơ thể người đàn ông trước mặt lộ ra ngoài, lại nhìn khăn tắm rơi trên mặt đất, nhắm chặt hai mắt kêu lên “A.....”

Hiện tại anh không còn lời nào để nói, người phụ nữ này chưa từng nhìn thấy cơ thể của đàn ông sao? Bây giờ lại trở nên cả lăm như vậy, anh cáu kỉnh nói “Nói nhanh một chút!”

Đỗ Lôi Ti bị anh dọa sợ nhanh chóng nói “Mới đến gọi anh dậy!”

Bùi Tuấn Vũ cúi người nhặt khăn tắm rơi trên mặt đất vẩy lấy bộ phận quan trọng, dăng đặc mở miệng “Mở mắt, đi ra ngoài!”

Khi cô nghe thấy lời anh nói, giống như nghe thấy tin vui, chạy nhanh như làn khói ra ngoài, chạy đến cửa vẫn không quên quay đầu lại nói “Tổng thống, đáng người của anh rất đẹp.....” Đỗ mặt đỏ bừng cửa chạy nhanh xuống lầu.

Trên đầu Bùi Tuấn Vũ có một đàn quạ đen bay qua!!!

Bùi Mộng Na ngồi trên bàn ăn nhìn Đỗ Lôi Ti đỏ mặt đi xuống lầu, cô vẩy tay “Lôi Ti, tới đây.....”

Lâm Thanh ngồi đó khinh thường “Ài u, thật sự không ngờ, em gái tổng thống lại muốn ngồi chung với một người giúp việc, nếu để cho người ngoài nhìn thấy không sợ sẽ bị nói xấu sao?”

Bùi Mộng Na đổi tư thế ngồi, hai chân bắt chéo, đùa giỡn hỏi lại “Ha ha, tôi không đồng ý với lời của công chúa. Ngồi chung với người giúp việc sao lại bị nói xấu chứ?”

Lâm Thanh làm dáng vẻ chủ nhân, giảng dạy “Cô là chủ.....” Sau đó lại nhìn Đỗ Lôi Ti đang đứng bên cạnh nói “Cô ta là người giúp việc, thân phận hai người khác xa nhau, người ngoài nếu biết cô không phân biệt được chủ tớ, như vậy thì chính là một sự sỉ nhục lớn!”

Đỗ Lôi Ti đứng một bên nghe thấy những lời đó như là sỉ nhục cô, cũng là một loại tổn thương, càng chà đạp tự ái của cô, nước mắt trực tuôn, cô cắn môi, không muốn cho nước mắt rơi xuống.....

Người giúp việc thì sao, chủ nhân thì sao, chủ là người, người giúp việc không phải là người sao? Công chúa cho rằng người giúp việc kém người một bậc sao? Ha ha.....Bây giờ cô nhìn lại, cảm thấy công chúa trước mặt này càng thêm buồn cười.... ..

Bùi Mộng Na nhìn Đỗ Lôi Ti đứng bên cạnh đang nhẩn nhẩn, lại nhìn công chúa kiêu ngạo, lạnh lùng cười hỏi “Công chúa, ở đất nước chúng tôi không phân biệt chủ tớ, tôi muốn làm bạn với ai không liên quan đến cô. Hơn nữa, chủ nhân là người, người giúp việc không phải là người sao? Trong mắt tôi, đất nước cô cũng chẳng có gì đặc biệt!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

“Mộng Na, nhanh xin lỗi công chúa!” Giọng nói lạnh lùng phát ra từ người đàn ông đang đi từ trên lầu xuống.

Bùi Mộng Na nhìn anh trai mình, im lặng hỏi “Anh, tại sao em phải xin lỗi?”

Lâm Thanh nhìn người đàn ông trước mặt thay mình nói chuyện, rộng lượng nói “Tổng thống, không quan trọng, em gái còn nhỏ tuổi không hiểu chuyện, tôi sẽ không so đo với cô ấy!”

Bùi Mộng Na liếc cô ta, khinh thường trả lời “Công chúa, tôi không có người chị gái như cô, tôi gánh không nổi, lại nói chúng ta cũng không có quan hệ gì.”

“Nói xin lỗi!” Giọng nói lạnh lẽo lại vang lên.

“Tại sao em phải xin lỗi? Em không làm gì sai?” Bùi Mộng Na bất mãn trả lời.

Bùi Tuấn Vũ nhìn em gái mình “Bởi vì cô ấy là khách quý!”

Lúc anh ra những lời này có hai nghĩa, một là muốn nhân cơ hội này để em gái mình khiêm tốn một chút, hai là muốn cho công chúa nghe rõ, cô ta chỉ là khách ở đây, không phải chủ nhân nơi này!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô chủ như vậy vội vàng mở miệng “Cô chủ, chúng ta ra ngoài đi?”

“Chỗ này cô có quyền nói sao? Một người giúp việc nho nhỏ lại dám làm càn như vậy.” Lâm Thanh không coi ai ra gì nói.

Bùi Mộng Na tức giận nhìn người phụ nữ đối diện mình.....

“Mộng Na, em ra ngoài trước đi, anh có chuyện muốn nói với công chúa!” Bùi Tuấn Vũ nhìn em gái nói.

Bùi Mộng Na tức giận ném dao nĩa lên bàn, kéo Đỗ Lôi Ti, trực tiếp đi ra ngoài phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người, lại quay đầu nói “Công chúa, đây là phủ tổng thống, không phải là đất nước cô, tôi không muốn khách ở trong nhà lại tự quản lý người giúp việc của tôi.”

Lâm Thanh hừ nhẹ trả lời “Tổng thống, đất nước anh không giống đất nước tôi, tôi cảm thấy người giúp việc trong phủ của anh không biết phân biệt lớn nhỏ, lại có thể cùng chủ đi ra ngoài? Còn nữa, người giúp việc mới vừa đi ra ngoài đó tay chân rất vụng về.”

“Công chúa, người giúp việc đó là tôi thuê, còn phải hỏi cô sao? Mặc dù cô là khách ở đây nhưng mà hãy có bộ dáng của một người khách, bằng không mời trở về!” Bùi Tuấn Vũ không khách khí nói.

Lâm Thanh thật sự không ngờ, tổng thống lại bao che cho một người giúp việc, điều này làm cô ta thật mất mặt. Cô ta đã nhắm vào vị trí nữ chủ nhân nơi này, cô ta nhất định phải lấy được!

Vì muốn cứu vãn một chút mặt mũi, Lâm Thanh hạ giọng nói “Tổng thống, sao lại có thể như vậy chứ, tôi vẫn cho rằng đất nước anh không giống đất nước tôi. Cho nên thật xin lỗi, sẽ không có lần sau.”

Bùi Tuấn Vũ vừa ăn sáng vừa nhìn người phụ nữ trước mặt “Nhớ là tốt rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

Bùi Mộng Na cùng Đỗ Lôi Ti đi đến vườn hoa, Bùi Mộng Na tức giận nói “tại sao anh có thể như vậy chứ? Tại sao lại giúp người phụ nữ kia nói chuyện chứ? Rõ ràng là lỗi của cô ta, sao lại trách tôi chứ?”

Đỗ Lôi Ti cười cười nói “Cô chủ, tổng thống cũng chỉ vì muốn tốt cho cô, dù sao công chúa cũng là khách, cô chống đối cô ấy như vậy là không được!”

“Haix!” Bùi Mộng Na thở dài, cô giống như 7/8 tôi điều gì, cầm tay Đỗ Lôi Ti đi về phía nhà để xe.

“A!” Đỗ Lôi Ti nhú mày kêu.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi, Lôi Ti, thật sự xin lỗi.....” Bùi Mộng Na vội vàng buông tay cô ra.

“Không sao cô chủ, không đau!” Đỗ Lôi Ti nhìn về mặt tự trách mình của cô chủ, lại nói tiếp “Thật sự không đau, bây giờ chúng ta đi đâu?”

“Tôi muốn đưa cô ra ngoài chuẩn bị đồ cho bữa tiệc, dù sao anh trai cũng cho cô nghỉ, cô ở nhà một mình tôi sợ mụ phù thủy kia lại gây rắc rối cho cô!”
Bùi Mộng Na nói xong mở cửa xe, hai người cùng ngồi vào xe.

Khi xe chạy ra khỏi phủ tổng thống, ở phía sau có mấy chiếc xe bảo vệ đi theo!

Bùi Mộng Na dắt tay Đỗ Lôi Ti đi dạo phố, hai tiếng sau Bùi Mộng Na nói “Lôi Ti, chúng ta tìm một quán cà phê ngồi nghỉ đi!”

Đỗ Lôi Ti gật đầu “Được!”

Hai người vừa cười vừa nói đi tới một quán cà phê, Đỗ Lôi Ti vừa mới đi vào quán cà phê liền nói “Tôi xiu tại quán cà phê này!”

Bùi Mộng Na đi tới vị trí gần cửa xe ngồi xuống, cầm menu lên nhìn, sau đó hỏi “Cô muốn uống gì?”

Đỗ Lôi Ti vội vàng trả lời “Cô chủ, không cần, tôi không khát!”

Bùi Mộng Na từ trên bàn ăn ngẩng đầu lên nhìn thấy Đỗ Lôi Ti đứng một bên, không vui nói “Lôi Ti, sao cô không ngồi?”

Đỗ Lôi Ti trả lời “Cô chủ, như vậy không tốt đâu!”

Bùi Mộng Na hết ý kiến, không vui “Cái gì không tốt, cô vẫn để ý lời mụ phù thủy kia nói sao?”

“Cô chủ, tôi chỉ cảm thấy công chúa nói rất đúng, dù sao tôi cũng là người giúp việc, không nên ngồi ăn cùng chủ!”

Bùi Mộng Na tức giận nói “Cô nghe lời cô ta làm gì? Vậy thì cô căn bản không xem tôi là bạn rồi?”

Đỗ Lôi Ti vội vàng khua tay, lo lắng nói “Không có, không có, cô chủ tôi thật sự xem cô là bạn.”

“Nếu xem tôi là bạn vậy thì ngồi xuống nghỉ ngơi cùng tôi!”

Đỗ Lôi Ti thật sự không còn cách nào khác, không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống, mở miệng nói “Cô chủ, cảm ơn!”

Bùi Mộng Na nghiêng đầu nhìn cô “Cảm ơn lông mao à? Nhanh lên, muốn uống gì?”

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt, cô thật sự không ngờ, em gái tổng thống lại nói tục.....

Oa, cô thật sự rất thích tính cách của cô chủ.

“Cho tôi một ly nước trái cây là được rồi!”

Bùi Mộng Na hướng về phía người phục vụ bên cạnh nói “Cho tôi một cà phê, một nước ép trái cây, cùng một ít bánh ngọt!”

Phục vụ viết thực đơn xong lễ phép nói “Xin chờ một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Qua một lúc lâu, phục vụ bưng cà phê cùng nước trái cây ra, hai người ngồi uống nước, nhìn ra ngoài cửa sổ, Bùi Mộng Na liền nghĩ tới điều gì đó, tò mò hỏi “Lôi Ti, buổi sáng sao cô lại đỏ mặt từ trên lầu đi xuống?”

Đỗ Lôi Ti vừa mới uống nước trái cây không phòng bị liền bị sặc, khê ho “Khụ khụ khụ.....khụ” vừa khua tay nói “Không có, khụ khụ, không có, khụ khụ.....không có gì!”

Bùi Mộng Na liếc cô “Cô lừa ai vậy? Tôi không tin đâu, nếu như không có gì, tại sao vừa nghe tôi hỏi cô lại trở thành bộ dáng thế này?”

Đỗ Lôi Ti bị nói trúng tim đen, cà lăm nói “Không có, thật sự không có gì, cô chủ, cô đừng đoán mò!”

Bùi Mộng Na dùng khổ nhục kế, giả bộ tức giận nói “Lôi Ti, thì ra cô vẫn không xem tôi là bạn?”

“Cô chủ, cô thật sự hiểu lầm rồi, tôi làm sao có thể không xem cô là bạn chứ, thật mà!” Đỗ Lôi Ti lo lắng giải thích.

“Cô xem tôi là bạn sao? Trong mắt tôi, bạn tốt chính là không giấu nhau bất cứ điều gì không phải sao?”

Đỗ Lôi Ti toát mồ hôi!!!

Thật sự cảm thấy bị kịch.

Phải nói thế nào?

Phải nói hết toàn bộ sao?

Nếu thật sự nói hết, với tính cách của cô chủ, không cười nguyên ngày mới lạ.

“Lôi Ti, lúc này tôi rất tức giận, không nói thì thôi, sao lại biểu hiện như thế kia chứ?” Bùi Mộng Na bất mãn nói.

Không còn cách nào khác, Đỗ Lôi Ti không thể làm gì khác hơn là trả lời “Cô chủ, nếu tôi nói thật, cô không được cười, nếu không tôi sẽ tức giận.”

Bùi Mộng Na tò mò gật đầu xem như đồng ý, ngay sau đó lo lắng hỏi “Lôi Ti, nhanh nói đi!”

Oh my god, không ngờ em gái tổng thống lại nhiều chuyện như vậy.

Bất đắc dĩ, Đỗ Lôi Ti không thể làm gì khác hơn là nói hết mọi chuyện xảy ra lúc sáng.

Bùi Mộng Na vừa nghe cô nói xong, cố nén cười đến nổi mặt đỏ bừng, nhưng vẫn nhịn không được mà cười “Lôi Ti, cô thật hài hước, tôi thật sự muốn xem khuôn mặt luôn lạnh lùng của anh trai biểu hiện như thế nào?”

“Cô chủ, không được cười, nếu cô còn cười nữa tôi sẽ tức giận, rõ ràng đã nói không cười rồi, sao lại cười phô trương như vậy chứ?” Đỗ Lôi Ti bất mãn nói.

Cô phát hiện ra mình nói sai, vội vàng cúi đầu, không ngừng áy náy “Cô chủ, thật xin lỗi, tôi nói sai, lần sau tôi không dám nữa.”

Bùi Mộng Na thu hồi nụ cười, nghiêm mặt nói “Lôi Ti, chúng ta là bạn bè, không cần quan tâm tới quan hệ chủ tớ biết không? Cô chính là bạn tôi!!!”

Đỗ Lôi Ti thật sự cảm động với cô chủ này, không có một chút đáng về tiểu thư nào, hơn nữa còn rất biết chăm sóc người khác, nếu như ai cười được cô sẽ rất hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Lại nghĩ đến bản thân không biết hạnh phúc của cô ở nơi đâu? Chẳng lẽ cả đời này cô phải làm người giúp việc ở phủ tổng thống sao?

“Lôi Ti, cô đang nghĩ gì vậy?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi

“Không có, không có gì, cô chủ, bây giờ cũng đã muộn, chúng ta quay về thôi?” Đỗ Lôi Ti lảng sang chuyện khác.

Bùi Mộng Na liếc nhìn đồng hồ đeo tay “A, thật sự rất muộn rồi, chúng ta về thôi, nếu không chút nữa không biết anh tôi lại nói gì.”

Bùi Mộng Na kéo Đỗ Lôi Ti đi ra khỏi quán cà phê, lên xe quay về phủ tổng thống.....

“Bây giờ hai người mới về, chẳng lẽ không biết trong nhà có khách sao?” Bùi Tuấn Vũ chất vấn.

Hai người vừa vào phòng khách liền nghe thấy giọng nói lạnh lẽo vang lên, Bùi Mộng Na tức giận cãi lại “Anh, bọn em về muộn có liên quan gì tới khách sao?”

“Hơn nữa cho dù là khách thì sao? Cũng không phải là khách của bọn em!” Bùi Mộng Na nhìn ra chỗ khác nói.

Đỗ Lôi Ti vừa thấy vậy liền cuống quýt giải thích “Tổng thống, lần này thật không thể trách cô chủ, có trách thì trách tôi là tôi muốn ở ngoài thêm một chút!”

Lâm Thanh ngồi trên ghế sa lon, không nhanh không chậm nói “Đây là chuyện trong nhà của tổng thống một người giúp việc như cô có quyền gì lên tiếng, thật là không biết phân biệt lớn nhỏ!”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy cô ta nói như vậy, tức giận trực tiếp trả lời “Công chúa, nếu cô nói như vậy thì hình như tôi nhớ không nhầm thì cô cũng không có quyền nói? Cô là khách của phủ tổng thống, cô cũng nói đây là chuyện nhà, tôi nhớ khách cũng không có quyền can thiệp vào.”

Lâm Thanh nghiêng răng hỏi “Cô nói gì?”

Đỗ Lôi Ti không chút sợ hãi, lại nhìn cô ta nói “Cô là khách, cũng không có quyền lên tiếng!”

Bùi Mộng Na ngạc nhiên, mặt phù thủy kia bị ghen hòng.

Oa!!!

“Bốp” Một cái tát nặng nề rơi xuống mặt Đỗ Lôi Ti, khuôn mặt nhất thời xuất hiện năm ngón tay.

Đỗ Lôi Ti bị đánh, đôi mắt tràn đầy nước mắt nhìn người phụ nữ trước mặt, thật không ngờ người phụ nữ này lại ra tay độc ác như vậy, từ nhỏ đến lớn mẹ cô cũng chưa từng đánh cô như vậy, bây giờ lại bị người phụ nữ này đánh.....

Đỗ Lôi Ti hít một hơi dài, ngược đầu, nuốt nước mắt vào trong, lại nhìn cô ta nói “Công chúa, đây là phong cách của một công chúa sao? Đây là tư cách mà một công chúa đến nước tôi làm khách sao, thái độ của một vị khách là thế này sao? Tôi là người giúp việc không sai, nhưng người giúp việc cũng là người, thân phận của cô so với bọn tôi quả thật có cao quý hơn nhưng chuyện cô vừa làm còn không bằng tư cách của một người giúp việc.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

Lâm Thanh giễu cợt nói “Thật không ngờ, người giúp việc trong phủ tổng thống lại có thể chửi khách, xem ra tôi thật sự xem thường người giúp việc trong phủ tổng thống rồi!”

Bùi Mộng Na đỡ Đỗ Lôi Ti vừa bị đánh, mắt nhìn chằm chằm Lâm Thanh, sau đó quay sang anh trai mình, tức giận nói “Anh, đây là khách mà anh mời về nhà sao? Xem ra cô ta thật sự xem đây là nhà mình rồi!”

Bùi Tuấn Vũ đưa tay lên hung hăng đập lên bàn “Mộng Na, không được vô lễ, cô ấy là khách!” Sau đó quay đầu nhìn Lâm Thanh nói “Công chúa, đánh người của tôi trước mặt tôi, xem ra những lời tôi nói cô đều không để vào tai phải không?”

Lâm Thanh không hài lòng nói “Tổng thống, là do người giúp việc trong phủ của anh không biết phân biệt chủ tớ

Đỗ Lôi Ti nghe thấy cuộc đối thoại của hai người xoay quanh mình, bây giờ cô thật sự hối hận tại sao vừa rồi lại nổi nóng như vậy? Cúi đầu nói “Thật xin lỗi, xin công chúa tha lỗi, là tôi không phân biệt rõ chủ tớ, thật xin lỗi!”

Bùi Mộng Na đứng đó nhún mày “Lôi Ti, sao cô lại xin lỗi? Rõ ràng không phải lỗi của cô, hơn nữa cô ta còn đánh cô?”

Đỗ Lôi Ti trừng mắt nhìn cô, ý bảo cô không cần nói gì.

Bùi Tuấn Vũ thật sự không nghĩ tới hôm nay lại có thể thấy được mặt khác của người giúp việc này, xem ra anh thật sự xem thường cô rồi, cô thật sự là cô được dẫn được!

Lâm Thanh nghe thấy cô nói xin lỗi, cười cười “Tôi tiếp nhận lời xin lỗi của cô!” Quay đầu nhìn về phía Bùi Tuấn Vũ “Tổng thống, người giúp việc của anh đã nhận lỗi, tôi cũng không so đo với cô ấy nữa!”

Đỗ Lôi Ti bề ngoài áy náy nhưng trong lòng lại thầm mắng người phụ nữ này.

Mẹ kiếp, nếu không phải cô là khách của tổng thống, hơn nữa lại là một công chúa thì sẽ còn những lời nói cay nghiệt hơn đang chờ cô.

Bùi Mộng Na nghĩ thầm, nhanh chóng mở tiệc thôi, sau khi kết thúc bữa tiệc để cho cô ta đi sớm một chút, nghĩ tới đây, vội vàng quay về phía anh trai “Anh, hay là ngày mai chúng ta mở tiệc đi, hôm nay em cùng Lôi Ti đã đi mua đồ chuẩn bị cho buổi tiệc hết rồi.”

Anh cũng biết em gái mình nghĩ gì, không khí đang như thế này con bé lại nói chuyện đó, không thể làm gì khác là gạt đầu.

“Công chúa, người giúp việc đã xin lỗi, xem như chuyện này chưa từng xảy ra, cô đi nghỉ đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói, lại quay đầu về phía em gái “Mộng Na, em và Lôi Ti vào phòng làm việc của anh!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 55

Ba người đi vào trong phòng làm việc, Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế trước bàn làm việc, Bùi Mộng Na kéo Đỗ Lôi Ti ngồi trên ghế sa lon.

Đỗ Lôi Ti đẩy tay Bùi Mộng Na đang kéo mình ra, đứng lên!

Bùi Mộng Na tò mò hỏi “Lôi Ti, sao cô lại đứng?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Cô chủ, tôi là người giúp việc nên phải đứng!”

“Nói nhảm, người giúp việc thì sao, cô là bạn tôi, bây giờ ngồi xuống!” Bùi Mộng Na ra lệnh.

Đỗ Lôi Ti thật sự không biết làm sao cho phải, nhẹ nhàng quay đầu nhìn về phía tổng thống, quả thật nếu như chỉ có một mình cô chủ thì cô sẽ ngồi xuống nhưng bây giờ đang ở trong phòng làm việc của tổng thống, cô là người hiểu quy tắc.

Bùi Tuấn Vũ hơi gật đầu ý bảo cô ngồi xuống, sau đó mở miệng nói “Mộng Na, em thật sự càng ngày càng không biết lễ phép!”

Bùi Mộng Na nhún mày “Anh, sao em lại không lễ phép, nói với công chúa như vậy là không lễ phép sao? Ở trước mặt anh lại dám đánh Lôi Ti, xem ra cô ta không xem bản thân là khách ở đây!”

“Mộng Na, nhớ kỹ, đây là lần cuối cùng em không lễ phép, nếu như còn tái phạm đừng trách anh không khách khí!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti vừa nhìn thấy mọi chuyện xảy ra dưới lầu, cô không nghĩ mình làm sai nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt mất hứng của cô chủ lại muốn mở miệng phản bác lại lời của tổng thống, hai người nhất định sẽ cãi nhau, bất đắc dĩ cô chỉ có thể đưa mình ra hứng.

“Tổng, tổng thống, thật xin lỗi, hôm nay không thể trách cô chủ, hơn nữa tôi còn chống đối công chúa, nguyên nhân thật sự là do tôi, thật sự không liên quan đến công chúa!” Đỗ Lôi Ti nhắm mắt một hơi nói hết ra.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy biểu hiện của cô thiếu chút nữa bật cười, cô thật sự là một người giúp việc có nhiều tính cách, hăng giọng, cáu kỉnh nói “Nhớ, lần sau phải nghĩ kỹ rồi hãy nói, cái gì nên nói cái gì không nên nói, như vậy đối với cô mới có lợi!”

Bùi Mộng Na đứng lên, không nhịn được nói “Anh, bọn em tới là muốn nói chuyện tổ chức tiệc, không phải tới để cho anh dạy dỗ bọn em!”

Bùi Tuấn Vũ cũng không có biện pháp đối với tính cách nóng nảy của em gái mình, chỉ có thể khẽ gật đầu, tiếp tục mở miệng “Chuyện mở tiệc hai người chuẩn bị gần xong rồi sao?”

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy anh trai đổi đề tài, tiến lên ôm cánh tay anh trai làm nũng “Anh, em cùng Lôi Ti đã chuẩn bị đầy đủ rồi, ngày mai là có thể mở tiệc.”

“Được!” Bùi Tuấn Vũ khẽ trả lời.

“Anh, dù sao cũng phải mời bạn, đều là người trong nhà, em muốn mời Lôi Ti được không?” Bùi Mộng Na tiếp tục nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 56

“Cái gì?” Đỗ Lôi Ti giống như nghe nhầm, lớn tiếng hỏi.

“Không muốn sao?” Bùi Mộng Na quay sang.

Đỗ Lôi Ti nhìn tổng thống rồi lại nhìn cô chủ, khẩn trương nói “Cô chủ, tôi thật sự không có ý đó, dù sao tôi cũng là người giúp việc trong phủ tổng thống, nếu như làm theo lời cô thì thật sự là không tốt!”

“Có cái gì không tốt, tôi muốn cô làm bạn tôi, lại còn phải hỏi ý kiến của người giúp việc sao?”

“Nhưng nhưng.....tôi thật sự không muốn gây chú ý, dù sao tôi cũng chỉ là một người giúp việc!”

Bùi Mộng Na nghe cô nói, thiếu chút nữa tức giận, Lôi Ti này thật sự quá ngây thơ, rõ ràng đây là cơ hội tốt, tại sao lại muốn từ chối chứ?

Cô không còn cách nào khác là quay về phía anh trai “Anh, anh xem Lôi Ti thật sự quá ngang bướng!”

Anh đã nhìn thấy nhiều tính cách của cô, bộ dáng phiền phức có, nét mặt đau thương có, dửng dưng có còn có ngang bướng, anh thật sự muốn xem rốt cuộc tính cách cô thế nào “Cô chủ nói cô tham gia thì cô hãy đi đi, chỉ cần đừng làm mất mặt là được!”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy bộ dáng kia thật sự tức giận đến nỗi nghiêng răng, mẹ kiếp, nếu sợ cô làm mất mặt vậy thì đừng cho cô tham gia?

Bùi Tuấn Vũ vẫn ung dung nhìn cô nói “Thế nào, không dám sao?”

Đỗ Lôi Ti nổi tính bướng bỉnh, mặc kệ hậu quả thế nào, trực tiếp nói “Có gì mà không dám!”

“Vậy thì tốt, tôi chờ xem biểu hiện của cô tại buổi tiệc!”

Bùi Mộng Na vui mừng ôm Đỗ Lôi Ti “Lôi Ti, thật là tốt, nếu như cô không tham gia, vậy thì tôi sẽ không có bạn, như vậy sẽ bị người khác cười!” Lại quay đầu về phía anh trai “Anh, chuyện đã được giải quyết vậy bọn em ra ngoài đây!” Nói xong nhanh như chớp kéo tay Đỗ Lôi Ti đi ra khỏi phòng làm việc.

Bùi Tuấn Vũ hình hai bóng lưng đi ra, trong lòng có cảm giác thấp thỏm, anh không biết dùng từ nào để hình dung cảm giác đó!!!

Hai người vừa mới đi ra khỏi phòng làm việc, Bùi Mộng Na vui mừng ôm tay cô nói “Thật tốt, Lôi Ti, nếu cô không tham gia, tôi thật sự không có bạn để nói chuyện!”

“Cô chủ, phải cảm ơn cô, tôi ở đây làm người giúp việc lại có thể có một người bạn như cô!” Đỗ Lôi Ti chân thành nói.

“Lôi Ti, váy cùng giày của cô không phải tôi đã chuẩn bị xong rồi sao? Tôi đang nghĩ xem phải chuẩn bị gì cho cô nữa?” Bùi Mộng Na vừa nói vừa suy nghĩ.

Đỗ Lôi Ti vội vàng nói “Cô chủ, tôi không cần gì hết, cô đã giúp tôi chuẩn bị váy và giày rồi, tôi không muốn thêm gì nữa.”

Bùi Mộng Na giống như đang suy nghĩ gì “Lôi Ti, cô biết khiêu vũ không?”

“Hả?” Đỗ Lôi Ti bị hỏi đến ngây người!

“Tôi hỏi cô có biết khiêu vũ hay không?” Bùi Mộng Na hỏi lại.

Đỗ Lôi Ti hồi phục tinh thần nói “Tôi chỉ biết một chút kiến thức cơ bản.”

“Vậy được, ngày mai tôi giúp cô tìm một giáo viên, tôi muốn cô trở thành tiêu điểm của buổi tiệc!”

“Không.....Không nên. Cô chủ, như vậy thật không tốt!” Đỗ Lôi Ti từ chối.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57

Lâm Thanh nhìn hai người đi lên lầu, ánh mắt sắc lạnh, cô ta nhất định phải trở thành chủ nơi này, nhất định đuổi người giúp việc kia ra khỏi phủ tổng thống, về phần em gái tổng thống đưa đi càng xa càng tốt, tránh khỏi ở đây cản trở.

Người giúp việc tiểu Thanh đi lên lấy lòng nói: “Công chúa, tôi đưa cô về phòng nghỉ ngơi!”

Lâm Thanh nhìn cô ta rồi đi trước, đi chưa được mấy bước đột nhiên quay đầu cúi kính nói “Có biết người giúp việc kia không?”

“Biết” Tiểu Thanh trả lời.

“Cô ta là người thế nào?”

Vừa nghe thấy công chúa hỏi, cô ta đem tất cả những gì trong lòng nói ra, hơn nữa còn thêm dầu thêm mỡ “Cô ta? Cô ta mới đến phủ tổng thống chưa được mấy ngày, không biết dùng thuốc gì khiến cho tiểu thư mê mẩn, ngay cả cô ta làm sai chuyện tổng thống cũng không trách phạt cô ta, hơn nữa Đỗ

Lôi Ti còn luôn tự cho mình là đúng, cô ta lại có thể mơ tưởng tới vị trí phu nhân tổng thống.”

Lâm Thanh tròn to mắt, nhúu mày lớn tiếng hỏi “Cô.....cô nói gì?”

“Không sai, chính là những gì công chúa vừa mới nghe, tất cả mọi người đều biết, chỉ có công chúa mới xứng đáng với tổng thống, một người giúp việc nho nhỏ chỉ có thể xách dép cho công chúa!”

Ánh mắt Lâm Thanh như tóe lửa, xem ra cô ta thật sự xem thường người giúp việc kia rồi.

Lâm Thanh nhìn thấy ánh mắt công chúa cũng đã biết, những lời mà cô ta nói công chúa đều tin.

Hừ, xem sau này người giúp việc kia sẽ có kết quả thế nào!

“Cô tên gì?” Lâm Thanh hỏi ngược lại.

“Tôi tên tiểu Thanh!”

“Vậy thì tốt, trong khoảng thời gian này cô là người ở cạnh tôi trong phủ tổng thống, chuyện khác không cần làm.” Lâm Thanh nói.

“Vâng, cảm ơn công chúa, tôi nhất định sẽ làm tai mắt của công chúa!” tiểu Thanh lấy lòng.

Đi cùng công chúa vào phòng, Lâm Thanh nói “Cô ngồi đi, tôi có chuyện muốn hỏi cô!”

“Không, không cần, tôi là người giúp việc, tôi đứng là được rồi, không thể ngồi cùng chủ!”

Lâm Thanh gạt đầu “Được, cô thật hiểu chuyện, tôi nói cô ngồi thì cứ ngồi đi!”

“Vâng, công chúa!” Tiểu Thanh ngồi trên ghế salon, sau đó nói tiếp “Công chúa, cô muốn hỏi chuyện gì? Tôi nhất định sẽ nói hết!”

“Được, cô biết mục đích tôi tới đây chứ?” Lâm Thanh không nhanh không chậm nói.

“Vâng, công chúa yên tâm, tôi nhất định sẽ giúp cô!” Tiểu Thanh nói.

“Nếu như chuyện này thành công, nhất định sẽ không quên cô.”

“Công chúa, cô yên tâm, tôi chắc chắn làm cô hài lòng, hơn nữa sẽ diệt trừ người giúp việc kia!” Lúc này ánh mắt tiểu Thanh cũng sắc lạnh.

Lâm Thanh nhìn thấy ánh mắt kia, thật sự không ngờ nhưng như vậy mới là thứ cô ta muốn, phải ác độc mới có thể làm chuyện lớn.

“Cô có biết mấy ngày nữa phủ tổng thống sẽ tổ chức tiệc không, cô nói xem, cô có ý tưởng gì không?” Lâm Thanh hỏi.

Tiểu Thanh từ trên ghế salon đứng lên, đi tới trước mặt công chúa, nhẹ giọng nói bên tai công chúa “.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

Sáng sớm ngày hôm sau, khi Đỗ Lôi Ti tỉnh dậy đã thấy Bùi Vũ khoanh tay trước ngực đứng ở cửa nhìn cô, cô sợ hết hồn, vội vàng lấy tay vỗ về trái tim nhỏ, nói “Cậu chủ, sao cậu đứng ở ngoài mà không lên tiếng?”

Bùi Vũ ngẩng đầu nhìn cô nói “Tại sao hôm qua tôi không thấy cô?”

“A, hôm qua tôi đi ra ngoài cùng cậu chủ, buổi tối mới về!” Đỗ Lôi Ti nhìn thẳng bé trả lời.

“Cô và cô tôi ra ngoài làm gì? Sao lại về trễ như vậy?” Tiểu Vũ tiếp tục hỏi.

Mẹ kiếp, đây là một đứa bé mới hơn mười tuổi sao, tại sao lại hỏi kỹ như vậy?

“Cô chủ đi ra ngoài mua đồ chuẩn bị cho bữa tiệc!”

“A, cô phải nhanh khỏi một chút, tôi còn muốn cô đưa tôi đi học, biết không?” Bùi Vũ ra lệnh.

Dựa vào cái gì chứ, thật sự chính là có ba như nào thì con sẽ như vậy, quả là không sai, sao hai cha con nhà này lại giống nhau như vậy chứ?

Sau khi nói chuyện Bùi Vũ đi ra phòng khách, ngồi lên xe hơi cao cấp, đi đến trường!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy bóng lưng thằng bé bắt đầu đi lắc đầu, theo thói quen giơ tay nhìn đồng hồ, kinh ngạc “à” một tiếng, Oh my god, thời gian trôi thật nhanh, chỉ mãi nói chuyện với thằng bé, giờ thì tốt rồi, đã đến giờ gọi tổng thống dậy.

Cô bước nhanh lên lầu, đi tới phòng tổng thống, nhìn thấy cơ thể tuyệt mỹ của người đàn ông nằm trên giường lộ ra ngoài, cô chợt nghĩ đến tình huống hôm qua lúc gọi tổng thống dậy, khuôn mặt bỗng trở nên đỏ như trái cà chua.

Bùi Tuấn Vũ giật mình tỉnh dậy nhìn thấy cô đứng đó, vẫn nhìn chăm chăm cơ thể anh, nhếch miệng “Thế nào? Hôm qua nhìn vẫn chưa đủ sao?”

Nói xong, anh cời trần ngồi dậy nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt “Tôi.....tôi.....không có nhìn anh, tôi chỉ, chỉ muốn gọi anh dậy.....”

“Sau đó thì sao?” Bùi Tuấn Vũ tiếp tục hỏi.

Mẹ kiếp, sáng sớm hai cha con nhà này đã giống nhau như vậy!

Đỗ Lôi Ti khẩn trương nói “Không có, không có gì!” Nói xong chạy như làn khói ra khỏi phòng.

Bùi Tuấn Vũ nhìn bóng dáng chạy ra ngoài của cô mỉm cười, đi vào phòng tắm.

Bùi Mộng Na vừa mới ra khỏi phòng đã nhìn thấy cô đỏ mặt “Lôi Ti, sao mặt cô lại đỏ như vậy? Có phải lại nhìn thấy gì không?”

“Không có, không có, cô chủ, nhanh xuống ăn sáng!” Đỗ Lôi Ti cà lăm nói.

Bùi Mộng Na cười cười, rõ ràng trong lòng đã biết lại còn hỏi.

Cứ như vậy hai người vừa nói vừa cười đi xuống lầu, Đỗ Lôi Ti thấy Lâm Thanh ngồi bên bàn ăn, cung kính nói “Công chúa, chào buổi sáng!”

Lâm Thanh nhìn cô một cái, lại tiếp tục nghĩ tới kế hoạch kia.

Đỗ Lôi Ti thấy công chúa không gây rắc rối cho mình, nhìn Bùi Mộng Na nói “Cô chủ, tôi đi tới phòng ăn dành cho người giúp việc!”

Tiểu Thanh đứng sau lưng Lâm Thanh, mặt há hê nhìn Đỗ Lôi Ti, đôi mắt lộ ra tia sắc lạnh.

“Công chúa, nếu không có chuyện gì nữa tôi cũng xin phép đi tới phòng ăn dành cho người giúp việc!” Tiểu Thanh khom người hỏi.

“Được!”

Bùi Mộng Na thật không ngờ, người giúp việc trong nhà lại gần gũi với mục phu thủy kia như vậy, xem ra nhất định là không có chuyện gì tốt lành.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 59

Đỗ Lôi Ti đi ở phía trước, tiểu Thanh bước theo sau, giọng nói quái ác vang lên “Ài, thật sự đem mình trở thành bạn của cô chủ sao? Một người làm thì làm gì có tư cách làm bạn với chủ nhân!”

Mẹ kiếp, cô thật sự không ngờ, người giúp việc này mắng chửi người cũng lời ngay cả mình vào.

“Người làm thì sao, lại còn phi hời ý kiến cô sao? Cô đứng sau công chúa giống như một con chó, còn không bằng tôi!” Đỗ Lôi Ti chửi lại.

Tiểu Thanh nghe cô nói cả khuôn mặt đỏ bừng “Cô mới giống chó, tôi xem sau khi buổi tiệc kết thúc rồi cô còn có thể phách lối không!”

Đỗ Lôi Ti dừng bước, đứng ở đó nhìn cô ta nói “Trong giờ gian này tôi đều theo khuôn khổ, tôi không làm chuyện gì sai, cũng không phách lối, cũng không lấy lòng ai!”

Nói xong Đỗ Lôi Ti không nhìn cô ta đi thẳng tới phòng ăn.

Ánh mắt ác độc của tiểu Thanh nhìn chằm chằm bóng lưng cô, để xem, nhất định cô ta sẽ khiến cô nhếch nhác rời khỏi đây.

“Công chúa, ngày mai chúng tôi sẽ tổ chức tiệc!” Bùi Mộng Na nói.

“Thật sao? Vậy thì thật là vui, tôi rất mong chờ xem buổi tiệc của đất nước cô sẽ như thế nào?” Lâm Thanh trả lời.

Khi tổng thống đi tới phòng ăn, nhìn thấy hai người phụ nữ im lặng ăn sáng, chỉ đơn giản hỏi một tiếng “Công chúa, chào buổi sáng!”

“Chào buổi sáng, tổng thống, tôi mới nghe em gái anh nói ngày mai sẽ tổ chức tiệc, tổng thống đã có bạn nhảy rồi sao?” Lâm Thanh yêu kiều nói.

“Không có!”

“Nếu tổng thống không có bạn nhảy, tôi cũng không có bạn nhảy, hay là tổng thống để tôi làm bạn nhảy của anh được không?” Lâm Thanh hỏi thăm.

“Được!” Bùi Tuấn Vũ khẽ gật đầu.

Bùi Mộng Na nghe hai người nói chuyện, thật sự rất tức giận, rõ ràng đã có chủ ý muốn làm bạn nhảy của anh trai, sao lại còn phả giả bộ hỏi như vậy chứ, người phụ nữ kia thật là ghê tởm.

“Anh, hôm nay nếu không có chuyện gì, em muốn ra ngoài cùng Lôi Ti!” Bùi Mộng Na không vui nói.

“Được, không được về quá muộn, biết chưa?”

“Được, biết rồi, thật dài dòng!” Bùi Mộng Na nói, bỏ bữa sáng xuống, đi vào phòng ăn dành cho người giúp việc.

Đỗ Lôi Ti ăn sáng xong, vừa muốn cầm chén bát vào phòng bếp liền nhìn thấy Bùi Mộng Na đi vào.

“Lôi Ti, không phải đã nói với cô, mấy ngày nay không cần làm việc, cô chuẩn bị đi ra ngoài cùng tôi?” Bùi Mộng Na đứng ở cửa nói.

“Hà? Lại đi ra ngoài? Cô chủ, cô đi một mình đi!” Đỗ Lôi Ti nhú mày nói.

“Sao vậy, Lôi Ti, đi thôi, cô quên chuyện tối hôm qua tôi nói với cô sao?” Bùi Mộng Na vừa lôi kéo cô vừa nói.

Tiểu Thanh nhìn thấy bóng lưng cô đi ra, khẽ hừ một tiếng “Ai u, mọi người nhìn Đỗ Lôi Ti xem, mới đến mấy ngày mà đã có thể khiến cô chủ đối xử tốt như vậy, xem ra làm người phải có một chút thủ đoạn!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60

Tiểu Ngọc nghe cô ta nói, mặt61h ứng trả lời “Sao tôi lại nhìn không ra là Lôi Ti xu nịnh cô chủ chứ? Xem ra có một vài người thật sự ghen tỵ? Nếu như những người khác ghen tỵ cũng đi xu nịnh cô chủ sao? Hơn nữa, cô mở to mắt ra mà nhìn là cô chủ cùng cậu chủ thích Lôi Ti đấy!”

Những người giúp việc còn lại nhìn thấy tình hình không tốt cùng ngậm miệng lại không nói.

“Ồ đây đến lượt cô nói chuyện sao?” Tiểu Thanh bắt mẫn nói.

Tiểu Ngọc nghe cô ta nói, liền đứng dậy, cầm đĩa của mình, vừa đi vừa nói “Ai, ăn không vô nữa, ăn sáng còn phải nghe chó điên sủa lung tung!”

“Cô nói ai là chó điên?” Tiểu Thanh lớn tiếng nói, từ trên ghế đứng dậy.

Quản gia nghiêm mặt, bực mình nói “Sao, nếu không muốn ở đây thì rời khỏi phủ tổng thống đi, bằng không thì im lặng!”

Tiểu Thanh nhìn tiểu Ngọc đi vào phòng bếp, lại nhìn quản gia vừa mới mắng mình, trong lòng âm thầm nghĩ, hai người đều ức hiếp cô ta, một ngày nào đó cô ta sẽ khiến người giúp việc cùng quản gia này phải quỳ xuống cầu xin cô tha thứ!

Đỗ Lôi Ti bị Bùi Mộng Na lôi kéo quay về phòng mình, Bùi Mộng Na nóng nảy nói “Lôi Ti, nhanh lên, tìm một bộ đồ thể thao thay ra, tôi đã liên lạc với giáo viên rồi!”

Đỗ Lôi Ti mờ mịt nhìn cô, bây giờ cô bị cô chủ làm cho hồ đồ “Cô chủ, tìm giáo viên làm gì?”

Bùi Mộng Na lấy tay gõ đầu cô một cái, trợn mắt nói “Ai, tôi nói gì với cô, tối qua không phải nói hôm nay tìm giáo viên dạy cô nhảy sao, sao mới một

đêm mà đã quên rồi?”

“Hả? Cô chủ, tại sao cô lại tìm giáo viên cho tôi?” Đỗ Lôi Ti vội vàng lắc đầu.

“Nhanh lên, giáo viên dạy nhảy đó rất nổi tiếng, cô nhất định phải đi, thất hẹn với người ta chẳng phải sẽ bị nói rất khó nghe sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe cô chủ nói như vậy, không thể làm gì khác hơn là vào phòng tắm thay đồ thể thao, cả người mặc đồ thể thao màu xanh, chân đi giày thể thao, tóc cột cao đi ra.

Bùi Mộng Na nhất thời nhìn ngây ngẩn người, cô thật không ngờ cô gái nhỏ này lại có khuôn mặt đẹp như vậy, cả người mặc đồ thể thao, chân đi giày thể thao, tóc cột cao nhìn như ánh trăng sáng rất rạng rỡ.

Xem ra thật sự cô không nhìn nhầm người, oa, bây giờ kế hoạch kia của cô xem ra ngày đó cách không xa nữa.....

Đỗ Lôi Ti thấy cô chủ nhìn chằm chằm mình, tò mò lấy tay quơ quơ trước mặt cô chủ “Cô chủ?”

Bùi Mộng Na phục hồi tinh thần, kéo tay cô đi ra khỏi phòng, nhìn thấy người ngồi trong phòng khách “Công chúa, cô nhìn xem Đỗ Lôi Ti nh2 chúng tôi có xinh đẹp hay không!”

Bùi Tuấn Vũ từ trong tờ báo ngẩng đầu lên, anh thật sự kinh hãi, mấy ngày trước mặc váy nhìn cô rất nhỏ nhắn, hôm nay mặc đồ thể thao lại tràn đầy sức sống.

Anh nhanh chóng thu hồi suy nghĩ, chỉ gật đầu nói “Được!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Lâm Thanh thật sự không ngờ, một cô gái không có sức hút lại xinh đẹp như vậy, chỉ là cô ta tự tin, bất luận ở phương diện nào, cô ta cũng là người thích hợp hơn.

Mà cô gái này căn bản cũng không thể sánh với cô ta, nếu như anh ta ở chung với một người giúp việc sẽ chỉ làm người dân cả nước phi nhỏ anh ta, cho nên cô ta có lòng tin người đàn ông này sẽ chọn cô ta.

“Anh, nếu không có chuyện gì nữa thì em với Lôi Ti đi ra ngoài đây!” Bùi Mộng Na nhìn cô ta nói.

Lâm Thanh từ trên ghế sa lon đứng lên “Mộng Na, cô muốn đi đâu?”

Bùi Mộng Na thật sự hết ý kiến, sao cô lại phải báo cáo với mục thủ này sao?

Nhưng ngại anh trai đang ở đây, cô chỉ có thể lạnh lùng nói “Chúng tôi muốn đi học nhảy!” Sau đó lại nghĩ tới điều gì đó, nói tiếp “Đúng rồi công chúa, buổi tiệc được tổ chức vào tối ngày mai!” Nói xong, cầm tay Đỗ Lôi Ti đi ra ngoài.

“Mộng Na, chờ một chút, tôi đi cùng hai người được không?” Lâm Thanh dịu dàng nói.

“Cái này.....Thân phận của cô quá cao quý, sao có thể đi chứ?” Bùi Mộng Na uyển chuyển từ chối.

Lâm Thanh đứng đó nhìn tổng thống, Bùi Tuấn Vũ mở miệng “Mộng Na, đưa công chúa đi cùng đi!”

Bùi Mộng Na không thể làm gì khác là gật đầu đồng ý “Được rồi, nếu như cô không sợ thân phận của mình bị hạ thấp thì đi cùng đi!”

“Mộng Na, có thể đợi tôi một lát được không? Tôi muốn đi thay quần áo.”

“Được, có thể!” Bùi Mộng Na thăm nghĩ thật là phiền phức.

Lâm Thanh nói xong, xoay người đi về phòng mình, thay quần áo thể thao màu trắng đi ra, nhìn thấy tiểu Thanh đang đứng bên cạnh nói “Lát nữa khi bọn tôi đi, cô lấy cơ đi quét dọn phòng, vào phòng người giúp việc hạ tiện kia xem có chuyện gì mà mọi người không biết, tôi về thì báo tôi biết, biết chưa?”

“Vâng, công chúa!” Tiểu Thanh khom người nhỏ giọng trả lời.

Lâm Thanh xoay người đi ra phòng khách, mỉm cười nói “Mộng Na, chúng ta đi thôi!” Vừa nói cánh tay vòng qua tay Mộng Na.

Bùi Mộng Na rút tay mình ra khỏi tay cô ta mỉm cười nói “Công chúa, cô là tiểu thư ngọc ngà, ôm cánh tay người khác như vậy sẽ khiến người khác hiểu nhầm.”

Ngay sau đó cô liền khoác tay Đỗ Lôi Ti nói “Lôi Ti, chúng ta đi thôi!”

Lâm Thanh đứng đó lúng túng, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, vẫn duy trì nụ cười “Mộng Na, những lời cô nói thật đúng!”

“Công chúa, nếu như không còn gì muốn nói, chúng ta phải lên đường rồi!”

“Được!”

Bùi Mộng Na nhìn về phía anh trai nói “Anh bọn em đi đây!”

Nói xong ôm tay Đỗ Lôi Ti đi ra ngoài, hai người cùng đi ra ngoài xe, mở cửa sau xe, hai người cùng ngồi vào.

Lâm Thanh cắn chặt răng, cố nén giận, mở cửa ngồi cạnh tài xế.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62

Xe rời khỏi phủ tổng thống, phía sau có năm chiếc xe hộ tống, chiếc xe chạy trên đường nửa tiếng thì dừng lại.

Bùi Mộng Na mở cửa dắt tay Đỗ Lôi Ti xuống, không để ý Lâm Thanh ngồi cạnh tài xế.

“Lôi Ti, tòa nhà này đẹp không?” Bùi Mộng Na mỉm cười nói.

Đỗ Lôi Ti tròn mắt, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy tòa nhà lớn như vậy.

“Lôi Ti, không phải bây giờ cô rất tò mò bên trong thế nào sao?”

“Đúng, rất tò mò!” Đỗ Lôi Ti nói.

Lâm Thanh xuống xe đi tới bên cạnh hai người, không nhanh không chậm nói “Hừ, thật đúng là quê mùa, tòa nhà lớn như vậy mà chưa bao giờ thấy!”

Bùi Mộng Na nghe cô ta nói, không hài lòng trả lời “Công chúa, thân phận của cô cao quý mà có thể nói những lời như vậy, thật là làm tôi phải thay đổi cách nhìn của mình!”

“Cô?” Lâm Thanh đang muốn trút giận nhưng cô ta không chế được, bây giờ không phải lúc nổi giận, ngay sau đó đổi giọng “Mộng Na, thật xin lỗi, vừa rồi tôi lỡ lời, đừng buồn nha, còn có Đỗ Lôi Ti, đừng để bụng những lời tôi vừa nói nhé!”

Đỗ Lôi Ti gật đầu “Không sao, công chúa!”

“Cô chủ, tổng thống yêu cầu chúng tôi hộ tống cô vào!” Ba hộ vệ đi theo cạnh ba người.

“Không cần, các người về trước đi, khi nào chúng tôi về sẽ gọi các anh!” Bùi Mộng Na không có dáng vẻ tiểu thư nói.

“Vâng, cô chủ!”

Sau đó hộ vệ ngồi lên xe, một hàng sáu chiếc quay về phủ tổng thống.

Ba người cùng đi vào tòa nhà, sau khi đi vào, Đỗ Lôi Ti bị choáng ngợp bởi cách bài trí bên trong.

“Cô chủ, nơi này thật sự rất xinh đẹp!” Đỗ Lôi Ti vui mừng nói.

“Lôi Ti, nơi này không phải để ngắm, hôm nay chúng ta tới đây là có chuyện cần làm!”

Lâm Thanh đứng bên cạnh dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hai người, một là quê mùa, một là em gái tổng thống, hai người không khác nhau là mấy.

“Lôi Ti, chúng ta đi thôi!” Nói xong cầm tay Đỗ Lôi Ti, đi về phía thang máy.

Sau khi đi vào thang máy, Bùi Mộng Na ấn lầu hai mươi sáu, ba người im lặng đứng trong thang máy.

“Ding ding.....” Thang máy dừng lại ở lầu hai mươi sáu, ba người cùng ra khỏi thang máy.

Bùi Mộng Na đi tới trước cửa kính thì dừng lại, cánh cửa kính này căn bản là người bên ngoài không thể nhìn thấy bên trong.

Cô đẩy cửa đi vào, nhìn thấy người đàn ông đang khiêu vũ bên trong nói “Anh Bằng, tôi tới đây!”

Người đàn ông đang luyện nhảy dừng lại, nhẹ nhàng tắt nhạc, đi tới trước mặt cô nói “Mộng Na cô đến rồi, thật là sớm!”

“Đến sớm một chút không được sao? Ngày mai nhà tôi tổ chức tiệc cho nên, ời muốn anh dạy bạn tôi nhảy!” Bùi Mộng Na nói xong kéo Đỗ Lôi Ti đang đứng bên cạnh tới.

Tiểu Bằng mỉm cười, vươn tay “Xin chào, tôi là Tiểu Bằng, Mộng Na gọi tôi anh Bằng, cô cũng gọi giống Mộng Na là được!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63

Đỗ Lô Ti xấu hổ nhìn người đàn ông trước mặt, hơi khom người vươn tay “Xin chào, tôi là Đỗ Lôi Ti, gọi tôi Lôi Ti là được!”

Khi anh ta nắm bàn tay nhỏ bé của cô, trong lòng hơi rung động, anh ta đã không còn là xử nam, từ lâu cũng đã không có cảm giác động tình, tại sao mới vừa gặp cô lại có cảm giác đặc biệt như vậy?

“Khụ.....Khụ.....” Lâm Thanh giả bộ ho khan, không ngờ có bốn người cùng đứng một chỗ nhưng ba người kia lại làm như không thấy cô ta, từ nhỏ đến lớn, cô ta chưa bao giờ bị cư xử như vậy.

Đỗ Lôi Ti vội vàng rút tay mình ra, ngượng ngùng nói “Tên của tôi chắc rất khó nghe, nhưng không còn cách nào khác, đây là tên mẹ tôi đặt!”

“Làm sao có thể chứ? Tôi cảm thấy tên Lôi Ti này rất thú vị!” Tiểu Bằng hóa giải sự lúng túng.

“Khụ.....” Lâm Thanh lại một lần nữa lên tiếng.

Lúc này Tiểu Bằng mới đưa tay về phía cô ta “Xin chào, tôi là Tiểu Bằng, gọi tôi anh Bằng là được!”

Lâm Thanh nhìn bàn tay anh ta đưa ra chỉ thần nhiên nói “Được, biết rồi!”

Cô ta là công chúa của nước Hàn, sao có thể tùy tiện nắm tay một thường dân chứ, cho nên cô ta không vươn tay ra.

Bùi Mộng Na tức giận nhìn người phụ nữ đáng ghét trước mặt, thật là không chịu được, ở đâu cô ta cũng muốn ra dáng công chúa, chi sợ cả nước không biết cô ta là công chúa vậy.

Tiểu Bằng lúng túng thu tay về, nhìn về phía bạn thân “Mộng Na, ai muốn học khiêu vũ?”

“Tiểu Bằng, tôi qua mình gọi cho cậu, thật là ngại quá, muộn như vậy còn gọi cho cậu, thật xin lỗi!” Bùi Mộng Na cười áy náy.

“Mộng Na, nếu cậu như vậy mình sẽ giận, chúng ta là bạn bao nhiêu năm rồi, mình chỉ giúp một chuyện nhỏ thì có là gì chứ?”

“Ha ha, cảm ơn nhiều!” Nói xong, Bùi Mộng Na cầm tay Đỗ Lôi Ti, tiếp tục nói “Tiểu Bằng, người mà tôi qua mình nói chính là cô ấy, mình muốn cô ấy tham gia bữa tiệc, cô ấy có căn bản về khiêu vũ rồi!”

“Vậy thì sẽ học rất nhanh, Mộng na, cứ để mình lo!” Tiểu Bằng vỗ ngực đảm bảo.

Mộng Na thu hồi nụ cười, không có tính thần nói “Còn có người bên cạnh này cũng muốn bắt chước!”

Lâm Thanh vừa nghe thấy phải để người đàn ông kia chạm vào cơ thể cao quý của mình, lập tức từ chối “Không cần, tôi sẽ tự nhảy!”

Tiểu Bằng lắc đầu một cái nói “Vậy thì tốt, Mộng Na, cậu cùng cô ấy vào phòng nghỉ ngồi chờ một chút, bây giờ mình sẽ dạy Lôi Ti khiêu vũ, xé chiều mình sẽ giao cho cậu một Lôi Ti biết khiêu vũ!”

“Ha ha.....Tiểu Bằng nghe cậu nói vậy mình thật sự rất mong chờ!” Nói xong đi vào phòng nghỉ ngơi.

Lâm Thanh nhìn thấy nếu cô ta đứng đó sẽ làm mất thân phận của mình nên cũng đi theo Bùi Mộng Na vào phòng nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64

Trong phòng khiêu vũ chỉ còn lại bóng dáng hai người, Đỗ Lôi Ti không tự nhiên, bàn tay toát ra mồ hôi lạnh.

Tiểu Bằng thấy cô không tự nhiên, mỉm cười nói “Cô đã là bạn của Mộng Na vậy cô cũng chính là bạn tôi, không cần khẩn trương như vậy, thả lỏng một chút, bây giờ chúng ta bắt đầu luyện tập, tôi vừa mới đảm bảo với Mộng Na đó!”

Nói xong, kéo tay Đỗ Lôi Ti, đi về phía trước, vừa giảng giải kỹ càng, vừa ấn máy, tiếng nhạc liền vang lên.

Tôi chờ đợi cho đến khi đêm mùa thu yên tĩnh

Vẫn không đủ thời gian tua lại nỗi nhớ

Như kết thúc cuối cùng của một bộ phim

Những hình ảnh phai mờ dần

Ký ức vẫn còn đọng lại như mới ngày hôm qua

Tôi vẫn có thể cảm thấy

Ngẩng đầu vẫn không thể nhìn thấy gì

Dưới mái hiên sau cơn mưa

Đỏ thành vàng xanh, tôi không thể tìm thấy ngày xanh

Kể từ đó hai chúng ta ở hai thế giới

Trong màu xám dần quên đi tất cả mọi thứ về anh

Trong những năm qua đối với tôi

Khi cầu vồng xuất hiện tôi không thể tìm thấy một điệu nhảy đẹp

Nhưng không thể bay lên trời

Đối với những nỗi nhớ về anh

Mãi trong thế giới của anh

Địa chỉ chính là tạm biệt

Tiểu Bằng vòng tay ôm eo cô, một tay nắm bàn tay nhỏ bé của cô nói “Lôi Ti, walt có bảy điệu nhảy, chúng ta phải biểu hiện chính xác biết không?”

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt gật đầu “Biết!”

Cô lớn như vậy nhưng đây là lần thứ hai bị người khác ôm như vậy, lần đầu tiên là tổng thống ôm, nếu so sánh hai người, cô vẫn thích tổng thống ôm trong lòng hơn, mặc dù chỉ là tình huống ngoài ý muốn.

Tiểu Bằng tiếp tục giảng giải “Cách đếm nhịp, lấy hai tiểu tiết làm đơn vị (123 456), phải chú ý nhảy, bắt luận là lúc bắt đầu hay đang trong lúc khiêu vũ, quẹo phải nhất định phải 123.”

Đỗ Lôi Ti nghe anh ta giảng giải, thầm đếm trong lòng.

“Lôi Ti, tổng thể mà nói chính là bước đầu tiên là đi ra, bước thứ hai thẳng lên, bước thứ ba không chuyển, bước thứ ba bạn nhảy nam từ từ quay về hướng bạn nhảy nữ, sau ba bước cơ hồ là không có chuyển đổi, đây là lực muốn đi về phía người bạn nhảy. Trước giảm xuống, phải tránh lúc đang giảm xuống múa ra, sau đó đồng thời tại lúc cơ thể đi lên trước múa ra, không thể quay chân, trong đó cần phải chú ý nhất là quy tắc của chân đến cơ thể, sau

khi hoàn thành động tác bước chân, thân thể tiếp tục đi lên trước. Nếu như theo loại này thì thời gian thực hiện có thể là một phút rưỡi. Trước tiên quẹo phải sau đó quẹo trái, dùng vai phải biểu diễn động tác, dĩ nhiên thời gian rất ngắn, lại từ phần hông đi ra, khi chuyển động, bả vai phải đưa ra trước, chân phải kéo ra cùng lúc.”

Tiểu Bàng nhìn cô dịu dàng nói “Khi nhảy điệu walt, cơ thể phải chuyển động trước chân, hơn nữa còn phải không ngừng chuyển động. Chú ý phải để lưng bàn chân xinh đẹp, bó sát lại, bề ngoài nhìn có vẻ không động, bên trong lại có lực chuyển động mình. Một là 123 sau đó chuyển, duỗi thẳng cơ thể mới tới 456, hơn nữa 456 lui một bước nhỏ, phía sau căn bản cũng bất động. Hiểu rõ điều này, lúc chuyển, chân dưới bất động, lúc múa thân thể không chuyển, nguyên lý này của walt, dane, điệu tango đều có thể dùng.”

“Hai là, trong ý thức chỉ muốn cơ thể đi tới, không muốn xoay tròn, như vậy sẽ không ngất. Nếu như cảm thấy choáng váng, vậy là bạn đã sai! Ha ha...”

“Ba là, điệu walt lên xuống không lớn, đó là điệu nhảy hiện đại được cải biến từ điệu tango, là loại khiêu vũ nhẹ nhàng nhất, nhất là ở bước thứ sáu phải kéo chân lên, không cần phải chậm như điệu walt.”

Đỗ Lôi Ti nghe anh ta giảng giải, nhớ điểm mấu chốt, đi theo bước chân anh ta, nhẹ nhàng múa.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65

Lúc Bùi Mộng Na đi vào phòng nghỉ, nhìn thấy bên trong có một máy tính đang mở, không thèm để ý tới người đi theo phía sau, trực tiếp ngồi xuống nghịch máy tính.....

Cô mở website, vào một trang blog, nhìn thấy bên trong có rất nhiều tin nhắn, cô thật sự không ngờ, mới vừa viết một tí như vậy mà đã rôm rả như vậy.

Oa!!!

Thật là vui, nếu để anh trai biết, không biết mặt anh ấy sẽ thế nào?

Lâm Thanh đi vào phòng, nhìn thấy một chiếc ghế salon, từ trong túi quần lấy ra một cái khăn tay đặt trên ghế ngồi xuống.

Bùi Mộng Na len lén liếc nhìn cô ta, thật sự là ghê tởm, thật là thích làm bộ, không phải chỉ là một công chúa thôi sao, có gì đặc biệt hone người!

Lâm Thanh Nhìn Bùi Mộng Na ngồi trước máy tính mỉm cười nói “Mộng Na, cô có chuyện gì sao?”

“Không có gì!” Bùi Mộng Na không có tinh thần trả lời.

Lâm Thanh lúng túng nở nụ cười, từ trên ghế salon đứng lên, đi tới cạnh cô nói “Mộng Na, sao cô lại chống đối tôi mãnh liệt như vậy?”

Bùi Mộng Na ngẩng đầu, mỉm cười nhìn cô nói “Tôi không có, tính tôi vẫn như vậy, nếu như cô không thích nghe, tôi cũng chỉ có thể xin lỗi!”

Nói xong lại hướng về phía bàn phím gõ.....

“Mộng Na, tôi biết rõ cô không thích tôi nhưng tôi vẫn phải nói những lời thật lòng tuy hơi khó nghe một chút, tốt nhất không nên quá thân với người giúp việc kia, như vậy sẽ làm mất thân phận của cô, còn nữa như vậy sẽ làm anh cô mất mặt!”

Bùi Mộng Na im lặng trợn mắt, lại ngẩng đầu nhìn cô ta, mẹ kiếp, cô đã xem hoàn châu cách cách nhiều lần, cũng nhớ rõ câu nói của hoàng hậu, xem ra cô ta ác độc giống như Dung ma ma!!!

“Công chúa, tôi kết bạn với ai hình như không liên quan đến cô, lại nói cô cũng không lớn hơn tôi mấy tuổi, không cần nói những lời như vậy với tôi, tôi không làm anh tôi mất mặt, để ý anh tôi làm gì, tôi kết bạn với ai là quyền của tôi!” Bùi Mộng Na không chút lưu tình nói, sau đó tiếp tục gõ bàn phím.

Bùi Mộng Na cảm thấy trên đầu đang có ánh mắt nhìn mình, nhìn màn hình máy tính nói “Công chúa, cô đứng không mệt sao?”

“Không mệt, tôi chính là muốn xem cô đang viết gì?”

Bùi Mộng Na đứng dậy che laptop nhìn cô ta “Thật xin lỗi, đây là chuyện riêng, không tiện để người khác xem!”

Lâm Thanh bị cô ta nói khuôn mặt lúc trắng lúc xanh, chỉ im lặng không nói, hai mắt đăm đăm nhìn cô, cô ta đã hạ mình nói chuyện với cô nhưng cô lại không nể tình cô ta.

Qua buổi tiệc cô ta sẽ thành nữ chủ của phủ tổng thống, đến lúc đó chờ xem!

“Cô chủ, mệt quá, tôi vào nghỉ một chút!” Đỗ Lôi Ti đẩy cửa đi vào.

Bùi Mộng Na vội vàng đứng lên, ôm tay cô “Tiểu Bằng dạy thế nào?”

“Thật sự rất tốt!”

“Ah, sao không thấy Tiểu Bằng đi vào?” Bùi Mộng Na nhìn về phía cửa.

“Thầy đi lấy nước, tôi vào nghỉ trước!” Đỗ Lôi Ti nói xong nhìn về phía Lâm Thanh đang đứng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy sắc mặt Lâm Thanh rất khó coi, lúc này mới phát hiện không khí trong phòng hơi lạ, vì vậy thức thời ngậm miệng.

“Lôi Ti, nước của cô đây!” Tiểu Bằng đi vào, đưa cho Đỗ Lôi Ti một chai nước.

Sau khi cầm chai nước cô nói: “Cảm ơn thầy Tiểu!”

Tiểu Bằng mỉm cười nhìn cô nói “Đừng khách sáo, tôi nói rồi, cô là bạn Mộng Na, cũng chính là bạn tôi.”

“Mộng Na, đây là của cô!” Nói xong đưa cho Mộng Na một chai nước.

Tiểu Bằng nhìn Lâm Thanh nói “Cô có muốn uống nước không?”

Lâm Thanh nhìn anh ta, lại nhìn hai người phụ nữ đang ngồi trên ghế, trên tay mỗi người đều cầm một chai nước, cho nên cô ta cũng cầm lấy.

“Lôi Ti, cô ngồi đây đi, tôi có chuyện muốn nói với Tiểu Bằng!” Nói xong, đứng lên, kéo tay Tiểu Bằng đi ra khỏi phòng ngủ.

Lâm Thanh thấy cửa phòng nghỉ đóng lại, cầm khăn tay đặt trên ghế sa lon, lau bàn tay vừa mới cầm nước, đi tới trước mặt Đỗ Lôi Ti.

Vươn tay, túm tóc Đỗ Lôi Ti, mặt hung dữ nói “Tôi khuyên cô nên nhanh chóng rời khỏi phủ tổng thống, nếu không cô không biết cô sẽ chết thế nào!”

Đỗ Lôi Ti trợn to mắt nhìn cô ta “Công chúa, cô phải biết, rời khỏi phủ tổng thống không phải tôi muốn là được, cái này cô hỏi tổng thống xem, nếu tổng thống đồng ý, tôi sẽ lập tức rời khỏi đây!”

Lâm Thanh dùng sức, hung hãn nói “Còn dám mặc cả?”

“Tôi không có!” Đỗ Lôi Ti bình thản nói tiếp “Công chúa, cô làm như vậy sẽ làm mất thân phận của chính mình!”

Mẹ kiếp, mụ phủ thủy này có thể so sánh với Dung Ma Ma, hai người thật sự giống nhau, chuyên bắt nạt người khác???

Được rồi, cô không dám phản bác, ai nói thân phận mụ phủ thủy này cao quý như vậy.

“Cô.....” Lời còn chưa nói hết, đã nghe thấy tiếng mở cửa, Lâm Thanh buông lỏng tóc cô, vừa mỉm cười vừa cầm tóc cô nói “Tóc cô rối rồi, tôi sửa lại giúp cô.”

Một bên giúp cô sửa lại tóc, vừa âm thầm giặt tóc cô, Đỗ Lôi Ti đau đến nỗi muốn khóc.

Bùi Mộng Na thật sự tò mò, thật không ngờ mụ phủ thủy này lại có thể hạ mình sửa tóc cho Lôi Ti.

Đánh chết cô cũng sẽ không tin cô ta tốt bụng như vậy, nhất định có gì mờ ám.

“Lôi Ti, không sao chứ?” Bùi Mộng Na không yên lòng hỏi.

“Không có, không có chuyện gì!” Đỗ Lôi Ti tránh ánh mắt cô.

Tiểu Bằng nhìn đồng hồ trên tay, mồm miệng nói “Lôi Ti, chúng ta tập một chút nữa rồi đi ăn trưa!”

“Được, phải dạy bạn tôi thật tốt, biết chưa?” Bùi Mộng Na dặn dò.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67

Sau khi ba người ra ngoài, Tiểu Thanh lén chạy vào phòng của Đỗ Lôi Tĩ, cô ta vội vàng tìm kiếm mọi thứ trong phòng, đáng tiếc không thu được gì, cô ta thật sự không ngờ Lôi Tĩ lại bảo thủ như vậy, hình của đàn ông của cô không có.

Cuối cùng cô ta mở tủ quần áo, nhìn thấy bên trong có một hộp quà xinh đẹp, cô ta mở ra.....

Bên trong chính là chiếc váy mà cô chủ tặng Lôi Tĩ, cô ta rất thích sờ mãi không buông, lấy chiếc váy ra, đi tới trước gương, để chiếc váy trên người quay tới quay lui.

Một người giúp việc mà lại được ưu ái như vậy, cô ta đã ở phủ tổng thống hơn mấy năm, chưa từng được đối xử như vậy, cô ta không cam lòng, rõ ràng dung mạo và vóc dáng cô ta đều hơn hẳn Đỗ Lôi Tĩ, nhưng tại sao.....?

Cô ta ghen tỵ đến nổi đỏ cả mặt, tìm trong ngăn kéo một cây kéo, hung hăng cắt chiếc váy, nhất thời, chiếc váy biến thành vô số mảnh!

Nhìn thấy trên sàn nhà rơi đầy mảnh vụn, vội vàng thu dọn, bỏ vào hộp quà, trả hộp quà về chỗ cũ, vội vội vàng vàng chạy ra khỏi phòng.

“Tiểu Thanh, trong phủ tổng thống chạy tới chạy lui như vậy còn ra thể thống gì?” Quản gia nói.

Tiểu Thanh bị sợ ngây ngẩn người, cố gắng điều chỉnh hô hấp “Không có, không có gì, tôi muốn xuống bếp xem một chút!”

“Được, đi đi!”

Tiểu Thanh gật đầu đi vào phòng bếp!

Trong phòng làm việc vang lên tiếng Bùi Tuấn Vũ “Tình hình nước Hàn thế nào?”

“Bây giờ nước Hàn rất bận, sau khi tôi nghe theo tổng thống để lộ tin tức kia ra ngoài, xem ra sau này nước Hàn sẽ không dám bước vào nước chúng ta!” Đường Vũ trả lời

“Được, tốt lắm, hôm nay không còn chuyện gì nữa, cậu về đi!” Bùi Tuấn Vũ như có điều suy nghĩ.

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ xoay người đi ra khỏi phòng.

Bây giờ công việc đã được giải quyết xong, anh không còn gì phải lo lắng, anh đứng dậy, đi tới cửa sổ nhìn cảnh tượng bên ngoài, ánh mặt trời làm anh nhớ tới người giúp việc buổi sáng, cô có nhiều tính cách cơ được dân được, mặc quần áo giúp việc nhìn có vẻ già nhưng nết trang phục khác lại có thể tôn lên vóc dáng của cô, làm cho anh cảm thấy ngoài ý muốn!

Anh nghĩ lại lần đầu tiên gặp cô, trường hợp đó cũng không bình thường, bây giờ nghĩ lại cảm thấy rất buồn cười, chính anh cũng cảm thấy có hứng thú với người giúp việc này.

Chỉ là loại hứng thú này trong nháy mắt tan vỡ, anh không tin bất kỳ người phụ nữ nào, bởi vì trong lòng anh tất cả những người phụ nữ đều giống nhau “tham lam hư vinh”

Trong công việc, anh muốn nghiêm khắc, quản lý cả một đất nước nhưng trong cuộc sống anh không phải là người nghiêm khắc, chỉ là trong lòng cảm thấy âm u không thấy lối ra, vốn dĩ một nhà ba người hạnh phúc, cũng bởi vì lúc đó anh là một nghị viện nhỏ, vợ anh liền bỏ anh và con trai đi.

Những chỉ trích năm đó vẫn còn đọng bên tai anh, ngay cả có những chỉ trích này anh cũng chỉ có thể thu mình lại, mãi đến hôm nay mới có quyền lực này!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

“Tốt lắm, Lôi Ti, hôm nay đã luyện tập cả một ngày, hơn nữa còn có khả năng khiêu vũ, đây là học sinh tốt nhất của tôi!” Tiểu Bằng mỉm cười khen.

“Không phải là tôi có khả năng khiêu vũ mà là thầy giáo dạy tốt!” Đỗ Lôi Ti khách khí trả lời.

Tiểu Bằng nhìn thấy dáng vẻ xấu hổ của cô, lại có cảm giác muốn trêu chọc cô nhưng suy nghĩ lại vẫn là thôi đi, dù sao cũng là lần đầu tiên gặp mặt, nếu như dọa cô sợ sẽ không tốt “Lôi Ti, chúng ta không cần phải khen nhau như vậy, được rồi, Mộng Na đã đợi cả ngày, mọi người về nhà nghỉ ngơi đi, ngày mai còn phải chuẩn bị cho bữa tiệc!”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta khẽ gật đầu “Được, vậy tôi đi tìm cô chủ” Nói xong đi về phía phòng nghỉ

Khi cô đẩy cửa phòng nghỉ đi vào nhìn thấy Bùi Mộng Na ngồi trước máy vi tính gõ chữ, cô đi lên trước nói “Cô chủ, cô đang làm gì thế? Chúng ta có thể đi về rồi!”

Bùi Mộng Na vừa cười vừa trả lời “Không có, không có gì, tôi đang nói chuyện với bạn thôi!” Nói xong, tắt máy tính, thủ tiêu nội dung đang xem, lúc này mới yên tâm đứng lên.

Bây giờ Lâm Thanh cảm thấy hôm nay cô ta làm mất thân phận của bản thân, cũng không thể lấy lòng em gái của tổng thống, đối với cô ta đây chính là sự sỉ nhục!

Bây giờ cô ta đầy căm phẫn, toàn bộ đều do người giúp việc đề tiện kia, chờ xem, buổi tiệc kết thúc, người giúp việc đề tiện kia sẽ có kết quả thế nào.

Bùi Mộng Na nhìn thấy trong ánh mắt cô ta tỏa ra khí lạnh, cô thật sự xem thường người phụ nữ này rồi, xem ra, bây giờ phải cẩn thận một chút, nếu không mọi thứ sẽ đi lệch quỹ đạo mà cô thiết kế.

“Công chúa, cô ngồi đủ chưa?” Bùi Mộng Na nhìn cô ta nói.

Lâm Thanh từ trên ghế sa lon đứng lên, cầm khăn tay ném vào thùng rác, quay đầu nói “Mộng Na chúng ta về thôi!”

Bùi Mộng Na cảm thấy hết nói nôi, sao lại cảm giác giống như đó là nhf cô ta vậy? Người phụ nữ này da mặt thật dày.

“Cô chủ, chúng ta về thôi, nếu về trễ, cậu chủ sẽ tức giận!” Đỗ Lôi Ti nhỏ giọng nói, sợ mụ phù thủy kia lại ăn hiếp cô.

Nhưng rất bi kịch, thật sự khiến mụ phù thủy kia nghe thấy “Hừ, nghe cô nói những lời này sao tôi cảm giác như cô là chủ của phủ tổng thống vậy?”

Mẹ kiếp, tại sao mụ phù thủy này cứ nhắm vào cô, rõ ràng bản thân muốn ngồi lên vị trí chủ nhà lại còn cố tình vu khống cho cô.

Nhưng cô cũng không ngốc, cô hiểu, hai người ở cùng một mái nhà không tránh khỏi va chạm, cô không tin, mụ phù thủy này ở đây mãi không đi.

“Ha ha, công chúa, cô thật biết đùa, sao tôi lại dám có ý nghĩ kia chứ, cô là chủ nhà mới đúng!” Đỗ Lôi Ti nịnh nọt.

Bùi Mộng Na nhéo tay Đỗ Lôi Ti cười nói “Lôi Ti, chúng ta về thôi!”

Đỗ Lôi Ti bị nhéo nháu mày, Bùi Mộng Na trừng hai mắt, ý bảo sau khi về đến nhà lại nói, cho nên cô chỉ có thể nhẫn nhịn chịu đau, đi ra khỏi phòng nghỉ.

“Tiểu Bằng, bọn tôi về đây, cảm ơn cậu, tối mai nhớ đến sớm một chút, cậu là bạn nhảy của tôi!” Bùi Mộng Na nói.

“Được, tôi nhất định đến sớm!” Nói xong vẫy tay với ba người.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69

Lúc người giúp việc đang dọn cơm thì ba người đi vào, Bùi Vũ đi tới trước mặt Đỗ Lôi Ti nói “Giúp việc, cô đi đâu, sao muộn như vậy mới về?”

Thằng bé đã quen gọi như vậy hơn nữa tổng thống cùng cô chủ cũng không quan cho nên thằng bé vẫn dùng cách xưng hô này.

“Tôi đi ra ngoài cùng cô chủ cho nên mới về muộn như vậy!” Đỗ Lôi Ti mỉm cười sau đó nói tiếp “Tôi về phòng thay quần áo rồi sẽ xuống nhà bếp!”

“Thôi, Lôi Ti, cô đừng vội thay quần áo, cứ như vậy ăn cơm đã, dù sao cô cũng đã mệt cả ngày, ăn cơm rồi nghỉ ngơi sớm một chút!” Bùi Mộng Na nói.

“Vâng, vậy cũng được, tôi xuống nhà bếp xem một chút!” Nói xong xoay người đi về phía nhà bếp.

“Công chúa, nếu không còn chuyện gì vậy tôi quay về phòng!” Nói xong, Bùi Mộng Na xoay người đi về phòng mình.

Cả phòng khách to như vậy chỉ còn một lớn một nhỏ đứng ở đó, Lâm Thanh cảm thấy đây là cơ hội rất tốt, nên muốn lấy lòng thằng bé này trước, vì vậy nói “Tiểu Vũ, di thật sự rất thích cháu, di làm mẹ cháu được không?”

Đừng xem thường thằng bé nhỏ tuổi nhưng trong lòng hiểu rất rõ, người phụ nữ này mơ tưởng làm mẹ mình, đừng hòng mong chờ.....

Bùi Vũ không để ý đến cô ta, đi tới bàn ăn ngồi xuống.

Bùi Mộng Na ở trong phòng đi ra ngoài, Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy em gái mình đã về liền hỏi “Đi ra ngoài làm gì?”

“Anh đừng vội hỏi, ngày mai sẽ rõ!” Nói xong kéo tay anh trai tới phòng ăn.

Thức ăn liên tục được đưa lên, Đỗ Lôi Ti vừa định đi về phòng ăn dành cho người giúp việc liền bị Bùi Mộng Na kéo lại “Lôi Ti, hôm nay cô ăn cơm cùng chúng tôi đi!”

“Không, không cần, cảm ơn cô chủ, tôi phải đến phòng dành cho người giúp việc!” Đỗ Lôi Ti từ chối.

“Ngồi xuống!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng.

Lâm Thanh cắn chặt răng nhìn người giúp việc này!

Bùi Vũ phát huy tính bướng bỉnh, gấp một miếng thức ăn cắn một miếng lập tức nhỏ vào trong chén, dùng muỗng múc bỏ vào chén Lâm Thanh.

Sau đó mỉm cười nói “Di ơi, không phải di muốn làm mẹ cháu sao, lúc cháu còn nhỏ, mẹ thường ăn thức ăn thừa của cháu, di ăn đi!”

Ba người phụ nữ ngồi ngay đó tròn to mắt, mà người đàn ông kia mặt không biến sắc ăn cơm.

Bùi Mộng Na cố nén cười nhìn tình hình trước mặt.....

Lâm Thanh che miệng lại, chán ghét nói “Tôi không muốn ăn, tôi về phòng trước!”

Bùi Mộng Na thấy công chúa quay về phòng, nhìn không được phá lên cười “Tiểu Vũ, cháu thật lợi hại, cô thật bội phục!”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy xấu hổ nhưng trong lòng cực kỳ vui sướng, choáng, rốt cuộc có người thay trời hành đạo.

Oa, nghĩ tới đây lại cảm thấy thật là vui.

Bùi Tuấn Vũ háng giọng “Mộng Na, Tiểu Vũ, hai người hơi quá, đừng quên cô ta là công chúa, biết chưa?”

“Hừ, người phụ nữ kia muốn làm mẹ con, con không cần!” Bùi Vũ nói xong tức giận từ trên ghế nhảy xuống.

“Tổng thống, cô chủ, tôi đã no, tôi về phòng trước!” Nói xong, Đỗ Lôi Ti cũng chạy nhanh như làn khói quay về phòng mình.

Lúc này không chạy thì đợi đến bao giờ!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70

Sáng sớm ngày hôm sau, tất cả người giúp việc đều dậy sớm chuẩn bị cho bữa tiệc.

Đỗ Lôi Ti cùng tiểu Ngọc sắp xếp phòng ăn, tiểu Ngọc tò mò hỏi “Lôi Ti, hôm qua cô cùng cô chủ đi đâu vậy, sao công chúa lại muốn đi theo?”

“Cô chủ nhất định bắt tôi học khiêu vũ, tìm cho tôi một giáo viên, tại sao công chúa lại muốn đi theo tôi đoán chừng là nhìn tôi không vừa mắt?” Đỗ Lôi Ti không xác định nói.

Cứ như vậy buổi sáng trôi qua.

Bùi Mộng Na nóng nảy đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti “Lôi Ti, sao cô còn ở đây làm việc, không phải nói cô không phải làm sao?” Vừa nói vừa kéo cô đi về phía phòng mình.

Đi vào phòng, Đỗ Lôi Ti liền bị kéo về phía bàn trang điểm, đầu bị đè xuống “Lôi Ti, tóc cô thật sự rất tốt!” Bùi Mộng Na than thở.

Cứ như vậy Đỗ Lôi Ti bị lay chuyển như một con mực, khi cô mở mắt, nhìn thấy mình trong gương, thật sự rất kinh ngạc.....

Cô không tin được nhìn mình được trang điểm nhẹ nhàng trong gương, tóc hơi xoăn, cực kỳ đẹp!!!

Bùi Mộng Na thở dài nói “Lôi Ti, cô thật sự là một người luôn luôn có thể thay đổi, ngày hôm qua như ánh mặt trời tràn trề sức sống, hôm nay trở nên phong tình vạn chủng, ha ha ha.....Xem ra cô thật sự chính là tài năng cần được bồi dưỡng!”

Đỗ Lôi Ti xấu hổ nói “Cô chủ, tôi xinh đẹp như vậy đều là công của cô!”

“Được rồi, cô đừng nói lời khách sáo như vậy nữa, chúng ta là bạn mà!” Nói xong đẩy cô ra khỏi phòng “Nhanh quay về phòng thay chiếc váy mà tôi tặng cô đi!” Nói xong đóng cửa lại.

Đỗ Lôi Ti đứng ở cửa cười, quay về phòng mình!

Khi cô quay về phòng mình, nhìn đồng hồ còn một tiếng nữa là buổi tiệc bắt đầu, cô mở tủ quần áo, lấy hộp quà mở ra xem, nhất thời tròn tròn mắt, sao chiếc váy lại trở thành như vậy?

Đỗ Lôi Ti đỏ mắt nhìn những mảnh vải vụn trong hộp quà, uất ức khóc.....

Lâm Thanh ở trong phòng mình thay váy xong chờ buổi tiệc bắt đầu, cô ta nhìn tiểu Thanh đang đứng một bên nói “Chuyện ngày hôm qua tôi giao cô làm thế nào rồi?”

“Công chúa, tôi không điều tra được gì, chỉ là, có chuyện cô nghe xong sẽ rất vui!” Tiểu Thanh lấy lòng nói.

“Chuyện gì?”

“Người giúp việc kia tối nay sẽ không tham gia buổi tiệc được!”

Lâm Thanh cho rằng mình nghe nhầm, nhíu mày hỏi lại “Cô nói gì?”

“Tôi đem chiếc váy của cô ta cắt thành vải vụn, xem cô ta làm sao có thể tham gia buổi tiệc!” Lại nói tiếp “Người giúp việc đó nghĩ mình là ai chứ, ại dám so với công chúa!” Tiểu Thanh âm hiểm nói.

Lâm Thanh mỉm cười nhìn cô ta “Rất tốt, chỉ cần sau này cô nghe lời tôi, tương lai sẽ rất tốt!”

Tiểu Thanh thấy công chúa bắt đầu tin tưởng mình liền nhân lúc rên rỉ khi còn nóng “Công chúa, kế hoạch mà tôi nói với cô, tối nay tiến hành sao?”

“Được, nhất định không được phạm sai lầm, nếu không thì cô tự biết hậu quả!” Lâm Thanh lạnh lùng nói.

“Công chúa, vậy tôi ra ngoài chuẩn bị!”

“Được!” Lâm Thanh gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71

Đỗ Lôi Ti ôm hộp quà ngồi khóc, không phải vì giá tiền của chiếc váy, cũng không phải cô tham hư vinh, mà cô cảm thấy đây là quà cô chủ tặng, cô phải có trách nhiệm quý trọng món quà này!

“Lôi Ti, thay váy xong chưa?” Bùi Mộng Na đi vào phòng. Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô, uất ức khóc nói “Cô chủ, chiếc váy cô tặng tôi không biết sao lại thành ra thế này, thật xin lỗi.....”

Bùi Mộng Na nhìn những mảnh vải vụn, tức giận nói “Ai dám ở phủ tổng thống làm ra chuyện này chứ?”

“Cô chủ hay là tôi không tham gia buổi tiệc nữa, cảm ơn cô chủ đã giúp đỡ tôi!” Đỗ Lôi Ti vừa khóc vừa nói.

“Lôi Ti, cô đừng khóc, buổi tiệc sắp bắt đầu, tới phòng tôi, tôi sẽ tìm một chiếc váy của tôi cho cô, cô đừng ghét bỏ là được, chuyện này cô đừng nói với ai, sau khi buổi tiệc kết thúc, tôi sẽ điều tra!” Nói xong, lạnh lẽo kéo Đỗ Lôi Ti về phòng mình.

Phòng khách sang trọng lộng lẫy, những bóng đèn màu tinh xảo, sáng lấp lánh, phối hợp cùng sàn nhà sáng choang, cùng những màn che màu xanh tạo cảm giác bất ngờ đối với những người đến đây.

Buổi tiệc chính thức bắt đầu, Bùi Tuấn Vũ đi lên sân khấu, đứng trước microphone nói “Hoan nghênh mọi người, bởi vì em gái mới từ nước ngoài về cho nên muốn mở tiệc ăn mừng, hy vọng mọi người chơi vui vẻ!” Lúc này, trên cầu thang có hai cô gái đi xuống, chậm rãi đi tới.

Nói xong, dưới sân khấu vang lên tiếng vỗ tay, điệu nhạc Walt vang lên, mọi người rồi rít tìm bạn nhảy.....

Lâm Thanh vừa định đi tới tìm tổng thống khiêu vũ, Bùi Mộng Na vội vàng đẩy Đỗ Lôi Ti đứng bên cạnh vào trong lòng anh, Lâm Thanh lúng túng đứng đó, sắc mặt vô cùng khó coi.

“Anh, anh còn đứng đó làm gì, mỹ nữ xinh đẹp đã ở trong lòng rồi còn muốn gì nữa chứ?” Bùi Mộng Na bất mãn nói.

Ha ha, cô gái xinh đẹp như vậy ở trong lòng cô không tin anh cô chính là một Liễu Hạ Huệ lòng không trắc ẩn.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy ánh mắt của mọi người đều chú ý tới mình, chỉ có thể nói “Công chúa, bài tiếp theo chúng ta sẽ cùng nhảy” Nói xong, hai người nhẹ nhàng tiến ra giữa phòng khách.

Anh nhìn cô gái trong ngực cười đùa giỡn “Hôm nay cô mặc chiếc váy này nhìn rất đẹp, cô muốn quyến rũ tôi sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói liền sững sờ, cả lăm nói “Quyến rũ anh.....” Sau đó khinh thường nói “Chỉ là anh vọng tưởng rồi, đừng tưởng mình đẹp trai liền có thể khinh thường người khác!”

“A.....” Đỗ Lôi Ti cảm thấy một đám quạ bay ngang đầu.

Ngay sau đó nở nụ cười “Tổng thống.....tính cách ngang bướng của tôi lại tái phát, van xin anh tha thứ cho tôi!” Đỗ Lôi Ti nói xong mặt nhăn lại.

Cô thầm nghĩ trong lòng, tổng thống, anh đừng nhỏ mọn như vậy, nếu không cô sẽ chết chắc.

Cô đang tự trách mình, tại sao nói mà không suy nghĩ, chưa gì đã nói ra miệng?

Bùi Tuấn Vũ buồn cười nhìn cô, cô giúp việc này thật là thay đổi liên hồi, xem ra cuộc sống sau này của anh sẽ không buồn chán.

“Công chúa, chúng ta qua kia uống một ly đi!” Bùi Mộng Na mỉm cười nói.

Lâm Thanh nhìn cô nói “Mộng Na, sao tôi cảm giác buổi tiệc này căn bản không phải tổ chức vì cô?”

Bùi Mộng Na làm như không có gì trả lời “Vậy thì tổ chức vì ai chứ?”

Nói xong, đi về phía bàn rượu.

Lâm Thanh nhìn bóng hai người đang khiêu vũ, ánh mắt lạnh lùng, người giúp việc kia thật vô dụng, nói cất váy cô ta liền không thể xuất hiện, kết quả.....

Sau khi bản nhạc kết thúc, mọi người ra nghỉ ngơi, Lâm Thanh bụng ly rượu đã sớm bỏ thuốc đi tới trước mặt tổng thống.

“Tổng thống, uống một ly chúc mừng!” Lâm Thanh giọng ly nói.

Khi cô ta nhìn cái ly đưa đến miệng anh, có âm thanh cắt ngang.....

“Anh, thư ký Đường đến rồi!”

“Được, anh đi xem một chút!” Nói xong thuận tay đưa ly rượu cho Bùi Mộng Na.

Lâm Thanh tròn to hai mắt, không ngờ người giúp việc kia lại nghĩ ra cách cùi bắp như vậy, việc hư nhiều hơn là thành công.

Mắt thấy con mồi đã đến tay lại bay đi mất, xem ra là phải dựa vào bản thân, bây giờ cô ta muốn đòi kể sách, xoay người đi vào một góc.

“Lôi Ti, ly rượu này cho cô, cô cùng anh tôi nhảy thật đẹp!” Bùi Mộng Na vui vẻ nói.

Đỗ Lôi Ti vừa uống rượu vừa mỉm cười nói “Cô chủ, cô quá khen!”

Bởi vì công hiệu của thuốc, Đỗ Lôi Ti cảm thấy cả người nóng ran, cô lấy tay lau mồ hôi trên trán nói “Cô chủ, tôi vào nhà vệ sinh một lát!”

Khi cô đi vào nhà vệ sinh dùng nước lạnh rửa mặt, cảm giác thật thoải mái.....

Bùi Tuấn Vũ nói mấy câu với thư ký, vốn dĩ phải quay về phòng làm việc nhưng khi đi ngang qua nhà vệ sinh nghe thấy ở trong phát ra âm thanh, anh đi vào vừa nhìn.....

Người mới vừa cùng anh khiêu vũ đang ngồi dưới đất, đôi chân dài trắng như tuyết lộ ra ngoài. Khuôn mặt đỏ bừng mê sảng “Nóng quá.....Thật khó chịu.....” Vừa nói vừa không ngừng kéo chiếc váy trên người.

Bất đắc dĩ, Bùi Tuấn Vũ không thể làm gì khác hơn là ôm cô từ nhà vệ sinh vội vàng quay rời khỏi lâu một.

Đi tới phòng anh, nhẹ nhàng đặt cô lên giường, Đỗ Lôi Ti vòng tay ôm cổ anh “Thật thoải mái.....”

Anh nhú mày, nhìn cô gái trước mặt, rõ ràng vừa rồi vẫn còn tốt, sao bây giờ lại trở thành bộ dáng như thế này?

Nhìn khuôn mặt đỏ ửng của cô anh cảm thấy có gì đó không đúng, vì vậy, giờ tay sờ trán cô.....

Đỗ Lôi Ti bỗng có cảm giác có cái gì đó chạm vào mình, cô cảm thấy thật sự rất thoải mái, đôi tay đặt lên tay anh.

Bùi Tuấn Vũ muốn rút tay ra nhưng cô gái nằm trên giường nắm mãi không buông.

Anh đưa bàn tay còn lại muốn kéo tay cô ra nhưng đúng lúc đó.....

Đỗ Lôi Ti vòng tay ôm chắc cổ anh, kéo thấp đầu xuống, dùng cái miệng nhỏ nhắn của mình kề sát đôi môi mỏng của anh.

Anh sững sờ, thật sự không ngờ cô gái nhỏ này lại có đôi môi mềm mại như vậy, anh theo bản năng chìm sâu vào nụ hôn này.....

Cô gái nằm dưới cảm thấy sự đụng chạm này vẫn chưa thỏa mãn cô, dùng tay xé rách áo anh nhưng tiếc rằng cô vẫn chưa hài lòng, bàn tay trượt xuống phía dưới.....

A?

Đây là cái gì?

Tại sao lại cứng như vậy?

Bùi Tuấn Vũ tối sầm mặt!

“Dừng tay!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng quát.

Bởi vì thuốc phát huy tác dụng rất nhanh, thân thể Đỗ Lôi Ti càng ngày càng nóng, cô thu hồi bàn tay nhỏ bé của mình, tự xé rách váy mình đang mặc, chiếc váy dần dần tụt xuống, đôi chân trắng nõn của cô dần dần lộ ra ngoài.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

Sáng sớm ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti bị ánh nắng mặt trời làm cho tỉnh giấc, cô dùng tay che mắt!

Cô cố gắng mở mắt, nhìn thấy cách bố trí của căn phòng liền hoảng hốt, cô chột ngồi dậy.....

“A.....Thật là đau.....” Đỗ Lôi Ti khe hô, cơ thể giống như bị xé nát, eo cô rất đau, nhìn xuống dưới, cô lại đang khỏa thân.....

Nhìn xuống chút nữa lại thấy có một bàn tay đang đặt trên bụng cô!

Cô đột nhiên nhìn sang, lại là.....là là tổng thống!!!

Nhìn lại một đồng hồ hỗn loạn trên giường, rõ ràng đã từng xảy ra “cuộc chiến xác thịt”

Oh my god!!!

Cô vẫn không thể tin, cho rằng bản thân đang nằm mơ, kết quả dùng tay hung hăng nhéo cánh tay mình, cô khe khẽ “Thật là đau.....”

Mẹ kiếp, cô lại ngủ cùng tổng thống.....?

Thật là kinh thiên động địa!

Cô dường như luôn có nghiệp duyên với tổng thống.

Cô.....cô lại đem tổng thống ăn sạch sẽ.....

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Ai có thể nói cho cô biết?

“Tôi hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao lại không thể nhớ ra chứ?” Đỗ Lôi Ti ngồi trên giường tự trách bản thân.

Sao cô lại ăn sạch tổng thống chứ?

Người đàn ông này cả ngày lạnh lùng, mặt lạnh như băng, có thể trở thành tổng thống nhất định không phải người đơn giản, tại sao cô có thể làm chuyện tày đình như vậy chứ?

Lần này thì tốt rồi, tổng thống không chinh cô mới lạ, cả đời này phải tự lo liệu rồi!

Tại sao lại là tổng thống chứ???

Bây giờ ai có thể cho cô phép thuật chứ, đem tất cả những gì trước mặt xóa hết.

Vì sao những chuyện như vậy luôn rơi vào người cô chứ? Ai có thể nói cho cô biết vì sao chứ?

Chuyện như vậy chỉ có thể nhìn thấy trong truyện hoặc trên phim, sao lại có thể xảy ra trên người cô chứ?

Cô cố gắng nghĩ lại chuyện tối qua nhưng vừa nghĩ tới đầu liền đau, chỉ có những mảnh vụn lẻ tẻ xuất hiện.....

Cô loáng thoáng nhớ tới ngày hôm qua, đầu mình choáng váng, cơ thể cực nóng, muốn tìm thứ gì đó giải nhiệt.

Trong trí nhớ, người đàn ông kia một mực từ chối, cô đụng chạm, sau đó bàn tay chạm vào vùng cấm địa của người đàn ông.....

“Đây chính là do cô tự làm.” Một người đàn ông khốn khổ nhìn người phụ nữ nhỏ nhắn trước mặt!

Hai cơ thể, quấn lấy nhau.....

Đỗ Lôi Ti, vô ý kêu lên “Anh là ai? Sao cơ thể của anh lại mát như vậy, thật thoải mái!”

Vì muốn xua tan cơn nóng trong người, người phụ nữ quấn chặt lấy vật mình tìm thấy, cơ thể mát lạnh của người đàn ông, vui vẻ cọ lên người đàn ông!

Cô nhất thời nổi tính háo sắc, hướng về phía người đàn ông, sờ “Cái gì vậy? Sao lại có một miếng vải che ở đây chứ.” Lắm bảm, đưa tay liền kéo xuống.

Cô giống như đang đi thăm bảo tàng, tiếp tục thăm dò.

Ai ngờ sau một lúc thăm dò, một người đàn ông không nhận được sự trêu đùa của người phụ nữ liền lật người lại đè cô ở phía dưới.

Người đàn ông hung hăng hôn đôi môi của cô gái, không có một chút thương hoa tiếc ngọc.

Cơ thể Đỗ Lôi Ti tràn đầy dầu dầu tây.

Tay của cô đang nghỉ ngơi một lát lại làm loạn “Bắt được rồi, đây là gì vậy, thật to!!!”

Đầu Đỗ Lôi Ti đã bị vắn đục, chỉ có cảm giác mình bị đè ở dưới, không thể hít thở được.

“Anh thật nặng, tôi không muốn ở dưới, tôi cũng muốn ở trên anh.” Nghĩ tới đây cô muốn khóc.

Ông trời sao ông không đánh chết cô đi!

Hu hu hu.....

Sao cô lại xui xẻo như vậy chứ?

Lúc cô yêu anh Bân, nhiều lần anh Bân mmuons cô đều không đồng ý, cô cảm thấy lần đầu tiên phải để dành cho đêm tân hôn, hoặc là dưới một buổi tối lãng mạn.....

Lần này thì tốt rồi, cái gì cũng không có.

Bây giờ cô phải làm sao, nếu lát nữa tổng thống tỉnh dậy, thật sự rất phiền toái, phải làm sao, cô nhăn mặt.

Chợt hai mắt tỏa sáng, hay là trốn đi, miễn sao đừng để cho tổng thống bắt là được.

Cô nhìn tổng thống đang ngủ bên cạnh, thấy anh đang ngủ, cô rón rén vén chăn, đi xuống giường.

“A.....” Đỗ Lôi Ti không đứng vững, ngã nhào trên sàn nhà, cô che miệng khe khẽ.

Cô theo bản năng nhìn người đàn ông đang nằm trên giường, kết quả lại nhìn thấy cơ thể trần truồng của tổng thống.....

Gò má Đỗ Lôi Ti đỏ lên, lập tức lấy tay che mắt, ngón tay len lén tạo ra khe hở.

Cô thăm mắng bản thân trong lòng, đến lúc nào rồi mà còn háo sắc như vậy!

Cô cuống quýt nhặt chiếc váy gần giống miếng vải rách, miễn cưỡng mặc lên người.

Đỗ Lôi Ti vừa mặc váy vừa suy nghĩ phải lấy gì bồi thường cho tổng thống?

Dường như không nghĩ ra gì để bồi thường!

Đúng rồi! Đỗ Lôi Ti nghĩ đến gì lắm lắm “Trong ví còn ít tiền nhưng bây giờ lại không mang ví! Nếu như có đem theo cũng chỉ có mấy trăm đồng, không có tác dụng gì?”

Thôi, hay là trước tiên tránh đi đã, tránh cho một hồi tổng thống tỉnh lại nhìn thấy cô đang muốn trốn.

Cô giống như ăn trộm lén lút cầm giày của mình, đi về phía trước cửa, từ từ di chuyển, trong miệng còn lẩm bẩm “Ngân vạn lần không được tỉnh, không nên tỉnh lại.....”

Mắt thấy cửa đã gần ngay trước mắt.

Đỗ Lôi Ti mừng rỡ, nhanh chân bước tới.

Oa, chỉ cần đi ra khỏi cánh cửa này, sẽ không ai có thể phát hiện ra cô phạm tội.

Nhưng ông trời không cho cô toại nguyện.....

Cửa phòng ngủ bị người ngoài đẩy vào, hai lớn một nhỏ đứng trước cửa, trùng mắt nhìn người trong phòng.....

Đỗ Lôi Ti ngậy người nhìn bọn họ, há to miệng nhưng không thể nói gì.

Lâm Thanh tức giận giơ tay, tát Đỗ Lôi Ti một cái “Giúp việc đề tiện lại dám làm ra chuyện như vậy!”

Đỗ Lôi Ti bị đánh ngây ngẩn người, cô cũng cảm thấy uất ức, rõ ràng tối qua vẫn còn tốt, sao lại có thể xảy ra chuyện như vậy chứ?

Bùi Mộng Na nhú mày “Công chúa, sao cô lại đánh người?” Nói xong liền đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti.

“Sao tôi không thể đánh người giúp việc đề tiện kia?” Lâm Thanh không hiểu hỏi.

Bùi Mộng Na khe khẽ “Công chúa, hình như cô hiểu lầm rồi? Đây là chuyện của nhà chúng tôi, cô chỉ là khách, tôi nhớ rõ cô không có quyền can thiệp.”

Lâm Thanh hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ, xoay người đi ra khỏi phòng.

Bùi Mộng Na liếc cô ta một cái, nhìn về phía Đỗ Lôi Ti cười nói “Lôi Ti, cả đêm tôi tìm cô không thấy, thì ra là ở đây.”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy thằng bé, đôi mắt ngấn nước, hai mắt nhìn chăm chăm cô.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73

Bùi Vũ khóc nói “Người phụ nữ xấu xa lại dám đi quyến rũ ba tôi? Ba tôi sẽ không yêu loại phụ nữ như cô, bởi vì trong lòng ba chỉ thích mẹ tôi!” Nói xong xoay người chạy ra khỏi phòng.

Bùi Mộng Na nghe cháu mình chỉ trích cô cũng cảm thấy hơi áy náy, những chuyện này đều là do cô gián tiếp bày kể nhưng bây giờ cô không thể nói ra,

chỉ có thể đợi sau này, tất cả mọi chuyện phát triển theo hướng mà cô đoán.

Đỗ Lôi Ti uất ức nhìn cô “Cô chủ, thật xin lỗi, tôi làm ra chuyện như vậy còn để cậu chủ biết, nhất định sẽ rất hận tôi.”

Bùi Mộng Na an ủi cô “Không sao, sau này thằng bé sẽ hiểu, cô đừng lo lắng!” Nói xong nhẹ nhàng vỗ lưng cô.

“Cô muốn chạy trốn sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Ngay từ lúc cô tỉnh lại Bùi Tuấn Vũ cũng đã tỉnh, anh chỉ muốn xem cô sẽ làm thế nào, chỉ là, thật sự để cho anh nhìn thấy một mặt khác của cô, để anh suy nghĩ xem nên dùng từ ngữ nào để hình dung?

Đỗ Lôi Ti nghe thấy âm thanh vang lên từ phía sau, sững sờ, từ từ quay đầu, nhìn sang.....

Người đàn ông nằm trên giường tỉnh lại, híp mắt nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti run rẩy nói “Tổng, tổng, tổng thống, anh tỉnh rồi?”

Bùi Mộng Na nhìn thấy cách cô nói, còn có biểu hiện của cô, không nhịn được cười.

“Mộng Na, em ra đi ra ngoài trước đi, anh có chuyện muốn nói với cô ấy!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh đuổi khách.

Đỗ Lôi Ti kéo tay Bùi Mộng Na không tha, nhỏ giọng nói “Cô chủ, can xin cô, ngàn vạn lần đừng đi, tôi.....thật sự rất sợ!”

“Mộng Na, em muốn đến Châu Phi sao?” Bùi Tuấn Vũ uy hiếp.

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy “Châu Phi”, rất không có nghĩa khí quay về phía Đỗ Lôi Ti nhỏ giọng nói “Lôi Ti, lúc này tôi không giúp cô được rồi, bây giờ tôi phải bảo vệ bản thân tôi đã, cô chỉ cần nói chuyện đàng hoàng với anh trai tôi, sẽ không có việc gì, tin tôi đi!” Nói xong, chạy nhanh như làn khói ra ngoài, cửa phòng bị khóa lại.

Đỗ Lôi Ti hướng về phía cửa phòng gọi “Cô chủ, cô chủ.....”

Cô chủ thật là không có nghĩa khí, tổng thống như vậy khiến cô sợ, cô chủ cứ như vậy bỏ cô lại một mình chiến đấu.

A!!!

“Thế nào, vẫn còn đứng đó sao?” Bùi Tuấn Vũ không nhanh không chậm nói.

“Hả?” Đỗ Lôi Ti vô cùng thấp thòm.

Người đàn ông trên giường lộ ra khuôn mặt yêu nghiệt “Cô Đỗ, ngủ với tôi không lại muốn đi sao? Đúng rồi, không phải là đi mà là muốn chạy trốn, đúng, chính là chạy trốn!”

Người đàn ông nằm trên giường lăm bầm như đang nói cho Đỗ Lôi Ti nghe.

Người đàn ông yêu nghiệt lại nói tiếp “Cô còn muốn đưa số tiền còn lại bồi thường cho tôi, hay là dùng số tiền đó để mua vịt đi. Tôi nói này, số tiền này hình như không đủ, cô biết giá cơ thể tôi sao? Cứ như vậy muốn chạy án sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói như vậy, trong lòng lạnh toát, cô tò mò hỏi “Tổng, tổng thống, sao anh biết ý nghĩ của tôi?”

“Được rồi, tổng thống không cần phải nói nữa, tôi biết rõ anh có thể đọc được ý nghĩ của người khác!” Đỗ Lôi Ti lạnh chanh nói.

Dù sao cũng sẽ chết.

Đỗ Lôi Ti lộ ra khuôn mặt dạ xoa lớn tiếng nói “Tôi là cái gì chứ, tôi ở trong phòng anh, ngủ trên giường anh, ngủ cùng anh, anh là đồ bại hoại, lưu manh, anh trả phí lần đầu tiên cho tôi, sau này tôi còn phải lập gia đình! Anh trả chi phí tổn thất tinh thần cho tôi, nếu không, tôi sẽ làm cho anh thân bại danh liệt không được làm tổng thống nữa.....”

Sau khi cô nói những lời này mới phát hiện tổng thống đã từ trên giường đứng dậy, lộ ra cơ thể cường tráng, nhìn xuống chút nữa, bộ phận quan trọng đều lộ hết ra ngoài, vội vàng dùng tay che hai mắt, ngón giữa khẽ mở, muốn nhìn nhưng lại xấu hổ, vội vàng xoay người “Anh thật lưu manh, sao không mặc quần áo?”

Xoay người thầm nghĩ “Tổng thống, van xin anh, nhanh mặc quần áo đi, nếu không tôi sợ mình không cẩn thận sẽ nhào tới anh.”

Cho đến khi tổng thống lạnh lùng nói “Còn đứng ngây ngốc ở đó làm gì, chúng ta nên nói chuyện một chút, cô muốn bồi thường tôi thế nào!”

“Cái gì.....cái gì?” Cô cà lăm.

“Chuyện đã xảy ra, cô phải bồi thường tôi thế nào.....mặc dù tôi không là xử nam nữa nhưng không phải người phụ nữ nào muốn lên là lên, còn muốn

dùng tiền vũ nhục tôi, tôi là tổng thống, cô hãy suy nghĩ cho kỹ, làm sao bồi thường tổn thất tinh thần cùng phí sử dụng cơ thể, cô thử tính đi!” Anh cười.

“.....”

Rốt cuộc tình huống này là thế nào.....

Anh lại tiếp tục nói “Tôi giúp cô tính sơ một chút, tôi dùng thân phận cô để tính, ít nhất cô phải bồi thường tôi một tỷ?”

“Hon.....một tỷ?” Cô kinh ngạc.

“Tại.....tại sao phải bồi thường anh một tỷ?” Đỗ Lôi Ti lớn tiếng hỏi.

“Rõ ràng là tôi mất đi sự trinh trắng, tôi còn chưa hỏi anh bồi thường cho tôi, anh thật ác độc.” Cô chống nạnh mở to mắt nhìn.

Đỗ Lôi Ti thầm nghĩ trong lòng “Tại sao người có tiền lại hẹp hòi như vậy chứ? Nhất là người đàn ông đem mình ăn sạch đang đứng trước mặt!”

Đỗ Lôi Ti nhìn người đàn ông hẹp hòi trước mặt, nhất thời nóng giận, không biết lấy dũng khí đâu ra, tay nắm chặt thành nắm đấm, cà lăm nói “Tổng thống, tôi có câu này cần phải nói!”

“Nói” Bùi Tuấn Vũ khẽ nhếch miệng, từ trên giường đứng dậy.

Thật là hèn hạ, muốn đứng dậy dùng chiều cao áp chế cô sao? Hon nữa còn lưu manh không chịu mặc quần áo!

Đỗ Lôi Ti mặt đỏ bừng, đưa ánh mắt liếc về nơi nào đó lại cà lăm “Tổng thống, anh có thể mặc quần áo vào không, coi chừng bị cảm lạnh đấy!!!”

Người đàn ông này cơ thể trần truồng nói chuyện với cô, không thấy ngượng sao? Anh ta hẳn rất là kiêu ngạo?

“Tổng thống, anh muốn bồi thường, tôi không thể nào trả cho anh cũng không có cách nào bồi thường, tôi không có tiền bồi thường.” Cô kiên định nói.

“Được, cô không có tiền bồi thường cũng được, còn một cách khác không cần trả tiền, cô có đồng ý không?” Người đàn ông yêu nghiệt tiếp tục nói.

Đỗ Lôi Ti nhú chặt chân mày suy nghĩ “Không cần trả tiền còn có chuyện tốt như vậy sao? Đó cũng không phải là số tiền nhỏ, mấy đời sau cô cũng trả không nổi, có thể nào là anh ta giảng bày cho cô nhảy vào không?”

Đỗ Lôi Ti suy nghĩ một lát sau đó gật đầu, lại lắc đầu, như đang suy nghĩ lời đề nghị của tổng thống.

Người đàn ông yêu nghiệt khẽ nhếch miệng trong chớp mắt liền biến mất “Suy tính thế nào, bây giờ tôi nói thẳng với cô đi, cách không cần bồi thường chính là kết hôn, cô thấy đề nghị này thế nào!”

“Cái.....cái gì? Kết.....kết hôn?” Lúc này cô choáng váng suýt nữa ngã xuống đất.

“Tổng.....tổng thống, anh đừng làm tôi sợ” Như vậy trái tim nhỏ bé của cô không chịu được.

Tổng thống nhìn mặt Đỗ Lôi Ti như gặp ma nói “Sao vậy, cô muốn trốn tránh không chịu trách nhiệm với tôi sao?”

“.....”

“Chịu trách nhiệm?”

Đỗ Lôi Ti mặt xanh như tàu lá chuối nhìn tổng thống yêu nghiệt “Vậy tôi phải tìm ai để chịu trách nhiệm, đã chiếm tiện nghi còn ra vẻ đứng đó giảng đạo.”

Những lời này cô chỉ có thể nói trong lòng.

Vậy mà Đỗ Lôi Ti ngẩng đầu lên nhìn thấy tổng thống đang dùng một ánh mắt quái dị nhìn mình.

Trên mặt cô có dính gì sao?

Đỗ Lôi Ti dùng tay lau mặt, chẳng có gì cả, xem như cô chưa rửa mặt cũng không khiến cho tổng thống lộ ra ánh mắt như vậy!

.....

.....

Không đúng, bây giờ còn quan tâm ánh mắt của tổng thống làm gì “Bây giờ là thế kỷ hai mươi rồi, phụ nữ cũng có thể làm chủ gia đình, tuyệt đối không thể để những người đàn ông xấu xa áp chế mình.”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 74

Bùi Tuấn Vũ buồn cười nhìn cô nói “Sao vậy? Cô không định nhận mệnh lệnh sao?”

“Hả?” Đỗ Lôi Ti giả ngu cười nói “Tổng, tổng thống, anh nói nhận mệnh lệnh gì? Nếu không còn chuyện gì nữa thì tôi đi trước!” Nói xong, không đợi người đàn ông phía sau nói chuyện, mặc chiếc váy giống như giẻ rách chạy ra khỏi phòng.

Đúng lúc Đỗ Lôi Ti khóa cửa, cô thở một hơi dài, ngay lúc đó gỡ bỏ nụ cười lúc nãy, lấy tay gỡ đầu mình, trong lòng oán giận mình nhưng chuyện đã xảy ra, cô tự nhủ trong lòng “sẽ không sao đâu”

Đi vào nhà vệ sinh rửa mặt, thay quần áo người giúp việc, đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na nhìn thấy Đỗ Lôi Ti đi tới, vội vàng đi tới hỏi “Anh tôi không làm khó cô chứ, cô đừng thấy bình thường anh trai tôi lạnh lùng nhưng rất dễ nói chuyện đấy!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô chạy ra khỏi phòng, khoe miệng khê nhếch, nếu ba mẹ nhất định bắt anh kết hôn, bây giờ có người phụ nữ này sau này anh sẽ bớt đi ít phiền toái.

Anh đi vào phòng tắm, tắm rửa, thay quần áo đi ra khỏi phòng ngủ.

Khi Đỗ Lôi Ti nhìn thấy anh xuất hiện tại phòng khách, vội vàng trốn vào trong bếp.

Bùi Tuấn Vũ không nhìn cô, đi tới ghế sa lon ngồi xuống hỏi “Mộng Na, mẹ gọi điện thoại cho em không?”

Bùi Mộng Na giả bộ ngu nói “Không có, ba mẹ đi du lịch vòng quanh thế giới làm gì có thời gian gọi điện thoại cho em chứ!”

“Thật sự chưa gọi cho em?”

“Không có, thật sự không có!” Bùi Mộng Na mặt không đỏ nói.

Oa, xem ra mẹ thật sự gọi điện thoại.

Lâm Thanh tức giận quay về phòng mình, ngồi trước bàn trang điểm, hai tay siết chặt, dùng sức đập lên mặt bàn trang điểm.

“Cốc cốc cốc.....” Tiếng gõ cửa vang lên.

“Vào đi!” Lâm Thanh lạnh giọng nói.

Tiểu Thanh đi vào, mặt áy náy nói “Công chúa, xin lỗi, việc cô giao tôi không thể hoàn thành!”

“Cô nói gì?” Lâm Thanh nhướn mày lớn tiếng hỏi.

Lâm Thanh khom người nói “Xin lỗi công chúa, ngày hôm qua vốn dĩ tôi muốn làm theo kế hoạch, tôi đã chuẩn bị thuốc, kết quả cô chủ xuất hiện lấy đi chai thuốc trong tay cho nên không thể bỏ thuốc!”

Lâm Thanh nghe cô ta nói liền tức giận “Đúng là đồ vô dụng, chuyện nhỏ như vậy cũng làm không xong, xem ra, tôi thật sự không nên nghe theo kế hoạch của cô! Bây giờ thì tốt rồi, cô đã giúp người giúp việc đề tiện kia được như ý!”

“Cái gì? Công chúa nói gì?” Tiểu Thanh cho rằng mình nghe nhầm, không xác định hỏi.

“Đồ vô dụng! Được rồi, bây giờ lập tức biến khỏi mắt tôi!”

“Vâng, công chúa!” Nói xong, tiểu Thanh đi ra khỏi phòng.

Sau khi khóa cửa cô ta suy nghĩ không biết chuyện gì xảy ra? Cô chủ thật sự.....

Ngay sau đó cô ta lại lắc đầu, không thể nào, cô chủ không thể làm chuyện đó, dù cô chủ có thích người giúp việc đề tiện kia thế nào cũng không thể làm chuyện như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75

Lúc đi tới nhà bếp thấy mọi người đang bận rộn, lại thấy Đỗ Lôi Ti đang lén lút nhìn gì đó, cô ta mở miệng nói “Thật là không ngờ, tôi sớm đã nói rồi, người giúp việc này không đơn giản, các người còn không tin, tôi vừa nghe được một tin nóng, tôi qua người giúp việc này ngủ với tổng thống của chúng ta!”

Nhóm người đang bận rộn nghe thấy tin tức nóng hổi liền xoay đầu lại, trợn mắt há miệng nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti không ngờ tin tức lan nhanh như vậy, cô nhìn mọi người, hai mắt đỏ ửng giải thích “Không phải, tôi không phải loại người đó, tôi cũng không biết tại sao lại xảy ra chuyện đó.”

“Bây giờ muốn dùng bộ mặt đáng yêu lấy sự thương hại của mọi người sao?” Tiểu Thanh khinh bỉ nói.

“Tôi.....tôi không có, thật không có.....”

“Không có gì?” Tiểu Thanh nói xong đi về phía cô.

“Có phải các người quá rảnh rồi rồi hay không?” Bùi Tuấn Vũ đứng ở cửa phòng bếp lạnh giọng nói.

“Tổng thống!”

“Tổng thống!”

“Tổng thống!”

Tất cả nhân viên trong phòng bếp đều cúi chào tổng thống.

Bùi Tuấn Vũ liếc nhìn mọi người nói “Đây là lần cuối cùng tôi nghe mọi người nói về chuyện này!” Nói xong, kéo Đỗ Lôi Ti đi ra ngoài.

“Tổng, tổng thống, anh muốn làm gì?” Đỗ Lôi Ti sợ hãi.

“Im miệng!”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy tổng thống lại lên cơn giận, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn im miệng, tránh cho bản thân phải chịu khổ.

Hai người đi đến phòng làm việc liền đóng cửa lại, Bùi Tuấn Vũ đi tới bàn làm việc, mở ngăn kéo lấy ra một tập tài liệu “Ký hợp đồng này!”

Đỗ Lôi Ti lưỡng lự nhận tài liệu, càng bất ngờ hơn khi nhìn thấy trên đó viết “Hợp Đồng Hôn Nhân”, cô nhíu mày nhìn nội dung hợp đồng, lại nhìn tổng thống.

“Kết hôn? Hợp đồng hôn nhân?” Đỗ Lôi Ti trợn mắt đọc.

“Tổng thống, ý anh là sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô, khuôn mặt không có bất kỳ biểu hiện nào “Không có ý gì?”

“Không có ý gì? Anh đã nói không có ý gì, tại sao còn đưa cái này cho tôi?” Đỗ Lôi Ti mơ hồ hỏi.

“Cô bây giờ không cần quan tâm gì cả, chỉ cần ký hợp đồng này thôi!”

Mẹ kiếp, đây là lý luận kiểu gì chứ, nếu muốn cô ký hợp đồng này sao lại không cho cô biết nguyên nhân chứ?

“Tổng thống, có phải nào anh có vấn đề gì không?” Đỗ Lôi Ti nói xong, một tay áp lên trán anh.

Bùi Tuấn Vũ dùng bàn tay to của mình đẩy tay cô ra “Ký tên!”

Đỗ Lôi Ti lúng túng thu tay về, để hợp đồng lên bàn, chống nạnh nói “Tại sao tôi lại phải ký tên, rõ ràng tôi là người mất đi lần đầu tiên quý giá, anh không lỗ gì, tại sao lại muốn làm cho phức tạp như vậy?”

“Đừng quên là cô đem tôi.....”

“Không cần, không nên nói nữa!” Đỗ Lôi Ti vừa che lỗ tai vừa nói.

Vừa nghe thấy anh muốn nói chuyện tới qua, cô liền hồi hận, nghĩ đến cơ thể trần truồng của người đàn ông này, khuôn mặt cô lại đỏ bừng như trái cà chua.

Đỗ Lôi Ti thấy tổng thống đã quyết, không thể làm gì khác hơn là đổi cách khác, giả bộ đáng yêu nói “Tổng thống, làm ơn, đòi tôi thật sự rất cô lạnh, nếu như ký vào hợp đồng này, sau này làm sao có thể gặp người nhà? Lại nói, người nhà tôi.....”

“Được rồi, cô nói nhầm nhiều quá, bây giờ cô nhất định phải ký hợp đồng này!” Bùi Tuấn Vũ nghiêm mặt nói.

Thật sự là nói chưa được mấy câu nhẹ nhàng liền chuyển sang loại lạnh lùng.

Mẹ kiếp, nhìn thấy tổng thống đã quyết, xem ra thật sự không biết tổng thống nghĩ gì. Được, ký thì ký, có gì đặc biệt hơn người!

Nghĩ tới đây, cô cầm bút trên bàn vừa định ký liền nghĩ thấy lấy tổng thống có lợi chỗ nào? Tổng thống đã nói sẽ không bạc đãi cô, nghĩ đến sau này muốn ly hôn, tới thiểu cô cũng phải nuôi sống được bản thân.

Cô ngẩng đầu híu hắt tò mò hỏi “Tổng thống, anh nói xem tôi ký có lợi gì?”

“Tôi sẽ chia một nửa tài sản cho cô!”

“Một nửa?” Đỗ Lôi Ti tròn to hai mắt.

Bùi Tuấn Vũ gật đầu.

“Tổng thống, tài sản của anh một nửa là bao nhiêu?” Đỗ Lôi Ti tò mò hỏi.

“Không nhiều lắm, chỉ có mấy chục vạn?” Bùi Tuấn Vũ không xác định nói.

Đỗ Lôi Ti kinh ngạc nói “Cái gì? Mấy chục vạn?”

Bùi Tuấn Vũ khoanh tay trước ngực nhìn cô gật đầu.

“Anh lừa ai vậy? Anh quản lý cả một đất nước mà tài sản mà chỉ có mấy chục vạn?”

“Cô Đỗ, cô hiểu lầm rồi, tôi là người quản lý cả một đất nước nhưng tiền lại thuộc về nhà nước, không phải của riêng tôi!”

Thật là không ngờ, tổng thống lại thanh liêm như vậy, tài sản chỉ có mấy chục vạn.

Cô suy nghĩ mấy chục vạn chia một nửa cho cô cũng được, nếu ly hôn thật, số tiền này cũng có tác dụng, cuộc sống sau này không phải lo lắng.

Nghĩ tới đây, cô cầm bút ký tên lên hợp đồng, đưa tay ra trước mặt nói “Tổng thống, sau này xin hãy quan tâm chăm sóc!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô, cảm thấy không thể giải thích được, không biết kết cấu trong đầu cô thế nào, rất nhiều ý tưởng.

Đỗ Lôi Ti đuổi tay một lúc lâu, cánh tay ê ẩm, không thể làm gì khác là thu tay lại nói “Nếu không còn chuyện gì nữa thì tôi ra ngoài làm việc!”

“Đã xem qua hợp đồng rồi chứ?” Bùi Tuấn Vũ tò mò hỏi.

Không phải là đang nói nhầm sao, rõ ràng anh vẫn đang xem sao lại hỏi cô chứ?

Nhưng không có cách nào khác, ai bảo anh là tổng thống, không thể làm gì khác hơn là trả lời “Không xem!”

“Vậy thì tốt, tôi nói sơ qua về điều khoản trong hợp đồng với cô!”

Lúc này Đỗ Lôi Ti gật đầu.

“Điều thứ nhất, không được yêu tôi, tôi là người bắt đầu trò chơi, vậy thì tôi cũng sẽ là người kết thúc!”

“Anh hãy yên tâm đi, loại người như anh, dù anh có yêu tôi, tôi cũng sẽ không yêu anh, anh yên tâm đi!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Vậy được, cô cũng yên tâm, tôi không thích người như cô!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt, bất mãn nói “Tôi là loại phụ nữ thế nào? Tôi là loại phụ nữ đó thì sao, anh tưởng tôi sẽ thích loại người như anh sao, xem như anh đưa hết toàn bộ tài sản cho tôi thì tôi cũng sẽ không thích anh!”

Vừa nói xong, Đỗ Lôi Ti phát hiện ra mình lại nhanh miệng nói vậy, nhìn sắc mặt tổng thống tối sầm, xong rồi, cái tính này của cô vẫn không thể nào thay đổi.

“Tổng thống, tính tôi nói mà không suy nghĩ, anh đừng tức giận, nếu không còn chuyện gì thì tôi đi trước, những lời anh nói tôi sẽ ghi nhớ trong lòng!” Nói xong, chạy nhanh ra ngoài.

Mẹ kiếp, mặt tổng thống đen thui như cục than, nếu còn ở lại đó không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Lúc cô đóng cửa, chợt đụng phải cái gì hết lớn “A.....Gì vậy? Làm tôi giật mình!” Nói xong, xoa xoa trái tim bé nhỏ của mình.

Bùi Mộng Na che miệng cô, dùng ngón trỏ che miệng “Nhỏ giọng một chút!”

Đỗ Lôi Ti gật đầu “Cô chủ, cô muốn hù chết người à?”

Bùi Mộng Na nhanh tay kéo cô về phòng mình.

Bùi Tuấn Vũ ở trong phòng làm việc nghe thấy bên ngoài có tiếng nói, không cần đứng dậy cũng biết là em gái nghịch ngợm của mình.

Bùi Mộng Na kéo Đỗ Lôi Ti đi vào phòng mình, ngồi trên giường lớn, tò mò hỏi “Lôi Ti, anh tôi tìm cô làm gì?”

Đỗ Lôi Ti nghĩ lại những lời tổn thương mà tổng thống nói, trong lòng không biết là cảm giác gì.

Vừa rồi cô cố tỏ ra kiên cường trước mặt tổng thống để cho anh nhìn thấy rõ bản thân cô thế nào, chỉ là câu cuối cùng mà anh nói thật sự chạm vào lòng tự ái của cô.

“Lôi Ti?” Bùi Mộng Na giờ tay quơ quơ trước mặt cô.

Đỗ Lôi Ti phục hồi tinh thần, nhìn cô nói “Không có, không có gì!”

“Lôi Ti, về mặt cô bây giờ không lừa được tôi đâu!” Bùi Mộng Na nói.

“Cô chủ, bây giờ tôi thật sự không biết mình là loại người thế nào, tại sao mọi người đều không thích tôi? Bây giờ ngay cả cậu chủ.....”

Bùi Mộng Na nhìn khuôn mặt bi thương của cô an ủi “Lôi Ti, chuyện tiểu Vũ cô không cần lo lắng, tôi sẽ nói với tiểu Vũ, những người giúp việc kia là ghen tỵ với cô.....cô đừng để trong lòng.”

“Được rồi, Lôi Ti bây giờ cô đừng nghĩ gì, đúng rồi, cô và anh tôi ở trong phòng thương lượng chuyện gì, lúc ở phòng khách tôi nhìn thấy anh kéo cô vào phòng làm việc!” Bùi Mộng Na lộ ra tính tò mò.

“Cô chủ, tôi cảm thấy không thể nói, cái này.....” Đỗ Lôi Ti khó xử.

Bùi Mộng Na giả bộ tức giận “Lôi Ti, xem ra cô thật sự không xem tôi là bạn, tôi thật đau lòng!”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy vẻ mặt đau lòng của cô vội vàng nói “Cô chủ, đừng tức giận, chỉ là chuyện này rất khó nói.”

Bùi Mộng Na thấy cô lo lắng liền bật cười “Lôi Ti, tôi lừa cô thôi, cô là bạn tôi, sao tôi có thể giận cô chứ, cô nói đi, tôi sẽ giúp cô nghĩ cách.”

Đỗ Lôi Ti than thở “Tại sao khi sinh ra tôi lại có thân phận như vậy chứ?”

“Tại sao lại nói như vậy?” Bùi Mộng Na không hiểu.

“Tôi nghĩ nếu có một người có thân phận giống cô, có phải tổng thống sẽ không đưa ra yêu cầu vô lễ như vậy?” Đỗ Lôi Ti bi thương nói.

“Lôi Ti, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao cô lại như vậy? Rõ ràng cô không phải là người như vậy?”

“Tôi cũng không muốn như vậy nhưng có một số việc thật sự.....” Đỗ Lôi Ti nói xong hai mắt đỏ hoe.

Bùi Mộng Na ôm cô vào ngực, nhẹ nhàng an ủi “Lôi Ti, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nếu cô xem tôi là bạn thì có thể nói tôi nghe, có lẽ tôi có thể giúp cô!”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Tổng thống vừa gọi tôi vào phòng làm việc để ký một hợp đồng!”

“Hợp đồng gì? Tại sao?”

Cô cố gắng không rơi nước mắt, hít mũi “Cô chủ, khẳng định cô sẽ không biết đó là loại hợp đồng gì!”

Bùi Mộng Na gấp gáp hỏi “Rốt cuộc là hợp đồng gì? Nói nhanh xem nào!”

“Cô chủ, tôi chỉ có thể nói đến đây, những thứ khác tôi đã đồng ý với tổng thống không thể nói ra!”

“Cô ngốc sao? Cô nói với tôi, tôi không nói với ai, hơn nữa anh ấy là anh trai tôi.” Bùi Mộng Na im lặng dùng ngón tay ấn vào trán cô.

Đỗ Lôi Ti thấy cô chủ lo lắng cho mình, dù sao việc cũng đã đến nước này, bất lực mở miệng nói.

“Hợp đồng hôn nhân!”

“Cái gì? Cô nói lại xem?” Bùi Mộng Na hoảng sợ.

Đỗ Lôi Ti vội vàng che miệng cô lại “Cô chủ, nhỏ giọng một chút, nếu để người khác nghe thấy tôi sẽ rất thảm.”

Bùi Mộng Na theo bản năng gật đầu “Lôi Ti, yajj sao lại phải ký hợp đồng?”

“Tôi không biết, tổng thống là anh cô, cô phải biết anh ta suy nghĩ gì chứ?”

Bùi Mộng Na tiếp tục hỏi “Trên hopej đồng viết gì, tại sao cô lại đau lòng như vậy?”

Đỗ Lôi Ti cúi đầu, nước mắt khề rơi “Chỉ là kết hôn giả, tôi không được yêu anh, anh cũng sẽ không yêu loại phụ nữ như tôi.”

Cô nhẹ nhàng lau nước mắt của mình tiếp tục nói “Giống như tôi mới nói, nếu là người có thân phận giống cô, tôi nghĩ tổng thống sẽ không nói những lời làm tổn thương như vậy.”

Bùi Mộng Na tức giận “Không biết anh tôi nghĩ gì, Lôi Ti, cô đừng để trong lòng, tôi sẽ giúp cô!”

“cảm ơn cô chủ!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

“Lôi Ti, tôi nghĩ ra cách này.....” Bùi Mộng Na cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77

Đỗ Lôi Ti lau khô nước mắt, nghe nói có cách, lập tức trở lại tính cách nhí nhảnh, kéo tay Bùi Mộng Na nói “Cô chủ, biện pháp gì?”

“Ha ha ha.....ha ha ha, Lôi Ti, tôi chọc cô thôi, mặc dù bây giờ chưa nghĩ ra cách gì nhưng cô yên tâm, tôi nhất định sẽ giúp cô!” Bùi Mộng Na thu hồi nụ cười, nghiêm túc nói.

“Cảm ơn cô chủ, tôi ra ngoài trước, nếu không lát nữa những người giúp việc kia lại bàn tán!” Nói xong từ trên giường đứng lên đi ra khỏi phòng.

Bùi Mộng Na nhìn bóng lưng cô đi ra khỏi phòng, xem ra chuyện này vượt xa dự đoán của cô, nhưng mà lại phát triển theo hướng tốt, ha ha.....ông trời thật sự giúp cô!!!

Ha ha ha!!!

Đỗ Lôi Ti đi tới phòng khách, nhìn thấy người giúp việc đang bàn tán gì đó, nhìn thấy sự xuất hiện của cô, lập tức chuyển tâm làm việc.

Tiểu Ngọc đi tới trước kéo Đỗ Lôi Ti ra một góc, nhìn xung quanh không có ai mới nhỏ giọng hỏi “Lôi Ti, những lời tiểu Thanh đáng ghét kia nói có đúng không?”

Đỗ Lôi Ti gật đầu, ngay sau đó mở miệng “Tiểu Ngọc, có một số việc nhất thời không thể nói rõ ràng, xin hãy tin tôi.....tôi không phải loại người mà bọn họ nói.”

“A, Lôi Ti cô yên tâm, tôi tin cô!” Tiểu Ngọc nghiêm túc gật đầu.

Lúc này Đường Vũ đi tới, Đỗ Lôi Ti lễ phép gật đầu “Chào thư ký Đường!”

Đường Vũ gạt đầu, đi thẳng lên phòng làm việc trên lầu.

“Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đường Vũ đẩy cửa đi vào “Tổng thống, anh tìm tôi có chuyện gì?”

“Chuẩn bị hôn lễ, nửa tháng sau sẽ tổ chức!”

Đường Vũ tò mò hỏi “Tổng thống, là hôn lễ của ai?”

“Tôi!”

“Nhanh vậy sao? Tổng thống hôm qua tôi mới nói chuyện với bà chủ rằng vẫn chưa biết, nửa tháng sau lập tức tiến hành hôn lễ sao?” Đường Vũ không xác định hỏi.

Bùi Tuấn Vũ mặt không biểu tình gì nói “Hỏi nhiều quá!”

“Vâng, tôi biết sai rồi, tôi sẽ chuẩn bị cẩn thận!”

“Được rồi, nếu không có chuyện gì thì tôi ra ngoài trước!”

“Đứng, tổng thống!” Nói xong, thư ký Đường xoay người đi ra ngoài.

Lúc thư ký Đường đóng cửa, Bùi Tuấn Vũ mở miệng nói “Gọi quản gia tới đây!”

“Vâng!” thư ký Đường gạt đầu, đóng cửa đi ra ngoài.

Lúc đi xuống lầu, nhìn thấy quản gia đang phân việc liền nói “Quản gia, tổng thống muốn gặp ông!”

“Vâng!” Sau đó quản gia đi tới phòng làm việc trên lầu.

“Cốc cốc cốc.....” Cửa thư phòng lại một lần nữa vang lên.

Bùi Tuấn Vũ vẫn lạnh lùng như cũ mở miệng “Vào đi!”

Quản gia đi vào, đứng trước bàn làm việc nói “Tổng thống, ngài gọi tôi có việc gì không ạ?”

“Thông báo với những người trong phủ tổng thống nửa tháng sau chuẩn bị hôn lễ, còn có tìm giáo viên dạy tất cả nghi lễ cơ bản cho cô Đỗ, không nên để xảy ra chuyện gì trong hôn lễ, bây giờ ngừng hết tất cả của cô Đỗ, biết chưa?”

Quản gia vừa nghe thấy tin tức này liền ngẩng ngẩn người, không ngờ những lời người giúp việc kia nói là thật, vì vậy mở miệng “Tổng thống, ý của ngài là ngài muốn kết hôn với cô Đỗ sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn ông, mở miệng nói “Sao ông với thư ký Đường lại giống nhau như vậy, đối với chuyện gì cũng hiểu kỳ như vậy?”

“Quản gia biết sai rồi, sẽ không có lần sau, tổng thống, nếu không còn chuyện gì vậy tôi xin phép!”

Bùi Tuấn Vũ xoay ghế về phía cửa sổ nhìn ra ngoài nói “Đi ra ngoài đi!”

Quản gia cung kính đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Khi ông đi tới lầu một, triệu tập toàn bộ người giúp việc ở phòng khách, mỗi lần triệu tập có chuyện gì cần tuyên bố người giúp việc đều đứng xếp thành ba hàng, tất cả mọi người đều riu rít bàn tán.

“Yên lặng! Tôi có việc muốn tuyên bố!” Quản gia nghiêm túc nói.

Lâm Thanh từ phòng mình đi ra, nhìn thấy vậy tò mò hỏi quản gia “Có chuyện gì vậy?”

Quản gia cung kính nói “Tổng thống muốn tuyên bố nửa tháng sau tổ chức hôn lễ!”

“Cái gì?” Lâm Thanh không tin hỏi.

Có phải là do sợ chuyện đó truyền ra ngoài làm mất danh dự của tổng thống cho nên phải tìm người kết hôn, vậy người cùng anh kết hôn có phải là cô ta hay không?

Nếu đúng như cô ta nghĩ.....vậy thì thật là tốt, việc này sẽ giảm đi rất nhiều phiền toái, mặc dù xảy ra một số chuyện không vui nhưng tối thiểu cô ta cũng đã có được thứ mà mình muốn.

Vì vậy Lâm Thanh lại mỉm cười mở miệng nói “Tổng thống muốn kết hôn, vậy cô dâu là ai?”

Cô ta đang đợi quản gia nói ra tin tức mà mình muốn nghe.

Đỗ Lôi Ti đứng cùng người giúp việc nghe thấy cuộc nói chuyện của quản và công chúa, trong lòng hết sức lo sợ, cô không biết sau khi chuyện này được tuyên bố sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng ngay từ lúc đầu đã định cô không phải là người tự do, thân phận phu nhân tổng thống của cô sau này sẽ bị trói buộc!!

Quản gia nhìn mọi người, lại nhìn công chúa mở miệng nói “Nửa tháng sau tổng thống sẽ kết hôn cùng cô Đỗ!”

“Cái gì?”

“Cái gì?”

“Cái gì?”

Mọi người nghe thấy tin tức này lập tức liền bàn tán.

Lâm Thanh phục hồi tinh thần, tức giận đi về phía phòng làm việc trên lầu, không gõ cửa trực tiếp đi vào phòng.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta, giọng nói lạnh lùng “Công chúa, gõ cửa là phép lịch sự tối thiểu!”

Lâm Thanh nhìn anh tức giận hỏi “Tổng thống, thân phận anh cao quý như vậy tại sao lại cưới người giúp việc đê tiện kia?”

“Công chúa, cô nói chuyện phải chú ý một chút, người giúp việc đê tiện mà cô nói nửa tháng sau sẽ là vợ của tôi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Tổng thống, anh cưới người giúp việc kia sẽ chỉ đem lại ảnh hưởng trái ngược, anh nên tìm một người có cùng thân phận để kết hôn!” Lâm Thanh nén giận nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta nói “Công chúa, cha cô đã gọi điện thoại muốn cô quay ề, cô đã ở đây cũng lâu rồi, cũng đến lúc phải về rồi!”

“Được, ngày mai tôi sẽ quay về nhưng tôi sẽ còn quay lại!” Lâm Thanh khẳng định hoặc đang tự tìm cho bản thân một lý do.

Nói xong, xoay người đi ra ngoài, đi tới phòng khách, nhìn thấy người giúp việc đứng xếp thành hàng, cô ta đi lên trước kéo cánh tay Đỗ Lôi Ti đi về phía phòng mình, sau đó nói “Tiểu Thanh cô cũng vào đây!”

Tiểu Thanh đi theo công chúa vào phòng.

Lúc cửa phòng đóng lại, Lâm Thanh hất tay đẩy Đỗ Lôi Ti ngã trên mặt đất.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta nói “Công chúa, cô muốn làm gì?”

“Cô có tư cách gì mà muốn biết tôi muốn làm gì? Cô thật không biết điều, không yên phận lại đi quyến rũ tổng thống!” Nói xong nhìn tiểu Thanh lại mở miệng “Dạy dỗ cô ta một chút, nếu không cô ta sẽ không biết cái gì không nên làm và cái gì nên làm!”

Tiểu Thanh nghe công chúa nói, khề hừ lạnh trong lòng, rốt cuộc cô cũng rơi vào tay cô ta.

Nhưng bây giờ cô đã là người của tổng thống, không thể tùy tiện ra tay, nếu không không biết cô ta sẽ nhận hậu quả thế nào.

Vì vậy, cô ta thử dò xét “Công chúa, không được đâu, quản gia vừa mới nói rồi, cô ta sẽ là phu nhân tổng thống, nếu muốn ra tay, chuyện này.....”

“Nhiều lời làm gì, dù có chuyện gì cũng sẽ không tìm cô, có tôi ở đây rồi!” Lâm Thanh khẳng định nói.

Cô ta đã bị cơn tức chiếm hết não bộ, cô ta không biết hậu quả thế nào chỉ cần dạy dỗ cô.

Tiểu Thanh được sự khẳng định của công chúa, lộ ra nụ cười ác độc đi tới, ngồi chồm hổm, nắm tóc Đỗ Lôi Ti, lôi cô từ trên sàn nhà đứng dậy, gơ tay hung hăng tát lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti nhất thời choáng váng, cô cố gắng lắc đầu, khi cảm giác choáng váng qua đi, cô gơ tay hung hăng tát lên mặt tiểu Thanh.

“Cô có quyền gì đánh tôi?” Đỗ Lôi Ti chất vấn.

Tiểu Thanh bị đánh đến ngẩn người, ôm mặt, uất ức nhìn về phía công chúa “Công chúa, cô ta dám đánh trả.....”

Lâm Thanh lườm cô ta “Thật vô dụng!” Nói xong, hung hăng tát lên mặt Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti bị đánh, cô biết có vài người cô có thể đánh trả, có vài người cô chỉ có thể chịu đựng.

Cửa phòng chợt bị đẩy ra, Bùi Mộng Na đi vào phòng.

Cô đi về phía Đỗ Lôi Ti, thấy hai má sưng đỏ, tức giận hỏi “Là ai đánh?” Nói

xong nhìn hai người trong phòng.

Lâm Thanh cười nói “Người giúp việc này làm sai chuyện, tôi chỉ giúp cô dạy dỗ một chút!”

Bùi Mộng Na nở nụ cười nói “Dạy dỗ người giúp việc nhà tôi? Công chúa, xem ra cô không xem mình là người ngoài? Vậy tôi có phải cảm ơn cô đã dạy dỗ chị dâu tôi không?”

“Lôi Ti, còn có ai đánh cô nữa?” Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi

“Không có!”

“Lôi Ti, hai má cô sưng đỏ, hơn nữa dấu tay không giống nhau, nhanh nói xem còn có ai nữa?”

“Thật không có!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

Không phải cô sợ Tiểu Thanh, cô chỉ nghĩ nhiều thêm một chuyện không bằng bớt đi một chuyện, dù sao cũng ở chung một mái nhà, không muốn mọi chuyện trở nên phức tạp.

“Mộng Na, nếu cô ta đã nói không có, vậy thì dừng ở đây đi!” Lâm Thanh mở miệng nói.

“Chuyện cứ như vậy dừng sao? Sao có thể chịu như vậy chứ? Cô ấy là chị dâu tôi, lại có thể dễ dàng bị bắt nạt ngay trong nhà mình như vậy sao?” Bùi Mộng Na tức giận nói.

“Chị dâu, nói nhanh một chút, rốt cuộc là ai?”

Đỗ Lôi Ti thấy không thể can được cô, không thể làm gì khác hơn là mở miệng “Tiểu Thanh!”

Bùi Mộng Na không chút nghĩ ngợi trực tiếp tát Tiểu Thanh, lại nói “Cô dám ở trong phủ tổng thống ra oai đánh người?”

Tiểu Thanh ôm khuôn mặt bị đánh, vội vàng cúi người xin lỗi “Cô chủ, tôi không dám nữa!”

“Mộng Na, đánh chó cũng phải nể mặt chủ đấy!” Lâm Thanh đứng một bên nói.

Bùi Mộng Na nghe cô ta nói giống như đang nghe chuyện cười “Công chúa, cô không lầm đấy chứ, cô là chủ của cô ta?”

“Im miệng!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

“Anh, sao anh tới đây?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Trong phủ của tôi lại có thể xảy ra chuyện như vậy, các người nói tôi có thể không đến sao?”

“Anh, Lôi Ti bị hai người này đánh!” Bùi Mộng Na kiện.

“Công chúa, có vẻ như cô hơi quá mức cho phép rồi? Tôi nhớ cô đã biết người mà cô vừa đánh là vợ tôi, cô lại vẫn dám đánh, xem ra cô xem tôi không ra gì!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng đi tới.

Anh dùng tay bóp cổ cô ta, càng ngày càng dùng sức.....

Lâm Thanh đỏ bừng mặt “Khụ...khụ...khụ....khụ.....khụ.....”

Bùi Tuấn Vũ chợt buông tay ra, cô ta ngã trên mặt đất, nhếch nhác hôn hên thở.

“Ngày mai thu dọn đồ đạc cút khỏi đây!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh đuổi khách

Từ nhỏ đến lớn Lâm Thanh chưa bao giờ nhếch nhác như vậy, hôm nay lại biến thành bộ dáng như vậy, cô ta nhìn chăm chăm người đàn ông trước mặt nói “Anh dám đối xử với tôi như vậy? Tôi sẽ khiến anh trả giá đắt!”

Bùi Tuấn Vũ căn bản không thèm đếm xỉa đến lời cô ta nói, vì vậy quay về phía người giúp việc của mình “Cô cũng ra tay?”

Tiểu Thanh hoảng sợ vội vàng quỳ trên mặt đất khóc nói “Tổng thống, tôi biết sai rồi, lần sau tôi không dám nữa, đều là công chúa bắt tôi làm!”

“Tôi gặp quản gia lấy tiền lương!” Nói xong muốn đi ra ngoài.

Tiểu Thanh khóc cầu xin “Tổng thống, tôi biết sai rồi, van xin ngài đừng đuổi việc tôi.”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta khóc đến đau lòng, đi tới bên cạnh Bùi Tuấn Vũ “Tổng thống, đừng đuổi việc cô ấy được không?”

Bùi Mộng Na nghe cô nói vậy, thật không còn gì để nói “Lôi Ti, đầu cô hư rồi sao? Cô ta vừa mới đánh cô!”

“Cô chủ, tôi cảm thấy cô ta không dễ kiểm việc, lại nói cô ấy nghe công chúa mới đánh người!” Sau đó lại xoay người nhìn Bùi Tuấn Vũ “Tổng thống, anh đừng đuổi cô ấy được không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô, thật sự không biết cô nghĩ gì, sao lại tốt như vậy, nhưng như vậy cũng tốt, tránh sau này khỏi phiền toái.

Vì vậy gật đầu, nhìn tiểu Thanh mở miệng “Nhớ, sau này không được tái phạm nữa!” Nói xong xoay người đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na tròn mắt nhìn hai người phụ nữ trong phòng, kéo Đỗ Lôi Ti theo anh trai đi ra ngoài.

“Anh?” Bùi Mộng Na kêu

Bùi Tuấn Vũ quay lại nhú mày “Chuyện gì?”

“Anh, anh thật sự muốn kết hôn sao?” Bùi Mộng Na không xác định hỏi.

“Ừ!” Bùi Tuấn Vũ hừ nhẹ, liếc mắt nhìn cô gái đứng bên cạnh.

Nhìn thấy hai gò má cô sưng đỏ, không ngờ cô lại đơn thuần như vậy.

Bùi Tuấn Vũ quay người đi về phòng làm việc.

Bùi Mộng Na kéo Đỗ Lôi Ti vào phòng mình, ngồi xuống giường, cô lấy hộp thuốc trong ngăn kéo ra, tìm thuốc bôi lên mặt Đỗ Lôi Ti.

Vừa bôi vừa lẩm nhảm “Lôi Ti, tôi chưa từng thấy ai ngốc như cô, rõ ràng tiểu Thanh đánh cô, vậy mà cô vẫn nói giúp cô ta, cô nghĩ gì vậy?”

Đỗ Lôi Ti than thở “Tiểu Thanh tát tôi một cái tôi liền tát trả cô ta một cái, tôi cầu cạnh chẳng qua là cảm thấy không muốn làm lớn chuyện, như vậy đối với phủ tổng thống không tốt!”

“Chị dâu, thật biết suy nghĩ cho chồng, xem ra anh tôi chọn không nhầm người!” Bùi Mộng Na đùa

“Cô chủ, cô đừng cười nhạo tôi, đúng rồi, sao cô biết tôi ở trong phòng công chúa?” Đỗ Lôi Ti tò mò.

“Tiểu Ngọc vội vàng tới tìm tôi nói công chúa và tiểu Thanh dẫn cô vào phòng, tôi vừa nghe liền biết công chúa tìm cô không có chuyện gì tốt, kết quả khi vào phòng đã thấy gò má cô sưng đỏ, liền biết là kiệt tác của người phụ nữ ác độc kia!” Bùi Mộng Na càng nói càng cảm thấy tức giận, dám ở trong phủ tổng thống đánh người.

Bùi Tuấn Vũ quay lại phòng làm việc, vốn định xem tài liệu nhưng tâm tư của anh không ở đây, anh đặt tài liệu sang một bên, đầu tựa vào ghế, nghĩ không biết quyết định của mình là đúng hay sai?

Anh nghe theo ba mẹ kết hôn lần nữa, nhưng cuộc hôn nhân này không có tình yêu, đối với anh mà nói tình yêu của anh đã tan vỡ từ lâu.

Chỉ là anh kết hôn với cô rất đơn giản, vì cô không giống những người phụ nữ khác, không toan tính, nếu một ngày nào đó hôn nhân tan vỡ hai người có thể dễ dàng tách ra, anh vẫn là tổng thống mà cô cũng có thân phận khác, vẫn có thể tiếp tục sống.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lâm Thanh xách hành lý của mình đi ra phòng khách, nhìn những người đứng trong phòng khách “Tôi sẽ khiến các người hối hận!”

Bùi Mộng Na cười “Công chúa, cô muốn đi sao? Sao không ở lại uống rượu mừng?”

Ánh mắt Lâm Thanh sắc lẹm nhìn cô rồi đi ra ngoài.

“Không tiễn!” Bùi Mộng Na vui mừng nói.

“Lôi Ti, xem ra anh tôi thật có lòng, tìm cho cô nhiều giáo viên như vậy, thật là tốt!” Bùi Mộng Na cười nói.

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt “Không phải tổng thống sợ tôi làm anh ấy thể diện sao?”

“Không phải, nếu anh tôi đã chọn cô, tôi nghĩ anh ấy phải có lòng tin ở cô chứ?” Bùi Mộng Na không xác định nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 78

“Cô Đỗ, giáo viên dạy lễ nghi đợi đã lâu, mời cô đi học!” Quản gia nói.

Đỗ Lôi Ti thấp thỏm đi theo quản gia tới trước mặt giáo viên dạy lễ nghi, Đỗ Lôi Ti nhìn thấy khuôn mặt nghiêm túc của giáo viên, hai chân liền lao đảo.

“Đây là cô Đỗ!” Quản gia giới thiệu.

Sau khi quản gia dẫn người tới liền rời đi.

Giáo viên dạy lễ nghi giới thiệu “Xin chào cô Đỗ, gọi tôi Anna là được, nhiệm vụ lần này của chúng ta.....”

Đỗ Lôi Ti nghe cô nói một chuỗi sự việc, đầu óc choáng váng, học lễ nghi có rất nhiều yêu cầu, xem ra lần này cô phải chịu khó rồi.

Đầu tiên Đỗ Lôi Ti bị hai cô gái đưa tới phòng tắm, Anna đứng một bên nói cái này không thể, cái kia không thể, cô cảm thấy một nửa chính là hưởng thụ, một nửa là tội lỗi.

Thật ra thì Đỗ Lôi Ti vẫn hiểu một chút, bởi vì khi học đại học giáo viên có nói qua, đơn giản là cách cô ăn nói, cách cười, cách đi đứng, phải im lặng thế nào, thậm chí cả nói dối, tóm tắt chính là ưu nhã, ưu nhã, ưu nhã!

Dĩ nhiên, phải học hết trong một ngày.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua rất nhanh, hiện tại Đỗ Lôi Ti gặp phải vấn đề rất lớn, mặc dù đã từng đeo giày cao gót nhưng chỉ trong một thời gian ngắn trong buổi tiệc mà cô đã không chịu nổi, bây giờ lại cảm đôi giày cao gót mười mấy phân cho cô đi, không phải giống như đưa cà kheo cho cô đi sao.

Anna thật không hổ là giáo viên dạy lễ nghi, đối với khóa học lễ nghi tương đối kỹ càng.

Lúc này hai cô gái đi tới, giữ chặt eo cô, giúp cô thay một chiếc váy dài, đeo giày cao mười mấy tấc cho cô.....

Thật sự rất đẹp.

Đỗ Lôi Ti đi đôi giày cao gót kia trong nháy mắt có cảm giác xiêu vẹo như muốn té.

Cô đang suy nghĩ không biết có phải cô giáo này điên rồi không? Hay đầu bị nước vào? Mặc chiếc váy dài lại đeo thêm đôi giày cao gót, rốt cuộc có muốn cô đi nửa hay không?

Đỗ Lôi Ti đứng tại chỗ, cô gian nan cất bước đi, Anna nhìn thấy bộ dáng của cô, lạnh giọng nói “Ồ trong phòng khách này đi năm vòng, sau đó đi tới phòng ăn, cô Đỗ chúng tôi ở đó chờ cô, ngàn vạn lần không được đi chân đất, khi cô đến phòng ăn chúng tôi sẽ kiểm tra xem chân cô có bẩn hay không, nếu như bẩn thì xin lỗi cô không được ăn tối!”

“Cái gì?” Đỗ Lôi Ti không thể tin được, tròn to mắt nhìn giáo viên trước mặt, trong lòng bất mãn “Mẹ kiếp, đây là muốn bức cô chết sao?”

“Bây giờ bắt đầu, tôi đã tính qua thời gian, cô phải dùng thời gian đi bộ đi tới phòng ăn, nên còn có thể ăn tối, nếu như chậm một chút, cô chỉ có thể ăn đồ nguội!” Anna nói xong dẫn hai cô gái đi ra khỏi phòng khách.

Vừa nhìn thấy ba người trước mặt rời đi, Đỗ Lôi Ti ở phía sau kêu to “A??? Mọi người khoan hãy đi? Mặc cái váy dài như vậy, lại đi đôi giày cao gót thế này, làm sao tôi có thể đi chứ.....?” Bọn họ không quan tâm tới cô cứ như vậy đi.

Khi đi tới cửa, Anna dừng lại “Cô Đỗ, tốt nhất là cô đi mà không dừng lại, nếu như bị người khác nhìn thấy, bữa tối của cô sẽ bị hủy bỏ!”

Nói xong ba người liền đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti buồn bực trong lòng nhưng không còn cách nào khác, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, đạo lý này cô vẫn hiểu, cô đưa tay nâng váy, để tránh trong lúc đi dẫm lên váy bị ngã, cô hít sâu một hơi, nhớ lại lúc ở trường giáo viên dạy đi như thế nào, bước chân không yên ổn đi về phía trước.....

Cô vừa đi vừa thề, đợi đến một ngày nào đó phải rời đi cô sẽ không lưu luyến mà rời khỏi đây.....

Tối nào cũng vậy, cô đều rất mệt, chỉ cần nằm lên giường, hai mí mắt liền đánh nhau, không tới hai phút liền ngủ.....

Cứ như vậy, thoáng cái đã qua mười ngày, cách hôn lễ chỉ còn năm ngày, sau khi hôn lễ được quyết định cô liền trở nên bận rộn, hôm nay mới có thể

nghi ngơi.

Có lẽ là Đỗ Lôi Ti mơ mộng hão huyền quá rồi, ngày thứ năm là hôn lễ, còn lại bốn ngày, cô cũng không thể nghỉ ngơi, mỗi ngày không ngừng bị người ta dùng thước đo người, giống như con rối mặc cho người khác định đoạt.

Thư ký Đường đứng trước phòng làm việc, nhẹ nhàng gõ cửa.

“Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ cúi đầu nhìn tài liệu trong tay mở miệng nói.

Đường Vũ đi vào “Tổng thống, đây là bản thảo mới viết xong, mời anh xem qua!”

Bùi Tuấn Vũ ngẩng đầu lên, nhận lấy bài viết xem, gật đầu, mở miệng nói “Còn bốn ngày nữa là tới hôn lễ, ngày mai cậu mở hộp báo thông báo với mọi người!”

“Vâng, không biết sẽ có phản ứng thế nào?” Đường Vũ mở miệng nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh, cúi đầu tiếp tục xem tài liệu trong tay “Đi ra ngoài đi!”

Đường Vũ nhìn tổng thống sau đó xoay người đi ra ngoài, quay về phòng làm việc của mình gọi điện thoại thông báo cho tất cả nhà báo tham gia buổi họp báo ngày mai.

Mất thấy hôn lễ càng ngày càng gần, Đỗ Lôi Ti càng cảm thấy hoang mang trong lòng, Bùi Mộng Na an ủi “Lôi Ti, cô làm sao vậy, tại sao mấy ngày nay mặt mày cô luôn ủ dột?”

Đỗ Lôi Ti nhú mày nhìn cô “Mộng Na, tôi cũng không biết thế nào, trong lòng luôn cảm thấy có việc gì đó sắp xảy ra?”

“Lôi Ti, tôi thấy đây giống như là bệnh sợ hãi trước hôn nhân!” Bùi Mộng Na khẳng định.

“Tôi cũng không biết, có lẽ đúng như cô nói.”

“Được rồi, Lôi Ti, cô nghỉ ngơi sớm đi, không cần phải quá lo lắng, biết chưa?” Bùi Mộng Na nói xong xoay người đi ra khỏi phòng.

Ngay từ lúc quyết định kết hôn, dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Bùi Mộng Na, Đỗ Lôi Ti đành phải thỏa hiệp kêu cô ấy là Mộng Na!

Kể từ mấy ngày trước Đỗ Lôi Ti đã dọn vào phòng của tổng thống, hai người trải qua cuộc sống mới, cô vừa mới nghĩ tới lời Mộng Na nói, vì vậy liền ngồi vào máy tính, tìm kiếm thông tin kiểm tra tin về triệu chứng sợ hãi trước hôn nhân, chỉ là, xem chưa được mấy phút, cô liền ngủ gục trên bàn.

Lúc Bùi Tuấn Vũ đi vào phòng ngủ liền nhìn thấy cảnh tượng đó.

Anh nhẹ nhàng đi tới, nhìn thấy khuôn mặt mệt mỏi của cô đang ngủ thiếp đi.

Anh nhẹ nhàng kéo bả vai cô vào lòng mình, một tay khác bế cô lên, đặt lên giường, vén chăn trùm lên người cô.....

Anh ngồi trên giường nhìn cô ngủ rồi suy nghĩ, có lẽ cô thật sự mệt mỏi, nếu không sao có thể ngủ gục trên bàn chứ!

Bùi Tuấn Vũ thuận tay tắt đèn bàn, ngồi trước máy tính, nhìn thấy dòng chữ “bệnh sợ hãi trước khi kết hôn” hiện lên.....

Hiện tại thì anh không biết thế nào, có lẽ đồng tình với cô? Hay là có cùng ý nghĩ với cô khi thay đổi cuộc sống bình thường?

Bây giờ anh thật sự không biết, chỉ có thể vô lực lắc đầu, không để mình suy nghĩ quá nhiều.

Bùi Tuấn Vũ tắt máy tính, đi vào phòng tắm rửa, sau đó nằm lên giường lớn, nhẹ nhàng kéo cô gái nằm trên giường vào lòng, có lẽ đã quen với việc ngủ chung, anh luôn luôn là không ý thức được trong lòng lại có thêm một người.

Ngủ đi.....ngủ đi.....Qua tối nay, đem hết tự do cùng quyền lợi, đem thân phận của cô thông báo với trước mặt của mọi người, chỉ là không biết mọi người có thể thích ứng hay không hay là có thái độ thế nào?

Anh nhắm mắt, ôm cô gái trong lòng dần dần chìm vào giấc ngủ.....

Sáng sớm ngày hôm sau, Bùi Tuấn Vũ dậy trước, thả cô gái trong lòng về vị trí cũ, anh xuống giường, rửa mặt, đi xuống lầu.

Vốn dĩ Bùi Tuấn Vũ có thói quen ngủ nướng, bởi vì mấy ngày nay công việc bận bịu, không có thời gian nghỉ nên mấy ngày nay rạng sáng anh đều tỉnh dậy.

Anh ngồi ăn sáng, lại nhìn đồng hồ “Tiểu Ngọc, lên gọi phu nhân rời giường, tám giờ phải họp báo rồi!”

“Vâng, tổng thống!” Nói xong tiểu Ngọc đi lên lầu.

Tiểu Ngọc mở cửa phòng đi vào, nhẹ nhàng kêu “Phu nhân.....phu nhân.....?”

Đỗ Lôi Ti dụi mắt, nhìn thấy có người gọi mình dậy “Thật xin lỗi, còn bắt cô phải đi gọi tôi dậy!”

Tiểu Ngọc nhìn cô nói “Đây là chuyện tôi nên làm, lại nói chúng ta là bạn, được rồi, nếu cô đã dậy thì tôi đi ra ngoài trước!”

Đỗ Lôi Ti nhìn bóng dáng tiểu Ngọc đi ra, nở nụ cười, kể từ khi tới phủ tổng thống, chỉ có tiểu Ngọc là tốt với cô, xem cô như bạn!

Đột nhiên, Đỗ Lôi Ti thấy mình ngồi trên giường lớn, rõ ràng tối qua cô nằm gục trên bàn máy tính, sao có thể lên giường chứ, có lẽ nào.....

Nghĩ tới đây, Đỗ Lôi Ti liền cảm thấy vui trong lòng, nhảy xuống giường, rửa mặt, thay quần áo đi xuống lầu!

“Phu nhân, bữa sáng đã sẵn sàng!” Quân gia cung kính nói

“Quân gia, đừng khách khí như vậy!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Còn không mau qua ăn sáng?” Bùi Tuấn Vũ không có bất kỳ biểu hiện gì nói.

Đỗ Lôi Ti vừa nghĩ tới hôm qua anh ôm cô lên giường, khuôn mặt liền đỏ bừng, ngồi cạnh bàn ăn, mỉm cười nhỏ giọng nói “Tối qua cảm ơn nhiều!”

Bùi Tuấn Vũ ăn sáng, không liếc nhìn cô nói “Nhớ sau này chú ý một chút, đây là lần đầu tiên, nếu lại có lần sau, vậy thì cô cũng chỉ có thể ngủ ở bàn!”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói thiếu chút nữa tức đến phun máu!!!

Không thể nói vài lời ngọt ngào sao?

Mặc dù là kết hôn giả nhưng cũng không cần phải nói những lời khó nghe như vậy?

Vì vậy liếc nhìn tổng thống bên cạnh, hận đến nổi so tài ăn sáng với anh.

“Được rồi, đã đến giờ, quân gia, cho người chuẩn bị xe!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti dùng khăn giấy lau miệng, đứng lên nói “Tổng thống, anh nói buổi họp báo đó thật sự tôi không cần nói gì sao?”

“Đúng, cô chỉ cần ngồi đó, những thứ còn lại giao cho Đường Vũ là được!” Bùi Tuấn Vũ lại nói “Đừng có gọi tổng thống, phải gọi Tuấn Vũ hoặc là Vũ, không được phạm lỗi biết không?”

“Biết!” Đỗ Lôi Ti nhẹ giọng trả lời.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh đi phía trước, cô ở phía sau làm mặt quỷ, lẩm bẩm “Sáng sớm đã nhìn thấy khuôn mặt lạnh như băng!”

“Cô nói gì?” Bùi Tuấn Vũ xoay người nói.

Đỗ Lôi Ti cười khúc khích nói “Không có, không có, không có gì.....”

“Không có gì còn không mau đi?”

“Biết rồi!”

Nói xong, Đỗ Lôi Ti hấp tấp đi theo tổng thống lên xe.

Khi cô ngồi trong xe, liền có cảm giác khăn trang, đôi tay không ngừng run, hai tay nắm chặt, bàn tay trắng bệch.

Bùi Tuấn Vũ thấy vẻ mặt khăn trang của cô, đưa bàn tay của mình ra nắm bàn tay nhỏ bé của cô, lạnh giọng mở miệng “Đừng hiểu lầm, tôi chỉ không muốn người khác nhìn thấy bộ dáng khăn trang bây giờ của cô!”

Khi bàn tay anh nắm bàn tay cô, trái tim nhỏ bé của cô không ngừng đập loạn, trong cuộc sống chung này, lần đầu tiên tuy anh nói hơi khó nghe nhưng vẫn tỏ rõ sự quan tâm, thật sự rất dịu dàng, chỉ là hình ảnh như thế này chỉ tồn tại trong cuộc hôn nhân giả này!

Chỉ cần nhìn anh dịu dàng, cô luôn tự nói với bản thân mình, ngàn vạn lần

không được yêu người đàn ông này, không được yêu người đàn ông này.....

Sự dịu dàng đó chỉ có trong hợp đồng, không muốn cho bất kỳ ai biết cuộc hôn nhân này là giả, cho nên, sự dịu dàng này không thuộc về cô.

Một hàng dài xe dừng lại tại trước trung tâm triển lãm.

Hon ngàn nhà báo đứng trước xe, vệ sĩ xuống xe trước, ngăn cản nhà báo ở phía trước.

Có một nhà báo cố gắng hỏi “Tổng thống, nghe nói ngài muốn kết hôn, không biết tin tức này có chính xác không?”

Dưới sự bảo vệ của vệ sĩ, đoàn người đi đến phòng nghỉ trong trung tâm triển lãm, Đỗ Lôi Ti nhỏ giọng nói với người đàn ông bên cạnh “Tổng thống.....”

Bùi Tuấn Vũ lộ ánh mắt nghiêm nghị, Đỗ Lôi Ti biết mình gọi sai, vì vậy áy náy “Thật xin lỗi, thật xin lỗi..... Tuấn Vũ, bây giờ tôi thật hối hận.....”

Không có gì phải hối hận, cô nên biết nếu đã lựa chọn chơi, nhất định phải trả giá!

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói, nhất thời ỉu xiu, đứng, chỉ có thể trách cô lúc đó nhất thời hồ đồ, tìm người đàn ông này kết hôn.

Hu hu.....

Bây giờ cô thật sự hối hận, phải làm sao?

Ai có thể nói cho cô biết?

“Tổng thống đã đến giờ!” Đường Vũ khom người nói.

Bùi Tuấn Vũ nắm tay người vợ trên danh nghĩa của mình, đi vào phòng hội nghị.

Đúng lúc đi lên, Đỗ Lôi Ti khăn trương vấp chân cô cắn môi chịu đau.....

Bùi Tuấn Vũ ôm cô mỉm cười nói “Vợ à, cẩn thận chút!”

Đỗ Lôi Ti sững sờ nhìn anh, bên tai không ngừng vang lên hai chữ “Vợ à”

Bùi Tuấn Vũ đỡ cô đến ghế ngồi.

“Buổi họp báo chính thức bắt đầu!” Đường Vũ thông báo.

Tất cả nhà báo đều rất tò mò về thân phận của phu nhân tổng thống, có lời đồn cô ấy chỉ là một người bình thường nhưng vẫn chưa có đáp án chính xác nên không dám viết lung tung.

“Xin hỏi tổng thống, tin tức anh sắp kết hôn có chính xác không?” Nhà báo A ở dưới hỏi.

“Đúng, cô gái ngồi cạnh tôi chính là vợ tôi, bốn ngày sau sẽ tiến hành hôn lễ!”

Nhà báo B hỏi “Tổng thống có tin đồn rằng vợ anh là người bình thường đúng không?”

“Đúng!”

Nhà báo C hỏi “Tổng thống, vậy tình yêu của anh thật sự giống như hoàng tử yêu lọ lem sao?”

“Tôi cảm thấy định nghĩa này không tốt lắm!”

Đỗ Lôi Ti nghe những câu hỏi này giống như giáo viên hỏi, học sinh trả lời.

“Tổng thống, anh tìm một cô gái bình thường làm bạn, không sợ sẽ bị người khác chỉ trích sao?” Nhà báo D hỏi.

“Tôi muốn mọi người tôn trọng quyết định của tôi, tôi chỉ tìm người tôi yêu!” Bùi Tuấn Vũ khẳng định.

“Nghe nói trước khi tranh cử tổng thống anh đã ly hôn, còn có một đứa con, tôi muốn hỏi, đứa bé cùng phu nhân quan hệ thế nào?” Nhà báo A một lần nữa hỏi.

“Quan hệ của con trai tôi cùng cô ấy rất tốt, hơn nữa, cô ấy chăm sóc con trai tôi rất tốt, tôi tin bọn họ sẽ rất hòa hợp!”

Đường Vũ đứng một bên nhìn đồng hồ “Họp báo kết thúc, hoan nghênh mọi người tới tham dự hôn lễ của tổng thống!”

Bùi Tuấn Vũ cùng Đỗ Lôi Ti từ này đến giờ vẫn không lên tiếng đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti sững sờ nhìn anh “Tuấn Vũ, hôn lễ của chúng ta thật sự muốn cho nhiều người như vậy tham gia sao?”

“Đúng, còn có người nhà cô!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 79

Đỗ Lôi Ti nghe thấy anh nói “Còn có người nhà cô!” cả người giống như bị điện giật, ngây ngẩn người, để mặc cho người đàn ông bên cạnh nắm tay dắt lên xe.

Đây là lần thứ hai Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy vẻ mặt này của cô, lần đầu tiên là ngày anh gọi cô đến phủ tổng thống, còn lần này nhắc đến người nhà cô lại lộ ra vẻ mặt này, chuyện này rất khó với cô sao?

Lúc này trong xe trở nên yên lặng, yên lặng đến nỗi có thể nghe tiếng tim đập thình thịch.....

Quay lại phủ tổng thống, Đỗ Lôi Ti xuống xe trước, im lặng quay về phòng.

Bùi Tuấn Vũ đứng trước xe, nhìn bóng lưng cô đơn của cô biến mất sau hành lang, anh nhắc chân đi theo quay về phòng.

Anh đứng trước cửa nhìn thấy cô đứng bên cửa sổ lau nước mắt, đi lên trước hỏi “Cô làm sao vậy?”

“Không có, không sao cả.....” Đỗ Lôi Ti vội vàng lau nước mắt.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lạnh giọng nói “Tại sao khi nhắc đến người nhà cô lại trở nên như vậy? Tôi nhớ lần đầu tiên khi cô đến đây cũng xuất hiện vẻ mặt như thế này?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói “Người nhà của tôi có thể không tham gia không?”

“Cho một lý do!” Bùi Tuấn Vũ bình thản nói.

“Tôi không muốn người nhà của tôi bị cuốn vào trò chơi này, tôi không muốn mất người nhà tôi, tôi không muốn người nhà tôi mất tự do, anh hiểu chưa?” Đỗ Lôi Ti hít mũi nói.

“Cô phải biết, nếu như cô đã lựa chọn trò chơi này, như vậy thì người nhà cô sẽ bị dính vào, cô biết không?”

“Anh biết không? Lúc nhỏ tôi rất thích ba tôi, mẹ tôi còn có em trai, ba tôi là một tài xế lái taxi bình thường, lúc tôi và em trai còn nhỏ, không dám làm ba phải một mồi, tôi sẽ chơi với em trai, mẹ tôi là một người lương thiện, cả nhà tôi bốn người đều rất vui vẻ, rất cố gắng để có cuộc sống tốt hơn.” Đỗ Lôi Ti cố gắng ngăn không cho nước mắt trào ra.

Bùi Tuấn Vũ vẫn bình thản như cũ hỏi “Cái này có liên quan gì đến hôn lễ của cô?”

Đỗ Lôi Ti cười khổ nói “Anh thật sự chính là....” Sau đó lại tiếp tục nói “Lúc tôi mười lăm tuổi, ba tôi bị hiểu lầm là hung thủ giết người, bởi vì bệnh tật cứ như vậy mà qua đời nhưng tôi không tin ba tôi là hung thủ, sau khi ba qua đời, mẹ không chịu được sự dè bieu của hàng xóm nên đưa tôi cùng em trai rời khỏi thành phố, tới một nơi xa lạ sinh sống, mẹ tôi vất vả từ sáng đến tối để nuôi tôi và em trai, còn có tiền học, bởi vì tôi chứng kiến hết tất cả nên tôi rất thương mẹ, tôi không muốn mẹ tôi chịu cực khổ nữa nên tôi không muốn bọn họ bị cuốn vào”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô giải trước mặt rơi nước mắt, từ từ kéo cô vào lòng an ủi “Được, tôi nghe cô, tôi sẽ không đưa người nhà của cô ra giới truyền thông, cô nghỉ ngơi đi!” Nói xong đỡ cô đến bên giường.

Anh đi ra khỏi phòng, không muốn quấy rầy cô nên đến phòng làm việc.

Anh ngồi trên ghế thờ dài, anh đã sớm xem qua tài liệu về cô, chỉ là không nói cho cô biết mà thôi nhưng khi chính miệng nghe thấy cô nói, trong lòng không khỏi khó chịu.

Anh tự nói với lòng, chỉ có thể mềm lòng lần này, tuyệt đối sẽ không có lần tiếp theo, bởi vì anh cùng cô chỉ là hai nhân vật trong trò chơi này mà thôi.

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng làm việc vang lên.

“Mời vào!” Bùi Tuấn Vũ nhìn về phía cửa “Sao cô không nghỉ ngơi?”

Đỗ Lôi Ti nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, đi tới bàn làm việc nhìn anh nói “Tuấn Vũ, ngày mai tôi muốn về thăm mẹ có được không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô “Cô nên biết thân phận của cô bây giờ, nếu cô thật sự không muốn làm liên lụy đến người nhà, tốt nhất cô không đi!”

“Van xin anh, tôi biết lúc này không thích hợp nhưng đã lâu tôi chưa về nhà, tôi muốn nhân dịp này về thăm nhà, thăm mẹ cùng em trai tôi, không biết sau này khi nào tôi mới có cơ hội về thăm nhà, van xin anh.....” Đỗ Lôi Ti thỉnh cầu.

“Được, chỉ có thể ở một tối!”

Đỗ Lôi Ti lau nước mắt “Cảm ơn, thật cảm ơn Tuấn Vũ!”

Nói xong Đỗ Lôi Ti quay về phòng mình.

Cả buổi tối Đỗ Lôi Ti không ngủ được, cho đến tờ mờ sáng hôm sau mới ngủ.

Cô mơ một giấc mơ, chợt thức dậy, cả người toát mồ hôi, cô khê thờ phào, cũng may chỉ là một giấc mơ.....

Nhìn thấy người đàn ông bên cạnh đang nằm ngủ, cô rón rén đi xuống giường, thay quần áo bình thường, đi xuống lầu, nhìn thấy quản gia đã sớm đứng đó đợi.

“Phu nhân, hôm qua tổng thống đã dặn tôi chuẩn bị xe đưa cô đến trạm xe buýt gần đây nhất, khi nào cô có thể lên đường?”

Đỗ Lôi Ti nhìn quản gia nói “Bây giờ có thể đi không?”

“Được, đi thôi phu nhân!” Quản gia đi tới cửa xe, mở cửa, mời cô lên xe.

Đỗ Lôi Ti khom người chào “Quản gia, cảm ơn ông!”

“Phu nhân xin đừng nói vậy, đây là việc tôi phải làm!”

Đỗ Lôi Ti nhìn ông gật đầu, xoay người lên xe.

Bùi Tuấn Vũ đứng trước cửa sổ, nhìn chiếc xe bên ngoài đã đi xa, lại quay về giường.

Xe hơi dừng lại trước trạm xe buýt, Đỗ Lôi Ti xuống xe, đi về phía xe buýt.

Đỗ Lôi Ti ngồi xe buýt đến bến tàu, cô xuống xe mua vé tàu, sau khi mua vé cô lên tàu ngồi.

Nhà của cô nằm trên một hòn đảo nhỏ, một năm bốn mùa thời tiết đều là nắng ấm, không khí trong lành, dĩ nhiên cũng có lúc có bão nhưng không bị ảnh hưởng nhiều.

Mặc dù cô mặc đồ bình thường nhưng vừa nghĩ tới rất nhanh có thể gặp mẹ, liền hưng phấn hươ tay múa chân.

Mặc dù chỉ là động tác bình thường nhưng vẫn thu hút nhiều sự chú ý, có một anh đẹp trai nhìn cô chăm chăm, không chớp mắt.

Đỗ Lôi Ti ngồi cạnh lan can, phờ phạc nhìn những gợn sóng lăn tăn trên mặt nước.

Buổi sáng sau khi tỉnh dậy, cô biết rõ tổng thống đã dậy, vẫn còn giả bộ ngủ, liền gọi nhỏ “hẹn gặp lại” nhưng không có tiếng trả lời, cô cảm thấy hơi buồn.

“Chào cô?”

“Chào cô?” Chàng tai quơ tay trước mặt cô.

“Xin chào, chỗ cạnh cô không có ai ngồi chứ?” Chàng trai tiếp tục nói.

Đỗ Lôi Ti phục hồi tinh thần, nhìn chàng trai trước mặt há to miệng, kinh ngạc “Sao lại là anh?”

Tiểu Bằng cười nhìn cô nói “Sao lại không thể là tôi? Xem ra chúng ta thật có duyên!”

“Tiểu Bằng, sao anh lại ở đây?” Đỗ Lôi Ti tò mò hỏi.

“Tôi muốn nghỉ ngơi nên đi chơi mấy ngày!” Tiểu Bằng nhìn cô nói.

“Ồ!”

“Sao cô lại ở đây?” Tiểu Bằng hỏi.

“Tôi?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói “Tôi về nhà thăm mẹ cùng em trai!”

“Lôi Ti, tôi có thể đi cùng cô không?”

“Hả? Cái này không được đâu?”

“Sao lại không được, chúng ta là bạn mà!” Tiểu Bằng cười nói tiếp “Lôi Ti, buổi tiệc hôm đó sau khi nhảy xong cô cùng tổng thống đi đâu vậy, tại sao tôi không tìm thấy cô?”

Đỗ Lôi Ti nghe anh hỏi nhất thời lúng túng nhưng bây giờ cô không thể nói gì, chỉ có thể cười xí xóa “Không đi đâu, chẳng qua là hơi mệt nên về phòng nghỉ ngơi!”

“Buổi họp báo ngày hôm qua là thật sao?” Tiểu Bằng nhíu mày hỏi.

Đỗ Lôi Ti vội vàng che miệng anh, thờ dài, nhỏ giọng nói “Tiểu Bằng, nói nhỏ một chút, để người khác nghe thấy sẽ rất phiền!”

“Đã thông báo rồi, sẽ không ai không biết cô!” Tiểu Bằng nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn chung quanh sau đó nói “Tôi chỉ muốn về thăm nhà, thăm mẹ cùng em trai, tôi không muốn bọn họ bị quấy nhiễu!”

Tiểu Bằng gật đầu “Cũng đúng, nếu không sẽ có rất nhiều phiền toái!”

Thuyền rất nhanh liền cập bến, người trên thuyền rời rít đi xuống, Tiểu Bằng xuống trước sau đó đưa tay cầm bàn tay nhỏ bé của Đỗ Lôi Ti, hai người đi về phía bờ.

Nhìn thấy có taxi, Đỗ Lôi Ti đưa tay vẫy, cô ngồi vào phía sau, Tiểu Bằng cũng theo cô vào ngồi.

Tài xế nhìn vào trong gương mở miệng hỏi “Anh chị muốn đi đâu ạ?”

“Tới số 166, đường Đất Tinh” Đỗ Lôi Ti trả lời.

“Sao nhìn cô có vẻ quen nhỉ?” Tài xế vừa lái xe vừa hỏi.

“Hình như chúng ta chưa từng gặp mặt?”

“Không đúng, hôm qua tôi xem buổi họp báo, phu nhân tổng thống hình như là cô, bảo sao tôi lại nhìn có vẻ quen, thì ra là cô?” Tài xế mở miệng nói.

“Sao, tại sao có thể là tôi chứ? Bác tài, bác nhìn nhầm rồi, có rất nhiều người giống nhau, nhiều người đều nói tôi giống cô ấy, hơn nữa nếu tôi là phu nhân tổng thống sẽ rất phiền toái, ha ha.....” Đỗ Lôi Ti chột dạ giải thích.

Tài xế nhìn cô tiếp tục hỏi “Làm phu nhân tổng thống có gì phiền toái?”

“Bác tài không biết chứ? Tôi cảm thấy nếu thật sự là phu nhân tổng thống sẽ không có tự do, mỗi ngày đều phải gặp truyền thông còn có rất nhiều nghi lễ phức tạp!”

“Thật sao? Thật sự không phải cô sao?” Tài xế không xác định hỏi.

“Bác tài, cháu nghĩ bác nhớ nhầm rồi, đây là bạn gái cháu, sao có thể là phu nhân tổng thống chứ?” Tiểu Bằng giơ tay khoác lên vai cô mở miệng nói.

Đỗ Lôi Ti tròn to mắt nhìn cánh tay trên bả vai, không tự chủ hơi dịch ra một chút.

Tiểu Bằng tăng lực ở cánh tay, kéo cô vào lòng, một tay khác nhéo mũi cô, cưng chiều nói “Bảo bối, em nói thật hay!”

Bác tài nhìn hình ảnh trong gương, lắc đầu cười “Hai người thật hạnh phúc?”

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nhìn người đàn ông bên cạnh, thật sự không biết phải nói gì, chỉ có thể để mặc.

Cứ như vậy xe đã đến nơi, Tiểu Bằng xuống xe trước, thanh toán tiền xe.

Đỗ Lôi Ti ngượng ngùng nói “Nếu đến nhà tôi sẽ không tốt lắm đâu?”

“Lôi Ti, cô thật khách khí!” Tiểu Bằng cười nói.

Đỗ Lôi Ti không nói gì nữa, đi tới trước cửa, gõ cửa “Cốc cốc cốc.....Mẹ là con, Lôi Ti!”

Lý Ái Hoa nghe tiếng gõ liền ra mở cửa, nhìn con gái “Lôi Ti, con về rồi à, mẹ rất nhớ con!”

Đỗ Lôi Ti ôm mẹ, khóc nói “Mẹ, con cũng rất nhớ mẹ và em!”

“Ngốc, đừng khóc, không phải đã về rồi sao, còn khóc cái gì?” Lý Ái Hoa nhẹ nhàng kéo con gái ra, dùng tay lau nước mắt cho con gái.

“Đúng rồi, Lôi Ti, con tự về sao? Sao Bân không đi chung với con, con vừa đi đã nửa năm, mẹ rất nhớ con!” Lý Ái Hoa nói.

Đỗ Lôi Ti buông tay, giới thiệu “Mẹ, đây là bạn con, cậu ấy tới đây tham quan, muốn ở nhờ nhà chúng ta.”

“Chào dì, cháu là Tiểu Bằng, gọi cháu tiểu Bằng là được!” Tiểu Bằng lễ phép vươn tay thân thiện nói.

Lý Ái Hoa vươn tay nói “Hoan nghênh tới nhà nhà chúng tôi, Lôi Ti, nhanh mời bạn con vào nhà đi!”

“Đi thôi, mẹ bảo anh vào nhà!” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Tiểu Bằng nhỏ giọng nói bên tai cô “Mẹ cô rất nhiệt tình.”

“Mẹ tôi chính là như vậy!” Đỗ Lôi Ti nói xong theo mẹ vào nhà.

Ba người đi vào nhà, Đỗ Lôi Ti ngồi trên ghế sa lon “Mẹ, em trai đâu?”

Lý Ái Hoa lấy nước nói “Em trai con đi làm, chưa về!” Nói xong, bung nước về phía Đỗ Lôi Ti.

“Dì, Lôi Ti, tôi có thể đi tham quan một chút không?” Tiểu Bằng hỏi.

“Có thể, chỉ cần anh đừng chê nhà chúng tôi đơn sơ là được!” Lý Ái Hoa cười.

Tiểu Bằng nhìn xung quanh, gian phòng này không lớn lắm nhưng có vẻ rất ấm áp, anh ta đi vào vườn hoa, nhìn thấy có trồng rất nhiều loại rau.

Anh quay về phòng khách mỉm cười nói “Dì, rau trong vườn hoa thật tươi!”

“Ha ha, thật sao?”

“vâng!”

“vậy thì tốt, bây giờ đi nấu bữa tối, lát nữa sẽ cho cháu những món ngon!”

Nói xong đi vào phòng bếp.

Đỗ Lôi Ti ngồi trên ghế sa lon cười nói “Tiểu Bằng, thật không ngờ miệng anh lại ngọt như vậy?”

“vậy sao, tôi chỉ nói thật mà thôi!” Tiểu Bằng nghiêm túc nói.

“Chị, chị về rồi à?” Đỗ Lôi mở miệng.

Đỗ Lôi Ti đứng dậy ôm chặt em trai “Em trai, nghe mẹ nói em đã tìm được việc?”

“Đúng, là một công ty đầu tư!” Nói xong nhìn người đàn ông đứng bên cạnh “Chị, đây là.....”

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn Tiểu Bằng đứng bên cạnh “Đây là bạn chị, tên Tiểu Bằng!”

Đỗ Lôi gật đầu, lễ phép “Chào anh!”

“Xin chào, cậu gọi tôi là tiểu Bằng giống chị cậu là được!”

“Chị, sao anh rẻ không tới?” Đỗ Lôi hỏi.

Đỗ Lôi Ti thu nụ cười trên môi “Chị cùng anh Bản đã chia tay!”

“Cái gì?”

“Cái gì?”

Lý Ái Hoa cùng con trai đồng thanh hỏi.

“Mẹ, em trai, không cần kinh ngạc như vậy, bọn con chia tay đã được mấy tháng rồi!” Đỗ Lôi Ti lại nở nụ cười.

Cô không muốn làm cho mẹ lo lắng nên chỉ có thể mỉm cười.

Lý Ái Hoa kéo tay con gái ngồi lên ghế sa lon hỏi “Lôi Ti, vừa rồi ở cửa mẹ hỏi sao Bản không tới sao con không trả lời mẹ?”

“mẹ, con không nói là vì không muốn mẹ lo lắng, cuộc sống của con bây giờ rất tốt, công việc ổn định, nên mẹ không cần lo lắng cho con!” Đỗ Lôi Ti an ủi, đẩy mẹ vào bếp “Mẹ, nhanh lên, con rất đói!”

Lý Ái Hoa đối với con gái bất đắc dĩ không còn cách nào.

Đỗ Lôi Ti cười ngây ngô “Mẹ tôi luôn cầu nhau như vậy”

“Chị, sao lâu như vậy chị mới về? Mẹ thường nói chị muốn học đến hết chữ rồi!”

Đỗ Lôi Ti nhú mày “Em trai, em thật sự quá kho trương rồi!”

“Chị, nét mặt chị bây giờ thật sự quá xấu!” Đỗ Lôi đùa.

Cô giả bộ tức giận “Oắt con, em muốn chết sao?”

Hai người cứ như vậy rượt đuổi nhau trong phòng khách.

Tiểu Bằng nhìn thấy như vậy cười nói “Lôi Ti, tôi cảm thấy cô thật hạnh phúc!”

Đỗ Lôi Ti dừng lại, sững sờ nhìn anh “Không phải anh cũng rất may mắn sao? Bây giờ anh cũng đã là diễn viên múa nổi tiếng!”

“Lôi Ti, tôi hâm mộ cô có em trai đáng yêu, còn có mẹ hết mực thương yêu, tôi cảm thấy cuộc sống cùng địa vị không có liên quan đến nhau!” Tiểu Bằng nói.

Đỗ Lôi Ti đi tới cạnh anh ta ngồi nói “Mẹ anh đối với anh không tốt sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80

“Ở nhà cô tôi cảm thấy rất ấm áp, ở nhà tôi, cả năm không nhìn thấy bóng dáng mẹ tôi đâu, tôi tự chuyển ra ngoài ở, rất ít khi về nhà.”

“Ăn cơm, Lôi Ti, con và bạn nhanh vào đây.” Mẹ Đỗ vừa bung đồ ăn vừa nói.

Đỗ Lôi Ti mỉm cười nói “Đi thôi, mẹ tôi gọi ăn cơm, anh nên nếm thử tay nghề mẹ tôi thế nào!”

“Được!” Tiểu Bằng từ trên ghế sa lon đứng dậy đi vào phòng ăn.

“Ăn nhiều một chút!” Lý Ái Hoa nói rồi gấp rau cho con gái và Tiểu bằng.

Tiểu Bằng ăn thử một miếng, cười nói “Dì à, dì nấu ăn thật là ngon!”

Lý ái Hoa cười nói “Tiểu bằng, cháu thật khoa trương, nào có ngon như vậy!”

“Thật, không tin đi hỏi Lôi Ti xem, xem cháu nói đúng hay không?”

“Mẹ thật thiên vị, sao chỉ gấp thức ăn cho chị mà không gấp cho con?” Đỗ Lôi giả bộ ghen tỵ.

Lý Ái Hoa nhìn con trai mình nói “Con trai, ngày nào con cũng được ăn cơm mẹ nấu, chị của con đã lâu chưa về, mẹ đương nhiên phải chăm sóc chị con rồi!”

Đỗ Lôi làm mặt quỷ nói “Chị, sau này chị ít về đi, nếu không mẹ sẽ quên mất mình còn có một con trai!”

Một bữa cơm cứ như vậy riu rít kết thúc.

Đỗ Lôi Ti ngồi cạnh Tiểu Bằng nói “Nhà tôi rất ít phòng, anh ngủ phòng tôi đi, tôi qua ngủ với mẹ!” Nói xong liền dắt Tiểu Bằng vào phòng mình.

Mở cửa phòng, Đỗ Lôi Ti đi vào trước, mở đèn, bên trong bố trí rất đơn giản.....

“Lôi Ti, không ngờ phòng cô trang trí đơn giản như vậy? Nhưng mà thoát nhìn rất sạch sẽ!” Tiểu Bằng nhìn xung quanh phòng ngủ.

“Đã lâu tôi không về, đều là mẹ tôi dọn dẹp, anh ở tạm đêm nay đi!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Được, tôi rất thích phòng cô!”

Đỗ Lôi Ti nghe anh ta nói, xấu hổ cười “Được, vậy tôi ra ngoài trước!” Nói xong đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Tiểu Bàng ở bên trong thưởng thức cách trang trí đơn giản trong phòng, anh thật không ngờ, cô lại không giống với những cô gái mà trước kia anh ta từng quen, trong phòng cô không có giường lớn, chỉ có một chiếc giường nhỏ với một con gấu ở trên.

Mặc dù căn phòng rất đơn giản nhưng anh ta rất thích, căn phòng rất thoải mái, không có trói buộc, chỉ cần tự do, anh thật sự rất thích cuộc sống như vậy, chỉ là thân phận không cho phép.

Đỗ Lôi Ti quay về phòng mẹ, sau khi rửa mặt, lên giường nằm gối lên cánh tay mẹ, nhìn mẹ làm nũng “Mẹ, con rất nhớ cánh tay mẹ.....”

Lý Ái Hoa nhẹ nhàng vuốt tóc cô, cung chiều nói “Con gái ngoan, ngày nghỉ con có thể về thăm mẹ mà!”

“Mẹ, con rất nhớ mẹ!”

“Lôi Ti, lúc con quay về mẹ hỏi con sao Bản không về cùng, con không trả lời mẹ, lúc em trai con về con cũng không nói, bây giờ có lẽ nên nói với mẹ, không cần giấu diếm!” Mẹ ý vị sâu xa nói.

Đỗ Lôi Ti không muốn làm mẹ lo lắng, không thể làm gì hơn nữa là nói ra “Sau khi chúng con tốt nghiệp, chúng con ra ngoài tìm việc, anh Bản tìm được việc, sau ba tháng, anh Bản gọi điện thoại cho con nói muốn chia tay, cho nên liền tách ra!”

“Tại sao chia tay, không có nguyên nhân sao?” Lý Ái Hoa không hiểu hỏi.

“Mẹ, còn không phải là do cái tên cổ quái mà ba với mẹ đặt cho con sao!” Đỗ Lôi Ti vừa nói vừa làm nũng.

“Tại vì ba con cảm thấy cái tên này nghe rất êm tai nên mẹ mới đặt!” Lý Ái Hoa cười nói.

Đỗ Lôi Ti chợt thu hồi nụ cười nghiêm chỉnh nói “Mẹ, một thời gian dài nữa con sẽ không về thăm mẹ được, công ty muốn cử con đi công tác nước ngoài cho nên điện thoại cũng không thể gọi!”

Lý Ái Hoa nhìn về mặt nghiêm chỉnh của con gái nên khản trương nói “Lôi Ti, công ty con là công ty nào, sao đi công tác cũng không được gọi điện thoại? Làm sao ngay cả điện thoại cũng không cho gọi chứ?”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy mẹ khản trương liền đùa “Mẹ, không cần khản trương như vậy, con chỉ cảm thấy ở nước ngoài chi phí rất đắt, con chỉ muốn tiết kiệm của hồi môn cho mình.”

“Con gái mẹ đã nhanh muốn lập gia đình như vậy sao, mẹ giúp con chọn người khác tốt hơn, không cần phải suy nghĩ về Bản nữa, là Bản không có phúc cưới được con!”

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt “Mẹ, mẹ đừng tìm người làm vật thí nghiệm nữa, bây giờ con còn trẻ, con chỉ muốn từ từ kiếm của hồi môn nhưng không muốn kết hôn sớm như vậy, con còn muốn ở cạnh mẹ!”

Cứ như vậy hai mẹ con trò chuyện rồi ngủ thiếp đi, Đỗ Lôi Ti từ từ mở mắt nhìn mẹ đang ngủ say, trên khuôn mặt mẹ đã có nhiều nếp nhăn, tóc đã bắt đầu bạc, mẹ, thật cảm ơn mẹ, cảm ơn mẹ đã chăm sóc con cùng em trai.....

Cô biết trò chơi này sẽ không có lợi cho mình, dù sao trò chơi cũng đã bắt đầu, cô vẫn phải cố bước lên, vẫn cứ phải là bản thân mình.

Nhưng gặp phải người đàn ông yêu nghiệt đó, đầu tiên là nợ tiền sửa xe, bây giờ lại là tài sản mấy trăm nghìn.....

Đỗ Lôi Ti chợt từ trên giường ngồi dậy, lẩm bẩm “Đúng, còn nợ tiền sửa xe?”

Cô chợt nghĩ tới điều gì, nhìn mẹ nằm bên cạnh vẫn ngủ say, khẽ thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ trái tim bé nhỏ, rón rén đi xuống giường cầm điện thoại đi ra khỏi phòng.

Đỗ Lôi Ti khẽ đi tới vườn hoa, ngồi trên ghế, mở điện thoại cũ kỹ bấm số “Alo.....”

Đầu dây bên kia vang lên tiếng đàn ông trầm thấp “Có chuyện gì không?”

Đỗ Lôi Ti bị hỏi sững sờ không biết nên nói gì.

Đầu dây bên kia cũng im lặng nhưng cũng không có ý muốn cúp máy.

“Tôi.....tôi.....tôi chỉ muốn hỏi một chuyện!” Đỗ Lôi Ti khẽ nói.

“Chuyện gì?” Vẫn là giọng nói trầm thấp như cũ.

“Cái đó.....cái đó.....”

“Có cần tôi tìm giáo viên dạy lễ nghi về dạy lại cho cô cách nói chuyện không?”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói làm mặt quỷ với điện thoại, người đàn ông đáng chết, trong điện thoại cũng không sửa được cái tính kiêu ngạo kia.

“Tôi đột nhiên nhớ tới một chuyện?” Đỗ Lôi Ti yếu ớt hỏi.

“Nói!” Đầu dây bên kia vẫn đơn giản hỏi như cũ.

“Chính là chuyện tôi vẫn còn nợ anh tiền sửa xe không phải sao? Có thể xóa bỏ không?”

“Không thể!”

“Cái gì?” Đỗ Lôi Ti lớn tiếng kêu.

Bùi Tuấn Vũ cầm điện thoại để ra xa lỗ tai, lại nói “Dịu dàng một chút, nhớ thân phận cô bây giờ!”

Đỗ Lôi Ti giống như không nghe thấy lời anh nói, tiếp tục hỏi “Tổng thống, anh nói lại xem?”

“Không thể!”

Đỗ Lôi Ti chưa từ bỏ ý định hỏi “Tại sao không thể?”

“Không có tại sao!”

“Không phải đến bây giờ tôi vẫn chưa nhận được tiền sao, làm sao có thể bỏ?”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói, thiếu chút nữa tức hộc máu, cúp điện thoại, thâm mắng, đây là loại đàn ông gì chứ? Sao bụng dạ lại hẹp hòi như vậy? Không đáng là đàn ông.

Máu chó là cô không thể nói không thể, lúc ly hôn số tài sản cô có được cũng không thể bù số nợ này sao, mẹ kiếp!

Đỗ Lôi Ti nhìn món đồ chơi trong lòng, hung hăng tát hai cái, vừa tát vừa nói “Đánh chết anh người đàn ông chết tiệt, đánh chết quý hòi hòi, đánh chết người đàn ông yêu nghiệt.....”

Sau khi phát tiết, Đỗ Lôi Ti bình tĩnh lại, ngược đầu nhìn bầu trời đầy sao, ba, bây giờ ba ở một thế giới khác không có con, mẹ cùng em trai, có hạnh phúc không? Không có mẹ cùng bọn con làm bạn ba cũng nhất định phải hạnh phúc!

Đỗ Lôi Ti đứng lên, ôm con rồi, cầm điện thoại chuẩn bị đi vào phòng ngủ liền bị bóng đen trước mặt làm giật mình “A.....”

Âm thanh còn chưa phát ra liề bị chặn lại!

Tiểu Bằng buông lỏng bàn tay che miệng cô, nhỏ giọng nói “Lôi Ti, sao cô còn chưa ngủ?”

“Hả?” Đỗ Lôi Ti đang suy nghĩ, không biết cô vừa mới nói điện thoại có bị anh ta nghe thấy hay không, nghe thấy bao nhiêu, hay là nghe thấy toàn bộ?

Đỗ Lôi Ti nhú mày nhìn anh ta thử hỏi “Tiểu Bằng, anh vừa nghe tôi nói chuyện điện thoại sao?”

“Không có, tôi chỉ là không ngủ được cho nên muốn ra ngoài đi dạo một chút, không ngờ nhìn thấy cô liền đi tới bên này cho nên muốn trêu cô một chút!”

“Một chút cũng không vui, anh có biết không?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta nói.

Tiểu Bằng cầm tay Đỗ Lôi Ti đi tới ghế ngồi xuống.

Đỗ Lôi Ti sưng sò không biết anh ta muốn nói gì với mình.

“Tôi ngược cò nói chuyện với cô, cô cảm thấy như vậy không phải là không lịch sự sao?” Tiểu Bằng đùa.

“Hả? A.....” Ngay sau đó Đỗ Lôi Ti ngồi xuống cạnh anh ta.

Tiểu Bằng tò mò hỏi “Lôi Ti, lúc nãy dì có nhắc đến bạn trai cô?”

Đỗ Lôi Ti gạt đầu trả lời “Đúng!”

“Bạn trai của đâu?”

“Chia tay rồi!”

Tiểu Bằng tò mò nhìn cô hỏi “Sao tôi chưa từng nhìn thấy cô đau lòng?”

Đỗ Lôi Ti nghi hoặc nhìn anh ta nói đùa “Sao tôi phải đau lòng? Là anh ấy không biết quý trọng tôi, để cho anh ấy hối hận đi, tôi xinh đẹp thế này sợ

không tìm được trai đẹp sao?”

Tiểu Bàng nhìn cô mỉm cười “Có thể nói một chút nguyên nhân tại sao không? Nếu không thể nói cũng không sao!”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh tức giận nói “Có thể, tôi cùng Bân là bạn học, lúc tốt nghiệp ra ngoài tìm việc, tôi nhận được điện thoại của anh ấy nói muốn chia tay, tôi hỏi nguyên nhân thì anh ấy nói khi anh ấy giới thiệu tên tôi với bạn thì bạn anh ấy nói giống như anh ấy bán bao cao su, anh nói xem có tức không chứ?”

Tiểu Bàng nhìn thấy cô tức giận, không kiềm được dùng tay xoa đầu cô “Được rồi, quả thật hơi đáng giận, may là cô đã chia tay, nếu không.... ...”

Đỗ Lôi Ti thấy động tác của anh ta không tự chủ được né tránh, lúng túng khom người mở miệng “Đây là cái gì?” Chỉ vào đám cỏ trên tảng đá nói.

Tiểu Bàng thu tay về, anh biết cô mâu thuẫn với sự đụng chạm của anh ta, cô sắp trở thành phu nhân tổng thống, vậy anh còn cơ hội không?”

Đỗ Lôi Ti cuống quýt đứng lên mở miệng “Tiểu Bàng, tôi đi ngủ trước, anh cũng ngủ sớm đi!” Nói xong cầm đồ chạy nhanh như làn khói vào phòng.

Tiểu Bàng nhìn theo cho tới khi bóng dáng cô biến mất vào trong bóng tối.....

Bùi Tuấn Vũ nghe tiếng “tút tut tut.....” cũng biết điện thoại đã cúp, anh cầm di động nhìn, lại nghĩ đến những lời cô nhóc kia vừa mới nói, thật sự cho anh mở rộng tầm mắt, anh có thể thấy nhiều tính cách của cô.

Rạng sáng lại gọi điện thoại hỏi vấn đề này, cái này đúng là cho anh thêm kiến thức, chỉ là với tính cách này của cô, nếu có một ngày nào đó có người bán đứng cô, cô có giúp người đó kiếm tiền hay không đây?

Anh để điện thoại xuống, nhìn đồng hồ, đã là rạng sáng, thu thập tài liệu, quay về phòng ngủ.

Anh mở cửa phòng, thấy trong phòng tối thui, không một ánh sáng, nhẹ nhàng ấn công tắc, đèn trong phòng bật sáng.

Anh có thói quen đi tắm trước khi ngủ, vì vậy liền đi vào phòng tắm, sau đó quần khăn đi ra.

Anh ngồi trên ghế sa lon, nhìn giường lớn trống rỗng, hình như thiếu gì đó, anh liền châm thuốc hút.....

Ngồi suy nghĩ một lúc, sau đó nằm lên giường, theo thói quen vòng tay muốn ôm người bên cạnh ngủ mới phát hiện ra trống không.....

Anh nghiêng người nằm, nhìn vị trí trống không bên cạnh, trong đầu không ngừng xuất hiện khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, thỉnh thoảng là khuôn mặt đáng yêu, khuôn mặt dí dỏm, khuôn mặt không ngừng biến đổi trong đầu.....

Bùi Tuấn Vũ ngồi dậy, lắc đầu, sao lúc này anh muốn ôm cô chứ? Anh đã tự nói với mình, tất cả phụ nữ trên thế giới đều không thể tin, lý do chọn cô rất đơn giản, cô không giống những người phụ nữ khác lúc nào cũng chỉ biết đòi hỏi!!!

Anh lại nằm trên giường, ngủ lúc nào không hay.

“Anh.....?” Bùi Mộng Na ở ngoài cửa hỏi.

Bùi Tuấn Vũ nhú mày “Vào đi!”

Bùi Mộng Na đẩy cửa đi vào, tò mò hỏi “Anh, Lôi TI đâu?”

“Về nhà thăm mẹ rồi!”

“Tại sao anh không đi?” Bùi Mộng Na tức giận nói.

“Anh phải làm việc, em biết không? Em cho rằng anh đang chơi sao?” Bùi Tuấn Vũ tức giận dựa vào đầu giường nói.

Bùi Mộng Na thấy anh trai muốn nổi giận, vì vậy, dịu dàng nói “Anh, không nên tức giận, em cảm thấy, anh để Lôi Ti đi một mình sẽ không an toàn!”

“Mộng Na, em nghĩ anh là đứa bé ba tuổi sao?” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Không có, không có, sao có thể chứ? Anh là tổng thống, sao em dám xem anh là đứa bé ba tuổi chứ?” Nói xong, chạy nhanh như làn khói.

Bùi Tuấn Vũ bất đắc dĩ, nhìn đầu giường, mới ngủ chỉ có ba tiếng, bị cô quấy rối, anh chỉ còn cách mặc quần áo đi ra ngoài.

Đi tới phòng ăn, cầm báo lên xem.

Bùi Vũ bỏ miếng sandwich trong tay nói “Ba, ba không cần mẹ nữa sao? Ba thật sự muốn kết hôn với người phụ nữ kia sao?”

Anh vẫn xem báo “Đúng!”

“Vậy mẹ phải làm sao? Con không muốn ba bỏ mẹ!” Bùi Vũ khóc.

“Mẹ con sẽ không về nữa, nhớ, từ giờ trở đi, cô Đỗ sẽ là mẹ con, biết chưa?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Vũ nghe ba nói như vậy liền khóc chạy vào phòng cô mình.

Bùi Tuấn Vũ nhìn con trai vừa chạy vừa khóc liền lắc đầu.

“Cô, cô đi nói với ba cháu đừng kết hôn đi, cháu không muốn ba kết hôn, nếu mẹ cháu quay về thì phải làm sao?” Bùi Vũ khóc.

Bùi Mộng Na nhìn cháu trai khóc liền ai ủi “Tiểu Vũ, cháu là con trai không được khóc có biết không? Sao cháu không thích ba kết hôn?”

Bùi Vũ khóc nói “Cháu muốn mẹ quay về, nếu ba kết hôn vậy thì mẹ sẽ không về được!”

“Tiểu Vũ, chẳng lẽ cháu không thích đi Lôi Ti sao?”

“Bây giờ cháu rất không thích người phụ nữ đó, cháu ghét cô ấy!” Bùi Vũ càng khóc to nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81

Sáng ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti đầu tóc rối bời, vẫn vờ buồn ngủ đi ra ngoài “Mẹ, mẹ đâu rồi?”

Lý Ái Hoa từ trong phòng bếp thò đầu ra nói “Lôi Ti, nhanh đi rửa mặt, bữa sáng đã xong rồi!”

“Dạ!” Đỗ Lôi Ti nói xong đi tới phòng tắm rửa mặt.

Đỗ Lôi Ti đi tới phòng khách không nhìn thấy Tiểu Bằng liền hỏi “Me, Tiểu Bằng chưa dậy sao?”

Lý Ái Hoa bê đồ ăn tới bàn nhìn cô nói “Đứng rồi, Lôi Ti, hình như bạn con đã đi rồi, sáng dậy mẹ thấy trên bàn có một tờ giấy” Nói xong, từ trong túi móc ra một tờ giấy.

Đỗ Lôi Ti nhìn mẹ, đi tới ghế sa lon ngồi xuống, mở giấy nhìn nội dung bên trong “Lôi Ti, xin lỗi tôi chưa nói gì mà đã đi, tôi quấy rầy nhà em một đêm rồi cho nên phải đi thôi, mặc dù chúng ta chỉ mới gặp vài lần nhưng tôi lại có tình cảm với em, tôi biết em sắp kết hôn hơn nữa lại là tổng thống quyền cao chức trọng, tôi sẽ chúc phúc cho em, yêu em, Tiểu Bằng!”

Đỗ Lôi Ti nhìn tờ giấy, trong lòng rất phức tạp, sao chỉ mới gặp hai lần mà anh ta lại thích cô? Cái này thật sự.....

Đỗ Lôi Ti đứng lên, quay trở về phòng mình, mở cửa nhìn thấy chăn gối được xếp gọn gàng, cô để tờ giấy lên mặt bàn.

“Lôi Ti, nhanh ăn sáng đi, nếu không sẽ nguội!” Lý Ái Hoa gọi

Đỗ Lôi Ti đi ra khỏi phòng.....

“Lôi Ti, sao bạn con đi vậy?” Lý Ái Hoa nhìn con gái hỏi

“A, không có gì, anh ấy đi du lịch, tham quan xung quanh, hơn nữa ở gần nhà mình cũng không có gì đẹp!” Đỗ Lôi Ti dối dè tài.

Đỗ Lôi Ti vừa ăn sáng vừa hỏi mẹ “Mẹ, mẹ vẫn làm gấu bông sao?”

“Ừ!”

“Mẹ, mẹ không cần làm nữa, con với em trai đã đi làm rồi, mẹ không cần phải cực khổ nữa!” Đỗ Lôi Ti mở miệng nói.

Lý Ái Hoa liếc mắt nhìn con gái mình, mỉm cười nói “Em trai con phải kết hôn còn phải chuẩn bị đồ cưới, mẹ muốn kiếm thêm một chút, làm gấu cũng không có gì mệt!”

“Mẹ.....” Đỗ Lôi Ti làm nũng đi tới trước mặt mẹ, ôm cổ nói.

Lý Ái Hoa khẽ xoa đầu, vỗ vỗ tay con gái “Con gái ngốc, lớn như vậy còn nhõng nhẽo, không sợ không có ai lấy sao?”

“Làm sao có thể chứ, con xinh đẹp như vậy sao lại không có ai lấy chứ, mẹ yên tâm đi!” Nói xong đi tới cửa, quay đầu lại “Mẹ, con ra ngoài đi dạo một chút, có thể về muộn một chút!”

“Được, đi, cẩn thận một chút!” Mẹ Đỗ gật đầu.

Đỗ Lôi Ti đi ra ngoài, đi ra chợ, đã nửa năm không về, vẫn như xưa không có gì thay đổi, nhìn đám đông chật chội, hàng xóm thân thiện, cô cười nhìn những người ở đây.....

Trời gần tối, Đỗ Lôi Ti quay về nhà, đây là đêm cuối cô ở đây, không biết sau này khi nào mới có thể quay về thăm mẹ cùng em trai, trong lòng không khỏi khó chịu.

Cô đẩy cửa đi vào, mỉm cười nói “Mẹ, con đã về!”

“Lôi Ti, con về rồi à, nhanh qua ăn cơm!” Mẹ Đỗ gọi.

“Mẹ, con đã ăn rồi, con muốn quay về phòng nghỉ ngơi, mẹ cũng nghỉ ngơi sớm một chút” Nói xong quay về phòng.

Mẹ Đỗ nhìn bóng lưng con gái, mỉm cười lắc đầu.

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng vang lên.

Đỗ Lôi Ti đi tới mở cửa, nhìn thấy mẹ “Mẹ, trẻ thế này sao mẹ còn chưa ngủ?”

“Mẹ thấy tối con còn chưa ăn nên mẹ nấu ít chè, con ăn một chút rồi nghỉ đi!”

Đỗ Lôi Ti nhận chè, kéo mẹ tới giường ngồi, nhìn mẹ nói “Mẹ, mai con phải quay về rồi!”

“Nhanh vậy sao, con mới về có hai ngày, mẹ không nỡ để con đi!” Mẹ Đỗ nhìn con gái nói.

“Mẹ, con chỉ quay về làm, không phải đi luôn không về, mẹ đừng lo lắng, con ở ngoài rất tốt!” Đỗ Lôi Ti mỉm cười nói.

“Lôi Ti, con đã chia tay với Bân, một mình ở bên ngoài, mẹ thật sự lo lắng, không có ai chăm sóc con.....” Mẹ Đỗ hai mắt đỏ hoe nói.

“Mẹ, yên tâm đi, con sẽ tự chăm sóc mình!”

“Được, chỉ cần con tự chăm sóc tốt bản thân là mẹ yên tâm, con cũng nghỉ ngơi sớm đi, mẹ đi ra ngoài!” Nói xong, mẹ Đỗ đứng dậy đi ra ngoài.

“Dạ, mẹ cũng nghỉ ngơi đi!”

“Ừ, mẹ đi ra ngoài, con cũng nghỉ sớm đi, biết chưa?” Mẹ Đỗ đi tới cửa nói.

Đỗ Lôi Ti bất đắc dĩ lắc đầu “Mẹ, thật dài dòng, con biết rồi!”

Mẹ Đỗ nhìn về mặt con gái lắc đầu, mở miệng nói “Đừng quên ăn chè!” Nói xong đóng cửa lại.

Đỗ Lôi Ti nhìn mẹ đóng cửa, lại nhìn chén chè trong tay, nước mắt chảy ra.....

Vừa nghĩ tới sẽ rất lâu không được thấy mẹ, trong lòng thật sự khó chịu, nhưng cô cũng vì vì còn có em trai bên cạnh chăm sóc mẹ nên cô cũng yên tâm!

Sau khi ăn chè, cô đi vào phòng tắm, quần khăn tắm đi ra, cô nhẹ nhàng mở cửa sổ, nằm trên bệ cửa, nhìn bầu trời đầy sao.....

Đỗ Lôi Ti nhìn bầu trời đầy sao rồi ngủ thiếp đi.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82

Người đàn ông đi vào phòng, nhẹ nhàng ôm cô gái đang ngủ đặt lên giường.....

Lúc đang kê lại đầu cô lên gối, cô chợt mở mắt, muốn kêu to nhưng chỉ có thể phát ra tiếng “Ô ô.....ô ô.....”

Căn phòng đóng kín, chỉ có một chút ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu vào phòng, Đỗ Lôi Ti muốn nhìn rõ khuôn mặt người đàn ông này nhưng không thể

nào nhìn rõ được.....

Người đàn ông trầm giọng nói “Nhỏ giọng một chút, chẳng lẽ muốn đánh thứ tất cả mọi người sao?”

Đỗ Lôi Ti hoảng sợ nhìn người đàn ông trước mặt nhưng cũng im lặng, bởi vì phòng mẹ ngay sát bên cạnh.

Người đàn ông thấy cô nghe lời liền buông tay, nhỏ giọng nói “Là tôi!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy giọng người đàn ông, trừng mắt nhìn, cô dụi hai mắt, nhờ ánh trăng ngoài cửa sổ cô thấy rõ khuôn mặt người đàn ông, giật mình “Tổng thống.....”

Người đàn ông nhìn cô nói “Ngực của cô thật nhỏ!”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói, cúi đầu nhìn ngực mình, hai tay che ngực, tức giận nói “Lưu manh!”

“Hung khí đó của cô thật sự đối với tôi mà nói không có hứng thú gì!” Nói xong, anh nằm lên giường.

Đỗ Lôi Ti cắn răng, tức giận, rõ ràng ngực cô có thể ví như bánh bao, bị anh nói như vậy chẳng lẽ ngực cô không to bằng bánh bao sao?

Đỗ Lôi Ti tức giận ngồi dậy, mở đèn đầu giường, hai tay chống nạnh, ưỡn ngực, nhìn người đàn ông nằm bên cạnh nói “Ngực tôi rất lớn, là anh không có mắt nhìn, mới nói như vậy.....”

“Tôi nói đều là thật, ngực của cô rất nhỏ!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô.

“Tổng thống, anh có từng nghe người ta nói chưa? Ngực to nhưng lại không có đầu óc?” Đỗ Lôi Ti cười nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn mặt cô, lại nhìn ngực cô “Ngực cô nhỏ nhưng đầu óc cô cũng không tốt hơn là bao nhiêu!”

Đỗ Lôi Ti thấy anh nhìn ngực mình, vội vàng cầm gối che ngực, nhúm mày hỏi “Sao anh lại tới đây, hơn nữa sao anh lại biết nhà tôi?”

“Bí mật!” Bùi Tuấn Vũ nói xong kéo cô nằm xuống giường, kéo lại gần trong ngực.

Đỗ Lôi Ti khần trương nhỏ giọng hỏi “Không được.....anh nhanh đi đi, nếu không lát nữa mẹ tôi đi vào thì rất phiền toái!” Vừa nói vừa đẩy người đàn ông bên cạnh.

“Để tôi nghỉ ngơi một chút, tôi mệt quá!” Bùi Tuấn Vũ nhẹ giọng nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy khuôn mặt mệt mỏi của anh, không thể làm gì khác là để mặc cho anh nằm trên giường mình, cứ như vậy ngủ thiếp đi.....

Ngày hôm sau tỉnh dậy nhìn thấy cửa sổ đã đóng, cô cũng biết chuyện xảy ra hôm qua là thật, nhưng mà sao sáng ra lại không có ai?

Đỗ Lôi Ti dậy xếp chăn gối, đi ra khỏi phòng.....

“Lôi Ti, dậy rồi sao!” Mẹ Đỗ nói.

“Dạ, mẹ, trưa nay con phải quay về rồi, nếu không ông chủ sẽ mắng!” Đỗ Lôi Ti nói với mẹ.

“Uhm, mẹ chuẩn bị bữa sáng rồi, ăn thôi!” Nói xong cầm tay con gái đi tới bàn ăn.

Bùi Tuấn Vũ tự hỏi lòng rất nhiều lần, tại sao lại tới đây nhưng không ai có thể trả lời anh, anh muốn tìm ra đáp án, anh đã nghĩ ra rất nhiều ý nhưng vẫn không có kết quả.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái bên cạnh đang ngủ say, thật không biết nguy hiểm là gì, buổi tối lại mở cửa sổ, chỉ quần khăn tắm nằm trên bệ cửa ngủ, thật to gan.

May mà anh tới, nếu không sẽ làm người khác lo lắng, anh nhẹ nhàng kéo chăn, trùm lên người cô, anh đứng dậy đi ra khỏi phòng, lên máy bay trực thăng.....

“Tổng thống, chúng ta quay về sao?” Đường Vũ hỏi.

Bùi Tuấn Vũ bóp trán, ngược đầu, tựa lưng vào ghế “Quay về đi!”

Đường Vũ đi tới buồng lái, nói với phi công, máy bay lập tức cất cánh.

Đỗ Lôi Ti ăn sáng, cầm túi xách của mình “Mẹ, con phải đi rồi, mẹ phải tự chăm sóc mình thật tốt, mẹ nói với em dùm con, có thời gian con sẽ về thăm mọi người!” Nói xong, quay về phía mẹ phát tay, xoay người đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti ngồi trên thuyền, suy nghĩ về chuyện tối ngày hôm qua, cô thật không hiểu, sao tổng thống lại tới nhà cô?

Rõ ràng đã nói không muốn cô yêu anh nhưng sao anh lại làm vậy? Bây giờ cô đối với anh thật sự hơi rung động.....

Lúc vừa quay về tới phủ tổng thống, Bùi Mộng Na đi tới ôm cô, oán trách “Lôi Ti, cô thật không tốt, tại sao về nhà mà không nói với tôi, tôi cũng muốn đến thăm nhà cô?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô xin lỗi “Cô chủ, thật xin lỗi, tôi nghĩ đến thân phận cô nên mới không nói, hơn nữa hôm đó tôi cũng đi sớm, cho nên.....”

Bùi Mộng Na cảm thấy hết ý kiến, liếc cô nói “Lôi Ti, nếu tôi ghét bỏ gia đình cô, tôi sẽ không làm bạn với cô, haiz, thật sự chọn nhầm bạn rồi.....”

Đỗ Lôi Ti cười, ôm tay cô, làm nũng “Lần sau, nhất định tôi sẽ đưa cô đi cùng, cô chủ không nên tức giận, được không.....”

Bùi Mộng Na nhìn cô nói “Nhớ, lần sau nhất định phải gọi tôi!”

“Được, nhất định sẽ kêu cô!” Đỗ Lôi Ti gật đầu nói.

Vừa lúc đó Bùi Vũ tan học về, nhìn thấy cô đứng đó, tức giận nói “Giúp việc, mời ra khỏi nhà tôi, tôi ghét cô!”

Đỗ Lôi Ti nghe thằng bé nói liền giải thích “Tiểu Vũ, chuyện mà cháu nhìn thấy thật sự là hiểu lầm....”

“Hiểu lầm gì, rõ ràng ba nói muốn kết hôn với cô, thật không biết xấu hổ, cô lại dám cướp vị trí của mẹ tôi!” Bùi Vũ trách

Bùi Mộng Na thấy cháu mình nói như vậy, nghiêm mặt nói “Tiểu Vũ, sao cháu có thể nói như vậy? Bây giờ cháu đã lớn, không được nói như vậy!”

Bùi Vũ đau lòng nhìn cô, khóc lớn, vừa khóc vừa nói “Cô hư, cô cũng giúp người giúp việc này, cháu không thích cô!” Nói xong chạy về phòng mình.

Đỗ Lôi Ti áy náy nhìn bóng lưng thằng bé, quay đầu nói “Cô chủ, tiểu Vũ còn nhỏ, chúng ta phải giải thích thằng bé mới hiểu chứ?”

“Không sao, chỉ là một đứa trẻ, qua một thời gian sẽ không sao!” Bùi Mộng Na nói xong lại nói tiếp “Lôi Ti, bây giờ cô đã là chị dâu của tôi, sao lại gọi tôi là cô chủ?”

“Cô chủ, cô cũng không phải không biết tình hình của tôi thế nào!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na nói “Dù gì bây giờ cô cũng là chị dâu của tôi, cô biết không?”

“Đã biết, vậy bây giờ tôi về phòng thay đồ đây cô!” Đỗ Lôi Ti trợn mắt

Bùi Vũ chạy về phòng, đóng cửa, nằm lên giường khóc, tại sao cô lại giúp người giúp việc kia chứ? Nếu mẹ cậu quay về thì phải làm sao?

Mặc dù cậu hận mẹ nhưng không hy vọng người khác thay thế vị trí của mẹ, nghĩ tới đây, cậu dùng tay lau nước mắt, cô cùng ba giúp đỡ cô ta, cậu cũng sẽ có cách chỉnh cô ta.....

Nghĩ tới đây Bùi Vũ chạy ra khỏi phòng.....

“Quản gia, ông có keo 502 không, tôi muốn dùng một chút!” Bùi Vũ nở nụ cười như thiên sứ hỏi.

“Cậu chủ, cậu dùng cái đó làm gì, tôi giúp cậu làm!” Quản gia nói.

“Quản gia tôi có thể tự làm, tôi muốn bản thân tự làm việc của mình!” Bùi Vũ cười ngọt ngào nói.

“Vậy thì được, cậu chủ, chờ một chút, tôi đi lấy cho cậu!” Nói xong quản gia đi tới kho tìm.

Qua một lúc lâu quản gia đi tới nói “Cậu chủ, của cậu đây!” Nói xong đưa cho cậu.

Bùi Vũ vui mừng nhận lấy “Cảm ơn quản gia, đúng rồi, quản gia, khi nào thì ăn cơm?”

“Nửa tiếng nữa sẽ ăn tối!” Quản gia cung kính trả lời.

“Biết rồi, vậy tôi về phòng trước!” Nói xong lắc mông chạy về phòng mình.

Bùi Mộng Na đi vào phòng Đỗ Lôi Ti mở miệng “Chị dâu, mấy ngày nay chị ở với anh trai em thế nào?”

“Còn thế nào chứ, vẫn như cũ, chỉ là tổng thống thật sự rất đẹp trai.....”

Bùi Mộng Na nghe vậy cười xấu xa nói “Sao, chị thích anh em rồi sao?”

Đỗ Lôi Ti hoảng hốt “Sao có thể, sao tôi thích anh cô chứ? Lại nói, hợp đồng rõ ràng đã ghi.....”

“Quan tâm tới hợp đồng đó làm gì? Anh tôi là loại người gì chứ? Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti nghiêm túc nghĩ “Tổng thống đẹp trai nhưng quá keo kiệt, hơn nữa lại lạnh lùng, còn có những lúc hơi khó hiểu!”

“Ha ha ha.....Lôi Ti, chị rất hiểu rõ anh em, em là em gái anh ấy nhưng vẫn còn không hiểu, xem ra, chị.....”

Đỗ Lôi Ti nhìn khuôn mặt cười xấu xa của cô nói “Mộng Na, sau này không được hỏi nữa!”

“Được rồi, không đùa chị nữa, chúng ta đi ăn cơm!” Nói xong kéo Đỗ Lôi Ti ra khỏi phòng.

Bùi Vũ nhìn cô cùng người giúp việc sắp trở thành mẹ mình đi xuống, cười đi tới “Dì à, thật xin lỗi, cháu biết sai rồi, cô nói đúng, đây là sự lựa chọn của ba, dì đừng giận cháu được không?”

Đỗ Lôi Ti nghe thằng bé nói vậy, mỉm cười ôm thằng bé vào lòng, vui mừng nói “Dì không giận!”

“Cảm ơn dì, lát nữa ăn cơm, dì ngồi cạnh cháu được không?” Bùi Vũ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83

Đỗ Lôi Ti vui mừng gật đầu mỉm cười nói “Được, dì cũng thích tiểu Vũ!”

Bùi Vũ rời khỏi ngực cô, kéo cô đi về phía bàn ăn.

Bùi Mộng Na nhìn thấy vậy rất vui, cô không ngờ, tiểu Vũ có thể tiếp nhận Lôi Ti nhanh như vậy, cô cũng theo sau đi tới bàn ăn.

“Dì ơi, dì ngồi đây đi, như vậy dì cũng có thể gấp thức ăn cho cháu!” Nói xong Bùi Vũ cũng ngồi trên ghế.

“Ba, ba về rồi sao?” Bùi Vũ nói xong chạy tới cạnh ba.

“Ừ!” Bùi Tuấn Vũ đơn giản trả lời.

“Anh, bây giờ một nhà chúng ta rất vui vẻ, bây giờ tiểu Vũ đã tiếp nhận chị dâu cho nên bây giờ thật hạnh phúc!” Bùi Mộng Na vui mừng nói.

Bùi Tuấn Vũ cầm tay con trai đi tới bàn ăn ngồi xuống, Bùi Mộng Na nhìn thấy Đỗ Lôi Ti còn đứng, vì vậy mở miệng “Chị dâu, nhanh ngồi đi, chúng ta ăn cơm!”

Trong lúc nói chuyện Bùi Tuấn Vũ cũng không nhìn cô, Đỗ Lôi Ti ngồi xuống.....

Lúc Đỗ Lôi Ti ngồi xuống, cảm thấy dưới móng có gì đó nhưng thấy tất cả mọi người đã ngồi nên cô không dám mở miệng.

Bùi Vũ nhìn cô, nở nụ cười, vừa cười vừa nói “Dì ơi, có phải dì ngồi cảm thấy không thoải mái không?”

Đỗ Lôi Ti đỏ bừng mặt, không dám mở miệng.

“Tiểu Vũ, cháu cười gì vậy?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi.

“Không có gì, chỉ là cháu cảm thấy rất vui!” Bùi Vũ cười nói.

Cứ như vậy bữa ăn tối kết thúc.

Bùi Tuấn Vũ quay về phòng làm việc!

Đỗ Lôi Ti cũng muốn đứng lên nhưng cô làm thế nào cũng không thể nào đứng dậy được.

“Chị dâu, sao chị vẫn còn ngồi đó, mau về phòng nghỉ ngơi cho khỏe đi, nếu không sẽ không có sức chuẩn bị cho hôn lễ!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

“Ha ha ha ha.....cô lên trước đi, tôi ngồi đây một lát nữa sẽ lên!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

“Vậy cũng được, em về phòng đây!” Nói xong, Bùi Mộng Na đứng dậy quay về phòng.

Cả phòng lớn chỉ còn lại một lớn một nhỏ ngồi đó, Bùi Vũ vui vẻ nói “Dì à, sao đi không quay về phòng?”

Choáng, thằng bé này biết rõ còn hỏi, rõ ràng đây chính là kiệt tác của thằng bé vậy mà vẫn giả bộ tốt bụng hỏi.

Đỗ Lôi Ti tức giận mở miệng “Vay sao cháu còn chưa đi?”

“Dì à, cháu muốn đi cùng dì cho nên mới ngồi đây chờ dì?” Bùi Vũ chậm rãi nói.

Đỗ Lôi Ti chợt nghĩ, cô đang mặc áo khoác, vì vậy cô cởi áo khoác, buộc lên eo, cô dùng sức từ trên ghế đứng dậy, mảnh vải dưới mông dính trên ghế còn mông được áo khoác che lại, cô đi tới cạnh Bùi Vũ mỉm cười nói “Tiểu Vũ, sau này đừng làm những trò thế này nữa!”

Nói xong xoay người đi về phòng, mở tủ lấy quần áo đi tắm.

Xem ra cô thật sự xem thường thằng bé này rồi, sau này phải làm sao chứ???

“Cô ngủ trong đó sao?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“A! Tôi ra ngay!” Đỗ Lôi Ti thay đồ ngủ đi ra.

Khi ra ngoài nhìn thấy anh, Đỗ Lôi Ti không tự chủ được nghĩ tới chuyện tới qua, khuôn mặt lập tức nóng bừng.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô rồi đi vào phòng tắm.

Đỗ Lôi Ti ngồi trước bàn trang điểm sấy khô tóc sau đó mở máy tính đọc tiểu thuyết.

Hả? Sao giới thiệu văn tắt câu chuyện lại giống chuyện đã xảy ra với cô vậy?

Tác giả truyện này có bút danh thật kỳ quái, sao lại gọi Bà Mai chứ, ha ha.....

Đỗ Lôi Ti vừa xem vừa cười.

Bùi Tuấn Vũ từ trong phòng tắm đi ra, nhìn thấy cô cười, mở miệng nói “Không nên cười làm người khác sợ như vậy!”

Đỗ Lôi Ti ngưng tiếng cười, nhìn bóng lưng anh, lén làm mặt quỷ, quay đầu tiếp tục nhìn máy tính, một lúc sau tắt máy, lên giường, vươn tay tắt đèn bàn.

Bùi Tuấn Vũ từ trong ngăn kéo lấy ra một cái hộp đưa cho cô “Cầm lấy!”

Đỗ Lôi Ti ngồi dậy, nhận lấy cái hộp, nhất thời tròn to mắt, điện thoại cảm ứng mới nhất, thật sự rất đẹp, Đỗ Lôi Ti nhìn người đàn ông trước mặt “Cảm ơn!”

Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói “Tôi không muốn người khác nói, phu nhân tổng thống mà lại dùng một chiếc điện thoại cũ!”

“Điện thoại của tôi cũng rất tốt, chỉ là, so với điện thoại của anh thì hơi cũ một chút nhưng dùng vẫn rất tốt!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Tuấn Vũ vươn tay muốn lấy lại “Không cần thì trả lại đây!”

Đỗ Lôi Ti lo lắng ôm trước ngực “Không lấy mới phí, tôi sẽ dùng!”

Nói xong, mở hộp ra, cầm điện thoại mãi không buông.

Bùi Tuấn Vũ nằm dài trên giường, tắt đèn, cả phòng tối đen, cô đưa tay đặt điện thoại lên đầu giường, đưa lưng về phía anh ngủ.

Đỗ Lôi Ti thật không ngờ, tổng thống lại tặng quà cho cô, bây giờ thấy tổng thống quan tâm cô như vậy liền lén nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

Buổi sáng sau khi thức dậy, Đỗ Lôi Ti vội vàng đi tới phòng Bùi Mộng Na, cầm điện thoại mới vui vẻ nói “Mộng Na, mau xem, đây là điện thoại tổng thống mới mua cho chị!”

Bùi Mộng Na còn ngái ngủ mở mắt, không còn sức nói “Lôi Ti, em còn muốn ngủ, tí nữa nhìn.”

“Mộng Na, mau dậy đi, đừng ngủ nữa, mặt trời chiếu tới mông rồi!” Nói xong lôi kéo cô.

Bùi Mộng Na không thể làm gì khác hơn là ngồi dậy, tựa vào đầu giường “Chuyện gì mà gấp như vậy?”

“Mộng Na, em xem chiếc điện thoại này đi, tôi qua tổng thống đưa cho chị!” Đỗ Lôi Ti cầm điện thoại nói.

“Một chuyện nhỏ như vậy mà chị cũng gọi em dậy, chỉ là một cái điện thoại thôi mà!” Nói xong lại nằm xuống giường.

“Mộng Na, Mộng Na xinh đẹp, đừng ngủ nữa, lát nữa chị còn phải thử áo cưới, em đi cùng chị đi?” Đỗ Lôi Ti làm nũng.

Bùi Mộng Na nhìn Đỗ Lôi Ti, hí hóp mắt hỏi “Lôi Ti, em phát hiện ra chị có chút thay đổi.....!”

“Thay đổi gì?” Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi.

“Em cảm thấy chị ngày càng gấp gấp!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

“Làm gì có, sao chị có thể gấp gấp chứ?” Đỗ Lôi Ti bác bỏ.

Bùi Mộng Na cười, từ từ đến gần cô nói “Có phải chị thích anh trai em không?”

Đỗ Lôi Ti bị nói sững sờ, ngay sau đó phản ứng lại “Làm sao có thể, chị không thích anh ấy, cả ngày nhăn nhó như một tờ giấy, lạnh lùng như băng!”

“Thật sự không thích?” Bùi Mộng Na không tin hỏi lại lần nữa.

“Thật, thật, làm sao chị có thể thích người đàn ông lạnh lùng đó chứ?” Đỗ Lôi Ti nói, khuôn mặt cũng đỏ lên.

“Chị nhìn xem, chị nhìn xem.....”

“Thì sao, nhìn cái gì chứ?”

“Chị còn nói chị không yêu anh em? Nếu thật sự không yêu, em hỏi chị một vấn đề, sao lúc nói chuyện lại cá lăm như vậy, hơn nữa khuôn mặt lại đỏ như mông khi?” Bùi Mộng Na nói xong càng tiến gần hơn.

“Chị.....chị.....chị thật sự không có!” Đỗ Lôi Ti khàn khàn.

“Lôi Ti, nếu chị yêu anh em thì thổ lộ đi, không cần phải yêu đơn phương như vậy, nếu anh trai em cũng yêu chị, vậy thì hợp đồng kia có thể hủy bỏ, như vậy không phải rất tốt sao?”

“Nhưng mà.....” Đỗ Lôi Ti muốn phản bác nhưng cô lại cảm thấy cô ấy nói đúng.

Bùi Mộng Na hưng phấn nói “Lôi Ti, đừng nhưng gì nữa, ngàn vạn lần không được bỏ qua cơ hội này nếu không chị sẽ hối hận, chị biết không?”

“Nhưng lỡ tổng thống không thích chị thì phải làm sao?”

“Vậy còn có thể làm sao, chị phải khiến anh ấy thích chị, chị phải cố gắng, em tin anh em sẽ yêu chị!” Bùi Mộng Na khẳng định.

Cô đang suy nghĩ không biết cô thích tổng thống từ lúc nào? Cô thật sự muốn biết nhưng không có ai cho cô biết đáp án, là ở buổi họp báo hay là lúc công chúa đánh cô, hay là khi về phủ tổng thống anh tặng cô chiếc điện thoại?

Vừa nghe những gì Mộng Na, cô thật sự đồng lòng nhưng nếu như tổng thống không thích cô, vậy cô phải làm sao? Sau này làm sao nhìn mặt tổng thống chứ?

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô do dự liền khuyên “Lôi Ti, chị phải thử một lần, nếu không chị làm sao biết kết quả sẽ thế nào chứ?”

Đỗ Lôi Ti vẫn im lặng không nói gì, nhìn chiếc điện thoại nghĩ tới về mặt của tổng thống.....

“Chị tự mình suy nghĩ đi!” Nói xong Bùi Mộng Na từ trên giường đi vào phòng tắm.

Trong đầu Đỗ Lôi Ti đều là những lời Mộng Na nói, thôi vậy chết thì chết, thích chính là thích, tại sao lại phải giấu, nếu bị tổng thống từ chối cô liền nói là cô đùa thôi, cũng sẽ không lung tung.

Nhưng bây giờ cô thật sự lo lắng thằng bé kia, hôm qua thằng bé dính keo lên ghế cô ngồi, xem ra cuộc sống sau này của cô sẽ không dễ dàng.

Đỗ Lôi Ti quay về phòng mình, lấy giấy bút, ngồi trước bàn trang điểm viết thư “Anh như mặt trời còn em như một chú dê con trên cánh đồng cỏ xanh! Anh là hướng tây em như mặt trời! Em thích anh!!! Anh là hướng bắc còn em như cơn gió Bắc Hạp! Anh là hướng nam em chính là cô gái trong lòng anh! Đông Nam Tây Bắc, anh là người em yêu! Em thích anh, có chừng mực, tiết chế, anh, em thích anh! Tổng thống, em biết như vậy là vi phạm điều khoản trong hợp đồng, cũng là điều cấm kỵ của anh, nhưng mà thích chính là thích!”

Cô viết xong, kiểm tra lại lần nữa, cô lẩm bẩm “Oa, mình thật tài, viết thư giống như thơ, ha ha.....”

Đỗ Lôi Ti bỏ thư vào phong bì, đi tới phòng ăn hỏi “Tiểu Ngọc, tổng thống chưa xuống sao?”

“Thưa phu nhân, tổng thống chưa xuống!” Tiểu Ngọc mở miệng.

Đỗ Lôi Ti cười nói “Tiểu Ngọc, đừng nói chuyện với tôi như vậy, tôi không quen lắm, chúng ta là bạn mà!”

“Phu nhân, như vậy không tốt đâu, dù sao.....” Tiểu Ngọc khò sò nói.

“Được rồi, tiểu Ngọc, tôi cũng không làm khó cô nhưng mà tôi không thích cô đối với tôi quá xa lạ, đúng rồi bữa sáng đã xong chưa?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

“Dạ đã chuẩn bị xong!”

“Tiểu Ngọc, cô chuẩn bị bữa sáng của tổng thống cho tôi, tôi sẽ đưa lên!”

“Vâng, xin chờ một chút!”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy tiểu Ngọc bê bữa sáng đi tới, đưa tay nhận lấy “Đưa tôi!”

Xoay người đi về phía phòng làm việc của tổng thống.

“Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!”

Đỗ Lôi Ti bê bữa sáng vào, mỉm cười nói “Tuấn Vũ, bữa sáng của anh đây.

Bùi Tuấn Vũ khoanh tay trước ngực nhìn cô.

Cô đem bữa sáng đặt trên bàn làm việc, từ trong túi lấy ra phong thư, để trước mặt tổng thống “Tổng thống, cái này của anh, tôi đi ra anh hãy xem!” Nói xong, chạy nhanh như làn khói.

Bùi Tuấn Vũ đứng dậy, ba bước cũng thành hai bước, đuổi theo kéo cô vào lòng.

Đỗ Lôi Ti giằng giàng nhưng cô càng gãy giữa Bùi Tuấn Vũ càng siết chặt tay, trong lúc nhất thời, hai người sát gần nhau, đầu của cô tựa vào ngực anh.

Cách một lớp áo sơ mi mỏng cô có thể cảm thấy thân nhiệt trên cơ thể anh, không tự chủ được nhích lại gần.

Đỗ Lôi Ti cảm thấy tư thế này thật mập mờ, cô không gãy giữa nữa, ngược mắt nhìn người đàn ông trước mặt, khuôn mặt bóng loáng lộ ra nét nam tính, bây giờ cô rất kích động, muốn đưa tay chạm vào.....

“Cô muốn làm gì?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Không có, không có gì.....” Đỗ Lôi Ti dùng hết hơi sức đẩy người đàn ông trước mặt ra chạy ra ngoài.

“Lôi Ti, sao chị hốt hoảng như vậy? Có ai đuổi theo chị sao?” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti kéo Bùi Mộng Na vào phòng mình đóng cửa lại, Đỗ Lôi Ti khẩn trương nói “Mộng Na, chị nghe lời em, vừa mới thổ lộ với anh trai em!”

Bùi Mộng Na lộ ra khuôn mặt vui mừng “Có thật không?”

Đỗ Lôi Ti gật đầu “Thật!”

“Vậy chị nói với anh em thế nào? Anh trai em trả lời thế nào?” Bùi Mộng Na vội hỏi.

“Chị không nói với anh trai em!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

Bùi Mộng Na nhất thời tối sầm mặt “Vậy chị thổ lộ thật sao?”

“Thật!”

“Chị đã thổ lộ sao lại không biết anh em nói gì?” Bùi Mộng Na sốt ruột.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Chị viết thư, chị mới đưa cho anh ấy rồi chạy ra ngoài.”

Bùi Mộng Na cảm thấy không còn gì để nói “Sao chị phải chạy chứ, anh em cũng sẽ không ăn thịt chị, hơn nữa thời đại nào rồi mà còn viết thư? Có gì

thì cứ nói thẳng là được, sao lại phải tốn sức như vậy?"

"Chị cảm thấy viết thư tỏ tình sẽ tình cảm hơn, hơn nữa nếu trực tiếp tỏ lộ chị làm không được!"

Bùi Mộng Na tối sầm mặt.

.....

"Tình cảm gì chứ? Có phải chị từ thời cổ đại xuyên tới đây không vậy?"

"Mộng Na, dịu dàng một chút, không được như vậy, như vậy rất không dịu dàng!" Đỗ Lôi Ti cười nói.

Lúc này Bùi Mộng Na không còn gì để nói, trợn mắt "Em như vậy không phải do chị sao?"

Đỗ Lôi Ti mím môi nói "Mộng Na, đừng tức giận. Bây giờ phải làm sao?"

"Mặc kệ!"

"Đừng như vậy. Chị biết sai rồi, làm ơn, bây giờ phải làm sao?" Đỗ Lôi Ti nài nỉ.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cuống quýt chạy ra ngoài, cầm phong thư trên bàn lên xem.

Anh nhú mày xem thư, vo tròn là thư ném vào thùng rác.

Xem ra anh khiến cô có ảo tưởng mới có thể phát sinh ra chuyện này.

Bùi Tuấn Vũ đứng lên đi ra khỏi phòng làm việc, đi về phía phòng ngủ.

Anh đẩy cửa đi vào, nhú mày lạnh giọng "Mộng Na, em ra ngoài đi!"

Bùi Mộng Na cảm thấy có chuyện gì đó, đi tới hỏi "Anh, sao vậy?"

"Đi ra ngoài!" Bùi Tuấn Vũ đuổi khách.

Đỗ Lôi Ti khăn trương từ trên giường đứng dậy, lạnh lùng nhìn người đàn ông đang tức giận trước mặt.

"Anh, rốt cuộc là có chuyện gì?" Bùi Mộng na vẫn như cũ hỏi.

"Đi ra ngoài!" Bùi Tuấn Vũ nói xong đẩy cô ra ngoài cửa, sau đó đóng cửa lại.

"Tuấn Vũ, anh.anh, anh." Đỗ Lôi Ti vừa nói vừa lui về phía sau.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô chăm chăm, từ từ đi tới, kéo cô về phía mình, giọng nói lạnh lẽo "Sao? Yêu tôi?"

Bây giờ Đỗ Lôi Ti cảm thấy rất kỳ quái, rõ ràng lúc nãy cô vào phòng anh vẫn bình thường, sao giờ lại trở nên thế này?"

Nguyên nhân là tại lá thư sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85

Lúc này Đỗ Lôi Ti vừa khăn trương vừa sợ, mở to mắt nhìn anh "Anh.....anh.....anh làm sao vậy?"

"Lúc ký hợp đồng tôi đã nói rõ với cô không được yêu tôi nhưng hình như cô đã quên mất thân phận của cô thì phải, cô nhập vai hơi sâu rồi đấy?" Hai người nhìn nhau, ánh mắt Bùi Tuấn Vũ khẽ thoáng kinh ngạc chỉ mấy giây sau đó là giọng nói lạnh lẽo.

"Cái gì?" Đỗ Lôi Ti phục hồi tinh thần, trong khoảng thời gian ngắn vẫn chưa thể tiêu hóa hết những lời anh nói.

"Nhớ, quan hệ của cô bây giờ chỉ là hợp đồng!" Nói xong anh đưa lưng về phía cô đi tới cửa sổ!

"Cô chỉ là một thể thân, quan hệ chỉ có trong hợp đồng!" Hai câu này không ngừng vang lên bên tai cô, giống như chậu nước đá trong mùa đông khắc

nghiệt, xối lên người cô, khiến cô lạnh đến không thờ nổi.

Anh thật sự vẫn khinh thường cô, cứ như vậy đã kích cô.

Tức giận, thật là quá đáng, hiện tại dùng hai từ này không đủ để diễn tả tâm trạng trong lòng cô, nên dùng là tức giận mới có thể biểu đạt tâm tình của cô bây giờ.

Cô phần nộ không phải bởi vì anh từ chối cô, cũng không phải bởi vì sự đã kích của anh mà bởi vì câu nói quan hệ trên hợp đồng kia.

Bất cứ ai cũng có thể xem thường cô nhưng chỉ có duy nhất anh là không thể, thân phận của cô bây giờ là do anh tạo thành, là anh ép cô ký bản hợp đồng kia.

Thật ra bây giờ cô cũng đang tự trách mình, tại sao chỉ vì một số tiền sau khi chia tay mà ký cái hợp đồng kia?

Đỗ Lôi Ti thầm mắng mình: đáng đời, bây giờ thì tốt rồi, để người ta đào hố cho mình nhảy xuống, chỉ thiếu là người chưa đầy vết thương nữa mà thôi.

Đỗ Lôi Ti đỏ hoe hai mắt nhìn lưng anh "Bùi Tuấn Vũ, anh thật là khốn khiếp, anh cho rằng tôi viết lá thư này cho anh sao? Anh cho rằng tôi sẽ thích một người khốn khiếp như anh sao? Anh quá đề cao bản thân rồi, không biết thẹn là gì!"

Nói xong Đỗ Lôi Ti nghênh ngang rời khỏi phòng.

Không khí trong phòng quá yên tĩnh, yên tĩnh đến kỳ lạ, Bùi Tuấn Vũ chậm rãi xoay người lại, nhìn cửa phòng đã đóng, vì vậy cũng đi về phòng làm việc.

Lúc đi vào phòng làm việc, Bùi Tuấn Vũ nhìn tờ giấy viết thư màu hồng bị vò nát nằm trong sọt rác.

Đỗ Lôi Ti chạy ra khỏi phòng, đi tới vườn hoa ngồi xuống khóc "Hu Hu, tên đàn ông chết tiệt không có lương tâm, không thích tôi thổ lộ thì cũng không nên nói khó nghe như vậy? Bây giờ thì tốt rồi, mặt thể diện, sau này làm sao đối diện với tên đàn ông chết tiệt kia chứ?"

Cô thật là bi thương khi gặp phải người đàn ông như vậy!

Bùi Tuấn Vũ từ chối gây đã kích cho cô rất lớn, cô ngồi trên xích đu không ngừng lau nước mắt nhưng nước mắt vẫn không ngừng rơi.

Phải làm sao đây?

Đúng rồi, cô chợt nghĩ tới, đã từng xem trên tivi, có một người đàn ông đẹp trai an ủi một cô gái vừa mới bị từ chối "Đừng khóc, được không?"

Cô gái nói "Tôi cũng không muốn khóc nhưng nước mắt cứ không ngừng rơi!"

"Vậy lúc cô khóc hãy ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh, nước mắt sẽ không rơi nữa!"

Lúc nghe cuộc đối thoại này, cô còn nói cô gái kia quá khoa trương, nghĩ lại thì phát hiện ra tình trạng lúc này của mình cũng giống như cô gái kia.

Cho nên, Đỗ Lôi Ti cũng ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, kết quả vừa ngẩng đầu, ông trời cũng không giúp cô, sao lại đen thui như vậy.

Điều này lại càng làm cho cô khóc lớn hơn.

Tiểu Thanh đứng một bên trộm nhìn, nở nụ cười âm hiểm "Hừ, đáng đời, mày cũng có ngày hôm nay, ngày đó mày cầu xin cho tao sẽ càng làm cho tao hận mày mà thôi!"

"Lôi Ti, đã xảy ra chuyện gì?" Bùi Mộng Na bước nhanh đến hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô, càng khóc to hơn, vừa lau nước mắt, vừa nức nở "Mộng Na...hu hu...."

Vừa mới gọi nước mắt lại rơi xuống.

Bùi Mộng Na đứng đó, hoảng hốt, lại mở miệng hỏi "Lôi Ti, rốt cuộc có chuyện gì, anh em làm gì chị?"

"Tổng, tổng thống.....anh....." Đỗ Lôi Ti nức nở.

Bùi Mộng Na tròn mắt "Lôi Ti, chị có thể nói hết cho em nghe không, thật là sốt ruột?"

Đỗ Lôi Ti uất ức nhìn cô, khẽ nói "Mộng Na, chị bị tổng thống mắng, cũng chính vì em....."

"Nói trọng điểm!" Bùi Mộng Na tức giận lớn tiếng.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô muốn nổi giận, lo lắng mở miệng "Anh em từ chối chị!" Nói xong lại gào khóc.

Bùi Mộng Na tối sầm mặt, im lặng một lúc rồi mở miệng "Anh em vừa rồi nổi nóng như vậy, chị lại khóc thành như thế này chỉ vì chuyện này sao?"

"Anh trai khốn kiếp của em nói chị chỉ là thể thân, nói quan hệ của anh ấy và chị chỉ là trên hợp đồng!"

"Chị nói gì? Anh em thật sự nói như vậy sao?" Bùi Mộng Na không tin lớn tiếng hỏi.

Đỗ Lôi Ti than thở "Thật, em không biết anh ấy nói khó nghe thế nào đâu!"

"Có phải đầu óc anh em có vấn đề rồi không, tại sao lại như vậy chứ?" Bùi Mộng Na không tin nói.

"Anh ấy chính là một người đàn ông chết tiệt!" Đỗ Lôi Ti nói.

Đỗ Lôi Ti ngẩng đầu nhìn Bùi Mộng Na đứng bên cạnh nói "Thật xin lỗi, chị lỡ lời, chị chỉ nhất thời nóng nảy, mới gọi anh trai em là một tên khốn kiếp!"

Bùi Mộng Na gật đầu "Em đồng ý với lời chị nói, anh trai em thật khốn kiếp, như thế này không đau lòng sao được!"

Chỉ là Bùi Mộng Na tò mò về nội dung bức thư nên mở miệng hỏi "Lôi Ti, nội dung bức thư mà chị viết cho anh trai em là gì? Em thật sự muốn biết? Chị nói cho em nghe đi?" Cô làm nũng.

Đỗ Lôi Ti lau khô nước mắt, xấu hổ cười "Không có gì, chị cũng không viết gì nhiều!"

Bùi Mộng Na bĩu môi, mặt không tin nói "Em không tin chị không viết gì nhiều, nhanh khai báo!" Nói xong, cô muốn làm Đỗ Lôi Ti nhột.

Đỗ Lôi Ti dẩy muốn bỏ chạy, nhưng không thể thoát khỏi tay cô, cho nên cuối cùng chỉ có thể cầu xin "Chị nói, chị nói, đừng làm chị nhột....."

Lúc này Bùi Mộng Na mới thu tay lại, hai người ngồi trên xích đu, Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói "Trước tiên nói rõ, chị nói em không được cười chị!"

"Được, em sẽ không cười chị, nhanh nói đi!" Bùi Mộng Na thúc giục.

Đỗ Lôi Ti mở miệng "Anh như mặt trời còn em như một chú dê con trên cánh đồng cỏ xanh! Anh là hướng tây em như mặt trời! Em thích anh!!! Anh là hướng bắc còn em như cơn gió Bắc Hợp! Anh là hướng nam em chính là cô gái trong lòng anh! Đông Nam Tây Bắc, anh là người em yêu! Em thích anh, có chừng mực, tiết chế, anh, em thích anh! Tổng thống, em biết như vậy là vi phạm điều khoản trong hợp đồng, cũng là điều cấm kỵ của anh, nhưng mà thích chính là thích!"

Bùi Mộng Na vừa nghe cô nói xong, tròn to mắt, miệng há hốc, kinh ngạc nhìn cô "Lôi Ti, đây chính là thư tỏ tình chị viết cho anh trai em?"

Đỗ Lôi Ti nhìn cô gật đầu "Đúng, em không cảm thấy rất tình cảm sao?"

Bùi Mộng Na đưa tay gõ đầu cô, tức giận nói "Tình cảm gì chứ, mẹ kiếp, đây là lần đầu tiên em nghe thấy có người viết thư tỏ tình như vậy!"

Đỗ Lôi Ti vừa xoa đầu vừa nói "Chị cảm thấy rất được!"

"Mẹ kiếp, được cái gì chứ? Không trách được anh trai em lại tức giận như vậy, nếu là em thì em cũng sẽ tức giận như vậy, chị thật là hài hước!" Bùi Mộng Na nói xong im lặng lắc đầu.

Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi "Vậy phải viết như thế nào?"

"Lúc trước chị chưa học qua cách viết thư tỏ tình sao?" Bùi Mộng Na hỏi.

"Không có, chị từng quen một người, lúc học đại học, là anh ấy tỏ tình, kết quả trước khi tới phủ tổng thống hai ngày anh ấy gọi điện thoại chia tay chị!"

"Tại sao?" Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi.

"Anh ấy nói mỗi lần anh ấy giới thiệu tên chị với bạn bè, ai cũng nghĩ anh ấy bán bao cao su!" Đỗ Lôi Ti như không có chuyện gì nói.

"Phụt.....Bạn trai trước đây của chị thật khôi hài!"

"Mộng Na, em mới nói không nên viết thư như vậy, thế phải viết như thế nào?"

Bùi Mộng Na nhìn cô, ra vẻ tiền bối "Thư tình, đơn giản chỉ là tỏ tình, càng buồn càng tốt!"

"Phu nhân, tổng thống nói cô đi thử áo cưới!" Tiểu Ngọc cung kính nói.

"Cô đi xuống trước đi!" Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti vẫn còn sợ hãi nói "Mộng Na, chị không dám đi, vừa rồi tổng thống thật sự rất đáng sợ.

"Có gì mà không dám, anh em cũng sẽ không ăn thịt chị!"

"Mộng Na, vậy em đi cùng chị đi!" Đỗ Lôi Ti làm nũng, không ngừng lắc tay Bùi Mộng Na.

Bùi Mộng Na không thể làm gì khác hơn là gật đầu đồng ý, hai người đi vào phòng.

Tiểu Thanh thấy hai người đi xa, né ra chỗ khác, buồn bực nghĩ "Sao vừa rồi cô ta lại khóc đến đau lòng như vậy? Rốt cuộc cô chủ nói với cô ta viết cái gì?"

Cô ta cảm thấy thật cổ quái nhưng cô ta không thể đắc tội với những người này.....

Đỗ Lôi Ti đi theo Bùi Mộng Na vào phòng khách.

Bên trong phòng khách cũng không nhìn thấy bóng dáng tổng thống, lúc này Đỗ Lôi Ti mới yên tâm, thở phào nhẹ nhõm, trong lòng nghĩ thật may tên khốn kia không ở đây, nếu không cô không biết phải đối mặt với anh ta thế nào!

"Lôi Ti, chị đang làm gì vậy?" Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

"Không có, không có gì....." Đỗ Lôi Ti vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86

"Có phải chị đang tránh né anh em không?" Bùi Mộng Na khẽ nói bên tai cô.

Đỗ Lôi Ti bị cô nói sững sờ, choáng nha, sao lại có thể chuẩn như vậy chứ?

Bùi Mộng Na nhìn cô cười "Có phải chị đang nghĩ sao em lại đoán chuẩn như vậy phải không?"

Đỗ Lôi Ti nhìn cô sùng bái, kích động "Mộng Na, sao em hay vậy, sao có thể đoán được vậy chứ?"

Bùi Mộng Na nhìn cô lắc đầu "Không phải em hay mà là về mặt kia của chị ai nhìn cũng biết!"

"Sao có thể chứ, vốn dĩ chị giấu rất kỹ, người khác không thể biết được!" Đỗ Lôi Ti khẳng định.

"Chị vừa vào cửa liền lén lút, hết nhìn đông lại nhìn tây, người khác nhìn cũng biết chị đang trốn ai!" Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti lại gần hỏi "Rõ ràng như vậy sao?"

"Đúng, rất rõ ràng!" Bùi Mộng Na gật đầu nói.

"Phu nhân, cô chủ, nhà thiết kế đã chờ lâu rồi, hai người nhanh một chút!" Tiểu Ngọc mở miệng.

Bùi Mộng Na không nói gì, cầm tay Đỗ Lôi Ti đi vào phòng.

Đỗ Lôi Ti sợ hỏi "Mộng Na, nếu gặp tổng thống phải làm sao?"

"Mẹ kiếp!"

"Cái gì?" Đỗ Lôi Ti kinh ngạc.

Bùi Mộng Na thật sự kích động muốn bóp chết người trong phòng "Chị nói phải làm sao?"

Đỗ Lôi Ti nhìn cô, yếu ớt trả lời "Chị cũng không biết....."

Bùi Mộng Na chợt dừng chân tức giận nhìn cô "Chị còn biết gì chứ? Nhìn thấy anh ta đã sợ vậy còn làm gì được chứ, chị không cần phải như vậy, không cần phải tránh né anh em, đừng quên, bây giờ chị cũng đã là chủ ở đây, biết chưa?"

"Được, chị biết nhưng mà chị....." Đỗ Lôi Ti còn chưa nói hết đã bị cắt ngang.

"Nhưng cái gì chứ? Chị nghe em!" Nói xong, cầm tay cô đi vào phòng ngủ.

Lúc Bùi Mộng Na đẩy cửa vào, Đỗ Lôi Ti nhìn thấy bóng người mà cô không muốn nhìn thấy nhất, vừa muốn trốn tránh liền bị kéo vào.

Bùi Mộng Na nhìn những người trong phòng ngủ, gượng cười, khẽ nói bên tai Đỗ Lôi Ti “Chạy cái gì chứ?”

Đỗ Lôi Ti cũng cười trả lời “Chị thật sự rất sợ!”

“Sợ gì chứ? Không phải em nói chị cứ nghe lời em sao?”

“Được!”

“Hai người đứng đó làm gì vậy?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na nhìn anh trai cười “Không có gì, chỉ nói với chị dâu một số chuyện, không tiện nói ra ngoài!”

“Đứng ngây ngốc ở đó làm gì, lễ phục đã đưa tới, mặc thử xem!” Bùi Tuấn Vũ thay đổi thái độ nói chuyện.

Bùi Mộng Na đẩy Đỗ Lôi Ti đang đứng sững sờ ở cửa vào lòng anh trai cười nói “Anh, em đưa cô dâu tới cho anh rồi, anh thưởng gì cho em chứ?”

Đỗ Lôi Ti theo phản xạ muốn tránh ra nhưng cánh tay của người đàn ông ngày càng ôm chặt, nhếch miệng nói “Mộng Na, em muốn phần thưởng gì, muốn đi Châu Phi sao?”

Bùi Mộng Na lập tức che kín miệng, thủ thế xoay người chạy ra khỏi phòng.

Đỗ Lôi Ti nhìn bóng dáng cô chạy ra ngoài, mẹ kiếp Mộng Na sao lại như vậy chứ, bị anh trai dọa liên sợ chạy mất, thật sự là không tin được.

Đỗ Lôi Ti lấy tay thúc nhẹ người đàn ông trước mặt, người đàn ông đang ôm cô nói “Đây là lễ phục nhà thiết kế nổi tiếng quốc tế đã làm, cô mặc thử xem!” Nói xong buông lỏng cô gái trong lòng ra.

“Xin chào, phu nhân tôi là Mạnh Lạp, lễ phục của phu nhân do tôi thiết kế!” Mạnh Lạp nhìn cô mỉm cười nói.

Đỗ Lôi Ti gạt đầu, khẽ nói “Chào anh!”

“Phu nhân, không biết phu nhân có hài lòng với lễ phục do tôi thiết kế không?”

Mạnh Lạp nhìn cô hỏi.

“Rất đẹp!”

“Vậy chúng tôi ra ngoài trước, phu nhân mặc thử xem!”

Đỗ Lôi Ti nhìn Bùi Tuấn Vũ, khẽ nói “Tuấn Vũ, anh có thể gọi Mộng Na đến đây không?”

“Tại sao lại tìm em ấy!” Bùi Tuấn Vũ mở miệng.

“Tôi không quen để người khác nhìn tôi thay quần áo!” Đỗ Lôi Ti nhỏ giọng nói.

“Được!” Bùi Tuấn Vũ nói xong cầm điện thoại đi ra ngoài “Mộng Na, bây giờ em tới đây một chút!”

Bùi Mộng Na nhìn điện thoại ngẩn người nghĩ “Vừa rồi anh còn uy hiếp mình, sao bây giờ lại gọi điện thoại hco mình, Lôi Ti có vấn đề gì sao?”

Ngay sau đó Bùi Mộng Na đi ra khỏi phòng, đi về phía căn phòng đó.

“Anh tìm em có chuyện gì?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Chị dâu em tìm!” Sau đó nhìn nhà thiết kế nói “Mạnh Lạp, chúng ta đi uống cà phê!”

Hai người cứ như vậy đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cửa phòng đóng lại lập tức ai oán “Mộng Na, em thật mất mặt, rõ ràng nói cứ nghe lời em, vậy mà em lại bỏ chị chạy trốn, xem ra em cũng không đáng tin.....”

Bùi Mộng Na cười nói “Chị dâu, cái này chị không thể trách em, chỉ cần anh trai nhắc đến Châu Phi cả người em liền nổi da gà, không có cách nào, em chỉ có thể bảo vệ mình trước mới có thể giúp chị!”

“Đúng rồi, chị dâu, chị tìm em có việc gì?” Bùi Mộng Na hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87

“Không có chuyện gì, chị không quen để người khác nhìn chị thay đồ, ở đây chỉ có em quen thuộc với chị nhất cho nên chị muốn nhờ em giúp chị thử váy cưới!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

“À, thì ra là chuyện này, vậy thì chị tìm đúng người rồi!” Nói xong đưa tay muốn cởi quần áo cô.

Đỗ Lôi Ti hoảng sợ nhìn cô, khẩn trương hỏi “Em muốn làm gì.....” Vừa nói vừa không quên giữ chặt quần áo.

Bùi Mộng Na im lặng nhìn cô nói “Còn có thể làm gì, không phải giúp chị thay quần áo sao?”

“Vậy để chị tự cởi!” Nói xong, Đỗ Lôi Ti cởi áo khoác nhìn Bùi Mộng Na đứng bên cạnh nói “Em xoay ra chỗ khác, không được nhìn!”

“Chị dâu của tôi ơi, bây giờ là thời đại nào rồi, chị sợ gì chứ, em cũng không phải là đàn ông, em không có hứng thú với chị!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti xấu hổ đỏ mặt “Vậy, vậy cũng được!” Nói xong cởi quần áo chỉ còn đồ lót.

“Lôi Ti, không phải chị muốn mặc áo lót trong áo cưới đó chứ?” Bùi Mộng Na trừng to mắt nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti thấy ánh mắt cô nhìn mình rất kỳ quái, tại sao cô ấy lại dùng ánh mắt này nhìn cô chứ? Ánh mắt này là thế nào, sao cảm giác như đang nhìn quái vật.

“Mộng Na, ánh mắt em như vậy là ý gì?” Đỗ Lôi Ti thận trọng hỏi.

“Lôi Ti, chị thật là kỳ quái, áo cưới này rõ ràng là áo cúp ngực, hơn nữa bên trong còn có hai miếng dán ngực, không phải như vậy là đủ rồi sao!”

“Như vậy có thể không?” Đỗ Lôi Ti không xác định hỏi.

Bùi Mộng Na gật đầu, đi tới sau lưng Đỗ Lôi Ti, mở nút áo lót, áo lót rơi trên sàn nhà.

Đỗ Lôi Ti dùng tay che ngực, đỏ mặt nói “Mộng Na, tại sao em lại cởi áo lót chị ra?”

“Thay áo cưới!” Bùi Mộng Na cầm áo cưới trên giường đi tới.

Bùi Mộng Na giúp cô thay áo cưới xong, nhẹ nhàng đi ra ngoài, đi tới phòng khách.

“Oa, thật là quá hoàn mỹ, thật sự quá đẹp, không ngờ vóc dáng phu nhân lại đẹp như vậy!” Nhà thiết kế Mạnh Lạp khen.

Nghe thấy có người khen mình, Đỗ Lôi Ti xấu hổ cúi đầu.

“Anh, nhìn xem vợ anh có đẹp không?” Bùi Mộng Na cười nhìn anh trai hỏi.

Đỗ Lôi Ti thật sự muốn nghe xem tổng thống sẽ nói gì, cô thật sự rất chờ mong.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái đứng trước mặt, giọng bình thường “Cái này.....áo cưới thật sự rất đẹp nhưng vóc dáng của cô.....!”

“.....”

“.....”

Mạnh Lạp lúng túng đứng đó, mỉm cười nói “Tổng thống, thật biết đùa, áo cưới rất đẹp nhưng phu nhân càng đẹp hơn, chỉ có người xinh đẹp, cao quý mới có thể mặc áo cưới này!”

“Mạnh Lạp, cậu thật biết nói chuyện, xem ra, mấy năm không gặp, cậu đã thay đổi nhiều?” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói như vậy, thật sự rất tức giận, người đàn ông chết tiệt này lại dám chê bai vóc dáng cô trước mặt người khác, thật quá ghê tởm.

Cô chống tay vào eo, tức giận nói “Vóc dáng của tôi thế nào tự tôi biết, dù sao vẫn đẹp hơn anh!”

“Phụt, Tuấn Vũ, cô dâu của anh thật vui tính!” Mạnh Lạp cười nói.

Bùi Mộng Na nhìn người đàn ông đang cười nói “Cười cái gì mà cười?”

Mạnh Lạp đi tới nhìn cô nói “Sao tôi lại không thể cười?”

“Mộng Na, sao em lại nói chuyện với khách như vậy?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Anh, anh không thấy sao? Anh ta đang cười chị dâu.....” Bùi Mộng Na tức giận nói.

Đỗ Lôi Ti đứng đó, len lén kéo áo cô, nhỏ giọng nói “Mộng Na, thôi, không nên nói nữa!”

“Tại sao không thể nói? Anh, rõ ràng chị dâu rất đẹp, tại sao anh không thể nói lời ngọt ngào chứ?” Bùi Mộng Na oán trách.

“Hừ, chị còn lạ gì anh ta, chính là một tảng băng lớn!” Đỗ Lôi Ti liếc anh nói.

“Tuấn Vũ, xem ra cuộc sống sau này của cậu sẽ rất vui!” Mạnh Lạp khẳng định.

“Mộng Na, chúng ta về phòng đi!” Đỗ Lôi Ti nói.

Nói xong hai người quay về phòng.

Đỗ Lôi Ti nhìn Mộng Na nói “Mộng Na, em không thích nhà thiết kế kia sao?”

“Cái tên chết tiệt kia sao lại cười chị chứ?” Bùi Mộng Na bất mãn nói.

“Mộng Na, nhà thiết kế đó cũng đâu nói gì chị đâu!”

“Được rồi, xem như em chưa nói gì!” Bùi Mộng Na nói.

“Tuấn Vũ, thật sự muốn kết hôn nhanh như vậy sao?” Mạnh Lạp nhìn bạn thân nói.

“Mạnh Lạp, chúng ta qua phòng làm việc nói chuyện!” Nói xong, Bùi Tuấn Vũ từ trên ghế salon đứng dậy đi vào phòng làm việc.

Hai người một trước một sau đi vào phòng làm việc.

Bùi Tuấn Vũ ngồi trước bàn làm việc, từ trong ngăn kéo lấy ra một phần tài liệu để lên bàn.

Mạnh Lạp từ trên ghế salon đứng dậy, đi tới, cầm tài liệu xem, tròn to mắt “Hợp đồng.....”

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó, chỉ gật đầu không nói gì.

“Tuấn Vũ, cậu đang chơi trò gì vậy?” Mạnh Lạp tò mò.

“Xem liền biết!” Bùi Tuấn Vũ nhẹ giọng nói sau đó vờn tay, lấy lại “Cậu không nên xem, sau này cậu sẽ biết!”

Mạnh Lạp nhìn anh nói “Cậu sao vậy, sao lại không cho tôi xem?”

“Không có gì, dù sao bây giờ cũng không phải lúc nhìn, sau này cậu sẽ biết!”

Bùi Tuấn Vũ nói.

“Tuấn Vũ, đáng đáp vợ cậu thật sự rất đẹp, tính cách cũng tốt, sau này cuộc sống của cậu sẽ rất thú vị!” Mạnh Lạp cười nói.

“Bây giờ hôn nhân đối với tôi mà nói, chỉ như là một hình thức mà thôi!”

Mạnh Lạp thu hồi vẻ mặt vui đùa, nghiêm mặt nói “Tuấn Vũ, chuyện kia đã qua nhiều năm như vậy, cậu cũng nên buông, như vậy cậu mới có thể yêu được!”

“Mình không tin tưởng vào tình yêu, bây giờ mình chỉ có công việc mà thôi!” Bùi Tuấn Vũ không có vẻ gì nói.

“Thật ra thì yêu cũng được yêu, chỉ là một biên giới, chỉ cần trong tim để ý liền có thể lấy được, cậu không cần phải để ý đến người phụ nữ kia nữa, trong mắt mình, cô gái mà cậu chuẩn bị kết hôn rất xứng với cậu!” Sau đó Mạnh Lạp nói tiếp “Lần này cậu thật sự nhất được bảo bối!”

Bùi Tuấn Vũ lắc đầu “Bảo bối này cho cậu đấy!”

“Thôi đi, nếu cho tôi vậy hôn lễ ngày mai của cậu thế nào.....”

Cửa phòng làm việc bị đẩy ra.

Đỗ Lôi Ti đỏ hoe hai mắt nhìn hai người đàn ông trước mặt, Bùi Mộng Na đứng một bên tức giận nói “Anh, anh cùng anh ta đang nói chuyện hoang đường gì vậy?”

Bùi Tuấn Vũ lộ ra ánh mắt sắc lạnh, lạnh giọng nói “Đi vào không biết phải gõ cửa sao?”

Hiện tại cô rất đau lòng, rất đau lòng, thổ lộ bị từ chối không nói nhưng mà bây giờ anh ta ở sau lưng lại muốn nhường cô cho người khác, xem cô giống như đồ bỏ đi vậy.

"Phu nhân, cô hiểu lầm Tuấn Vũ rồi, chúng tôi chỉ nói đùa mà thôi!" Mạnh Lạp giải thích.

Bùi Mộng Na đứng một bên tức giận nói “Đây là chuyện nhà chúng tôi, không liên quan gì đến anh!”

“Mộng Na, xin lỗi Mạnh Lạp!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Anh, tại sao em lại phải xin lỗi thằng ngốc kia?”

“Em không muốn!” Bùi Mộng Na từ chối.

“Thôi, Tuấn Vũ, đừng ép cô ấy!” Mạnh Lạp nói.

“Câm mồm!” Đỗ Lôi Ti tức giận lớn tiếng nói.

Ba người đứng tại chỗ nhìn chằm chằm cô.....

“Bùi Tuấn Vũ, anh thật là quá đáng.....” Nói xong, Đỗ Lôi Ti xoay người chạy ra khỏi phòng.

“Anh, chị dâu tức giận rồi, anh nhanh đi xem đi!” Bùi Mộng Na vội vàng nói.

Mạnh Lạp cũng khuyên “Tuấn Vũ, đi xem đi!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người, sải bước đi ra khỏi phòng.

Bùi Mộng Na thấy anh đi ra khỏi phòng, dùng sức đóng mạnh cửa, nhìn người đàn ông trước mặt “Mời anh lập tức rời khỏi nhà tôi!”

“Tôi vừa mới thiết kế áo cưới tặng anh cô, cô đối xử với khách như vậy sao?” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Vậy thì được, áo cưới anh cũng đã đưa qua rồi, chuyện vui cũng được xem rồi, mời về!” Bùi Mộng Na dùng tay làm vè mời.

Mạnh Lạp đi tới cạnh cô, ghé sát tai cô nói nhỏ “Cô kết hôn chưa?”

Bùi Mộng Na dùng tay ôm ngực nhìn anh “Sao tôi lại phải nói với anh?”

“Cô không cần nói tôi cũng đã biết!” Mạnh Lạp cười nói.

“Anh biết gì chứ?”

“Cô nhất định là chưa kết hôn!” Mạnh Lạp khẳng định, sau đó tiếp tục nói “Cũng khó trách, một người giống đàn ông như cô, có người muốn kết hôn mới lạ!” Nói xong, sải bước đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na tức giận dậm chân, nhìn bóng lưng người đàn ông kia tức giận tự nói với mình, sau này tốt nhất không nên gặp lại người đàn ông chết tiệt này nếu không cô sẽ làm anh ta đẹp mặt.

Đỗ Lôi Ti tức giận chạy trở về phòng mình, vào phòng tắm, khóa trái cửa.

Cô tức giận, sao hôm nay lại có nhiều chuyện xảy ra như vậy?

“Mở cửa!” Ở ngoài cửa giọng nói lạnh lùng của Bùi Tuấn Vũ vang lên.

Đỗ Lôi Ti ở trong phòng trả lời “Tôi không mở!”

“Rốt cuộc cô có mở không?”

“Tôi không mở!” Đỗ Lôi Ti ở bên trong lớn tiếng nói, sau đó tiếp tục “Anh có gì đặc biệt hơn người, tổng thống thì ngon sao? Anh nghĩ anh là ai, tôi cũng không phải vật phẩm gì, để cho các người tùy tiện chơi đùa!”

Bùi Tuấn Vũ xoay người quay về phòng làm việc, nhìn thấy trong phòng trống không liền đóng cửa, đi tới ghế ngồi xuống.

Nhìn bản hợp đồng trên bàn, cầm lên xem.....

“Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ nói xong, cầm hộp đồng nhét vào ngăn kéo.

Đường Vũ đẩy cửa đi vào, mở miệng nói “Tổng thống, nước Hàn muốn xuất binh!”

“Chuẩn bị máy bay trực thăng, tôi lập tức bay qua đó!” Bùi Tuấn Vũ nhú mày.

“Tổng thống, vậy hôn lễ ngày mai của anh phải làm sao?”

“Hủy bỏ!”

“Như vậy không tốt lắm đâu?” Đường Vũ mở miệng nói.

Bùi Tuấn Vũ liếc mắt nhìn anh lạnh giọng mở miệng nói “Thế nào, ngay cả chuyện nhỏ như vậy mà cậu cũng không làm được sao? Chuyện quốc gia quan trọng hay hôn lễ quan trọng!”

Đường Vũ cúi đầu, khom người nói “Tôi biết sai rồi, tôi sẽ đi làm!”

Nói xong, anh ta đi ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ lại đi vào phòng mình, nhìn thấy trong phòng tối mịt, anh mở đèn đầu giường thấy trên giường trống không, đi ra khỏi phòng.

“Tổng thống, sắp đến giờ ăn tối, phu nhân đâu ạ?” Quản gia mở miệng hỏi.

“Phu nhân không có ở dưới sao?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“Không có!”

“Quản gia, ông lấy chìa khóa dự bị đến đây cho tôi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Vâng, tổng thống!” Nói xong, quản gia lui xuống.

Bùi Tuấn Vũ lại đi vào phòng ngủ, đứng ở cửa phòng tắm đợi quản gia.

Hai phút sau, quản gia xuất hiện trong phòng ngủ, mở miệng nói “Tổng thống, chìa khóa đây!”

Bùi Tuấn Vũ nhận chìa khóa mở miệng nói “Ông lui xuống đi!”

Quản gia xoay người đi ra ngoài, đóng cửa phòng lại.

Bùi Tuấn Vũ mở cửa phòng tắm đi vào, nhìn thấy cô mặc áo cưới, ngồi trên sàn đá cẩm thạch hai tay đặt trên đầu gối ngủ thiếp đi.

Anh đi lên trước, khom người bế cô vào lòng đi ra khỏi phòng tắm đặt lên giường, liếc mắt nhìn cô đang ngủ say, xoay người đi ra khỏi phòng.

Đường Vũ đi tới mở miệng “Tổng thống, đã giải quyết xong, máy bay cũng đã chuẩn bị xong, khi nào thì lên đường?”

“Lập tức!” Bùi Tuấn Vũ vừa đi vừa nói.

Bùi Mộng Na ngồi ở phòng ăn nhìn anh trai hỏi “Anh, anh muốn đi đâu?”

“Ra nước ngoài!” Bùi Vũ đơn giản nói.

Bùi Mộng Na trợn mắt, không dám tin hỏi “Anh, ngày mai là hôn lễ của anh, sao bây giờ anh lại muốn ra nước ngoài?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Hôn lễ quan trọng hay chuyện quốc gia đại sự quan trọng?”

“Nhưng.....nhưng hôn lễ ngày mai không có chú rể phải làm sao?” Bùi Mộng Na khản trương hỏi.

“Hủy bỏ hôn lễ!” Nói xong, xoay người đi ra ngoài, đi về phía sân bay.

Bùi Mộng Na đứng ở cửa nhìn bóng dáng anh đi xa, sau đó chạy lên phòng của Đỗ Lôi Ti.

“Lôi Ti, Lôi Ti, nhanh tỉnh dậy.....” Bùi Mộng Na nóng nảy gọi.

Đỗ Lôi Ti dụi mắt, ngồi dậy nhìn người trước mặt hỏi “Chuyện gì, sao lại gấp như vậy?”

“Lôi Ti, không xong, anh trai em ra nước ngoài!” Bùi Mộng Na lo lắng nói.

“Em.....em nói cái gì?” Đỗ Lôi Ti không tin hỏi.

Bùi Mộng Na nhìn cô mở miệng hỏi “Em nói, anh em ra nước ngoài!”

“Làm sao em biết?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

“Em mới gặp anh, chính miệng anh nói!”

Đỗ Lôi Ti sững sờ ngồi trên giường, đầu óc trống rỗng, cô thật sự không biết phải làm sao bây giờ, rõ ràng đã định thời gian kết hôn trogn nháy mắt liền bị hủy bỏ, mặc dù hôn lễ này chỉ có trên hợp đồng nhưng cô thật sự rất chờ mong.....

Bùi Mộng Na nhìn cô ngồi đó, trên mặt không lộ vẻ gì, lo lắng an ủi “Lôi Ti, chị đừng lo lắng, anh em có chuyện nên mới phải ra nước ngoài đột ngột như vậy.”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô gượng cười “Không có chuyện gì, em cũng biết nguyên nhân anh và chị kết hôn, bây giờ thì tốt rồi, không có hôn lễ, không có áp lực gì, cũng sẽ không.....”

“Lôi Ti, chị thật sự không sao chứ?” Bùi Mộng Na cẩn thận hỏi.

“Chị làm sao có chuyện gì được, được rồi, em ra ngoài đi, chị muốn ngủ tiếp!”

Đỗ Lôi Ti mỉm cười nói.

Bùi Mộng Na lo lắng hỏi “Thật không có việc gì?”

“Thật sự không sao, đi ra ngoài đi, chị rất buồn ngủ!” Nói xong không quên đưa tay che miệng.

Bùi Mộng Na không thể là gì khác hơn là đứng lên, lúc đi tới cửa quay đầu nhìn người trên giường rồi đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti nằm trên giường, đắp chăn, trong lòng rối bời.....

“Quản gia, chuẩn bị một phần ăn tối cho tôi!” Bùi Mộng Na nhìn quản gia nói.

“Vâng, cô chủ chờ một chút!” Nói xong, quản gia xoay người đi vào phòng bếp.

“Cô, cô muốn lấy bữa tối làm gì?” Bùi Vũ ngồi trên bàn ăn tối tò mò hỏi.

“Đi Lôi Ti không xuống ăn nên cô đưa lên cho đi!” Bùi Mộng Na nhìn cháu mình nói.

Bùi Vũ vừa thấy cô nói muốn đưa bữa tối cho giúp việc kia, cậu thấy cơ hội của mình đã đến, vì vậy từ trên ghế trượt xuống, đi tới bên cạnh cô “Cô, cô ăn tối đi, ăn xong rồi đưa lên cũng được!”

“Không, hay là cô đưa lên trước!”

“Vậy thì được, cháu vào phòng bếp xem quản gia đã chuẩn bị xong chưa?” Nói xong đi vào phòng bếp.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88

Bùi Vũ thừa dịp không có ai trong phòng bếp, lén cầm ớt trong tủ lạnh bỏ vào trong chén canh, sau đó xoay người chuẩn bị đi ra.

Quản gian nhìn thấy bóng dáng nho nhỏ đi ra, mở miệng hỏi “Cậu chủ, cậu tới phòng bếp có chuyện gì không?”

Bùi Vũ mở to đôi mắt tròn xoe trong suốt, ngọt ngào nói “Quản gia, cháu giúp cô vào xem bữa tối đã chuẩn bị xong chưa?”

“Đã chuẩn bị xong!”

“Vậy thì được, cháu đi ra ngoài trước!” Nói xong, Bùi Vũ chạy nhanh như làn khói ra ngoài.

Vừa chạy vừa len lén cười.....

Oa, cô cướp vị trí của mẹ tôi thì tôi sẽ cho cô phải khổ sở!

“Tiểu Vũ, cháu đang cười gì thế?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi, không phải chỉ vào bếp thôi sao? Có gì đáng cười chứ?

“Không có gì, cháu chỉ nhớ tới chuyện ở trường thôi, cô, cháu ăn xong rồi, cháu về phòng làm bài tập!” Bùi Vũ nhìn cô nói.

“Được, đi làm bài tập đi!”

Bùi Vũ quay lại phòng mình nằm trên giường cười, cậu nghe thấy tiếng gõ cửa trên hành lang, cậu đi tới cửa phòng ngủ, lên mở cửa phòng, nhìn cô đang gõ cửa phòng ba cậu.

Bùi Mộng Na gõ cửa một lúc lâu không thấy mở cửa liền đi vào.

Cô đặt bữa tối trên đầu giường, bật đèn bàn, nhìn Đỗ Lôi Ti với hai mắt sưng đỏ nằm trên giường, nhẹ giọng nói “Lôi Ti, đứng lên đi, chịu khó ăn bữa tối, đừng suy nghĩ quá nhiều!”

Đỗ Lôi Ti nức nở nói “Chị không đói bụng, không muốn ăn!”

“Không ăn sao được? Chị đừng lo lắng, anh em sẽ giải quyết mọi việc, có thể có chuyện gấp cần giải quyết?”

“Chị không muốn ăn, chị cảm thấy không thoải mái!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Không thoải mái mới phải ăn, nếu không cơ thể sẽ không chịu được!” Bùi Mộng Na khuyên.

Mộng Na nói xong, Đỗ Lôi Ti chậm rãi ngồi dậy, Bùi Mộng Na bưng bữa tối để trước mặt cô.....

Đỗ Lôi Ti giống như phát tiết, đem cả chén canh uống hết “Khụ khụ.....khụ khụ.....khụ khụ.....nước, nước đâu?”

“Lôi Ti, chị làm sao vậy?” Bùi Mộng Na nhìn thấy cô ho đến đỏ mặt, lo lắng hỏi.

“Nước.....nước.....cay quá.....” Đỗ Lôi Ti vừa nói nước mắt liền chảy xuống.

Cô không hiểu rõ ràng là bị cay sao nước mắt cũng chảy xuống? Cô không biết vì sao mình lại trở nên như vậy? Bị cay chỉ là cái cớ để nước mắt rơi sao.....”

Bùi Mộng Na vội vàng bưng nước tới, sốt ruột hỏi “Lôi Ti, nước đây, chị nhanh uống đi!”

Đỗ Lôi Ti nhận lấy ly nước, ừng ực uống hết ly nước.

Bùi Vũ lên đứng ở cửa, nhìn dáng vẻ nhếch nhác của giúp việc kia, thiếu chút nữa bật cười.

Bùi Mộng Na đi tới, đột nhiên mở cửa, nhìn thấy cháu mình đang đứng đó lên cười.

“Tiểu Vũ, sao cháu ở đây?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Cô, cháu tới xem dì Lôi Ti, ngày mai đi ấy kết hôn nên muốn xem dì ấy mặc áo cưới thế nào!” Bùi Vũ lấy cớ.

“Tiểu Vũ, nghe lời cô, đi ngủ đi, mai còn đi học!”

“Cô, mai là hôn lễ của ba, sao cháu lại phải đi học?” Bùi Vũ không hiểu hỏi.

“Ngày mai không có hôn lễ, đi ngủ đi, cô có chuyện muốn nói với dì Lôi Ti!”

“Thật không? Thật sự không có hôn lễ sao?” Bùi Vũ không xác định hỏi.

Bùi Mộng Na cảm thấy kỳ lạ, thử hỏi “Tiểu Vũ, ngày mai ba không thể kết hôn, sao cháu lại vui như vậy?”

“Cô, cô hiểu lầm rồi, cháu không vui, sao ba lại không tiến hành hôn lễ? Ba đang chờ mẹ sao?” Bùi Vũ hỏi.

Bùi Mộng Na không vui nói “Tiểu Vũ, không được nói lung tung!” Nói xong, nhìn người đang nằm trên giường, quay đầu nói tiếp “Tiểu Vũ, nhanh đi ngủ đi!” Nói xong, đóng cửa phòng lại.

Bùi Vũ thấy cô đóng cửa liền vui mừng, rốt cuộc ba không kết hôn, nếu không cậu sẽ làm loạn hôn lễ rồi!

Bùi Mộng Na đóng cửa đi về phía Lôi Ti cười “Lôi Ti, chị đừng để ý, con nít nói chuyện không biết suy nghĩ!”

Giờ phút này cổ họng Lôi Ti đau rát, đau đến nỗi không thể nói được, vì vậy, khoa chân múa tay ý nói không quan trọng.

Cô từ trên giường đứng dậy, cầm áo ngủ, đi vào phòng tắm

Cô cởi áo cưới ra, bỏ lại trong hộp, đi ra khỏi phòng tắm.....

Bùi Mộng Na đi tới hỏi “Lôi Ti, chị sao rồi, vừa rồi chị ho rất nhiều!”

Đỗ Lôi Ti khẽ nói “Canh thật cay, cay đến nổi sặc luôn!”

“Không thể nào, chẳng lẽ đầu bếp nhầm?” Nói xong đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na nhìn thấy quần gia liền hỏi “Quần gia, hôm nay canh có nêm ớt sao?”

“Không có, bởi vì cậu chủ không thể ăn cay cho nên không cho ớt!” Quần gia cung kính nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89

Chiếc xe trên đường đến sân bay, Đường Vũ ngồi cạnh tài xế, quay đầu mở miệng hỏi “Tổng thống, anh có nói với phu nhân trước khi đi không?”

“Không có!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Tổng thống, như vậy không tốt đâu!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh nhíu mày “Cậu muốn dạy tôi phải làm gì sao?”

“Xin lỗi, tổng thống, tôi biết sai rồi!” Đường Vũ cúi đầu, xin lỗi.

Bùi Tuấn Vũ tựa lưng vào ghế, nhắm hai mắt, anh thật sự phải nói với cô sao? Không, anh và cô chỉ có quan hệ trên hợp đồng, không cần phải nói với cô việc anh làm hay đi đâu.

Sau khi tới sân bay, Bùi Tuấn Vũ cùng cấp dưới lên máy bay tiến về phía nước Hàn.....

Bùi Mộng Na đi tới phòng Đỗ Lôi Ti, đi vào nói “Lôi Ti, em mới hỏi quần gia, canh không có bỏ ớt vậy chị nói ai bỏ ớt vào canh chứ?”

Đỗ Lôi Ti chợt nghĩ tới điều gì nói “Mộng Na, đừng nghĩ xem ai bỏ ớt vào nữa, bây giờ chị đỡ rồi!”

“Ờ cái gì chứ? Chị xem ngay cả giọng chị cũng thay đổi, chứng tỏ cay như thế nào chứ?” Bùi Mộng Na vừa nói vừa suy nghĩ.

“Mộng Na, chị thật sự không sao, em đừng nghĩ nữa!” Đỗ Lôi Ti khuyên.

“Chị thật là quá tốt, dám ở phủ tổng thống làm ra chuyện này chứng tỏ người đó chán sống rồi!” Bùi Mộng Na tức giận nói.

“Phụt, Mộng Na, về mặt của em bây giờ thật sự rất buồn cười, sao chị lại cảm thấy giống xã hội đen vậy?” Đỗ Lôi Ti vừa cười vừa nói.

“Ha ha.....ha ha.....Lôi Ti, thấy chị cười là em không lo nữa rồi, xe ra chị không sao rồi, chị nghỉ ngơi sớm đi, em cũng về phòng nghỉ đây!” Nói xong đi ra khỏi phòng.

Sau mấy tiếng, máy bay đậu ở sân bay nước Hàn.

Bùi Tuấn Vũ dẫn đầu đi xuống, cấp dưới đi theo phía sau.

“Tuấn Vũ, mấy ngày không gặp anh càng ngày càng đẹp trai!” Lâm Thanh khen.

Bùi Tuấn Vũ hơi gật đầu, đi qua người cô ta, đi tới trước mặt người đàn ông trung niên, vươn tay nói “Lâm tổng thống, đã lâu không gặp!”

Lâm Thành mỉm cười nhìn anh “Bùi tổng thống, đã lâu không gặp!”

Bùi Tuấn Vũ gật đầu, ngay sau đó thu nụ cười, mở miệng nói “Lâm tổng thống, chúng ta quay về rồi nói!”

Nói xong đi lên chiếc xe đã được chuẩn bị sẵn.

Đoàn người cứ như vậy nối đuôi nhau đi về phía phủ tổng thống.

Bùi Tuấn Vũ mở miệng “Lâm tổng thống, ngài muốn xuất binh vào ngày cưới của tôi là có ý gì?”

“Ha ha.....Bùi tổng thống, tôi làm sao có thể có ý gì chứ?” Lâm Thanh nói.

Lâm Thanh đi tới ngồi cạnh Bùi Tuấn Vũ, nhìn anh nũng nịu “Tuấn Vũ, người giúp việc kia có gì tốt, anh phải biết rằng, anh kết hôn với em đối với cả hai nước đều cùng có lợi!”

Bùi Tuấn Vũ hết sức không nể mặt “Lâm công chúa, không nên nói những lời như vậy, tôi tới đây không phải để nghe cô nói những lời này!”

Lâm Thanh ý vào đây là đất nước mình, tức giận nói “Bùi Tuấn Vũ, anh đừng quá can rờ, đây cũng không phải là đất nước anh!”

Bùi Tuấn Vũ khẽ nhếch miệng, cười nói “Lâm tổng thống, con gái ông là đang uy hiếp tôi sao?”

“Bùi tổng thống, con gái tuổi còn nhỏ, cậu đừng để ý nhưng mà cậu cũng phải nói chuyện có chừng mực một chút!” Lâm Thanh mỉm cười nói.

“Lâm tổng thống, ngài đã suy nghĩ kỹ về hậu quả của việc xuất binh rồi sao?”

“Tôi không có ý gì khác, chỉ muốn nhìn người trong lòng của con gái!”

“Lâm tổng thống, khiến ngài chê cười rồi, không phải đã từng gặp tôi sao? Chỉ vì muốn nhìn thấy mặt mà xuất binh sao? Ông không cảm thấy làm như vậy là không xứng đáng với chức vị tổng thống sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn ông.

“Cần rờ, xem ra cậu không muốn nói chuyện nghiêm túc?” Lâm Thanh đập bàn tức giận nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn khuôn mặt tức giận của ông cười nói “Xem ra Lâm tổng thống thật sự không muốn nói chuyện nghiêm túc, vậy thì tốt, tôi xin cáo từ!” Nói xong, từ trên ghế đứng dậy, thuận thế muốn đi ra.

“Cậu cho rằng cậu có thể ra khỏi nước tôi một cách an toàn sao?” Lâm Thanh nhìn bóng lưng anh nói.

Bùi Tuấn Vũ không quay đầu, chỉ đứng đó, lạnh lùng mở miệng “Thật sự khiến Lâm tổng thống phải chê cười rồi, ông cho rằng tôi lần này tay không tới đây sao?”

“Ba, có gì từ từ nói, sao lại gây gổ với khách chứ?” Lâm Thanh đi tới cạnh ba mình nũng nịu nói.

“Lâm tổng thống, tốt nhất ông nên suy nghĩ cho kỹ, không cần phải đối đầu với nhiều đất nước, nếu không ông không biết mình sẽ biến mất thế nào đâu!”

“Cậu.....”

“Tuấn Vũ, có gì từ từ nói với ba em, không cần phải cãi nhau như vậy!” Lâm Thanh đi tới cạnh anh nói.

Bùi Tuấn Vũ nói “Công chúa, tôi nhớ rõ rằng bây giờ tôi đã có vợ, tốt nhất không cần giả bộ ngây thơ lo chuyện quốc gia đại sự chỉ để thỏa mãn tính ích kỷ của cô!”

“Giọng điệu thật không nhỏ, xem ra phải dạy dỗ một thằng nhóc không biết trời cao đất rộng như cậu!” Nói xong, Lâm Thanh nhìn cáp dưới.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy ông nói vậy liền cười lớn “Lâm tổng thống, xem ra ngài thật sự xem thường tôi, ngài còn nhớ lúc con gái ngài còn ở nước tôi, tôi nói với ngài điều gì không?”

“Ha ha, Bùi tổng thống, anh cho rằng một chuyện nhỏ như vậy có thể uy hiếp tôi sao?” Lâm Thanh cười nói.

“Vậy thì được, bây giờ còn một chuyện, xem ra phải cho ông biết!” Bùi Tuấn Vũ nói xong đi lại bên cạnh ông.

Cúi thấp người, khẽ nói bên tai Lâm Thanh “Ông muốn đối đầu với nhiều quốc gia tôi không ngại nhưng mà.....”

“Nhưng mà cái gì?” Lâm Thanh khăn trương hỏi.

Trong lòng Lâm Thanh hiểu rõ, lần này thật sự trêu chọc nhầm đối tượng rồi nhưng chuyện đã đến nước này, ông lớn hơn cậu ta không thể cúi đầu trước.

“Nhưng mà con gái ông.....ông nên hỏi cô ấy đi, tôi chỉ nói đến đây thôi!”

Lâm Thanh tức giận nhìn con gái, kéo tay cô đi sang một bên nhỏ giọng hỏi “Lâm Thanh, rốt cuộc con đã làm gì? Bây giờ con đem tính mạng cả nhà mình ra xa tầm với rồi, bây giờ ba cũng không thể giúp được con, ba không có khả năng chống đối lại nhiều quốc gia như vậy, con biết không?”

“Nhưng mà con thật sự rất thích Tuấn Vũ!” Lâm Thanh nhìn ba mình nói.

“Không được, nếu con không nghe lời ba sẽ gả con đi!” Lâm Thanh nói xong xoay người đi ra.

Bùi Tuấn Vũ nhếch miệng nói “Tổng thống, ngài đã hỏi con gái ngài rồi sao?”

“Ha ha, Bùi tổng thống, xem ra cậu hiểu lầm rồi, mặc dù tôi là người lớn nhưng đừng chấp nhặt với tôi, cũng đừng tức giận với con gái tôi, nếu đã đến rồi thì ở lại đây nghỉ ngơi đi!” Lâm Thành nói.

“Không, Lâm tổng thống, hôn lễ của tôi đã bị ngài làm gián đoạn, tôi còn phải quay về với vợ tôi!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

“Vậy thì xem như tôi chịu tội, anh đưa phu nhân của anh tới đây, ở đây mấy ngày, cũng xem như là đi hưởng tuần trăng mật, như vậy tôi có thể bù đắp lại được!” Lâm Thành nói.

“Vậy cũng được, hôm nay tôi sẽ ở khách sạn, ngày mai tôi cùng phu nhân sẽ tới làm khách!” Nói xong, xoay người đi ra khỏi phủ tổng thống.

“Tổng thống, anh nói gì mà lại khiến cho thái độ của Lâm tổng thống thay đổi nhanh như vậy?” Đường Vũ tò mò hỏi.

“Không nói gì, chỉ nói không cần phải đối đầu với nhiều quốc gia!” Nói xong, lên xe đi về phía khách sạn.

Lâm Thanh nhìn bóng dáng đi xa, tức giận ngồi cạnh ba mình “Ba, sao lại để bọn họ đi?”

“Những lời ba vừa mới nói con không hiểu sao? Thích ai cũng được, chỉ có người đàn ông này là không thể đụng biết không?” Lâm Thành cảnh cáo.

“Ba, tôi mặc kệ, dù sao con cũng thích người đàn ông này, con muốn anh ấy!”

“Cần rõ, ngày mai vợ của cậu ta sẽ tới, tốt nhất con không nên gây chuyện nếu không ba sẽ gả con đến nơi rất xa con biết chưa?”

“Ba, ba nói gì?” Lâm Thanh cho rằng mình nghe nhầm.

“Ngày mai vợ của cậu ta sẽ tới đây, con không được gây chuyện, biết chưa?”

Lâm Thanh lại cảnh cáo, nói xong đi về phòng mình.

Lâm Thanh ngồi trên ghế sa lon, mắt nhìn về phía trước, việc lần đó cô làm anh ta có biết không? Chẳng lẽ đây lại là nhược điểm sao?

Cô tự nói với lòng mình, không thể nào, chuyện đêm đó không có ai biết, anh ta lại càng không thể biết, xem ra những lời anh ta nói chỉ là uy hiếp cô, ha ha, Tuấn Vũ, anh nhìn nhầm người rồi, Lâm Thanh tôi không dễ lừa vậy đâu!

Khi đến phòng cao cấp của khách sạn, Bùi Tuấn Vũ vào phòng tắm rửa sạch sẽ, đi ra đã là rạng sáng, ở nhà đang là buổi trưa, vì vậy lấy điện thoại bấm số “Tút.....tút.....tút.....tút.....sorry, the number you have dialed is not be answered (unavailable) for the moment, please redial later”

Đỗ Lôi Ti ngồi trong vườn hoa, thấy điện thoại trên bàn vang lên, cầm điện thoại xem lại là người đàn ông chết tiệt kia, bỏ điện thoại lên mặt bàn, mặc cho điện thoại reo!

Đầu dây bên kia Bùi Tuấn Vũ nhủ mày nghĩ, cô gái nhỏ này chạy đi đâu lại không nghe điện thoại? Vì vậy gọi vào điện thoại bàn.

“Alo, lập tức gọi phu nhân đến đây!”

“Vâng, tổng thống, xin chờ một lát!” Quân gia nói xong để điện thoại xuống, xoay người đi ra vườn hoa.

“Phu nhân, tổng thống muốn gặp!” Quân gia nói.

“Nói cháu không có ở nhà!”

“Phu nhân, nghe tổng thống nói chuyện hình như rất tức giận, cô vẫn nên đi nghe điện thoại thì hơn!”

Đỗ Lôi Ti không thể làm gì khác hơn là đứng lên, đi vào phòng khách, cầm điện thoại “Alo.....”

“Sao không nghe điện thoại?”

“Không nghe thấy, điện thoại không có bên cạnh!”

“Ngày mai sẽ có người đưa cô đến sân bay, tới nước Hàn!” Nói xong, Bùi Tuấn Vũ cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90

Đỗ Lôi Ti nhìn điện thoại, nghe tiếng “tút tut tut” phát ra, thầm mắng trong lòng “Người đàn ông chết tiệt, chẳng cái gì chứ, chưa nghe người khác nói xong đã cúp điện thoại!”

“Lôi Ti, chị làm sao vậy, sao lại tức giận như vậy?” Bùi Mộng Na nhìn Đỗ Lôi Ti đang thờ phỉ phò.

“Tên đàn ông chết tiệt mới gọi điện thoại nói cho người đón chị đến nước hàn!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na đảo mắt suy nghĩ, cười mở miệng nói “Chị dâu, chị sang nước Hàn, phải nắm chắc cơ hội này nha, ở đất khách quê người, cùng anh trai em xảy ra chuyện mập mờ như vậy sẽ có cơ hội phát triển, chị nói phải không!”

Đỗ Lôi Ti gỡ đầu cô một cái, mở miệng nói “Em là một tiểu quỷ sao? Hôm qua em không nghe thấy anh em nói sao? Anh ấy muốn nhường chị cho người khác cho nên bây giờ chị cũng không mong gì hơn, chị chỉ muốn thực hiện tròn trách nhiệm trên hợp đồng, những thứ khác chị không mong gì hơn!”

“Lôi Ti, chị không thể nghĩ như vậy, em dám khẳng định với chị, chị cùng anh trai em sẽ phát triển rất tốt, chỉ là chưa có cơ hội mà thôi!” Bùi Mộng Na nghiêm túc khẳng định.

“Mộng Na, thật ra chị cảm thấy bây giờ rất tốt, chị đối với tình yêu mà nói, chỉ cần chị thích không nhất định phải ở chung với nhau, hơn nữa, thân phận của anh em và chị không giống nhau, thật sự chênh lệch quá xa, cho nên chị nghĩ muốn sống một cuộc sống bình thường thôi!” Đỗ Lôi Ti nghiêm túc nói.

“Nhưng.....” Bùi Mộng Na còn muốn khuyên liền bị cắt ngang.

“Mộng Na, đừng nói nữa, chị biết em muốn tốt cho chị nhưng mà chuyện này không thể ép được, anh em không yêu chị, chính là không yêu.....” Đỗ Lôi Ti nói xong quay về phòng mình.

Bùi Mộng Na nhìn bóng dáng đang đi lên của cô, sau đó ngồi trên ghế salon suy nghĩ, chuyện bây giờ thật sự hơi khó giải quyết, rõ ràng phát triển theo hướng tốt, sao bây giờ lại lệch khỏi quỹ đạo?

Cô chợt nghĩ tới người đàn ông hôm qua, rõ ràng là một người đàn ông lại tên là Mạnh Lạp, vừa nhìn đã biết không tốt lành gì, đều do anh ta, nếu không chuyện sẽ không thành ra thế này.

“Cô chủ, đây là đồ tiệm quần áo gửi tới cho phu nhân!” Quán gia khom người nói.

“Vậy để tôi cầm lên!” Nói xong, Bùi Mộng Na đưa tay nhận đồ, đi tới phòng Đỗ Lôi Ti.

“Lôi Ti, đây là đồ anh em chuẩn bị cho chị!” Bùi Mộng Na đi vào nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô, yếu ớt nói “Chị còn đang suy nghĩ không biết nên mặc gì, chị nghĩ tới chiếc váy em tặng cho chị bị người ta cắt thành vài vụn, bây giờ có bộ này thì tốt rồi!”

Bùi Mộng Na từ trong hộp lấy chiếc váy ra, một chiếc váy cúp ngực màu vàng óng, không tự chủ được mở miệng khen “Oa, thật là đẹp, Lôi Ti, chị mặc nó sẽ rất đẹp!”

Đỗ Lôi Ti nhận lấy, đi vào phòng tắm, cô nhìn chiếc váy không thể nói ra cảm giác trong lòng thế nào.

Bùi Mộng Na ở bên ngoài chờ cả ngày còn chưa thấy cô ra ngoài, vì vậy thử mở miệng gọi “Lôi Ti, mặc có vừa không?”

“A.....? Xong rồi!” Đỗ Lôi Ti ở trong phòng tắm nói, vội vàng thay quần áo.

“Lôi Ti, thật sự là rất đẹp!” Bùi Mộng Na khích lệ nói, vừa lôi kéo Đỗ Lôi Ti đi vào phòng mình.

“Mộng Na, em muốn dẫn chị đi đâu?” Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi.

“Không phải lát nữa chị phải đi sao? Em muốn trang điểm cho chị thật đẹp để đi gặp anh em, mẹ phù thủy kia cũng ở đó, chị không thể cứ như vậy để bị hạ thấp!” Bùi Mộng Na nói xong, lấy phấn bôi lên mặt cô.

Sau khi quán gia nhận được điện thoại liền đi lên lầu, đi tới phòng của Bùi Mộng Na, mở miệng nói “Cô chủ, phu nhân, xe đã chờ ở dưới!”

“Được rồi, ông đi xuống trước đi!” Bùi Mộng Na mở miệng nói.

“Đúng rồi, Lôi Ti, em nghĩ ra một cách, chỉ cần chị nghe em, em tin tưởng lần này chị đi nước Hàn sẽ có một chuyến đi lịch rất đẹp với anh trai!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô lắc đầu “Thôi đi, quan hệ như hiện tại là tốt rồi!”

“Sao chị biết được chứ? Chị cứ nghe em là được!”

Đỗ Lôi Ti không thể chống lại cô, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đồng ý.

Bùi Mộng Na nói tiếp “Lôi Ti, em sẽ thay quần áo, em và chị cùng đi nhưng mà đến sân bay em sẽ đi trước, chị đừng nói với anh trai là em đi cùng, trước khi hai người đi đâu, chị nhắn tin cho em, em sẽ đến trước, đến lúc đó chúng ta trong ứng ngoài hợp.....”

“Vây cũng được!” Đỗ Lôi Ti không thể làm gì khác là gật đầu đồng ý.

Bùi Mộng Na nhanh chóng thay quần áo, cầm hành lý đi ra, tay kia cầm laptop.

Đỗ Lôi Ti tò mò hỏi “Mộng Na, em cầm máy tính làm gì?”

Bùi Mộng Na cười nói “Không có, không có gì, tôi nhàm chán thì chơi trò chơi, đi thôi, xe chờ lâu rồi!”

Hai người đi ra ngồi lên xe, hai cô gái xinh đẹp cùng mang hai tâm sự khác nhau nhưng lại có cùng một mục tiêu.....

Cô vốn dĩ muốn buông tha nhưng giống như Mộng Na nói, tất cả chỉ mới bắt đầu, không biết sau này sẽ thế nào, cho nên cô chỉ có thể thuận theo tự nhiên nhưng mà cô cũng không dám mơ mộng gì.

Bùi Mộng Na nhích cơ thể lại gần, nói với tài xế “Nhớ, không được nói với anh tôi là tôi đi cùng, biết chưa?”

“Vâng, cô chủ!” Tài xế nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91

Nửa tiếng sau, xe hơi dừng trước sân bay, hai cô gái cùng lên máy bay.

“Cô chủ, phu nhân, xin hỏi hai người muốn uống gì?” Tiếp viên hàng không lễ phép hỏi.

Bùi Mộng Na nhìn cô lạnh lùng nói “Hai ly nước trái cây là được, còn nữa, nói với mọi người trên máy bay không được nói với ai là đã thấy tôi, biết chưa?”

Tiếp viên hàng không gật đầu “Vâng!”

Nói xong, tiếp viên hàng không đi vào phòng ăn rót hai ly nước trái cây đưa đến cho cô.

Đỗ Lôi Ti dựa vào cửa sổ, cô nhìn bầu trời bên ngoài cửa sổ, độ cao không ngừng tăng, những tòa nhà dưới mặt đất ngày càng mờ dần, dưới máy bay bắt đầu xuất hiện những đám mây.....

Máy bay dần lên cao, những tầng mây ngày càng dày hơn, cảnh đẹp bắt đầu không ngừng biến hóa, giống như một mảng tuyết trắng, lại có những đoạn giống như một cánh đồng tuyết trắng.

Những tầng mây không ngừng biến hóa, giống như những đợt sóng mãnh liệt đập vào trên dòng sông nhỏ.

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô chìm trong cảnh sắc bên ngoài liền cười nói “Lôi Ti, chị đang nghĩ phải nói gì khi gặp anh trai em sao?”

“Chưa từng nghĩ!” Đỗ Lôi Ti đơn giản trả lời.

“Xem ra chị vào anh trai em hai người đều muốn biến thành cọc gỗ, sao lại chưa từng nghĩ?” Ngay sau đó Bùi Mộng Na lại dặn dò “Lôi Ti, chị đến chỗ anh em, nhớ, nhắc kệ là đi đâu cũng phải nhắn tin cho em, biết chưa?”

“Biết rồi!” Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn cô gật đầu nói.

Lúc này tiếp viên hàng không đi tới, mỉm cười mở miệng “Máy bay chuẩn bị hạ cánh, xin hãy thắt dây an toàn!” Nói xong xoay người đi ra.

Hai người ngồi chờ máy bay hạ cánh.

Lúc máy bay ngừng lại, Đỗ Lôi Ti đi xuống trước, đi về phía chiếc xe hơi đang chờ mình, mỉm cười “Chào thư ký Đường!”

“Phu nhân, tổng thống chờ đã lâu, bây giờ chúng ta lập tức qua đó!” Đường Vũ mở miệng.

Lên xe, xe hơi đi về phía phủ tổng thống.

Bùi Mộng Na trốn ở trong máy bay nhìn chiếc xe dần đi xa, len lén đi ra, ngồi lên xe buýt rời khỏi sân bay.

Đỗ Lôi Ti ngồi trên xe, nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, trong lòng thật sự rất khấn trương.

Mẹ kiếp, vị trí phu nhân tổng thống này thật khó đảm nhiệm, lại còn gặp phải tên đàn ông khốn khiếp kia, cô thật sự không biết phải nói gì.

“Phu nhân, mời xuống xe!” Đường Vũ đi xuống, mở cửa xe, làm dấu mời.

Đỗ Lôi Ti cẩn thận đi xuống, nhìn thấy một hàng người đứng một bên.

Bùi Tuấn Vũ đi lên trước, ôm eo cô, dịu dàng nói “Vợ à, em đến rồi, thật xin lỗi, hôn lễ hôm nay của chúng ta phải hủy bỏ, Lâm tổng thống mời anh đến cho nên thật xin lỗi, nhưng mà đến đây cũng xem như là chúng ta đi hưởng tuần trăng mật vậy!”

Đỗ Lôi Ti thầm mắng anh trong lòng “Choáng, anh già bộ thật giỏi, có thể nói ra một đống những lời nói khó nghe như vậy, xem ra, anh thật sự có hai tính cách!”

“Chào cô Đỗ!” Lâm Thanh đi lên trước vươn tay nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta, cô công chúa này thật sự không thay đổi, chỉ cần mở miệng liền vênh vào tự đắc.

Cô mỉm cười đưa tay nói “Công chúa, đã lâu không gặp!” Nói xong, nghĩ trong lòng, không gặp mẹ phù thủy này thì tốt hơn.

Lâm Thanh đứng đó cười nói “Thật không ngờ, quan hệ của con gái tôi và vợ cậu tốt như vậy!”

Bùi Tuấn Vũ ôm cô gái trong lòng, khẽ nhếch miệng “Quả thật quan hệ rất tốt, tốt đến nỗi dám tấy máy tay chân với vợ tôi!”

Lâm Thanh nghe anh nói, lúng túng đứng đó cười nói “Ha ha, là con gái không hiểu chuyện, phu nhân đừng để ý!”

Đỗ Lôi Ti dịu dàng, không nhanh không chậm nói “Tổng thống, tôi không so đo với con gái không có kiến thức!”

“Cô.....” Lâm Thanh đứng đó chỉ tay nói.

“Hôn láo, dám vô lễ với khách như vậy?” Lâm Thanh nghiêm mặt, nhìn con gái nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn vẻ mặt của Lâm Thanh, trong lòng cười nghiêng ngả.

Đáng đời, dám phách lối, bây giờ thì tốt rồi, rốt cuộc cũng có thể nhìn thấy biểu hiện kia của mẹ phù thủy.

Lâm Thanh nhìn cô bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, im lặng nhìn cô suy nghĩ, “Không biết đây là địa bàn của ta sao còn dám như vậy chứ? Cứ chờ xem.....!”

Lâm Thanh nhìn thấy tất cả mọi người đều đứng trong sân, cười nói “Bùi tổng thống, chúng ta vào nhà nói chuyện!”

Bùi Tuấn Vũ gạt đầu, ôm cô gái trong lòng đi vào.

Lâm Thanh đứng tại chỗ, nhìn hai người ôm nhau đi đằng trước, ánh mắt sắc lạnh.

“Lâm Thanh, tốt nhất ngoan ngoãn một chút, không cần gây rắc rối cho ba, biết chưa?” Lâm Thanh cảnh cáo.

“Biết rồi!” Lâm Thanh miễn cưỡng trả lời.

Lâm Thanh đi vào phòng, nhìn thấy ba mình đang nói chuyện với Đỗ Lôi Ti, cô ta đi tới ngồi cạnh Bùi Tuấn Vũ, nhìn Đỗ Lôi Ti nói “Thật không ngờ, chỉ mấy ngày mà có thể tiến đến vị trí phu nhân tổng thống, thật bội phục!”

“Lâm Thanh, con quên những lời ba nói với con ở cửa rồi sao?” Lâm Thanh nghiêm mặt nói, quay đầu nhìn về phía Bùi Tuấn Vũ “Bùi tổng thống, thật khiến cậu chê cười, con gái không biết chuyện, xin bỏ qua cho!”

“Tôi đã tung thấy con gái ngài vô lễ, chỉ là tổng thống đã nói vậy, tôi sẽ không để ý!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti ngồi đó, nghe thấy những lời mẹ phù thủy nói, chỉ cảm thấy thật thối.

“Lâm tổng thống, thật không ngờ, phong cách bố trí thật khí phái, vừa nhìn đã có cảm giác quý phái!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Cảm ơn phu nhân đã khen!”

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn người đàn ông bên cạnh nói “Tuấn Vũ, em muốn nghỉ ngơi một chút, em cảm thấy hơi mệt!”

Lâm Thành nghe cô nói vội vàng mở miệng “Bùi tổng thống, nếu không chê, mời cậu cùng phu nhân ở lại đây nghỉ ngơi!”

“Được, vậy cảm ơn Lâm tổng thống!” Bùi Tuấn Vũ mở miệng nói.

“Bùi tổng thống, anh thật khách khí, không phải lần trước con gái tôi cũng làm phiền cậu sao?” Lâm Thành nói xong đưa bọn họ đến phòng dành cho khách.

“Phu nhân, hai người ở đây nghỉ ngơi đi, tôi không quấy rầy!” Lâm Thành nói xong đóng cửa đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti đứng trong phòng nhìn đông nhìn tây, sờ chỗ này chạm chỗ kia.

“Không phải cô nói không khỏe sao? Sao còn rảnh rỗi nhìn lung tung như vậy?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh cười, sau đó tiếp tục tham quan “Tôi không phải không khỏe, tôi chỉ không thích công chúa cũng không ưa tổng thống kia mà thôi!”

Xem một lúc, cảm thấy không có gì đáng xem nữa, Đỗ Lôi Ti đi tới giường nằm xuống!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô ngủ thiếp đi, xoay người đi ra khỏi phòng.....

Lâm Thanh nhìn thấy anh đi ra ngoài liền đi vào phòng, nhìn cô nằm trên giường ngủ, hung hăng đẩy cô dậy nói “Mày cho rằng vị trí bây giờ của mày kiên cố rồi sao? Thật buồn cười, hôm nay hôn lễ của mày không được cử hành, là tao gọi Tuấn Vũ tới, cho nên người đàn ông này không biết sẽ là của ai đây!”

Đỗ Lôi Ti dụi mắt nhìn cô ta nói “Công chúa, cô thật buồn cười, dám nói những lời như vậy!”

“Mày.....mày mới buồn cười, cũng không xem lại thân phận của mình?”

“Công chúa, xin hỏi thân phận của tôi làm sao?” Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn cô ta hỏi.

Lâm Thanh kiêu ngạo nói “Tao là công chúa ở đây, mày chỉ là một con giúp việc hạ tiện!”

Đỗ Lôi Ti thu nụ cười trên mặt, từ trên giường đứng dậy, hung hăng tát vào má cô ta một cái nói “Cái tát này là vì tổng thống, cái thứ hai là vì cô sĩ nhục tôi!”

Lâm Thanh bị đánh đến sững sờ, để tay lên má bị đánh nói “Mày dám đánh tao? Xem ra mày chán sống rồi!” Nói xong giơ tay tát vào má Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti ôm khuôn mặt đau đớn la lớn “Công chúa đánh người, công chúa đánh người.....”

Bùi Tuấn Vũ đứng ở vườn hoa nhìn thấy người giúp việc vội vã chạy, anh liền đi theo, phát hiện cửa phòng mở, anh đi vào nhìn thấy cô gái của mình chân trần đứng đó khóc.

Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói “Chuyện gì xảy ra?”

Lâm Thanh chảy nước mắt mở miệng “Tổng thống, phu nhân của anh đánh tôi!” Nói xong, khóc hu hu.

Lâm Thành đi vào phòng, nhìn thấy người giúp việc đều đứng đó, mở miệng nói “Tất cả đi xuống!”

Nhìn con gái mình khóc thút thít, ông lo lắng hỏi “Lâm Thanh, sao vậy?”

“Ba, phu nhân đánh con.....” Lâm Thanh khóc nói.

Lâm Thành nhíu mày mở miệng “Tổng thống, giải thích rõ ràng cho tôi, hai người là khách của tôi nhưng tại sao phu nhân lại đánh con gái tôi?”

“Lâm tổng thống, chuyện này tôi và ngài đều chưa rõ, không cần phải phán xét sớm như vậy!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92

“Vậy được, tôi muốn nghe xem phu nhân giải thích thế nào!” Lâm Thành nói xong, khoanh tay trước ngực đứng đó muốn lấy lại công đạo cho con gái.

Đỗ Lôi Ti chân trần đi qua, ngẩng đầu nói “Tôi đã nói tôi không khỏe nên muốn nghỉ ngơi, kết quả con gái ngài đi vào, mất lịch sự lay tôi tỉnh dậy còn nói những lời nhục mạ tôi, ngài nói xem là ai có lỗi?”

“Lâm tổng thống, ngài đã nghe thấy phu nhân của tôi nói nguyên nhân, xem ra vẫn là chúng tôi đến khách sạn ở thì tốt hơn!” Nói xong, xoay người đi tới giường, cầm giày, ngồi xổm xuống, giúp Đỗ Lôi Ti mang giày.

Cầm tay Đỗ Lôi Ti chuẩn bị đi ra khỏi phủ tổng thống.

Lâm Thành đi về phía trước chặn đường đi của bọn họ, mở miệng nói “Thật xin lỗi, tôi thay mặt con gái xin lỗi hai người, tôi sẽ tiếp đãi hai người thật tốt!”

Bùi Tuấn Vũ khẽ nhếch miệng, đôi mắt thâm thúy nhìn ông ta chằm chằm “Lâm tổng thống, nếu như nói xin lỗi có tác dụng vậy thì còn cần đến cảnh sát làm gì?”

“Bùi tổng thống, chuyện cũng đã xảy ra, phu nhân cũng đã đánh con gái tôi, vậy xem như huề nhau được chứ?” Lâm Thành lấy lòng.

“Tuấn Vũ, thôi, dù sao em cũng không sao, chúng ta đừng chất vấn tổng thống nữa!” Đỗ Lôi Ti mở miệng.

“Vậy thì được, phu nhân ta đã nói vậy thì tôi cũng không so đo với mọi người nữa, nếu như chuyện còn tiếp diễn lần nữa thì không dễ dàng như vậy đâu!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Lâm Thành nhìn chằm chằm con gái, tức giận mở miệng “Lâm Thanh, nhanh cảm ơn phu nhân vì đã không tính toán với con đi!”

Lâm Thanh nghiêng răng, mở miệng “Tại sao con phải cảm ơn, con không cảm ơn!”

Lâm Thành tát cô một cái, tức giận lớn tiếng “Nhanh cảm ơn!”

Lâm Thanh ôm khuôn mặt bị đánh, trợn mắt nhìn ba mình, đây là lần đầu tiên cô ta thấy ba mình tức giận như vậy, hơn nữa ba còn đánh cô ta, cô ta cắn răng nói “Cảm ơn, phu nhân!” Nói xong đi ra khỏi phòng.

“Tổng thống, hai người nghỉ ngơi đi, tôi ra ngoài trước!” Nói xong Lâm Thành cũng đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy mọi người đều đã đi ra ngoài, lập tức ngồi lên giường.

“Cô thật sự đánh Lâm Thanh?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô hỏi.

“Có đánh!”

“Tôi thật không ngờ, cô còn có thể đánh người, xem ra tôi thật sự xem thường cô!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti hừ nhẹ “Vậy anh nghĩ tôi thế nào? Tôi là vật phẩm mà anh với bạn có thể nhường qua nhường lại sao? Tôi là như vậy sao?”

Bùi Tuấn Vũ nghe cô bắt mẫn nói, cũng không nói gì, đôi mắt nhìn chằm chằm cô không chớp.....

Anh đi tới giường, khom người, nhanh chóng hôn đôi môi cô, đề cô lên giường.....

Đỗ Lôi Ti mở to mắt nhìn anh, người đàn ông này sao vậy, cô cố gắng đẩy anh ra khỏi mình nhưng lại không thể chống lại người đàn ông nằm trên mình.....

Bùi Tuấn Vũ cạy hàm răng cô, trượt vào miệng cô, chạm vào chiếc lưỡi mềm mại của cô, không ngừng mút, bàn tay anh bắt đầu di chuyển trên cơ thể cô, dừng lại trước ngực, lần vào trong bắt đầu tìm kiếm.....

“Cốc cốc cốc.....”

Đỗ Lôi Ti kịp phản ứng, dùng sức đẩy người đàn ông trên người mình ra, nhanh chóng đứng dậy, sửa lại quần áo.....

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ ổn định tâm trạng, mở miệng nói.

“Tổng thống, phu nhân, bữa tối đã sẵn sàng, tổng thống mời hai người xuống ăn cơm!” Quán gia nói xong đóng cửa phòng đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti đỏ bừng mặt nhìn người đàn ông trước mặt mình, mở miệng “Lưu manh!”

“Nhớ, lần sau không được mặc đồ như vậy!” Nói xong đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti sững sờ đứng đó nhìn bóng lưng người đàn ông kia, cô thật không biết nói gì, rõ ràng bắt nạt cô, kết quả còn ra vẻ, cái này còn chưa tính, lại còn nói cô ăn mặc thế nào?

Lâm Thanh tức giận quay về phòng mình, ném hết đồ trang điểm trên bàn xuống, cô ta ngồi trước bàn trang điểm, nhìn gò má bị sưng, trong lòng âm thầm thề, chuyện này sẽ không kết thúc đơn giản như vậy.

Cô ta đi ra mở cửa gọi “Mị Nhi, tới đây một chút!”

Mị Nhi nghe công chúa gọi mình, nhanh chóng đi tới, cô ta nói “Bỏ cái này vào chén của tổng thống, lúc nào tôi nháy mắt thì cô đưa người phụ nữ kia đi ra chỗ khác biết chưa?”

“Vâng, cô chủ!” Mị Nhi nói.

“Đi xuống đi, không được để cho ai thấy, biết không?” Lâm Thanh nói.

“Vâng, công chúa!” Mị Nhi nói xong, đưa tay cầm gói thuốc bỏ vào túi mình rồi đi ra ngoài.

Lâm Thanh ngồi trước bàn trang điểm, nhìn khuôn mặt mình trong gương, cười lạnh nói “Tao không tin, tao đâu không lại mày.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93

Khi cô ta đi tới phòng ăn, tất cả mọi người đều đã ngồi trước bàn, Lâm Thanh nhũn mày “Lâm Thanh, thật không lễ phép, lại để khách chờ như vậy!”

Lâm Thanh cười nói “Thật xin lỗi, con mới rửa mặt, phu nhân, thật xin lỗi!”

“Nếu công chúa đã biết sai, tôi cũng không để ý!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta hào phóng nói.

Lâm Thanh vừa định ngồi xuống ghế, nhìn thấy môi cô sưng đỏ, cô ta cắn chặt răng, hai tay nắm chặt thành nắm đấm ngồi xuống.

Bữa tối cứ như vậy kết thúc.

Lâm Thanh yên lặng ngồi đó, ánh mắt vẫn không rời khỏi cơ thể anh.....

Sau khi ăn xong, Lâm Thanh đi tới cạnh Mị Nhi nháy mắt mở miệng nói “Nếu phu nhân đã tới nhà chúng tôi làm khách, vậy thì để tôi cho người đưa phu nhân đi tham quan một chút!”

Đỗ Lôi Ti trong lòng rất khó chịu, chẳng lẽ trước bữa tối cô tát khiến cô tay thay đổi tính tình luôn sao? Không có khả năng?

Mị Nhi đi tới khom người, nhẹ giọng mở miệng “Phu nhân, phong cán trong phủ tổng thống rất đẹp!”

Vừa nghe thấy người giúp việc nói như vậy cô liền hồ động lòng, cô muốn xem nơi này đẹp đến mức nào.

“Đi đi, anh có chuyện muốn nói với tổng thống!” Lúc này Bùi Tuấn Vũ mở miệng.

“Vậy cũng được, em không quá rầy hai người nói chuyện, em đi ra ngoài xem một chút!” Nói xong đứng dậy đi về phía vườn hoa.

Lâm Thanh nhìn cô đi ra ngoài, trong lòng khinh miệt, quay đầu nhìn người đàn ông ngồi đối diện mình.....

Bùi Tuấn Vũ cảm thấy cơ thể nóng ran, trên trán đổ mồ hôi, vì vậy mở miệng nói “Tổng thống, tôi về phòng nghỉ ngơi một chút!” Nói xong từ trên ghế sa lon đứng dậy quay về phòng.

Lâm Thanh nhìn bóng dáng đi xa mở miệng “Ba, con cũng về phòng đây!” Nói xong đứng dậy đi ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ đi vào phòng, đóng cửa lại, anh nằm trên giường nghỉ ngơi, cảm thấy nhất định là có vấn đề nhưng cả người nóng ran khiến anh không thể nào suy nghĩ, anh cầm điện thoại bấm số “Lập tức quay về phòng!” Nói xong cúp điện thoại đi vào phòng tắm.

Lâm Thanh nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, nhìn thấy trên giường không có ai nhưng lại nghe thấy tiếng nước chảy từ trong phòng tắm truyền ra, cô ta cời quần áo, nhẹ nhàng đi vào, đóng cửa lại, vòng tay ôm eo người đàn ông.....

Bùi Tuấn Vũ chợt quay đầu, nhìn người phụ nữ khỏa thân trước mặt “Đi ra ngoài!”

“Tuấn Vũ, em thật sự rất yêu anh, van xin anh.....hãy yêu em, van xin anh.....” Lâm Thanh nói.

Bùi Tuấn Vũ cố kìm nén đẩy cơ thể kia ra, mở miệng uy hiếp “Nếu không đi cô cũng đừng trách tôi đưa hình của cô với người đàn ông khác cho ba cô xem!”

“Tuấn Vũ, kỹ năng của em rất tốt, em sẽ hầu hạ anh thật tốt!” Lâm Thanh vừa nói vừa muốn hôn anh.

Đỗ Lôi Ti đi vào phòng, nghe trong phòng tắm có tiếng động, cô đi tới nhìn thấy cửa phòng tắm mở, hai cơ thể khỏa thân đang quấn lấy nhau, cô che miệng, không để bản thân phát ra âm thanh, nước mắt khề roi.

Bùi Tuấn Vũ cố gắng giữ mình tỉnh táo, trong lúc vô tình nhìn thấy cô đứng đó “Nhanh qua đây.....”

Lúc này Đỗ Lôi Ti thực sự đang do dự, cô không biết có nên đi lên hay không, nhìn thấy một màn như vậy cô thật sự rất đau lòng.....

“Qua.....đây.....” Bùi Tuấn Vũ không còn sức nói, cố gắng muốn đẩy người phụ nữ đang cưỡng hôn mình ra.

Đỗ Lôi Ti đi tới trước, giờ tay hung hăng đẩy người phụ nữ khỏa thân kia ra.....

Lâm Thanh nhìn người đẩy mình ra, tức giận nói “Sao lại là mày, khoogn phải mày ra ngoài ngắm cảnh sao?”

Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn cô ta, giáng một cái tát vào má cô ta, tức giận nói “Đây là chuyện mà một công chúa nên làm sao? Tôi thật xem thường cô, dám quyến rũ chồng người khác như vậy, xem ra, cô không để mặt mũi cho ba mình!”

Nói xong, Đỗ Lôi Ti cầm khăn tắm đi vào, vây quanh người Bùi Tuấn Vũ.

“Còn không đi sao? Hay cô muốn khỏa thân đi ra ngoài cho mọi người nhìn sao?” Bùi Tuấn Vũ thờ hỏn hển nói.

Lâm Thanh nhếch nhác nhặt quần áo trên sàn nhà, hoảng loạn mặc lên người, căm hận nhìn một nam một nữ trước mặt, xoay người chạy ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti đóng cửa phòng, đi tới giường ngồi.....

Cơ thể Bùi Tuấn Vũ ngày càng nóng, anh lại đi vào phòng tắm, xối nước lạnh.

Đỗ Lôi Ti cảm thấy có gì đó bất ổn, rõ ràng vừa mới tắm, sao lại còn vào tắm lần nữa? Vì vậy lau nước mắt, đi vào phòng tắm.

“Tuấn Vũ, sao anh lại tắm nước lạnh, như vậy sẽ cảm đấy!” Đỗ Lôi Ti nói xong, kéo cánh tay anh.

“Đi ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ thờ hỏn hển nói.

“Tôi không muốn, anh sao rồi?” Đỗ Lôi Ti lo lắng hỏi.

Nhanh, nhanh đi ra ngoài.....”

“Tôi không ra.....” Đỗ Lôi Ti lắc đầu nói.

Bùi Tuấn Vũ thấy cô không chịu ra, đôi tay ôm chặt cơ thể cô, hôn lên môi cô.....

Anh dùng lực mút, muốn đem cơ thể do sự va chạm bản thiêu vừa rồi rửa sạch, vừa hôn vừa đi tới giường.....

Đỗ Lôi Ti hoảng sợ nhìn anh, giờ phút này anh khiến cô sợ hãi, không giống nụ hôn lúc này, lần này nụ hôn không dịu dàng, chỉ có.....

Bùi Tuấn Vũ đè cô nằm trên giường, hôn môi cô, từ từ dọc xuống cổ.....ngực.....dần dần xuống dưới.

Anh dùng sức xé chiếc váy cô đang mặc, hôn đến bụng cô.....

Đỗ Lôi Ti cảm thấy cả người run nhẹ, gọi “Không.....không muốn.....”

Tiềm thức của Bùi Tuấn Vũ không hoàn toàn bị thuốc khống chế, chỉ tiếp xúc với cơ thể của cô khiến anh chưa thỏa mãn cho nên anh tình nguyện giờ phút này bị thuốc khống chế chứ không chịu thừa nhận bản thân có cảm giác với cô.

Lâm Thanh tức giận quay về phòng, lần này do cô ta sợ hãi, nếu không sẽ thành công nhưng mà người đàn ông kia đã biết chuyện kia, như vậy cô ta và anh không có khả năng nhưng nếu cô ta không chiếm được thì cô ta cũng sẽ khoogn để cho người giúp việc đề tiện kia chiếm được.....

Sáng sớm ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti bị ánh mặt trời ngoài cửa sổ làm thức tỉnh, cô vừa định đi xuống giường, cả người đau muốn chết, vừa nhìn cơ thể mình, khắp người đều là dấu tây đỏ, thật sự rất đau, cô lại nằm xuống giường.

Đỗ Lôi Ti nghiêng đầu, nhìn người đàn ông ngủ say bên cạnh, trong lòng thầm nghĩ, mẹ kiếp, người đàn ông chết tiệt, sao lại dư sức như vậy, rõ ràng cô đã xin tha vậy mà anh lại không có ý buông tha cô, khiến cho cô hôn mê bất tỉnh.....

Cô nhìn thấy người đàn ông bên cạnh khẽ cử động, tưởng rằng anh tỉnh dậy, bị dọa đến nổi nhắm chặt hai mắt, đợi một lúc không nghe thấy động tĩnh gì

cô mới từ từ mở mắt, không nhìn thì không sao, khi nhìn thấy khiến cho cô.....

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy anh khóa thân nằm ngủ, mắt không tự chủ nhìn chăm chăm, khuôn mặt đỏ như mông khi.....

“Đẹp không.....” Bùi Tuấn Vũ chậm rãi mở mắt, nhỏ giọng nói.

“A.....” Đỗ Lôi Ti bị hỏi ngẩn người.

“Tôi hỏi cô xem đủ chưa.....” Bùi Tuấn Vũ lại hỏi.

Lúc này Đỗ Lôi Ti nghe anh nói, vội vàng dùng chăn đắp kín mít.....

“Ra ngoài.....”

“Tôi không ra!”

“Ra ngoài.....”

“Tôi chính là không ra!” Đỗ Lôi Ti nói.

“.....”

“.....”

“.....”

Qua một lúc lâu, sao không nghe thấy giọng của anh ta? Cô nhẹ nhàng mở một góc chăn, nhìn ra bên ngoài.....

Lúc này mới phát hiện người đàn ông kia không còn trên giường, vì vậy cô nhìn chiếc váy ở góc giường, cô cầm lên nhìn, bị tên đàn ông chết tiệt kia xé rách, cô cầm chiếc váy che mặt mình, khó chịu nghĩ “Tên đàn ông chết tiệt, sao lại xé rách váy của người ta chứ, cái này phải làm sao chứ, bây giờ không có váy mặc, hu hu.....”

“Đậy rồi sao.....” Bùi Tuấn Vũ tỉnh thần sáng khoái quần khăn tắm đi ra ngoài.

“A.....Luu manh.....” Đỗ Lôi Ti nói, dùng chăn che đầu mình.

“Không cần kêu nữa” Bùi Tuấn Vũ vừa lau tóc vừa nói.

“Tôi cứ kêu, anh là đồ luu manh.....”

“Vậy thì tốt, cô kêu lớn một chút, gọi hết toàn bộ người làm vào để bọn họ nhìn thấy cơ thể cô!”

Đỗ Lôi Ti lập tức dừng lại, từ trong chăn chui ra, nhìn anh bĩu môi tức giận nói “Đàn ông chết tiệt, đồ luu manh, tôi không có quần áo, vậy mặc gì chứ.....”

Bùi Tuấn Vũ quần khăn mở cửa phòng, nhìn thấy quần giả mở miệng “Gọi người giúp tôi mua đồ lót, còn có váy, nhớ, áo lót size 34C!” Nói xong đóng cửa lại.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh tròn tròn mắt, sao người đàn ông này biết kích cỡ ngực của cô?

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô khẽ nhếch miệng nói “Nhìn về mặt của cô, nhất định là muốn biết sao tôi biết kích cỡ của cô?”

Đỗ Lôi Ti theo bản năng gật đầu.....

“Tay tôi nắm chỗ đó liền biết ngực của cô nhỏ thế nào!”

“Đồ luu manh.....” Đỗ Lôi Ti nói xong cầm chăn che ngực.

Mẹ kiếp, người đàn ông hạ lưu, đã chiếm được tiện nghi còn ra vẻ, dám nói ngực cô nhỏ, mẹ kiếp, sao anh ta lại hạ tiện như vậy chứ.....

Bùi Tuấn Vũ thay quần áo ngồi trên ghế sa lon nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti bị nhìn đến nổi da gà, ôm chăn chạy vào phòng tắm.....

Bùi Tuấn Vũ buồn cười nhìn cô, thật không ngờ, cô có nhiều tính cách như vậy, thật sự vượt quá tưởng tượng của anh.

Đỗ Lôi Ti trốn trong phòng tắm, nhìn thấy mình trong gương cả người đầy dầu tây đỏ, bất mãn lắm lắm “Người đàn ông chết tiệt sao lại dùng sức như vậy chứ, sao lại để lại dấu vết nhiều như vậy, sao tí nữa mình có thể ra ngoài gặp người khác chứ.....?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế salon chờ lâu không nhận được nói “Ra ngoài!”

“Tôi không ra!” Đỗ Lôi Ti quần khăn tắm ngồi trên bồn cầu, tay chống cằm ngồi suy nghĩ.

“Ra ngoài!” Nói xong, đứng dậy đi về phía nhà tắm, mở cửa.....

Đỗ Lôi Ti bị dọa sợ, lập tức đứng dậy, hai tay che ngực, khăn trưng nhìn anh.....

“Chẳng lẽ cô cứ muốn ngồi bên trong như vậy?” Bùi Tuấn Vũ đứng ở cửa, hai tay khoanh trước ngực nhìn cô.

“Tôi.....tôi.....tôi.....tôi không muốn ra ngoài!” Đỗ Lôi Ti cà lăm nói.

“Ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng.

Đỗ Lôi Ti nhìn xuống người mình, vừa liếc nhìn người đàn ông trước mặt, yếu ớt mở miệng nói “Cái đó.....cái đó.....tôi không có quần áo để mặc!”

“Đã cho người đi mua, bây giờ lập tức ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ nhún mày nói.

Anh thật không ngờ, cô gái này vẫn biết xấu hổ, tối hôm qua cùng sáng hôm nay anh đều đã nhìn thấy hết cơ thể cô, còn xấu hổ gì nữa chứ.

Đỗ Lôi Ti từ từ đi đến cửa phòng tắm, nghiêng người né cơ thể người đàn ông, đi tới giường đắp chăn.

Lâm Thanh gõ cửa phòng nói “Tuấn Vũ, đã đến giờ ăn sáng!” Nói xong, đẩy cửa đi vào.

Khi cô ta nhìn thấy người phụ nữ ngồi trên giường để lộ bờ vai trần cũng biết tối qua cô ta lại tạo điều kiện cho hai người.

Cô ta đè nén tức giận trong lòng, mỉm cười nói “Tuấn Vũ, ba tôi gọi mọi người xuống ăn sáng!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta lạnh giọng nói “Thật không ngờ Lâm công chúa còn dám đến đây, hơn nữa còn làm như chưa từng có chuyện gì xảy ra, tôi thật sự đã xem thường cô rồi, cô đi ra ngoài đi!”

“Tuấn Vũ, tối hôm qua tôi chỉ nhất thời hồ đồ, đừng để bụng, hơn nữa, vợ anh đột nhiên đi vào, chuyện gì cũng chưa xảy ra!” Lâm Thanh lộ ánh mắt quyến rũ nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy ánh mắt còn có vẻ mặt đó của cô ta, thật sự muốn ói, may mà chưa ăn sáng, nếu không cô sẽ nôn ra hết.

“Đi ra ngoài, tôi muốn chờ vợ tôi thay quần áo rồi chúng tôi sẽ cùng ra!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Lâm Thanh nắm chặt hai tay thành nắm đấm, mỉm cười nói “Vậy được, chúng tôi chờ anh ở dưới!” Nói xong, xoay người đi ra khỏi phòng.

Đỗ Lôi Ti không tự nhiên ngồi trên giường lớn, hai mắt không ngừng đảo lung tung.....

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó hai chân bắt chéo, mở miệng “Hôm nay muốn ra ngoài sao?”

“Anh nói gì?” Đỗ Lôi Ti hơi nghiêng người về trước hỏi.

“Đừng để tôi nói lần thứ hai biết chưa?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

“Anh nói muốn đi ra ngoài sao? Không cần ở đây nữa?” Đỗ Lôi Ti vui mừng hỏi.

“Đừng!”

“Hoan hô, không cần ở đây nữa, thật rất vui, tôi chưa bao giờ đi du lịch nước ngoài, thật sự rất vui.....” Đỗ Lôi Ti vui mừng quơ chân múa tay.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy dáng vẻ vui vẻ của cô, thật sự hơi sững sờ, chẳng qua chỉ là đi ra ngoài đi dạo lại có thể khiến cô vui đến như vậy.

“Chuyện phát sinh tối hôm qua sao cô không nói gì?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói thật “Tôi cảm thấy mặc dù công chúa nói xin lỗi nhưng không có thành ý, mà ba cô ta nói xin lỗi tôi thấy rất chân thành, nếu đã xin lỗi rồi thì không cần phải làm khó người khác!”

“Hôm qua cô tha thứ cho Lâm Thanh nhưng chưa chắc cô ta sẽ không hận cô.....cô không hối hận chứ?”

“Tại sao lại hối hận chứ? Cô ta hận tôi là chuyện của cô ta, tôi cảm thấy phải để ý mọi thứ thật mệt!” Đỗ Lôi Ti nói

Anh thật sự không biết cô thật sự đơn thuần hay chỉ là giả bộ, cô lại không biết hận.....

“Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ nói đi về phía cửa.

“Tổng thống, đây là đồ mà ngài muốn!” Quân gia nói xong cầm quần áo đưa tới.

Bùi Tuấn Vũ nhận quần áo, đóng cửa phòng, đi tới bên người Đỗ Lôi Ti nói “Đây là quần áo của cô!”

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nhận quần áo, xuống giường, nhanh chóng chạy tới phòng tắm, đóng cửa lại.

Cô lấy đồ lót ra, vừa nhìn liền choáng váng, cô cầm quần lót liếc nhìn, quần kiểu chỉ có hai dây hai bên, một mảnh vải che bộ phận quan trọng, theo bản năng nhét vào túi, mẹ kiếp, quần này có thể mặc sao.....?

Sau đó cầm áo lót lên nhìn, khuôn mặt giống như bị lửa đốt, chiếc áo chỉ có thể che bộ phận quan trọng trước ngực.

Đỗ Lôi Ti cầm áo lót đứng đó, đỏ mặt tức giận nghĩ “Rốt cuộc muốn mua loại này cho ai mặc chứ?”

Bùi Tuấn Vũ nhú mày, ngồi trên ghế sa lon chờ, anh thật sự không ngờ ngay cả thay quần áo cũng chậm như vậy, từ trên ghế sa lon đứng dậy đi tới phòng tắm, mở cửa.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô cầm áo lót trên tay, hơi sững sốt, nhìn thấy cơ thể cô liền hiểu rõ “Sao lại thay quần áo chậm như vậy, chẳng lẽ muốn tôi giúp một tay sao?”

Đỗ Lôi Ti thấy anh đi vào, vội vàng nhét áo lót đang cầm trong tay vào túi cười nói “Không.....không cần, tôi tự mặc là được!”

Bùi Tuấn Vũ không thể làm gì khác hơn là xoay người đi ra ngoài, ngồi trên ghế sa lon tiếp tục chờ.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy anh đi ra ngoài, thờ phào nhẹ nhõm, lẩm bẩm nói “Đùa kiểu gì chứ, sao lại phải nhờ anh ta mặc quần áo cho chứ.....?”

Cô một tay cầm áo lót, một tay cầm quần lót, nhìn tới nhìn lui, thật sự phải mặc cái này sao? Nhưng nếu không mặc cô không thể cứ vậy đi ra ngoài.....

Không còn cách nào khác là phải mặc vào, chờ lát nữa ra đường nhất định phải mua một cái vừa vặn kiểu dáng bình thường để mặc.

Đỗ Lôi Ti mặc quần áo đi ra nhìn anh nói “Tôi thế này đi ra ngoài làm sao gặp người khác chứ?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy dấu dâu tây trên cổ cô kéo dài đến trước ngực, bộ dáng này đúng là không thể ra ngoài gặp người khác, anh cởi áo khoác của mình khoác lên người cô.

Đỗ Lôi Ti mặc áo khoác của anh, thật sự rất rộng, giống như một đứa trẻ trộm mặc áo của người lớn nhưng dù sao còn đỡ hơn là phải chịu những ánh mắt khác thường nhìn mình.

Hai người đi tới phòng ăn ngồi xuống.

“Bùi tổng thống, ở đây đã quen chưa? Ngủ có ngon không?” Lâm Thành mỉm cười hỏi.

Bùi Tuấn Vũ cười cười, liếc mắt nhìn Lâm Thanh đang ngồi bên cạnh, quay đầu nhìn Lâm Thành mở miệng nói “Nhờ phúc của con gái ngài, tối qua tôi ngủ rất ngon!”

Lâm Thành xấu hổ cười nói “Hai người ngủ ngon sao lại nhờ con gái tôi chứ?”

Bùi Tuấn Vũ nhếch miệng nói “Cái này ngài phải hỏi con gái ngài rồi!”

Lâm Thành nhìn con gái mở miệng “Có phải con không nghe lời ba không?”

“Ba, tối qua con đi ngủ sớm, sao có thể làm loạn chứ?” Lâm Thanh nói xong nhìn người đàn ông ngồi đối diện.

“Lâm tổng thống, lát nữa chúng tôi muốn ra ngoài, không ở đây làm phiền ngài nữa!” Bùi Tuấn Vũ khách khí nói.

“Bùi tổng thống, sao hai người không ở lại thêm vài ngày? Vẫn không quen sao?” Lâm Thành nhìn anh hỏi.

“Không phải vậy, chỉ là hôn lễ của tôi bị các người.....Cho nên tôi muốn bồi thường cho vợ tôi!”

“A, thì ra là như vậy, vậy tôi cũng không giữ hai người nữa, chúc hai người đi hưởng tuần trăng mật vui vẻ!”

“Ba, con đi cùng bọn họ xem như là thể hiện sự hiếu khách!” Lâm Thanh nhìn ba mình nói.

Lâm Thành nhíu mày nhìn con gái mình “Con không cần làm loạn, tốt nhất ở nhà cho ba, tránh gây phiền phức!”

“Ba, sao ba có thể nói con gái mình như vậy chứ? Hơn nữa còn nói trước mặt người khác.” Lâm Thanh bất mãn nói.

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó mở miệng “Lâm tổng thống, tôi không tiện nghe chuyện nhà ngài, tôi cùng phu nhân xin phép!” Nói xong cầm tay Đỗ Lôi Ti đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na ngồi xe buýt đi vòng quanh trung tâm thành phố, sau đó tìm khách sạn để ở.

Cô thật sự không ngờ, đất nước này lại đẹp như vậy, lần đầu tiên cô đến thành phố đẹp như vậy.

Cô cầm điện thoại gọi “Tôi là khách ở phòng 123, bây giờ mang lên cho tôi một cái bản đồ của nước Hàn!”

“Vâng, tôi lập tức đưa lên!” Lễ tân trả lời.

“Cốc cốc cốc.....”

Bùi Mộng Na đi ra mở cửa.

Nhân viên phục vụ cầm bản đồ nói “Quý khách, đây là đồ mà cô muốn!”

“Cảm ơn!” Nói xong Bùi Mộng Na nhận lấy.

“Quý khách, chúc cô có chuyến đi vui vẻ!” Nữ nhân viên phục vụ nói xong xoay người đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na đóng cửa phòng, cầm bản đồ đi tới để trên giường, đi vào nhà tắm, tắm rửa sạch sẽ, xem ra lần này sắp có chuyện hay.....

Cô từ trong phòng tắm đi ra cầm laptop nằm trên giường đọc truyện ngôn tình.

Tin nhắn QQ hiện ra, Cá Thu: “Cô gái, sao cô lại xuất hiện?”

Cô Gái: “Hi hi, tôi nhớ mọi người cho nên mới tới!”

Cá Thu: “Cô gái, khi nào cô bắt đầu?”

Cô Gái: “Cái này phải xem tình hình thế nào, bây giờ chỉ có thể nói như vậy!”

Cá Thu: “Haiz, chúng tôi đợi đến nổi hoa cũng tàn rồi!”

Cô Gái: “Không có cách nào, cái này chỉ có thể đợi đến lúc hai người phát triển mới có thể xem!”

Cá Thu: “Vậy không phải chúng ta phải đợi đến hoa tàn sao?”

Cô Gái: “Không, lập tức sẽ có chuyển biến, được rồi, hôm nay chỉ lên xem một chút, nói nhiều quá, tôi thoát đây, bye!”

Bùi Mộng Na thoát QQ, cô suy nghĩ nếu anh trai biết chuyện này có thể nào lập tức xách cô ném lên máy bay đưa sang Châu Phi không?

Sáng sớm ngày hôm sau, tiếng chuông tin nhắn vang lên, Bùi Mộng Na mắt nhắm đưa tay tìm điện thoại, híp mắt xem tin nhắn “Bây giờ bọn tôi lên đường, đi về phía đảo Thiên Đường!”

Bùi Mộng Na mở to mắt nhìn, đã mười giờ sáng, đều tại những thứ kia, nhất định muốn cô nói làm cho cô ngủ muộn.

Cô lấy tốc độ nhanh nhất đi rửa mặt, thay quần áo, đeo đôi mắt kính to, trên đầu đội chiếc mũ, cô soi gương nhìn thật hoàn mỹ, cô ngây trang như vậy anh trai sẽ không nhìn ra, xoay người đi về phía cửa.

Bùi Tuấn Vũ cầm tay Đỗ Lôi Ti ngồi vào xe hơi, Đỗ Lôi Ti hưng phấn hỏi “Muốn đi đâu?”

“Đảo Thiên Đường!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti vui vẻ cười hỏi “Chỗ đó có gì vui?”

“Đi thì biết!”

Đình đầu Đỗ Lôi Ti có một đàn quạ bay qua.

Đây không phải nói nhằm sao, ai không biết đi rồi sẽ biết chứ.

Đỗ Lôi Ti móc điện thoại trong túi ra, nhấn tin “Bây giờ chúng tôi tới đảo Thiên Đường!”

“Cô đang làm gì vậy?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô loay hoay điện thoại di động hỏi.

“Hả? Không có gì, tôi xem mấy giờ rồi, ha ha.....” Đỗ Lôi Ti khản trương hỏi.

Mẹ kiếp người đàn ông này trước khi nói chuyện chẳng có âm thanh gì cả, thật dọa chết người, may mà trái tim cô khỏe mạnh nếu không.....

Xe chạy một tiếng liền dừng lại, Đỗ Lôi Ti xuống xe trước, nhìn thấy phong cảnh trước mắt tròn mắt há miệng.

Bùi Tuấn Vũ xuống xe nói “Các người về khách sạn trước đi, có gì cần tôi sẽ gọi điện thoại!”

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ trả lời, ngồi lên xe rời đi.

Đỗ Lôi Ti nhìn phong cảnh xinh đẹp, thật sự rất vui, Bùi Tuấn Vũ đứng bên cạnh giải thích “Cảnh sắc của đảo Thiên Đường là nơi đặc biệt mà mỗi du khách đều muốn đến đầu tiên khi tới đây bởi vì nó kết hợp các thiết bị giải trí với toàn bộ đảo, tất cả mọi thứ không phụ lòng hai chữ “Thiên Đường”! Đầu tiên là cảnh biển mê hồn du khách, sau đó là khách sạn xa hoa, khi hai chữ “Mộng ảo” cùng xuất hiện thì mọi người sẽ không tự chủ được mà nghĩ tới “Thiên Đường”

Ở đây mỗi lần du khách mở mắt đều có thể thấy phong cảnh, từ bờ biển đến màu nước biển, còn có các loại hoa tươi. Bất luận là ngồi ở trong phòng ăn của khách sạn hay là ngồi uống cà phê tại bờ biển, bản thân đều có thể ngắm cảnh biển, từ tối tăm, mây to gió lớn đến trời xanh mây trắng, cái làm người ta khó quên nhất chính là màu xanh của nước biển, đó là một loại màu xanh nhạt. Trong lòng cũng sẽ tràn đầy cảm xúc, một loại hạnh phúc chân thật! Tất cả mọi ưu phiền đều tan biến trước cảnh đẹp này! Đảo Thiên Đường càng về đêm càng muôn màu, đặc biệt có sông bạc theo phong cách Las Vegas, quán bar với những phong tình khó quên. Trên đảo còn chuyên cung cấp chỗ cho gia đình chơi golf, chơi cầu. Du khách trên đảo lấy gia đình cùng tuổi trẻ làm chủ, mấy năm gần đây, khách du lịch càng ngày càng nhiều.”

“Oa, nghe anh nói như vậy thật tốt, hôm nay tôi có thể ở lại nơi này không?” Đỗ Lôi Ti dùng ánh mắt cầu khẩn nói.

“Được, ở một đêm, ngày mai chúng ta về nước!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti vui vẻ nói “Thật sự cảm ơn anh!”

Bùi Mộng Na đến đảo Thiên Đường trước, tìm một khách sạn để ở rồi chờ bọn họ đến.

Đỗ Lôi Ti chân trần chạy trên biển, sóng biển vỗ, từng tảng lại từng tảng, đập vào chân cô rất thoải mái.

Đang đùa Đỗ Lôi Ti liền cảm thấy cơ thể hơi nóng, cởi áo khoác của Bùi Tuấn Vũ ra đưa cho anh “Nóng quá, tôi không mặc đâu.....”

“Không được.....” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng từ chối.

Đỗ Lôi Ti nhú mày “Nhưng tôi thấy nóng quá!”

“Tôi nói không thể chính là không thể!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na cảm thấy ánh mắt sau một cây dừa lên chụp hình, cô thật không ngờ, hai người lại tới nơi đẹp như vậy, lại còn đứng đó cãi nhau, mặc dù cô không nghe thấy bọn họ nói gì nhưng có thể nhìn thấy anh trai đang rất tức giận.

“Tuấn Vũ, tôi không muốn ở đây nữa, tôi muốn về khách sạn nghỉ!” Đỗ Lôi Ti nói, đi về phía trước.

Bùi Tuấn Vũ đứng đó nhìn bóng dáng đi xa, anh bước nhanh tới cầm tay cô nói “Dừng lại!”

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh “Sao tôi phải nghe lời anh, anh thật sự rất đáng ghét.....”

“Dừng quên quan hệ của chúng ta bây giờ, cô không có quyền nói không!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói, cầm tay cô đi tới khách sạn đã đặt chỗ trước.

Đỗ Lôi Ti vào khách sạn giam mình trong phòng, khóa trái cửa

Anh thật là thần kinh, anh không thích cô tại sao lại còn phải để ý quần áo của cô chứ, thật kỳ quái!

Rõ ràng quần áo ở trên người cô, anh có quyền gì bắt cô mặc chứ?

Chương 95

“Ding ding.....” Tiếng chuông báo tin nhắn vang lên.

Đỗ Lôi Ti móc điện thoại trong túi ra xem, phát hiện ra là tin nhắn của Bùi Mộng Na: “Chị dâu, chị cãi nhau với anh trai em sao?”

Đỗ Lôi Ti không dám tin nhìn tin nhắn trong điện thoại di động, sao cô ấy lại biết cô cãi nhau với người đàn ông chết tiệt kia, vì vậy trả lời: “Sao em biết?”

Bùi Mộng Na: “Em ở gần chỗ hai người!”

Đỗ Lôi Ti: “Vậy sao chị không thấy em?”

Bùi Mộng Na: “Chị khoan dừng hỏi, sao chị lại cãi nhau với anh trai em?”

Đỗ Lôi Ti: “Anh trai em thật là kỳ quái, trời nóng như vậy anh em nhất định bắt chị mặc áo khoác của anh ấy, anh ấy muốn bức chết chị à?”

Bùi Mộng Na: “Chị mặc đồ thể nào?”

Đỗ Lôi Ti: “Người trong phủ tổng thống giúp chị mua váy xê ngực, hơn nữa còn là loại cực ngắn!”

Bùi Mộng Na: “Phụt, chị dâu, theo như lời chị nói em cảm giác anh trai em đang ghen!”

Đỗ Lôi Ti: “Làm sao có thể, rõ ràng anh trai em không yêu chị!”

Bùi Mộng Na: “Như vậy đi, em giúp chị thử thăm dò anh trai em, xem thái độ anh ấy thế nào?”

Đỗ Lôi Ti: “Thử thế nào?”

Bùi Mộng Na: “Tìm mấy người, giả bộ bắt cóc chị, sau đó chị nhìn nét mặt anh trai em liền biết!”

Đỗ Lôi Ti: “Như vậy có được không?”

Bùi Mộng Na: “Không sao, nếu anh em biết, em sẽ nói với anh ấy, cứ quyết định như vậy đi, sau bữa tối chị kiểm soát ra ngoài ngắm mặt trời lặn, những chuyện khác không cần lo!”

Đỗ Lôi Ti: “Được, cứ quyết định như vậy đi!”

Sau khi tắt điện thoại, Đỗ Lôi Ti khẩn trương chuẩn bị, cô vẫn hơi lo lắng, không biết tổng thống có tình cảm với cô không?”

Lâm Thanh nhìn chiếc xe rồi đi nói với ba mình “Ba, hôm nay con hẹn bạn đi dạo phố, con muốn ra ngoài!”

Nói xong, không đợi Lâm Thanh nói gì, cô ta liền đi thẳng tới nhà để xe, lái xe thể thao của mình đi ra ngoài.

Lâm Thanh lái xe, lên đi theo phía sau.....

Cô ta đứng xa nhìn, thật không ngờ Tuấn Vũ lại đưa người giúp việc đề tiện đó tới đảo này, nếu như cô ta không thể tới vậy thì cô ta cũng sẽ không để hai người bọn họ trải qua tốt đẹp, nhất là người giúp việc đề tiện kia!

Lâm Thanh lấy điện thoại gọi điện “Tìm mấy người tới đảo Thiên Đư

ờng, nhớ, không được để cho ba tôi biết!” Nói xong lập tức cúp máy.

Lâm Thanh nhìn thấy hai cái bóng đi vào một khách sạn, cô ta lặng lẽ đi theo phía sau, đi tới quầy lễ tân hỏi “Xin hỏi, có phải hai người mới vào ở đây không?”

Nhân viên lễ tân mỉm cười nói “Đúng, xin hỏi cô có chuyện gì không?”

“Bọn họ ở phòng mấy?” Lâm Thanh hỏi.

Nhân viên lễ tân lộ ra nụ cười chuyên nghiệp “Rất xin lỗi cô, chúng tôi không thể tùy tiện tiết lộ thông tin khách hàng!”

Lâm Thanh nhìn cô hơi cười, từ trong túi lấy ra một xấp tiền

đặt trước bàn, đẩy tới trước mặt lễ tân “Như vậy có thể rồi chứ?”

Nhân viên lễ tân nhìn về phía cửa, lại nhìn về phía hành lang, phát hiện không có ai, cô ta đưa tay nhận tiền, mở miệng nói “Phòng 101!”

Lâm Thanh nghe xong, mở miệng nói “Cho tôi một phòng sát phòng bọn họ!”

“Được, xin chờ chút!” Nói xong, nhân viên lễ tân làm thủ tục.

“... ..”

“... ..”

Nhân viên lễ tân đưa thẻ cho cô ta “Đây là chìa khóa phòng của cô, chúc cô nghỉ vui vẻ!”

Lâm Thanh cầm thẻ mở cửa, đi thẳng tới phòng mình.

Đỗ Lôi Ti ở trong phòng khăn trương chờ trời tối.....

Bùi Tuấn Vũ gọi bữa tối, phục vụ đưa đồ ăn tới “Thưa anh đây là bữa tối anh đặt, chúc anh ăn tối vui vẻ!”

Anh nhận bữa tối đặt trên bàn trong phòng khách, đi tới cửa mở miệng nói “Ăn cơm!”

Đỗ Lôi Ti thấp thỏm đi ra ngoài ngồi xuống, miệng không có khẩu vị gì ăn tối, căn bản không biết mùi vị thế nào.

Cô vội vàng ăn, sau đó để dao nĩa xuống mở miệng “Tôi muốn ra ngắm hoàng hôn!” Nói xong xoay người đi ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô, không nói gì cúi đầu, tiếp tục ăn tối.

Đỗ Lôi Ti đi ra khỏi khách sạn, đi về phía biển, nhìn thấy giờ phút này mặt trời buổi chiều thật là rất đẹp, lần đầu tiên cô nhìn thấy mặt trời lặn đẹp như vậy, phải là lần thứ hai mới đúng, lần đầu tiên là ở phủ tổng thống.....

Lúc cô còn đang thất thần, sau lưng bỗng có người lấy tay che miệng cô lại, cô phát ra tiếng “Ô ô ô”, mắt cũng bị người khác dùng vải che lại.

Cô chợt nghĩ tới tin nhắn của Mộng Na, sau đó không giây giũa nữa, thật là không ngờ, Mộng Na thấy đám người này thật là chuyên nghiệp, cô rất mong muốn xem biểu hiện của tổng thống thế nào!

Cô nghe thấy tiếng đóng cửa xe, xe vẫn chạy, cô cảm thấy lắc lư, sao Mộng Na lại chọn nơi như vậy chứ?

Vì vậy Đỗ Lôi Ti phát ra âm thanh “Ô ô.....”

Tên ngồi cạnh cô lấy tay xe toang miếng băng dán miệng cô.

Đỗ Lôi Ti lập tức mở miệng “Các người muốn đưa tôi đi đâu? Sao Mộng Na lại chọn chỗ như thế này?”

“Đến nơi rồi cô sẽ biết, cô tốt nhất không nên nói nhiều nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!” Người đàn ông uy hiếp.

Đỗ Lôi Ti nghe những lời đó liền phát hiện ra bất thường, nếu là người do Mộng Na tìm, người này sẽ không nói chuyện với cô như vậy, bây giờ cô cảm thấy khăn trương và sợ hãi.....

Sau khi gửi tin nhắn, cô chuẩn bị quay về khách sạn chợt đụng phải một người, cô cúi đầu, mở miệng xin lỗi “Thật xin lỗi, tôi không thấy anh.....”

“Không sao!”

Bùi Mộng Na cúi đầu nghe thấy giọng nói này rất quen thuộc, vì vậy ngẩng đầu nhìn, nhất thời trợn mắt mở miệng “Lại là anh!”

Mạnh Lạp cũng mở mắt nói “Lại là cô?”

“Thật là âm hồn bất tán!” Bùi Mộng Na nhìn anh ta, nhíu mày mở miệng nói.

“Cô thật là kỳ quái, rõ ràng là tôi tới đây trước, tôi đang nghĩ là cô đi theo tôi!” Mạnh Lạp khoanh tay trước ngực, bộ dáng bắt cần đòi nói.

“Anh.....anh.....” Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta trong khoảng thời gian ngắn không thể tìm ra từ ngữ nào để có thể nói lại người đàn ông này.

“Anh cái gì?” Mạnh Lạp nhìn cô hỏi.

“Anh.....đồ ngụy công tử, mẹ kiếp, đàn ông mà lại có tên giống như đàn bà, thật là ghê tởm!” Bùi Mộng Na khinh bỉ nhìn anh ta nói.

Mạnh Lạp thu hồi nét mặt bất cần đời, đôi mắt thâm thúy nhìn chăm chăm cô, lạnh giọng nói “Cô nói lại lần nữa xem?”

“Sao tôi lại phải nghe lời anh? Anh bảo tôi làm thì tôi sẽ làm sao?” Bùi Mộng Na chống tay nhìn anh ta nói.

“Cô.....” Mạnh Lạp tức giận.

“Cô cái gì!” Bùi Mộng Na nói lại câu mà anh ta nói lúc nãy.

“Một cô gái đánh đá như cô đoán chừng không ai thèm lấy!” Mạnh Lạp thu hồi vẻ mặt tức giận, châm chọc nói.

“Ngụy công tử, mẹ kiếp!” Bùi Mộng Na nói xong, đi ngang qua anh ta.

Mạnh Lạp chặn đường cô mở miệng “Cô phải xin lỗi tôi!”

Bùi Mộng Na thấy từ xa có hai người đang đi xa dần, cô tức giận nhìn anh ta nói “Nhanh buông tay ra, tôi còn có chuyện!”

“Tôi không buông tay, trừ khi cô xin lỗi tôi!” Mạnh Lạp đứng đó không có ý buông tay.

Bùi Mộng Na nhìn bóng dáng ngày càng đi xa, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ phải nói “Xin lỗi!”

“Không được, không có thành ý!”

“Mẹ kiếp, anh không phải đàn ông, tôi đã nói xin lỗi rồi anh còn muốn thế nào?”

“Cô nói tôi là ngụy công tử, hơn nữa vừa rồi cô xin lỗi nhưng không có thành ý, phải thật lòng xin lỗi!”

Lúc này Bùi Mộng Na thật sự không còn gì để nói, lần đầu tiên cô gặp một người đàn ông như vậy “Anh nhanh tránh ra, nếu không buông tay tôi sẽ la lên là anh sàm sỡ tôi!”

“Kêu đi, vừa đúng lúc để mọi người xem một chút!” Mạnh Lạp nói.

Bùi Mộng Na không còn cách nào khác mở miệng “Nhanh tránh ra đi, nếu không tôi sẽ không tìm thấy anh trai cùng chị dâu!”

Mạnh Lạp nhìn về phía xa nói “Anh cô cùng cô gái vui tính kia cũng tới sao?”

“Ừ, vừa đi vừa nói nếu không sẽ lạc mất!” Bùi Mộng Na nói xong đi về phía trước.

Mạnh Lạp đi theo phía sau cô nói “Sao cô lại lên đi theo chứ?”

“Tôi là vì cho hạnh phúc của anh trai nên không muốn bỏ qua cơ hội lần này!”

“Vậy tại sao anh cô lại kết hôn với chị dâu cô?” Mạnh Lạp không hiểu hỏi.

“Một lời không thể nói hết, nếu không như vậy đi, chúng ta quên những chuyện không vui đi, cùng nhau giúp anh trai tôi tìm hạnh phúc!” Bùi Mộng Na vừa đi vừa nói.

Mạnh Lạp nhìn cô, không ngờ cô có nhiều tính cách cùng biến hóa như vậy, vì vậy mở miệng “Có thể!”

Hai người cố gắng chạy theo, lén trốn ở ngoài nhìn thấy hai người đi vào khách sạn!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96

Đỗ Lôi Ti ngồi trên xe, cảm giác lắc lư ngày càng mãnh liệt, xe chợt dừng lại.

Người đàn ông ngồi bên cạnh kéo cô xuống xe, tháo cái khăn che mắt xuống, cô nhìn thấy phía trước giống như một nhà kho bỏ hoang, Đỗ Lôi Ti khẩn trương hỏi “Các người là người do Mộng Na thuê sao?”

“Im miệng, cẩn thận khuôn mặt xinh đẹp của mày!” Người đàn ông uy hiếp.

Đỗ Lôi Ti giả ngu “Anh trai này, anh diễn thật giống, có thể tham gia giành giải thưởng lớn đấy!”

Người đàn ông nhìn cô nói “Mày nhìn thấy tao giống đang diễn trò sao?”

“Ha ha, không giống!” Đỗ Lôi Ti gượng cười nói, giọng càng ngày càng nhỏ.

Mẹ kiếp, đại ca xã hội đen cái gì chứ, xăm một cái hình nhìn sợ chết đi được.

Người đàn ông vừa đi vừa đẩy cô về phía nhà kho.

Cửa bị người từ bên ngoài mở ra, ánh sáng từ bên trong hắt ra ngoài, Đỗ Lôi Ti vẫn chưa quen cô theo bản năng nhắm hai mắt lại.....

“Đã lâu không gặp!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy tiếng con gái nói chuyện, cô liền mở mắt nhìn về phía phát ra âm thanh.

“Sao cô biết chỗ này?” Đỗ Lôi Ti không dám tin nhìn cô ta, không xác định hỏi.

Lâm Thanh vênh vao tự đắc nhìn cô, mỉm cười nói “Sao tôi lại không thể ở đây?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta, không có tình thần hỏi “Chính cô cho người bắt tôi tới đây?”

“No no no, không phải bắt cóc, dùng hai chữ này thật khó nghe, cô tới đây làm khách đấy!” Lâm Thanh cười nói.

“Lâm công chúa thật khách khí, sáng mới rời đi, thời gian ngắn như vậy đã nhớ tôi?”

Lâm Thanh thu hồi nụ cười, nắm tóc cô nói “Tao lòi mày tới đây không phải để nghe mày nói những lời này, nhớ, đồ tao không thể có thì tao sẽ phá hủy, tao không thể động tới người đàn ông kia nhưng một con giúp việc hạ tiện như mày thì tao có thể.....”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta tỉnh táo nói “Lâm công chúa, đây là sự tiếp đãi khách của đất nước cô sao?”

“Hình như mày không phải khách của tao?” Lâm Thanh nhìn cô ta.

“Rốt cuộc cô muốn gì?”

“Có phải mày và Tuấn Vũ rất kích tình không? Mày nhìn cơ thể mày bây giờ xem, cả người đều có vết hôn, không biết có phải phương diện kia Tuấn Vũ rất mạnh không?”

“Đây là chuyện riêng của tôi và anh ấy, hình như không liên quan đến Lâm công chúa? Còn nữa, tôi thật sự không nhìn ra, Lâm công chúa vẫn có hứng thú như vậy, tôi thật bội phục!” Đỗ Lôi Ti giễu cợt.

Lâm Thanh buông lỏng tóc cô, giơ tay lên, hung hăng tát vào má Đỗ Lôi Ti, khuôn mặt cô lập tức xuất hiện vài dấu móng tay.

Đỗ Lôi Ti giơ tay lên, sờ má mình, nhìn thấy trong lòng bàn tay có máu nói “Lâm công chúa ra tay thật mạnh!” Nói xong vung tay lên tát lại.

Lâm Thanh trợn mắt, không dám tin nhìn cô “Mày dám đánh trả? Mày, giúp tao đánh nó!”

Bên ngoài trời càng ngày càng tối, Bùi Tuấn Vũ ở trong khách sạn, đi tới đi lui, sao cô còn chưa quay về?

Vì vậy anh mặc áo khoác, vừa đi vừa phân phó với hộ vệ bên cạnh đi ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ đi ra chỗ bờ biển lúc chiều anh cùng cô đi dạo, sớm đã không còn ai, cầm điện thoại ấn số “Đường Vũ, lập tức tới đây!” nói xong liền cúp máy.

Có thể nào đã xảy ra chuyện gì không? Ai lại to gan như vậy, thậm chí ngay cả người của anh cũng dám động tới? Chuyện này thật không đơn giản.

Anh quay về khách sạn chờ Đường Vũ tới.....

Sau khi Bùi Mộng Na nhắn tin liền cùng Mạnh Lạp núp ở trong quán nước chờ Đỗ Lôi Ti đi ra nhưng chờ mãi không thấy người đâu.....

Mạnh Lạp nhìn cô hỏi “Rốt cuộc khi nào chị dâu cô mới đến?”

Bùi Mộng Na nhìn trước mặt nói “Trời đã tối, sớm phải ra rồi chứ, rõ ràng tôi nói chị ấy ra ngoài ngắm mặt trời lặn!”

“Có thể nào đang lẫn lộn trên giường cùng anh trai cô không?”

“Cái này tôi cũng không rõ, hay là anh đi xem thể nào???”

“Cô cũng đừng hại tôi, cô cũng biết tính anh trai cô thế nào, tôi không muốn tự mình chuốc lấy phiền phức!”

Bùi Mộng Na dùng ống nhòm nhìn ra ngoài cửa sổ, vội vàng nói “Có phải có chuyện gì xảy ra không, sao lại có nhiều người xuất hiện như vậy?”

Mạnh Lạp nhận ống nhòm nhìn “Có thể thật sự đã xảy ra chuyện gì đó, chúng ta đi xem một chút!” Nói xong bỏ ống nhòm xuống đi ra khỏi quán nước.

“Chờ một chút, chờ một chút!” Bùi Mộng Na chạy theo phía sau.

Bùi Mộng Na thở hắt hắt nói “Anh trai, xảy ra chuyện gì, chị dâu đâu?”

Bùi Tuấn Vũ nhủ mảy mìn nhìn hai người xuất hiện trước mặt, lạnh giọng nói “Sao hai người lại ở đây?”

“Anh, trước tiên anh đừng hỏi tại sao bọn em ở đây, em hỏi anh đã có chuyện gì xảy ra? Chị dâu đâu?” Bùi Mộng Na gấp gáp hỏi.

“Tuấn Vũ, có chuyện gì xảy ra?” Mạnh Lạp tỉnh táo hỏi.

“Không thấy Lôi Ti đâu!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói giống như đang nói một người xa lạ.

Bùi Mộng Na không dám tin hỏi lại “Anh nói gì? Không thấy chị dâu? Chuyện xảy ra khi nào?”

“Sau khi ăn tối cô ấy nói muốn ra ngoài ngắm hoàng hôn cho đến bây giờ vẫn chưa thấy về, tìm đã lâu đoán chừng đã xảy ra chuyện!”

“Anh, vậy phải làm sao?” Bùi Mộng Na lo lắng.

“Đường Vũ, chuẩn bị máy bay, bây giờ về nước……” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

“Tổng thống, như vậy không tốt đâu, phu nhân……” Đường Vũ nhìn anh nói.

“Cần cậu phải dạy tôi sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta lạnh lùng nói.

“Xin lỗi, tôi biết sai rồi, lập tức chuẩn bị máy bay về nước!” Nói xong Đường Vũ đi ra ngoài gọi điện thoại.

“Anh, có phải anh điên rồi không? Sao lại vứt chị dâu ở đây?”

“Chuyện của anh không cần em xen vào, bây giờ về nước!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97

“Anh, sao anh có thể làm như vậy chứ?” Bùi Mộng Na không dám tin nhìn anh trai mình nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn họ về phía sau lạnh giọng nói “Mau đưa cô chủ về!”

Mạnh Lạp nhìn tình cảnh hỗn loạn trước mặt mở miệng khuyên “Tuấn Vũ, không nên như vậy!”

“Chuyện nhà tôi tốt nhất cậu không nên xen vào!” Nói xong leo lên máy bay về nước.

Trong nhà kho, mấy tên đàn ông từ từ đến gần Đỗ Lôi Ti đang ngồi trên mặt đất……

Đỗ Lôi Ti hoảng sợ nhìn mấy tên đàn ông trước mặt, mẹ kiếp, người phụ nữ này thật ác độc, lại sai mấy người đàn ông đánh cô.

Cô từ từ lui về phía sau, khẩn trương nói “Đại, đại ca, các anh sẽ không đánh phụ nữ đấy chứ? Nếu như vậy sẽ bị người khác chê cười đấy!”

Tên đàn ông đứng trước mặt cô nói “Thật xin lỗi cô gái, chúng tôi cũng chỉ là kẻ đánh thuê, đã nhận tiền cho nên phải làm việc, chỉ trách cô đã đắc tội với cô gái kia thôi!”

“Phí lời với cô ta làm gì?” Lâm Thanh mất hứng hỏi thúc.

Mấy tên đàn ông không thương hoa tiếc ngọc ra tay, hướng trên người Đỗ Lôi Ti đánh……

Đỗ Lôi Ti cắn môi, cố gắng chịu đựng để bản thân không phát ra tiếng, cô tức giận trừng mắt nhìn Lâm Thanh đứng đó, mở miệng “Mụ phù thủy, cô đánh chết tôi, Tuấn Vũ sẽ tính sổ với cô!”

“Dừng tay!” Lâm Thanh mở miệng nói xong, vừa nhìn cô nằm trên mặt đất vừa nói “Xem ra, mày vẫn chưa đủ đau, tát vào miệng cô ta cho tôi!”

Cứ như vậy một bàn tay to hung hăng tát vào khuôn mặt nhỏ nhắn của Đỗ Lôi Ti, khuôn mặt cô nhất thời sưng đỏ, khóe miệng từ từ chảy máu.

Lâm Thanh cúi người nhìn cô nói “Cảm thấy mùi vị thế nào?”

Đỗ Lôi Ti ngẩng đầu lên dùng bàn tay nhí bé lau vết máu trên miệng, hai mắt nhìn chăm chăm cô ta “Xem ra tôi đánh giá quá cao công chúa, không ngờ cô lại là một người khó coi như vậy, xem ra, ai cười phải cô thật sự là vô phúc!”

“Mày.....” Lâm Thanh tức giận nói, ngay sau đó thay đổi nét mặt “Hôm nay mày mặc rất đẹp, không biết Tuấn Vũ có thỏa mãn được mày không, mày xem, những người đàn ông này sẽ giúp mày thỏa mãn!” Nói xong, phả lên cười.

Vừa lúc đó, cửa nhà kho bị mở ra, hai người đàn ông từ bên ngoài đi vào, cung kính mở miệng “Cô chủ, người đàn ông kia đã lên máy bay về nước!”

“Có thật không?” Lâm Thanh hỏi lại.

“Vâng, toàn bộ đã quay về!”

Lâm Thanh cười to, đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti vui vẻ nói “Ha ha, đây chính là chồng mày, biết rõ ràng mày mất tích nhưng lại vẫn quay về nước, xem ra, anh ta cũng không yêu mày?”

“Không thể nào, Tuấn Vũ nhất định không biết tôi mất tích, nếu như biết anh ấy tuyệt đối không bỏ tôi như vậy, không thể nào!” Đỗ Lôi Ti kiên cường nói.

“Không tin mày hỏi hai người kia xem, đó là người tao sắp xếp để giám sát Tuấn Vũ, Tuấn Vũ đã lên máy bay về nước, ha ha, bây giờ mày chỉ có thể ngồi chờ chết!” Lâm Thanh điên cuồng nói.

Chuyện này không thể nào, tuyệt đối không thể nào, xem như Tuấn Vũ không thích cô cũng không thể vứt bỏ cô như vậy, cô không tin anh sẽ tuyệt tình như vậy, không thể nào, tuyệt đối không thể nào.....

“Cô chủ, đây là hình tôi chụp lúc bọn họ lên máy bay.” Một người đàn ông đi lên trước cầm điện thoại di động mở hình đưa ra.

Lâm Thanh cầm điện thoại xem hình, đi tới trước mặt Đỗ Lôi Ti, đưa điện thoại cho cô nhìn “Mày xem cái này xem.....”

Đỗ Lôi Ti nhìn tấm hình trong điện thoại, cô liếc mắt liền có thể nhận ra người đàn ông đang lên máy bay.....

Cô ngây ngốc nhìn điện thoại, thật không ngờ người đàn ông này lại tuyệt tình như vậy, biết rõ cô mất tích lại không thêm chú ý đến sự an toàn của cô cứ như vậy rời đi, dù quan hệ vợ chồng là giả nhưng cũng không nên tuyệt tình như vậy, xem ra cô thật sự nhìn lầm anh rồi.....

Mạnh Lạp đứng đó nhìn máy bay càng lúc càng xa, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, quay về khách sạn của mình!

Lúc máy bay vừa mới đi được một đoạn, Bùi Tuấn Vũ đột nhiên mở miệng “Đường Vũ, ra lệnh cho máy bay lập tức quay lại!”

“Vâng, tổng thống!” Nói xong Đường Vũ đi tới buồng lái phân phó.

Bùi Mộng Na kéo anh trai tức giận nói “Anh, sao anh có thể như vậy chứ? Nếu anh thật sự không thương chị dâu cũng không thể đem người ném lại đó như vậy? Hơn nữa, chị ấy mất tích, anh không tìm liền quay về nước, anh thật sự làm cho người ta thất vọng!”

Bùi Tuấn Vũ nghe em gái trách móc, trên mặt cũng không có bất kỳ biểu hiện gì, chỉ im lặng nhìn khung cảnh ngoài cửa sổ!

Máy bay hạ xuống, Bùi Mộng Na trong lòng tràn đầy câu hỏi, nhìn thấy nét mặt của anh trai cô cảm thấy hơi sợ nhưng không nhận được hỏi “Anh, chuyện gì xảy ra?”

Bùi Tuấn Vũ chỉ nhìn cô một cái, lấy điện thoại ra gọi “Alo, cậu đang ở đâu?”

“Ồ khách sạn!” Đầu dây bên kia Mạnh Lạp trả lời.

“Lôi Ti bị người ta bắt cóc, tôi nhìn thấy có người theo dõi chúng ta, tôi dám khẳng định người kia nhắm vào tôi, nếu tôi không rời đi Lôi Ti nhất định sẽ gặp nguy hiểm, cho nên tôi đã rời khỏi rồi cậu lập tức cho người giúp tôi tìm, càng nhanh càng tốt!”

“Được, nếu như tìm được cậu trả công tôi thế nào đây?”

“Tùy cậu nhưng mà tuyệt đối không được để cô ấy bị thương!” Bùi Tuấn Vũ nghiêm túc nói.

“Được!” Nói xong Mạnh Lạp cúp máy, lập tức gọi điện thoại cho người đi tìm.

Lâm Thanh nhìn Đỗ Lôi Ti ngồi ngậy người, quay đầu nhìn mấy người phía sau ra lệnh “Bây giờ cô nàng xinh đẹp này thuộc về các người, các người từ từ hưởng thụ đi, khoản tiền còn lại tôi sẽ chuyển vào tài khoản cho các anh!”

Người đàn ông xăm kín mình nghe thấy cô chủ này đưa cô gái kia cho bọn họ, khuôn mặt háo sắc đi về phía trước.....

Đỗ Lôi Ti nghe Lâm Thanh nói những lời đó, phục hồi tinh thần, hoảng sợ nhìn những người đàn ông đang lại gần mình, cầu xin nói “Không cần, van xin các anh, không.....không nên đối với tôi như vậy.....”

Rất dễ nhận thấy, mấy tên đàn ông đang đi tới gần không để ý tới lời cầu xin của cô, nước miếng như muốn chảy xuống, một tên đàn ông khác mở miệng “Cô em, bọn anh sẽ đối đãi với em thật tốt, bảo đảm em sẽ thoải mái!”

“Không.....không được.....” Đỗ Lôi Ti chảy nước mắt, vừa nói vừa không ngừng lui về phía sau.

“Cô em, không cần trốn bọn anh!” Tên đàn ông tràn đầy tinh thần nói.

Đỗ Lôi Ti không ngừng lắc đầu, không ngừng lui về phía sau nhưng mà, phía sau đã là vách tường không có chỗ lui.....

Mấy tên đàn ông đi tới xé rách quần áo của cô, Đỗ Lôi Ti gất gao bảo vệ trước ngực, chảy nước mắt kêu “Cứu mạng.....Không muốn.....Van xin các anh.....”

Mấy tên đàn ông ra tay không chút lưu tình, càng to gan xé rách quần áo cô.....

Đỗ Lôi Ti thấy áo trước bị rách ngực sẽ lộ ra ngoài, cô cắn môi, khóc to, tại sao, tại sao lại như vậy, nếu như mấy tên đàn ông này làm nhục cô, sau này cô làm sao sống nữa? Sau này làm sao cô có thể nhìn mặt mẹ còn có cha cô?

Có lẽ là một người khi bước phải đường cùng, rất cố gắng dùng chút sức lực cuối cùng, tránh thoát mấy tên đàn ông kia, chạy về phía vách tường, hung hăng đập đầu vào tường, cái trán trở nên đỏ thẫm.

Mắt Đỗ Lôi Ti chỉ nhìn thấy màu đỏ, máu theo trán chảy xuống mắt, xuống mặt, từng giọt từng giọt rơi trên mặt đất.

Hiện tại cô cảm thấy đầu óc choáng váng, cô cố gắng mở hai mắt nhưng đã hôn mê bất tỉnh.....

Mấy tên đàn ông nhìn thấy tình huống như vậy thì cũng sò, quay đầu nhìn người phụ nữ phía sau.....

Lâm Thanh thật không ngờ người giúp việc này lại kiên cường như vậy, cũng không muốn có án mạng nghiêm trọng, cô ta run rẩy nói “Các người còn ngây người ra đó làm gì? Nhanh đi xem xem cô ta chết hay chưa?”

Một tên đàn ông đi lên trước, ngồi xổm xuống, dùng tay để trước mũi Đỗ Lôi Ti “Cô chủ, còn thở!”

“Các người lập tức rời khỏi đây, chuyện ngày hôm nay không được nói ra ngoài, nếu không các người biết hậu quả thế nào!” Lâm Thanh uy hiếp nói.

Mấy tên đàn ông đang chuẩn bị rời đi cửa nhà kho lại bị người ngoài đẩy vào, mấy người bên trong đều cũng sò!

Lâm Thanh kịp phản ứng hỏi “Các người là ai?”

Mạnh Lạp cười trả lời “Lát nữa sẽ nói cho cô biết!”

Lâm Thanh dùng mắt ra hiệu ý báo mấy tên đàn ông bên cạnh xông lên.....

Bùi Tuấn Vũ đi vào không để ý tới những người đang đánh nhau, trực tiếp đi thẳng tới cạnh cô gái nằm trên mặt đất, khom người ôm cô vào trong lòng.

Lâm Thanh không dám tin trọn to hai mắt, không phải cô ta rõ ràng đã nhìn thấy anh đã lên máy bay về nước rồi sao, tại sao bây giờ lại xuất hiện ở đây?

“Anh.....anh.....Làm sao anh biết chỗ này?” Lâm Thanh run rẩy hỏi.

Bùi Tuấn Vũ dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn cô.... ..

Rất nhanh cuộc đánh nhau trong nhà kho kết thúc, Mạnh Lạp đi tới bên cạnh Bùi Tuấn Vũ mở miệng “Những người này nên xử lý thế nào?”

“Chờ một chút, tôi ôm cô ấy ra xe!” Nói xong đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ cẩn thận đem cô gái bị thương trong lòng bỏ vào xe, cởi áo khoác của mình, nhẹ nhàng đắp cho cô “Lập tức tới bệnh viện!” Nói xong xoay người đi vào nhà kho.

“Tuấn Vũ, mấy người này nên xử lý thế nào?” Mạnh Lạp lại hỏi.

Bùi Tuấn Vũ không trả lời bạn mà đi tới trước mặt Lâm Thanh hỏi “Cô đối xử với phu nhân tôi thế nào?”

“Tôi.....tôi.....Tôi không làm gì cô ấy là những người đàn ông kia..... !!”

Lâm Thanh chỉ mấy người đàn ông bên cạnh.

Mấy tên đàn ông kia mặt mũi sưng vù nhìn cô ta, không ngờ, bây giờ xảy ra chuyện cô ta liền đổ hết mọi chuyện để lên người bọn họ “Xin hãy bỏ qua cho chúng tôi, chúng tôi là do cô ta thuê, cô ta muốn bọn tôi đánh cô gái kia, còn muốn tặng cô gái kia cho bọn tôi thỏa mãn!”

Mạnh Lạp nhìn mấy tên đàn ông đó mở miệng “Các người có biết cô gái kia là ai không?”

Bọn chúng lắc đầu, mở miệng đồng thanh nói “Không biết!”

“Các người không xem ti vi sao?”

“Đại ca, chúng tôi là côn đồ, chỉ lẩn lộn ngoài đường làm gì có thời gian xem ti vi?”

“Người mà bọn mày bắt cóc chính là phu nhân tổng thống, bọn mày thật sự chán sống rồi!” Mạnh Lạp nhún mày.

“Cái.....cái gì?” Bọn chúng không tin hỏi.

“Bọn mày thật ngu, trước khi bắt cóc cũng không chịu tìm hiểu người bị bắt là ai, xem ra, bọn mày chỉ là dân chuyên nghiệp!” Mạnh Lạp lắc đầu nói.

“Bọn tôi thật sự không biết phu nhân tổng thống, nếu biết có đánh chết bọn tôi cũng không dám bắt cóc!”

Bùi Tuấn Vũ nhếch miệng cười “Các người tới đây!”

Bọn chúng vâng vâng dạ dạ đi tới trước, khom người “Cái.....chuyện gì?”

“Bây giờ tôi tặng cô ta chọn các người, các người từ từ hưởng thụ đi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn Lâm Thanh nói.

Lâm Thanh tròn to hai mắt, không dám tin nhìn anh lớn tiếng nói “Tuấn Vũ, anh không thể như vậy, nếu như anh dám làm như vậy ba tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho anh!”

“Ha ha.....ha ha.....Cô cho rằng tôi để ba cô trong mắt sao?”

Bọn chúng nghe thấy trong lòng thầm nghĩ, con vịt vừa rồi đã đun sôi lại bay đi mất, bây giờ không bị trừng phạt lại vẫn có thể hưởng thụ, cuộc mua bán này thật là không lỗ vốn!

Lâm Thanh hoảng sợ nhìn bọn đàn ông đến gần, liền kêu lên “Không được tới, các người không muốn lấy tiền sao?”

“Cô gái, bây giờ bọn tôi đâu có quản được tiền, bây giờ bọn tôi muốn giữ mạng!”

“Các anh đừng tới đây, tôi sẽ cho các anh gấp đôi tiền!” Lâm Thanh vừa nói vừa tránh.

Mấy tên đàn ông đi tới trước mặt cô ta, đè cô ta trên mặt đất, xé quần cô ta, không thương hoa tiếc ngọc tiến thẳng vào vùng cấm địa của cô ta.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn hình ảnh như vậy, mở miệng “Đường Vũ, quay lại sau đó sao ra mấy bản!”

Mạnh Lạp nhìn bạn thân, đây là lần thứ hai cậu ấy lộ ra nét mặt như vậy, nụ cười không có tính sát thương nhưng lại có thể làm ra chuyện mà ai cũng ớn lạnh.

Mấy người đàn ông cứ như vậy thay nhau đâm vào rút ra trên người Lâm Thanh, Lâm Thanh dùng đôi mắt ác độc nhìn anh “Tại sao lại đối xử với tôi như vậy?”

“Ha ha, cô không cảm thấy câu hỏi này rất buồn cười sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta nói.

“Chỉ vì người giúp việc đề tiện kia mà anh đối xử với tôi như vậy, anh không sợ ba tôi sao?”

“Cô đã chạm tới ranh giới cuối cùng của tôi, tôi nhất định phải trả lại, đây là nguyên tắc làm việc của tôi!” Nói xong Bùi Tuấn Vũ đi ra khỏi nhà kho.

Bùi Tuấn Vũ ngồi vào xe hơi mở miệng “Đến bệnh viện!”

Xe hơi chạy một tiếng sau liền dừng lại.

Bùi Tuấn Vũ xuống xe, đi tới phòng bệnh, từ ngoài cửa sổ nhìn vào trong, cô gái nằm trên giường vẫn hôn mê bất tỉnh, đã ra nước ngoài cho nên phải lập tức về nước, Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái nằm trên giường bệnh sau đó xoay người đi ra khỏi bệnh viện!

Khi anh tới sân bay, Đường Vũ cùng Mạnh Lạp đang đứng đó chờ, Đường Vũ mở miệng “Tổng thống, mọi chuyện đã giải quyết ổn thỏa!”

“Được, bây giờ đi về!” Bùi Tuấn Vũ mở miệng.

Mấy người cùng lên máy bay về nước!

Bùi Mộng Na ở trong khách sạn, đi tới đi lui, vừa lúc đó tiếng chuông điện thoại vang lên, cô lập tức chạy tới bắt máy “Anh, tìm được chị dâu chưa?”

“Bây giờ tài xế sẽ đưa em đến bệnh viện!”

“Địa chỉ ở đâu?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Phòng 11, bệnh viện XX!” Nói xong cúp máy.

Bùi Mộng Na nhanh chóng rời khỏi khách sạn, lên xe tới bệnh viện, hỏi một chút mới biết phòng bệnh ở đâu, cô lo lắng hỏi bác sĩ “Bác sĩ, chị dâu tôi thế nào?”

“Bệnh nhân đã không còn nguy hiểm, sau khi quan sát một tiếng sau có thể chuyển về phòng bệnh bình thường!” Bác sĩ nói xong đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na đứng trong hành lang bệnh viện, đi tới đi lui, nhìn đồng hồ trên điện thoại di động từng giây từng phút trôi qua.

Đỗ Lôi Ti nằm trên giường từ từ mở mắt, nhìn xung quanh, cổ họng khô rát “Đây là đâu? Có phải tôi đã chết rồi không?”

Bùi Mộng Na chảy nước mắt nhìn cô trả lời “Chị dâu, là em, em là Mộng Na!”

Đỗ Lôi Ti nghĩ lại chuyện đã xảy ra, thật sự khiến trái tim cô giá lạnh, một người đàn ông không có tình yêu. Thế nhưng lại.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98

“Chị dâu, chị sao vậy? Có phải khó chịu ở đâu không?” Bùi Mộng Na lo lắng hỏi.

Đỗ Lôi Ti với ánh mắt vô hồn nhìn trần nhà, không nghe thấy giọng Bùi Mộng Na nói, tại sao anh lại đối xử với cô như vậy chứ? Tại sao, rốt cuộc là tại sao?

Bùi Mộng Na tự trách mình “Lôi Ti, chị đừng như vậy được không? Chị như vậy em rất lo, nguyên nhân của chuyện này đều do em mà ra, em biết sai rồi, nếu không phải em đi cùng chị lại còn bày ra chuyện kia chị sẽ không xảy ra chuyện như vậy!”

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn cô, khàn giọng nói “Không trách được em, bây giờ chị hoàn toàn tuyệt vọng rồi!”

Cô biết, có một số chuyện không thể ép buộc được, cho nên cô chỉ có thể quay trở về là một Lôi Ti không được ai yêu, bây giờ cô cảm thấy may mắn vì hôn lễ chưa được cử hành, như vậy sau này cuộc sống của cô cũng không có nhiều phiền toái?

“Chị dâu, chị đừng nói vậy? Bây giờ em có thể thấy anh trai thật sự quan tâm đến chị, nếu không lúc đã lên máy bay về nước sao anh ấy lại bảo máy bay quay lại cứu chị chứ?” Bùi Mộng Na giải thích.

“Mộng Na, bây giờ em không cần nói gì nữa, chị tự hiểu, trải qua chuyện này, chị đều đã hiểu hết, xem như anh ấy thật sự cứu chị nhưng cũng không phải vì quan tâm chị!”

“Chị dâu, sao chị lại nghĩ như vậy, em thật sự có thể nhìn ra, em lớn lên cùng anh trai em, em thật sự có thể nhìn ra!”

Đỗ Lôi Ti xoa người, đưa lưng về phía Bùi Mộng Na, dùng chăn che đầu, khóc, cô cũng không biết tại sao lại cảm thấy đau lòng như vậy, bây giờ rõ ràng cô đã an toàn mà sao nước mắt vẫn không ngừng rơi?

Cô tự nói với lòng mình “Đỗ Lôi Ti, bây giờ mày khóc cái gì, giờ mày đã an toàn, hơn nữa cũng đã thấy rõ vị trí của mày trong lòng của người đàn ông kia, anh cứu mày rồi thì mày nên cười mới đúng, không được khóc!!!

Vừa nghĩ tới cơ thể mình bị những tên đàn ông kia đụng tới đã cảm thấy bản thân rất sợ, Đỗ Lôi Ti vén chăn ngồi dậy, bởi vì dùng sức quá mạnh nên cơ thể rất đau, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại.

“Lôi Ti, chị muốn làm gì? Bây giờ cơ thể chị đang bị thương? Không được dùng sức như vậy!” Bùi Mộng Na nhìn cả người cô đầy vết thương nói.

“Mộng Na, ở đây có phòng tắm không? Chị muốn tắm, bây giờ người chị rất dơ, chị muốn tắm!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

“Lôi Ti, bây giờ cả người chị bị thương nếu tắm sẽ bị nhiễm trùng!”

“Chị muốn tắm, thật sự cơ thể chị rất bẩn.....” Đỗ Lôi Ti lẩm bẩm nói.

Tiếng chuông điện thoại của Bùi Mộng Na vang lên, cô nghe điện thoại “Alo?”

Đầu dây bên kia vang lên “Là anh!”

“Anh, là anh à? Có chuyện gì không?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Chị dâu em thế nào?”

Bùi Mộng Na từ trên ghế đứng lên, mở cửa phòng đi ra ngoài, đi ra chỗ khác nói “Anh, lần này chuyện thật sự nghiêm trọng!”

“Sao vậy?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“Anh, lúc anh đi cứu chị dâu tình huống lúc đó thế nào?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Sao vậy?” Bùi Tuấn Vũ lại lạnh giọng hỏi.

“Anh, chị dâu đã tỉnh nhưng luôn đòi tắm, nếu như tắm sẽ nhiễm trùng đó!”

“Bây giờ anh sẽ chuẩn bị máy bay, hai người chuẩn bị xuất viện!” Nói xong cúp máy.

Bùi Mộng Na nhìn điện thoại sau đó đi vào phòng mở miệng “Lôi Ti, là anh trai gọi, bây giờ anh ấy sẽ cho máy bay tới đón chúng ta, em sẽ đi làm thủ tục xuất viện, chị ở đây chờ em!” Nói xong lại đi ra ngoài.

Bởi vì là buổi sáng nên hành lang không có ai, lúc Bùi Mộng Na đi ra ngoài liền bị người từ phía sau dùng khăn tẩm thuốc mê che miệng khiến cô bất tỉnh.

Lúc này có một bác sĩ đeo khẩu trang đi vào phòng bệnh nói “Cô gái, bây giờ tôi sẽ tiêm thuốc cho cô!” Nói xong dùng kim tiêm tiêm lên cánh tay Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti nghe giọng nói cảm thấy hơi quen nhưng bác sĩ này đeo khẩu trang cho nên không để phòng, nhưng không biết vì sao, mí mắt ngày càng nặng, cô cố gắng muốn mở ra nhưng không được, lúc nhắm mắt cô nhìn thấy một người mà cô không muốn gặp nhất.....

Khi hai cô tỉnh lại, phát hiện trong phòng tối om, chỉ có một chút ánh sáng từ ngoài rọi vào, Bùi Mộng Na phát hiện hai tay bị trói chặt, cô cố gắng giùng giàng.....

Bùi Mộng Na xoay người nhìn thấy Đỗ Lôi Ti nằm ngất bên cạnh liền kêu “Chị dâu.....chị dâu tỉnh lại đi.....chị dâu.....”

Người bên cạnh vẫn không có phản ứng, vẫn nhắm mắt như cũ.....

Bùi Mộng Na cố gắng dịch sát lại gần, dùng bàn tay sau lưng vỗ vỗ mặt cô, nóng nảy kêu “Lôi Ti, nhanh tỉnh dậy.....”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy khuôn mặt hơi đau, mở mắt nhìn thấy Bùi Mộng Na ngồi một bên “Mộng na, sao em cũng bị trói tới đây?”

“Lôi Ti, chị biết là ai làm sao?” Bùi Mộng Na khẩn trương hỏi.

Đỗ Lôi Ti mặc quần áo bệnh viện nằm trên mặt đất, cô cố gắng ngồi dậy, có thể do nằm quá lâu nên cơ thể tê liệt, cô cắn răng cố gắng ngồi dậy.....

“Lôi Ti, chị làm sao vậy, có bị thương ở đâu nữa không?” Bùi Mộng Na khẩn trương hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhíu khuôn mặt nhỏ nhắn chịu đựng cảm giác đau đớn mở miệng nói “Mộng Na, chị không sao, chị không bị thương, em thì sao? Có bị thương không?”

“Em không sao, em vẫn bình thường!” Bùi Mộng Na trả lời, sau đó khẩn trương nói “Là ai lại to gan như vậy? Dám bắt cóc chúng ta?”

“Là Lâm Thanh!” Đỗ Lôi Ti khẳng định.

“Không thể nào, cô ta còn dám làm vậy sao?”

“Đúng rồi, Mộng Na, sao em lại bị đưa tới đây?” Đỗ Lôi Ti nghi hoặc hỏi.

Chuyện rõ ràng không liên quan đến Bùi Mộng Na, tại sao lại trói cô ấy tới đây chứ?

Bùi Mộng Na tức giận trả lời “Anh gọi điện thoại cho em, nói cho máy bay đón chúng ta về nước, em nghĩ nên làm thủ tục xuất viện trước, mới vừa đi ra khỏi phòng liền bị người ở phía sau dùng khăn tay bịt miệng liền hôn mê bất tỉnh! Đứng rồi, sao chị lại bị bắt tôi đây?”

“Cô ta mặc đồ của bác sĩ, đeo khẩu trang, nói muốn chích thuốc cho chị, sau khi chị choáng cô ta tháo khẩu trang xuống chị mới biết là cô ta!”

Cửa phòng đột nhiên bị mở ra, ánh sáng bên ngoài truyền vào, hai cô gái theo phản xạ nhắm mắt.

Bốp bốp.....Tiếng vỗ tay vang lên!

“Ha ha ha.....thật không ngờ, lúc này hai đứa mày còn có thể nói chuyện vui như vậy!” Lâm Thanh điên cuồng cười nói.

Bùi Mộng Na tức giận chửi “Mụ đàn bà điên, rốt cuộc cô muốn gì?”

“Ha ha, bọn mày bây giờ còn hỏi tao muốn gì? Tao chính là muốn bọn mày nếm thử một chút cảm giác của tao ngày hôm đó, cho bọn mày biết bị bọn đàn ông thay phiên nhau dày vò có cảm giác thế nào!” Giọng Lâm Thanh càng ngày càng ác độc.

“Cô là một người điên, cô nhanh thả bọn tôi ra!” Bùi Mộng Na nói.

“Ha ha ha.....Tao điên, đó cũng là do bị bọn mày làm cho phát điên!” Lâm Thanh đi tới cạnh Bùi Mộng Na ngồi xổm xuống nói.

“Lâm Thanh, có chuyện gì cô cứ nhắm vào tôi, Mộng Na không liên quan, nhanh thả cô ấy ra!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta cầu xin nói.

Lâm Thanh đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti, không nói lời nào hung hăng tát một cái vào mặt Đỗ Lôi Ti, căm hận nói “Đều là mày, đều là tại con giúp việc đề tiện như mày nên toàn bộ cuộc sống của tao đều bị phá hủy, đều tại mày.....”

Khi cô ta đứng dậy, đi tới đóng cửa, mở đèn trong phòng nói “Bọn mày ở đâu? Ở đây tao có đồ tốt, sẽ cho bọn mày hưởng thụ một cách thoải mái!”

Bùi Tuấn Vũ cúp máy, phản phô “Đường Vũ, bây giờ cậu đi máy bay quay lại kia đón người!”

“Vâng, tổng thống!” Nói xong Đường Vũ xoay người đi.

Anh đang nghĩ lúc cô xảy ra chuyện, trong lòng không khỏi khẩn trương? Tại sao lúc nhìn thấy quần áo trên người cô bị rách trong lòng lại cảm thấy không vui? Tại sao lúc nhìn thấy cô cả người đầy vết thương trong lòng lại khó chịu như vậy?

Anh không biết bản thân mình thế nào, trong lòng có quá nhiều tại sao, mà anh không muốn biết câu trả lời, vẫn muốn theo ý mình, vẫn tiếp tục trốn tránh!

Bùi Tuấn Vũ tự nói với lòng mình, anh chỉ yêu Ái Hoa, đời này Ái Hoa phụ anh, vậy tình cảm của anh cũng sẽ biến mất cùng Ái Hoa!

Khi Đường Vũ tới bệnh viện, trong phòng trống không, anh tìm bác sĩ hỏi “Bệnh nhân trong phòng đâu?”

Bác sĩ nhìn anh trả lời “Lúc chúng tôi làm việc đã không thấy bệnh nhân trong phòng đâu, người bên ngoài phòng bệnh cũng hôn mê bất tỉnh!”

“Cô nói gì?” Đường Vũ nhíu mày hỏi.

“Người đứng ngoài cửa bây giờ đang ở phòng bên cạnh, anh có thể đi hỏi họ!” Bác sĩ nói xong xoay người đi ra ngoài.

Đường Vũ bước nhanh sang phòng bên cạnh, mở cửa hỏi “Phu nhân và cô chủ đâu?”

Hộ vệ nằm trên giường mở miệng “Bị bắt cóc!”

“Chuyện này xảy ra lúc nào?” Đường Vũ hỏi.

“Chúng tôi cũng không biết khi nào, thư ký Đường chúng tôi cũng chỉ mới vừa tỉnh lại còn chưa kịp gọi điện báo tổng thống!”

“Hai người làm sao ngất xỉu?”

“Lúc rạng sáng chúng tôi ra ngoài mua đồ ăn, sau khi ăn xong liền bất tỉnh!” Hộ vệ trả lời.

“Vậy hai người nghỉ ngơi đi!” Nói xong Đường Vũ đi ra khỏi phòng.

Đường Vũ lấy điện thoại bấm số “Tổng thống, đã xảy ra chuyện, phu nhân cùng cô chủ đã bị bắt cóc!”

“Cái gì? Khi nào? Hộ vệ thì sao?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“Hộ vệ bị đánh thuốc mê!” Đường Vũ trả lời.

“Lập tức cho người đi tìm, bây giờ tôi lập tức bay tới đó!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh xong cúp máy.

Đỗ Lôi Ti cùng Bùi Mộng Na nhìn cách trang trí căn phòng liền tròn to mắt, Đỗ Lôi Ti hoảng sợ hỏi “Rốt cuộc cô muốn làm gì?”

“Ha ha, giúp việc dễ tiện, tao muốn cho mày nếm thử mùi vị của những món đồ chơi này!” Lâm Thanh nhìn cô nói.

“Đàn bà điên, cô thật không bình thường, cô làm sao có thể so sánh với chị dâu tôi chứ!” Bùi Mộng Na nói to.

Lâm Thanh tát Bùi Mộng Na một cái, hung ác nói “Mày nói gì? Tao không thể so sánh với con giúp việc dễ tiện kia? Tao đường đường là một công chúa!”

Đỗ Lôi Ti tỉnh táo nói “Cô xem lại mình bây giờ xem, làm gì còn là dáng vẻ của một công chúa, bây giờ chính là dáng vẻ của một mụ đàn bà đánh đá!”

Cô nói như vậy chỉ là không muốn Mộng Na bị thương, mọi chuyện đều do cô, cô không muốn liên lụy đến người khác cho nên mới mở miệng nói chuyện, chính là muốn thu hút vào chính bản thân mình, như vậy Mộng Na mới không bị thương.

Lâm Thanh chỉ cười cười nhìn cô, đi tới cầm cái túi đặt trên bàn mở ra, cầm một cây kim dài đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti, từ từ ngồi xuống, cười âm hiểm nói “Chúng ta chơi trò chơi chút nhé?”

Bùi Mộng Na nhìn ánh mắt cô ta, cơ thể không tự chủ run lên, giọng run run hỏi “Cô.....cô muốn làm gì.....”

Lâm Thanh quay đầu nhìn cô cười nói “Bùi Mộng Na, đừng gấp, lát nữa tao sẽ chơi với mày!” Nói xong cười lớn.

Cô ta đi tới sau lưng Đỗ Lôi Ti ngồi xuống, nâng bàn tay đang bị trói của cô lên, cầm cây kim đưa tới đưa lui trên bàn tay nhỏ bé của cô.

Đỗ Lôi Ti ngẩn người, tim đập mạnh, khẩn trương hỏi “Cô muốn làm gì.....?”

“Tao muốn nhìn một chút bàn tay nhỏ bé của mày nếu bị cây kim này đâm vào có chảy máu hay không, giúp việc dễ tiện, chúng ta thử nhìn xem.....” Lâm Thanh vừa cười vừa nói.

“Lâm Thanh, tại sao cô lại đối xử với tôi như vậy? Tại sao.....?” Đỗ Lôi Ti hoảng sợ hỏi.

“Bởi vì mày là đồ giúp việc dễ tiện, tao trở nên như vậy cũng đều bởi vì một con giúp việc dễ tiện là mày!” Giọng nói Lâm Thanh càng ngày càng cay độc, nói xong dùng tay cầm kim hung hăng đâm vào đầu ngón tay trắng như tuyết của cô.

“A.....” Đỗ Lôi Ti đau đến nỗi khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại.

Bùi Mộng Na nghe thấy tiếng kêu của Đỗ Lôi Ti la to “Cô thả chị dâu tôi ra, mụ đàn bà điên, đồ tâm thần.....”

Lâm Thanh vừa cười vừa nói “Bộ dáng của tao bây giờ là do bọn mày ép, trò chơi chỉ mới bắt đầu, kịch hay vẫn còn ở phía sau, bọn mày từ từ đợi đi!”

Lâm Thanh tiếp tục dùng kim đâm vào đầu ngón tay Đỗ Lôi Ti, máu từ đầu ngón tay cô từ từ nhỏ xuống sàn nhà.....

“A.....Thật sự rất đau.....a.....Mụ đàn bà điên!” Đỗ Lôi Ti mở miệng chửi.

“Cô mau dừng tay lại? Mụ đàn bà tâm thần!” Bùi Mộng Na chửi.

Lâm Thanh đi tới trước mặt Đỗ Lôi Ti, ngồi chồm hổm xuống, dùng tay nâng cằm cô, mỉm cười nói “Cảm giác thế nào? Có phải rất đau không? Ha ha ha.....Cái này chỉ mới bắt đầu mà thôi!”

Đỗ Lôi Ti mồ hôi từ trán chảy xuống mặt, cô cắn môi nhịn đau nói “Cô đối xử với tôi như vậy Tuấn Vũ cũng sẽ không thích cô, mụ đàn bà điên!”

Khi Tuấn Vũ đến nước Hàn thì Bùi Mộng Na cùng Đỗ Lôi Ti đã mất tích hai ngày.

“Tổng thống, đều tại tôi bắt tài, không tìm thấy cô chủ và phu nhân!” Đường Vũ tự động nhận lỗi.

“Các người lập tức đi theo giới lão già Lâm Thành, xem tình hình bọn họ thế nào!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Vâng, tôi làm ngay!” Nói xong Đường Vũ đi ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ đứng trước cửa sổ khách sạn nhìn ra ngoài, anh đang tự nói với lòng mình, không sao đâu, em gái cùng cô ấy sẽ quay về an toàn.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99

Bây giờ trong lòng anh rất khấn trương, tại sao chuyện này lại xảy ra hai lần chứ? Lần này thật sự trách anh quá sợ ỷ, anh để cô ở bệnh viện kia dường như thương hai ngày, bởi vì vết thương của cô không thích hợp ngồi máy bay cho nên anh cho hộ vệ ở lại bảo vệ cô cùng em gái.....

Trong phòng im lặng, Lâm Thanh rút kim châm đầy máu ra, lại cầm kim đưa lên mặt Đỗ Lôi Ti, mỉm cười nói “Thế nào phu nhân tổng thống? Cảm giác dễ chịu chứ? Chúng ta tiếp tục trò chơi nhé?”

Đỗ Lôi Ti cắn chặt môi, cả miệng đầy mùi máu tanh, cô cố gắng mỉm cười, không muốn cúi đầu trước người phụ nữ điên này, nhỏ nước bọt đầy máu lên mặt Lâm Thanh, tức giận trừng mắt nói “Mụ đàn bà điên, rốt cuộc cô muốn thế nào? Nhất định sẽ có người đến cứu bọn tôi!”

Lâm Thanh lấy khăn tay lau sạch nước miếng trên mặt, giờ chân hung hăng đá lên người Đỗ Lôi Ti, mở miệng nói “Ha ha.....Bọn mày đừng vọng tưởng, chỗ này không có ai biết cho nên tao mới từ từ chơi với chúng mày!”

“Phụt, cô cho rằng cô là công chúa thì ngon sao? Anh tôi nhất định sẽ tới cứu chị dâu, đến lúc đó cô chờ chết đi!” Bùi Mộng Na tức giận ngồi trên mặt đất nói, sau đó khấn trương hỏi “Chị dâu, chị không sao chứ.....?”

Đỗ Lôi Ti bị đá ngã trên mặt đất, khẽ ho “Khụ khụ.....khụ.....khụ khụ.....Mộng Na, chị không sao, mụ đàn bà điên này không dám giết chúng ta đâu!”

“Chị dâu, anh trai nhất định sẽ tới cứu chúng ta, chỉ cần cố chịu một chút!” Bùi Mộng Na an ủi cô giống như đang tự an ủi mình.

Lâm Thanh lấy từ trong túi ra một hộp thuốc, đốt một điếu, hít từng hơi, cô ta nhìn tàn điếu thuốc đang cháy, mỉm cười đi tới trước mặt Bùi Mộng Na, sắc mặt âm trầm “Còn mấy nữa, bây giờ tao phải chơi với mày rồi, mày nói xem chúng ta nên chơi trò gì đây?”

Lúc Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô ta đi tới bên cạnh Bùi Mộng Na, khấn trương la to “Cô không cần đụng tới Mộng Na, không cần.....”

Lâm Thanh nhìn cô, lạnh lùng mở miệng “Mày có tư cách gì nói chuyện, bây giờ tao làm chủ cuộc chơi, bọn mày chỉ là đồ chơi, bọn mày chẳng có quyền lợi gì!”

“Chị dâu, sao chị lại phải cầu xin mụ đàn bà điên này chứ?” Bùi Mộng Na bất mãn nói, sau đó mở miệng “Có chuyện gì cứ tìm tôi, bây giờ cả người chị dâu tôi đều là vết thương, chị ấy sẽ không chịu được!”

“Ha ha ha, bọn mày đừng gấp, con giúp việc đề tiện kia tao đã chơi đùa rồi, giờ đến lượt mày, có phải chúng ta nên bắt đầu trò chơi rồi không?” Lâm Thanh nhìn cô, giọng nói càng ngày càng lạnh.

Bùi Mộng Na quật cường mở miệng chống đối “Mụ đàn bà điên, tôi không sợ cô!”

“Ha ha, xem ra gan mày cũng không nhỏ, bây giờ chúng ta bắt đầu trò chơi!” Lâm Thanh nói.

“Mộng Na, sao em lại vậy chứ?” Đỗ Lôi Ti tức giận hỏi, sau đó đối với mụ đàn bà điên kia nói “Mụ đàn bà điên, không được tìm Mộng Na, tất cả mọi chuyện đều do tôi gây nên, Mộng Na không đắc tội với cô.....kết quả cô bây giờ thế nào đều do tôi, cô không cần phải kéo người vô tội vào!”

“Đúng vậy, xem ra tao vẫn nên tiếp tục trò chơi với mày hả?” Lâm Thanh nhìn cô nói.

“Chị dâu, có phải chị điên rồi không? Bây giờ cơ thể chị rất yếu, tại sao lại muốn như vậy?” Bùi Mộng Na khổ sở nói.

“Câm mồm!” Lâm Thanh tức giận lớn tiếng quát.

Lâm Thanh từ từ đi đến bên cạnh Đỗ Lôi Ti ngồi xuống, nâng cằm cô lên nói “Mày đã gánh chịu tất cả trò chơi, vậy tao tác thành cho mày!” Nói xong cầm điếu thuốc trong tay, hung hăng dí lên cổ tay Đỗ Lôi Ti.

“A....” Đỗ Lôi Ti sắc mặt trắng bệch nhìn cô ta, mí mắt dần sụp xuống, hai mắt từ từ nhắm lại.

Bùi Mộng Na nhìn Đỗ Lôi Ti ngất đi, gào to “Chị dâu.....chị dâu.....”

Lâm Thanh dùng chân đá lên người cô, khinh bỉ nói “Thật chẳng ra gì, nhanh như vậy liền hôn mê bất tỉnh, hôm nay trò chơi kết thúc sớm như vậy thật chẳng vui tí nào!” Nói xong xoay người rời đi.

Bùi Mộng Na nhìn cửa phòng đã đóng lại, vừa khóc vừa di chuyển tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti “Chị dâu, chị sao vậy, chị nhanh tỉnh dậy đi? Chị như vậy em rất sợ.....”

Anh, sao bây giờ anh vẫn chưa tới cứu bọn em?

Hu hu hu.....

Bùi Mộng Na quật cường đã không còn tồn tại, bây giờ cô rất sợ, vốn dĩ vết thương trên người chị dâu còn chưa lành, bây giờ lại bị mụ đàn bà điên kia lấn qua lấn lại, thật sự sợ rằng cơ thể chị dâu chịu không nổi, cô phải làm sao?

Đường Vũ lại đi về khách sạn, mở cửa phòng nói “Tổng thống, Lâm tổng thống không có tin tức của Lâm công chúa, xem ra, Lâm công chúa chưa quay về!”

“Chuẩn bị xe, bây giờ tôi sẽ tới phủ tổng thống!” Nói xong Bùi Tuấn Vũ dẫn đầu đi ra ngoài.

Bây giờ anh không thể chờ đợi được nữa, dù sao đây cũng không phải đất nước mình, nếu cứ chờ đợi như vậy hai người sẽ gặp nguy hiểm!

Bùi Tuấn Vũ tới phủ tổng thống trực tiếp đi vào!

Lâm Thành giật mình nhìn anh cười hỏi “Bùi tổng thống chưa về nước sao?”

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói “Lâm tổng thống, con gái ngài chưa về sao?”

“Chưa? Sao vậy?”

“Vợ tôi đã bị con gái ngài bắt cóc hai lần, ngài xem chuyện này phải làm thế nào?”

Lâm Thành nhìn anh nhú mày nói “Chuyện này không thể nào!”

“Ngài định chờ đến khi xảy ra án mạng mới tin sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi.

“Không thể nào!” Lâm Thành khẳng định.

“Vậy thì được, lần này tôi tới để thông báo với ông, nếu vợ tôi thật sự xảy ra chuyện gì thì con gái ông sẽ phải chôn cùng!” Bùi Tuấn Vũ uy hiếp.

Nói xong xoay người đi ra ngoài!

Lâm Thành không tin con gái mình sẽ làm chuyện như vậy nhưng vẫn không yên lòng, ra lệnh cho cấp dưới “Các người đi tìm công chúa cho tôi!”

“Vâng!” Nói xong, thư ký của ông lập tức đi ra ngoài.

Chờ đợi thật sự là một quá trình dài đằng đẳng, giờ phút này Bùi Tuấn Vũ cực kỳ khó chịu, anh đè nén tức giận trong lòng.....

Đường Vũ sau khi nghe điện thoại đi vào nói “Tổng thống, là điện thoại của anh!” Nói xong đưa điện thoại đến trước mặt anh.

“Alo?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Bùi tổng thống, tôi là Lâm Thành, bây giờ tôi đến chỗ con gái tôi, chúng ta bây giờ cùng đi.....!” Lâm Thành nói xong cúp máy.

Bùi Tuấn Vũ đi tới địa điểm mà Lâm Thành nói, nhìn thấy Lâm Thành cũng mới vừa tới, Bùi Tuấn Vũ dẫn đầu đi vào.....

Cửa phòng một lần nữa bị mở ra, Lâm Thanh dẫn theo mấy người đàn ông đi vào, Bùi Mộng Na nhìn thấy khăn trương hỏi “Cô còn muốn thế nào?”

“Tao muốn thế nào? Tao muốn trả lại con tiện nhân kia những gì tao phải nếm, tao không có thời gian chơi với chúng mày cho nên để bọn họ tới giải quyết!” Lâm Thanh không có tình thần nói.

“Cô không thể như vậy, bây giờ chị dâu tôi còn hôn mê bất tỉnh, sao cô lại đối với chị ấy như vậy? Cô thật sự là một người điên!” Bùi Mộng Na tức giận chửi.

Lâm Thanh nhìn cô nói “Mày biết anh mày đối xử với tao thế nào không? Anh ta cho mấy tên đàn ông thay phiên nhau hãm hiếp tao, lại còn quay video!” Nói xong, cô ta ra hiệu cho mấy tên đàn ông bắt đầu trò chơi cuối cùng.

Mấy tên đàn ông phía sau đi tới cạnh Đỗ Lôi Ti ngồi xuống, từ từ cởi áo cô ra.....

“Không được.....chị dâu, chị nhanh tỉnh lại!” Bùi Mộng Na khóc lớn gọi

Lâm Thanh đứng đó cười, cầm camera trong tay quay lại.....

Áo Đỗ Lôi Ti từ từ bị cởi ra, lộ ra khuôn ngực trắng, ánh mắt mấy tên đàn ông tràn đầy thèm thuồng, muốn nhìn cơ thể cô.....

“Các người mau dừng lại? Mau dừng lại.....”

“Cô chủ, thật sự không ngờ cô tìm cho bọn tôi một cô gái ngon như vậy, khiến cho bọn tôi không thể mở mắt được!”

Nói xong, một người hôn lên ngực Đỗ Lôi Ti, mấy tên đàn ông còn lại đang chậm rãi cởi quần cô ra.....

Đỗ Lôi Ti cảm thấy cơ thể lạnh lẽo, từ từ mở mắt, nhìn mấy tên đàn ông trước mặt, cô hoảng sợ la to “Không được.....”

Rất dễ nhận thấy, mấy tên đàn ông kia không muốn bỏ qua cho cô!

Mặc kệ cô giùng giàng thế nào vẫn không thể chống lại sức lực của mấy tên đàn ông kia.....

Một người đàn ông hôn môi cô, Đỗ Lôi Ti liền cắn mạnh vào môi hắn ta.

“Đau.....!” Tên đàn ông đó nhăn mặt, hung hăng tát một cái lên má Đỗ Lôi Ti, sau đó chửi “Con đàn bà đê tiện, lại dám cắn ông mày?”

Đỗ Lôi Ti lại bị đánh ngất xỉu.....

Bùi Mộng Na nhìn sự việc trước mắt, nhưng không thể làm gì chỉ có thể ngồi khóc “Van xin các người, đừng đối xử với chị dâu tôi như vậy.....”

Cửa phòng đột nhiên bị mở ra, tất cả mọi người trong phòng sửng sốt nhìn ra ngoài.....

Bùi Tuấn Vũ đi vào đầu tiên, hung hăng đâm vào mặt tên đàn ông kia.

“Anh, rốt cuộc anh đã tới, nhanh đi xem chị dâu thế nào, chị dâu bị mấy tên đàn bà điên kia làm cho vết thương chồng chất, bây giờ đã hôn mê bất tỉnh, thiếu chút nữa bị mấy tên đàn ông kia hãm hiếp!” Bùi Mộng Na vừa khóc vừa nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn em gái sau đó đi tới đánh mấy tên đàn ông kia té xuống đất, những tên còn lại nhìn thấy tình huống như thế, rối rít đứng dậy đánh trả!

Lâm Thành đi vào tức giận nói “Dừng tay!”

Lâm Thanh sửng sốt, phục hồi tinh thần, mở miệng nói “Ba, sao ba lại tới đây?”

Lâm Thành đi tới, không nói lời nào, hung hăng tát lên mặt con gái, đánh con thì mẹ đau, những lời này thật sự đúng với ông!

Bùi Tuấn Vũ đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti, cởi áo khoác của mình, nhanh chóng trùm lên người Đỗ Lôi Ti.

“Anh.....làm sao anh cũng tới được đây?” Lâm Thanh thật sự không ngờ nơi bí ẩn lại bị phát hiện ra, xem ra ngay cả ông trời cũng không giúp cô ta!

Lâm Thành nhìn con gái, ghen ngào mở miệng “Lâm Thanh, ba thật sự thất vọng về con!”

“Ba, chuyện không như ba nghĩ đâu!” Lâm Thanh từ giải thích.

“Lâm Thanh, ba đã nhìn thấy rõ ràng, con không cần giải thích!” Lâm Thành nhìn con gái nói sau đó quay đầu nói với Bùi Tuấn Vũ “Bùi tổng thống, thật sự xin lỗi, thật sự khiến phu nhân bị thương tổn rồi!”

Mạnh Lạp đi tới bên cạnh Bùi Mộng Na giúp cô cởi trói.....

Bùi Mộng Na nhào vào lòng anh khóc lớn.

Mạnh Lạp nhẹ nhàng vỗ lưng cô an ủi “Đừng khóc, bây giờ cô đã an toàn rồi!”

Bùi Mộng Na nghe thấy tiếng nói, chột đầy ra, chống eo “Sao anh lại ôm tôi?”

Mạnh Lạp sửng sốt, sau khi nghe cô nói câu kia liền không còn gì để nói, rõ ràng là cô nhào vào lòng anh, bây giờ lại nói là anh ôm cô?

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn Lâm Thành “Lâm tổng thống, nếu vợ tôi xảy ra chuyện gì, tôi sẽ không dừng ở đây, còn nữa, xin hãy trông coi con gái ngài cho tốt, tốt nhất đừng để cô ta tới đất nước tôi!” Nói xong xoay người rời đi!

Bùi Mộng Na vòng qua người đàn ông trước mặt, chạy theo sau lưng anh.

Mạnh Lạp không thể làm gì khác hơn là lên xe, đi theo Bùi Tuấn Vũ chạy thẳng ra sân bay.

Đỗ Lôi Ti nằm trên giường, khuôn mặt đầy mồ hôi giống như gặp ác mộng, trong mơ cô thấy bóng anh càng ngày càng xa.....

Mặc kệ cô cố gắng kêu gào thế nào, gọi anh đừng xa cô, gọi anh chạy chậm một chút chờ cô với nhưng người đàn ông trước mặt không quay đầu nhìn cô.....

Cô không ngừng giùng giàng, không ngừng chạy nhanh, cơ thể trên giường không ngừng gầy dựa, gọi to “Đừng đi, đừng đi.....”

Bùi Tuấn Vũ ngồi cạnh giường, cầm khăn lau mồ hôi cho cô, nhẹ nhàng nói “Lôi Ti, Lôi Ti.....”

Đỗ Lôi Ti lập tức giật mình tỉnh dậy nhào vào lòng người đàn ông trước mặt khóc.....

Bùi Tuấn Vũ ôm cô, lấy tay nhẹ vỗ lưng cô an ủi “Lôi Ti, bây giờ cô đã an toàn, đừng khóc nữa!”

Đỗ Lôi Ti chột đẩy anh ra, lăm bắm “Đừng đụng vào tôi.....bây giờ tôi rất bẩn, không cần.....”

Nói xong Đỗ Lôi Ti vội vàng chạy xuống giường, đi vào phòng tắm, khóa trái cửa, dùng vòi hoa sen tắm rửa cơ thể, vừa tắm vừa dùng bàn chải đánh răng.....

Thời gian trôi rất nhanh, thấm thoát đã một tiếng trôi qua, Bùi Tuấn Vũ đứng trước cửa phòng tắm chờ rất lo lắng.....

Không còn cách nào Bùi Tuấn Vũ đành gọi quản gia “Đem chìa khóa nhà tắm lên đây!”

“Vâng, tổng thống!” Nói xong quản gia cầm chùm chìa khóa lấy chìa khóa nhà tắm ra, xoay người đi ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ đi vào, nhìn thấy khoe miệng cô chảy máu, lạnh giọng nói “Dừng tay!”

Giờ phút này trong đầu Đỗ Lôi Ti đều là hình ảnh cô bị hôn, căn bản không nghe thấy tiếng nói chuyện.....

Anh đi tới giành lại bàn chải đánh răng, hung hăng ném xuống đất!

“Anh trả lại cho tôi.....tôi rất bẩn, tôi chưa đánh răng xong?” Đỗ Lôi Ti khấn trương nói.

“Không cần chải nữa, răng cô đã chảy máu!”

Đỗ Lôi Ti vừa nhìn thấy bàn chải của mình bị ném xuống đất bắt đầu chà xát cơ thể mình cho đến khi cả người đỏ hồng vẫn không dừng tay.....

Bùi Tuấn Vũ ôm chặt cô vào lòng, bế cô lên giường, lạnh giọng nói “Không cần kỳ nữa!”

“Không muốn, tôi vẫn chưa kỳ sạch, tôi muốn tắm tiếp!” Đỗ Lôi Ti lăm bắm.

Anh dùng môi trực tiếp che miệng cô lại, từ từ hôn sâu.....

Đôi môi dọc theo cổ, xuôi xuống trước ngực của cô, anh muốn dùng hơi thở của mình tẩy đi sự bẩn thỉu mà những tên đàn ông kia đã đụng qua cho đến khi cả người cô đều là vết hôn của anh.....

Cô không chống lại, giống như sự đụng chạm đó có thể tẩy sạch cơ thể cô cùng cảm giác bẩn thỉu trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100

Nhìn bóng dáng đi ra, Lâm Thanh điên cuồng kêu gào “Đừng đi, đừng đi, Tuấn Vũ, em không thể mất anh.....”

Lâm Thành nhìn con gái điên cuồng gào thét, còn làm ra chuyện như vậy, trong lòng không nói ra được cảm giác thế nào.....

Không thể làm gì khác hơn là ra lệnh cho cấp dưới “Đưa công chúa về!”

“Ba, Tuấn Vũ yêu con, anh ấy thật sự yêu con!” Lâm Thanh chảy nước mắt, điên cuồng gọi.

Khi quay lại phủ tổng thống, Lâm Thành nhìn thấy dáng vẻ điên cuồng của con gái, thật sự rất đau lòng “Quản gia, gọi bác sĩ tới đây!”

“Đứng!” Trả lời xong quản gia vội vàng chạy đi gọi điện thoại.

“Ba, Tuấn Vũ thật sự yêu con, ba phải tin con? Mau buông tôi ra, tôi sẽ đi tìm Tuấn Vũ!”

“Lâm Thanh, con tỉnh lại đi, Tuấn Vũ căn bản không yêu con!” Lâm Thành cố gắng khuyên.

Lâm Thanh nghe thấy ba mình nói vậy càng thêm điên cuồng giằng co, gào thét “Tuấn Vũ chỉ thích mình con, làm sao có thể thích người giúp việc đê tiện kia chứ.....?”

Lâm Thành tự trách mình, tại sao lại để con gái biến thành bộ dáng thế này? Nếu không phải lúc nhỏ ông quá cưng chiều cô thì bây giờ sẽ không trở nên như vậy.

Nhưng việc đã đến nước này còn có thể làm gì chứ?

Lâm Thành chảy nước mắt nhìn con gái, không thể làm gì khác hơn là bắt đắc đi đi ra ngoài.

Lâm Thành gặp bác sĩ trong phòng khách nói “Bác sĩ, làm ơn hãy chăm sóc cho con gái tôi!”

“Tổng thống yên tâm, tôi sẽ làm hết khả năng để chữa trị cho con gái ngài!” Bác sĩ cung kính trả lời.

Nói xong hai người đi vào phòng Lâm Thanh.

Bác sĩ đi tới trước mặt công chúa, kiểm tra, quay đầu nhìn tổng thống “Tổng thống, tạm thời công chúa bị bệnh trong lòng, trước mắt tôi tiêm thuốc an thần cho công chúa, để cô ấy nghỉ ngơi thật tốt, sau này tính tiếp!”

Lâm Thành nhìn con gái đang nằm ngủ mê man, bắt đắc đi lắc đầu, thở dài.

Cả đêm này, Bùi Tuấn Vũ muốn cô vô số lần, đến khi trời sáng mới dần dần ngủ!

Đỗ Lôi Ti ngủ không yên giấc, trong mơ luôn xuất hiện một người đàn ông, cô không thể nhìn rõ khuôn mặt người đàn ông kia, cô cố gắng muốn nhìn nhưng không được.....

“Lôi Ti.....Lôi Ti.....?” Bùi Mộng Na ngồi cạnh giường kêu cô.

Cô từ từ mở mắt nhìn người trước mặt, không nói gì!

“Lôi Ti, chị làm sao vậy? Có phải gặp ác mộng không?” Bùi Mộng Na lo lắng hỏi.

Đỗ Lôi Ti đi xuống giường vào nhà tắm, mở vòi hoa sen tắm rửa.....

Bùi Mộng Na thấy cô như vậy rất đau lòng, cô đã phải trải qua hai lần bị bắt cóc, lần này nếu anh trai không tới kịp, hậu quả sẽ không tưởng tượng được!

“Lôi Ti, không cần tắm nữa, cơ thể chị bây giờ rất sạch, nếu chị cứ tắm như vậy da của chị sẽ bị trầy xước!” Bùi Mộng Na khuyên.

Bùi Mộng Na khuyên chừng nửa tiếng nhưng có thể dễ dàng nhận thấy người trong nhà tắm không nghe thấy những lời đó.....

Cô bắt đắc đi lấy điện thoại, bấm số “Alo, anh.....”

“Chuyện gì?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“Lôi Ti vẫn không ngừng tắm, phải làm sao?” Bùi Mộng Na nóng nảy hỏi.

“Em chờ một chút, anh lập tức quay về!” Nói xong cúp máy.

Bùi Tuấn Vũ lập tức bấm số mở miệng “Đường Vũ, bây giờ lập tức quay về phủ tổng thống!” Nói xong cầm áo khoác mặc vào xoay người đi ra khỏi phòng.

“Tổng thống, đã chuẩn bị xe rồi!” Đường Vũ cung kính nói.

Bùi Tuấn Vũ ngồi vào xe, ra lệnh “Có chuyện gì thì gọi điện cho tôi!” Nói xong bảo tài xế quay về phủ tổng thống.

Bùi Mộng Na thấy anh trai xuất hiện lập tức đi tới vội vàng nói “Anh, anh nhìn Lôi Ti xem, bây giờ Lôi Ti lại đòi về nhà, muốn gặp mẹ, nếu cứ như vậy, cơ thể Lôi Ti sẽ không chịu được!”

“Em đi ra ngoài đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Anh nhìn em gái đi ra ngoài, đi đến cửa phòng tắm “Mở cửa!”

“Người tôi rất bẩn, tôi muốn tắm, tôi muốn về nhà.....” Đỗ Lôi Ti ở trong phòng tắm nói.

Bùi Tuấn Vũ mở cửa phòng tắm, mở miệng “Cô nói cô bẩn, vậy ý của cô là tôi cũng rất dơ bẩn?”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy liền sững sờ, thái độ rất buồn cười.....

“Sao? Nhanh như vậy đã quên rồi sao? Có muốn tôi làm lại để nhắc cô nhớ không?” Bùi Tuấn Vũ vừa cười vừa bước tới.

Đỗ Lôi Ti theo bản năng lùi về phía sau, phòng tắm rất trơn, lập tức ngã trên mặt đất, đau đến nỗi khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại “A.....Cái mông thật đau.....”

Cô lấy tay xoa mông, nhúu mày nói “Người đàn ông chết tiệt này, không nhanh tới giúp tôi?”

Bùi Tuấn Vũ khẽ nhếch miệng “Là cô gọi tôi tới, ngàn vạn lần đừng hối hận!”

Cô cảm thấy tổng thống nói những lời này có gì đó hơi lạ? Không phải chỉ bảo anh đến đỡ cô dậy sao, sao phải hối hận chứ?

Trong đầu tổng thống đang nghĩ gì vậy?

Đỗ Lôi Ti ngồi đó nhìn người đàn ông xấu bụng đang nhích lại gần mình, từ từ ngồi xuống, tại sao anh lại nhìn cô như vậy chứ?

Cô theo ánh mắt anh nhìn, nhìn xuống cơ thể mình, nhất thời sợ đến kêu to, hai tay che trước ngực “Đồ lưu manh, anh nhanh ra ngoài đi.....”

“Là cô gọi tôi tới đỡ cô dậy, bây giờ cô lại bảo tôi tránh ra, rốt cuộc cô có ý gì?” Bùi Tuấn Vũ ngồi xuống cạnh cô nói.

“Tôi.....tôi.....bây giờ tôi không cần, anh.....anh nhanh đi ra ngoài đi?” Đỗ Lôi Ti đỏ bừng mặt nói.

“Vậy thì tốt, xem ra cô không cần tôi đỡ, tôi đi ra ngoài đây!” Nói xong Bùi Tuấn Vũ đứng dậy xoay người đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti cố gắng từ trên mặt đất đứng dậy nhưng cái mông thật sự rất đau, không thể làm gì khác hơn là gọi “Đừng, anh đừng quay đầu lại, tôi lấy khăn tắm quần người rồi anh hãy quay lại!” Nói xong, Đỗ Lôi Ti tìm khăn tắm nhưng trong phòng không thấy cái khăn tắm nào.

Phải làm sao.....

Tại sao lại xảy ra chuyện này chứ?

Sớm biết đã không làm như vậy, làm hại Mộng Na lo lắng, bây giờ thì tốt rồi, khiến cho người đàn ông chết tiết này quay về, mình còn bị bêu xấu!

“Xong chưa?” Bùi Tuấn Vũ không kiên nhẫn nói.

“Ha ha.....ha ha.....” Đỗ Lôi Ti cười nói tiếp “Cái đó, tôi quên không đem khăn tắm vào, anh có thể giúp.....”

“Không thể!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

Mẹ kiếp, người đàn ông chết tiết. Thật hẹp hòi, chưa đợi cô nói xong đã từ chối, thật mất lịch sự.

Đỗ Lôi Ti chợt nghĩ gì đó, nhìn người đàn ông bên cạnh mình, mở to mắt hỏi “Anh muốn làm gì?”

Bùi Tuấn Vũ cười, đôi môi mỏng mấp máy “Làm tiếp việc tối hôm qua!” Nói xong ôm cô vào lòng đi ra khỏi nhà tắm.

“Nhanh buông tôi ra, nhanh buông tôi ra.....đồ lưu manh này.....” Đỗ Lôi Ti gào thét.

Bùi Tuấn Vũ đi tới cạnh giường, cô chưa kịp chuẩn bị gì, anh buông lỏng hai tay, người trong lòng anh rơi trên giường lớn, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại “A.....cái mông nhỏ của tôi.....”

Bùi Tuấn Vũ cười “Không trách tôi được, là cô nói tôi buông ra!”

Đỗ Lôi Ti nhăn nhó nhìn anh “Anh có phải là đàn ông không? Tôi chỉ nói một câu như vậy anh thật sự.....”

Bùi Tuấn Vũ đi tới tủ quần áo lấy hộp thuốc ra, đi tới giường “Tôi có phải đàn ông hay không cô không biết sao?”

“Anh căn bản không phải đàn ông!” Đỗ Lôi Ti khẳng định.

Anh lật Đỗ Lôi Ti nằm trên giường, chống mông lên.....

Đỗ Lôi Ti hoảng sợ hỏi “Anh muốn làm gì?”

“Tôi muốn làm gì lát nữa cô sẽ biết!” Nói xong Bùi Tuấn Vũ lấy lọ dầu trong hộp thuốc ra bôi lên mông cô.

Đỗ Lôi Ti không ngờ, người đàn ông luôn lạnh lùng, cá ngày đáng vẻ kiêu ngạo lại có thể chăm sóc cô như vậy.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn tấm lưng mảnh khảnh của cô, bàn tay đang bôi thuốc từ từ dừng lại.....

Anh hôn gáy cô, từ từ dọc theo cái lưng trắng như tuyết, từ từ di chuyển xuống đùi cô.....

Đỗ Lôi Ti cảm thấy cơ thể có sự đụng chạm, sừng sốt, chợt lao người tới, tròn to mắt “Anh muốn làm gì?”

Bùi Tuấn Vũ hai mắt tràn đầy dục vọng nhìn cô chằm chằm cười nói “Tôi muốn chứng minh lời cô nói!”

“Nói cái gì?” Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi.

Đỗ Lôi Ti suy nghĩ rõ ràng là anh muốn ăn đậu hũ của cô còn tìm có, người đàn ông này này thật là.

“Không ngờ cô lại mau quên như vậy, không phải cô nói tôi không phải là đàn ông sao? Vừa đúng lúc bây giờ tôi có thể chứng minh!” Nói xong Bùi Tuấn Vũ che đôi môi đang làm nhâm của cô.

Lúc anh tiến vào khu vực bí ẩn của cô, Bùi Tuấn Vũ khàn giọng “Nhớ, nếu như thật sự nhớ nhà, không cần làm những chuyện nhảm chán này khiến người khác lo lắng!”

Đỗ Lôi Ti nằm đó nghĩ sao anh lại biết chứ? Rõ ràng cô có khả năng diễn xuất, lần này lại bị nhìn thấu, haiz.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101

Lâm Thành ngồi nhìn con gái bất đắc dĩ lắc đầu.

Lâm Thành mở miệng “Lâm Thanh, cuối tháng này con chuẩn bị kết hôn đi, ba sẽ gả con đi!”

Lâm Thanh nhìn vẻ mặt nghiêm túc của ba, van xin “Ba, con không muốn kết hôn, con thật sự rất yêu Tuấn Vũ!”

“Con có thể tỉnh táo một chút được không? Tên họ Bùi kia căn bản không yêu con, con lại dám làm ra chuyện như vậy, mặt mũi của ba cũng bị con vứt hết!” Lâm Thành tức giận nói.

“Ba, con biết ba yêu thương con nhất, van xin ba, đừng gả con ra ngoài.....” Lâm Thanh cầu xin.

Lâm Thành bất đắc dĩ nhìn cô nói “Lâm Thanh, cuối tháng này nhất định con phải kết hôn, quyết định vậy đi!” Nói xong đi ra ngoài.

Sau khi khóa cửa liền ra lệnh cho hộ vệ “Canh chừng công chúa đến cuối tháng!”

Lâm Thanh ngồi trên giường, khóc lớn, sao mọi chuyện lại đến nước này chứ? Rõ ràng ba rất yêu cô ta, bây giờ lại gả cô ta cho một người đàn ông không quen biết.....

Cô ta nằm trên giường lớn, nhớ lại những chuyện mình đã làm, cô ta làm sai sao? Nhưng dù có làm sai cô ta cũng đã bị trừng phạt, cô ta đã bị mấy người đàn ông kia hãm hiếp nhưng tại sao cô ta vẫn phải kết hôn chứ?

Lâm Thanh vừa nghĩ tới bị mấy người đàn ông kia hãm hiếp trong lòng liền cảm thấy khó chịu nhưng mà, thực tế ác giả ác báo, chỉ có thể gánh chịu, xem như cô ta nói với ba thì sao chứ, người giúp việc đề tiện kia cũng đã bị cô ta hành hạ.....

Về phần người đàn ông mà cô ta yêu điên cuồng kia, cô ta sẽ chôn trong lòng mình.....

Sau một màn mây mưa Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nhìn người đàn ông nằm cạnh mình, mở miệng nói “Anh.....Sao anh biết tôi nói dối về nhà?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô, khẽ nhếch miệng “Tối hôm qua cô ngủ rất yên ổn, hơn nữa cô lại là một người không có tim phổi, ngủ một giấc liền không sao!”

Đỗ Lôi Ti trừng mắt nhìn anh, chửi tục “Mẹ kiếp, sao tôi lại không có tim không có phổi hả? Rõ ràng tôi rất dịu dàng, tôi thế này còn không phải do anh tạo nên sao, nếu không phải tại anh, tôi có thể bị thương sao? Anh nhìn tay tôi xem, nhìn cổ tay tôi xem!” Nói xong liền đưa bàn tay của mình lên cho người đàn ông bên cạnh xem.

Lúc Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy đầu ngón tay cô đều là lỗ kim đâm, cổ tay bị phỏng, trong lòng không khỏi khản trương, không biết vì sao cảm giác trong lòng lúc này cực kỳ khó chịu!

“Ba.....ba.....” Bùi Vũ vừa gọi vừa chạy vào.

Đỗ Lôi Ti vội vàng kéo chăn che cơ thể mình lại, chăn cũng chui vào trong chăn.

Bùi Tuấn Vũ “Cô muốn chết ngộp trong đó sao?”

“Cái đó.....Cái đó.....” Đỗ Lôi Ti khản trương nói.

Bùi Vũ nhìn thấy vậy nói “Người giúp việc này thật không biết xấu hổ, dám quyến rũ ba tôi!”

Bùi Tuấn Vũ chỉ mỉm cười, anh thật sự muốn xem cô gái này sẽ trả lời con trai anh thế nào.

Đỗ Lôi Ti khẽ vén chăn, ở trong ngộp thở muốn chết, thằng bé còn nhỏ đã biết nói những lời như vậy, những thứ này không quan trọng, quan trọng là người đàn ông nằm bên cạnh không nói gì chỉ mở miệng cười.....

Cô đưa bàn tay nhỏ bé của mình ra len lén hung hăng nhéo lên đùi người đàn ông bên cạnh, nhỏ giọng nói “Người đàn ông chết tiệt, đều tại anh, anh còn cười gì chứ?”

Bùi Tuấn Vũ hơi nhàu mày, lạnh giọng nói “Bùi Vũ, con đi ra ngoài trước đi!”

“Không, ba, đừng ở chung với người phụ nữ kia!” Bùi Vũ nhìn ba mình nói.

“Bùi Vũ, đi ra ngoài, có chuyện gì lát nữa nói!” Bùi Tuấn Vũ lại nói.

Bùi Vũ nghe ba mình nói không thể làm gì khác là đi ra ngoài.

“Nhanh ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ nói với cô.

“Tôi không ra được!” Đỗ Lôi Ti ôm chăn không ra.

“Thật sự không ra?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“Tôi chính là không ra được, đánh chết tôi cũng không ra được!”

“Vậy thì được, đây là cô nói, chúng ta lại vận động một chút!” Nói xong muốn chui vào trong chăn.

Đỗ Lôi Ti vừa nghe anh nói như vậy lập tức từ trong chăn chui ra, hít thở không khí trong lành, nếu thật sự không ra sẽ ngất xỉu.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô ra ngoài lập tức che cái miệng nhỏ nhắn của cô lại, hung hăng mút thỏa thích, sau đó mở miệng nói “Không nên tùy tiện nhéo đùi đàn ông, như vậy sẽ khiến người ta tưởng cô đang quyến rũ họ đấy!”

“Anh, đã chiếm tiện nghi còn ra vẻ, con trai anh nói sai rồi, tôi căn bản không có quyền rũ anh, sao anh không giải thích?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh hỏi.

“Tại sao tôi lại phải giải thích? Hơn nữa là cô dụ dỗ tôi đấy!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

“Mẹ kiếp, anh thật sự không phải đàn ông?”

Bùi Tuấn Vũ mặt tối sầm, lạnh giọng nói “Xem ra cô quên hết những lễ nghi đã được học, tôi sẽ gọi giáo sư dạy lễ nghi về!”

“A.....Không cần, tôi biết sai rồi, tôi đã học hết tất cả những lễ nghi kia rồi!” Đỗ Lôi Ti lấy lòng nói.

Anh lại lôi chuyện này ra uy hiếp cô, thật không phải là đàn ông.

“Sau này không cho phép cùng Mộng Na đi ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ nói xong đứng dậy mặc quần áo.

Bùi Vũ đi ra khỏi phòng, đứng ở cửa nghĩ, cậu đã bày trò hai lần với người phụ nữ này thế nhưng cô ta lại làm như không có chuyện gì, xem ra cô ta không nói với ba cùng cô mình, vậy thì tốt, cậu mới nghiên cứu ra trò chơi mới, bây giờ sẽ bắt đầu thực hành trên người cô ta.....

“Tiểu Vũ, sao cháu ở đây?” Bùi Mộng Na hỏi.

“A, cháu tới xem ba cùng cô gái kia!” Bùi Vũ nhìn cô trả lời.

“Vậy cháu đi học bài đi, cô đi xem một chút!” Nói xong, đi vào phòng.

Bùi Vũ nhìn căn phòng đã đóng cửa, thật sự cậu không ghét người phụ nữ kia nhưng vừa nghĩ tới cô chiếm đoạt vị trí của mẹ, trong lòng cậu rất khó chịu, nếu như cô ta không cướp đi vị trí của mẹ cậu sẽ rất thích cô!

Bùi Mộng Na đi vào phòng nhìn anh trai vừa mới mặc xong quần áo, mở miệng hỏi “Anh, sao anh lại thay quần áo?”

Bây giờ là ban ngày sao lại thay quần áo chứ?

Khi cô quay đầu nhìn thấy người nằm trên giường trong nháy mắt liền hiểu, cười nói “Anh, ban ngày mà anh.....”

Bùi Tuấn Vũ nhìn em gái mình, khẽ nhàu mày “Mộng Na, sau này không được nói tục nữa, em dạy hư chị dâu em rồi!”

“A, sao anh lại nói vậy chứ? Em dạy hư chị dâu lúc nào?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Những câu chửi tục của em chị dâu đều học hết rồi, em còn muốn nói gì nữa?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô hỏi.

Bùi Mộng Na lập tức chuyển đề tài “Không phải anh rất bận sao? Anh nhanh đi làm việc đi!” Nói xong vội vàng đẩy anh ra khỏi phòng.....

Bùi Mộng Na nhìn cửa phòng đóng lại, đi tới giường ngồi xuống, đùa giỡn “Chị dâu, chị ra đi, nếu không sẽ ngộp thở đó!”

“Chị không ra được!” Đỗ Lôi Ti ôm chần nói.

“Nếu chị không ra em sẽ vén chăn lên!” Bùi Mộng Na uy hiếp.

Choáng, cô cùng với anh trai thật giống nhau, động một chút là uy hiếp, không còn cách nào khác là Đỗ Lôi Ti phải thò đầu ra khỏi chăn nói “Em ra ngoài trước đi, lúc nào chị gọi thì em đi vào!”

Bùi Mộng Na không thể làm gì khác hơn là đi ra ngoài, đứng ở cửa chờ.....

Đỗ Lôi Ti từ trên giường đi xuống, vội vàng tắm rửa, lúc nhìn thấy bản thân trong gương cả người đầy dầu dầu tây đỏ liền giật mình, thế này phải làm sao chứ? Lát nữa Mộng Na nhìn thấy nhất định sẽ hỏi.

Phải làm sao chứ?

Đỗ Lôi Ti trốn trong phòng tắm khờ cực suy nghĩ!

Rốt cuộc cô nghĩ ra một cách, cô vội vàng tắm, sau khi tắm tìm quần áo trong tủ mặc rồi ra mở cửa.

Bùi Mộng Na thấy cô mặc như vậy nhất thời sợ hết hồn hỏi “Chị dâu, sao chị lại mặc như vậy? Không phải chị rất nóng sao?”

“Ha ha.....ha.....Chị không nói, chị cảm thấy hơi lạnh!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

Sao có thể không nóng chứ? Mặc nhiều như vậy không phải là không muốn cô hỏi sao.....

Hai người đi vào phòng, Bùi Mộng Na đóng cửa hỏi “Chị dâu, chị không sao chứ? Không muốn tắm nữa chứ?”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy nét mặt cô liền cười “Mộng Na, chị chỉ diễn trò thôi, anh em nhìn thấy liền có thể nhận ra!”

Bùi Mộng Na giả bộ tức giận nói “Sao chị lại giả bộ như vậy? Làm hại em lo lắng như vậy!”

“Mộng Na, đừng tức giận. Chị cũng không muốn làm như vậy!” Đỗ Lôi Ti bày ra bộ mặt đáng thương.

“Được rồi, em chỉ chọ chị thôi, chỉ cần chị không sao là được, chỉ là bây giờ em tò mò nhất là sao trời nóng như vậy chị lại mặc quần áo như vậy?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi.

“Không phải chị đã nói rồi sao, bây giờ chị rất lạnh cho nên mới mặc như vậy!” Đỗ Lôi Ti vội vàng giải thích.

Bùi Mộng Na nhìn cô cười “Chị dâu, chị không cần như vậy, em biết chị với anh trai vừa làm gì!”

“Không thể nào! Sao em biết?” Đỗ Lôi Ti vội vàng hỏi.

“Ha ha ha.....Chị dâu, chính chị vừa nói ra, sao em không biết chứ?” Bùi Mộng Na cười nói.

“Chị dâu, lúc em vào phòng, anh em đang mặc quần áo, không cần nghĩ cũng biết đã xảy ra chuyện gì, chị thay quần áo đi nếu không sẽ chết ngộp đấy!” Bùi Mộng Na nói.

“Tại sao em lại thông minh như vậy, hại chị phải mặc như vậy!” Đỗ Lôi Ti nói xong đi tới tủ cầm váy vào nhà tắm thay.

Lúc cô đi ra, Bùi Mộng Na ngây ngẩn người, thật không ngờ, anh trai cùng chị dâu lại kích tình như vậy, cả người chị dâu đều là dầu tây đỏ.....

“Mộng Na, đừng nhìn nữa, em nói xem làm sao chị có thể ra ngoài gặp người khác với dáng vẻ này chứ?” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na chỉ cười nói “Cứ như vậy ra ngoài gặp người có sao đâu!”

“Không nên, cứ thế này ra ngoài mắc cỡ chết!”

“Chị dâu, chị thật sự không phát hiện ra sao?” Bùi Mộng Na hỏi cô.

“Phát hiện cái gì?”

Bùi Mộng Na cảm thấy hết nói nổi, thật không ngờ chị dâu lại chậm tiêu như vậy “Chị không phát hiện ra anh trai có thay đổi sao?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Chị không thấy có gì thay đổi, vẫn chỉ là bộ mặt lạnh lùng kia!”

“Em thật sự thấy anh trai thay đổi, nhất là sau khi chị bị mẹ đàn bà điên kia bắt cóc lần thứ hai!” Bùi Mộng Na khẳng định.

“Không thể nào, sao chị không phát hiện ra chứ?”

“Chị thật ngốc, tại sao có thể phát hiện ra chứ, nhưng mà như vậy cũng tốt, sau này chị có thể yên tâm về anh trai em rồi!”

“Ngược lại chị nghĩ anh trai em không thích chị!”

“Chị đó, không phải em đã nói anh trai em có thay đổi sao!” Bùi Mộng Na nóng nảy nói.

“Được rồi, vậy chị phải làm sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô hỏi.

“Còn có thể làm sao, anh em không muốn chị làm cái gì thì chị càng phải làm, như vậy mới biết anh có thích chị hay không!” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti ngồi đó nghĩ rồi chợt nói “Mộng Na, anh trai em không thích chị mặc hở hang, cái này có thể thử không?”

Nhất định có thể, tin tưởng em!” Bùi Mộng Na khẳng định.

“Vậy cũng tốt, chị cũng có thể xem một chút xem thế nào!” Đỗ Lôi Ti nói sau đó hỏi “Mộng Na, mẹ Tiểu Vũ là kiểu phụ nữ thế nào?”

“Đừng nhắc đến cô ta, cô ta là loại đàn bà không biết xấu hổ, anh em cưới cô ta thật sự là hại người hại mình!” Bùi Mộng Na than thở.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102

Đỗ Lôi Ti nhìn cô, không nói gì nữa, chỉ ngồi đó nghĩ phải làm gì thì thằng bé mới không đối đầu với cô!

“Lôi Ti, chị đang nghĩ gì vậy?” Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti sung mặt “Còn có thể nghĩ gì ngoài cháu em!”

“Tiểu Vũ chỉ là chưa hiểu, qua một thời gian sau thằng bé sẽ hiểu!” Bùi Mộng Na nói.

“Haiz, hy vọng vậy.....!”

“Cái đó, Lôi Ti.... ..” Bùi Mộng Na xấu bụng nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti tránh ánh mắt cô “Ánh mắt em như vậy là có ý gì? Sao chị cảm giác hơi sợ?”

“Ha ha, em nhìn cơ thể đầy dầu tây đỏ của chị em liền nghĩ, đây là lần đầu tiên em thấy anh trai kích tình như vậy.....” Bùi Mộng Na dùng ánh mắt mập mờ nhìn cô.

“Em.....” Đỗ Lôi Ti nói xong muốn đứng dậy đánh cô ấy.

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô đi tới, vội vàng chạy ra khỏi phòng.

Đỗ Lôi Ti chạy nhanh ra khỏi phòng lúc chạy đến cầu thang, không cẩn thận vấp ngã, lập tức té nhào xuống sàn nhà “A, thật là đau!” Cô nhăn mặt kêu.

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô ngã, vội vàng chạy tới, mở miệng hỏi “Lôi Ti, chị làm sao vậy?”

“Không có gì, chỉ là không cẩn thận nên bị ngã!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Vũ đứng một bên lộ ra khuôn mặt oan ức “Dì, cháu xin lỗi, là cháu sai, cháu không cẩn thận.....”

Lúc Bùi Mộng Na cúi đầu kiểm tra cơ thể cô, Bùi Vũ lên làm mặt quỷ với Đỗ Lôi Ti, cười hi hi nói “Đáng đời!”

“Chỉ hơi đỏ, không sao đâu!” Bùi Mộng Na ngẩng đầu nói.

Bùi Vũ nhìn thấy cô mình ngẩng đầu lập tức thu hồi nụ cười, thay bằng vẻ mặt tự trách mình.

Đỗ Lôi Ti cảm thấy hết nói nỉ, không ngờ thằng bé có thể thay đổi sắc mặt nhanh như vậy, cô chỉ biết trách mình xui xẻo đứng từ trên sàn nhà dẩy đi tới ghế salon ngồi xuống.

“Tiểu Vũ, sau này cẩn thận một chút biết chưa?” Bùi Mộng Na nhìn cháu trai mình nói.

“Vâng, cháu biết rồi!” Bùi Vũ nhỏ giọng nói.

Bùi Mộng Na đi tới ghế salon ngồi xuống mở miệng nói “Anh, hôm nay anh không bận sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Em hy vọng anh bận việc sao? Anh xem em rất rảnh rồi, nếu không em.....”

Bùi Mộng Na lập tức cắt lời anh “Anh, em còn có việc, anh cùng chị dâu từ từ nói chuyện!” Nói xong chạy nhanh như làn khói quay về phòng.

Đỗ Lôi Ti nhìn quanh bốn phía, cả phòng khách chỉ còn lại hai người bọn họ, lúng túng mở miệng nói “Tôi cũng có việc!”

“Ngồi xuống!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Cô đành ngồi xuống, rõ ràng anh đang đọc báo, sao còn không cho cô quay về phòng?

Bùi Vũ nhìn thấy cô ngồi đó, vì vậy đảo mắt nhìn xung quang, chạy nhanh vào nhà bếp, mở tủ lạnh, từ bên trong lấy ra chiếc bánh quy nhân kem.....

Cậu nhìn trong phòng bếp không có ai, lấy bánh quy nhân kem ra, dùng lưỡi dao nhỏ nhẹ nhà cạo lớp kem đu đủ ra, lấy ốt chết lên mặt bánh quy, sau đó đem hai mảnh bánh quy dính lại với nhau, bỏ lên đĩa cầm ra ngoài.

Bùi Vũ nở nụ cười nói “Dì, vừa rồi thật xin lỗi, cháu đem bánh đến cho dì ăn!”

Nói xong đưa hai bàn tay đang cầm bánh quy lên.

Đỗ Lôi Ti cười cười nhìn cái bánh trong tay thằng bé nói “Cảm ơn, dì không ăn, cháu ăn đi!”

Choáng nha, thật sự tốt đột xuất, lần này cô sẽ không ngu ngốc rơi vào bẫy đâu!

Bùi Vũ dùng ánh mắt tội nghiệp nhìn cô nói “Dì, dì không tha lỗi cho Tiểu Vũ sao?”

“Không có.....Không có.....dì tha lỗi cho Tiểu Vũ rồi còn cái bánh cháu cứ ăn đi!” Đỗ Lôi Ti gượng cười nói.

“Dì, dì không giận tiểu Vũ thì ăn cái bánh này đi!”

Đỗ Lôi Ti lúng túng ngồi đó quay đầu nhìn tổng thống ngồi bên cạnh, không thể làm gì khác hơn là bắt đắ dĩ nhận lấy bánh quy.

Cái này phải làm sao chứ? Thằng bé ày có rất nhiều chiêu trò, phải làm sao.....

“Tuấn Vũ, anh xem Tiểu Vũ có thành ý như vậy, bây giờ em không đói, anh ăn đi!” Nói xong cầm bánh quy nhét vào miệng tổng thống.

Bùi Tuấn Vũ nhú mày nhìn cô, sau đó tiếp tục xem báo.

“Ba, không được.....” Bùi vũ cố gắng mở miệng ngăn cản.

“Hả? Còn không mau về phòng học bài đi?” Bùi Tuấn Vũ cầm bánh quy nói.

Bùi Vũ bĩu môi nhìn ba cùng người phụ nữ kia không thể làm gì khác hơn là quay về phòng.....

“Tuấn.....Tuấn Vũ.....Anh thật sự muốn ăn cái bánh này sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh hỏi.

“Cô muốn ăn sao? Cô muốn ăn thì cho cô, dù sao cũng là tiểu Vũ cho cô!” Bùi Tuấn Vũ cầm bánh quy đưa cho cô.

Đỗ Lôi Ti cười nói “Thôi, anh từ từ ăn đi!” Nói xong đứng dậy.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Cô định làm gì?”

“Tôi vào nhà bếp rót nước cho anh!” Nói xong đi vào nhà bếp.

Bùi Tuấn Vũ cầm bánh quy nhìn, chẳng qua chỉ là ăn bánh quy thôi, tại sao lại phải uống nước?

Vì vậy không suy nghĩ gì liền bỏ vào miệng, nhai.....

Đỗ Lôi Ti cầm ly nước đi tới trước mặt anh, mở miệng hỏi “Tuấn Vũ, anh ăn chưa?”

“Rồi!” Bùi Tuấn Vũ gật đầu.

“Không có mùi vị gì sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh hỏi lại.

“Có!”

“Mùi vị thế nào?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô trả lời “Thật sự rất ngọt!”

Làm sao có thể chứ?

Tên nhóc này, chỉ cần có cơ hội liền giở trò với cô, sao lần này lại không có gì chứ?

Lương tâm cắn rứt sao?

Không thể nào? Có phải thằng nhóc này lại nghĩ ra trò gì rồi không?

Bùi Tuấn Vũ nhìn khuôn mặt không ngừng thay đổi của cô, mở miệng hỏi “Cô đang nghĩ gì vậy?”

“Hả?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói “Không có gì, không có gì.....”

Bùi Vũ quay lại phòng mình, ngồi trên giường lau mồ hôi, may mà cậu cầm nguyên hộp bánh quy theo, hơn nữa cầm theo cái bánh cậu định đưa cho người giúp việc kia đi luôn, nếu như đề ba cậu ăn phải không biết cậu sẽ thâm tới mức nào. Xem ra người phụ nữ này đã chú ý nên cậu phải giả hoạt hơn!

Đúng rồi, cậu nghĩ tới kế hoạch một mũi tên trúng hai đích, vì vậy chạy vào phòng cô mình, gõ cửa nói “Cô.....”

“Vào đi!” Bùi Mộng Na trong phòng nói.

Bùi Vũ đi vào, tới cạnh cô ngồi xuống, làm nũng “Cô, ngày mai là cuối tuần, cô đưa cháu đi công viên đi?”

Bùi Mộng Na nhìn thẳng bé, dịu dàng hỏi “Tiểu Vũ, sao cháu lại muốn đến công viên?”

“Tất cả các bạn trong lớp đều đã được đi công viên, cháu cũng muốn đi!”

“Cháu nói với ba chưa?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Chưa, lát nữa ăn cơm tối cháu sẽ nói với ba, cô có thể đi cùng cháu không?” Bùi Vũ cầu xin.

Bùi Mộng Na nhìn ánh mắt cầu xin còn có giọng nói bi thương không thể làm gì hơn là gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103

“Cốc cốc cốc.....”

“Mời vào!” Bùi Mộng Na nói.

Tiểu Ngọc đứng ở cửa cung kính nói “Cô chủ, bữa tối đã chuẩn bị xong rồi!”

“Được, cô xuống trước đi!”

“Vâng, cô chủ!” Nó xong, Tiểu Ngọc xoay người đi ra.

“Cô, chuyện đó cứ quyết định vậy đi, lát nữa cháu sẽ nói với ba!” Nói xong chạy ra khỏi phòng.

Bùi Mộng Na nhìn bóng lưng cháu mình, phải đưa tiểu Vũ ra ngoài chơi rồi, dù sao cũng chỉ là một đứa trẻ, lúc nào cũng để thằng bé trong nhà như vậy đối với thằng bé sẽ không tốt.....

Trong phòng ăn, lúc tất cả mọi người chuẩn bị ăn cơm, Bùi Vũ mở miệng “Ba, ngày mai là chủ nhật, con muốn cô cùng đi đến công viên có được

không?”

“Không thể!” Bùi Tuấn Vũ trực tiếp từ chối.

“Ba, tại sao con không thể đi? Các bạn khác đều được ba mẹ đưa đi công viên, sao con lại không được đi!” Bùi Vũ nói xong hai mắt đỏ lên.

Đỗ Lôi Ti nhìn vẻ mặt của cậu, thật sự rất đáng thương, tuy cậu còn nhỏ nhưng thân phận của cậu lại cao quý, vì vậy nên tuổi thơ cũng khác với những đứa trẻ bình thường.

Vì vậy cô thử mở miệng “Tuấn Vũ, cho Tiểu Vũ ra ngoài chơi một chút đi, trẻ con vẫn nên ra ngoài khám phá một chút!”

“Anh, chị dâu cũng đã lên tiếng rồi, anh cho Tiểu Vũ đi sở thú đi!” Bùi Mộng Na ngồi bên cạnh cũng khuyên.

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người ngồi trước mặt, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đồng ý nhưng mà nói tiếp “Ngày mai tôi sẽ sắp xếp cho người đi theo mọi người!”

“Không cần, như vậy quá nhiều người, sẽ khiến mọi người chú ý!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Anh, em cảm thấy không cần phải có quá nhiều người đi theo như vậy, em, chị dâu cùng Tiểu Vũ đi là được rồi!” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người lạnh giọng nói :Ăn cơm đi!”

“Anh.....” Bùi Mộng Na thử nói lần nữa.

Bùi Tuấn Vũ nặng nề để cái nĩa lên bàn, lạnh giọng mở miệng “Ăn cơm!”

Đỗ Lôi Ti nhìn Bùi Mộng Na ngồi bên cạnh còn muốn mở miệng, lén dùng chân đá cô ý bảo không nên nói nữa.

Bùi Vũ nhìn thấy sắc mặt ba không tốt lại còn co đang thở phì phò, mở miệng nói “Ba, cô, hai người đừng tức giận, con không đi nữa!” Nói xong, từ trên ghế trượt xuống chạy vào phòng.

Bữa ăn tối cứ như vậy kết thúc, Bùi Tuấn Vũ quay về phòng làm việc.

Bùi Mộng Na thở phì phò ngồi trên ghế sa lon, nhìn bóng anh trai đi lên lầu, tức giận nói “Chị dâu, chị nói xem anh trai em làm sao vậy chứ?”

“Mộng Na, em đừng tức giận, chị nghĩ Tuấn Vũ cũng có lý do của anh ấy!” Đỗ Lôi Ti cố gắng nói giúp cho người đàn ông trên lầu kia.

Bùi Mộng Na nhìn cô “Thật không ngờ, bây giờ chị còn biết nói đỡ cho anh em?”

Đỗ Lôi Ti bị cô nói như vậy, khuôn mặt không tự chủ đỏ bừng lên, mở miệng nói” Làm gì có, chị dâu có nói đỡ cho anh ấy, chị chỉ nói sự thật mà thôi!”

“Được rồi, chị dâu, chị nói đỡ cho người đàn ông của mình là điều tất yếu, người đàn ông này lại là anh trai em, chỉ là, nói thật, em thấy anh trai có thay đổi!” Bùi Mộng Na khẳng định.

Bùi Vũ đỏ hoe hai mắt chạy về phòng mình.

Cậu lau sạch nước mắt, ngồi trên giường chống cằm suy nghĩ, không biết kế hoạch có thể thành công hay không? Cậu không có hứng đi vườn thú xem, chỉ cần lần này được ra ngoài gây được sự chú ý, mẹ sẽ quay về!

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa.

Bùi Vũ không cần nghĩ cũng biết nhất định là cô tới, vì vậy cậu nhéo cánh tay mình thật đau, nước mắt liền chảy xuống, cậu đi ra mở cửa phòng.....

“Cô, có chuyện gì không?” Bùi Vũ nức nở.

Đỗ Lôi Ti đứng bên cạnh nhìn cậu đang khóc, mở miệng an ủi “Tiểu Vũ, đừng khóc, dì sẽ làm cho ba cháu đồng ý!”

“Đúng vậy, Tiểu Vũ, nghe lời cô cùng dì, đừng nghĩ nữa, ngủ sớm đi, ngày mai chúng ta sẽ đi sở thú!” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Vũ nhìn hai người phụ nữ trước cửa, uất ức nói “Không cần, cháu không muốn ba tức giận!”

“Không sao, nghe lời dì, đi ngủ sớm đi!” Đỗ Lôi Ti xoa đầu cậu.

“Vậy được, cô, cháu đi ngủ đây, ngày mai chúng ta sẽ chơi thật vui!” Bùi Vũ cười nói, đóng cửa phòng lại.

Thật sự là tốt quá, không ngờ, người giúp việc kia dễ mềm lòng như vậy, cậu chỉ dùng một kế nhỏ nhỏ thôi mà cô ta đã bị lừa, cô ta cho rằng cô ta là ai chứ? Muốn làm mẹ ghê cậu còn xa lắm!

Hai người đứng trước cửa nhìn nhau, Bùi Mộng Na nói “Chị dâu, chuyện này nhờ chị, em còn có việc, em về phòng trước!” Nói xong chạy như bay về phòng.

Đỗ Lôi Ti đứng sò đứng đó, nhìn bóng dáng chạy xa, sao chuyện này lại rơi vào tay cô chứ? Rõ ràng là hai người cùng đi nói thì tỷ lệ tổng thống đồng ý sẽ rất lớn, bây giờ thì hay rồi, chỉ còn lại mình cô, phải làm sao đối mặt với người đàn ông kia chứ?

Đỗ Lôi Ti vừa đi xuống lầu vừa nghĩ....làm sao nói.

Lúc đi xuống lầu nhìn thấy Tiểu Thanh bụng cà phê đi tới, vì vậy cô mở miệng hỏi “Tiểu Thanh cô đưa cà phê cho ai vậy?”

“Phu nhân, đây là đưa cho tổng thống!” Tiểu Thanh cung kính nói.

“Để tôi đưa đi!”

“Làm sao có thể như vậy chứ? Bây giờ cô là phu nhân, tôi đưa đi là được rồi!”

Tiểu Thanh nhìn cô nói.

“Đưa cho tôi, vừa đúng lúc tôi có chuyện cần gặp tổng thống!” Đỗ Lôi Ti bình thản nói.

Tiểu Thanh không thể làm gì khác hơn là đưa cà phê cho cô, khẽ lay một cái cà phê rơi trên tay Đỗ Lôi Ti.....

“A.....” Đỗ Lôi Ti nhú mày kêu.

Tiểu Thanh vội vàng khom người xin lỗi “Thật xin lỗi, tôi không cố ý.....”

Quản gia cùng mấy người giúp việc nghe thấy liền bước nhanh đến hỏi “Tiểu Thanh, có chuyện gì vậy?”

Tiểu Thanh uất ức nhìn quản gia, chảy nước mắt nói “Quản gia, thật xin lỗi, lúc tôi đưa cà phê cho phu nhân không cẩn thận làm đổ lên tay phu nhân.....”

Tiểu Ngọc đứng một bên nhìn cô ta nói “Có phải cô cố ý không?”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy Tiểu Thanh đứng đó uất ức khóc nói “Mọi người lui xuống đi, đưa một ly cà phê khác tới là được!”

“Phu nhân, cô không sao chứ?” Quản gia hỏi.

“Không có chuyện gì, chỉ có một chút xiu thôi không sao đâu, không liên quan đến tiểu Thanh!”

“Vậy được, tôi sẽ đưa ly cà phê khác tới cho cô!” Nói xong quản gia đi vào bếp.

Những người giúp việc khác cũng giải tán.

Tiểu Ngọc đứng đó do dự.....

Đỗ Lôi Ti nhìn cô đứng đó hỏi “Tiểu Ngọc, có chuyện gì không?”

“Phu nhân, tôi có chuyện muốn nói, có thể ra chỗ khác không?” Tiểu Ngọc nói.

“Được!” Nói xong đi tới một góc trong phòng khách hỏi “Tiểu Ngọc, có chuyện gì?”

Tiểu Ngọc nhìn Tiểu Thanh đứng ngoài kia quay đầu nói “Phu nhân, cô nên cẩn thận với Tiểu Thanh, nếu không.....”

Đỗ Lôi Ti chỉ cười, mở miệng “Tiểu Ngọc, cô suy nghĩ nhiều rồi, từ khi công chúa đi, tôi cảm thấy Tiểu Thanh thay đổi rất nhiều!”

“Phu nhân, cô vẫn nên cẩn thận một chút!” Tiểu Ngọc nói.

“Được, tôi biết rồi, tôi sẽ cẩn thận!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Phu nhân, vậy tôi đi trước!” Nói xong Tiểu Ngọc đi vào phòng bếp.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104

Quản gia bưng cà phê tới “Phu nhân, cà phê đây ạ!”

“Cảm ơn quản gia!” Đỗ Lôi Ti cười nhận lấy cà phê.

Cô bưng cà phê lên phòng làm việc, nhẹ nhàng gõ cửa.

“Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ cúi đầu xem tài liệu, lạnh giọng mở miệng.

Đỗ Lôi Ti cẩn thận mở cửa đi vào rồi đóng cửa lại.....

Cô đi tới trước bàn làm việc, để cà phê lên bàn.

“Đi ra ngoài đi!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti nghe thấy anh nói nhưng vẫn đứng yên tại chỗ.

Bùi Tuấn Vũ nhíu mày ngẩng đầu, nhìn thấy cô đứng đó nói “Có chuyện gì không?”

“Ha ha.....A.....Không có chuyện gì!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Cô cười thật sự rất khó coi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti lúng túng đứng đó nhìn anh!

Bùi Tuấn Vũ đặt tài liệu trong tay xuống, tựa vào ghế nhìn cô “Có chuyện gì?”

“Là.....là.....chuyện của tiểu Vũ!”

“Chuyện gì?” Bùi Tuấn Vũ lại hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh khản trương nói “Chuyện Tiểu Vũ muốn đi công viên, anh xem, anh rất bận rộn, không có thời gian ở bên cạnh Tiểu Vũ, vừa đúng lúc tôi với Mộng Na có thời gian, chúng tôi có thể đi sở thú với thằng bé!”

“Không được!” Bùi Tuấn Vũ kiên quyết.

Đỗ Lôi Ti nhíu mày nhìn anh hỏi “Tại sao? Không phải chỉ là một cái công viên nhỏ sao? Trẻ con đều thích đến công viên đấy!”

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế nhìn chăm chăm cô nói “Tôi nói không được chính là không được!”

Đỗ Lôi Ti tức giận đứng đó, không biết phải nói gì, nhưng mà nếu đã tới thì không thể thua trận “Anh có gì đặc biệt hơn người, không phải chỉ là tổng thống thôi sao? Nhưng mà tổng thống cũng không thể quản cuộc sống của một đứa trẻ?”

Bùi Tuấn Vũ nghe cô nói, sắc mặt nhất thời tối sầm, từ trên ghế đứng dậy, đi tới cạnh cô hỏi “Cô nói lại xem?”

Đỗ Lôi Ti trợn to mắt nhìn anh, cơ thể không tự chủ lui về sau nhưng vẫn mở miệng nói “Một lời không nói hai lần.....”

Bùi Tuấn Vũ vươn cánh tay vòng qua bả vai cô, gần sát cơ thể cô, từ từ đến gần, càng ngày càng gần.....

Đỗ Lôi Ti xấu hổ nhắm hai mắt, chờ đợi nụ hôn này đến.....

!!!

Choáng nha, anh đang trêu chọc cô sao?

“Nhớ, sau này nói chuyện phải nhớ thân phận của mình!” Bùi Tuấn Vũ khoanh tay trước ngực nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti lúng túng mở mắt, khuôn mặt đỏ bừng nhìn anh, tức giận mắng “Anh là đồ lưu manh!”

Bùi Tuấn Vũ đứng đó, buồn cười nhìn cô, đùa giỡn “Thế nào, thật sự muốn tôi hôn cô sao?”

Mẹ kiếp, cô thật không ngờ, sao người đàn ông này lại có bộ dáng như vậy chứ? Làm hại cô không biết phải trả lời thế nào!

“Tôi.....tôi.....” Đỗ Lôi Ti cà lăm.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cái miệng nhỏ nhắn của cô, không kiềm chế được hôn xuống.....

Đỗ Lôi Ti mở to mắt nhìn anh, mẹ kiếp, người đàn ông này làm như vậy là có ý gì chứ?

Rõ ràng vừa mới nói khó nghe, bây giờ lại hôn cô, thật là nói một đằng làm một nẻo.....

“Chuyên tâm một chút!” Bùi Tuấn Vũ mở miệng nói.

!!!

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt muốn đẩy anh ra nhưng người đàn ông trước mặt căn bản không muốn rời ra.

Anh lại hôn đôi môi cô.....

Đỗ Lôi Ti xấu hổ nhắm mắt, một lát sau lúc sắp ngất đi mới đẩy anh ra.....

Cô cố gắng hít thở không khí trong lành!

“Chúng ta đã yêu nhiều lần như vậy mà cô vẫn chưa học được cách hôn sao?” Bùi Tuấn Vũ buồn cười nhìn cô.

“Anh.....anh.....Sao anh lại có thể như vậy chứ?” Đỗ Lôi Ti đỏ mặt chất vấn.

“Tại sao tôi không thể như vậy? Đừng quên, hợp đồng hôn nhân giữa chúng ta, cô phải thực hiện nghĩa vụ của một người vợ!” Nói xong lại hôn đôi môi đỏ mọng của cô.....

Anh hôn cô, bé cô nằm lên ghế salon.....

Anh vừa hôn vừa cởi bỏ quần áo của mình, cơ thể trần truồng của anh hiện ra trước mặt cô.....

Đỗ Lôi Ti xấu hổ nhắm mắt, nắm chặt quần áo của mình!

Bùi Tuấn Vũ cúi người nhẹ nhàng nói bên tai cô “Em yêu, chúng ta tiếp tục làm chuyện kia!”

Cô cảm thấy bên tai hơi ngứa, cả người ngáy ngẩn, ánh mắt cô nhìn chăm chăm người đàn ông bên cạnh.....

Bàn tay Bùi Tuấn Vũ từ từ di chuyển trên cơ thể cô, đôi môi di chuyển đến trước ngực cô.....

“A.....” Đỗ Lôi Ti cắn môi, không tự chủ được nhẹ nhàng kêu.....

“Thật sự rất thoải mái sao? Nếu thoải mái thì kêu ra đi, tôi thích!” Bùi Tuấn Vũ nói nhỏ bên tai cô.

Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nhìn anh, nhẹ nhàng lắc đầu “Không muốn.....”

“Thật sự không muốn sao?” Bùi Tuấn Vũ hỏi lại.

“Đừng!” Nói xong Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn chỗ khác.

Bùi Tuấn Vũ cười cợt chiếc váy trên người cô, bàn tay từ từ di chuyển xuống phía dưới đùi cô cho đến khi ngón tay chạm vào khu vực cấm của cô liền dừng lại.....

“Có muốn kêu ra không?”

Đỗ Lôi Ti cắn môi quật cường nói “Tôi không gọi!”

Bùi Tuấn Vũ chỉ cười, không nói gì, ngón tay từ từ đi vào khu vực ẩm ướt của cô.....

“Không muốn.....” Đỗ Lôi Ti đỏ mặt, ánh mắt bắt đầu mê ly.....

Ngón tay của anh không ngừng hoạt động, vừa vào lại ra, rất dễ nhận thấy, bên trong đã ẩm ướt, anh từ từ rút ngón tay ra.....

Cô không biết tại sao, lúc bàn tay anh rút ra khỏi cơ thể cô, cơ thể lại cảm thấy trống rỗng như vậy?

“Muốn không?” Bùi Tuấn Vũ nhỏ giọng hỏi.

“Không.....Không muốn.....” Đỗ Lôi Ti cắn môi nói.

“Thật không muốn sao?” Hỏi xong ngón tay tiếp tục di chuyển vào khu vườn ẩm ướt kia.....

“A.....” Đỗ Lôi Ti nhú mày rên.

Anh gần đôi môi cô, vừa hôn vừa tăng tốc độ trên tay.....

Bùi Tuấn Vũ vừa hôn vừa kiềm nén lửa đốt trong lòng nhưng cơ thể cô gái phía dưới vẫn chưa thể.....

“A.....Thật sự rất khó chịu.....” Đỗ Lôi Ti nhú mày nói.

“Bảo bối, lát nữa sẽ không khó chịu nữa, chờ một chút.....” Nói xong, cơ thể Bùi Tuấn Vũ đè lên người cô, từ từ tiến vào.....

Cơ thể không ngừng hoạt động, tốc độ nhanh dần, hai cơ thể quấn lấy nhau.....

Tiểu Thanh đứng xa nhìn hai người nói chuyện, tức giận trừng mắt nhìn bọn họ, lần này xem như cô ta may mắn, chỉ hơi nóng, lần sau sẽ không may mắn như vậy!

“Tiểu Thanh, cô làm việc hậu đậu như vậy sao?” Quân gia tức giận hỏi.

Tiểu Thanh làm vẻ mặt hối lỗi “Quân gia, thật xin lỗi, tôi không cố ý, là phu nhân không cẩn thận nên mới bị đổ!”

“Cô là người giúp việc, nếu xả ra chuyện gì, là do lỗi của cô, cô biết không? Nếu như còn lặp lại nữa thì hãy rời khỏi đây đi!” Quân gia nói xong rồi đi.

Lão già chết tiệt này, chờ xem, nếu cô ta trở thành chủ nhân nơi này, cô ta sẽ đuổi lão đi đầu tiên!

“Ánh mắt cô như thế là ý gì? Sao lại làm cho người ta sợ vậy chứ?” Tiểu Ngọc đứng đó nói.

“Liên quan gì đến cô?” Tiểu Thanh không khách khí nói.

Tiểu Ngọc cũng không để bụng cười nói “Chuyện không liên quan đến tôi, nhưng mà nếu cô làm chuyện gì với phu nhân tôi sẽ không khoan tay đứng nhìn!”

“Ha ha.....Cô thật là buồn cười, cô cho rằng cô là ai? Cô thật sự tưởng rằng cô ta xem cô là bạn sao? Cô đừng ảo tưởng!” Tiểu Thanh khinh bỉ nhìn cô nói.

“Xem ra, cô vẫn chưa thay đổi bản tính, cô đừng quên chuyện xảy ra lúc Lâm công chúa ở đây là ai đã giúp cô?”

“Cô thật buồn cười, là phu nhân giúp tôi nhưng cô ta chỉ làm ra vẻ như vậy trước mặt tổng thống mà thôi!”

Tiểu Ngọc nghe cô ta nói liền tức giận “Con đàn bà chết tiệt, thôi tha, tôi sẽ đi nói với phu nhân!”

Tiểu Thanh nhìn cô cười lắc đầu “Di di, tốt nhất là đi ngay bây giờ, cô không có bằng chứng, chỉ cần tôi nói cô vu oan cho tôi vậy xô nghĩ hậu quả sẽ thế nào!”

“Cô.....” Tiểu Ngọc tức giận nói không nên lời.

Tiểu Thanh không để ý tới cô, trực tiếp đi tới đụng cơ thể cô đi qua.....

Cô lớn như vậy, lần đầu tiên gặp loại phụ nữ như vậy, thật sự là ghê tởm, sau này cô ta sẽ không có kết quả tốt!

Bên trong phòng làm việc, hai người vẫn đang trầm miên.....

Cô gái nằm bên dưới cầu xin “Không.....không muốn.....”

“Tôi chưa dừng lại thì đừng nói mấy từ kia, biết không?” Nói xong, tăng nhanh tốc độ.....

Mẹ kiếp, ai nói, lúc làm chuyện ấy, một người khỏe hai người vui chứ?

Tất cả chỉ là lừa đảo, tất cả những gì viết trong ngôn tình đều là giả!!!

Hu hu.....

Thật là vô cùng đau khổ, người đàn ông này lúc nào mới bỏ qua cho cô chứ???

Lúc cô còn đang nghĩ, người đàn ông nằm trên người cô liền dừng lại, một dòng dịch nóng hổi chảy vào cơ thể cô.....

Đỗ Lôi Ti nhìn người đàn ông trên người mình mắng “Người đàn ông chết tiệt, anh không cần mặt.....”

Bùi Tuấn Vũ cười nhìn cô nói “Chúng ta làm việc mà vợ chồng phải làm rất bình thường, không phải cô cũng rất thoải mái sao?”

“Tôi.....Tôi không có, anh thật là xấu xa!” Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nói.

Bùi Tuấn Vũ từ ghế sa lon đứng dậy, bế cô vào lòng, mở cửa phòng làm việc, đi vào phòng ngủ.....

Đỗ Lôi Ti mở to hai mắt nhìn, cô thật không ngờ, cửa phòng làm việc lại thông với cửa phòng ngủ.....

Cô phải hiện, thì ra hai người khóa thân, vội vàng dùng tay che mắt nói “Luu manh, sao anh không mặc quần áo?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái trogn ngực mình cười “Cô thật chậm tiến, làm chuyện ấy thì phải như vậy, hơn nữa chúng ta phải tắm!” Nói xong đi vào nhà tắm

Nhẹ nhàng đặt cô vào bồn tắm, mở vòi nước!

Choáng, sao lúc này anh lại trở nên quan tâm chăm sóc cô như vậy? Có phải anh cũng chăm sóc những người phụ nữ khác như vậy không?

Nghĩ tới đây trong lòng cô cảm thấy ê ẩm, nhưng mà cô nhất định phải kéo anh về phía mình, bởi vì cô thật sự yêu anh!

Hai người cùng nằm trong bồn tắm.....

“Cốc cốc cốc.....” Tiếng gõ cửa vang lên.

Đỗ Lôi Ti khẩn trương hỏi “Ai vậy?”

Bùi Tuấn Vũ đứng dậy, cầm khăn tắm vây quanh người, đi ra ngoài, mở cửa hỏi “Chuyện gì?”

“Anh, anh đang tắm sao?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi.

Bùi Tuấn Vũ nhú mày “Có chuyện gì không?”

“Em tới vì chuyện Tiểu Vũ!”

“Đi ra ngoài đi!” Bùi Tuấn Vũ đuổi khách.

Tính khí quật cường của Bùi Mộng Na nổi dậy “Anh, anh phải đồng ý em mới đi ra ngoài!”

Đỗ Lôi Ti quần khăn tắm, lén mở cửa phòng tắm nhìn, xong rồi, nếu để Mộng Na biết, không biết cô ấy sẽ hỏi cô gì đây?

Cô rõ ràng đến phòng làm việc vì chuyện của Tiểu Vũ, kết quả chính mình bị ăn sạch sẽ!

Cô thật ngốc!

Nhưng cũng không thể cứ mãi ở trong này, bây giờ phải làm sao?

Bùi Mộng Na ngồi trên ghế sa lon, vô tình nhìn thấy cô, tò mò hỏi “Chị dâu, sao chị đứng đó?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười, xấu hổ nói “Không có, không có gì, chị đang tắm!”

Bùi Mộng Na liến hiếu.....

Cô vội vã đứng dậy “Em, không có chuyện gì, em ra ngoài trước!” Nói xong chạy như bay ra khỏi phòng.

Đỗ Lôi Ti đứng đó, lúc này thật là bi kịch, cô nghĩ đến bi kịch ngày mai.

Cô đi về phía tủ lấy quần áo ngủ đi vào nhà tắm thay, sau đó đi nằm lên giường.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô, cả người quần khăn tắm nằm lên giường!

Đỗ Lôi Ti nằm đó, suy nghĩ, vẫn nên nói chuyện thì hơn, Mộng Na vừa tới là vì chuyện này, mặc kệ thế nào thì Tiểu Vũ vẫn chỉ là trẻ con!

Cô đưa lưng về phía anh mở miệng “Tuấn Vũ, anh thật sự không cho Tiểu Vũ đến công viên sao?”

“Không được!”

“Tại sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhẹ giọng “Không có tại sao!”

“Bây giờ Tiểu Vũ còn nhỏ, thằng bé cần có cuộc sống tự do, tại sao anh lại như vậy chứ?” Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi.

Bùi Tuấn Vũ ngồi dậy nhìn cô nói “Các người biết cái gì? Tôi không thể cho Tiểu Vũ đi là vì nghĩ cho nó, tôi không muốn thằng bé phải đối mặt với giới truyền thông, sau này thằng bé mới có cuộc sống tự do!”

“Nhưng mà, chỉ một lần cũng không thể sao?” Đỗ Lôi Ti thử khuyên.

Bùi Tuấn Vũ nhìn ánh mắt chân thành của cô, không biết phải làm sao để từ chối, nhưng mà.....

Đỗ Lôi Ti thấy anh do dự, lại mở miệng “Tuấn Vũ làm ơn đi, chỉ một lần thôi, không được sao?”

Bùi Tuấn Vũ không thể làm gì khác hơn là đồng ý nhưng mà lại mở miệng nói “Có thể đi nhưng phải có hộ vệ đi cùng!”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy hết nói nỉ “Tuấn Vũ, anh cho nhiều hộ vệ đi theo như vậy, không phải càng thu hút sự chú ý hơn sao? Tôi cùng Mộng Na đi cùng là được, chúng tôi sẽ về sớm, anh yên tâm đi!”

“Được, vậy mọi người chú ý an toàn, ngủ đi!” Nói xong nằm xuống đưa tay ôm cô vào lòng.....

Đỗ Lôi Ti nằm trên cánh tay anh, cười ngọt ngào, mí mắt ngày càng nặng, cuối cùng ngủ thiếp đi....

Bùi Tuấn Vũ mở mắt nhìn cô gái ngủ say trong lòng, khẽ nhếch miệng, xem ra cô gái này thật sự chính là.....

Sáng sớm ngày hôm sau, lúc Đỗ Lôi Ti tỉnh dậy, vị trí bên cạnh trống không, cô nhanh chóng rửa mặt, thay quần áo, đi tới phòng Mộng Na.

“Cốc cốc cốc.....”

Bùi Mộng Na vò đầu, híp mắt đi ra mở cửa “Ai vậy?”

Đỗ Lôi Ti đứng ngoài cửa, hưng phấn “Mộng Na, là chị, nhanh mở cửa chị có chuyện muốn nói!”

Bùi Mộng Na mở cửa phòng, Lại quay về giường nằm, đắp chăn, tiếp tục ngủ.

Đỗ Lôi Ti vén chăn cô hưng phấn nói “Mộng Na, đừng ngủ nữa, nhanh thay quần áo đi, bây giờ chúng ta sẽ cùng Tiểu Vũ đi công viên!”

“Đi công viên?” Bùi Mộng Na lặp lại, tròn to mắt hỏi.

Đỗ Lôi Ti gật đầu nói tiếp “Nhanh lên, chúng ta cùng đi gọi Tiểu Vũ!”

Bùi Mộng Na nhìn cô xấu bụng hỏi “Sao anh em lại đồng ý với chị?”

“Không có, không có gì.....” Đỗ Lôi Ti cà lăm.

“Đừng xấu hổ, không phải hôm qua chị cùng anh trai tắm uyên ương sao?” Bùi Mộng Na cười nhìn cô nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105

Đỗ Lôi Ti khẽ vỗ lên vai cô, đẩy cô vào nhà tắm “Em còn không mau đi rửa mặt, bây giờ chị đi gọi Tiểu Vũ!” Nói xong chạy ra khỏi phòng.

Bùi Mộng Na nhìn thấy vẻ mặt xấu hổ của cô, cười cười, thật không ngờ, nếu như không phải lần này xảy ra chuyện ngoài ý muốn đoán chừng anh trai lạnh lùng của cô sẽ không thay đổi nhanh như vậy.

Đỗ Lôi Ti đi tới phòng của Bùi Vũ, nhẹ nhàng gõ cửa “Tiểu Vũ, nhanh dậy đi, lát nữa chúng ta phải tới công viên!”

Gõ cửa phòng vẫn không thấy ai trả lời, cô đẩy cửa đi vào, nhìn thấy chăn trên giường đã được xếp gọn gàng, cửa phòng tắm đang mở, cô đi về phía nhà tắm.....

“Dì, có chuyện gì sao?” Bùi Vũ mỉm cười hỏi.

“Dì tới nói cho cháu biết, ba cháu đã đồng ý cho cháu đi công viên rồi!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Thật sao? Có thật không? Dì thật là tốt, cảm ơn dì!” Bùi Vũ vui mừng nói.

“Vậy cháu chuẩn bị đi, đi xuống trước!” Đỗ Lôi Ti nói xong xoay người đi ra khỏi phòng.

Cô thật sự cảm thấy kỳ quái, kể từ sau khi nhìn thấy cô cùng tổng thống ở cùng nhau, không phải Tiểu Vũ rất ghét cô sao? Tại sao lại thay đổi nhanh như vậy?

Đỗ Lôi Ti lắc đầu không muốn nghĩ nữa, có lẽ đứa trẻ nào cũng như vậy?

Cô đi xuống lầu một nhìn thấy tổng thống đang ăn sáng, vì vậy mở miệng hỏi “Tuấn Vũ, anh không đi cùng chúng tôi sao?”

“Anh, hay là anh cũng đi cùng đi?” Bùi Mộng Na từ trên lầu đi xuống nói.

“Đúng vậy, ba, ba cũng đi cùng đi?” Bùi Vũ cầm tay cô nói.

“Không đi!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

Bùi Vũ nghĩ nếu như ba cũng đi cùng thì kế hoạch mới hoàn mỹ!

Bùi Vũ dùng vẻ mặt mắt mác nhìn cô, lại nhìn Đỗ Lôi Ti, yên lặng đi tới bàn ngồi ăn sáng.

Đỗ Lôi Ti nhìn vẻ mặt mắt mác của thằng bé, dù sao cô cũng đã giúp cậu nói tổng thống đồng ý đi sở thú rồi, nên lần này cũng vậy, vì vậy cô thử mở miệng “Cái đó, Tuấn Vũ.....”

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn cô “Cô còn muốn nói gì sao?”

Bùi Vũ dùng bộ dáng đáng thương nhìn cô nói “Dì, hay là thôi đi, cháu biết ba rất bận!”

“Tuấn Vũ, anh hẳn tâm nhìn bộ mặt đáng thương của Tiểu Vũ sao? Ai cũng biết anh rất bận nhưng dù bận đến thế nào cũng phải để ý đến cảm giác của thằng bé chứ? Không cần suy nghĩ cũng biết Tiểu Vũ lớn như vậy nhưng anh chưa từng đi chơi với thằng bé?” Đỗ Lôi Ti hành động theo cảm tình.

Bùi Mộng Na ngồi bên cạnh cũng vội vàng phụ họa “Đúng vậy, anh, Tiểu Vũ đã lớn như vậy nhưng anh chưa từng đi chơi cùng thằng bé!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai lớn một nhỏ ngồi trên bàn, tất cả đều dùng vẻ mặt điềm đạm đáng yêu nhìn anh, không thể làm gì hơn là gật đầu đồng ý.

Sau đó mở miệng “Quản gia.....”

Quản gia bước nhanh tới “Tổng thống, có chuyện gì sao?”

“Ông đi chuẩn bị xe đi!”

“Vâng!” Nói xong quản gia lui xuống.

Bùi Tuấn Vũ ăn sáng xong, cầm khăn giấy lau miệng, đi tới một bên, gọi điện thoại “Đường Vũ, hôm nay cậu không cần tới!” Nói xong cúp máy.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy anh cúp máy, đi tới bên cạnh hỏi “Tuấn Vũ, không phải anh muốn mặc thể này đến sở thú đấy chứ?”

Bùi Tuấn Vũ tò mò nhìn cô hỏi “Vậy muốn mặc quần áo thể nào?”

“Phụt, ha ha.....ha ha.....Tôi đoán nếu anh mặc thể này đến sở thú, mọi người sẽ bị thu hút bởi bộ quần áo của anh!” Đỗ Lôi Ti nói xong cười lớn.

“Anh, anh đi thay quần áo đi, hơn nữa, nếu anh thật sự mặc bộ quần áo đó, đi đâu cũng sẽ thu hút người khác, anh xem chị dâu mặc đồ rất thoải mái, Tiểu Vũ cũng vậy, chỉ có anh.....” Bùi Mộng Na nhìn anh trai nói.

Đỗ Lôi Ti ôm tay anh “Đi thôi, chúng ta đi mua đồ cho anh sau đó đi sở thú!”

Bùi Tuấn Vũ cảm thấy sững sờ, tim đập loạn.....

Bùi Mộng Na đi tới cạnh anh, ở bên tai anh nói nhỏ “Anh, lần đầu tiên em thấy anh đỏ mặt như vậy, thật sự rất buồn cười!” Nói xong cầm tay Tiểu Vũ đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti tò mò nhìn anh hỏi “Tuấn Vũ, Mộng Na nói gì với anh vậy, sao lại thần bí như vậy?”

“Khụ.....Không có, không có gì!” Bùi Tuấn Vũ ho nhẹ, che giấu cảm xúc trong lòng.

Anh thật sự có đỏ mặt sao? Sao anh không có cảm giác như vậy chứ?

“Đi thôi, Mộng Na cùng Tiểu Vũ đã đi ra rồi!” Nói xong, ôm tay anh đi ra ngoài.

Tiểu Thanh nhìn bóng dáng bọn họ đi ra, đi tới trước mặt quần gia hỏi “Quần gia, tôi muốn ra ngoài đi mua một chút đồ được không?”

Quần gia gật đầu “Được, đi sớm về sớm!”

“Cảm ơn, quần gia!” Tiểu Thanh cũng mau chóng đi ra ngoài.

Cô ta bắt một chiếc taxi, ngồi vào trong nói “Bác tài, đến sở thú!”

Tối hôm trước Bùi Vũ đã dặn cô ta chờ ở cửa công viên.....

Xem ra không chỉ có mình cô ta xem tiện nhân kia không vừa mắt, bây giờ cậu chủ cũng xem không vừa mắt, xem ra ông trời giúp cô ta!!!

Bùi Mộng Na cầm tay cháu mình ngồi sau xe.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Mộng Na, em phải ngồi cạnh Tuấn Vũ chứ?”

“Không, em muốn ngồi cạnh cháu em, chị ngồi cạnh anh trai em đi, bọn em không muốn làm kỳ đà cản mũi!” Nói xong, không quên che miệng cười.

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt, sao cô gái này lại nói thẳng như vậy chứ? Làm cho cô phải ngượng ngùng.

Cô chỉ có thể gượng cười nhìn người đàn ông bên cạnh nói “Ha ha.....anh đừng nghe Mộng Na nói lung tung, bây giờ chúng ta lên đường, lát nữa còn phải đi mua quần áo cho anh!”

Bùi Tuấn Vũ ngồi vào vị trí tài xế, nổ máy, đi về phía cửa hàng quần áo.....

Bùi Mộng Na ngồi ở phía sau, cơ thể hơi hướng về phía trước “Chị dâu, chị thấy anh trai em mặc kiểu quần áo thế nào thì đẹp?”

!!!

Cái này làm sao cô biết chứ?

“Chị dâu?” Bùi Mộng Na lại hỏi.

“A, chị cũng không biết, lát nữa đến xem mới biết?” Đỗ Lôi Ti không xác định hỏi.

“Anh, anh muốn mua kiểu quần áo thế nào?”

“Không biết!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Bùi Mộng Na khẽ thờ dài, lui về phía sau “Hai vợ chồng anh thật giống nhau, hỏi cái gì cũng không biết, thật hết nói nổi!”

“Tuấn Vũ, ở đây có một tiệm bán quần áo, dừng xe đi!” Đỗ Lôi Ti ngồi bên cạnh nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn một chút, dừng xe lại, lạnh lùng nói “Tôi không xuống xe!”

“Anh, dù sao em cũng biết số đo của anh, anh cứ ngồi trong xe chờ, em cùng chị dâu đi mua!” Nói xong hai người xuống xe, đi vào cửa hàng.

Bùi Vũ nhìn cô đi vào cửa hàng nói “Ba, ba thật sự thích người phụ nữ kia sao? Mẹ thì sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn qua kính chiếu hậu lạnh lùng nói “Không được nhắc đến mẹ con, chuyện của người lớn con nít tốt nhất không nên hỏi!”

“Nhưng.....” Bùi Vũ còn muốn nói gì nữa nhưng lập tức bị cắt ngang.

“Không nhưng gì hết!”

Bùi Vũ nhìn nét mặt ba, trong lòng càng quyết tâm phải thực hiện kế hoạch này, cậu từng nghĩ không nên làm nhưng khi nhìn thấy biểu hiện của ba lòng cậu càng quyết tâm hơn, nhất định phải làm cho người phụ nữ này rời khỏi ba!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Góc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106

Đỗ Lôi Ti cùng Bùi Mộng Na đi vào cửa hàng bán quần áo.....

Nhân viên đi tới nở nụ cười chuyên nghiệp “Xin hỏi hai vị cần gì?”

Đỗ Lôi Ti nhìn nhân viên trước mặt nói “Tôi muốn mua một bộ đồ thoải mái dành cho đàn ông!”

“Xin hỏi cô có số đo của người đó không?”

“180!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na tò mò nhìn cô hỏi “Chị dâu, chị biết số đo của anh trai em lúc nào vậy?”

“Cũng không có gì, lúc giúp anh ấy thay quần áo chị vô tình nhìn thấy!” Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nói.

Nhân viên nhìn hai người cười đùa nói “Cô muốn màu sắc thể nào?”

Bùi Mộng Na nhìn Đỗ Lôi Ti mặc màu xanh dương, vì vậy nói với nhân viên phục vụ “Chọn màu giống bộ quần áo này, làm cho người ta vừa nhìn đã biết là đồ đôi.....!”

“Vâng, xin chờ một chút!” Nhân viên phục vụ xoay người đi về phía giá treo đồ.

Đỗ Lôi Ti vừa nhìn thấy nhân viên đi ra, vội vàng nói “Mộng Na, như vậy không hay đâu? Anh em sẽ không thích!”

“Chị dâu, chuyện như vậy tuyệt đối sẽ không có, trải qua thời gian dài tiếp xúc, lúc em thấy những dấu dẫu tây đó kia, em phát hiện, thật ra thì anh trai em là kiểu người nội tâm, chị phải tin em, anh em sẽ thích!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

“Mộng Na, em thật đáng ghét, sao có thể nói những lời như vậy chứ?” Đỗ Lôi Ti trách.

Bùi Mộng Na làm vẻ mặt không sao nói “Cái này thì có là gì, lại nói, không ai nghe thấy chúng ta nói!”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy nhân viên phục vụ đi tới, lập tức dùng tay che miệng Mộng Na, quay về phía nhân viên hỏi “Đã chọn được quần áo rồi sao?”

“Vâng, cô có thể xem một chút, đây chính là kích cỡ mà cô muốn!” Nhân viên đưa quần áo ra.

Đỗ Lôi Ti cảm lấy, theo thói quen nhìn giá tiền nhất thời trợn to mắt!!

Mẹ kiếp, quần áo này có đắt vàng sao? Một bộ quần áo mà có giá ba mươi nghìn tệ, không khác gì ăn cướp!

“Chị dâu, chị làm sao vậy?” Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti cười, nhẹ nhàng nói bên tai cô “Mộng Na, hay là chúng ta đi chỗ khác đi, dù có bán chị cũng không đủ mua bộ quần áo này!”

“A.....” Mộng Na hốt hoảng kêu.

Đỗ Lôi Ti lập tức che miệng cô, nhỏ giọng nói “Không cần la!”

Bùi Mộng Na cầm tay cô, không dám tin hỏi “Anh em chưa cho chị tiền sao?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Chị còn nợ anh trai em rất nhiều tiền, làm sao anh ấy có thể cho chị tiền chứ?”

“Thôi, để em trả tiền, có chuyện gì lên xe rồi nói!” Nói xong Bùi Mộng Na lấy thẻ vàng trong túi đưa cho nhân viên.

“Xin chờ một chút, tôi sẽ đi in hóa đơn!” Nói xong nhân viên cầm thẻ vàng đi tới quầy thu ngân.

Qua 3 phút, nhân viên đi tới, đưa thẻ vàng cho Bùi Mộng Na, cung kính nói “Cảm ơn quý khách!”

Bùi Mộng Na khẽ gạt đầu, cầm tay Đỗ Lôi Ti đi ra ngoài.

Sau khi lên xe, Đỗ Lôi Ti cầm chiếc túi trong tay đưa cho người đàn ông bên cạnh “Đã mua quần áo, là Mộng Na trả tiền!”

“Anh, hai người đã kết hôn sao lại không cho chị dâu tiền tiêu?” Bùi Mộng Na không hiểu hỏi.

Lúc Bùi Tuấn Vũ nhìn quần áo trong túi, nhũn mày nói “Sao lại mua màu sắc như vậy?”

“Anh, là em mua, em cảm thấy nếu đã ra ngoài chơi thì hai người nên mặc đồ giống nhau, như vậy mới dễ nhìn!” Bùi Mộng Na giải thích.

Bùi Tuấn Vũ không nói gì, cầm quần áo thay.....

Đỗ Lôi Ti dùng tay che mắt, người đàn ông này sao lại có dáng vẻ như vậy chứ? Không biết xấu hổ sao?

Bùi Mộng Na buồn cười nhìn cô nói “Chị dâu, sao chị lại che mắt? Ngay cả cái này chị cũng xấu hổ sao?”

“Không có, không có.....” Đỗ Lôi Ti cà lăm

Không thẹn mới lạ!

Bùi Tuấn Vũ thay xong quần áo, từ trong ví lấy ra thẻ vàng đưa tới trước mặt cô “Cầm cái này!”

“A.... ...?” Đỗ Lôi Ti sững sờ, sao anh lại đưa tiền cho cô?

“Chị dâu, chị nhanh cầm đi!” Bùi Mộng Na nóng nảy nói.

“Tôi.....tôi không muốn, lại nói tôi cũng không tiêu tiền gì nhiều!” Đỗ Lôi Ti từ chối.

“Cầm!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti chậm rãi đưa tay cầm thẻ vàng, cảm thấy nặng trĩu.....

Bùi Tuấn Vũ khởi động xe, chạy về phía công viên.

Một nhóm bốn người xuống xe, nhất là hai người mặc đồ đôi cực kỳ thu hút sự chú ý của người khác, Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cửa hàng nhỏ bên cạnh, đi tới hỏi “Dì à, dì có bán mặt nạ không?”

“Có có có!” Nói xong tìm mặt nạ.

Bùi Vũ đứng đó nhìn xung quanh bốn phía, tìm kiếm.....

Bùi Mộng Na nhìn thấy cháu mình nhìn đông nhìn tây, mở miệng hỏi “Tiểu Vũ, cháu đang tìm gì vậy?”

“Dạ? Không có, không có gì, lần đầu tiên cháu tới đây nên cảm thấy hơi tò mò.....” Bùi Vũ giải thích.

“Cô à chỗ tôi chỉ có loại mặt nạ này mà thôi!” Nói xong lấy mấy cái mặt nạ hoạt hình đưa ra.

Đỗ Lôi Ti cầm mặt nạ hỏi “Bao nhiêu tiền một cái ạ?”

“Hai mươi tệ!”

“A.....? Mắc vậy sao?”

“Cô à, như vậy rất là rẻ rồi!”

Đỗ Lôi Ti trả giá “Dì, rẻ hơn một chút đi, cháu mua nhiều mà!”

“Thật không thể rẻ hơn nữa!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người, nhủ mảy “Muốn mua mấy cái?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh, yếu ớt nói “Muốn mua 4 cái!”

Bùi Tuấn Vũ móc trong túi tờ 100 tệ đưa tới.....

Đỗ Lôi Ti nhanh chóng giật tiền “Dì ơi, có thể giảm hơn một chút không, nếu không chúng cháu đi chỗ khác mua!”

Nói xong muốn kéo Bùi Tuấn Vũ đi chỗ khác!

“Chờ chút, cháu muốn bao nhiêu?” Bà chủ hỏi.

“Mười tệ!”

“Haiz, thôi bán cho cháu vậy, thật không ngờ cô bé này lại biết trả giá như vậy!” Nói xong đưa mặt nạ cho Đỗ Lôi Ti.

Đỗ Lôi Ti cười nói “Cảm ơn dì!”

Cô cầm mặt nạ chọn một cái đưa cho Bùi Tuấn Vũ “Tuấn Vũ, cái này cho anh!”

Bùi Tuấn Vũ nhủ mảy, lạnh giọng nói “Cô muốn làm gì?”

“Còn có thể làm gì, không phải là vì không muốn người khác nhận ra tổng thống sao!”

“Không!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh hỏi “Anh thật sự không cần sao?”

“Ừ!”

“Vậy được, lát nữa nếu có người nhận ra anh, anh đừng trách ai hết!” Đỗ Lôi Ti quay đầu đi về phía Bùi Mộng Na.

“Mộng Na, cái này cho em cùng Tiểu Vũ!” Nói xong đưa mặt nạ cho hai người.

Bùi Mộng Na nhìn hỏi “Sao lại dư một cái?”

“Anh em không chịu đeo!”

“Chị dâu, tại sao chị lại muốn mua mặt nạ?” Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi.

Vừa lúc đó một người phụ nữ ăn mặc lòe loẹt đi tới, nhìn người đàn ông trước mặt hỏi “Anh có phải tổng.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy lời người phụ nữ kia, vội vàng giật lại chiếc mặt nạ trong tay Bùi Mộng Na, đeo lên mặt Bùi Tuấn Vũ, cười nói “Ha ha.....người đẹp, cô nhận nhầm người rồi, anh ấy sao có thể là người mà cô nghĩ chứ? Nếu như anh ấy là người mà cô nói.....chẳng phải là.....”

Người phụ nữ ăn mặc diêm dúa đi tới gần Bùi Tuấn Vũ, cẩn thận nhìn anh nói “Anh thật sự không phải sao?”

“Anh ấy thật sự không phải, anh ấy là bạn trai tôi!” Đỗ Lôi Ti lo lắng trả lời.

Choáng, sao lại có thể dễ thấy như vậy chứ?

“A, là bạn trai cô à?” Người phụ nữ ăn mặc diêm dúa lại nói.

“Đúng!” Đỗ Lôi Ti vội vàng gật đầu.

Người phụ nữ diêm dúa đẩy Đỗ Lôi Ti ra quỳn rũ nói “Anh đẹp trai, sao anh lại không có mắt nhìn người như vậy? Sao lại chọn một người không có vóc dáng của phụ nữ như vậy chứ?”

Đỗ Lôi Ti trợn mắt lúng túng đứng đó.....

Mẹ kiếp, người phụ nữ này thật là mặt dày, dám nói những lời như vậy trước mặt cô, thật sự chính là.....

Bùi Tuấn Vũ đứng đó, cười nhìn Đỗ Lôi Ti, anh muốn xem cô sẽ trả lời thế nào.

Kết quả là cô đứng chống nạnh cười duyên nói “Này, cô gái, sao cô lại nói chuyện như vậy chứ?”

Bùi Mộng Na đứng một bên xem kịch hay, cô muốn xem chị dâu sẽ trả lời thế nào.

“Tôi không có nói sai, hơn nữa tôi nói gì thì liên quan gì đến cô?” Cô nhìn người phụ nữ kia nói.

“Sao ở đây lại có chó điên xông chường chạy lung tung cắn người vậy chứ?” Đỗ Lôi Ti như đang muốn tìm chủ nhân của chó nói.

Người phụ nữ kia mặt lạnh nhìn cô nói “Cô nói ai vậy?”

“Ai đang nói thì chính là người đó!”

“Cô.....cô.....” Người phụ nữ kia muốn nói gì đó liền bị cắt ngang.

“Cô cái gì mà cô? Cô nhìn lại mình xem, ngực to lại còn eo là như cây dừa, cô nhìn lại cái mông to của cô đi, chỗ nào nhỏ sẽ không ngồi được, cô lại

nhìn lại cách trang điểm cùng mái tóc của cô xem, nếu buổi tối đi ra ngoài còn tưởng là gặp ma, cô lại nhìn đôi giày cao gót đỏ xem, lúc nhìn còn tưởng là đang đi cà kheo, cô xem lại xem.....” Lúc Đỗ Lôi Ti còn muốn nói thêm gì nữa thì không tìm được gì để nói nữa.

Người phụ nữ tức giận mặt lúc xanh lúc trắng “Cô là một người không có học thức!”

“Ui, vậy cô có văn hóa chắc, ban ngày ban mặt giành bạn trai của người khác không nói, còn chửi bới vác dáng người khác, đây là chuyện mà một người có văn hóa nên làm sao?” Đỗ Lôi Ti nói đến khô miệng.

Vì vậy nhìn Bùi Mộng Na nói “Mộng Na, đưa chị bình nước, chị khát!”

Bùi Mộng Na lấy nước suối đưa cho cô, khẽ nói bên tai cô “Chị dẫu, bình thường không thấy chị nói chuyện, thật không ngờ chị lại lợi hại như vậy!”

Đỗ Lôi Ti liếc nhìn cô, trong lòng thâm nghĩ, em đó lát nữa tính sổ với em!

Bùi Tuấn Vũ đeo mặt nạ đứng đó, nhin cười, anh không ngờ cô lại ăn nói lợi hại như vậy, bây giờ anh càng ngày càng tò mò về cô, còn có tính cách gì của cô mà anh chưa thấy?

Cô mở nắp chai nước, uống một ngụm, nói tiếp “Sao ma nữ này còn chưa chịu đi?”

Người phụ nữ ăn mặc diêm dúa thay đổi thái độ, nhìn người đàn ông từ nảy đến giờ không nói gì “Anh đẹp trai mà lại đi cùng người phụ nữ như vậy thật là.....”

“Nói như vậy, nếu bạn trai tôi đi cùng cô vậy chẳng phải anh ấy sẽ bị người ta nhử nước bọt đến chết sao?”

Người phụ nữ ăn mặc diêm dúa tức giận phồng má, lườm cô một cái rồi đi.

Bùi Mộng Na nhìn người phụ nữ đã đi xa, nhìn Đỗ Lôi Ti, ôm bụng cười lớn, vừa cười vừa nói “Chị dẫu, chị thật lợi hại, nói tới nói lui vẫn là chị làm cho người phụ nữ kia tức giận mặt như trái cà tím, ha ha ha.....ha ha.....”

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt, nhìn bộ dáng cô cười thật khoa trương, những lời cô vừa mới nói đã rất dịu dàng rồi!

“Anh, anh thật sự cười được một bảo bối, cuộc sống sau này của anh sẽ rất vui!” Bùi Mộng Na nhìn anh trai nói.

“Cô, ba, chúng ta đi vào thôi!” Bùi Vũ đứng bên cạnh nhìn bọn họ nói.

Bùi Tuấn Vũ đi trước, cái miệng dưới mặt nạ khẽ nhếch.....

Đỗ Lôi Ti đi sau anh, người đàn ông chết tiệt, nếu không phải bởi vì anh, sao cô có thể bị người khác nói không có học thức chứ!

Không cần nghĩ cũng biết, người đàn ông chết tiệt này lần đầu tiên tới đây, những trò chơi kinh khủng kia anh chưa bao giờ chơi, lần này sẽ cho anh chơi thử, xem anh còn lạnh lùng như vậy không.

Bùi Mộng Na cầm tay cháu trai đi theo sau hai người, xem ra chuyện hôm nay nếu lên báo sẽ khiến người ta cười bể bụng?

Đỗ Lôi Ti đi phía trước quay đầu lại nhìn Bùi Vũ nói “tiểu Vũ, cháu muốn chơi gì?”

Bùi Vũ nhìn chiếc thuyền hải tặc nói “Dì, cháu muốn chơi trò này, đi chơi với cháu chứ?”

“Được, chúng ta cùng cô cháu ba người cùng chơi được chứ?” Đỗ Lôi Ti thuận miệng đồng ý, bởi vì đây là lần đầu tiên cô chơi trò này.

Cô nhìn người đàn ông đứng bên cạnh nói “Không cần nhăn nhó như vậy, thật khó coi, đã đến đây còn chú ý về ngoài làm gì chứ? Tôi cùng Mộng Na đi mua vé, chúng ta cùng chơi!” Nói xong xoay người đi ra ngoài.

Hai người tới quầy bán vé mua bốn vé vào cửa nói “Tiểu Vũ, đã mua vé rồi, chúng ta xếp hàng đi!”

Cứ như vậy bốn người đứng xếp hàng, Đỗ Lôi Ti thâm cười trong lòng, cho anh chơi thử, lát nữa anh chơi thử trò chơi kinh khủng này xem anh sẽ có dáng vẻ thế nào?

Bốn người lên thuyền hải tặc ngồi, thuyền hải tặc từ từ chuyển động, tốc độ từ chậm đến nhanh.....

Cô hiện tại muốn thay trời hành đạo, muốn xem dáng vẻ của người đàn ông này la rầm trời, muốn trấn áp sự uy phong của anh, kịch hay sắp bắt đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108

“A.....” Đỗ Lôi Ti ngồi cạnh anh không ngừng gào thét.

Bùi Vũ ngồi nhìn cô không ngừng kêu, nhủu mảy.

Sau sáu phút, Đỗ Lôi Ti với khuôn mặt trắng bệch đi xuống nhìn người đàn ông bên cạnh, tức giận đến nghiêng răng cắn lợi.

Mẹ kiếp, đây không phải là tự đào hố chôn mình sao, vốn dĩ muốn dạy dỗ người đàn ông chết tiệt kia, kết quả cô.....

Thật là mất mặt!!!

Không được, trong này có nhiều trò chơi như vậy, cô không tin, anh không sợ cái gì đó?

Vì vậy Đỗ Lôi Ti đi lên trước, chỉ vào một trò chơi nói “Chơi cái này đi!”

Người đàn ông buồn cười nhìn cô nói “Cô cảm thấy cô có thể chơi cái này sao?”

“Ha ha....Thật là buồn cười, nếu là tôi đề nghị thì tất nhiên tôi dám chơi, có phải anh không dám chơi không?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh hỏi.

“Chị dâu, em cùng Tiểu Vũ không chơi cái này, chị cùng anh trai chơi đi!” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Nhất gan!”

Nói xong đi tới quầy bán vé mua hai vé, đi tới.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lại hỏi “Cô xác định muốn chơi trò này?”

“Anh đang chất vấn tôi sao? Đi, đó chính là sự lợi hại của tôi!” Nói xong, anh đứng bước lên trò chơi.

Mẹ kiếp, cô không tin, lần này anh cũng bình tĩnh như vậy?

Vòng xoay từ từ xoay tròn, trò chơi này kinh khủng hơn thuyền hải tặc gấp trăm lần, Đỗ Lôi Ti thầm nghĩ trong lòng, lần này khó chơi rồi?

Vòng xoay chuyển động càng nhanh, cô nắm chặt hai tay, nhắm mắt lại, không kiềm chế được la to “A.....A.....A.....”

Bùi Mộng Na nhìn hai người ngồi phía trên, cúi đầu nói “Tiểu Vũ, chúng ta ngồi chờ ba xuống đi!”

“Vâng!” Bùi Vũ gật đầu đồng ý.

Bùi Vũ nhìn xung quanh, cậu nhìn thấy một bóng dáng sau gốc cây, cậu khẽ gật đầu!

Tiểu Thanh nhận được chỉ thị, cũng khẽ gật đầu!

Vòng xoay rốt cuộc cũng dừng lại, Đỗ Lôi Ti lập tức chạy ra ói.....

Hu hu.....

Thật sự là tự mình làm bậy không sống nổi, rõ ràng người đàn ông kia không sao cả, cô lại biến thành bộ dáng thế này, cô thật sự bị dọa sợ chỉ còn nửa cái mạng.

Bùi Vũ đi tới cạnh cô tức giận nói “Dì, cháu khát, muốn ăn kem?”

Đỗ Lôi Ti nhìn thẳng bé, cố gắng kiềm chế cảm giác buồn nôn, mở miệng “Được, dì sẽ đi mua!”

Bùi Mộng Na đi tới cạnh cô, vỗ lưng cô, lo lắng hỏi “Chị dâu, chị không sao chứ?”

Mẹ kiếp, cô lại còn hỏi, làm trợn cô liền bỏ chạy, biết rõ hiện tại cô rất thảm lại còn hỏi!

“Dì, nhanh đi mua kem đi!” Bùi Vũ nắm áo cô nói.

“Tiểu Vũ, hay là cô đi với cháu?” Bùi Mộng Na nhìn thẳng bé nói.

“Không cần, cháu muốn đi với dì!” Bùi Vũ làm nũng.

Đỗ Lôi Ti miễn cưỡng đứng lên, hung hăng nhìn người đàn ông kia nói “Chờ một lát, tí nữa chơi tiếp!” Nói xong, dắt Bùi Vũ đi về phía cửa hàng bán kem.

Đỗ Lôi Ti xếp hàng chờ đợi “Tiểu Vũ, chúng ta đứng đây chờ một lát, cháu ngồi nghỉ một chút đi?”

“Vâng, vậy cũng được, cháu ra ngoài ngồi, lúc nào di mưa xong ra ngoài tìm cháu là được!” Nói xong Bùi Vũ ra ngoài leo lên ghế ngồi.

Đỗ Lôi Ti lau mồ hôi, vừa quay ra ngoài nhìn.....

Đợi sau khi xếp hàng, cô quay ra muốn hỏi Bùi Vũ “Muốn ăn kem vị gì?”

Cô tròn to hai mắt nhìn chiếc ghế đã sớm không có ai ngồi, Đỗ Lôi Ti vội vã tìm kiếm.....

Sau khi Đỗ Lôi Ti xếp hàng, Bùi Vũ nhân lúc cô không chú ý, lén chạy đi.....

“Cậu chủ, mọi chuyện đã sắp xếp xong, chờ một chút sẽ có kịch hay để xem!”

Tiểu Thanh cười nói.

Hừ, cô ta không tin, lần này không thể hại được tiện nhân kia?

Bùi Vũ nhìn cô ta nói “Đã chuẩn bị xong?”

“Vâng, cậu chủ!” Tiểu Thanh cung kính nói.

Một lớn một nhỏ núp sau cái cây nhìn Đỗ Lôi Ti đang hốt hoảng tìm kiếm.....

Đỗ Lôi Ti muốn khóc, phải làm sao bây giờ?

Tiểu Vũ chỉ là một đứa trẻ, nếu xảy ra chuyện gì, làm sao cô sống nổi?

Cô chạy tới bên cạnh Bùi Tuấn Vũ, thở hổn hển nói “Tuấn Vũ,

anh.....anh.....anh có nhìn thấy Tiểu Vũ không?”

Bùi Mộng Na nhú mày hỏi “Chị dâu, sao vậy?”

Đỗ Lôi Ti vừa khóc vừa nói “Lúc chị trả tiền liễn không thấy Tiểu Vũ đâu, làm sao bây giờ?”

“Cái gì?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Không thấy Tiểu Vũ, làm sao bây giờ?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

“Chị dâu, bình tĩnh, bây giờ chúng ta chia nhau ra tìm!” Bùi Mộng Na an ủi cô.

Vừa lúc đó bên cạnh có rất nhiều nhà báo vây quanh, một nhà báo hỏi “Xin hỏi tổng thống, theo như tin tức bị lộ ra ngoài thì cả nhà ngài ra ngoài chơi sao? Vậy con trai của ngài đâu?”

“Tổng thống, quan hệ giữa vợ sau và con trai ngài không tốt sao?” Một nhà báo khác hỏi.

Bùi Tuấn Vũ nhú mày, cầm tay em gái chạy ra khỏi đám đông!

Đỗ Lôi Ti ngơ ngác đứng đó, nhìn bóng hai người xa dần, cô bị nhà báo vây quanh.....

“Anh, anh muốn làm gì?” Bùi Mộng Na nhú mày hỏi.

“Về nhà!” Bùi Tuấn Vũ đơn giản nói.

“Chị dâu phải làm sao? Sao anh có thể để chị dâu đứng đó một mình chứ?” Bùi Mộng Na không hiểu.

“Về nhà!” Nói xong, nhét cô vào trong xe, lái xe rời đi.

Đỗ Lôi Ti nhìn đèn flash chớp không ngừng, đầu óc choáng váng, cô miễn cưỡng đứng đó, lố tai ong ong.....

Cô cố gắng đi ra khỏi đám người chật chội, chẳng có mục đích gì, cứ như vậy đi.....

Cho đến khi trời tối cô mới phát hiện ra mình đã về tới phủ tổng thống.....

Cô đi vào, nhìn Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế sa lon hỏi “Đường Vũ, có tin tức của cậu chủ chưa?”

“Trước mắt chưa có tin tức gì!” Đường Vũ cung kính trả lời.

“Phu nhân đã quay về!” Đường Vũ nói.

Bùi Mộng Na ngồi trên ghế sa lon, nghe có người nói chuyện, vội vàng đứng lên nói “Chị dâu, sao giờ chị mới về?”

Đỗ Lôi Ti vô hồn nhìn cô hỏi “Tìm được Tiểu Vũ chưa?”

Bùi Mộng Na chỉ lắc đầu, lại nói “Chị dâu, chị đừng lo lắng, Tiểu Vũ sẽ không sao!”

Hai người đang núp ở phía xa nhìn thấy các nhà báo vây quanh, mở miệng nói “Muốn ở cùng ba tôi không dễ vậy đâu!” Nói xong, xoay người đi ra ngoài.

Tiểu Thanh nhìn bóng dáng ở xa, thầm cười trong lòng “Xem ra, lần này mày xong đời rồi!”

Bùi Vũ vẫy taxi, lên xe, Tiểu Thanh cũng leo lên ngồi.....

Xe dừng lại trước cửa khách sạn năm sao!

Hai người đi vào, Tiểu Thanh lấy thẻ chứng minh đăng ký “Cậu chủ, đã chuẩn bị phòng, bây giờ tôi quay về phủ tổng thống, có chuyện gì cứ gọi điện thoại cho tôi!” Nói xong, đóng cửa phòng đi ra ngoài.

Bùi Vũ nhìn cánh cửa phòng đóng lại, nằm lên giường, mẹ, con cố gắng giữ chân ba vậy mẹ có quay về không?

Tiểu Thanh xách một chiếc túi đi vào, cô ta giả bộ tò mò hỏi “Cậu chủ đâu? Cậu chủ muốn tôi mua đồ chơi cho cậu chủ, tôi đã mua rồi!”

Quản gia vội vàng kéo cô ta ra chỗ khác, nỏ giọng nói “Cậu chủ mất tích!”

“Hà? Không phải hôm nay đi công viên sao? Sao có thể mất tích chứ?” Giọng Tiểu Thanh càng ngày càng lớn.

Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói “Cô vào phòng làm việc với tôi!” Nói xong đi vào phòng làm việc.

Bùi Mộng Na cầm tay Đỗ Lôi Ti, lo lắng “Chị dâu, chị đừng đi theo anh em!”

Đỗ Lôi Ti lắc đầu, đẩy tay cô ra, đi về phía phòng làm việc.

Cô đi vào phòng làm việc đóng cửa lại, không còn sức hỏi “Có chuyện gì không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô chăm chăm, đi lên trước, nắm chặt cổ tay cô, lạnh lùng nói “Có phải Tiểu Vũ mất tích là chủ ý của cô không?”

Đỗ Lôi Ti không dám tin nhìn anh, thở hổn hển nói “Không, không phải, thật sự không phải.....”

“Nhớ lấy thân phận của cô bây giờ!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109

Nói xong Bùi Tuấn Vũ buông lỏng bàn tay Đỗ Lôi Ti ngồi bệt xuống sàn nhà, chảy nước mắt, không ngừng thở hổn hển!

Bùi Mộng Na vội vàng đi vào, nhìn thấy cô ngồi trên sàn nhà khóc, đỡ cô dậy lo lắng hỏi “Anh, sao anh có thể như vậy chứ? Chị dâu cũng không muốn Tiểu Vũ mất tích!”

“Ở đây không có chuyện của em, đi ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Bùi Mộng Na nhủ thầm “Anh, mẹ gọi điện thoại, bây giờ đang trên đường về!”

Đỗ Lôi Ti thật không ngờ lại lớn chuyện như vậy, cô cảm thấy đầu óc choáng váng, mí mắt ngày càng nặng.....

Khi cô tỉnh lại, trời đã sáng!

Cô lê bước chân nặng nề đi ra mở cửa phòng.....

“Phu nhân, tổng thống đã căn dặn, bây giờ cô không thể ra ngoài!” Hộ vệ đứng ở cửa nói.

Cô đứng ở cửa, im lặng mấy giây, đóng cửa phòng quay về giường nằm....

Cô nằm trên giường khổ sở nghĩ, tại sao cô lại biến thành bộ dáng thế này chứ? Tại sao anh không tin cô chứ?

Bất luận ai hỏi cô cũng không để trong lòng, chỉ có anh là gây cho cô sự dằn vặt.....

Cửa phủ tổng thống có một nam một nữ đi vào!

Có thể nhận thấy người phụ nữ chăm sóc sắc đẹp rất tốt, nhìn chỉ hơn bốn mươi tuổi, người đàn ông nhìn trẻ khỏe!

Bùi Mộng Na đi tới “Ba, mẹ, sao hai người lại quay về?”

Lý Lệ nhìn con gái nũng nịu cười nói “Có thể không về sớm sao? Trong nhà xảy ra chuyện lớn như vậy!”

Người đàn ông đứng bên cạnh nghiêm túc nói “Đi gọi cô gái kia ra đây, ba có chuyện muốn hỏi cô ấy!”

“Vâng, ông chủ!” Quân gia nghe xong đi lên lầu.

Gõ cửa phòng ngủ “Phu nhân, ông bà chủ đã về, muốn gặp cô!”

Đỗ Lôi Ti nghe giọng nói ngoài cửa, lấy tay lau nước mắt, đi xuống giường, mở cửa phòng đi ra ngoài.

Cứ như vậy, hai người một trước một sau đi xuống phòng khách.....

Người đàn ông trung niên ngồi trên ghế sofa lạnh lùng nhìn cô hỏi “Rốt cuộc chuyện của Tiểu Vũ là thế nào?”

“Ông à, ông hỏi như vậy sẽ dọa cô bé sợ đấy!” Lý Lệ ngồi bên cạnh nói.

Bùi Mộng Na cũng nói giúp “Ba, ba nói to như vậy sẽ dọa chị dâu sợ đấy!”

“Im miệng!” Người đàn ông trung niên tức giận nói.

Bùi Mộng Na làm mặt quỷ với người đàn ông trung niên, quay sang nói với mẹ “Mẹ, mẹ xem sao ba có thể như vậy chứ?”

Lý Lệ nhìn con gái, lại nhìn cô gái đứng bên cạnh nói “Mộng Na, con nghe lời ba đi!”

Người đàn ông trung niên lại lạnh giọng hỏi “Rốt cuộc chuyện Tiểu Vũ là thế nào?”

Đỗ Lôi Ti bị ông hỏi như vậy khóc nói “Bác trai, thật xin lỗi, cháu dẫn Tiểu Vũ đi mua kem, khi trả tiền quay ra thì không thấy Tiểu Vũ đâu nữa!”

“Nếu Tiểu Vũ có chuyện gì, cô biết hậu quả thế nào chứ?”

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi.....” Đỗ Lôi Ti không ngừng xin lỗi.

Bùi Mộng Na nhìn cô khóc, đau lòng đi lên trước, ôm cô vào lòng, an ủi “Chị dâu, Tiểu Vũ sẽ không có chuyện gì, chị đừng khóc!”

“Mộng Na, không được phép gọi cô ta là chị dâu, biết chứ?” Người đàn ông trung niên nói.

“Ba!”

Lý Lệ nhìn thấy chuyện trở nên nghiêm trọng nói “Mộng Na, con về phòng với mẹ, mẹ có chuyện muốn nói!”

Nói xong cầm tay con gái đi về phòng.

Người đàn ông trung niên đi lên trước, hung hăng tát vào má Đỗ Lôi Ti “Sao cô vẫn chưa rời khỏi đây?”

Đỗ Lôi Ti kiềm chế để nước mắt không rơi, ôm khuôn mặt bị đánh nói “Bác trai, hiện tại cháu không thể rời đi, cháu là vợ hợp pháp của Tuấn Vũ!”

“Cô đang nói đùa sao?” Người đàn ông trung niên lại hỏi “Cô thật sự vẫn muốn ở đây sao?”

“Bác trai, chỉ cần Tiểu Vũ quay về cháu sẽ lập tức rời đi!” Đỗ Lôi Ti kiên định nói.

Lý Lệ dắt con gái quay về phòng, đóng cửa lại, mở miệng hỏi “Rốt cuộc chuyện này là thế nào?”

“Mẹ, lúc trước con đã từng nói với mẹ, tính tình chị dâu rất tốt, con không tin chị dâu cố tìm để Tiểu Vũ lạc!” Bùi Mộng Na khẳng định nói.

Lý Lệ nhìn ánh mắt kiên định của con gái, bất đắc dĩ lắc đầu “Anh con nghĩ thế nào?”

“Bây giờ anh cũng giống ba, mẹ, bây giờ phải làm sao?” Bùi Mộng Na hỏi lại.

“Chỉ cần tìm ra Tiểu Vũ là có thể biết chân tướng mọi việc!”

“Mẹ, mẹ tin tưởng chị dâu sao?” Bùi Mộng Na nhìn mẹ hỏi.

Lý Lệ gật đầu, nhẹ nhàng mở miệng “Mẹ tin!”

“Mẹ, sao mẹ lại tin? Mẹ chưa từng tiếp xúc với chị dâu mà!”

Lý Lệ nhìn con gái trả lời “Mộng Na, mẹ không tin con bé làm chuyện ày!” Vừa nói vừa nhìn con gái mình, sau đó nói tiếp “Mặc dù mẹ chưa tiếp xúc với con bé bao giờ nhưng thông qua những tấm hình con gửi, mẹ liền tin tưởng cô bé này!”

Bùi Mộng Na nghe mẹ nói như vậy, cảm động ôm eo mẹ nói “Mẹ, mẹ là tốt nhất!”

“Anh trai vừa mới có chút tình cảm với chị dâu, bây giờ thì tốt rồi, xảy ra chuyện này, thật sự là xong rồi!” Bùi Mộng Na than thở.

“Bây giờ chỉ có thể thuận theo tự nhiên!” Lý Lệ nói.

“Chủ yếu là tìm ra Tiểu Vũ, con nghĩ tình cảm của anh trai cùng chị dâu đã đi vào ngõ cụt rồi!”

Đỗ Lôi Ti lê bước chân nặng nề đi lên lầu, nhìn thấy Mộng Na cùng mẹ đi tới, cô cúi đầu muốn xoay người đi qua bọn họ.....

“Chị dâu.....” Bùi Mộng Na lập tức gọi cô lại.

Đỗ Lôi Ti ngẩng đầu nhìn cô, quay sang phía người phụ nữ trung niên gật đầu, xoay người đi vào phòng mình.

Bùi Mộng Na nhìn vẻ mặt cô nói “Mẹ, mẹ xem vẻ mặt chị dâu thật đáng thương!”

Lý Lệ vỗ vai con gái nói “Mộng Na, con về phòng trước đi, mẹ nói chuyện với con bé một chút!”

Nói xong đi ra.

“Mẹ, mẹ đừng làm khó chị dâu?” Bùi Mộng Na lo lắng.

Lý Lệ cười cười nói “Con không tin mẹ sao?”

Bùi Mộng Na nhìn mẹ một cách tin tưởng, xoay người đi về phòng.

Lý Lệ đi tới phòng con trai mình “Các người đi xuống đi!”

“Vâng, bà chủ!” Hộ vệ nghe lệnh, đi ra ngoài.

Lý Lệ mở cửa phòng, nhìn thấy cô gái ngồi trên giường khóc “Cháu chính là Đỗ Lôi Ti?”

Đỗ Lôi Ti khẽ ngẩng đầu, nhìn người trước mặt, cô vừa định xuống giường đã bị ngăn lại.....

Lý Lệ đi tới giường ngồi xuống, dịu dàng nhìn cô hỏi “Cháu chính là Đỗ Lôi Ti sao?”

Đỗ Lôi Ti hơi gật đầu, khẽ nói “Bác gái gọi cháu là Lôi Ti được rồi!”

“Lôi Ti, cháu có thể kể cho bác nghe chuyện hôm đó được không?”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy người phụ nữ trước mặt nói chuyện thật dịu dàng, nghe giọng bà giống như nói chuyện với mẹ, khiến cho cô không nhịn được khóc lên.....

“Bác gái, chuyện là như thế này, Tiểu Vũ muốn đi công viên, chúng cháu cùng đi, Tiểu Vũ chợt muốn ăn kem nên muốn cháu đưa đi mua, lúc cháu trả tiền xong quay đầu lại đã không thấy Tiểu Vũ đâu!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

Nói xong cô cúi đầu xuống chân vừa khóc vừa nói “Thật xin lỗi, thật xin lỗi.....Thật xin lỗi.....”

Lý Lệ nhìn thấy cô khóc đáng thương, ôm cô vào lòng, dùng tay vuốt lưng an ủi cô, dịu dàng nói “Lôi Ti, đừng khóc!”

Đỗ Lôi Ti ở trong lòng cô không nhịn được khóc, muốn đem tất cả uất ức trút ra ngoài!

Một lát sau, cô hít mũi, từ trong lòng bà ngẩng đầu lên, nước mắt lưng tròng nhìn người phụ nữ trong niên hỏi “Bác gái, xin bác hãy tin cháu.....cháu thật sự không phải.....”

“Lôi Ti, bác tin cháu!” Lý Lệ khẳng định.

Đỗ Lôi Ti dùng tay lau nước mắt hỏi “Bác gái, tại sao bác lại tin cháu?”

Lý Lệ nhìn cô cười, dịu dàng trả lời “Lôi Ti, mặc dù bác chưa từng tiếp xúc với cháu nhưng mà bác tin vào mắt nhìn người của con gái, chỉ cần con gái bác tin cháu, bác tin cháu là một cô gái tốt, hôm nay mặc dù bởi vì chuyện phát sinh đột ngột nên chúng ta mới gặp nhưng mà ấn tượng đầu tiên của bác với cháu không tệ lắm, cho nên, bác tin cháu!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy như vậy, miễn cưỡng mỉm cười nói “Cảm ơn bác!”

“Hôn lễ của cháu và Tuấn Vũ bác không thể về.....”

“Bác gái, đừng nói vậy, hôn lễ của cháu cùng Tuấn Vũ không thể tiến hành!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

Lý Lệ tò mò nhìn cô hỏi “Tại sao lại như vậy?”

“Trước ngày tiến hành hôn lễ, anh ấy bay ra nước ngoài cho nên hôn lễ không được tiến hành!”

Buổi tối Bùi Tuấn Vũ quay về, nhìn thấy người đàn ông trung niên ngồi trên ghế sa lon nói “Ba, ba về khi nào vậy?”

Bùi Sơn nhìn con trai mình nhũn mày nói “Nếu ba không về, không biết có gặp được cháu mình không!”

“Ba, đây là chuyện của con, không cần ba xen vào!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói, xoay người đi vào phòng làm việc.

Đường Vũ đi theo phía sau, cung kính nói “Ông chủ!”

“Đường Vũ, chẳng lẽ cậu rất rảnh rỗi sao?” Bùi Tuấn Vũ quay đầu nhìn anh ta nói.

“Tổng thống!” Nói xong, khẽ gật đầu với người đàn ông trung niên, đi theo tổng thống.

Bùi Tuấn Vũ đi vào phòng làm việc, ngồi trên ghế, lạnh giọng mở miệng hỏi “Có thông tin gì về Tiểu Vũ chưa?”

“Vẫn chưa!” Đường Vũ trả lời.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy anh ta trả lời, bàn tay nắm chặt thành nắm đấm, hung hăng đập lên bàn làm việc “Các người làm việc như vậy sao?”

“Tổng thống, tôi vô dụng, tôi tin rất nhanh sẽ có tin tức!”

“Cậu quay về trước đi!”

“Vâng, tổng thống!” Nói xong Đường Vũ xoay người đi ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ từ trên ghế đứng lên, đi tới đi lui trong phòng làm việc, chuyện không đơn giản như vậy?

Ai lại to gan như vậy, dám bắt cóc con trai anh, nha nhất định sẽ làm cho người đó rất thảm!

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng làm việc vang lên.

“Mời vào!”

Lý Lệ đẩy cửa phòng đi vào, mỉm cười nhìn con trai “Sao vậy, không hoan nghênh mẹ sao?”

“Mẹ.....?” Bùi Tuấn Vũ dịu dàng nói.

Lý Lệ đi lên trước, kéo con trai ngồi lên ghế sa lon “Có tin gì của Tiểu Vũ không?”

Bùi Tuấn Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, mở miệng “Không có!”

“Tuấn Vũ, con đừng lo lắng, sẽ tìm được Tiểu Vũ, ngược lại con.....” Lý Lệ muốn nói lại thôi.

“Con làm sao?” Bùi Tuấn Vũ không hiểu hỏi.

“Chính là vợ con, mẹ cảm thấy con bé rất đáng thương!” Lý Lệ nói.

Bùi Tuấn Vũ tựa vào ghế sa lon, mở miệng nói “Cô ấy có gì đáng thương?”

Lý Lệ vỗ cánh tay anh nói “Tuấn Vũ, đừng bao giờ chỉ xem bề ngoài câu chuyện, biết chưa? Mẹ thật sự cảm thấy cô bé này rất tốt, đừng vì chuyện này mà hiểu lầm cô bé!”

“Mẹ, sao mẹ lại tin cô ấy, mẹ cũng chưa từng gặp cô ấy?” Bùi Tuấn Vũ nhìn mẹ nói.

“Tuấn Vũ, mặc dù mẹ chưa từng gặp con bé nhưng hôm nay mẹ đã nhìn thấy, lại nói, nếu con đã lựa chọn con bé làm vợ con, tại sao con lại không tin tưởng con bé chứ? Nếu con không tin tưởng con bé sao còn cưới con bé? Cho nên, Tuấn Vũ, nếu con đã lựa chọn thì phải tin tưởng con bé!” Lý Lệ chân thành nói.

Bùi Tuấn Vũ nghe lời mẹ, không nói gì.....

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng lại vang lên.

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Quản gia nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, cung kính nói “Bà chủ, tổng thống, bữa ăn tối đã chuẩn bị xong!”

Lý Lệ đứng lên nói “Gọi phu nhân chưa?”

“Đã gọi nhưng phu nhân nói phu nhân không đói!” Quản gia trả lời.

“Mẹ, chúng ta xuống ăn cơm trước đi!” Bùi Tuấn Vũ nói xong cầm tay mẹ đi xuống lầu.

Bùi Mộng Na ngồi đó hỏi “Anh, chị dâu đâu?”

“Không được gọi cô ta là chị dâu, cô ta không xứng!” Bùi Sơn lạnh lùng nói.

Bùi Mộng Na nhún mày nhìn mẹ nói “Mẹ, mẹ nhìn xem sao ba có thể như vậy chứ?”

“Ăn cơm trước đi!” Lý Lệ nhìn không khí trên bàn ăn nói, xoay người nói với quản gia “Chuẩn bị thức ăn bùng lên!”

“Vâng, bà chủ!” Quản gia xoay người đi vào phòng bếp.

Trong khách sạn, Bùi Vũ nằm trên giường cầm máy tính bảng, xem tin tức mấy ngày gần đây, thỉnh thoảng Tiểu Thanh gọi điện thoại báo cáo tình hình trong nhà với cậu!

Hừ, xem người phụ nữ này làm sao có thể cướp vị trí của mẹ cậu, cô ta không thể cướp được!

Đỗ Lôi Ti nhìn thức ăn đặt bên cạnh, không có khẩu vị, cô nằm trên giường, đắp chăn mỏng, nằm đó.....

Bùi Tuấn Vũ đi vào, cầm áo ngủ đi vào phòng tắm, lúc anh từ phòng tắm đi ra, mở cửa đi vào phòng làm việc.....

Đỗ Lôi Ti từ trên ghế ngồi dậy, hai tay đặt trên gối “Chưa có tin tức của Tiểu Vũ sao?”

“Không có!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti nghe giọng anh nói, trong lòng cảm thấy uất ức, khóc nói “Anh thật sự không tin tôi sao?”

“Bây giờ tôi không tin ai!”

“Được, thật là tốt, nếu anh đã không tin tôi, vậy chúng ta hủy bỏ hợp đồng đi!” Đỗ Lôi Ti đau lòng nói.

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng đi tới nói “Cô cho rằng chuyện chỉ đơn giản như vậy sao? Bây giờ Tiểu Vũ vẫn chưa tìm được, nên cô không thể đi, biết chưa?”

Đỗ Lôi Ti chảy nước mắt, đau lòng nói “Tuấn Vũ, trong lòng anh nghĩ tôi như vậy sao? Tại sao lại như vậy? Rõ ràng chính anh xông vào cuộc sống của tôi, lúc tôi không có quyền lựa chọn, anh bắt tôi phải sống cuộc sống mà tôi không thuộc về, lúc tôi nói yêu anh, anh không do dự đẩy tôi ra, nói những lời làm tôi tan nát cõi lòng, thật sự tôi yêu lắm người sao?”

Cơ thể anh nghiêng về phía trước nói “Vốn dĩ cô không nên yêu tôi! Hợp đồng đã nói rõ cô không được yêu tôi, cô đã vi phạm luật chơi, vậy được, Tiểu Vũ quay về chúng ta sẽ hủy hợp đồng, còn nữa, tốt nhất cô nên cầu nguyện Tiểu Vũ không có chuyện gì, nếu không cô sẽ biến mất khỏi thế giới này!”

“Anh.....Anh.....Làm sao anh có thể như vậy chứ? Anh đã nói vậy rồi, vậy được tôi thu lại lời nói yêu anh!” Đỗ Lôi Ti lau nước mắt nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110

Bùi Tuấn Vũ xoay người nghe thấy cô nói như vậy, hừ lạnh “Cô tốt nhất nên thu hồi lại!”

Nói xong mở cửa đi sang phòng làm việc.

Đỗ Lôi Ti ngồi trên giường lớn, nhìn bóng lưng lạnh lùng của anh, núp trong chăn khóc.....

Cả một đêm dài, cô đều nằm mở to mắt nhìn bên ngoài cửa sổ, bầu trời đen kịt, trong đầu cô không ngừng hiện lên hình ảnh lần đầu co gặp anh.....

Cô từ trên giường bước xuống, vào phòng tắm rửa mặt, cột tóc rồi đi ra ngoài.....

“Chị dâu?” Bùi Mộng Na ở phía sau kêu.

Đỗ Lôi Ti quay đầu hơi gượng cười “Mộng Na, em dậy rồi à?”

“Vâng, chị dâu, sắc mặt chị thật sự rất tệ, sao chị không nghỉ đi cho khỏe?” Bùi Mộng Na lo lắng hỏi.

“Chị không sao, chỉ cần Tiểu Vũ an toàn quay về, chị sẽ rời khỏi đây!”

“Tại sao?” Bùi Mộng Na khoogn hiểu hỏi.

“Không vì cái gì, chị cảm thấy chị không cần thiết phải ở đây nữa!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Chị dâu, chị đừng nói vậy, chúng ta xuống lầu ăn sáng đã, hôm qua chị cũng không ăn cơm, như vậy làm sao chịu đựng được chứ?” Bùi Mộng Na cầm tay cô đi xuống lầu.

Cửa nhà, một người phụ nữ quyn rũ mặc váy màu đỏ xuất hiện trong phòng khách.....

Đỗ Lôi Ti kinh ngạc đứng đó!

Bùi Mộng Na nhìn thấy bóng dáng cô gái kia, nhủ mảy nói “Sao cô lại quay về?”

Người phụ nữ quyn rũ, lạnh lùng mở miệng “Con trai tôi mất tích, sao tôi lại không thể xuất hiện, chờ con trai tôi chết mới quay về sao?”

Tiểu Thanh đứng ở cửa bếp nhìn ra ngoài, vội vàng nói với quản gia “Quản gia, tôi muốn gọi điện thoại cho mẹ được không?”

Quản gia gật đầu “Được!”

Tiểu Thanh vội vàng đi gọi điện thoại “Alo, cậu chủ ạ?”

“Uhm, có chuyện gì?” Đầu dây bên kia trả lời.

“Cậu chủ, cậu quay về đi, mẹ cậu về rồi!”

“Cô nói thật sao?” Bùi Vũ hỏi.

“Thật, cậu chủ!” Tiểu Thanh nhỏ giọng nói.

“Vậy bây giờ cô qua đón tôi đi!” Nói xong, Bùi Vũ hưng phấn cúp máy.

Tiểu Thanh cúp máy, đi tới cạnh quản gia “Quản gia, tôi muốn ra ngoài một chút!”

Quản gia nhủ mảy nhìn cô, nghiêm túc nói “Hai ngày nay cô có chuyện gì sao?”

“Quản gia, hôm nay tôi có việc gấp, nếu không tôi cũng không xin đi!” Tiểu Thanh cầu xin.

“Được, đi sớm về sớm biết chưa?”

“Vâng, đã biết!” Nói xong, xoay người đi ra ngoài.

Tiểu Thanh ra ngoài gọi một chiếc taxi, chạy thẳng tới khách sạn.....

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng khách sạn vang lên.

Bùi Vũ đi tới hỏi “Ai vậy?”

“Cậu chủ, là tôi!” Tiểu Thanh đứng ở cửa nói.

Bùi Vũ mở cửa phòng, đi ra ngoài nói “Mẹ tôi thật sự quay về rồi sao?”

“Vâng, cậu chủ!”

“Vậy thì tốt, chúng ta quay về thôi!” Nói xong đi ra.

Bắt một chiếc taxi, quay về phủ tổng thống!

“Mẹ.....” Bùi Vũ đứng ở cửa nhìn thấy mẹ liền kêu.

Người phụ nữ quyền rũ nhìn cậu nói “Tiểu Vũ, con quay về rồi sao?”

Bùi Sơn mừng rỡ “Cháu của ông, thật là tốt quá, lập tức gọi Tuấn Vũ về!”

Bùi Mộng Na nhìn cháu trai bình an quay về, vui mừng nói “Ba, bây giờ Tiểu Vũ đã quay về rồi, vậy ba có thể yên tâm về chị dâu rồi!”

Đỗ Lôi Ti lúng túng đứng đó, nhìn tình cảnh trước mặt cô cảm thấy mình đứng đây thật khó coi.....

Cô yên lặng xoay người đi lên lầu.....

Bùi Mộng Na lập tức đi tới “Chị dâu, Tiểu Vũ đã quay về, sao chị lại không vui?”

“Chị.....chị không có không vui, bây giờ chị có thể yên tâm rồi khỏi đây.....” Đỗ Lôi Ti vừa khóc vừa nói.

“Chị dâu, sao chị lại muốn rời khỏi đây?” Bùi Mộng Na nhíu mày hỏi.

“Mộng Na, bây giờ em không cần nói gì nữa, chuyện chị đã quyết sẽ không thay đổi!”

“Nhưng mà bây giờ tiểu Vũ đã quay về!”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Mộng Na, nếu em muốn chị vui, vậy thì đừng ngăn chị!”

Bùi Mộng Na trong lòng cảm thấy tức giận, đều tại anh trai cô, khiến mọi chuyện trở nên nghiêm trọng như vậy, xong rồi, lần này thì xong rồi, tất cả mọi chuyện đều không theo ý cô, phải làm sao đây?

Đúng rồi, còn một kế hoạch trong đầu cô.....

Đỗ Lôi Ti cô đơn đi về phòng, cô mở tủ quần áo, phát hiện mình chỉ có mấy bộ quần áo, cô thật sự không thuộc về nơi này, bây giờ Tiểu Vũ đã an toàn quay về, nhìn cả nhà bọn họ đoàn tụ, trong lòng cô có vui vẻ nhưng cũng có chút khổ sở.....

Vui vẻ là vì căn nhà bọn họ có thể ở cùng nhau, khổ sở là vì cô phải rời khỏi người đàn ông mà cô yêu.....

Cô dọn dẹp hành lý, nhìn va li rộng tuếch, xem ra cô thật sự không thích hợp ở đây!

Cô mở cửa phòng đi ra ngoài.....

“Cô muốn đi đâu?” Người phụ nữ quyền rũ hỏi.

Bùi Vũ đứng một bên vui vẻ nói “Mẹ, đây là người giúp việc, từ hôm nay cô ấy không cần ở đây nữa!”

Đỗ Lôi Ti nhìn Bùi Vũ nói “Tiểu Vũ, cháu an toàn quay về đi rất vui, bây giờ cháu không cần sợ, mẹ cháu đã quay về, cả nhà cháu nhất định sẽ hạnh phúc!”

Nói xong nhắc chân chuẩn bị đi xuống lầu.....

Người phụ nữ quyền rũ chặn đường cô nói “Tôi là Lina, tôi là mẹ Tiểu Vũ, bây giờ Tiểu Vũ đã quay về, có phải cô nên cho tôi một câu trả lời hợp lý không?”

Đỗ Lôi Ti bình thường nhìn cô, chân thành nói “Thật xin lỗi, là tôi để Tiểu Vũ đi lạc, tôi chỉ có thể xin lỗi!”

“Cô cứ như vậy rồi đi sao, phải chờ Tuấn Vũ về nói với anh ấy đã chứ?” Lina quyết không tha cho cô.

“Các người rất rảnh sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Đỗ Lôi Ti lạnh lùng nhìn anh không nói gì.....

Lina nhìn anh nũng nịu nói “Tuấn Vũ, mấy năm không gặp, anh càng ngày càng đẹp trai!”

“Ba, mẹ đã quay về, cả nhà ba người chúng ta có thể vui vẻ sống cùng nhau!” Bùi Vũ vui mừng nói.

“Lina, thật sự đã lâu không gặp!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti trong lòng ghen ghét, cắn môi nói “Một nhà ba người cứ trò chuyện đi, tôi muốn rời khỏi đây!”

Nói xong cầm hành lý của mình chuẩn bị rời đi.....

“Cô muốn đi đâu?” Bùi Tuấn Vũ giữ tay cô lại nói.

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh, thật là buồn cười,, rõ ràng chính anh nói, đợi sau khi tìm thấy Tiểu Vũ sẽ hủy bỏ hợp đồng, bây giờ anh lại bắt bẻ cô.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111

Cô đem mọi uất ức cùng bất mãn trong lòng nói ra “Anh cho rằng anh là ai? Em muốn tôi đi thì tôi đi, anh muốn tôi ở thì tôi phải ở?”

Những người đứng tại chỗ đều sửng sốt, Bùi Mộng Na thật sự không ngờ, chị dâu nhỏ lại lợi hại như vậy!

Lina đi tới nhìn cô nói “Cô biết cô đang nói chuyện với ai không?”

“Cô này, đây là chuyện của tôi và anh ấy, nói với ai thì liên quan gì đến cô?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Cô vào đây với tôi một chút!” Nói xong cầm tay Đỗ Lôi Ti đi vào phòng.

Đỗ Lôi Ti kinh ngạc nhìn người đàn ông đi trước mặt, hoảng sợ la “Anh.....Anh.....Anh muốn làm gì?”

“Câm miệng!” Bùi Tuấn Vũ quay lại nhìn cô nói.

Đi vào phòng làm việc đóng cửa lại, Bùi Tuấn Vũ ép cô trên cửa, hai tay chống ở cửa nhứ mày nhìn cô “Bây giờ không cho đi!”

Đỗ Lôi Ti trợn to mắt, cảm thấy hết nói nổi, tức giận nhìn anh nói “Tại sao tôi không thể đi? Bây giờ Tiểu Vũ đã an toàn quay về, tại sao tôi không thể đi?”

“Tôi nói cô không thể đi là không thể đi!” Bùi Tuấn Vũ khẳng định.

Mẹ kiếp, người đàn ông này quá bá đạo rồi?

“Anh không phải là đàn ông sao? Tại sao nói mà không giữ lời chứ?” Đỗ Lôi Ti tức giận.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô “Cô đã sớm biết tôi có phải đàn ông hay không rồi chứ?”

“Anh.....Sao anh có thể vô lại như vậy chứ?” Đỗ Lôi Ti tức giận cả lắm nói.

Anh chột nghiêm mặt nói “Cô căn bản không có quyền rời đi, cô cũng biết, tôi là người bắt đầu trò chơi nên người quyết định kết thúc trò chơi cũng sẽ là tôi!”

Nói xong xoay người đi ra khỏi phòng làm việc.

Đỗ Lôi Ti ngồi trên sàn nhà, không còn chút sức lực nào, tại sao co lại trở nên thế này chứ?

Bây giờ cô mới phát hiện ra, từ đầu đến cuối cô đều không có quyền lựa chọn, mà bây giờ, cô giống như đồ trưng bày đều bị mọi người quan sát.

Cô hít mũi, ngược đầu, không để nước mắt rơi xuống.....

Cô đứng dậy, mở cửa phòng đi ra ngoài!

Thấy mọi người đang ngồi trước bàn ăn, cô cảm thấy mình không hợp với chỗ này, vì vậy cô đứng yên tại chỗ.....

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô đứng đó nói “Chị dâu, tới đây ngồi đi!”

Đỗ Lôi Ti chậm rãi đi tới, vừa muốn ngồi xuống, Bùi Vũ nói “Ba mẹ ngồi cạnh con đi, chúng ta một nhà ba người ngồi cạnh nhau.”

Đỗ Lôi Ti lúng túng đứng đó, nhìn những người ngồi trước bàn ăn, trong lòng cô rất phức tạp.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Cô cứ ngồi cạnh tôi!”

Cô từ từ ngồi xuống, ăn tối!

Lý Lệ ngồi bên cạnh thỉnh thoảng gấp thức ăn cho Đỗ Lôi Ti, Đỗ Lôi Ti hơi gật đầu cảm ơn.

Một bữa cơm cứ như vậy kết thúc!

“Tuấn Vũ, em có chuyện muốn nói!” Lina nói.

Bùi Tuấn Vũ đứng đó lạnh lùng nói “Có chuyện gì nói luôn đi!”

Lina nhú mày nhìn anh “Tuấn Vũ, đừng như vậy được không?”

Bùi Sơn đứng bên cạnh nói “Tuấn Vũ, ngày mai ba cùng mẹ con sẽ đi, tốt nhất con nên xử lý tốt chuyện trong nhà!”

Nói, quay về phòng mình.

Lý Lệ cầm tay Đỗ Lôi Ti, nói với con gái “Mộng Na, để anh trai con giải quyết mọi việc, chúng ta quay về phòng con!”

Bùi Mộng Na nhìn hai người trong phòng khách, xoay người đi theo mẹ về phòng mình.

“Được rồi, bây giờ chỉ còn tôi và cô, cô có chuyện gì thì nói nhanh đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Lina đi lên trước ôm anh nói “Tuấn Vũ, mấy năm qua anh sống tốt không?”

“Cô cảm thấy bây giờ cô hỏi vấn đề này có buồn cười không?”

“Tuấn Vũ, sao anh có thể nói vậy chứ?”

“Nếu cô không có chuyện gì quan trọng thì tôi muốn đi lên!” Nói xong xoay người muốn đi lên lầu.

Lina vội vàng kêu “Anh hận em như vậy sao?”

Bùi Tuấn Vũ quay đầu hơi cười “Không có yêu nên căn bản không tồn tại hận thù!”

Lina nhìn chăm chăm anh, ghen ngào nói “Tuấn Vũ, em biết sai rồi, anh sẽ tha thứ cho em chứ?”

“Không thể! Bây giờ tôi đã kết hôn, cô gái kia chính là vợ tôi!” Nói xong đi thẳng lên lầu.

Lina nhìn bóng lưng anh, trong lòng thầm thì “Tôi nhất định sẽ làm cho anh yêu tôi!”

Đỗ Lôi Ti đi vào ngồi trên giường Mộng Na, Mộng Na tò mò hỏi “Chị dâu, vừa rồi anh trai kéo chị vào phòng làm việc làm gì vậy?”

Đỗ Lôi Ti nhìn hai người phụ nữ trước mặt nói “Không có chuyện gì!”

“Chị dâu, chị đừng ngược, mẹ rất thoải mái, không phải người cổ hủ!”

“Thật sự không có chuyện gì!”

Bùi Mộng Na vẫn lắc đầu không tin “Chị dâu, có phải chị cùng anh trai trong phòng làm việc ờ ờ ờ không?”

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt, choáng, sao cô ấy lại không thay đổi tính thẳng thắn cứ như vậy nói ra chứ?

Lý Lệ cười nói “Mộng Na, không được không biết lớn nhỏ như vậy, con phải biết bây giờ cô ấy là chị dâu con!”

Đỗ Lôi Ti nói “Bác gái, cháu sắp rời khỏi đây rồi!”

Bùi Mộng Na sột ruột nói “Chị dâu, Tiểu Vũ đã quay về, tại sao chị lại muốn rời đi?”

“Bây giờ mẹ Tiểu Vũ đã quay về, chị cảm thấy như vậy đối với thằng bé rất tốt!” Đỗ Lôi Ti nói.

Lý Lệ khẽ thở dài “Lôi Ti, nghe bác khuyên, Tuấn Vũ sẽ không quay về với người phụ nữ kia đâu, nếu Tuấn Vũ đã lựa chọn cháu thì thằng bé sẽ có trách nhiệm với cháu.”

“Nhưng mọi người cũng đã nhìn thấy, hôm nay lúc ăn cơm Tiểu Vũ rất vui, cái này cháu có thể hiểu!”

“Chị dâu, bây giờ em hỏi chị một vấn đề quan trọng, chị chỉ cần trả lời thật với em.....em sẽ đồng ý yêu cầu của chị!” Bùi Mộng Na thu hồi vẻ mặt vui đùa.

Đỗ Lôi Ti khẽ gật đầu!

“Chị dâu, chị nói thật cho em biết, chị còn yêu anh trai em không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Chị.....chị.....chị đã không còn yêu anh em nữa!”

Bùi Mộng Na không tin nhìn cô nói “Chị thật sự không yêu nữa?”

“Đúng, từ sau khi Tiểu Vũ mất tích, chị quyết định không yêu nữa!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

Lúc cô nói ra những lời này là muốn cho Mộng Na nghe cũng như tự nói với mình, người đàn ông cao quý này căn bản không thuộc về cô cho nên cô có yêu anh nữa cũng sẽ không có kết quả nên cô lựa chọn rút lui!

Lý Lệ dịu dàng khuyên “Lôi Ti, nghe bác nói, Tuấn Vũ sẽ không quay lại với người phụ nữ kia!”

Bùi Mộng Na nói tiếp “Chị dâu, em biết chị nghĩ gì nhưng mà chị biết không?”

Yêu một người thật sự không dễ dàng, chị có thể dễ dàng buông tay như vậy sao? Lại nói, anh em thật sự thay đổi, chẳng lẽ chị không thấy sao? Em biết rõ chuyện Tiểu Vũ mất tích anh trai tức giận với chị nhưng đây là chuyện bình thường, không tỏ rõ anh không yêu chị!”

Đỗ Lôi Ti im lặng, nghĩ lại xem anh có thật sự thay đổi hay không, nhưng mà.....

Bùi Mộng Na chợt nghĩ tới điều gì đó nói “Chị dâu, em có ý này, chị có muốn nghe không?”

“Mộng Na, nếu như chị cố gắng kiên trì tình cảm của mình, em cảm thấy anh trai em sẽ nghĩ chị thế nào? Tiểu Vũ sẽ nghĩ chị thế nào?” Đỗ Lôi Ti nhún mày.

“Chị dâu, nếu anh trai em đã lựa chọn chị, vậy chị cứ để tự nhiên đi, Tiểu Vũ còn nhỏ, sau này thằng bé sẽ hiểu!” Bùi Mộng Na tiếp tục khuyên.

Lý Lệ nói “Lôi Ti, Mộng Na nói đúng!”

“Chị xem bây giờ ngay cả mẹ cũng ủng hộ chị, chị còn lo lắng gì chứ?”

“Chị.....chị.....chị thật sự có thể ở lại đây sao? Chị có thể tiếp tục yêu anh ấy sao?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

Hai người ngồi đối diện cô gật đầu, đồng thanh nói “Đương nhiên có thể!”

Đỗ Lôi Ti bối rối!

Đúng là hai mẹ con, sao có thể đồng thanh như vậy chứ!

Bùi Mộng Na nhìn cô cười “Chị dâu, em mới nghĩ ra một ý rất hay, chị muốn nghe không?”

Đỗ Lôi Ti tò mò gật đầu “Ý gì?”

Lý Lệ cũng biết ý nghĩ của con gái thế nào bởi vì bà biết thứ mà cô nghĩ ra sẽ cực kỳ khủng khiếp!

Bùi Mộng Na kiêu ngạo mở miệng “Chị dâu, hay là chị sinh cho anh trai em một đứa con đi!”

Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt, choáng, cô nói chuyện quá thẳng thắn rồi!

“Mẹ, mẹ thấy ý của con thế nào?” Bùi Mộng Na nhìn mẹ nói.

Lý Lệ mỉm cười nói “Mộng Na, ý này thật sự không tệ, nếu như con sinh cho mẹ một đứa cháu gái, mẹ sẽ rất vui!”

Bùi Mộng Na nói “Mẹ, mẹ vui thì có ích gì, ngày mai mẹ cùng ba đi rồi, hai người đi du lịch vòng quanh thế giới thật sự là quá lâu!”

“Chờ khi Lôi Ti có tin tức mẹ sẽ quay về không đi nữa!” Lý Lệ mở miệng nói.

Đỗ Lôi Ti nghe hai người nói chuyện, làm sao có cảm giác như đang nói cô vậy?

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế trong phòng làm việc, nhìn ra ngoài cửa sổ, anh nghĩ lại những hình ảnh lúc trước khi anh còn yêu Lina, hình ảnh càng ngày càng mờ hồ.....

Ngược lại hình ảnh cuộc sống thường ngày của anh và cô gái kia càng ngày càng rõ ràng, anh tự nói với lòng mình, quan hệ giữa anh và cô chỉ là trên hợp đồng, anh sẽ không yêu bất kỳ người con gái nào nữa!

Bùi Vũ ở bên cạnh mẹ không ngừng nói “Mẹ, mẹ.....Rốt cuộc mẹ cũng quay về, chúng ta một nhà ba người có thể sống hạnh phúc rồi!”

Lina nhìn con trai hỏi “Ba con quen người phụ nữ kia thế nào?”

Bùi Vũ lắc đầu “Cái này con không biết, hình như cô biết?”

“Tiểu Vũ, mẹ có chuyện muốn tìm cô con, con ở đây tự chơi được không?” Lina dụ dỗ.

Bùi Vũ mắt mắt gật đầu, xoay người đi tới bàn học bài!

Lina đẩy cửa đi ra ngoài!

Bùi Vũ quay đầu nhìn bóng mẹ đi ra, nước mắt khề rơi.....

Tại sao các bạn đều có mẹ yêu thương nhưng mẹ của cậu không xuất hiện thì không sao nhưng khi xuất hiện rồi căn bản cũng không quan tâm cậu, chẳng lẽ mẹ thực sự không yêu cậu sao?

Lina đi tới phòng Bùi Mộng Na, đi vào, nhìn những người trong phòng ngủ “Mẹ, cô út!”

Bùi Mộng Na nhíu mày nhìn cô ta “Sao cô vào mà không gõ cửa?”

“Bác gái, Mộng Na, cháu về phòng trước!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Chị dâu, sao chị lại về phòng, ngày mai mẹ đi rồi, chúng ta nói chuyện với mẹ một chút!”

Lina đứng ở cửa khẽ ho nói “Mộng Na, để người ngoài ở đây không tốt lắm?”

Lý Lệ từ trên giường đứng dậy lạnh giọng nói “Mộng Na, mẹ cùng chị dâu con ra ngoài trước!”

Nói xong cầm tay Đỗ Lôi Ti đi ra.

Bùi Mộng Na nhìn theo bóng dáng hai người sau đó quay đầu nhìn cô ta “Tôi nghĩ hình như cô nhớ lầm rồi, cô nói chị dâu tôi là người ngoài sao, nhưng trong mắt tôi cô mới là người ngoài?”

“Mộng Na, không thể nói như vậy? Dù sao hiện tại trong lòng anh em vẫn yêu chị, lại nói chị là mẹ Tiểu Vũ, sao có thể là người ngoài chứ?” Lina nói

Bùi Mộng Na không muốn nghe cô ta nói nhảm “Cô tìm tôi có chuyện gì?”

“Cũng không có chuyện gì, chị chỉ muốn hỏi sao người phụ nữ kia lại ở đây?” Lina nói.

“Chuyện này hình như không liên quan đến cô?” Bùi Mộng Na nhìn cô ta trả lời.

“Mộng Na, đừng nói chuyện như vậy?”

“Tôi chính là như vậy, lúc cô biết tôi thì tôi đã như vậy rồi!” Bùi Mộng Na trả lời.

Lina biết hiện tại cô ấy không hoan nghênh cô ta, nhưng mà cũng không sao, sau này cô ta sẽ là chủ nơi này, nghĩ tới đây cô ta liền xoay người đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na nhìn cô ta đi ra ngoài, làm mặt quỷ sau lưng cô ta, sau đó cũng đi ra!

Sau khi Lý Lệ cùng Đỗ Lôi Ti đi ra ngoài, Đỗ Lôi Ti nói “Bác gái, cháu muốn về phòng nghỉ, đêm qua cháu không ngủ, bây giờ đầu óc hơi choáng váng!”

“Được, vậy cháu nhanh về phòng nghỉ đi, bác cũng cần phải nghỉ, ngày mai còn phải bay!” Lý Lệ mỉm cười nói.

“Bác gái, vậy cháu về phòng trước!” Đỗ Lôi Ti nói xong xoay người đi về phòng.

Khi cô đẩy cửa đi vào phòng liền nhìn thấy bóng dáng mà cô không muốn nhìn thấy nhất, cô im lặng đi vào, cầm quần áo đi vào phòng tắm!

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô đi vào phòng tắm, tiếp tục cúi đầu xem báo!

Lúc Đỗ Lôi Ti đi ra, đi tới giường cầm gối đi tới ghế sa lon nằm xuống!

“Cô bị khinh bỉ sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti dựa lưng vào ghế nói “Tôi không cảm thấy như vậy!”

“Cô thật sự muốn để người khác nhìn thấy sao?”

“Người khác sẽ không thấy bởi vì đây là phòng tổng thống, không ai có thể tùy tiện đi vào!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nằm trên ghế sa lon nói “Lên giường!”

Đỗ Lôi Ti từ trên ghế sa lon ngồi dậy nhìn anh nói “Nếu tôi lên giường thì anh phải ngủ ở ghế sa lon?”

Bùi Tuấn Vũ bỏ tờ báo trong tay xuống, đùa giỡn nhìn cô “Tôi ngủ trên ghế sa lon?”

Đỗ Lôi Ti tựa vào thành ghế, tức giận nói “Nếu anh không ngủ ở ghế sa lon thì tôi ngủ!”

Nói xong liền chuẩn bị nằm xuống!

Bùi Tuấn Vũ đi xuống giường đến bên cạnh cô, cúi đầu nhìn cô, khẽ nói bên tai cô “Tốt nhất cô không nên cãi lời tôi!”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy run rẩy cả người, khuôn mặt đỏ bừng “Anh.....Anh.....Anh muốn làm gì?”

“Làm chuyện vợ chồng nên làm!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô trả lời.

Nói xong liền muốn ôm cô lên giường.

Đỗ Lôi Ti không chịu, nhún mảy “Anh buông tôi ra, hình như tôi và anh không có quan hệ gì?”

Bùi Tuấn Vũ nghiêm mặt nói “Không có quan hệ?”

Đỗ Lôi Ti gạt đầu, quay đầu nhìn ra chỗ khác!

“Đừng quên thân phận của cô bây giờ, cô là phu nhân tổng thống!”

“Anh cũng đừng quên, mặc dù tôi là phu nhân tổng thống nhưng cũng chỉ trên giấy tờ, còn nữa, trên hợp đồng không quy định tôi phải làm chuyện kia!”

Bùi Tuấn Vũ thật sự không ngờ cô lại nói như vậy, hừ một cái, hôn lên cái miệng đang lẩm nhẩm của cô.....

Đỗ Lôi Ti muốn đẩy anh ra nhưng bị anh kẹp chặt!

Cô hé miệng muốn cắn môi anh nhưng người đàn ông này như đoán trước được tránh né ra.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái trong lòng cười tà “Xem ra cô là người vợ không có trách nhiệm!”

“Tại sao tôi lại phải có trách nhiệm?” Đỗ Lôi Ti tức giận nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113

“Bởi vì trong hợp đồng có ghi rõ!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti không tin lời anh nói, nửa tin nửa ngờ hỏi “Sao tôi không thấy?”

“Cô căn bản chưa từng đọc qua!” Bùi Tuấn Vũ trả lời.

“Tôi không thấy, tôi không tin!” Đỗ Lôi Ti vô lại nói.

“Vậy bây giờ tôi lấy cho cô xem?”

“Không cần, tôi không muốn xem!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Chẳng lẽ cô muốn bồi thường vì phạm hợp đồng?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô đùa giỡn nói.

Cái gì?

Tiền vi phạm hợp đồng?

Chuyện này là thế nào?

Sao cô không biết?

Bây giờ thì cô đã hiểu, cô lên phải thuyền của hải tặc rồi!

Vì vậy cô vội vàng nhìn anh hỏi “Tiền vi phạm hợp đồng khoảng bao nhiêu?”

Bùi Tuấn Vũ khẽ nhếch miệng “Không nhiều lắm!”

Mẹ kiếp, không nhiều lắm là bao nhiêu?

Sao người đàn ông này lại có thể có bộ dáng như vậy chứ?

Đỗ Lôi Ti khẩn trương hỏi “ Bao nhiêu?”

“Gấp mười lần giá trị tài sản mà tôi chia cho cô!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

“Cái.....cái gì.....” Đỗ Lôi Ti trợn to mắt lặp lại.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô lộ vẻ mặt kinh ngạc, chỉ gật đầu một cái!

Ôi, lạ chúa!!!

Mẹ kiếp, không bằng anh ta đi cướp đi, biết rõ trên người cô không có lấy một xu, lại còn muốn cô bồi thường gấp mười lần?

“Sao, cô muốn ăn vạ sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô hỏi.

“Ai nói.....Ai ăn vạ?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Choáng, rõ ràng là anh ta muốn ép cô vào khuôn khổ?

Hu hu.....

Bây giờ thật sự cô muốn khóc, vì sao lúc đầu khi ký hợp đồng cô lại không đọc kỹ các điều khoản trong hợp đồng chứ? Bây giờ thì tốt rồi, lại bị người đàn ông này nắm thóp rồi.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn nét mặt cô không ngừng biến hóa, thầm cười trong lòng, thật sự không nghĩ tới là cô lại thuần khiết như vậy!

“Nghĩ kỹ chưa, muốn thực hiện nhiệm vụ của một người vợ? Hay là muốn bồi thường tiền vi phạm hợp đồng?” Bùi Tuấn Vũ lại hỏi.

Mẹ kiếp, hai thứ này cô đều có thể không chọn không?

Nhưng mà dù sao người đàn ông này cũng không phải khó nói chuyện, thôi dù sao cô cũng không có tiền, muốn thân thể.....

Nghĩ đến đây Đỗ Lôi Ti lấy dũng khí nhắm mắt “Đến đây đi!”

Bùi Vũ nhìn cô, hơi tiến về phía trước, đôi môi nhẹ nhàng dính vào cái miệng nhỏ nhắn của cô.....

Anh hé miệng, đôi môi nhẹ nhàng cắn, trong nháy mắt Đỗ Lôi Ti mở mắt nhìn anh, lúc muốn chất vấn anh, đột nhiên chiếc lưỡi trượt vào trong miệng cô.....

Bùi Tuấn Vũ dùng đầu lưỡi khuấy động trong miệng cô, không ngừng mút.....

Đỗ Lôi Ti thở gấp, cô đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng, cảm giác giống như ngộp thở.....

Bùi Tuấn Vũ buông lỏng đôi môi cô, buồn cười nhìn cô nói “Đã nhiều lần như vậy mà cô vẫn chưa học được cách hôn môi sao?”

Đỗ Lôi Ti đỏ bừng mặt, thở hổn hển nói “Anh cho rằng mọi người đều giống anh sao?”

“Tôi làm sao?” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“Anh là đồ háo sắc!”

“Nói chuyện phải thành thật một chút!”

“Lời tôi nói rất thành thực, cô giáo đã dạy, đứa bé ngoan sẽ không nói láo!” Đỗ Lôi Ti rành mạch nói.

“Xem ra không nên để cho cô rảnh rỗi như vậy, bằng không cái miệng của cô không ngừng nói?” Bùi Tuấn Vũ nói xong lại hôn môi cô.....

Nằm trên giường vừa hôn vừa cõ quần áo của cô, cái ngực trắng như tuyết lộ ra ngoài, Đỗ Lôi Ti xấu hổ, đỏ bừng mặt nhìn người đàn ông đang hôn mình.....

Bùi Tuấn Vũ nâng tay lên, không ngừng xoa bóp trước ngực cô nhẹ nhàng chạm vào hai hạt đậu trước ngực.....

Đỗ Lôi Ti cả người run rẩy, khẽ rên “A.....”

Cô cắn môi dưới, cố gắng kiềm chế không phát ra âm thanh, bởi vì cô không muốn mình trở nên như vậy.....

Bùi Tuấn Vũ khẽ nói bên tai cô “Kêu lên, giọng nói của cô rất êm tai!”

Đỗ Lôi Ti lắc đầu không chịu kêu!

Bàn tay to của anh từ từ di chuyển xuống bắp đùi trắng nõn của cô.....

Cô gái nằm dưới cảm thấy chân hơi ngứa, cô kẹp hai chân lại.....

“Lôi Ti, mở hai chân ra.....?” Bùi Tuấn Vũ ở bên tai cô ní non.

Đỗ Lôi Ti giống như mê muội, từ từ mở hai chân, cắn môi nhìn người đàn ông phía trên!

Bàn tay Bùi Tuấn Vũ từ từ tiến vào thăm dò khu vực thần bí của cô.....

“Có muốn không?” Giọng Bùi Tuấn Vũ khàn khàn.

Đỗ Lôi Ti nằm trên giường lắc đầu.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn chằm chằm cô cười “Cô thật biết nói láo nhưng mà cơ thể cô đã thành thực nói cho tôi biết, cô rất muốn!”

Nói xong, liền dùng lực đi vào.....

Anh từ từ chuyển động cơ thể mình, tốc độ từ chậm đến nhanh.....

Cơ thể Đỗ Lôi Ti không ngừng rung động, cắn môi không để cho mình phát ra tiếng kêu!

Bùi Tuấn Vũ chuyển động cơ thể, đôi môi che miệng cô.....

Đỗ Lôi Ti không ngừng kêu ô ô.....!

Thời gian như dừng lại trong khoảnh khắc này, không có bất kỳ tiếng động nào, chỉ có tiếng hai cơ thể dây dưa với nhau.....

“Không.....Không muốn.....Không.....” Đỗ Lôi Ti không ngừng kêu.

“Chỉ nói bắt đầu mà cô đã không chịu được nhưng tôi còn sớm lắm!” Bùi Tuấn Vũ cười tà nói.

Cả một đêm không ngủ, hơn nữa lại còn trải qua thời gian vận động dài như vậy, Đỗ Lôi Ti bất giác nhắm hai mắt lại.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ngủ, bắn mắt mòng vào cơ thể cô, sau đó rút khỏi cơ thể cô.....

Anh ôm cô nhẹ nhàng đi vào nhà tắm, mở vòi hoa sen, giúp cô tắm.....

Lina nhìn bóng dáng Bùi Mộng Na, cắn răng nghĩ thầm trong lòng, cô ta nhất định sẽ tìm lại người đàn ông đã yêu cô ta, bởi vì cô ta có lợi thế trong tay!

Nghĩ tới điều này, cô ta xoay người đi về phòng con trai “Tiểu Vũ, mẹ có thể ở lại đây chăm sóc con không?”

Bùi Vũ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc nhìn cô ta hỏi “Mẹ, mẹ nói thật sao? Mẹ sẽ ở bên cạnh con sao?”

Lina nhìn khuôn mặt ngây thơ của con trai trả lời “Đúng, mẹ muốn ở bên cạnh con!”

“Mẹ, mẹ và ba tái hôn được không?” Bùi Vũ nhìn mẹ hỏi.

Nếu ba cùng mẹ ở chung một chỗ vậy cậu sẽ rất vui, mặc dù bây giờ cậu ghét người phụ nữ kia nhưng chỉ cần cô ta rời khỏi ba là được!

“Tiểu Vũ, chúng ta đi tìm ông nội được không?” Lina nhìn con trai nói.

“Được!” Bùi Vũ vui mừng trả lời.

Lina dắt tay con trai đi xuống phòng khách, nhìn thấy Bùi Sơn đang xem tivi “Ba, ba đang xem tivi sao?”

Bùi Mộng Na liếc cô ta nói “Đừng gọi lung tung, cô đã ly hôn với anh trai tôi, hơn nữa tôi cũng đã có chị dâu cho nên cô không có quan hệ gì với nhà chúng tôi!”

Lina không để ý cô nói tiếp “Ba, mẹ, con biết con sai rồi, lần này con quay về không có ý gì khác chính là biết Tiểu Vũ bị bắt cóc cho nên mới quay về, con muốn ở với Tiểu Vũ mấy ngày!”

Chỉ có thể nói như vậy cô ta mới có thể ở lại, cô ta sẽ tranh thủ mấy ngày ngắn ngủi này lôi kéo người đàn ông từng thuộc về cô ta!

“Tiểu Vũ, tới đây, tới ngồi cạnh cô!” Mộng Na dịu dàng kêu cháu mình.

Bùi Vũ nhũn mày, bĩu môi không vui nói “Cô, sao cô có thể nói mẹ cháu như vậy? Mẹ đã quay về chúng ta phải vui mới đúng?”

Bùi Mộng Na giải thích “Tiểu Vũ, bây giờ mẹ cháu chỉ là khách ở đây cho nên cháu đừng nghĩ nữa, nghe lời cô nói!”

Bùi Sơn nghe mọi người nói chuyện liền mở miệng “Câm mồm!”

Tất cả mọi người đều sững sờ!

Lý Lệ nhìn chồng tức giận “Ông làm sao vậy?”

“Còn có thể thế nào, người nào phải đi thì rời đi, đừng ảnh hưởng đến tôi!” Bùi Sơn tức giận nói.

Bùi Vũ thấy ông nội tức giận, làm nũng “Ông nội, ông làm sao vậy, mẹ cháu ở đây ông không thích sao?”

Bùi Sơn nhìn cháu trai, khuôn mặt tươi cười “Tiểu Vũ, hay là ngày mai cháu đi cùng ông bà đi!”

Bùi Vũ nhũn mày từ chối “Không muốn, cháu mới gặp lại mẹ, cháu không muốn xa mẹ!”

Bùi Sơn nhìn người phụ nữ bên cạnh lạnh giọng nói “Lina, cô tốt nhất là đến thăm cháu tôi!”

“Ba, ba vẫn cho cô ta tới thăm Tiểu Vũ sao?” Bùi Mộng Na chen vào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114

“Nơi này không có chuyện của con!” Bùi Sơn trừng mắt nhìn con gái nói.

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy ba mình la, nhìn mẹ nói “Mẹ, mẹ xem ba kìa, sao ba có thể nói với con như vậy chứ?”

Lý Lệ nhủ mảy nói “Các người quay về phòng trước đi!”

Lina vừa nghe thấy ba nói như vậy cũng đành phải đưa Tiểu Vũ về phòng!

Bùi Mộng Na chanaajn rãi từ trên ghế salon đứng dậy, nhìn bóng dáng người phụ nữ đang đi lên lầu làm mặt quỷ!

Cô biết, người phụ nữ này quay về chắc chắn không có ý gì tốt, không được, cô phải bảo vệ hôn nhân của anh trai cùng chị dâu, không thể để người phụ nữ này làm hỏng!

Lý Lệ nhìn con gái đi lên lầu, quay đầu nhìn chồng nói “Sao ông có thể nói con gái như vậy trước mặt người khác chứ?”

Bùi Sơn trù mến nhìn vợ “Bà không cảm thấy những lời Mộng Na nói làm người khác tổn thương sao?”

“Con gái nói chuyện làm người khác tổn thương nhưng ông cũng không thể nói như vậy, Mộng Na cũng vì Tuấn Vũ nói như vậy!” Lý Lệ nói.

“Xem ra, trong nhà này lại sắp xảy ra chuyện rồi!” Bùi Sơn lẩm bẩm.

Lý Lệ biết ông muốn nói gì nhưng vẫn mở miệng “Ông biết rõ trong nhà sẽ xảy ra chuyện, sao ông còn muốn đi?”

“Hiện tại thằng bé đã lớn, tất cả mọi chuyện để bọn chúng tự giải quyết, nếu không, chuyện này không dễ gì lắng xuống!” Nói xong, Bùi Sơn cầm tay vợ đi về phòng.

Bùi Tuấn Vũ ôm cơ thể trần truồng của Đỗ Lôi Ti đi về phía giường, đặt cô nằm trên giường đắp chăn cho cô.....

Anh nhẹ nhàng vơn cánh tay, ôm cô gái đang ngủ say vào lòng, nhìn cô ngủ, khước miệng khẽ nhếch, nhắm mắt lại ngủ!

Sáng ngày hôm sau, lúc Đỗ Lôi Ti tỉnh dậy thấy người đàn ông bên cạnh vẫn đang ngủ say, cô ngồi dậy, cả người đau muốn chết, đều tại người đàn ông chết tiệt này, nếu không phải tại anh, sao toàn thân cô có thể đau vậy chứ?

Xấu hổ hơn chính là bởi vì vận động trong thời gian dài, thể lực cô cạn kiệt nên ngủ thiếp đi, chuyện này nếu bị người khác biết, không biết sẽ bị cười nhạo thế nào?

Cô suy nghĩ một chút liền cảm thấy mặt thể diện!

Cô nhủ mảy cầm điện thoại di động nhìn, đã chín giờ, cô cuống quýt gọi người đàn ông bên cạnh “Tuấn Vũ.....Tuấn Vũ.....”

Mẹ kiếp, sao người đàn ông này lại ngủ say như vậy chứ?

Đã lớn như vậy rồi mà còn ngủ nướng, Đỗ Lôi Ti cố chịu đựng cả người đau nhức, muốn xuống giường, lúc hai chân chạm đất, hai chân như nhũn ra, cô chống đỡ cơ thể đi vào phòng tắm, sau đó thay quần áo!

Khi cô đi ra, nhìn thấy người đàn ông trên giường vẫn ngủ say, cô vội vã kêu “Tuấn Vũ, nhanh dậy.....”

Người đàn ông nằm trên giường vẫn ngủ say, không có phản ứng gì, Đỗ Lôi Ti đứng đó nghĩ lại lần đầu tiên gọi anh dậy, uống một ngụm nước, phun lên mặt anh.....

Người đàn ông đang ngủ say lập tức tỉnh dậy nhìn cô nói “Cô biết cô đang làm gì không?”

Đỗ Lôi Ti đứng đó gật đầu “Biết!”

“Biết sao còn làm?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi cô.

Đỗ Lôi Ti lộ ra vẻ mặt vô tội nhìn anh “Tuấn Vũ, tôi chỉ muốn tốt cho anh, nếu tôi không gọi anh dậy, anh sẽ trễ họp!”

Bùi Tuấn Vũ nghe cô nói, nâng tay lau mặt “Cô không xem lịch sao?”

Đỗ Lôi Ti bị hỏi như vậy liền không giải thích được “Không xem, phát sinh nhiều chuyện như vậy tôi làm gì có tâm tình xem lịch?”

“Cô xem một chút đi!” Nói xong, cơ thể trần truồng đứng dậy.....

Đỗ Lôi Ti mở điện thoại, chợt nhìn thấy người đàn ông trên giường đứng dậy, cô sững sờ đứng đó, trong nháy mắt điện thoại rơi trên sàn nhà.....

Cô mở to hai mắt nhìn người đàn ông trước mặt, khuôn mặt đỏ bừng, dùng đôi tay che kín mặt nói “Anh.....Anh.....Sao anh không mặc quần áo.....?”

Cô nói xong còn không quên lén hờ ngón tay nhìn trộm cơ thể anh, choáng nha, thật sự quá tuyệt vời, mặc dù đã nhìn nhiều lần nhưng cô vẫn có cảm giác mới mẻ.....

“Nhìn đủ chưa?” Bùi Tuấn Vũ nhếch miệng cười tà hời.

“A.....” Đỗ Lôi Ti khẽ kêu.

“Nếu cô nhìn chưa đủ, chúng ta có thể tiếp tục công việc tối hôm qua!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Lần đầu tiên cô nghe thấy anh nói chuyện với giọng điệu như vậy, kể từ khi biết anh, anh đều rất lạnh lùng, nhưng mà khuôn mặt lúc đó không giống nhau, ngược lại bây giờ giọng điệu còn có khuôn mặt anh đều rất phù hợp, đây mới là con người anh!

Bùi Tuấn Vũ đi lên trước, ôm cô lên giường.....

Đỗ Lôi Ti cuống quýt phục hồi tinh thần, cười khúc khích “Tổng.....Tổng thống, không đúng, là Tuấn Vũ, anh không phải đi làm sao?”

“Hôm nay chủ nhật!” Bùi Tuấn Vũ trả lời đơn giản, giả bộ muốn hôn cô!

Cô tránh ra, choáng, sao mới sáng sớm anh ta đã phát dục vậy chứ? Cô vội vã mở miệng “Tuấn Vũ, lát nữa bác trai bác gái sẽ đi!”

Bùi Tuấn Vũ nghe cô nói thế, thật sự quên mất chuyện này, rời khỏi người cô, cơ thể trần truồng đi vào nhà tắm!

Đỗ Lôi Ti thấy anh đi vào nhà tắm, thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi thật nguy hiểm, nếu như không phải hôm nay bác trai bác gái sẽ rời khỏi đây, đoán chừng hôm nay cô không thể xuống giường!

Cô chỉnh sửa quần áo, mở cửa đi ra!

“Bác trai, bác gái, chào buổi sáng!” Đỗ Lôi Ti đóng cửa phòng nhìn hai người ở hành lang mở miệng nói.

Lý Lệ mỉm cười nhìn cô “Lôi Ti dậy sớm vậy sao?”

“Bác gái, bác và bác trai cũng vậy!” Đỗ Lôi Ti lễ phép trả lời.

Bùi Tuấn Vũ tắm sơ qua, thay quần áo đi ra ngoài, nhìn mọi người “Ba, mẹ, chào buổi sáng!”

Lý Lệ nhìn con trai cười “Tuấn Vũ, đúng là kỳ tích, sao con dậy sớm vậy?”

“Đi xuống dưới đi, ăn sáng, lát nữa còn phải ra sân bay!” Bùi Sơn mở miệng nói.

Cứ như vậy một nhóm người đi xuống lầu một, Bùi Mộng Na đã sớm ngồi chờ ở dưới!

“Anh, anh dậy sớm vậy, thật là kỳ tích!” Bùi Mộng Na ngồi đó nhạo báng.

“Có gì mà kỳ lạ!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na tự giác thức thời chuyển đề tài “Ba, mẹ, khi nào hai người quay về?”

Bùi Sơn ngồi trước bàn ăn nói “Chờ hai đứa giải quyết hết mọi chuyện thì ba mẹ sẽ quay về!”

Lý Lệ khẽ huých cùi chỏ vào người ông, ý bảo không nên nói vậy, vì vậy bà mở miệng nói “Chờ chị dâu con có tin vui ba mẹ sẽ quay về!”

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy mẹ nói như vậy, cười “Mẹ, nếu như vậy thì mẹ không cần đi nữa!”

Lý Lệ không hiểu ý con gái “Mộng Na, con nói rõ một chút, mẹ nghe không hiểu!”

Bùi Mộng Na xấu bụng nhìn hai người trước mặt cười cười.....

Đỗ Lôi Ti thấy biểu tình kia của cô dựng tóc gáy, khẳng định cô ấy lại muốn nói ra chuyện gì kinh thiên động địa rồi!

Bùi Tuấn Vũ thấy vẻ mặt đó của cô nói “Mộng Na, em cười rất khó coi!”

“Phụt.....” Đỗ Lôi Ti nén cười.

Bùi Mộng Na nghe anh trai nói vậy, khuôn mặt tối sầm!!!

Lý Lệ lại hỏi “Mộng Na, con vừa nói những lời kia là có ý gì?”

“Mẹ, mẹ không thấy dấu dâu tây đỏ trên cổ chị dâu sao?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe cô nói vậy, khuôn mặt đỏ bừng, theo bản năng dùng tay sờ cổ, không thể nào, rõ ràng lúc trong phòng tắm cô đã kiểm tra, căn bản

không thể nhìn ra, sao Mộng Na có thể thấy chứ?

Lý Lệ theo hướng con gái nói nhìn qua.....

Bùi Mộng Na nói “Anh, anh cùng chị dâu ngày nào cũng kích tình như vậy à?”

“Mộng Na, xem ra em muốn đi cùng ba mẹ rồi?” Bùi Tuấn ỹ uy hiếp.

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy anh trai uy hiếp, nhìn mẹ làm nũng “Mẹ, mẹ xem anh trai kia, động một chút là uy hiếp người khác!” Quay đầu lại nói “Chị dâu, sao chị lại không quản lý người đàn ông của mình vậy?”

“A.....?” Đỗ Lôi Ti bị hỏi ngắc ngứ người, cười nói “Mộng Na, sao em lại nói vậy chứ?”

Bảo cô trông chừng người đàn ông này? Đùa gì vậy, nếu cô thật sự có thể quản được, đã sớm chạy rồi, sao còn ngồi đây chứ?

Lại nói, anh đường đường là tổng thống, cô chỉ là một con tôm nhỏ, sao cô có thể trông nom chứ?

Bữa ăn sáng cứ như vậy trôi qua.

Lý Lệ kéo con trai mình sang một bên, nhỏ giọng nói “Tuấn Vũ, lần này quay về mẹ phát hiện con thay đổi, hơn nữa thay đổi rất nhiều, con có biết không?”

“Mẹ, con vẫn vậy, bất kể là ai cũng không thể thay đổi được con!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Không, con trai, bây giờ tính con tốt hơn nhiều, nhưng mà không được đem chuyện Tiểu Vũ đổ lên đầu Lôi Ti, biết chưa?” Lý Lệ lại tiếp tục “Mẹ thật sự cảm thấy con và Lôi Ti rất hợp, con bé rất tốt, hi vọng hai đứa đừng vì chuyện này mà bỏ lờ nhau, đến lúc đó hối hận đã muộn!”

Bùi Tuấn Vũ nhú mày nhìn mẹ hỏi “Mẹ, sao mẹ lại biết nhiều chuyện của con vậy?”

Lý Lệ phát hiện ra mình lỡ lời, vội vàng nói “Mẹ đoán!”

“Mẹ, có phải Mộng Na nói với mẹ không?” Bùi Tuấn Vũ không tin hỏi.

“Không phải, em gái con cũng rất kín tiếng, không phải con bé, cũng không phải ai cả, thật sự là mẹ đoán!” Lý Lệ giải thích.

Bùi Sơn ngồi bên kia giờ cô tay xem đồng hồ “Bà à, đã tới giờ rồi, chúng ta phải đi thôi!”

“A, đến đây!” Lý Lệ trả lời.

Bà đang suy nghĩ vừa rồi thật nguy hiểm, thiếu chút nữa lộ hết, xem ra bà không thể tán gẫu cùng con trai!

Bùi Tuấn Vũ không cần nghĩ cũng biết là em gái nói với mẹ, vậy cũng tốt, bây giờ Tiểu Vũ đã an toàn quay về, hợp đồng có thể tiếp tục, dù sao mẹ cũng đã ưng cô ấy, sau này anh cũng sẽ không bị mẹ ép kết hôn!

Bùi Mộng Na nói “Mẹ, con lái xe đưa hai người đi, dù sao hôm nay anh cũng nghỉ, hay là anh cùng chị dâu cũng đi cùng đi?”

Bùi Tuấn Vũ gật đầu xem như đồng ý!

Bùi Sơn nhìn con trai nói “Tuấn ỹ, con ra sân bay không tiện lắm, con không cần đi!”

“Ba, ba nói sai rồi, chị dâu có thể cài trang cho anh ấy, không ai có thể nhận ra!” Bùi Mộng Na đứng một bên nói.

“Ông à, để Tuấn Vũ đưa chúng ta đi cũng được, tôi muốn nói chuyện với con một chút!” Lý Lệ nói.

Bùi Sơn không thể chịu được ánh mắt cầu xin của vợ, ánh mắt ấy nhìn ông một lúc cơ thể ông liền mềm nhũn!

Bùi Mộng Na đi tới cạnh Đỗ Lôi Ti nói “Chị dâu, chị nhanh đi lấy đạo cụ đi, thay đổi diện mạo cho anh em!”

“Hả.....” Đỗ Lôi Ti phục hồi tinh thần, xoay người chạy lên lầu cầm mũ mắt kính đi xuống.

Tuấn Vũ đội cái mũ cùng mắt kính, khi xoay người lại, Bùi Sơn cùng Lý Lệ thật sự không thể nhận ra người đàn ông đẹp trai trước mặt này lại là con trai mình.

Bùi Mộng Na cười hi hi nói “Ba, mẹ, hai người xem, bộ dáng anh con có đẹp trai không? Dù sao bây giờ con nhìn anh ấy giống anh hàng xóm, so với người có khuôn mặt lạnh lùng thường ngày đẹp hơn nhiều!”

Lý Lệ vui vẻ nói “Thật không ngờ, Lôi Ti lại có thể biến con trai mẹ trở nên đẹp trai như vậy!”

Đỗ Lôi Ti nghe mọi người nói, ngượng ngùng đỏ mặt “Bác gái, Mộng Na, hai người đừng nói vậy, căn bản do Tuấn Vũ đẹp trai sẵn rồi!”

“Ha ha..... Chì dẫu thật là khiêm tốn!” Bùi Mộng Na không có hình tượng cười.

Cứ như vậy năm người ngồi lên xe, không có hộ vệ đi tới sân bay.....

Ba người phụ nữ ngồi phía sau không ngừng ríu rít cười nói.....

Mà hai người đàn ông ngồi trước mặt lại im lặng.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn qua gương chiếu hậu, khước miệng khề nhếch!

Xe dừng lại trong bãi đậu xe, Bùi Tuấn Vuc xách hành lý đi cùng ba ở phía trước!

“Bà à, chúng ta phải vào rồi!” Bùi Sơn dịu dàng nói.

Đỗ Lôi Ti đứng đó nhìn hai ông bà, nếu ba cô còn sống có phải cũng sẽ như vậy với mẹ cô không?

Bùi Mộng Na đỏ mắt nhìn mẹ nũng nịu “Mẹ, khi nào mẹ về?”

Lý Lệ mỉm cười đi lên trước “Con bé ngốc, lớn như vậy còn làm nũng, sau này con lập gia đình rồi phải làm sao chứ?”

“Mẹ, nếu con lập gia đình con cũng phải đưa mẹ đi cùng!”

Hình ảnh như vậy khiến Đỗ Lôi Ti đau lòng, cô cũng muốn có mẹ ở bên cạnh, nhưng cô không thể, nếu để mẹ ở bên cạnh cô, cô sẽ mang lại nhiều phiền toái cho mẹ, cho nên.....

Ba người nhìn hai ông bà vào làm thủ tục, Bùi Mộng Na nói “Anh, chúng ta đi xem máy bay đi, em muốn nhìn một chút!”

Bùi Tuấn Vũ gật đầu, ba người đi ra phía sân bay, nhìn mọi người lần lượt lên máy bay.....

Bùi Mộng Na thừ díp hai người không chú ý, lặng lẽ chạy đi, lái xe quay về phủ tông thống!

Cô vừa lái xe vừa cười, trong lòng tự khen mình thông minh, để hai người bọn họ lãng mạn bên nhau, cô không muốn làm kỳ đà cản mũi!

“Mộng Na.....” Đỗ Lôi Ti quay đầu muốn nói gì đó phát hiện đã không thấy người đâu.

Cô vội vã nói “Tuấn Vũ, Mộng Na đâu?”

“Đi rồi!” Bùi Tuấn Vũ trả lời.

“Hả? Đi? Tại sao? Chúng ta phải làm sao?” Đỗ Lôi Ti kinh ngạc hỏi.

Anh có thể nhìn thấy ý của Mộng Na, nên anh không mở miệng ngăn cản!

Bùi Tuấn Vũ đeo kính mát, nhìn cô gái trước mặt “Thật xin lỗi!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy anh nói liền ngậy ngẩn người, tại sao anh lại xin lỗi mình chứ?

Một người kiêu ngạo như vậy, sao lại có thể mở miệng xin lỗi chứ?

Cô không tin!

Tuyệt đối không tin!!!

Khẳng định là cô nghe nhầm!

Đỗ Lôi Ti nhíu mày nhìn anh hỏi “Anh.....Anh mới vừa nói gì?”

“Thật xin lỗi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói lại.

Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi “Tại sao lại phải xin lỗi?”

“Chuyện Tiểu Vũ tôi đã điều tra, chuyện này căn bản không dính đến cô, cho nên, tôi đối với cô như vậy.....” Bùi Tuấn Vũ giải thích.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh, hiện tại trong lòng rối bời.....

Ở trong ấn tượng của cô, dù người đàn ông này làm sai điều gì cũng sẽ không nói xin lỗi, tại sao bây giờ anh lại xin lỗi cô chứ?

Chương 115

Cô thật sự không biết vì sao?

Hơn nữa tình huống lúc này lại là vợ cũ của anh quay về, anh sẽ quyết định thế nào đây?

Tại sao bây giờ cô cùng anh ngày càng đi xa hơn hợp đồng chứ?

Cô thật sự muốn đến gần anh hơn nhưng cô sợ sau khi cô đến gần sẽ lại bị tổn thương.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lạnh giọng nói “Thật xin lỗi!”

Đỗ Lôi Ti tròn mắt nhìn anh “Thật không ngờ, đường đường là tổng thống lại xin lỗi con tôm nhò này?”

“Xem như tôi chưa nói gì!” Bùi Tuấn Vũ xoay người chuẩn bị rời khỏi sân bay.

Choáng, cô biết người đàn ông này xin lỗi không có một chút thành ý nào, vừa nhìn thấy anh muốn xoay người rời đi, vội vàng gọi anh lại nói “Chờ một chút, nếu anh đã xin lỗi, không phải nên nói to một chút sao? Làm hại người ta nghe nhầm!” Vừa bịu môi vừa nói.

Bùi Tuấn Vũ đi ở phía trước nghe cô nói vậy khoe miệng khê nhếch!

Hai người cứ như vậy rời khỏi sân bay!

Sau khi ra khỏi sân bay Đỗ Lôi Ti cảm thấy rất kỳ quái, chuyện lạ lúc nào cũng có nhưng hôm nay đặc biệt nhiều, đi cả một quãng đường dài như vậy nhưng không thấy một chiếc taxi nào!

Cô đi giày cao gót, lại đi quãng đường dài, chân rất đau, đi khắp khềnh.

Nhìn thấy Bùi Tuấn Vũ đi ở phía trước, cô lên làm mặt quỷ sau lưng anh, ngồi cạnh lan can, cô nhíu mày từ từ cởi giày cao gót, xoa xoa bàn chân sưng, oán trách “Người đàn ông chết tiệt, tự mình đi ở phía trước mà không để ý tới người đi giày cao gót ở phía sau.....”

Cô xoa xoa mắt cá chân, nhìn chỗ phòng rộp nước, thử khê chạm vào liền cảm thấy rất đau, sao đi tiếp đây?

Nghĩ tới đây nước mắt khê rơi.....

“Lên lưng tôi công!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Lúc này Đỗ Lôi Ti mới nhìn thấy, không biết người đàn ông này đến đây lúc nào, lại đứng trước mặt cô, vẫn luôn nhìn cô.....

“Không muốn lên sao?” Bùi Tuấn Vũ lại hỏi.

Đỗ Lôi Ti vội vàng lau nước mắt, cười leo lên lưng anh.....

Bùi Tuấn Vũ công cô đi tới phía trước, dùng tay cởi nốt chiếc giày còn lại của cô cầm trên tay!

Cô nằm trên lưng anh, nhắm mắt lại, hưởng thụ cảm giác ấm áp.

“Tuấn Vũ, anh mệt không?” Đỗ Lôi Ti nhắm mắt chậm rãi nói.

“Không mệt!”

Cô giống như biết rõ trong lòng anh đang nghĩ gì nhưng bây giờ cô rất hưởng thụ cảm giác này, cô không muốn hỏi, phá hư bầu không khí này, trong lòng cô rất muốn hiểu rõ, nếu như anh chọn vợ cũ, cô phải rời đi, cô biết nếu thật sự như vậy cô sẽ rất đau lòng nhưng cô sẽ chúc phúc cho anh.....

Cô bối rối một lúc lâu vẫn là quyết định mở miệng hỏi cho rõ, như vậy cô mới có thể yên tâm rời đi.....

“Tuấn Vũ, vợ cũ anh đã quay về, anh nghĩ thế nào?” Đỗ Lôi Ti nhẹ giọng hỏi.

Cô rõ ràng cảm thấy anh hơi sùng sốt, anh dừng lại như vậy là nói cho cô biết, bây giờ trong lòng anh vẫn còn bóng dáng của người kia, mà bóng dáng

đó không ai có thể thay thế được!

Bùi Tuấn Vũ nói “Vì Tiểu Vũ xảy ra chuyện nên cô ấy mới quay về!”

“Tuấn Vũ, anh rất yêu cô ấy sao?”

“Không yêu, từ lúc cô ấy bỏ đi đã không còn yêu!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy anh nói không biết nên vui hay buồn. Bởi vì câu trả lời của anh.....

Nhưng mà cô sợ gì chứ, dù sao bây giờ người đàn ông này cũng là vợ cô, cô không tin người đàn ông này không yêu cô!

Vì vậy, cô siết chặt nắm đấm, làm đầu quyết tâm!

Bùi Tuấn Vũ quay đầu nhìn cô nói “Có phải cô muốn tự đi không?”

“Không có.....Không có, chân của tôi rất đau, bây giờ không dám đi bộ!” Đỗ Lôi Ti vội vàng nói.

Hừ, dù bây giờ cô có thể đi bộ cô cũng không muốn đi, nằm trên tấm lưng rộng rãi của anh thật sự rất thoải mái!

Sáng sớm Lina thức dậy đi tới phòng khách không thấy một bóng người, liền hỏi “Quản gia, mọi người đâu rồi?”

Quản gia cung kính trả lời “Ông chủ bà chủ đi ra sân bay rồi, cậu chủ, phu nhân cùng cô chủ ra sân bay tiễn hai người!”

Lina nhú mày “Người phụ nữ kia cũng đi?”

“Vâng, phu nhân cũng đi!”

“Không có việc gì nữa, ông đi xuống đi!” Lina nhú mày nói.

Quản gia đi vào phòng phân công cho người giúp việc!

“Mẹ, sao mẹ dậy mà không gọi con?” Bùi Vũ từ trên cầu thang đi xuống.

Lina tức giận “Kêu cái gì, mày không nhìn xem ba mày cùng người phụ nữ kia đi rồi!”

Bùi Vũ nghe thấy mẹ nói vậy liền uất ức khóc.....

“Khóc cái gì mà khóc, lớn như vậy mà còn khóc thật vô dụng!” Lina la.

Bùi Vũ làm bộ đáng đáng thương nhìn mẹ, tại sao mẹ lại trở nên như vậy? Rõ ràng tối hôm qua vẫn còn rất tốt mà?

Cậu thật sự không biết vì sao thế giới người lớn lại phức tạp như vậy?

“Mẹ, đừng tức giận, Tiểu Vũ sai rồi.....” Bùi Vũ vừa khóc vừa đến gần mẹ.

Lina đẩy cậu ra tức giận nói “Đừng làm phiền tao!”

Đỗ Lôi Ti đi vào phòng khách liền nhìn thấy cảnh đó, khắp khẽnh đi vào nói “Sao cô có thể đối với thằng bé như vậy?”

Nói xong vội vàng cúi xuống ôm Bùi Vũ ngã trên đất, kiểm tra xem thằng bé có bị thương không.

Lina khinh bỉ nhìn cô “Tôi nói con trai tôi liên quan gì đến cô?”

Đỗ Lôi Ti cắn môi, chịu đựng đau đớn ở mắt cá chân, ôm Tiểu Vũ vào lòng, lau sạch nước mắt cho thằng bé, lúc này mới quay đầu nhìn cô ta “Cô dạy con trai cô tôi không xem vào nhưng thằng bé là con Tuấn Vũ, bây giờ tôi là vợ Tuấn Vũ, tôi có quyền xen vào!”

Lina tức giận đi tới trước, dùng sức đẩy cô, cô bị đẩy bất ngờ, chân không đứng vững, té trên sàn nhà, Tiểu Vũ bin ngã trên sàn nhà, trán đập vào bàn trà chảy máu.....

Bùi Tuấn Vũ nhú mày đi tới tức giận nói “Chuyện gì vậy?”

Lina thấy anh đi tới, lập tức nặn ra vài giọt nước mắt, nghẹn ngào nói “Tuấn Vũ, anh xem cô ấy đi, cô ấy đẩy Tiểu Vũ ngã chảy máu!”

Cô ta nói xong liền ra dấu cho Tiểu Vũ ra, ý nói bảo thằng bé không được nói chuyện!

Đỗ Lôi Ti ngồi dậy, đỡ Tiểu Vũ nằm trên sàn nhà dậy, nhẹ nhàng nói “Tiểu Vũ, cháu đau chỗ nào?”

“Không cần cô giả bộ tốt bụng!” Lina đi lên trước ôm Tiểu Vũ vẫn còn đang khóc vào lòng mình.

Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi “Tuấn Vũ, đầu con sao chảy máu?”

Bùi Vũ khóc nhìn ba rồi rít mở miệng “Là.....Là.....”

“Tiểu Vũ, con nói với ba cô ta đây!” Lina ghé vào tai cậu nói.

“Là, cô ta đây con!” Bùi Vũ nâng bàn tay chỉ về phía Đỗ Lôi Ti.

Bùi Vũ nhìn người phụ nữ vừa mới che chở mình, cậu thật sự muốn nói thật nhưng cậu biết, nếu cậu nói thật, mẹ sẽ bỏ đi, khó khăn lắm mẹ mới quay về, cậu không muốn xa mẹ, cho nên cậu nói dối!!!

Đỗ Lôi Ti không dám tin nhìn Tiểu Vũ nói “Tiểu Vũ, sao cháu có thể như vậy chứ? Rõ ràng cháu biết không phải cô làm?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lạnh giọng nói “Rốt cuộc cô muốn làm gì? Chẳng lẽ cô muốn tính mạng con trai tôi?”

Đỗ Lôi Ti lắc đầu giải thích “Không.....Không phải vậy, Tuấn Vũ, thật sự không phải tôi làm!”

Lina nói “Cô còn muốn nguy hiểm sao? Tôi tân mắt thấy, Tiểu Vũ cũng nói cô làm, chẳng lẽ Tiểu Vũ nói dối sao?”

Đỗ Lôi Ti quay đầu, nhìn người phụ nữ nói chuyện với mình, khẽ cười “Cô thật độc ác, tôi cảm thấy buồn cho Tiểu Vũ khi có người mẹ như cô!” Nói xong không quay đầu lại đi lên lầu.

Cô khóc, tại sao cô và anh vừa mới thân thiết liền xảy ra chuyện này chứ?

Tại sao?”

Rõ ràng vẫn còn rất tốt, anh chỉ đứng ở cửa nói với thư ký mấy câu, mọi chuyện liền thay đổi!

Bùi Tuấn Vũ lớn tiếng gọi “Quản gia?”

Quản gia vội vàng đi tới “Tổng thống, có chuyện gì ạ?”

“Gọi bác sĩ tới!”

“Vâng, tổng thống!” Nói xong, xoay người đi gọi điện thoại.

Tiểu Thanh đứng trong góc thấy rõ mọi chuyện, xem ra hôm nay chính là thời điểm tốt, chờ xem, đến tối nay, hai người phụ nữ này sẽ cùng nhau cút khỏi phủ tổng thống.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn Lina nói “Cô ở đây chờ bác sĩ tới!”

Nói xong quay về phòng mình!

Anh mở cửa, lạnh giọng nói “Cô cảm thấy uất ức sao?”

Đỗ Lôi Ti chết người nhìn anh, không trả lời anh!

Anh lại lạnh giọng nói “Tại sao lại làm vậy?”

Đỗ Lôi Ti lau nước mắt, mỉm cười nhìn anh “Không vì cái gì!”

“Nói!” Bùi Tuấn Vũ nâng bàn tay mình bóp cổ cô.

“Anh muốn tôi nói gì? Muốn tôi nói thế nào? Bây giờ về mặt anh khẳng định là tôi làm rồi, sao còn phải hỏi?” Đỗ Lôi Ti uất ức nói.

Tại sao người đàn ông này lại không hỏi rõ ràng, trực tiếp định tội cho cô?

Chẳng lẽ trong lòng cô chưa yên tâm về cô sao?

Đỗ Lôi Ti lại nói “Lúc Tiểu Vũ mất tích, anh cũng có bộ dáng như vậy, không điều tra gì liền định tội cho tôi, bây giờ cũng giống vậy, chẳng lẽ anh không tin tưởng tôi sao?”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy cô trách, từ từ buông tay, xoay người đi ra ngoài!

Buổi tối Bùi Mộng Na về, đi vào phòng khách, phát hiện không khí hơi lạ, hỏi quản gia “Quản gia, không nấu bữa tối sao?”

“Bữa tối đã chuẩn bị xong, chỉ có co Lina cùng cậu chủ ăn, tổng thống cùng phu nhân chưa ăn!” Quản gia cung kính nói.

Bùi Mộng Na cười nói “Chắc anh trai cùng chị dâu đã ăn bên ngoài rồi!”

“Cô chủ, tổng thống cùng phu nhân về từ buổi trưa!” Quản gia nói.

“Cái gì? Buổi trưa đã về? Vậy sao bọn họ chưa ăn tối?” Bùi Mộng Na hỏi.

Quản gia nhìn cô trả lời “Buổi trưa không biết phu nhân về lúc nào, chỉ lát sau tổng thống đi vào nhìn thấy cậu chủ ngã trên sàn nhà, đầu đụng phải bàn trà chảy máu, cậu chủ nói là do phu nhân đẩy cậu!”

Bùi Mộng Na nghe không dám tin tròn mắt nói “Làm sao có thể!”

Nói xong chạy lên lầu!

Đẩy cửa phòng Bùi Tuấn Vũ đi vào, nhìn thấy căn phòng tối om, liền mở đèn!

Đỗ Lôi Ti bị ánh đèn chiếu vào mắt, khàn giọng nói “Đừng mở đèn.....”

“Chị dâu, rốt cuộc có chuyện gì?” Bùi Mộng Na không tắt đèn, đi tới cạnh cô ngồi xuống!

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Mộng Na, em đừng hỏi gì, chị không muốn nói!”

Bùi Mộng Na nhìn bộ dáng đáng thương của cô, nhẹ nhàng nói “Chị dâu, vậy em ra ngoài trước, chị nghỉ ngơi đi, em tin chị!” Nói xong, đi ra khỏi phòng.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Rõ ràng thoát nhìn tình cảm hai người rất tốt, sao lại có thể xảy ra chuyện chứ?

Cô đi vào phòng, nhìn thấy anh trai ngồi trên ghế sa lon uống rượu, cô đi tới giật lấy chai rượu, đặt lên bàn.

“Anh, hai người sao vậy? Ban ngày còn tốt, sao bây giờ lại trở nên như vậy?”

Bùi Mộng Na ngồi cạnh anh hỏi.

“Đi ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Anh, anh tin vết thương của Tiểu Vũ là do chị dâu làm sao?”

“Đi ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ nghiêm mặt, lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na tức giận đứng dậy “Anh, anh xem bộ dáng mình bây giờ thế nào, nếu anh cứ tiếp tục như vậy, nhất định anh sẽ hối hận!”

Nói xong, nặng nề đóng cửa phòng đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ nhìn cánh cửa đóng lại, cầm chai rượu dựa vào ghế sa lon uống!

Bây giờ trong đầu anh chỉ có những lời mà cô nói, những lời đó không ngừng vang bên tai “Anh muốn tôi nói gì? Muốn tôi nói thế nào? Bây giờ về mặt anh khẳng định là tôi làm rồi, sao còn phải hỏi? Lúc Tiểu Vũ mất tích, anh cũng có bộ dáng như vậy, không điều tra gì liền định tội cho tôi, bây giờ cũng giống vậy, chẳng lẽ anh không tin tưởng tôi sao?”

Từng chữ từng chữ không ngừng vang lên bên tai, khuôn mặt cô đang khóc không ngừng xuất hiện, anh cố gắng lắc đầu, muốn loại bỏ hình ảnh cô ra khỏi đầu nhưng dù anh có làm thế nào cũng không thể dừng lại!

Tiểu Thanh đứng ở cầu thang nhìn cô chủ quay về phòng, rón rén đi lên lầu, đi vào phòng làm việc!

Bùi Tuấn Vũ nhắm mắt, nghe tiếng mở cửa, không còn hơi sức hỏi “Ai vậy? Đi ra ngoài.....”

Tiểu Thanh thấy anh đã uống nhiều rượu, thừa dịp anh nhắm mắt, lén bỏ thuốc vào chai rượu, nhẹ nhàng lắc, đưa tới trước mặt anh, nhẹ nói bên tai anh “Tuấn Vũ, em uống cùng anh!”

Bùi Tuấn Vũ theo bản năng cầm chai rượu uống một ngụm.....

Tiểu Thanh ngồi lên hai chân anh nói “Tuấn Vũ, em thật sự rất yêu anh.....”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy giọng nói, theo bản năng muốn nhìn rõ người phụ nữ trước mặt nhưng mà dù cố gắng thế nào cũng không thể nhìn rõ.....

Hình ảnh trước mặt không ngừng đong đưa, anh cho rằng đó là người phụ nữ của mình, người phụ nữ khóc trước mặt anh, bây giờ lại ở bên cạnh anh.....

Anh ôm người phụ nữ trên chân hôn môi cô.....

Tiểu Thanh vừa hôn vừa cởi quần áo ngủ của mình.....

Bùi Tuấn Vũ trở mình đè cô ta nằm lên ghế sa lon, điên cuồng hôn môi cô ta, đôi tay không ngừng sờ trước ngực người phụ nữ.....

Người phụ nữ nằm dưới không ngừng rên “A.....a.....”

Đỗ Lôi Ti ở trong phòng không ngừng nghĩ, cô không thể cứ như vậy lãnh tội, cô là người bị hại, tại sao lại phải nhận tội xấu trước mặt anh chứ?

Cô đi ra khỏi phòng, ở trong hành lang nghe thấy tiếng động, cô đến gần phòng làm việc, bên trong tiếng vang càng rõ ràng hơn.....

Bay giờ cô cảm thấy thật sự sợ hãi, cô không muốn nhìn thấy hình ảnh.....

Đi tới cửa phòng làm việc, cô nghe thấy âm thanh làm người ta đỏ mặt!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116

Cô khẽ đẩy cửa phòng làm việc, một ít ánh sáng lọt qua khe cửa.....

Đỗ Lôi Ti theo ánh đèn nhìn vào bên trong, toàn bộ hình ảnh kia lọt vào mắt cô, còn có tim cô.....

Tiểu Thanh nhìn thấy bóng dáng ở cửa, vội vàng vòng hai tay ôm chặt cổ người đàn ông, miệng ngày càng kêu lớn hơn.....

Đỗ Lôi Ti chảy nước mắt, che miệng không để mình phát ra bất kỳ âm thanh nào, xoay người chạy về phòng mình!

Cô nằm lên giường khóc, muốn giải tỏa tất cả đau thương trong lòng.....

Sau khi khóc một lúc lâu, cô ngồi dậy, lau khô nước mắt, hít mũi nghĩ nếu chuyện đã phát triển đến mức này, cô phải làm sao chứ?

Mặc dù quan hệ giữa anh và cô chỉ là trên hợp đồng nhưng cũng đã đăng ký kết hôn, cô không thể cứ như vậy rời đi, nghĩ tới đây, cô đi tới mở máy tính, nhanh chóng in “Đơn xin ly hôn”

Sau khi đơn ly hôn được in ra, dù chỉ mấy phút ngắn ngủi nhưng cũng khiến cho cô kiên quyết rời khỏi anh, cô hận anh.... ..

Cô lấy bút ra ký tên mình lên giấy, khiến người đàn ông này hồi hận cả đời đi, mất đi người con gái đáng yêu như cô là tổn thất của anh ta!

Cô cầm đơn ly hôn trong tay, ôm trước ngực khóc lớn, cô cảm thấy trong lòng nặng nề không thở được, cô để đơn ly hôn xuống, đứng dậy, chậm rãi đi tới tủ quần áo, nhìn cái va li nhỏ, thì ra rồi đi lại đơn giản như vậy?

Cô lấy va li ra, một tay khác kiểm tra túi xách của mình, bởi vì cô không muốn mang theo bất kỳ vật gì có liên quan đến anh, cho dù là một cây kim nhỏ cũng phải lấy ra.....

Cô mở túi xách của mình ra, nhìn thấy bên trong có một cái thẻ vàng, cô lấy ra nhìn thấy là thứ không thuộc về mình liền đặt lên trên giấy ly hôn, xách va li cùng túi xách đi tới cửa, lúc đóng cửa cô chảy nước mắt, bị thương nhìn căn phòng đã từng là phòng ngủ của anh và cô.....

Sau khi đóng cửa, cô không hề lưu luyến, xách va li, nhanh chóng rời khỏi nơi mà cô sắp không thờ nổi nữa.....

Lúc Bùi Tuấn Vũ xoa bóp người phụ nữ ở dưới, cảm thấy cảm nhận không đúng lắm, lớn nhỏ cũng không đúng, vì vậy anh cố gắng lắc đầu, mở hai mắt.....

Lúc anh nhìn rõ người phụ nữ nằm dưới người mình, chợt đứng dậy lạnh lùng nói “Cô muốn chết sao?”

Tiểu Thanh nhìn thấy tổng thống tức giận, kiêu ngạo nói “Tổng thống, em thật sự rất yêu anh!”

“Cô xứng à?” Bùi Tuấn Vũ hỏi ngược lại.

“Tổng thống, anh xem vóc dáng của em so với phu nhân tốt hơn nhiều, hơn nữa về phương diện kia nhất định sẽ càng làm cho anh hài lòng!” Tiểu Thanh vừa nói vừa ưỡn ngực.

Cô ta vẫn tò mò, rõ ràng cô ta đã bỏ thuốc vào chai rượu của anh, tại sao đầu óc anh vẫn còn tỉnh táo như vậy chứ?

Chẳng lẽ đây là thuốc giả?

Tiểu Thanh thầm mắng trong lòng, tên bán thuốc kia dám lừa cô, đến thời điểm quan trọng lại xuất hiện tình huống như vậy!

Bùi Tuấn Vũ đẩy cô ta ngã xuống mặt đất, bóp cổ cô ta, đôi mắt lạnh lùng nhìn cô ta nói “Bây giờ lập tức rút ra ngoài!”

Tiểu Thanh từ trên sàn nhà bò dậy, ôm bắp đùi anh, cầu xin “Tổng thống, đừng như vậy, em thật sự rất yêu anh, em yêu anh hơn bất kỳ ai khác.....”

“Đừng ép tôi phải đánh phụ nữ!” Nói xong mở cửa phòng làm việc.

Tiểu Thanh nhìn thấy người đàn ông trước mặt nhất quyết như vậy liền cắn răng tức giận nhặt quần áo ngủ trên sàn nhà mặc vào đi ra ngoài!

Giây phút đóng cửa kia, cô ta khẽ cười, xem như cô ta không có được người đàn ông trong kia cũng sẽ khiến cho người phụ nữ kia không lấy được, ha.....

Kết quả đúng như vậy, mặc dù có chút tiếc nuối nhưng mà người phụ nữ kia cũng sẽ không thể tiếp tục ở đây!

Tiểu Thanh chợt nhíu mày nghĩ, ngày mai nhất định phải đi tìm tên bán thuốc kia, dám bán hàng giả cho cô, nếu không phải do thuốc giả thì cô ta đã đạt được mục đích rồi!

Bùi Tuấn Vũ đóng cửa phòng làm việc, đi thẳng vào phòng ngủ.....

Anh đi vào, nhìn thấy phòng ngủ tối đen, mở đèn ngủ, đi vào phòng tắm, tẩy rửa mùi rượu trên người, đi ra lên giường nằm.....

Cô gái kia chắc đang ở phòng Mộng Na khóc lóc, cũng tốt, như vậy anh có thể xem thử lúc không có cô anh có thể ngủ được hay không?

Đỗ Lôi Ti xách va li, đi trên đường, nơi này căn bản không có taxi cho nên cô chỉ có thể đi bộ như vậy, mắt cá chân đau, bây giờ đã không còn cảm giác, trong lòng đau đớn như đang chảy máu khiến cô không thể thở nổi.....

Cô vừa đi, vừa hít thở sâu nhưng mà nước mắt lại không ngừng rơi.....

Cô không biết mình đã đi bao lâu, lúc phích chân trời vừa hé sáng, cô mới nhìn thấy có mấy chiếc xe chạy trên đường!

Cô đứng trước trạm xe buýt, không biết mình muốn đi đâu, bây giờ cô muốn yên lặng một chút, muốn quên đi người đàn ông mà cô từng yêu.....

Nhìn thấy xe buýt dừng lại cô liền ngồi lên, mãi cho đến khi xe dừng lại cô mới xách va li đi xuống!

Đứng ở bên xe, cô muốn về nhà, muốn quay về vòng ôm ấm áp của mẹ nhưng bây giờ cô lại không thể làm vậy, cô không thể để mẹ lo lắng.....

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy trên biển báo trong trạm xe hiện lên chuyến đi ra biển, cô mua vé ngồi lên!

Cô ngồi lên xe, chiếc xe chậm rãi rời đi, nhìn cảnh vật bên ngoài, ngồi trên xe rời đi cái thành phố làm cho cô đau lòng, trong lòng không thể diễn tả được cảm giác thế nào.....

Sáng sớm Bùi Mộng Na tỉnh dậy, sau khi rửa mặt liền đi tới phòng của Đỗ Lôi Ti, mở cửa nhìn thấy chỉ có anh trai nằm trên giường, cô đi lên trước, đẩy đây anh trai đang ngủ say “Anh, tỉnh dậy?”

Bùi Tuấn Vũ nhíu mày nói “Chuyện gì vậy?”

“Anh, chị dâu đâu?” Bùi Mộng Na vội vàng hỏi.

Bùi Tuấn Vũ ngồi dậy bóp đầu, đầu anh thật sự rất là đau “Chị dâu không có ở phòng em sao?”

Bùi Mộng Na cảm thấy hết nói nổi, trợn mắt hỏi “Sao chị dâu lại ở phòng em chứ?”

Nói xong nhìn về phía bàn máy tính hỏi “Anh, phía trên kìa là cái gì?”

Hỏi xong cô đi tới, bất ngờ nhìn mấy chữ trước mắt, còn có thể vàng, cô cầm lên đưa đến trước mặt anh chất vấn “Anh, rốt cuộc đây là chuyện gì xảy ra?”

Bùi Tuấn Vũ cầm lấy “Đơn xin ly hôn” bốn chữ xuất hiện trên giấy a4, còn có thể vàng, anh nhìn xuống, còn có một lá thư.....

Anh cúi đầu nói “Mộng Na, em ra ngoài trước đi!”

“Anh, mọi chuyện sao lại trở nên như vậy? Chị dâu muốn ly hôn?” Bùi Mộng Na đứng đó hỏi.

“Mộng Na đi ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ lặp lại.

Bùi Mộng Na tức giận đi ra ngoài, cô nhất định phải hỏi cho rõ rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, cô đi tới phòng Bùi Vũ đẩy cửa đi vào!

Lina nhìn thấy cô nói “Mộng Na, trước khi vào phòng không biết phải gõ cửa sao?”

Bùi Mộng Na liếc cô ta “Đây là nhà tôi, tôi muốn làm gì cũng được, không cần người ngoài như cô đến dạy tôi!”

“Cô.....” Lina tức giận nhìn cô.

Bây giờ Bùi Mộng Na không có thời gian nói với cô ta, trực tiếp hỏi “Tiểu Vũ, cháu cùng cô ra ngoài một chút, cô có chuyện muốn hỏi cháu!”

Bùi Vũ nhìn cô hỏi “Cô, có chuyện gì không?”

“Cháu đến phòng cô đi!” Nói xong cầm tay cậu đi.

Lina nhìn một lớn một nhỏ, nhún vai, cô ta biết con trai mình sẽ không nói ra, cô ta cũng đi ra ngoài, đi xuống phòng khách.

Bùi Mộng N dắt cháu mình đi về phòng, đóng cửa lại, nhìn thẳng bé hỏi “Tiểu Vũ, rốt cuộc hôm qua đã xảy ra chuyện gì? Cháu phải nói thật với cô!”

Bùi Vũ nhìn ánh mắt cô, cuống quýt né tránh nói “Cô.....là.....là.....”

Bùi Mộng Na vội vàng hỏi “Là cái gì?”

“Là người phụ nữ kia đẩy cháu!”

“Có thật không?” Bùi Mộng Na không tin hỏi.

Bùi Vũ gật đầu kiên định nói “Đúng, là người phụ nữ đó làm!”

Bùi Mộng Na ngồi trên giường, cô không tin, nhưng lời của cháu mình lại không thể không tin, cô không ngờ mọi chuyện lại vượt xa ngoài dự đoán của cô.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy em gái rời khỏi phòng, mở lá thư ra, bên trong viết “Người đàn ông chết tiết, bây giờ tôi hủy bỏ hợp đồng, vẫn là câu nói kia, tôi thu hồi tiếng yêu với anh nhưng mà tôi còn muốn nói cho anh biết, anh không nhìn thấy chân tướng mọi việc cho nên đừng đổ oan cho người khác, nếu như anh thương yêu Tiểu Vũ, tốt nhất đừng để vợ trước của anh ở bên cạnh thẳng bé, tôi thấy đau lòng thay cho Tiểu Vũ khi có người mẹ như vậy! Đồ Lôi Tí!”

Anh nhìn lá thư, lại nhìn đơn xin ly hôn, cầm viết ký tên mình xuống!

Người phụ nữ đã rời đi này chỉ là một phần chen vào cuộc sống của anh, xem như cô rời đi đối với anh mà nói cũng không ảnh hưởng gì.

Anh không tin những gì trong thư cô viết, vợ cũ của anh dịu dàng như vậy sao có thể làm việc kia, anh không tin một người có thể dễ dàng thay đổi như vậy!

Đi vào phòng tắm rửa mặt, đi xuống nhìn thấy một hàng người giúp việc đứng trong phòng khách, em gái anh đang đứng trước mặt chất vấn!

Bùi Tuấn Vũ đi lên trước, lạnh giọng nói “Đây là chuyện gì?”

“Anh, chuyện ngày hôm qua nhất định có người nhìn thấy, có người đang giấu diếm, xem ra, phù tổng thống phải thay người rồi!” Bùi Mộng Na nói.

Lina đi tới cạnh Bùi Tuấn Vũ nhẹ giọng nói “Tuấn Vũ, anh xem Mộng Na làm như vậy không tốt lắm, tại sao lại nghi ngờ người giúp việc chứ!”

Bùi Mộng Na nhìn cô ta nói “Tôi nói chuyện với người giúp việc nhà tôi, người ngoài như cô không cần chen miệng vào!”

“Sao tôi lại là người ngoài chứ?” Lina mất hứng hỏi.

“Sao cô không phải người ngoài?”

“Tôi là mẹ Tiểu Vũ!”

Bùi Mộng Na nói “Cô là mẹ Tiểu Vũ sao? Nếu cô thật sự thương yêu Tiểu Vũ, cô sẽ không bỏ một đứa bé mới sinh còn có người đàn ông mà mình yêu, tôi biết cô lần này quay về nhất định không có gì tốt!”

“Tuấn Vũ, anh xem Mộng Na nói kìa!” Lina tố cáo với người đàn ông bên cạnh.

Bùi Tuấn Vũ nghiêm mặt lạnh giọng “Im miệng!”

“Quản gia, đến phòng làm việc của tôi!” Nói xong liền đi.

Quản gia đi theo tổng thống vào phòng làm việc!

Bùi Tuấn Vũ ngồi trước bàn làm việc, tựa lưng vào ghế nói “Quản gia, bây giờ ông đi hỏi cho rõ ràng từng người giúp việc, chuyện ngày hôm qua có ai nhìn thấy không, nếu như nói dối lập tức đuổi ra ngoài, tôi không muốn trong phủ tổng thống có bất kỳ ảnh hưởng không tốt nào nữa!”

“Vâng, tổng thống!” Quản gia cung kính trả lời, xoay người đi ra ngoài!

Bùi Mộng Na nhìn thấy anh đi lên lầu, nhìn người phụ nữ đáng ghét kia nói “Có phải cô cũng nên đi rồi không, cô cũng thấy Tiểu Vũ rồi, bây giờ Tiểu Vũ rất tốt!”

“Mộng Na đừng nói khó nghe như vậy, hình như cô ở đây cũng không có quyền gì? Nếu cô lấy chồng, thì chủ nhân nơi này là ba của con trai tôi!” Lina đứng đó cười nói.

Bùi Mộng Na cảm thấy người phụ nữ này da mặt thật dày “Ba thằng bé là anh trai tôi!”

“Anh cô thì sao? Bây giờ Tiểu Vũ còn nhỏ không thể rời xa tôi, nếu cô nói như vậy thì tôi sẽ đưa Tiểu Vũ đi cùng!” Lina uy hiếp.

Bùi Mộng Na không mắc bẫy, nói “Cô có quyền gì mà đưa Tiểu Vũ đi?”

Lina cầm tay con trai “Con đi cùng mẹ được không?”

Bùi Vũ nhìn cô lại nhìn mẹ khóc nói “Con muốn ba mẹ ở chung một chỗ!”

“Nghe Tiểu Vũ nói không?” Lina nói

Bùi Mộng Na tức giận nói “Vậy bây giờ cô đưa con cô rời khỏi đây đi!”

“Được!” Nói xong dắt Tiểu Vũ quay về phòng thu dọn đồ.

Bùi Tuấn Vũ từ trong phòng đi ra, nhìn thấy hai mẹ con xách hành lý nhú mảy nói “Các người muốn làm gì?”

Lina tức giận trả lời “Anh hỏi em gái tốt của anh đi!” Nói xong dắt tay con trai đi xuống cầu thang.

Bùi Tuấn Vũ đi theo sau lưng hai người, nhìn em gái hỏi “Đây là chuyện gì?”

Bùi Mộng Na bình tĩnh trả lời “Cô ta muốn đưa Tiểu Vũ rời khỏi đây!”

“Không được! Tiểu Vũ không thể rời khỏi đây!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Tuấn Vũ, bây giờ anh đã kết hôn rồi, em không muốn con trai em bị khinh bỉ, em phải dẫn thằng bé rời khỏi đây!” Lina kiên quyết nói.

“Không cho phép!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Vậy thì được, nếu như vậy thì chúng ta tái hôn!” Lina yêu cầu.

Bùi Mộng Na đứng bên cạnh thật sự không nhận được “Anh, anh xem đi, bây giờ thì diện mạo thật sự của cô ta lộ ra rồi!”

“Không thể tái hôn!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng trả lời.

Lina tức giận nhìn hai anh em trước mặt “Tuấn Vũ, đây là do anh lựa chọn, em phải đưa Tiểu Vũ đi, nhưng anh lúc nào cũng có thể đến thăm thằng bé!”

“Đợi đã.....! Cô có hỏi Tiểu Vũ xem thằng bé muốn đi cùng cô hay không chưa?” Bùi Mộng Na gọi cô ta lại hỏi.

Lina cúi đầu, mỉm cười nhìn con trai mình hỏi “Tiểu Vũ, con muốn sống với mẹ không?”

Bùi Vũ do dự, thằng bé không biết sao mẹ lại như vậy? Nhưng mà nhìn thấy các bạn khác đều có mẹ bên cạnh thương yêu, chắc hôm qua tâm tình mẹ không tốt nên mới đối xử với cậu như vậy?

“Vâng, con muốn ở với mẹ!” Bùi Vũ nhỏ giọng nói, quay đầu nhìn ba mình nói “Ba, ba sẽ đi thăm Tiểu Vũ chứ?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn con trai mình nói “Được, lúc nào có thời gian ba sẽ đến thăm con!”

Lina không đợi Tiểu Vũ nói, trực tiếp dắt tay thằng bé rời đi!

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai bóng dáng biến mất khỏi phủ tổng thống, nhú mảy ngồi trên ghế sa lon.

Bùi Mộng Na cũng ngồi xuống nói “Anh, sao anh có thể để người phụ nữ kia đưa Tiểu Vũ đi?”

“Có một người phụ nữ từng nói, một đứa trẻ cần có tình thương của ba đồng thời cũng cần có tình thương của mẹ, nếu Tiểu Vũ đã lựa chọn.....” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Anh, người phụ nữ mà anh nói không phải là chị dâu đấy chứ?” Bùi Mộng Na trong lòng biết rõ còn hỏi.

“Đúng!”

“Anh, anh thật sự muốn ly hôn sao?”

Bùi Tuấn Vũ ngẩng đầu nhìn cô nói “Đúng, ký tên rồi!”

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy anh trai nói như vậy, cảm thấy chỉ tiếc không thể rèn sắt thành thép “Anh, có phải anh hồ đồ rồi hay không? Người phụ nữ tốt như vậy lại không muốn?”

“Mộng Na, sao em lại thích cô ấy như vậy?” Bùi Tuấn Vũ tò mò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117

Bùi Mộng Na suy nghĩ trả lời “Lúc mới về nước, lần đầu tiên nhìn thấy chị ấy, có một loại cảm giác rất thân thiết, hơn nữa, tính cách chị ấy rất đáng yêu, cũng rất thẳng thắn, không giống như những cô gái con nhà giàu kia!”

Cô nói xong nhìn anh trai hỏi “Anh, cô gái tốt như vậy anh thật sự muốn ly hôn sao?”

Chuyện anh đã quyết định sẽ không thay đổi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh nói “Anh, anh đúng là đầu gỗ, đến lúc anh hối hận thì đã muộn rồi!” Nói xong quay về phòng của mình.

Sao cô lại có một ông anh trai như vậy chứ, thật là tức chết cô, bây giờ phải làm sao?

Rõ ràng hai người rất hợp nhau chỉ vì một chút hiểu lầm mà tách ra thật là đáng tiếc, hơn nữa, nếu hai người thật sự ly hôn, cô có thể bị những người đó làm cho tức chết không chứ?

Bùi Tuấn Vũ nhìn em gái biến mất sau cầu thang nói “Quản gia.....”

Quản gia cung kính đi lên trước “Tổng thống, có chuyện gì sao?”

“Gọi Tiểu Thanh cho sa thải!” Bùi Tuấn Vũ nhìn ông nói.

“Dạ!” Quản gia lui xuống, đi tới phòng dành cho người giúp việc.

Tiểu Ngọc hỏi “Quản gia, có chuyện gì không?”

Quản gia nhìn cô không nói gì, nhìn Tiểu Thanh đang ăn vặt nói “Tiểu Thanh, cô bị sa thải!”

Tất cả người giúp việc trong phòng đều ngẩn người, rất cuộc là vì nguyên nhân gì nhưng lúc này không phải lúc thích hợp để hỏi, nên bọn họ đứng xem kịch vui.

Tiểu Thanh tròn to hai mắt, không thể tin hỏi “Tại sao?”

“Đó là quyết định của tổng thống, chẳng lẽ cô muốn chất vấn tổng thống sao?”

Quản gia hỏi.

Tiểu Thanh đột ngột đứng dậy, bỏ đồ ăn trong tay xuống, cầm khăn giấy lau miệng, đi ra ngoài.

Tất cả người hầu đều chen ở cửa nhìn ra ngoài!

Tiểu Thanh đi tới phòng khách nhìn thấy tổng thống ngồi đó, đi tới hỏi “Tổng thống, sao lại đuổi việc tôi?”

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn chăm chăm cô, lạnh giọng nói “Cô phạm vào đại kỵ của tôi!”

Tiểu Thanh bị ánh mắt kia dọa sợ, cả người run lên, ngã trên sàn nhà, khóc cầu xin “Tổng thống, tôi biết sai rồi, lần sau tôi sẽ không dám nữa.... ...”

“Quản gia.....” Bùi Tuấn Vũ gọi.

Quản gia nghe có người gọi mình, bước nhanh tới, mở miệng hỏi “Tổng thống, có chuyện gì?”

“Thanh toán tiền cho cô ta!”

Tiểu Thanh vừa nghe thấy thanh toán tiền lương, lại cầu xin nói “Tổng thống, tôi biết sai rồi, van xin anh đừng đuổi việc tôi!”

“Quản gia, gọi bảo vệ!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng gọi.

Tiểu Thanh từ trên sàn nhà đứng lên, lau nước mắt nói “Không cần gọi bảo vệ, tự tôi sẽ đi, nhưng tôi muốn nói cho anh biết một chuyện!”

“Nói!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta lạnh giọng nói.

“Chuyện của cậu chủ là do phu nhân làm!” Nói xong, xoay người quay về phòng dọn quần áo!

Lúc Tiểu Thanh đi vào phòng nhìn thấy những người giúp việc khác đang bàn tán, cô ta trợn mắt nhìn bọn họ, dọn dẹp hành lý của mình!

Tiểu Ngọc đứng xem náo nhiệt, đi lên trước nói “Sao lại dọn dẹp hành lý thế?”

Tiểu Thanh vừa dọn dẹp hành lý vừa nói “Cô quản tôi làm gì!”

“Tôi không quản cô nhưng tổng thống có thể quản được cô, bây giờ cô bị sa thải, tự làm tự chịu!” Tiểu Ngọc cười nói.

Tiểu Thanh tức giận khuôn mặt đỏ bừng nói “Tôi bị sa thải nhưng phu nhân cũng sẽ không có gì tốt?”

“Được rồi, im miệng hết!” Quản gia đứng một bên nói.

Tiểu Thanh thu dọn quần áo, đi ra khỏi phủ tổng thống, cô ta nhìn căn phòng giống như ở trong cung điện, đi tới xem, xem như bây giờ cô ta rời khỏi đây cô ta cũng nhất định sẽ không để cho người phụ nữ kia có thể sống dễ dàng ở thành phố này!

Đỗ Lôi Ti ngồi trên xe, đầu khế tựa vào cửa xe, nhớ lại những chuyện đã xảy ra ở phủ tổng thống, có chuyện vui, có chuyện buồn, có bị thương, cũng có.....

Nghĩ tới mọi chuyện, cô cảm thấy trong lòng vui vẻ, ít nhất ở đó cô cũng có hai người bạn thật lòng quan tâm cô, người ta thường nói không quan tâm bạn có bao nhiêu người bạn mà hãy quan tâm người đó thật lòng với bạn hay không!

Hiển nhiên, Mộng Na cùng Tiểu Ngọc là hai người bạn tri kỷ của cô!

Xe chạy suốt một ngày sau đó dừng lại.....

Radio trên xe thông báo “Đã đến trạm Duyên Hải, mời các vị xuống xe!”

Đỗ Lôi Ti theo âm thanh thanh tĩnh lại, từ trên ghế đứng dậy, vô tình đụng phải mắt cá chân đang bị thương, chân mày nhíu lại, khắp khễnh đi xuống xe!

Xe dừng lại ở Duyên Hải, cô thấy một đám người chen chúc, cô không biết mình muốn đi đâu, bởi vì đây là thành phố xa lạ, cô hỏi thăm người dân dọc đường về chỗ ở!

Cô thấy ở cạnh bờ biển một quán trọ nhỏ, cô từ từ đi vào.....

Bà chủ quán trọ nhìn thấy có khách đi vào, vội vàng nói “Hoan nghênh quý khách!”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy bà chủ là một phụ nữ khoảng năm mươi mấy tuổi, nhìn qua là một người hiền lành, Đỗ Lôi Ti lịch sự mỉm cười, nhẹ giọng nói “Xin hỏi, còn phòng không ạ?”

“Có, vào đi, tôi dẫn cô đi xem!” Bà chủ nói.

Đỗ Lôi Ti khẽ gật đầu “Vâng!” Nói xong đi về phía bà chủ.

Bà chủ đi theo sau lưng cô nói “Cô gái, có phải chân cô bị thương không?”

“Vâng, không cần thận bị ngã!” Đỗ Lôi Ti lịch sự trả lời.

“Chờ một chút, tôi có thuốc bôi, tôi đi lấy cho cô, cô bôi vào ngày mai sẽ đỡ hơn!” Bà chủ nhiệt tình nói.

Đỗ Lôi Ti thật sự không ngờ bà chủ lại nhiệt tình như vậy, khắp khệnh đứng ở cửa chờ.....

Bà chủ cẩn thận cầm thuốc đi tới, lấy chìa khóa mở cửa phòng. Đỗ Lôi Ti đi vào, qua cửa sổ có thể nhìn thấy bờ biển, tâm tình tốt một chút!

“Cô gái, cái này cho cô, bây giờ tôi sẽ đi ghi tên cho cô!” bà chủ nói.

Đỗ Lôi Ti vội vàng mở túi xách, lấy CMND nói “Bà chủ, cái này có thể đăng ký chứ, bác có thể đăng ký dùm cháu được không? Chân của cháu hơi đau!”

Bà chủ cầm CMND mỉm cười nói “Không sao!” Nói xong, để thuốc xuống rồi xoa người đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti cất hành lý, ngồi trên sàn nhà, cầm hộp thuốc mở ra, đổ một chút lên tay, xoa lên mắt cả chân, nhẹ nhàng xoa, cô đau đến nỗi chảy nước mắt.

Chân cô thật sự rất đau nên cô mới khóc sao?

Cô không ngừng hỏi mình, chuyện đã đến mức này, cô và người đàn ông kia không còn quan hệ gì nữa, tại sao cô không vui?

“Cô gái, xong rồi!” Bà chủ vừa nói vừa đi vào.

Bà nhìn thấy cô ngồi trên sàn nhà khóc dụi dụi nói “Cô gái, có phải cô có chuyện gì không?”

Đỗ Lôi Ti vội vàng lau nước mắt nói “bà chủ, bao nhiêu tiền một đêm?”

“Cô gái, đừng vội, ở đây đợi sau khi cô rời khỏi đây mới thanh toán!”

“A, vậy cảm ơn bà chủ!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bà chủ lại dịu dàng nói “Cô gái, nếu có chuyện gì không vui thì nên ra ngoài một chút, tâm tình sẽ tốt hơn đấy!”

Đỗ Lôi Ti nhìn bà khẽ gật đầu.

“Vậy cô nghỉ ngơi đi!” Nói xong bà chủ đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti miễn cưỡng đứng dậy, đóng cửa phòng, ngồi trước cửa sổ, nhìn biển rộng bên ngoài.....

Tiểu Thanh rời khỏi phủ tổng thống, đặt hành lý trong khách sạn, đi vào tòa soạn báo.....

Một phóng viên nhìn cô hỏi “Cô có chuyện gì không?”

Tiểu Thanh nhìn anh ta nói “Gọi tổng biên của anh tới đây!”

Phóng viên thật sự rất hiếu kỳ, giọng điệu của người phụ nữ này thật sự rất thô bạo, vừa đến liền tìm tổng biên.

Phóng viên nói “Vậy cô đi theo tôi!” Nói xong, đi thẳng vào phòng tổng biên.

Phóng viên gõ cửa phòng làm việc “Cốc cốc cốc.....”

“Mời vào!” Chủ biên nói.

Phóng viên đi vào nói “Tổng biên có một cô gái muốn gặp ông!”

“Được, cho cô ấy vào!” Tổng biên nói.

Phóng viên quay đầu nhìn Tiểu Thanh nói “Tổng biên gọi cô đi vào!” Nói xong đi ra ngoài.

Tiểu Thanh đi vào phòng làm việc, nhìn tổng biên đang xem bản thảo nói “Tôi có tin nóng, ông có muốn không?”

Tổng biên ngẩng đầu nhìn cô ta hỏi “Tin nóng gì?”

“Về phu nhân tổng thống!” Tiểu Thanh ngồi xuống ghế nói.

Tổng biên vừa nghe liền buông bản thảo trong tay xuống, vội vàng đứng dậy rót nước cho cô ta, cười nói “Xin hỏi cô họ gì?”

“Ông không cần biết tên tôi, về việc cung cấp tin, ông định trả tiền thế nào?” Tiểu Thanh nói.

“Cái này.....” Tổng biên do dự.

Tiểu Thanh nhìn thấy ông do dự nói “Thế nào, các người không muốn có tin tức này sao?”

Tổng biên quay lại chỗ mình ngồi nói “Cô gái, cô nên biết, về tin tức của tổng thống chúng tôi không thể tùy tiện công bố ra ngoài.....”

Tiểu Thanh nhú mày đứng lên nói “Các người không muốn thì tôi sẽ đưa cho tòa soạn khác!” Nói xong thuận thế muốn rời đi.

“Đội đã nào.....!” Tổng biên vội vàng kêu.

Tiểu Thanh đứng ở cửa nói “Tin tức này giá bao nhiêu?”

“Phải xem tin tức cô đưa là tin tức gì?”

“Chuyện phu nhân tổng thống ngoại tình!”

“Cô gái, chúng ta ngồi xuống nói đi?” Tổng biên nói sau đó lại nói “Cô gái, tin tức này cô có chứng cứ sao?”

“Dĩ nhiên có nếu không sao tôi lại tới chứ?” Tiểu Thanh nói.

Nói xong, cô lấy trong túi xách ra một xấp hình đưa tới trước mặt tổng biên nói “Đây chính là chứng cứ!”

Tổng biên cầm hình lên xem “Cô không có tấm hình nào nhìn rõ mặt người đàn ông một chút sao?”

“Các người có muốn hay không, tôi tin có rất nhiều tòa soạn muốn có tin tức này!”

Tổng biên nhìn mấy tấm hình nói “Được, cô muốn bao nhiêu?”

Tiểu Thanh thấy tổng biên đã mở miệng hỏi, liền lập tức trả lời “Hai trăm nghìn tệ!”

“Cái gì? Hai trăm nghìn” Tổng biên lặp lại.

Tiểu Thanh nhú mày “Không được sao?”

Tổng biên nhìn cô ta nói “Cô muốn ăn cướp sao, số tiền này quá nhiều!”

“Vậy các người cho bao nhiêu?” Tiểu Thanh hỏi.

“Một trăm nghìn!”

Tiểu Thanh vừa nghe thấy ông ta nói một trăm nghìn, so với giá cô ta đưa ra chỉ bằng một nửa, thôi, một trăm nghìn thì một trăm nghìn, cô ta chủ yếu muốn người phụ nữ kia bị bôi xấu, tiền chỉ là thứ yếu, chỉ là lần này một công đôi việc!

Cô ta gật đầu nói “Được, đồng ý, bây giờ ông trả tiền cho tôi, tôi liền đưa phim cho ông!”

Tổng biên vừa nghe liền nhấn điện thoại nói “Thông báo phòng kế toán chuẩn bị chi phiếu một trăm nghìn đưa tới đây” Nói xong cúp điện thoại.

“Lát nữa tiền sẽ được đưa tới, nhưng tôi cảnh báo cô nếu cô đưa tin tức này cho tòa soạn khác, cái cô nhận được không phải chỉ là một trăm nghìn này đâu!” Tổng biên uy hiếp.

Tiểu Thanh nói “Cái này ông yên tâm!”

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng làm việc vang lên!

“Vào đi!” Tổng biên nói.

Quản lý kế toán đi vào nói “Tổng biên, đây là chi phiếu mà ông muốn!”

“Được, để lên bàn đi!”

Quản lý kế toán để chi phiếu lên bàn, xoay người đi ra ngoài!

Tổng biên vươn tay đưa chi phiếu tới trước mặt cô ta nói “Chi phiếu của cô, phim của tôi!”

Tiểu Thanh từ trong túi lấy ra một hộp phim để trước mặt ông ta “Phim đây!”

Nói xong cầm chi phiếu đi ra!

Tổng biên ngồi đó nở nụ cười, xem ra ngày mai sẽ có tin tức chấn động cả nước, lương tiêu thụ nhất định sẽ rất lớn!

Tiểu Thanh cầm chi phiếu đi ra khỏi tòa soạn báo, cười âm hiểm “Ngày mai cả nước đều biết tin tức này, lần này cô ta chết chắc rồi!”

Đỗ Lôi Ti ngồi trên sàn nhà nhìn biển rộng trước mặt, cả ngày mệt nhọc, hơn nữa tối qua cả đêm không ngủ nên cô trải chần ra, đi ngủ sớm!

Cô không nghĩ tới, cả đêm này sẽ là một biến hóa lớn đối với cuộc đời cô.....

Bùi Tuấn Vũ im lặng ngồi trong phòng ngủ, bây giờ đã không còn âm thanh riu rít thường ngày, anh thật sự cảm thấy không quen!

Nhưng những thứ này chẳng là gì với anh, cuộc sống của anh trước đây không có cô cho nên mấy ngày nữa anh sẽ dần quen!

Anh ngẩng đầu nhìn “Đơn ly hôn” trên tủ ở đầu giường, cầm lên lấy điện thoại ấn số “Alo, Đường Vũ, bây giờ cậu tới đây!” Nói xong lập tức cúp máy.

Đường Vũ sau khi nghe điện thoại cúp máy, anh giờ cổ tay xem đồng hồ “đã trễ thế này, tổng thống gọi mình có chuyện gì?”

Anh mặc quần áo tử tế, lái xe về phía phủ tổng thống!

Đường Vũ đi vào, nhìn thấy quần gia nói “Quần gia, tổng thống đâu?”

“Trong phòng ngủ!” Quần gia nhìn anh trả lời.

Đường Vũ đi thẳng tới phòng ngủ của tổng thống đi vào nói “Tổng thống, anh tìm tôi có chuyện gì?”

Bùi Tuấn Vũ đưa lá đơn trong tay đến trước mặt anh nói “Ngày mai đi làm thủ tục, không có chuyện gì rồi, cậu có thể về!”

Đường Vũ nhận lấy tờ giấy trong tay tổng thống nói “Tổng thống, cái này là.....?”

“Cứ làm đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đường Vũ nhìn anh sau đó xoay người đi ra khỏi phòng!

Lúc anh xuống lầu nhìn “Đơn ly hôn”, trong lòng cũng tò mò, sao tổng thống lại muốn ly hôn?

“Anh đưa cái đó cho tôi, tôi đi làm là được!” Bùi Mộng Na đứng sau lưng anh nói.

Đường Vũ nhìn cô lạnh giọng nói “Không được, tổng thống giao tôi làm!”

Bùi Mộng Na nhìn anh cười nói “Anh thật ngây ngô, anh không nói với anh tôi thì làm sao anh tôi biết chứ?”

Đường Vũ thấy cô đã quyết tâm, không thể làm gì khác hơn là đồng ý “Cô chủ, nếu không còn chuyện gì vậy tôi xin phép!”

Bùi Mộng Na gật đầu “Anh về đi!”

Đường Vũ đi xuống lầu, lái xe quay về nhà!

Bùi Mộng Na cầm “Đơn ly hôn” đi về phòng mình.....

Lina dẫn Tiểu Vũ rời khỏi phủ tổng thống, đến khách sạn gần đó ở!

Bùi Vũ nhỏ giọng “Mẹ, sao chúng ta không về nhà?”

Lina tức giận nhìn cậu nói “Về nhà, về nhà, chỉ biết về nhà, giờ thì tốt rồi, không lấy được cái gì còn đưa một thằng con riêng về!”

Tiểu Vũ nhìn mẹ khóc “Mẹ, con biết sai rồi, con sẽ nghe lời mẹ!”

Ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti tỉnh dậy, nhìn cảnh sắc bên ngoài thật xinh đẹp, cô đứng dậy, đi ra ngoài, muốn hít thở một chút không khí trong sạch!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118

Cô từ trong phòng đi ra ngoài, đi tới phòng khách, nhìn thấy tất cả nội người đều đang xem báo, bàn tán “Tại sao phu nhân tổng thống có thể lãng loạn

như vậy chứ?”

“Tất cả phụ nữ bây giờ đều như vậy!”

“Tôi từng nhìn thấy phu nhân tổng thống trên ti vi!”

“Anh nhìn thấy lúc nào sao tôi không thấy?”

“Không phải tổng thống thông báo muốn kết hôn sao, lúc mở hộp báo tôi nhìn thấy trên ti vi!”

“Nhưng hôn lễ không được tiến hành? Chẳng lẽ tổng thống biết vợ mình có tình nhân bên ngoài?”

Đỗ Lôi Ti sắc mặt tái nhợt nghe mọi người bàn tán!

“Cô gái, cô dậy rồi à, nhanh ngồi xuống đây, chuẩn bị ăn sáng!” bà chủ nhìn cô mỉm cười nói.

Những người khách quay đầu nhìn cô lại nhìn xuống tờ báo “Sao cô ấy lại giống phu nhân tổng thống vậy?”

Những người khách còn lại cũng rối rít nhìn Đỗ Lôi Ti, lại nhìn tờ báo, chợt một người khách nói “Cô ấy thật sự là phu nhân tổng thống?”

Tất cả khách trọ đều rối rít đứng dậy, vừa nhìn vừa chỉ trỏ “Không ngờ phu nhân tổng thống tướng mạo dễ nhìn như vậy không nghĩ tới lại là người như thế, lại dám lừa dối tổng thống!”

Bà chủ thấy mọi chuyện không đúng, vội vàng nói “Có phải mọi người nhầm rồi không, mọi người mau ăn sáng đi!”

Nói xong, kéo Đỗ Lôi Ti còn đang sững sờ đi về phòng!

Sau khi về phòng Đỗ Lôi Ti, bà chủ nhìn Đỗ Lôi Ti vẫn còn ngây ngẩn người, nhẹ giọng hỏi “Cô gái, đừng nghe bọn họ nói lung tung, những người kia nhất định nhìn nhầm rồi!”

Hiện tại Đỗ Lôi Ti không nghe được gì, bên tai không ngừng vang lên những lời nói của những khách trọ kia, tại sao lại trở nên như vậy chứ, tại sao.....?

Cô đột nhiên đứng dậy đi tới phòng khách, giật một tờ báo của khách trọ nhìn tiêu đề phía trên “Phu nhân tổng thống ngoại tình!”

Tất cả khách trọ quay đầu nhìn cô, không quên bàn luận xôn xao!

Đỗ Lôi Ti thấy tiêu đề thì rất hoảng loạn, cô lắp bắp “Chuyện không phải như vậy, đây là tin giả, tôi không có, không có.....” Nói xong chạy ra khỏi nhà trọ.

Sáng sớm Đường Vũ vội vàng đến phủ tổng thống, đi thẳng vào phòng ngủ, vội vàng nói “Tổng thống, nhanh dậy, có chuyện rồi!”

Bùi Tuấn Vũ dụi mắt lạnh giọng nói “chuyện gì mà hoảng hốt như vậy?”

Đường Vũ đưa tờ báo đến trước mặt anh nói “Tổng thống anh xem đi!”

Bùi Tuấn Vũ cầm tờ báo, sắc mặt lạnh lùng nói “Cậu đi điều tra xem là ai loan tin này ra?”

“Tổng thống, đã điều tra, là tòa soạn!” Đường Vũ trả lời.

“Đây là ai?” Bùi Tuấn Vũ nhíu mày hỏi.

“Là bạn của cô chủ nhưng hiện tại không liên lạc được với Tiểu Bằng, nghe nói đi du lịch đã mấy ngày rồi!” Đường Vũ cung kính trả lời.

“Lập tức dừng bán báo, còn nữa ra lệnh cấm tòa soạn này in ấn!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đường Vũ xoay người đi ra khỏi phòng ngủ!

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên giường, đôi tay che mặt, ngồi trên giường một lúc, sau đó xuống giường đi vào phòng tắm rửa mặt rồi đi xuống lầu!

Quản gia nhìn thấy tổng thống đi xuống liền đi tới hỏi “Tổng thống, không xong, bên ngoài có rất nhiều nhà báo vây quanh, bây giờ phải làm sao?”

“Bây giờ ông ra ngoài thông báo buổi trưa tôi sẽ mở hộp báo!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

Quản gia nghe anh nói liền đi ra ngoài cửa phủ tổng thống nhìn các nhà báo vây quanh nói “Mọi người yên lặng.....”

“Xin hỏi khi nào thì tổng thống sẽ nói chuyện của phu nhân?” Phóng viên A hỏi.

Sau đó, phóng viên B cũng mở miệng hỏi “Xin hỏi, có phải tổng thống hủy bỏ hôn lễ là vì phu nhân không?”

Quản gia nhìn những phóng viên đặt câu hỏi nói “Cảm ơn mọi người quan tâm, chiều nay tổng thống sẽ mở họp báo, đến lúc đó mọi người sẽ có được câu trả lời mong muốn!”

Tất cả phóng viên nghe ông nói như vậy liền không ở lại phủ tổng thống nữa, dù sao đây cũng là phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế sa lon, đầu hơi đau, rạng sáng anh mới ngủ, bên cạnh không có cô gái kia, anh cảm thấy thật sự không quen!

Anh đang nghĩ một thời gian nữa có thể khá hơn không?

“Anh, hôm nay thật là kỳ tích? Không ngờ anh có thể dậy sớm như vậy?” Bùi Mộng Na từ cầu thang đi xuống nói.

Bùi Tuấn Vũ ngẩng đầu nhìn cô không muốn nói chuyện.

Bùi Mộng Na cũng thức thoir không nói gì, ngồi xuống ăn sáng!

Trong lúc vô tình cô nhìn thấy trang đầu của tờ báo, tròn to mắt, vội vàng đứng dậy đi tới cạnh anh trai hỏi “Anh, chuyện này là thế nào?”

“Tiêu đề tờ báo có viết!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng trả lời.

Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh nói “Anh, sao anh có thể có thái độ như vậy?

Anh biết một tin tức như thế này có thể ép chị dẫu vào con đường chết không!”

“Chuyện này không cần em nhúng tay vào!”

Bùi Mộng Na không hiểu nhìn anh hỏi “Anh, sao anh lại có thái độ như vậy chứ? Rõ ràng anh cũng biết hủy bỏ hôn lễ là do anh phải ra nước ngoài, bây giờ báo chí lại viết là anh bị phản bội!”

Bùi Tuấn Vũ không muốn nghe em gái trách cứ nói “Chiều nay anh sẽ mở họp báo, lúc đó sẽ không sao!”

“Anh, anh cho rằng mở họp báo sẽ không có chuyện gì sao?”

“Bây giờ em tìm người bạn tên Tiểu Băng của em đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na nghe vậy không hiểu, vì vậy nói “Chuyện này liên quan gì đến Tiểu Băng?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Tin tức này là do tòa soạn báo của bạn em đưa ra!”

“Không thể nào, Tiểu Băng cũng biết chị dẫu, cậu ấy không thể nào làm vậy!” Bùi Mộng Na nói xong cầm điện thoại ấn số.

“Không cần gọi, Đường Vũ đã điều tra, người bạn đó của em đã đi du lịch rồi!”

Bùi Mộng Na mắt nhắm ngồi trên ghế sa lon, nói thế nào cô cũng không tin chuyện này là do Tiểu Băng làm, bởi vì Tiểu Băng là bạn thân của cô!

Đỗ Lôi Ti khóc chạy đến bờ biển, cô khóc lớn, muốn khóc hết những uất ức trong lòng, tại sao, tại sao.....

Tại sao từ lúc đến phủ tổng thống, cô không ngừng xảy ra chuyện? Cô đã lựa chọn rồi đi, tại sao lại có người muốn hãm hại cô như vậy.....

Cô chỉ muốn ở đây giải sầu mấy ngày sau đó về nhà, bây giờ chuyện đã như vậy, làm sao cô có thể đối mặt với mẹ chứ?

Cô không thể quay về khiến mẹ cùng em trai bị người khác sỉ nhục, dù chỉ muốn giải thích cho mọi người biết rằng tin tức kia là giả vậy ai sẽ tin cô chứ?

“Ba, con phải làm sao?” Đỗ Lôi Ti khóc, nhìn trời lẩm bầm.

Nhưng mặc kệ cô hỏi thế nào cũng không có ai trả lời cô.....

Cô chảy nước mắt ánh mắt vô hồn nhìn phía trước, từng bước từng bước đi về phía trước.....

Mẹ, con xin lỗi, xin tha lỗi cho con gái bất hiếu, để cho mẹ mất mặt, cảm ơn mẹ đã nuôi dưỡng con cùng em trai, bây giờ con gái vô dụng, mẹ phải chăm sóc tốt bản thân, nếu còn có kiếp sau, con nhất định sẽ báo đáp mẹ!

Xin hãy tha thứ cho đứa con gái kém cỏi, xin mẹ hãy tha thứ.....

Cô từ từ đi đến bờ biển, nhìn biển rộng yên lặng, giống như ngủ thiếp đi, có một chút gió, cũng có những con sóng, bọt sóng li ti vỗ vào chân!

Cô đi về phía trước, biển khơi từ từ che mất bàn chân, chậm rãi đến đầu gối, mãi cho đến eo rồi ngực.....

Đỗ Lôi Ti vẫn đi về phía biển sâu, nước biển che mắt đầu cô.....

Cô nhắm mắt lại cảm giác hô hấp dần chậm lại.....

Cô không nhìn thấy gì, cũng không nghe thấy gì, chỉ cảm thấy lỗ mũi nóng hừng hực, cổ họng vô cùng đau, lỗ mũi không thể thở, cổ họng cũng không thể lấy hơi, thật sự rất khó chịu.....

Như vậy cũng tốt, cứ như vậy chết đi mọi chuyện liền có thể quay lại bình thường?

Cô biết mình làm như vậy sẽ khiến nhiều người trách móc, thật xin lỗi ba ở trên trời nhưng mà cô không có lựa chọn nào, một tin tức như vậy khiến cô không thể thờ nổi, chỉ có cách này mới có thể giải quyết mọi chuyện?

Duy chỉ cảm thấy thật sự có lỗi với mẹ và em trai!

Nghĩ tới đây, ý thức của cô dần dần tan rã.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119

Cơ thể từ từ chìm xuống, mái tóc dài bồng bềnh trong nước.....

Một người đàn ông đi từ xa, nhìn thấy trên mặt biển có bóng người, anh vội vã cởi giày, đi về phía biển.....

Khi anh bơi tới biển đã không nhìn thấy bóng dáng người kia, anh đi xuống dưới biển, thấy cơ thể kia đang dần dần chìm chìm xuống, anh vội vã bơi về phía cơ thể đang chìm xuống kia.....

Anh kéo cánh tay cô bơi về phía bờ.....

Lúc bơi vào bờ, anh nhẹ nhàng đẩy má tóc cô ta, hai mắt tròng lộn.....

Nh vội vã cởi hai nút áo trước ngực cô, sơ cứu, nhìn lên mặt cô thấy không có bất kỳ phản ứng nào, anh dùng tay nhẹ đẩy môi cô ra, hô hấp nhân tạo!

Đỗ Lôi Ti nhắm mắt, ho nhẹ, nước biển từ khóe miệng tràn ra!

Người đàn ông nhìn thấy cô có phản ứng, vội vàng ôm cô, chạy ra phía đường lớn.....

Người đàn ông ôm cô, nhìn thấy có xe đi tới, vừa chặn taxi vừa nhanh chóng ôm cô lên xe!

“Bác tài, đến bệnh viện gần nhất, nhanh một chút!” Người đàn ông vội vàng nói.

Bác tài nhìn vào kính chiếu hậu nói “Được!”

Xe chạy nhanh trên đường tiến về phía trước!

Rất nhanh xe dừng lại trước cửa bệnh viện, người đàn ông lấy từ trong túi ra một trăm tệ đưa cho tài xế “Không cần thối lại!”

Nói xong ôm cô gái trong ngực đi thẳng vào bệnh viện!

Anh vừa đi nhanh vừa nói “Bác sĩ.....Bác sĩ đâu?”

Y tá đứng ở cửa nhìn thấy anh gọi, nhú mày nói “La gì vậy? Anh không biết đây là bệnh viện sao?”

Người đàn ông nhú mày nhìn cô ta lạnh giọng nói “Cô không thấy bệnh nhân sao?”

Y tá bị anh dọa sợ,瑟瑟 đứng đó!

“Cô còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn mau không đi gọi bác sĩ?” Người đàn ông lạnh lùng nói.

Y tá vội vàng đẩy một chiếc giường tới, run run nói “Anh đặt cô ấy lên giường trước đã!”

Người đàn ông nhẹ nhàng đặt cô gái lên giường, cùng y tá đẩy vào phòng bệnh!

Bác sĩ đi tới, kiểm tra hỏi “Bệnh nhân xảy ra chuyện gì?”

Người đàn ông lo lắng “Cô ấy vừa chìm dưới nước!”

“Vậy bây giờ anh đi ra ngoài trước, chúng tôi kiểm tra một chút!” Bác sĩ nói.

Người đàn ông lưu luyến rời khỏi phòng bệnh, đứng im lặng trong hành lang!

Lôi Ti, em đừng xảy ra chuyện gì? Tại sao chỉ mấy ngày không gặp em lại trở nên như vậy? Chẳng lẽ hôn nhân của em không hạnh phúc sao?

Một lúc sau, bác sĩ từ phòng bệnh đi ra, người đàn ông lập tức đi tới, bộ mặt lo lắng hỏi “Bác sĩ, cô ấy thế nào?”

“Bệnh nhân đã thoát khỏi tình trạng nguy hiểm, chỉ là, chúng ta cần mời bác sĩ phụ khoa đến khám!” Bác sĩ nói xong xoay người đi ra ngoài.

Người đàn ông đứng đó còn đang nghĩ xem bác sĩ muốn mời bác sĩ phụ khoa đến khám là có ý gì?

Nghĩ tới đây, tâm lý anh càng nặng nề hơn, nhưng mặc kệ thế nào, đây cũng là cô gái mà anh yêu!

Anh đi vào phòng bệnh ngồi trên ghế nhìn cô gái vẫn còn hôn mê bất tỉnh, trong lòng thật khó chịu, cũng có khổ sở.....

Anh cứ ngồi như vậy chờ cô gái trên giường tỉnh dậy.....

Đỗ Lôi Ti trong giấc mơ nhìn thấy ba, nghe thấy giọng ba mình, nhưng bên tai không ngừng vang lên tiếng mẹ trách cứ, cô muốn giải thích nhưng bóng dáng của mẹ càng ngày càng xa.....

Cô không ngừng kêu “Mẹ.....Mẹ.....”

Người đàn ông ngồi bên cạnh nghe thấy cô gào thét, lo lắng nói “Lôi Ti.....Lôi Ti.....”

Đỗ Lôi Ti từ từ mở mắt ra nhìn, chung quanh đều giống nhau, khàn khàn nói “Đây là đâu.....”

“Lôi Ti, đây là bệnh viện, anh đưa em đi cấp cứu!” Người đàn ông lo lắng nói.

Đỗ Lôi Ti yếu ớt hỏi “Tiểu Băng, sao anh lại ở đây?”

“Lôi Ti, bây giờ em đừng nói gì, anh đi gọi bác sĩ!” Tiểu Băng nói.

Nói xong xoay người đi ra khỏi phòng!

Anh đi tới phòng làm việc của bác sĩ nói “Bác sĩ, bệnh nhân đã tỉnh!”

Bác sĩ nhìn anh nói “Anh chờ một chút, tôi lập tức gọi điện thoại cho bác sĩ phụ khoa!”

Nói xong bác sĩ ấn điện thoại gọi cho bác sĩ phụ khoa.

Lúc Bùi Tuấn Vũ đến buổi họp báo, toàn bộ phóng viên đã đến, phóng viên không ngừng hỏi “Tổng thống, hôn lễ của ngài hủy bỏ thật sự là do phu nhân ngoại tình sao?”

“Các vị, xin hãy yên lặng, tin tức trên báo đều là giả, tôi nghĩ có người cố ý muốn hủy hoại thanh danh của vợ tôi!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Phóng viên A hỏi “Tổng thống, rõ ràng trong hình có bóng của một người đàn ông, là ở nhà mẹ của phu nhân!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn phóng viên cười nói “Bóng dáng người đàn ông kia chính là tôi!”

Tất cả phóng viên nghe thấy câu trả lời của anh đều bàn tán xôn xao.....

Nói xong anh liền đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ vừa đi vừa hỏi “Đường Vũ, đã tìm được tổng biên của tòa soạn kia chưa, tìm được phu nhân chưa?”

Sắc mặt Đường Vũ nặng nề nhìn tổng thống nói “Tổng thống, đã tìm thấy tổng biên của tòa soạn nhưng phu nhân.....”

Bùi Tuấn Vũ nhíu mày nhìn anh lạnh giọng nói “Cô ấy thế nào?”

“Theo tin tức được biết, phu nhân ngồi xe buýt đến Duyên Hải, bị mọi người nhận ra, bị người ta chỉ trích nên đã nhảy xuống biển tự sát!” Đường Vũ nói.

Bùi Tuấn Vũ nghe anh nói vậy liền sửng sốt, sau đó khôi phục tinh thần nói “Đường Vũ, lập tức sắp xếp xe đến Duyên Hải!”

“Tổng thống, như vậy không tốt đâu? Những người đó nói nhìn đáng người tự sát giống phu nhân!” Đường Vũ nói.

“Đường Vũ, bây giờ cậu lập tức thông báo, nói phu nhân vì tin tức này sinh ra buồn rầu nên đã ra nước ngoài nghỉ dưỡng!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Vâng, tổng thống!”

Bác sĩ phụ khoa cùng Tiểu Bằng đi vào phòng bệnh, nói với người nằm trên giường bệnh “Lôi Ti, bây giờ bác sĩ sẽ kiểm tra cho em, anh ra ngoài trước!”

Đỗ Lôi Ti khẽ gật đầu, khăn giọng nói “Được!”

Tiểu Bằng dùng ánh mắt thương hại nhìn cô, xoay người đi ra ngoài!

Bác sĩ phụ khoa cầm dụng cụ kiểm tra cho cô!

Một lúc sau bác sĩ phụ khoa nói “Cô gái, cháu có thai hai tháng rồi, thai nhi rất khỏe, cháu chỉ cần tĩnh dưỡng một chút là được, còn nữa, cháu phải tăng cường dinh dưỡng!”

Bác sĩ phụ khoa nói xong xoay người đi ra ngoài!

Tiểu Bằng nhìn bác sĩ đi ra hỏi “Bác sĩ, cô ấy thế nào?”

Bác sĩ phụ khoa nhìn anh cười nói “Chàng trai, chúng mừng, vợ cậu có thai hai tháng rồi!”

Tiểu bằng nghe tin tức này trong lòng thật sự rất phức tạp.....

Bác sĩ nhìn anh, thật sự rất kỳ quái, tại sao nghe thấy vợ mình mang thai lại có vẻ mặt như vậy chứ?

Vì vậy lắc đầu xoay người bỏ đi!

Tiểu Bằng nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, đi tới cạnh giường ngồi xuống, nhìn cô gái nằm trên giường nói “Lôi Ti, chúc mừng em!”

Đỗ Lôi Ti cười khò sở “Có cái gì đáng chúc mừng?”

Tiểu Bằng nhìn cô cười nói “Anh nghe nói, đứa bé là người thân nhất của người mẹ!”

Nói xong anh lại tiếp tục nói “Lôi Ti, rốt cuộc chuyện gì khiến em nghĩ không thông?”

“Không phải em nghĩ không thông nhưng mà chuyện xảy ra thật sự không vui, tâm tình không tốt liền đi tới bờ biển, kết quả đi xuống biển, nước dần dần ngập ngang vai, em muốn quay lại nhưng một con sóng to trong nháy mắt cuốn em xuống biển, em liền hôn mê bất tỉnh, không biết gì nữa!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

Tiểu Bằng nhìn cô hỏi “Xảy ra chuyện gì?”

“Anh xem báo liền biết!”

“Lôi Ti, sao em lại đến đây một mình? Mộng Na không đến cùng em sao?”

“Em tới đây giải sầu, đưa đơn ly hôn rồi!” Đỗ Lôi Ti nỉoi xong câu đó cảm thấy cảm giác trong lòng nặng trĩu.

Tiểu Bằng không thể tưởng tượng nổi nhìn cô hỏi lại “Lôi Ti, em ly hôn sao?”

Đỗ Lôi Ti gật đầu, không nói gì nữa.

Tiểu Bằng nghe thấy cô nói, trong lòng rất vui, sau khi anh dạy cô khiêu vũ liền yêu cô sâu đậm, bây giờ rốt cuộc cô cũng có cơ hội nói hết những điều trong lòng!

Anh dịu dàng nhìn cô thử nói “Lôi Ti.....anh.....anh.....”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120

Đỗ Lôi Ti nhìn anh thu hồi nụ cười nói “Tiểu Bằng, mặc dù em đã ly hôn nhưng hiện tại em cũng không muốn đón nhận tình cảm của ai khác!”

“Lôi Ti, lúc về nhà em, anh chỉ muốn nói những lời này nhưng khi đó em đòi đề tài nên anh.....” Tiểu Bằng dịu dàng nói.

“Tiểu Bằng, em đã ly hôn rồi, hơn nữa bây giờ em đã mang thai, làm sao có thể xứng với anh chứ?”

“Lôi Ti, anh không ngại!” Tiểu Bằng nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti lắc đầu nhìn anh nói “Tiểu Bằng, bây giờ em vẫn chưa quên được người đàn ông kia, cho nên em thật sự.....”

“Lôi Ti, em không cần phải nói nữa, anh sẽ chờ em!” Tiểu Bằng nhìn cô nghiêm túc nói.

Lúc Đỗ Lôi Ti còn muốn mở miệng nói gì đó liền bị cắt ngang!

“Lôi Ti, anh biết cắt ngang lời em nói là không lịch sự nhưng mà anh đã quyết tâm rồi, anh sẽ chờ đợi cho đến khi em hoàn toàn có quên người đàn ông kia, đến lúc đó anh sẽ nói với em!” Anh nói.

Tiểu Bằng dịu dàng nhìn cô lại nói “Cả ngày chắc em chưa ăn gì, bây giờ anh đi mua chút đồ ăn cho em!” Nói xong đi ra khỏi phòng bệnh.

Đỗ Lôi Ti nhìn bóng lưng anh, cảm thấy có một chút tiến nướ, cô biết anh là một người đàn ông tốt nhưng trong lòng cô bây giờ chỉ có người đàn ông kia, dù anh làm cô tổn thương, dù cô bị oan nhưng cô vẫn yêu sâu đậm người đàn ông này!

Cô biết cô yêu anh sẽ không có kết quả tốt nhưng cô vẫn cứ yêu sâu đậm!

Khi cô mang tới những tổn thương cho cô, cô từng nghĩ muốn buông tay nhưng bóng dáng người đàn ông kia sớm đã tồn tại trong trái tim cô, cô cố gắng muốn gạt bỏ nhưng vẫn không thành công, bây giờ cô không có cách nào tiếp nhận tình cảm của người đàn ông khác!

Cô chậm rãi nằm xuống giường, đôi tay từ từ sờ lên bụng, thì thầm “Bảo bối, sao con lại đến thế giới vào lúc này chứ.....?”

Tiểu Bằng đi ra khỏi phòng bệnh, mắt mác ngồi ở hành lang, từ lần gặp đầu tiên anh đã yêu cô sâu đậm, lúc anh nghe thấy cô ly hôn, thiếu chút nữa anh bật cười nhưng câu nói sau đó của cô lại khiến trái tim anh băng giá.....

Lần này, mặc kệ thế nào anh cũng phải ở bên cạnh cô cho đến khi cô yêu anh, xem như bây giờ cô mang thai, anh cũng sẽ yêu cô!

Tiểu Bằng ngồi nghỉ trên ghế một lát sau đó đi ra ngoài bệnh viện!

Sau khi nghe thấy những lời Đường Vũ nói Bùi Tuấn Vũ trong nháy mắt sững sờ, ngay sau đó phục hồi tinh thần nói “Đường Vũ, đưa tổng biên của tòa soạn kia đến phủ tổng thống!”

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ cung kính trả lời.

Bùi Tuấn Vũ lên xe quay về phủ tổng thống!

Bùi Mộng Na nhìn thấy anh trai quay về lo lắng hỏi “Có tìm được chị dâu không?”

Bùi Tuấn Vũ lắc đầu đi về phòng làm việc!

Sau khi vào phòng làm việc, anh đóng cửa, chán chường ngồi trên ghế, bàn tay xoa xoa hai bên thái dương.....

Anh không tin cô chỉ vì một chuyện nhỏ như vậy mà nghĩ không thông, anh không tin, tính cách cô bướng bỉnh còn có kiên cường, đủ loại tính cách mà anh đã nhìn thấy, anh không tin cô không chịu nổi sự dả kích này.....

Nhưng mà lời Đường Vũ nói làm tim anh nhói đau.....

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng làm việc vang lên!

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng ngồi thẳng dạy nói.

Đường Vũ đi vào nói “Tổng thống, tổng biên đã tới!”

“Cho ông ta vào!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đường Vũ xoay người đi ra ngoài, nhìn tổng biên đứng ngoài cửa đang run rẩy “Tổng thống bảo ông vào!”

Tổng biên dùng khăn tay lau mồ hôi trên trán, cung kính nói

“Vâng.....vâng.....!”

Đường Vũ nhìn tổng biên rồi xoay người đi xuống lầu!

Chủ bút run rẩy đi vào, khom người cung kính nói “Tổng.....Tổng.....Tổng thống, anh tìm tôi có chuyện gì không?”

Bùi Tuấn Vũ từ trên ghế làm việc đứng lên, đi tới cạnh ông, đôi mắt thâm thúy nhìn chăm chăm anh nói “Ông thật là to gan, ngay cả tin tức của tôi cũng dám đăng?”

Sau đó tiếp tục nói “Tin tức mới còn chưa nói, lại còn là tin tức giả, trước khi đăng tin các ông không điều tra gì sao?”

Tổng biên hai chân run run, ánh mắt sợ hãi nhìn anh nói “Tổng, tổng thống, tôi.....tôi biết sai rồi, lần sau khi đăng tin tôi nhất định sẽ điều tra rõ!”

“Là ai bán tin tức này cho ông?” Bùi Tuấn Vũ lại nhìn ông lạnh giọng nói.

“Người bán tin tức kia cho tôi là một phụ nữ!” Tổng biên sợ đến toát mồ hôi trả lời.

“Tên gì?”

“Tổng thống, cái này tôi thật sự không biết, tôi có hỏi tên nhưng cô ấy không nói!”

Bùi Tuấn Vũ suy nghĩ một chút sau đó nhìn ông lạnh giọng nói “Nếu cho ông xem hình, ông sẽ nhận ra chứ?”

Tổng biên nghe thấy anh nói vậy, vội vàng gật đầu “Có thể, người phụ nữ kia lấy của chúng tôi một chi phiếu một trăm nghìn tệ!”

Bùi Tuấn Vũ vừa nghe ông nói như vậy thật sự tò mò, ai lại có gan dám đem tin tức trong phủ tổng thống ra ngoài lấy tiền, phải chính đốn lại người trong phủ tổng thống!

Vì vậy Bùi Tuấn Vũ quay về bàn làm việc, ấn điện thoại nói “Quản gia, bây giờ ông đem toàn bộ tài liệu của người giúp việc vào phòng làm việc!”

Nói xong lập tức cúp máy!

Tổng biên nhìn tổng thống im lặng, trong lòng sợ muốn chết, lần này đều do ông, chỉ vì lượng tiêu thụ của tòa soạn mà lại đưa chuyện của phu nhân tổng thống lên báo, lần này thì xong rồi, bây giờ ông thật sự rất hối hận.....

Tất cả người hầu sau khi dọn dẹp vệ sinh liền quay về phòng mình, có một người giúp việc gọi to “Mọi người mau đến xem, mau đến xem.....”

Những người giúp việc kia nghe thấy người đó kêu liền đi qua xem, đồng loạt tròn to mắt nói “Không thể nào.....”

Người giúp việc A nói “Thật sự chính là không ngờ, bình thường thấy phu nhân dễ thương thế nhưng lại làm ra chuyện như vậy!”

Người giúp việc B nói “Tôi cảm thấy phu nhân sẽ không làm chuyện này!”

Người giúp việc C kinh ngạc nhìn hai người bọn họ châm chọc “Các người biết cái gì? Đừng xem phu nhân đáng yêu, người này thật sự biết mặt nhưng không biết lòng!”

Tiểu Ngọc nghe họ nói vậy nhủ thầm nói “Cô thật sự hiểu rõ phu nhân sao? Nếu cô biết rõ thì hãy nói nếu không thì đừng có nói lung tung!”

Người giúp việc C nghe thấy cô nói vậy liền đi lên trước khinh bỉ “Cô cho rằng tất cả mọi người đều không biết sao? Không phải cô thân với phu nhân nhất sao, vậy cô hiểu rõ sao? Còn nữa, bây giờ phu nhân đã không còn ở đây nữa, cô tốt nhất đừng có lớn lối!”

“Cô nói ai đó?” Tiểu Ngọc tức giận nói.

“Tôi sẽ chửi cô!”

“Cô thử chửi xem?” Người giúp việc C nói.

Tiểu Ngọc bước nhanh đến, dùng sức hung hăng giật tóc phía sau gáy người giúp việc C, giờ chân dùng sức hung hăng đạp vào bụng cô ta chửi “Mẹ kiếp, dám nói phu nhân như vậy!”

Sau khi nói xong hung hăng đạp người giúp việc C ngã trên mặt đất!

Tất cả người giúp việc đi tới ngăn lại khuyên “Hai người đừng đánh nhau, nếu quản gia biết sẽ không tốt!”

Người giúp việc C bây giờ đang nổi nóng, làm sao còn quan tâm những thứ này, trực tiếp tát vào gò má Tiểu Ngọc chửi “Mày dám đánh tao?”

Hai người cứ như vậy đánh nhau, Tiểu Ngọc nâng bàn chân đeo giày cao gót giẫm vào chân cô ta, hung hăng ấn xuống nhìn cô ta nói “Chỉ tại cái miệng thối của mày!”

Lúc này quản gia đi vào, nhìn thấy tình cảnh hỗn loạn, lạnh giọng quát “Các người làm gì vậy?”

Hai người đang đánh nhau liền buông lỏng ra, Tiểu Ngọc nói “Cô ta dám nói xấu phu nhân!”

Người giúp việc kia núp ở một góc, cẩn thận suy nghĩ, chậm rãi nói “Sao bóng dáng người đàn ông này nhìn quen vậy?”

“Đề từ báo trong tay cô xuống, các người xem dáng vẻ các người xem, đã trở thành cái dạng gì, đây là phủ tổng thống, không phải chợ bán thức ăn, nếu các cô không muốn làm nừa thì rời khỏi đây đi!” Quản gia nghiêm nghị phê bình.

Quản gia liếc nhìn nội người sau đó nói “Hai người chờ tổng thống xử lý đi!” Nói xong cầm tất cả tài liệu về người giúp việc đi về phía phòng làm việc của tổng thống.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng làm việc vang lên.

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Quản gia cầm một xấp tài liệu đi vào, cung kính nói “Tổng thống, đây là tài liệu ngài muốn!”

“Đề ở đây rồi ra ngoài đi!” Bùi Tuấn Vũ hất hàm xuống bàn trà, lạnh giọng nói.

Quản gia đi lên trước, để tài liệu trong tay xuống bàn trà, xoay người đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ nhìn cửa phòng làm việc đóng lại, quay sang tổng biên nói “Ông xem những tấm hình trong đây xem!”

Tổng biên cả người run lên cầm tài liệu trên bàn trà xem, càng xem càng khản trương, trong đây không có hình của cô gái kia, phải làm sao?

Bùi Tuấn Vũ nhìn biểu tình của ông hỏi “Sao vậy, bên trong không có sao?”

Tổng biên vội vàng bỏ tài liệu trong tay xuống, vừa lau mồ hôi vừa nói “Tổng..... Tổng thống, trong đây không có hình cô gái kia!”

Bùi Tuấn Vũ từ trên bàn làm việc đứng dậy, cầm tài liệu lên xem, sau đó lại quay về bàn làm việc ấn điện thoại “Quản gia, tài liệu ở đây không đủ, còn những tài liệu của những người giúp việc đã nghỉ việc đâu? Còn nữa, đưa tài liệu của Lina đến đây luôn!” Nói xong liền cúp máy.

Bùi Mộng Na ở trong phòng đi tới đi lui, cô cầm điện thoại lo lắng gọi nhưng đầu dây bên kia vẫn là âm thanh thông báo điện thoại không liên lạc được.

Tiểu Băng chết tiệt này, rốt cuộc cậu đã đi đâu, tại sao đi mà không mở điện thoại?

Không được, cô không thể cứ ở đây chờ đợi được, cô phải đến nhà Tiểu Băng xem một chút, nghĩ tới đây, cô vội vàng đi ra ngoài!

Đường Vũ nhìn thấy bóng dáng vội vàng của cô hỏi “Cô chủ, cô muốn đi đâu?”

Bùi Mộng Na nhìn anh, nhủ thầm lo lắng nói “Còn không phải là vì Tiểu Băng sao, không biết đã chạy đi đâu, tôi muốn đi tìm cậu ta hỏi xem rốt cuộc chuyện chị dâu là thế nào, ai đưa tin tức cho tòa soạn kia?”

“Cô chủ, tổng thống đã tìm ra tổng biên tòa soạn, bây giờ đang tra hỏi!” Đường Vũ trả lời.

“Vậy tôi muốn đi hỏi ông ta xem là ai đã đưa tin tức cho ông ta, không biết sống chết mà công bố tin tức trong phủ tổng thống ra ngoài!” Bùi Mộng Na nói xong đi về phía phòng làm việc.

Đường Vũ ngay lập tức ngăn lại “Cô chủ, bây giờ tốt nhất cô không nên quấy rầy tổng thống!”

Bùi Mộng Na nhủ thầm hỏi “Tại sao?”

“Lúc ở buổi họp báo, chúng tôi nhận được tin tức nói.....” Đường Vũ nói được một nửa liền không biết phải nói thế nào, anh biết quan hệ giữa phu nhân và cô chủ rất thân, không biết cô chủ nghe được tin tức này có thể chịu nổi hay không?

Bùi Mộng Na thấy anh nói được một nửa liền im lặng, lo lắng hỏi “Nói cái gì? Anh muốn gấp chết tôi à?”

Đường Vũ thấy dáng vẻ nóng vội của cô, quyết định nói ra “Nói phu nhân đi Duyên Hải.....”

Bùi Mộng Na lập tức cắt ngang lời anh “Ồ Duyên Hải? Vậy tôi sẽ đi tìm chị dâu về!”

“Cô chủ.....?” Đường Vũ vội vàng vươn cánh tay, bắt được cô tiếp tục nói “Cô chủ.....Tôi nhận được tin tức nói phu nhân đã nhảy xuống biển tự tử.....”

Bùi Mộng Na không dám tin nhìn anh, tròn to hai mắt “Anh nói gì.....”

Đường Vũ nhìn về mặt đau lòng của cô, khẽ gật đầu, không nói gì!

Bùi Mộng Na nhìn anh tức giận nói “Anh tôi nhận được tin tức này chẳng lẽ không nói gì.....”

“Tổng thống.....” Đường Vũ chưa nói hết Bùi Mộng Na đã đẩy tay anh ra, đi thẳng tới phòng làm việc!

Cô mở cửa phòng làm việc đi vào, tức giận nói “Anh.....”

“Mộng Na, ra ngoài ngay, anh đang có chuyện cần phải xử lý, không có thời gian nói chuyện với em!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Bùi Mộng Na không quan tâm, quay đầu nhìn người đàn ông đang ngồi trên ghế sa lon, cô bước nhanh tới, lớn tiếng hỏi “Có phải ông là tổng biên của tòa soạn kia không?”

Tổng biên nhìn cô, khẽ gật đầu, nhìn thấy cô tức giận hoảng sợ đến nỗi cả lăm “Tôi.....Tôi.....Tôi chính là tổng biên.....”

“Ông có biết đăng tin như vậy sẽ làm người ta tổn thương rất lớn? Các người vì cái gì phải làm vậy? Bây giờ thì các người vui mừng rồi chứ, một tin tức giả của các người đã hại chết một người!” Bùi Mộng Na vừa khóc vừa nói.

Tổng biên nghe thấy cô nói vậy.....trong nháy mắt ngay người, ngồi ở đó không biết phải làm sao!

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn em gái nói “Mộng Na, lập tức đi ra ngoài!”

Bùi Mộng Na nhìn anh trai xoay người chạy ra ngoài!

Cô nhanh chóng thu dọn hành lý, đi thẳng tới sân bay.

Cô mua vé bay tới Duyên Hải, ở bên trong sảnh chờ máy bay cất cánh!

Quản gia lại cầm tài liệu đi vào phòng làm việc, để tài liệu lên bàn trà, đi lên trước nhỏ giọng nói với tổng thống “Tổng thống, vì chuyện của phu nhân mà người giúp việc cãi nhau còn có đánh nhau!”

“Ừ, ông ra ngoài trước đi, lát nữa tôi sẽ xử lý!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Tổng biên cầm tài liệu trên bàn xem, khi lật tới chương thứ ba, vội vàng đứng lên, đi tới bàn làm việc nói “Tổng thống, là người phụ nữ này!”

Bùi Tuấn Vũ lấy tài liệu ông đưa tới xem, không nghĩ tới lại là cô ta, lần này phải dạy dỗ cô ta một chút!

“Ông về trước đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Tổng biên nghe thấy tổng thống nói vậy lập tức cuống quýt đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ lại ngồi lên ghế gọi điện thoại “Alo, Đường Vũ, cậu vẫn còn ở đây chứ?”

Đầu dây bên kia trả lời “Vâng, tổng thống!”

“Bây giờ cậu lập tức tới đây!” Nói xong liền cúp máy, sau đó lại ấn nút gọi “Quản gia, đưa hai người giúp việc kia lên đây!”

“Vâng, tổng thống!” Quản gia đặt điện thoại xuống, quay sang hai người bên cạnh nói “Tổng thống gọi hai người lên!”

Tiểu Ngọc trừng mắt liếc nhìn người giúp việc C đứng bên cạnh, đi thẳng vào phòng làm việc!

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người giúp việc đi vào, lạnh giọng nói “Rốt cuộc có chuyện gì?”

Người giúp việc C vọt lên trước nói “Tiểu Ngọc đánh trước, tổng thống, ngài xem vết thương của tôi!” Nói xong ngẩng mặt lên cho anh xem.

Tiểu Ngọc nói “Cô thì tốt lắm sao? Cô nói phu nhân thế nào?”

“Im miệng! Bây giờ tôi không có thời gian nghe cô nói, lập tức thu dọn hành lý rời khỏi đây!”

Quản gia đưa hai người ra khỏi phòng làm việc, nhìn thấy Đường Vũ đi tới, Tiểu Ngọc nói “Đường thư ký!”

Đường Vũ nhìn cô khẽ gật đầu, đi vào phòng làm việc!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy anh đi vào lạnh giọng nói “Đưa cô ta tới đây!”

Đường Vũ cầm tài liệu xem, nhìn thấy tấm hình thật sự không nghĩ tới là người giúp việc này làm “Tổng thống, cô chủ đi Duyên Hải rồi!”

Bùi Tuấn Vũ nghiêm mặt nhìn anh nói “Là cậu nói cho con bé biết?”

“Vâng, tổng thống!”

“Đây là lần cuối cùng, nếu có lần sau thì không cần quay lại đây nữa!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đường Vũ cầm tài liệu xoay người đi ra ngoài!

Tiểu Ngọc tức giận lấy hành lý rời khỏi phủ tổng thống, đi trên đường.

Nơi này căn bản không có xe, còn phải xách hành lý đi một đoạn đường dài như vậy, suy nghĩ liền cảm thấy nhức đầu!

Có thể trách ai chứ, đều tại cô, nếu như cô kiên nhẫn chờ cô chủ quay về thì đã không xảy ra chuyện gì!

Bây giờ cô lo lắng, căn bản cô không có chỗ ở, cũng không thể quay về cô nhi viện, nếu quay về thì viện trưởng sẽ lo lắng!

Đường Vũ lái xe ra khỏi phủ tổng thống...

Anh lái xe nhìn thấy cô gái đi dọc đường, kéo hành lý thật to, anh dừng xe hỏi “Là cô.....”

Tiểu Ngọc mắt mờ mờ nhìn anh nói “Thì ra là thư ký Đường!”

“Cô muốn đi đâu?” Đường Vũ nói.

“Bây giờ tôi bị sa thải, phải rời khỏi đây rồi!” Tiểu Ngọc nói.

“Cô lên xe đi, tôi đưa cô đi!” Đường Vũ nói xong xuống xe, cầm hành lý của cô bỏ vào sau xe, sau đó lên xe!

Tiểu Ngọc sững sờ đứng đó, người đàn ông này thật kỳ lạ, cô cũng không nói muốn đi nhờ xe, anh ta lại tự nhiên cầm hành lý bỏ lên xe.

“Cô đứng đó lo lắng gì nữa?” Đường Vũ ngồi trong xe hỏi.

Tiểu Ngọc nhìn vị trí sau xe đã không còn trống, không thể làm gì khác hơn là ngồi vào vị trí cạnh tài xế!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122

Đường Vũ thấy cô ngồi lên xe, cơ thể hơi nghiêng về vị trí bên cạnh.....

Tiểu Ngọc hoảng sợ nâng hai tay che trước ngực, khuôn mặt đỏ bừng!

Đường Vũ khẽ nhếch miệng, đưa tay thắt dây an toàn cho cô.....

Anh ngồi thẳng dậy, khởi động xe lái đi!

Tiểu Ngọc thở phào một cái, nhẹ nhàng vỗ ngực.

Đường Vũ nhìn cô hỏi “Cô muốn tới đâu?”

“Tôi.....?” Tiểu Ngọc ấp úng.

Đường Vũ gật đầu nói “Cô muốn đi đâu, tôi đưa cô đi!”

Tiểu Ngọc vị hỏi như vậy, cúi đầu nhỏ giọng nói “Bây giờ tôi không biết phải đi đâu!”

“Không về nhà bố mẹ sao?” Đường Vũ vừa lái xe vừa hỏi.

“Tôi là trẻ mồ côi nên không có ba mẹ, tôi lớn lên trong cô nhi viện, tôi không muốn về đó khiến cho viện trưởng lo lắng!” Tiểu Ngọc mắt mát nói.
Đường Vũ nhìn cô nói “Cô tới nhà tôi đi!”

“Cái gì.....?” Tiểu Ngọc tròn to hai mắt hỏi, cuống cuống nói “Anh muốn làm gì?”

Đường Vũ nhìn thấy vẻ mặt của cô liền lạnh giọng nói “Tôi muốn cô đến nhà tôi làm người dọn phòng!”

“Sao tôi lại phải tới nhà anh làm người dọn phòng?” Tiểu Ngọc nhìn anh hỏi.

“Bây giờ cô có việc làm sao?” Đường Vũ hior ngược lại.

“Sao anh biết tôi không có công việc?”

Đường Vũ nhìn về phía sau nói “Nếu cô còn làm ở phủ tổng thống sẽ không xách hành lý theo!”

Tiểu Ngọc thật không ngờ người đàn ông này lại thông minh như vậy, thôi, đi thì đi, ai sợ ai, dù sao có chỗ ở rồi, dù sao cũng còn tốt hơn là phải ngủ ngoài đường!

Vì vậy, Tiểu Ngọc chỉ có thể gật đầu đồng ý, sau đó nói “Tôi muốn nói rõ trước, tôi chỉ phụ trách quét dọn vệ sinh nhà cửa, anh cho tôi chỗ ở!”

Đường Vũ quay đầu nhìn cô, không nói gì, tiếp tục lái xe!

Tiểu Bằng cảm thức ăn đi vào phòng bệnh, nhìn người nằm trên giường bệnh nói “Lôi Ti, thức ăn mua về rồi, em ăn một chút đi!”

Anh vừa nói vừa bê một bát cháo ra, dùng thìa múc một muỗng, thổi nhẹ, sau đó đưa đến bên miệng cô “Lôi Ti, ăn một miếng đi!”

Đỗ Lôi Ti lúng túng nhìn anh nói “Tiểu Bằng, em tự ăn được rồi!”

“Lôi Ti, bây giờ em là bệnh nhân, hơn nữa còn đang mang thai, để anh làm cho!” Tiểu Bằng cố ý nói.

Đỗ Lôi Ti thực sự không nói được anh, không thể làm gì khác là há miệng cho anh đút cháo!

Tiểu Bằng vừa đút vừa nhẹ nhàng hỏi “Lôi Ti, sau này em định làm thế nào?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh khẽ nói “Rau trộn!”

Tiểu Bằng nghe thấy cô nói liền sững sờ, không biết phải nói gì.

Đỗ Lôi Ti nhìn biểu tình của anh, bật cười “Ha ah.....Em đùa thôi!” Sau đó thu hồi nụ cười “Còn có thể làm sao, em sẽ giữ lại đứa bé, bây giờ em không thể quay về, em không muốn mẹ nhìn thấy tình trạng em bây giờ, cho nên em muốn đổi tên, đổi lại thân phận, ở đây sinh sống!”

“Lôi Ti, như vậy em sẽ rất cực khổ!” Tiểu Bằng đau lòng nói.

“Không sao, em giống con gián đáng mãi không chết cho nên em có thể sống ở đây!”

“Lôi Ti.....”

“Tiểu Bằng, anh không cần nói nữa, em đã quyết định rồi cho nên sẽ không thay đổi!” Đỗ Lôi Ti kiên định nói.

Lúc Bùi Mộng Na ngồi máy bay tới Duyên Hải đã là nửa đêm, cô tìm một quán trọ nghỉ lại.

Cô ở trong phòng đi tới đi lui, bây giờ cô thật sự rất lo lắng, cô thật sự không ngờ sẽ xảy ra chuyện như vậy, bây giờ mọi chuyện đã vượt ra ngoài dự đoán của cô, cô phải làm sao đây?

Bùi Mộng Na ấn điện thoại trong phòng “Alo.....”

Lễ tân nói “Xin hỏi quý khách có chuyện gì không?”

“Tôi muốn ăn tối, bây giờ có thể đưa lên không?” Bùi Mộng Na nói.

“Được, xin quý khách chờ một chút!” Nói xong lễ tân cúp máy.

Mấy phút sau nhân viên phục vụ ấn chuông cửa “Reng Reng.....”

Bùi Mộng Na nhanh chóng đi tới mở cửa.....

“Quý khách, đây là bữa tối của cô!” Phục vụ nói.

Bùi Mộng Na nhanh chóng khép cửa lại, đặt đồ ăn lên ăn, lôi kéo nhân viên nữ phục vụ “Cô có đọc báo không?”

Nhân viên bị động tác của cô dọa sợ, sững sờ nhìn cô.

Bùi Mộng Na nhìn về mặt sững sờ của cô, từ trong túi lấy ra một tờ tiền nhét vào tay cô ấy nói “Cô gái, tôi có chuyện muốn hỏi cô, đây là tiền boa cho cô!”

Nhân viên nữ gật đầu “Quý khách, cô muốn hỏi chuyện gì?”

“Cô có đọc báo chứ?”

“Có xem qua, không phải là hỏi về tin tức của phu nhân tổng thống đấy chứ?” Nhân viên nữ hỏi lại.

Bùi Mộng Na gật đầu nhìn cô ấy nói “Đúng, nghe nói phu nhân tổng thống ở đây có phải không?”

“Hình như có, nghe nói ở trọ trogn một nhà nghỉ bình dân, nhưng mà nghe nói phu nhân kia không chịu nổi sự bàn tán của dư luận nên tự tử rồi, chúng tôi cũng không biết chuyện này là thật hay giả!” Nhân viên nữ không xác định nói.

Bùi Mộng Na nhìn cô ấy nói “Cảm ơn cô, chuyện này đừng nói ra ngoài nhé!”

Nói xong cầm túi xách đi ra khỏi khách sạn.

Cô đi về phía nhà nghỉ mà nhân viên phục vụ nói, dọc đường đi cô hỏi thăm đều không thể tìm được, tâm tình cô bây giờ cực kỳ xấu, còn lại một nhà nghỉ cuối cùng, nếu như không có không biết cô phải làm sao?

Cô thử vận may lần cuối, đi vào nhà nghỉ kia, cô nhìn bà chủ đang cúi đầu viết hỏi “Bà chủ, tôi muốn hỏi thăm một người?”

Bà chủ ngẩng đầu nhìn cô cười hỏi “Cô gái, cô muốn hỏi thăm ai?”

Bùi Mộng Na do dự, cô đã đi nhiều nhà nghỉ hỏi nhưng vẫn không tìm được, cô thật sự sợ hãi.....

“Cô gái, cô muốn hỏi thăm ai?” Bà chủ nhìn cô hỏi lại.

Bùi Mộng Na nuốt nước miếng, lấy hết dũng khí hỏi “Bà chủ, phu nhân tổng thống mà báo chí đưa tin có ở đây không?”

Bà chủ nhìn cô hỏi “Xin hỏi, cô có quan hệ thế nào với cô bé?”

“Tôi là bạn cô ấy, tôi nghe nói cô ấy đã xảy ra chuyện cho nên bây giờ rất lo lắng!” Bùi Mộng Na nói.

Bà chủ suy nghĩ một chút, cảm thấy cô gái trước mặt không phải người xấu, vì vậy liền nói “Cô gái, cô ngồi đây chờ một chút, tôi đi rót cho cô ly trà!”

Nói xong đi vào nhà bếp!

Bùi Mộng Na trogn lòng thấp thỏm, bởi vì cô không biết bà chủ có thể cho cô hy vọng hay không.....

Bà chủ bưng trà để trước mặt cô, nhìn cô than thở “Cô gái, cô gái kia quả thật có ở chỗ tôi, chỉ là hai ngày nay cô bé không có quay về!”

“Cô ấy thật sự có ở đây sao?” Bùi Mộng Na không xác định hỏi.

Bà chủ gật đầu, lại mở miệng nói “Cô gái kia đã hai ngày chưa quay về, hôm cô ấy đến nhìn rất mệt mỏi, hơn nữa mắt cá chân còn bị trật, tôi đưa thuốc cho cô ấy xoa, ngày hôm sau lúc cô ấy dậy liền bị khách trọ phát hiện là phu nhân tổng thống, cô ấy không chịu nổi sự đả kích của khách trọ liền chạy ra ngoài, khi tôi thấy cô ấy đi xuống biển muốn đuổi theo liền thấy sóng ập vào cuốn cô ấy đi!”

Bùi Mộng Na nhìn bà chủ ngồi bên cạnh, không dám tin trọn mắt, lại hỏi lại “Bà nói gì.....”

Bà chủ đau lòng nói “Lúc cô gái đó nghe thấy những lời chỉ trích của khách trọ, nhìn thấy khuôn mặt của cô ấy rất đáng thương!”

“bà chủ, ngày hôm đó nhất định sẽ có rất nhiều người nhìn thấy, sao không có ai cứu cô ấy?”

Bà chủ giống như nghĩ ra điều gì liền nói “Đúng rồi, cô không nói thì tôi quên mất, lúc đó có một người đàn ông, quên mình nhảy xuống cứu người nhưng thời gian cô gái kia chìm xuống quá lâu, dù là cứu được cũng sẽ không thể qua khỏi!”

Bùi Mộng Na nghe bà chủ nói xong liền chảy nước mắt, bây giờ cô tự trách mình, nếu không phải ban đầu do cô tự mình sắp đặt thì bây giờ cũng sẽ không xảy ra chuyện.....

Nhưng mà bây giờ hối hận cũng đã muộn, là cô gián tiếp hại chết Lôi Ti.....

Bà chủ thấy cô khóc đau lòng, thử hỏi “Cô gái, cô và cô gái kia có quan hệ thế nào?”

Bùi Mộng Na nước mắt lưng tròng “Cô ấy là chị em tốt của cháu!”

“Cô gái, cháu đừng khóc nữa, chuyện cũng đã xảy ra rồi, cháu nên bi thương, hành lý của cô gái kia vẫn còn ở đây!” Bà chủ an ủi cô.

Bùi Mộng Na ngẩng đầu lên hỏi “Còn cái gì ạ?”

“Tôi dẫn cô đi đến phòng cô gái kia!” Bà chủ nói, sau đó dẫn cô đến phòng của Đỗ Lôi Ti!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123

Lúc bà chủ đưa cô đến phòng Đỗ Lôi Ti, cô thấy trên tường có treo một sợi dây nịt.....

Cô không thể tin nhìn, tại sao chiếc dây nịt lại ở đây?

Chẳng lẽ cậu ấy cũng ở đây?

Cô vội vã gọi bà chủ đang đi ở phía trước hỏi “bà chủ, bà mua cái dây nịt này ở đâu?”

Bà chủ quay người lại, nhìn chiếc dây nịt nói “Đây là một khách trọ nhặt ở bờ biển đem về, nghe nói là của người đàn ông nhảy xuống biển cứu cô gái kia!”

Là Tiểu Băng cứu Lôi Ti sao?

Nhưng mà sao lại trùng hợp như vậy?

Nhưng chứng cứ ở đây, cô không thể không tin!

Đây là món quà mà lúc sinh nhật Tiểu Băng cô đã nhờ người đặt làm, trên thế giới này không có cái thứ hai!

“Bà chủ, chúng ta đến phòng của Lôi Ti đi!” Bùi Mộng Na quyết định.

Bà chủ đưa cô tới phòng Đỗ Lôi Ti, mở khóa nói “Cô gái, đây là phòng của bạn cô!”

Bùi Mộng Na đi vào nhìn thấy kia chính là hành lý của Đỗ Lôi Ti, quay sang nói với bà chủ “Bà chủ, phòng của bạn tôi cứ để đó, tôi ở khách sạn bên cạnh, giờ tôi sẽ đi qua lấy hành lý, tôi sẽ ở đây!”

Bà chủ nhìn cô tò mò “cô gái, bạn cô đã không còn ở đây sao cô lại muốn ở lại?”

Bùi Mộng Na dùng ánh mắt kiên định nói “Bởi vì tôi tin chắc, bạn tôi nhất định sẽ quay về.....”

“Vậy cũng được, tôi sẽ để căn phòng này lại cho cô!” Nói xong hai người đi ra khỏi phòng!

Bùi Mộng Na mỉm cười “Cảm ơn bà chủ!”

“Không có gì, còn nữa, đừng kêu bà chủ, gọi tôi là chị Trần là được!” Bà chủ mỉm cười.

Bùi Mộng Na cười xoay người đi về khách sạn!

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế làm việc, nhớ lại những lời Đường Vũ nói với mình, bây giờ trong lòng anh cực kỳ rối loạn, tại sao bóng dáng cô gái nhỏ đó không ngừng xuất hiện trong đầu anh?

Hiện tại anh thừa nhận, anh thật sự yêu cô gái đó, mấy ngày nay không có cô làm bạn anh không thể nào chìm vào giấc ngủ, cho đến tờ mờ sáng mới có thể chợp mắt, tại sao bây giờ anh mới biết chứ?

Nhưng bây giờ nói thế nào cũng đã muộn, hoàn toàn không có cách nào thay đổi, đây đều là do anh, gieo gió thì gặt bão!

Anh dùng công việc khiến bản thân tê dại, chỉ có như vậy anh mới không suy nghĩ đến cô.....

Nhưng mỗi ngày sau khi làm việc xong, đến buổi tối anh ngồi trên giường lớn nhìn vị trí bên cạnh đến sững sờ.....

Bóng dáng nhỏ nhắn ngồi trước máy tính, không biết đang làm gì, nhìn thấy nét mặt cười ha ha của cô, cũng có thể nhìn thấy cô bởi vì một tình tiết bi kịch mà khóc lớn, hình ảnh của cô cứ không ngừng xuất hiện trước mặt anh.....

Chẳng lẽ những Mộng Na đã hiệu nghiệm sao?

Anh không tin nhưng vào lúc này, rốt cuộc anh đã tin tưởng, bây giờ anh thật sự hối hận.....

Bùi Mộng Na xách hành lý của mình đi vào nhà nghỉ, nhìn bà chủ nói “Chị Trần, em đến rồi!”

Chị Trần đứng ở cửa vội vàng nói “Nhanh vào đi, đây là chìa khóa!” Nói xong đưa chìa khóa cho Bùi Mộng Na.

Bùi Mộng Na cầm chìa khóa, khẽ cười nói “Chị Trần, em về phòng đây!”

“Ừ, em nhanh vào nghỉ ngơi đi, xách hành lý như vậy rất mệt!” Chị Trần mỉm cười nói.

Bùi Mộng Na xách hành lý của mình đi vào phòng của Đỗ Lôi Ti, cô cất hành lý, lấy điện thoại ra ấn số “Sorry the number you dialed has turned off power!”

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói lạnh lẽo như cũ, cô cúp máy.

Cô không tin thế giới này không công bằng như vậy, rõ ràng Lôi Ti là một cô gái tốt, sao có thể dễ dàng rời khỏi thế giới này như vậy?

Hơn nữa, kỹ thuật bơi của Tiểu Bằng rất tốt, cậu ấy nhất định sẽ cứu được Lôi Ti, cho nên, nếu Lôi Ti còn sống nhất định sẽ quay về lấy hành lý của mình, cô không tin mình không thể đợi đến lúc đó.

Lúc Tiểu Bằng dứt hết cháo cho Đỗ Lôi Ti, trong lúc vô tình cầm tờ báo lên xem, nhìn thấy tiêu đề trang đầu viết “Phu nhân tổng thống ngoại tình” liền nhủ mảy.

Anh cầm tờ báo, dịu dàng nói “Lôi Ti, anh ra ngoài gọi điện thoại một chút!”

Đỗ Lôi Ti cười nhìn anh nói “Anh đi đi, có chuyện gì cứ làm đi, em ở đây một mình là được!”

Tiểu Bằng gạt đầu nhìn cô nói “Ừ, anh ra ngoài gọi điện xong sẽ quay lại!”

Sau khi nói xong liền đi ra ngoài phòng bệnh!

Anh đi ra khỏi bệnh viện, lấy điện thoại ra mở máy, lúc muốn gọi liền phát hiện ra điện thoại đã bị nước vào, anh đi tới một quán điện thoại di động gần đó, mua máy mới, lắp sim vào gọi!

Tiểu Bằng lạnh giọng nói “Các người làm việc như vậy sao?”

Đầu dây bên kia tổng biên cầm điện thoại run run trả lời “Tổng..... Tổng giám đốc.....”

“Các người làm việc như vậy sao? Tại sao công bố tin tức mới lại không báo cáo?” Tiểu Bằng chất vấn.

“Tổng giám đốc, chúng tôi biết sai rồi, Tổng thống đã tìm chúng tôi!” Tổng biên sợ lau mồ hôi nói.

“Bây giờ ông có thể rời khỏi tòa soạn được rồi!” Tiểu Bằng lạnh lùng nói.

Tổng biên vừa nghe thấy mình bị đuổi việc, vội vàng cầu xin “Tổng giám đốc, tôi biết sai rồi, có thể tha thứ cho tôi một lần được không?”

“Lời tôi đã nói sẽ không lặp lại!” Tiểu Bằng lập tức cúp điện thoại.

Anh phải làm sao mới có thể ôm em? Ôm em thật chặt và hôn em. Từ tình bạn biến thành tình yêu, từ đắng cay biến thành niềm vui. Cầm chìa khóa đưa cho em, em lại giam cầm tôi. Tôi chờ đợi trước cửa, sao em lại khóa chặt trái tim mình. Tại sao lại không đến mở ra tình yêu của anh. Yêu em, yêu em, Anh có thể yêu em không? Nói cho anh biết phải làm sao mới có thể không khiến em cô đơn, anh không cô độc tìm kiếm hạnh phúc, từng bước từng bước đi đến sa mạc tuyệt đẹp. Xin hãy tin tưởng rằng anh là một người mà em có thể tin tưởng.

Tiếng chuông điện thoại của Tiểu Bằng vang lên, anh cầm điện thoại ấn nút nghe “Ai vậy.....?”

Bùi Mộng Na kích động cầm điện thoại trả lời “Tiểu Bằng là tớ, Mộng Na!”

“Mộng Na có chuyện gì không?” Tiểu Bằng hỏi.

“Tiểu Bằng, bây giờ cậu đang ở đâu? Sao điện thoại không gọi được?”

“A, mấy ngày nay mình có chuyện nên tắt máy!”

“Tiểu Bằng, không phải bây giờ cậu đang ở cùng Lôi Ti đấy chứ?” Bùi Mộng Na lo lắng hỏi.

“Không có!” Tiểu Bằng theo bản năng trả lời.

Anh không thể cho Mộng Na biết tin tức của Lôi Ti, nếu Mộng Na gặp Lôi Ti, cô ấy biết Lôi Ti mang thai, nếu như vậy anh sẽ không còn cơ hội, anh không thể nói ra!

“Tiểu Bằng, cậu thật sự phải giấu mình sao?” Bùi Mộng Na nói.

“Mình thực sự chưa gặp Lôi Ti!” Tiểu Bằng giải thích.

“Tiểu Bằng, không phải chúng ta là bạn sao, cậu không nói thật sao? Bây giờ mình rất lo lắng, mình muốn biết tình hình Lôi Ti thế nào?”

“Mộng Na, nếu không có chuyện gì thì mình tắt máy đây, mình có chuyện gấp.....”

Mộng Na vừa nghe thấy anh muốn cúp máy, lập tức nói “Họ Tiểu, nếu cậu dám cúp máy mình sẽ tuyệt giao với cậu!”

Tiểu Bằng than thở “Mộng Na, bây giờ mình chỉ có thể cho cậu biết Lôi Ti rất tốt, ngoài ra mình không thể nói thêm gì!”

Nói xong lập tức cúp máy!

Bùi Mộng Na cảm điện thoại tức giận nói “Tiểu Bằng chết tiệt, cậu chờ đó, tốt nhất đừng để mình nhìn thấy cậu, nếu không mình sẽ lôi tổ tông mười đời nhà cậu ra chửi!”

Chỉ là bây giờ mặc dù cô không biết Lôi Ti đang ở đâu nhưng có thể xác định cô ấy chưa chết cô thật sự rất vui!

Bây giờ cô cảm thấy cô quyết định đến đây là đúng, cô muốn ở lại đây chờ Lôi Ti quay về lấy hành lý!

Tiểu Bằng cúp máy, nhủ mảy nghĩ, tại sao Mộng Na biết Lôi Ti ở cùng mình?

Chẳng lẽ cô ấy phát hiện ra tình cảm của mình?

Không thể, tuyệt đối không thể nào, anh nhất định không thể để cho Mộng Na biết chuyện Lôi Ti mang thai!

Lúc Đỗ Lôi Ti nhìn thấy Tiểu Bằng đi ra, thờ phào nhẹ nhõm, Tiểu Bằng chăm sóc cô như vậy, cô cảm thấy không quen, cô nhìn bầu trời đen như mực ngoài cửa sổ.....

Tuấn Vũ, không có em làm bạn, anh có nhớ em không?

Lúc cô nghĩ như vậy lại tự cười mình, làm sao anh có thể nhớ cô chứ?

Bây giờ có lẽ anh đang rất hạnh phúc?

Bởi vì người quan trọng nhất đã quay trở lại.

Hợp đồng giữa anh và cô đã sớm xóa bỏ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124

Bùi Tuấn Vũ nằm trên giường đến sáng, anh không ngừng nhớ đến những chuyện đã xảy ra giữa anh và cô, hai tay anh che mặt, nhẹ nhàng lau đi những giọt nước mắt, anh đứng dậy đi vào nhà tắm.....

Đường Vũ đưa Tiểu Thanh đi vào phủ tổng thống, mọi người nhìn thấy bóng dáng đều rất tò mò, tại sao thư ký Đường lại đưa cô ta đến đây chứ?

“Thư ký Đường, chuyện này.....” Quân gia đứng bên cạnh nhìn hai người hỏi.

Đường Vũ nhìn quân gia nói “Tổng thống muốn gặp cô ta!”

“A, vậy tôi lập tức đi thông báo với tổng thống!” Quân gia nói xong, cầm điện thoại ấn số gọi.

Bùi Tuấn Vũ quần khăn tắm đi ra khỏi phòng tắm, nghe thấy trong phòng có tiếng chuông điện thoại, nhấc máy nghe đầu bên kia giải thích rõ tình huống, anh nói “Bảo Đường Vũ đưa cô ta vào phòng làm việc!”

Nói xong cúp máy!

Anh lau mái tóc ướt, thay quần áo, đi vào phòng làm việc!

Đường Vũ đưa Tiểu Thanh đi lên lầu, gõ cửa “Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đường Vũ đẩy cửa ra, đưa Tiểu Thanh vào, cung kính nói “Tổng thống, đã đưa cô ta đến!”

Bùi Tuấn Vũ thâm thúy nhìn chằm chằm người phụ nữ trước mặt, anh chậm rãi bước tới, lạnh giọng hỏi “Là cô bán tin tức cho tòa soạn.....?”

Tiểu Thanh khản trương nhìn người phụ nữ trước mặt, khản trương nói “Tổng.....Tổng.....Tổng thống, tôi biết sai rồi!”

Bùi Tuấn Vũ cười tà nhìn cô hỏi “Cô có lỗi ở đâu?”

“Tôi.....Tôi.....Tôi thật sự biết sai rồi!” Tiểu Thanh cà lăm giải thích.

Bùi Tuấn Vũ vươn bàn tay to của mình ra bóp cổ cô ta, lạnh giọng nói “Cô thật sự chán sống rồi!”

Tiểu Thanh nhìn thấy ánh mắt của tổng thống, hoảng sợ khóc lên, liều mạng cầu xin tha thứ “Tổng thống, tôi thật sự biết sai rồi, tôi xin lỗi.....”

Bùi Tuấn Vũ chột buột lòng bàn tay của mình, khuôn mặt cô ta đỏ lên ngồi trên sàn nhà thờ hồn hèn.....

“Bây giờ cho cô một cơ hội, cô có muốn hay không?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta nói.

Cô ta ngồi trên sàn nhà thờ hồn hèn, gật đầu!

“Đường Vũ, bây giờ chuẩn bị họp báo, lát nữa dạy cô ta phải nói thế nào!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ cung kính trả lời.

Bùi Tuấn Vũ nhìn Đường Vũ đang muốn xoay người đi nói “Cậu đưa cô ta xuống dưới trước, tôi có chuyện muốn hỏi cậu!”

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ xoay người rời khỏi phòng làm việc.

Khi anh ta đi vào phòng làm việc lần nữa, đi thẳng vào nói “Tổng thống, anh có chuyện gì muốn hỏi sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh nói “Có tin tức của phu nhân không?”

Đường Vũ nhìn anh nói “Tổng thống, người ở Duyên Hải đã xác nhận người nhảy xuống biển chính là phu nhân, người đã.....”

“Ra ngoài đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Đường Vũ nhìn thấy vẻ mặt mất mát của tổng thống, xoay người đi ra ngoài đóng cửa lại!

Đỗ Lôi Ti nằm trên giường bệnh, bàn tay nhỏ bé sờ trên bụng, thì thầm “Bảo bối, bây giờ con đã đến thế giới này, mẹ thật sự xin lỗi con, bởi vì con không thể có một gia đình bình thường như bao người nhưng mà mẹ nhất định sẽ chăm sóc tốt cho con!”

Tiểu Bằng đứng ở ngoài cửa phòng bệnh nghe cô nói những lời này, trong lòng thật sự rất xúc động, anh đẩy cửa đi vào, từ từ đi đến bên cạnh cô, dịu dàng nói “Lôi Ti, anh sẽ chăm sóc cho hai mẹ con em!”

“Tiểu Bằng, em đã nói rõ với anh rồi, bây giờ em muốn có cuộc sống bình yên bên con em, em không muốn.....” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Tiểu Bằng thấy cô dần nhả mặt, vội vàng chuyển đề tài “Lôi Ti, Mộng Na đã gọi cho anh, cô ấy biết chúng ta ở cùng nhau, bây giờ phải làm sao?”

Đỗ Lôi Ti khản trương nói “Ngàn vạn lần không được nói cho cô ấy biết em ở đâu!”

“Anh đã nói với Mộng Na rồi!” Tiểu Bằng tiếp tục “Lôi Ti, bây giờ em muốn đi đâu?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh, quay đầu nhìn cửa sổ, khẽ nói “Em cảm thấy ở đây rất tốt, em sẽ ở lại đây!”

“Nhưng mà bây giờ em đang mang thai cần có người chăm sóc?”

Đỗ Lôi Ti cười nói “Tiểu Bằng, anh so với em còn khản trương hơn, em không yếu ớt như anh nghĩ, em sẽ tự chăm sóc tốt bản thân, em sẽ ra ngoài tìm việc làm kiếm tiền đẻ sinh bảo bối!”

Tiểu Bằng nhìn vẻ mặt kiên định của cô không nói gì thêm, dù cô có ngăn trở thế nào anh cũng sẽ ở bên cạnh cô!

“Tiểu Bằng, ngày mai em muốn xuất viện!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Lôi Ti, bây giờ cơ thể em vẫn còn yếu, sao có thể xuất viện chứ?” Tiểu Bằng lo lắng nói.

“Nếu em cứ ở trong bệnh viện như vậy thì em sẽ thật sự ngã bệnh, được rồi, Tiểu Bằng, em muốn xem tivi, anh giúp em mở tivi đi!” Đỗ Lôi Ti lảng sang chuyện khác!

Tiểu Bằng không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ mở tivi, trên màn hình xuất hiện bóng dáng của tổng thống cùng Tiểu Thanh, anh vội vã nói “Lôi Ti, chúng ta đổi kênh chứ?”

Đỗ Lôi Ti cười nhìn anh nói “Tại sao lại phải đổi kênh, những thứ này đối với em mà nói đã không quan trọng nữa!”

Cô nhìn một đám phóng viên vây quanh hai người, Tiểu Thanh đứng trước mặt phóng viên giải thích “Thật sự xin lỗi mọi người, chuyện này là do tôi gây ra, tôi thật sự xin lỗi phu nhân!”

Phóng viên A hỏi “Xin hỏi, cô là ai?”

Tiểu Thanh trả lời “Tôi là người giúp việc trong phủ tổng thống!”

Phóng viên a tiếp tục hỏi “Chúng tôi đều hiếu kỳ, sao cô lại nói với phu nhân tổng thống như vậy?”

Tiểu Thanh trả lời “Bởi vì tin tức này là tôi đưa ra ngoài, hơn nữa người đàn ông trong hình là tổng thống!”

Phóng viên A lại hỏi “tấm hình này cô chụp lúc nào?”

Tiểu Thanh hồi hận trả lời “Cái này là lúc phu nhân về nhà mẹ, tôi lấy cớ xin nghỉ, lén đi theo, sau đó nhìn thấy tổng thống vì không muốn đánh thức người nhà liền lén đi vào nên tôi đã chụp lại.”

Phóng viên A nói “Vậy sao cô phải làm vậy?”

Tiểu Thanh trả lời “Bởi vì tôi ghen tỵ với phu nhân, tại sao cũng là phụ nữ mà vận mệnh của cô ấy lại tốt như vậy?”

Đỗ Lôi Ti nghe xong buổi họp báo, chợt nghĩ tới lúc cô về nhà tổng thống đã đến nhà cô.

“Lôi Ti.....Lôi Ti.....” Tiểu Bằng đứng bên cạnh nhẹ giọng gọi cô.

Đỗ Lôi Ti phục hồi tinh thần, nhìn anh hỏi “Tiểu Bằng, có chuyện gì không?”

Lôi Ti, bây giờ mọi chuyện đã rõ, em không cần phải mệt mỏi nữa!” Tiểu Bằng nói.

“Tiểu Bằng, anh về nghỉ ngơi đi, em hơi mệt, muốn nghỉ ngơi sớm một chút!” Đỗ Lôi Ti nói.

Tiểu bằng nhìn cô, không thể làm gì hơn là nói “Vậy cũng được, anh về trước đây, sáng mai anh sẽ đến thăm em!”

Nói xong lưu luyến rời khỏi bệnh viện!

Đỗ Lôi Ti thấy bóng dáng cô đơn của anh, cô biết Tiểu bằng rất thích mình nhưng trong lòng cô đã sớm khắc sâu bóng hình người đàn ông kia, bóng dáng kia vĩnh viễn không thể nào xóa nhòa!

Cô từ trên giường bệnh đứng dậy, thay quần áo đi ra khỏi phòng bệnh!

Xin hãy tha lỗi cho cô đi mà không chào, bởi vì cô không muốn làm cho Tiểu bằng chờ đợi mình như vậy, cho nên cô chỉ có thể làm như vậy, một mình rời khỏi đây!

Khi Đỗ Lôi Ti ra khỏi bệnh viện liền bắt taxi, bởi vì hành lý của cô vẫn còn ở nhà nghỉ, hơn nữa cô cảm thấy bà chủ nhà nghỉ thật sự rất thân thiết.....

Lúc xuống xe Đỗ Lôi Ti sờ túi quần mình mới phát hiện ra cô không đem theo tiền, cô vội vàng xuống xe lúng túng nói với tài xế “Bác tài bác có thể chờ tôi vào lấy tiền ra đưa không?”

Tài xế nhìn cô tò mò hỏi “ Cô có phải là phu nhân tổng thống không?”

“Không, không phải, sao tôi có thể chứ!” Đỗ Lôi Ti vội vàng nói.

“Phu nhân, tôi không muốn lấy tiền của cô!” Nói xong lái xe rời đi.

Đỗ Lôi Ti sững sờ đứng đó, nhìn chiếc xe rời đi, cô thật sự không có gì để nói!

Cô xoay người đi vào nhà nghỉ, nhìn thấy bà chủ đang bận bịu, cô khẽ gọi “Bà chủ.....”

Chị Trần ngẩng đầu nhìn cô gái trước mặt vui vẻ nói “Cô không sao chứ?”

“Tôi không sao!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Ngày hôm đó lúc cô chạy đi tôi muốn đuổi theo nhưng mà.....” Chị Trần than thở.

“bà chủ, tôi về phòng trước!” Đỗ Lôi Ti nói xong quay về phòng mình.

Lúc mở cửa Đỗ Lôi Ti trợn to mắt, không dám tin nhìn người đang ngồi trong phòng.....

Bùi Mộng Na nhìn thấy người đứng trước cửa, vội vàng đứng dậy, chảy nước mắt nói “Lôi Ti, rốt cuộc chị cũng quay về.....”

Đỗ Lôi Ti buồn bực hỏi “Sao em tìm được chỗ này?”

“Em nghe Đường Vũ nói chị xuất hiện ở đây em liền bay tới, em hỏi thăm thấy chị ở đây, mọi người nói chị đều nhảy xuống biển tự tử, em không tin, em không tin chị sẽ chết như vậy cho nên ở đây chờ chị!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Mộng Na, em về đi!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125

“Lôi Ti, chị quay về cùng em được không?” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti đi vào phòng, đóng cửa lại, nhìn cô ấy nói “Mộng Na, em không cần phải như vậy, chuyện của chị và Tuấn Vũ đã kết thúc rồi, cho nên chị không thể quay về!”

“Lôi Ti, bây giờ anh em thật sự.....” Bùi Mộng Na mở miệng muốn giải thích thay anh trai.

“Mộng Na, em không cần nói nữa, chị đã quyết định rồi, cho nên.....”

“Haiz, em biết rồi, em không thể bắt buộc được, nếu chúng ta là bạn, em chỉ muốn nhìn thấy chị hạnh phúc!” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti cảm thấy không thoải mái trong lòng, cảm giác buồn nôn dâng lên, cô vội chạy vào nhà vệ sinh, đứng cạnh bồn cầu nôn.....

Bùi Mộng Na lo lắng đi tới hỏi “Lôi Ti, chị làm sao vậy?”

“Không có, không sao cả, có thể do mấy ngày nay không nghỉ ngơi tốt nên cơ thể không thoải mái!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

Bùi Mộng Na nửa tin nửa ngờ nói “Lôi Ti, chị thật sự không sao chứ?”

“Không có chuyện gì, chỉ muốn nghỉ ngơi một chút!”

Bùi Mộng Na vội vàng đỡ Lôi Ti sắc mặt tái nhợt lên giường nằm, cô nói “Lôi Ti, chị nằm nghỉ một chút đi, em ra ngoài tìm bác sĩ cho chị!” Nói xong chạy ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô đi ra ngoài, vội vàng đứng dậy dọn dẹp hành lý của mình, đi ra ngoài.....

Chị Trần thấy cô xách hành lý hỏi “Cô định đi đâu?”

“Bà chủ, tôi muốn rời khỏi đây, còn nữa, nếu bạn tôi có quay lại chị nói với cô ấy không cần tìm tôi nữa, đây là tiền phòng!” Nói xong, Đỗ Lôi Ti để tiền

lên bàn, mau chóng rời đi.

Mộng Na, thật sự xin lỗi, xin hãy tha lỗi cho tôi ra đi mà không từ biệt, bây giờ tôi đã có bảo bối, tôi không thể để cho cô biết tôi mang thai, nếu như cô biết người đàn ông kia cũng sẽ biết!

Đỗ Lôi Ti chỉ có thể thầm nói xin lỗi trong lòng.

Cô nhìn thấy một chiếc taxi dừng bên đường, cô liền ngồi lên!

Cô nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn thấy bóng dáng bên ngoài cửa sổ cô nhanh chóng cúi đầu.....

Bà chủ nhìn thấy Bùi Mộng Na đi vào nhẹ giọng nói “Bạn em đi rồi!”

Bùi Mộng Na cho rằng mình nghe nhầm hỏi lại “Chị Trần, chị nói gì?”

“Bạn của em đi rồi, cô ấy nói chị nói với em đừng tìm cô ấy!” Chị Trần nói.

Bùi Mộng Na tức giận quay về phòng, thu dọn hành lý rời khỏi đây!

Sau khi quay về phủ tổng thống, cô nhìn thấy Mạnh Lạp đứng đó, cô đi tới tức giận hỏi “Sao anh lại ở đây?”

Mạnh Lạp cười nhìn cô trả lời “Sao tôi lại không thể ở đây?”

Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta nói “Anh thật là bất lịch sự, là tôi hỏi anh trước mà!”

“Vậy tôi hỏi cô một chút, cô nói chuyện với khách như vậy sao?” Mạnh Lạp nhìn cô hỏi.

Người đàn ông này thật đáng ghét, cô trừng mắt liếc nhìn anh, xoay người đi vào phòng!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy em gái có vẻ tức giận hỏi “Em đi Duyên Hải rồi sao?”

“Vâng!”

“Sau này đừng đi nữa!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na không hiểu hỏi “Tại sao không thể đi?”

Bùi Tuấn Vũ không trả lời câu hỏi của cô, nói “Ngày mai đi thăm mẹ Lôi Ti!”

Bùi Mộng Na nghe vậy như rơi vào sương mù, nhú mày hỏi “Tại sao phải đi?”

“Lôi Ti qua đời rồi.....”

“Cái gì.....? Anh, anh nghe ai nói?” Bùi Mộng Na tròn to mắt hỏi.

“Đường Vũ cho người đi tìm, thu được tin tức này!” Bùi Tuấn Vũ thờ dài nói.

Bùi Mộng Na thật sự không ngờ anh trai không biết chị dâu còn sống, bây giờ cô cũng không có tin tức của Lôi Ti, phải làm sao đây?

Bùi Tuấn Vũ nhú mày nói “Mộng Na, em có nghe anh nói không?”

“Có.....Có nghe!” Bùi Mộng Na trả lời.

Ngày hôm sau lúc Tiểu Bằng đến bệnh viện, giường bệnh đã trống không, anh nhìn y tá đi tới hỏi “Y tá, xin hỏi một chút bệnh nhân trong phòng này đâu rồi?”

Y tá nhìn vào phòng bệnh nói “Sáng nay tôi mới đi làm, tôi không rõ lắm!” Nói xong y tá vòng qua người anh đi ra ngoài.

Tiểu Bằng đi vào, nhìn thấy trên giường có quần áo của bệnh nhân, cô đã đi rồi, anh ngồi trên giường bệnh tự trách mình, tại sao lại quay về chứ.....

Đỗ Lôi Ti ngồi trên xe, nhìn ra ngoài, cô cảm thấy có lỗi với Tiểu Bằng, cô cứ như vậy rời đi, cũng cảm thấy thật có lỗi với Mộng Na.....

Nhưng mà bây giờ cô thật sự muốn cùng bố yên lặng sống qua ngày, cô không muốn tiếp xúc với những thứ không thuộc về mình.

Xe khách dừng lại, Đỗ Lôi Ti xuống xe, nhìn hoàn cảnh xa lạ trước mặt.....

Lúc cô trả tiền phòng, trong túi không còn gì cả, bây giờ cô không biết phải làm sao, nếu sớm biết sẽ như thế này thì cô đã cầm thẻ vàng theo.....

Đỗ Lôi Ti xách hành lý trên đường, hết nhìn đông lại nhìn tây, chợt phát hiện phía trước có một tấm bảng ghi hai chữ “Tuyển dụng”, cô bước nhanh tới, xem ra ông trời muốn giúp cô.....

Cô gõ cửa, khẽ nói “Xin hỏi có ai không?”

Một bà lão ra mở cửa, nhìn cô gái trước mặt hỏi “Xin hỏi có chuyện gì không?”

Đỗ Lôi Ti dịu dàng hỏi “Xin hỏi, ở đây tuyển dụng làm việc gì ạ?”

“Chúng tôi muốn tìm giáo viên có thể chịu cực!”

Đỗ Lôi Ti tò mò hỏi “Giáo viên phải chịu khổ sao?”

“Chúng tôi ở xa nông thôn, ba mẹ của mấy đứa trẻ đã ra ngoài đi làm nên đưa mấy đứa bé đến đây, thế nhưng có rất nhiều sinh viên chê tiền lương ít cho nên không ở lại đây!” Bà lão giải thích.

“Viện trưởng, cháu không sợ khổ, cháu nguyện ý ở lại đây, có được không ạ?” Đỗ Lôi Ti gấp gáp hỏi.

“Thế nhưng tiền lương rất ít!”

“Cháu không sợ, cháu chỉ cần có chỗ ở là được!”

Bà lão nhìn cô hỏi “Cô thật sự nguyện ý ở lại đây sao?”

“Vâng, cháu tự nguyện!” Đỗ Lôi Ti gật đầu nói.

“Cô gái, xin hỏi cô tên gì?” Bà lão vui vẻ hỏi.

Đỗ Lôi Ti cười trả lời “Gọi cháu Lôi Ti là được!”

“Được, vậy tôi gọi cô là bé Ti!” Viện trưởng nói.

“Vâng, viện trưởng.....” Đỗ Lôi Ti nói.

Viện trưởng nhìn cô nói “Lôi Ti, có chuyện gì cứ nói!”

Đỗ Lôi Ti cười hi hi xin lỗi “Viện trưởng, cháu ngồi xe cả ngày, bây giờ rất đói.....” Giọng cô càng ngày càng nhỏ!

Viện trưởng nhìn cô, hiền lành hỏi “Lôi Ti, cháu chờ một chút, bây giờ bà sẽ nấu mì cho cháu!” Nói xong đi vào phòng bếp.

Đỗ Lôi Ti đứng tại chỗ, quanh sát xung quanh, mặc dù nơi đây cách xa thành phố nhưng hoàn cảnh rất tốt, nếu bảo bố có thể sinh ra ở đây thì tốt biết bao.....

Chỉ lát sau, viện trưởng bung tới một tô mì nóng hổi “Lôi Ti, cháu ăn trước đi, lát nữa bà sẽ dẫn cháu đến phòng của cháu, sau đó làm quen hoàn cảnh một chút!”

“Vâng, viện trưởng!” Đỗ Lôi Ti gật đầu nói.

Bùi Vũ ngồi trong sân cỏ, im lặng không nói gì nhìn xung quanh, cậu chợt nhìn thấy bóng dáng trong phòng học, thật sự nhìn rất quen mắt, cậu đứng lên, đi vào bên trong nhìn, thì ra là cô.....

Cậu chạy vào phòng khóc gọi “Dì.....”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy có người gọi mình, nhìn về phía phát ra âm thanh, cô không tự chủ đứng dậy nhìn bé trai đang khóc nói “Tiểu Vũ.....”

Bùi Vũ khóc chạy tới cạnh cô “Dì.....Cháu rất nhớ ba.....Cháu rất nhớ nhà.....”

Đỗ Lôi Ti không hiểu sao Tiểu Vũ lại ở đây?

Viện trưởng nhìn thấy hai người liền nói “Thì ra hai người quen nhau?”

Đỗ Lôi Ti gật đầu, cúi đầu hỏi “Tiểu Vũ, sao cháu lại ở đây?”

Bùi Vũ nãy giờ chỉ im lặng khóc.....

“Tiểu Vũ, cháu nói cho dì biết, sao cháu lại tới được đây?” Đỗ Lôi Ti nhẹ giọng nói.

Viện trưởng nhìn thẳng bé khóc, than thở “Đứa bé này bị người ta bỏ lại đây!”

“Cái gì?” Đỗ Lôi Ti không tin hỏi “Bị ném ở đây?”

Viện trưởng gật đầu nhìn cô nói “Đúng, bị bỏ lại đây, buổi sáng bà thấy cậu bé ở ngoài cửa nên đưa vào!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126

Đỗ Lôi Ti nhìn Bùi Vũ vẫn còn đang khóc khê hỏi “Tiểu Vũ, không phải cháu ở nhà sao? Tại sao lại tới đây?”

Tiểu Vũ vừa lau nước mắt vừa nói “Dì, đi ăn cơm trước đi!”

Đỗ Lôi Ti không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống ăn mì.

Viện trưởng thấy cô ăn no, sau đó nói “Lôi Ti, bây giờ ta đưa cháu đi xem phòng!”

Nói xong viện trưởng đứng dậy, đi về phía trước, vừa đi vừa nói “Lôi Ti, cháu ở phòng này đi!”

Đỗ Lôi Ti dắt tay Bùi Vũ đi phía sau, đi về phía mà viện trưởng nói, mặc dù căn phòng không nói nhưng mà đối với cô lại vừa, cô vui vẻ đi vào, vui mừng nói “Viện trưởng, cảm ơn!”

Viện trưởng cười hiền lành nhìn cô nói “Ta phải cảm ơn cháu mới đúng, cảm ơn vì cháu không để ý tới hoàn cảnh nơi đây!”

Sau đó lại nói “Cháu nghỉ ngơi đi, ta đi chuẩn bị chăn gối!”

Đỗ Lôi Ti nhìn Bùi Vũ từ nãy đến giờ vẫn đứng đó không nói gì “Tiểu Vũ, tối nay cháu ở với dì đi, dì có chuyện muốn hỏi cháu, được không?”

Bùi Vũ nước mắt lưng tròng nhìn cô gật đầu nói “Dì.....”

Viện trưởng ôm chăn gối sạch đi vào, đặt trên giường “Lôi Ti, ta giúp cháu trải nệm, cháu nghỉ ngơi đi!”

“Viện trưởng, thật sự cảm ơn bà, cháu tự làm là được rồi, bà cũng nghỉ sớm đi!” Đỗ Lôi Ti mỉm cười nói.

“Vậy cũng được, có chuyện gì thì gọi ta, ta ở ngay bên cạnh!” Viện trưởng nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy viện trưởng muốn xoay người đi, vội vàng nói “Viện trưởng, tối nay Tiểu Vũ ở cùng cháu có được không?”

“Được, có thể!” Viện trưởng quay đầu lại nói.

Nói xong xoay người đi ra ngoài!

Đỗ Lôi Ti đi tới đóng cửa phòng, cầm nệm trên giường kéo ra!

Bùi Vũ nhìn thấy cô trải nệm liền nhỏ giọng nói “Dì, để cháu giúp dì!”

Nói xong cầm một góc nệm trải ra giường!

“Tiểu Vũ, không cần, một mình dì làm là được rồi!” Đỗ Lôi Ti vội vàng nói.

Bùi Vũ không nghe lời cô nói.....một mực kéo nệm trải ra giường.....

Đỗ Lôi Ti nhìn cậu cười hỏi “Tiểu Vũ, cháu thật lợi hại, chuyện gì cũng có thể làm, xem ra cháu đã lớn rồi!”

“Dì, cháu.....” Bùi Vũ nhìn cô muốn nói ra những điều giấu trong lòng!

“Tiểu Vũ, cháu lên giường ngồi trước đi, dì đi thay quần áo!” Đỗ Lôi Ti nói xong, đi về phía nhà vệ sinh!

Đỗ Lôi Ti thở phào nhẹ nhõm, bây giờ trong lòng cô có rất nhiều câu hỏi.

Rõ ràng lúc rời khỏi phủ tổng thống, không phải thằng bé vẫn ở nhà sao? Tại sao lại ở đây?

Bây giờ cô thật sự rất tức giận, tại sao không thấy con trai mà người đàn ông kia lại không đi tìm?

Nói xong thay quần áo, bụng một chậu nước ấm đi ra, đứng cạnh giường nói “Tiểu Vũ, cháu rửa tay, rửa mặt trước đi, lát nữa đi ngủ!”

Bùi Vũ sững sờ nhìn cô, òa khóc “Dì.....”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cậu khóc, vội vàng đứng dậy, ôm cậu vào lòng, khẽ vỗ nhẹ lưng cậu an ủi “Tiểu Vũ, đừng khóc, dì ở cạnh cháu!”

Bùi Vũ hít mũi, từ trong lòng cô chui ra, nhỏ giọng nói “Dì, cháu xin lỗi, cháu.....”

“Tiểu Vũ, cháu vẫn còn nhỏ, không có gì phải xin lỗi!” Đỗ Lôi Ti nói xong giúp cậu rửa tay, rửa mặt.

Đỗ Lôi Ti dùng khăn lau khuôn mặt cùng bàn tay nhỏ bé cho cậu, sau đó cời giày cùng với vớ chân, giúp cậu rửa chân!

Lúc giúp cậu rửa chân, cô chợt đứng dậy, cảm giác buồn nôn ập tới, cô bụng chậu đi về phía nhà vệ sinh, đứng cạnh bồn cầu nôn.....

Bùi Vũ vội vã mang giày đi vào vỗ lưng cô, lo lắng nói “Dì, dì làm sao vậy?”

Đỗ Lôi Ti mặt tái nhợt, quay đầu nhìn cậu nói “Không sao, Tiểu Vũ, cháu lên giường trước đi, lát nữa dì sẽ ra!”

Bùi Vũ nghe cô nói không thể làm gì khác hơn là xoay người đi ra ngoài lên giường chờ cô!

Đỗ Lôi Ti sắc mặt tái nhợt đi ra, nhìn Tiểu Vũ ngồi trên giường hỏi “Tiểu Vũ, sao cháu còn chưa nằm xuống?”

“Dì, có phải đi không khỏe không?” Bùi Vũ lo lắng hỏi.

“Dì chỉ hơi mệt thôi!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

Đỗ Lôi Ti lên giường, giúp cậu đắp chăn rồi hỏi “Tiểu Vũ, sao cháu tới được đây?”

“Dì, cháu xin lỗi, bây giờ cháu biết sai rồi, cháu rất hối hận!” Bùi Vũ nói xong liền khóc.

Đỗ Lôi Ti lau nước mắt cho cậu bé, nhẹ nhàng nói “Tiểu Vũ, dì không trách cháu nhưng dì nghĩ trẻ con không nên nói dối, biết không!”

“Dạ, Tiểu Vũ biết rồi!”

“Tiểu Vũ, sao cháu lại tới đây?” Đỗ Lôi Ti lại hỏi.

Bùi Vũ nghẹn ngào nhớ lại những chuyện không tốt kia, từ từ nói “Dì, sau ngày cháu nói dối mẹ liền đưa cháu đi, mẹ cùng cháu ở trong khách sạn, sau đó mẹ lại quen với một người đàn ông, người đàn ông kia không thích cháu, mẹ liền đưa cháu tới đây.....”

Đỗ Lôi Ti nghe Tiểu Vũ nói vậy cảm thấy trong lòng ảm đạm, có lẽ do bây giờ cô đang mang thai, tương đối nhạy cảm, cô an ủi “Tiểu Vũ, đừng trách mẹ cháu, có lẽ mẹ cháu cũng có nỗi khổ?”

“Dì, tại sao các bạn đều có mẹ thương yêu, tại sao mẹ lại đối xử với cháu như vậy?” Tiểu Vũ hỏi.

“Tiểu Vũ, giống như dì mới nói, có lẽ do mẹ cháu có nỗi khổ gì đó?” Đỗ Lôi Ti nói.

“Dì, cháu rất nhớ ba, nhớ dì còn có cô, cháu muốn về nhà.....” Bùi Vũ khóc nói.

Đỗ Lôi Ti xoa đầu cậu, nhẹ giọng nói “Tiểu Vũ, đừng khóc, bây giờ cháu đã lớn, lớn rồi thì không được khóc!”

“Vâng, Tiểu Vũ biết, dì nói đúng, cháu đã lớn không thể khóc!” Bùi Vũ vội vàng nói.

Bùi Vũ nhìn cô, trầm nghĩ trong lòng, tại sao thái độ của mẹ so với dì lại khác nhau như vậy?

Cậu thật hối hận vì đã trêu chọc dì.

Tiểu Vũ trầm nghĩ, bất giác nhắm mắt ngủ thiếp đi

Đỗ Lôi Ti thấy cậu bé đã ngủ, lo lắng nghĩ, tại sao thằng bé còn nhỏ mà đã gặp phải chuyện như vậy chứ?

Cô suy nghĩ thật lâu, cảm thấy vẫn nên đưa Tiểu Vũ về thì hơn, thằng bé còn nhỏ, cần phải ở cạnh ba mình.....

Nhưng vừa nghĩ tới ba thằng bé, cô lại cảm thấy có lỗi với đứa bé trong bụng mình, không thể cho đứa bé một gia đình trọn vẹn.

Cứ như vậy cô dần ngủ thiếp bên cạnh Tiểu Vũ!

Ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti dậy sớm, đi tới phòng viện trưởng, cô gõ cửa “Cốc cốc cốc.....”

“Mời vào!” Viện trưởng ở trong phòng nói.

Đỗ Lôi Ti đẩy cửa phòng đi vào, áy náy nói “Viện trưởng, thật xin lỗi, sớm như vậy đã tới quấy rầy bà, thật xin lỗi!”

“Không có gì, ngày nào ta cũng dậy rất sớm!” Viện trưởng cười nói.

Đỗ Lôi Ti nói “Viện trưởng, cháu biết nói chuyện này không đúng lúc nhưng cháu vẫn muốn nói!”

“Không sao, có chuyện gì cứ nói!” Viện trưởng nói.

“Viện trưởng, cháu muốn đưa Tiểu Vũ về nhà, bởi vì thằng bé thật sự không thuộc về nơi này!” Đỗ Lôi Ti nhìn bà nói.

“Vậy cũng tốt, đi sớm về sớm!” Viện trưởng trả lời.

“Cảm ơn, viện trưởng!” Đỗ Lôi Ti cảm ơn.

Nói xong xoay người đi ra ngoài!

Đỗ Lôi Ti quay về phòng mình khẽ gọi “Tiểu Vũ, dậy thôi, đi đưa cháu về nhà được không?”

Bùi Vũ nghe thấy có người gọi mình, dụi mắt, từ từ mở ra nói “Dì, có chuyện gì sao?”

“Tiểu Vũ, đi đưa cháu về nhà, bây giờ cháu dậy có được không?” Đỗ Lôi Ti khẽ nói.

Bùi Vũ vui mừng ngồi dậy, vui vẻ nói “Dì, đi đưa cháu về thật sao?”

“Đúng, bây giờ mặc quần áo vào, đi đưa cháu về!” Đỗ Lôi Ti nhìn cậu bé cười, vui vẻ nói.

Bùi Vũ nhanh chóng mặc quần áo, chạy vào nhà vệ sinh rửa mặt.

“Dì, cháu xong rồi, khi nào chúng ta lên đường!” Bùi Vũ nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti cười trả lời, đưa tay mình ta nắm bàn tay nhỏ bé của cậu “Bây giờ chúng ta lập tức xuất phát!”

Nói xong hai người lên xe!

Bùi Vũ ngồi trên xe, hết nhìn đông lại nhìn tây, hưng phấn nói “Dì, chúng ta sắp về nhà rồi, thật là vui.....”

“Tiểu Vũ, đi có chuyện muốn nói với cháu, cháu có thể đồng ý với dì không?” Đỗ Lôi Ti nhìn thằng bé thận trọng hỏi.

Bùi Vũ nhìn vẻ mặt nghiêm túc của cô, hơi gật đầu “Vâng, dì nói đi!”

“Tiểu Vũ, đi đưa cháu về nhà nhưng dì sẽ không quay về!” Đỗ Lôi Ti giải thích

“Bùi Vũ không hiểu liền hỏi “Dì, sao dì lại không về?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cậu bé nói “Dì cùng ba cháu ly hôn rồi cho nên đó không phải là nhà của dì nữa, dì không thể quay về!”

“Dì, có phải vì cháu nên dì mới ly hôn với ba không?” Bùi Vũ bĩu môi nói.

“Không có, dì với ba cháu không hợp nhau cho nên phải tách ra!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

“Dì, cháu biết sai rồi, dì có thể về nhà cùng cháu không?” Bùi Vũ nhìn cô hỏi.

“Tiểu Vũ, dì đã quyết định rồi nên không thể quay về!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Vậy cũng được!” Bùi Vũ bĩu môi cúi đầu.

Đỗ Lôi Ti lại nhìn thằng bé nói “Tiểu Vũ, đồng ý với dì, về đến nhà nếu có ai hỏi ai đưa cháu về, ngàn vạn lần không được nhắc tới dì, biết không?”

Bùi Vũ gật đầu, không thể làm gì khác hơn là đồng ý!

Tiểu Băng từ trong bệnh viện đi ra nhận được nghe điện thoại!

Anh lấy điện thoại ra nghe “Alo, Mộng Na!”

“Ừ, có chuyện gì?” Đầu dây bên kia Mộng Na hỏi.

“Cậu tìm được Lôi Ti chưa?” Tiểu Bằng hỏi.

Bùi Mộng Na nghe anh hỏi vậy liền hỏi lại “Không phải cậu ở cùng Lôi Ti sao?”

“Lôi Ti bỏ đi rồi!” Tiểu Bằng mắt mát nói.

“Cái gì? Bỏ đi?” Bùi Mộng Na giả bộ ngu hỏi.

“Lôi Ti có thai rồi, cô ấy cứ như vậy bỏ đi, bây giờ tớ cũng không biết tìm cô ấy ở đâu!”

Đầu dây bên kia Bùi Mộng Na mắng “Tiểu Bằng, sao cậu có thể như vậy? Lúc tớ gọi điện thoại hỏi sao cậu không nói với tớ? Có phải cậu thích chị dâu tớ không?”

Tiểu Bằng im lặng, anh biết anh làm vậy là sai nhưng bây giờ chuyện đã xảy ra, tự trách mình cũng vô ích, bây giờ tốt nhất là phải tìm thấy cô ấy!

“Tiểu Bằng, chị dâu cùng cháu tớ có chuyện gì thì chúng ta chấm dứt tình bạn!” Nói xong Bùi Mộng Na tức giận cúp máy!

Mẹ kiếp, không ngờ Tiểu Bằng lại tiểu nhân như vậy, biết rõ chị dâu có thai lại gạt cô, bây giờ phải đi đâu tìm người chứ?

Bây giờ đúng là nước sôi lửa bỏng, có nên nói cho anh trai biết không???

Bùi Mộng Na lo lắng đi tới đi lui trong phòng khách.....

“Mộng Na, em đang làm gì vậy?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi.

“A.....?” Bùi Mộng Na bị hỏi hoảng sợ nhảy dựng lên, điện thoại lập tức rớt xuống sàn nhà.

Bùi Tuấn Vũ híp mắt nhìn cô hỏi “Có phải em có chuyện gì giấu anh không?”

“Không có.....Không có!” Bùi Mộng Na cười, sau đó lại nói “Làm sao có thể chứ, em làm gì có chuyện gì giấu anh!”

Bùi Mộng Na sợ gần chết, chẳng lẽ lúc cô nói chuyện điện thoại anh nghe thấy sao?

Không phải chứ, rõ ràng lúc cô nghe điện thoại đã nhìn kỹ xung quang không có ai mà?

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn cô nói “Tốt nhất không nên giấu anh chuyện gì!” Nói xong xoay người đi lên lầu.

Bùi Mộng Na nhìn thấy bóng ánh anh trai đi lên lầu, khẽ thở phào, cô thật sự bị anh dọa sợ.

Cô buồn phiền ngồi trên ghế sa lon, nghĩ bây giờ phải đi đâu để tìm Lôi Ti?

Hơn nữa bây giờ còn mang thai lên chạy trốn, thật sự làm cho người khác lo lắng?

“Cô chủ! Cậu chủ đã về!” Bảo vệ đứng ngoài cửa nói.

Bùi Mộng Na tròn to mắt hỏi “Anh nói gì?”

Bảo vệ cung kính trả lời “Cô chủ, cậu chủ đã về!”

Đang nói, Tiểu Vũ chạy vào, nhìn thấy cô, vội vàng nhào tới khóc “Cô.....cô.....”

Bùi Mộng Na nhìn cháu mình khóc đến đáng thương, vội vàng hỏi “Tiểu Vũ, sao vậy?”

“Cô, cháu rất nhớ cô và ba.....” Tiểu Vũ khóc nói.

Bùi Mộng Na nâng đầu cháu mình lên hỏi “Tiểu Vũ, sao vậy? Không phải cháu ở cùng mẹ sao?”

Tiểu Vũ vừa nức nở vừa nói “Mẹ thật sự rất đáng ghét, cháu không muốn gặp lại mẹ.....”

Bùi Mộng Na cảm thấy hình như có chuyện gì đó, nhíu mày hỏi “Tiểu Vũ, rốt cuộc là có chuyện gì?”

“Mẹ đem cháu đến một nơi vắng vẻ, sau đó bỏ đi cùng một người đàn ông.....” Bùi Vũ vừa khóc vừa nói.

Bùi Mộng Na tức giận dặt tay cháu đi vào phòng làm việc của anh trai, trực tiếp mở cửa đi vào!

“Anh, anh nhìn xem người vợ mà anh tin tưởng đã đem Tiểu Vũ vứt bỏ đi này!” Bùi Mộng Na tức giận nói.

Bùi Tuấn Vũ nhú mảy đứng lên hỏi “Rốt cuộc là có chuyện gì?”

Tiểu Vũ nhìn ba, chạy nhanh tới, nhào vào lòng ba khóc nói “Ba, Tiểu Vũ biết sai rồi, Tiểu Vũ không nói dối nữa.....”

Hai người đứng bên cạnh nghe thấy vậy như rơi vào sương mù, Bùi Tuấn Vũ hỏi “Con nói dối chuyện gì?”

“Ba, ba đừng giận Tiểu Vũ được không.....?”

Bùi Mộng Na đi lên trước, an ủi cháu mình “Tiểu Vũ ngoan, cháu nói dối chuyện gì?”

Bùi Vũ lau nước mắt, lẩm bẩm “Chính là vết thương trên trán do đập đầu vào bàn, là do mẹ cháu đẩy cháu.....”

“Tiểu Vũ, mẹ cháu ném cháu đến một nơi vắng vẻ, sao cháu có thể về đây?” Bùi Mộng Na hỏi.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy người phụ nữ kia dám vứt bỏ con trai mình ở một nơi khác, xem ra cô ta chán sống rồi.....

“Cháu.....Cháu.....” Bùi Vũ không biết nên giải thích thế nào.

Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi “Tiểu Vũ, con nói cho ba biết, sao con có thể quay về đây?”

Bùi Vũ bị hỏi đến không biết trả lời thế nào chỉ có thể khóc lớn.....

Bùi Mộng Na nhú mảy nhìn anh trai “anh, thái độ anh như vậy sẽ dọa Tiểu Vũ sợ!”

Nói xong dắt Tiểu Vũ đi ra ngoài!

Bùi Mộng Na vừa đi vừa hỏi “Tiểu Vũ cháu nói cho cô biết, ai đưa cháu về?”

Bùi Vũ chớp mắt nhìn cô, nhỏ giọng nói “Cô, cháu có thể không nói được không?”

“Không thể, có người tốt bụng đưa cháu về, chúng ta phải cảm ơn, biết không?” Bùi Mộng Na nhìn cháu mình giải thích.

“Nhưng mà người đưa cháu về không cho cháu nói?” Bùi Vũ cảm thấy thật sự bị làm khó, không biết phải làm sao?

“Tiểu Vũ, nghe lời cô, nói cho cô biết được không? Cô sẽ không nói cho ai biết đâu!” Bùi Mộng Na dụ dỗ.

Bây giờ Bùi Vũ thật sự cảm thấy khó xử, không biết nghe ai, thế giới của người lớn thật khó hiểu!

“Cô, cháu có thể suy nghĩ một chút không? Cháu đã đồng ý với người ta không nói, nếu bây giờ cháu nói ra, cháu.....” Bùi Vũ ách ách nhìn cô.

“Vậy cũng được, nhưng mà sau này nhất định phải nói cho cô biết, biết không?” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Tuấn Vũ thấy con trai đi ra ngoài, anh ngã lên ghế, bên tai không ngừng vang lên “Tại sao anh không tin tôi? Nếu đã không tin sao còn phải hỏi tôi?”

Anh thật sự đã sai, nhưng bây giờ dù biết sai thì thế nào chứ?

Xem như bây giờ đã hối hận, người đã không còn.....

Đỗ Lôi Ti núp trong bụi cỏ nhìn thấy Bùi Vũ đi vào phủ tổng thống, lúc này cô mới lên đi ra, rốt cuộc Tiểu Vũ cũng an toàn quay về, như vậy cô cũng phải rời khỏi đây!

Rời khỏi nơi không thuộc về cô.....

Cô xoa bụng, thì thầm “Bảo bối, ba con ở đây, ba con rất lợi hại, ba con quản lý cả một đất nước.....”

Đỗ Lôi Ti ngồi trên xe, nhìn cảnh vật không ngừng thay đổi, không khỏi đau lòng.

Cô không biết cái gì sẽ đến nữa.....

Người đàn ông mà cô yêu có hạnh phúc không?

Đỗ Lôi Ti nghĩ tới người đàn ông mà cô phải quên nhưng càng muốn quên, gương mặt người đàn ông kia xuất hiện nhiều hơn.....

Bây giờ cô nghĩ thấy Tiểu Vũ đã về bên cạnh anh, trong lòng cảm thấy phức tạp, cô cũng mong con mình lớn lên tron hoàn cảnh bình thường nhưng thật đáng tiếc, cô không thể cho bảo bối của mình một gia đình hoàn hảo!

Khi cô quay về trường, nhìn thấy viện trưởng đang nấu bữa ăn tối, cô đi lên trước hỏi “Viện trưởng, cháu đã về!”

“Thì ra là Lôi Ti, cháu đi cả ngày rồi, về phòng nghỉ ngơi cho khỏe đi, lát nữa ăn cơm ta sẽ gọi cháu!” Viện trưởng mỉm cười nhìn cô nói.

“Không cần, cháu không mệt, cháu giúp bà một tay!” Nói xong đi tới.

Cô ngửi thấy mùi thức ăn, che miệng lại, chạy vào nhà vệ sinh.....

Viện trưởng nhìn thấy cô như vậy, vội vàng đi theo, nhẹ vỗ lưng cô “Lôi Ti, cháu làm sao vậy? Khó chịu ở đâu sao?”

Đỗ Lôi Ti ối như điên, quay đầu nhìn cô, miễn cưỡng nở nụ cười “Không có.....Không có gì, ngồi xe cả ngày nên hơi say xe!”

Viện trưởng nhìn cô cười “Lôi Ti, có phải cháu có tin vui không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127

Đỗ Lôi Ti khuôn mặt tái nhợt nhìn bà khẽ hỏi “Viện trưởng, sao bà nhìn ra?”

Viện trưởng nhìn cô, đưa khăn lông cho cô, cười nói “Ta là người từng trải, những thứ này đều có thể nhìn ra!”

Đỗ Lôi Ti xấu hổ cười, lấy khăn lau mặt nói “Cảm ơn viện trưởng!”

“Lôi Ti, nếu cháu không ngại thì cứ gọi ta là dì!” Viện trưởng nhìn cô nói.

“Vâng, dì!” Đỗ Lôi Ti vui mừng gật đầu nói.

“Đi thôi, Lôi Ti, cháu đi cả ngày mệt rồi, ra ngoài ăn chút gì đi!” Nói xong, hai người đi ra khỏi nhà vệ sinh.

Đỗ Lôi Ti ngồi trên bàn, nhìn một bàn đầy món ăn, trong lòng cảm thấy uất ức, cảm giác giống như quay về nhà thật khổ sở.....

Không biết cuộc sống của mẹ bây giờ thế nào, bây giờ cô rất muốn xà vào lòng mẹ.....

Viện trưởng thấy cô chảy nước mắt, khẽ hỏi “Lôi Ti, có phải nghĩ tới chuyện gì không vui sao?”

Đỗ Lôi Ti hít mũi, miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, khẽ trả lời “Chá.....Cháu nhìn các món ăn trên bàn liền nghĩ tới mẹ, cháu rất nhớ mẹ.....”

“Vậy sao cháu không về thăm?” Viện trưởng nhìn cô khẽ nói.

Đỗ Lôi Ti buông chiếc đĩa trong tay xuống nói “Bây giờ cháu không thể quay về, chỉ cần cháu về nhà người thân trong nhà sẽ không được yên.....”

Cô lau nước mắt lại nói “Nhà cháu có mẹ cùng em trai, không thể cho bọn họ một cuộc sống tốt lại còn làm cho bọn họ lo lắng.....”

Viện trưởng vỗ nhẹ lưng cô, an ủi “Lôi Ti, nếu không muốn nói thì đừng nói, người nhà cháu sẽ hiểu!”

“Vâng, hy vọng vậy!” Đỗ Lôi Ti khẽ gật đầu!

“Được rồi!” Viện trưởng nhìn cô cười nói “Đừng nghĩ về những chuyện không vui, cảm xúc của cháu bây giờ cũng sẽ ảnh hưởng đến đứa bé trong bụng!”

Đỗ Lôi Ti hít mũi, khuôn mặt tươi cười, vui vẻ trả lời “Cảm ơn dì, sau này cháu sẽ chú ý, như vậy mới có thể chăm lo cho đứa bé!”

“Ăn cơm đi, đứa bé cần được cung cấp đủ dinh dưỡng!” Viện trưởng cười, gấp thức ăn cho cô.

Đỗ Lôi Ti cười, ăn cơm, cô muốn cung cấp đầy đủ chất dinh dưỡng cho con, như vậy đứa bé mới có thể phát triển được!

Bữa tối cứ như vậy kết thúc, Đỗ Lôi Ti đứng dậy giúp viện trưởng dọn dẹp bát đĩa.....

Đỗ Lôi Ti ngồi trên ghế nhìn các em nhỏ đang chơi trong sân, không tự chủ được khẽ mỉm cười.....

“Lôi Ti, cháu thích nơi này không?” Viện trưởng đi tới cạnh cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti quay lại, mỉm cười nói “Đi.....” Ha ha, sau đó lại nói “Vâng, đi!”

“Lôi Ti, cháu xem, mặc dù những đứa trẻ ở đây không có bố mẹ bên cạnh nhưng chúng cũng rất vui!” Viện trưởng nhìn những đứa bé đang chơi đùa vui vẻ nói.

“Vâng, cháu hy vọng con cháu cũng sẽ có cuộc sống vui vẻ như vậy!” Đỗ Lôi Ti nói xong sờ xuống bụng mình.

Bùi Vũ ở trong phòng mình một thời gian, nghĩ đi nghĩ lại có nên nói chuyện đi đưa mình về cho cô biết không?

Bây giờ cậu biết đi thật sự rất tốt, bởi vì một câu nói dối của cậu mà đi với ba mới tách ra, dường như cậu phải chịu trách nhiệm!

Mặc dù cậu chỉ ở nơi đó mấy ngày nhưng nơi đó không bằng nhà mình, bây giờ cậu thật sự hy vọng đi quay về.

Nhưng mà đi đã nói với cậu không được nói với mọi người trong nhà, bây giờ phải làm sao?

Không được, cậu không thể ích kỷ như vậy, làm sao có thể để đi ở nơi xa xôi đó, cậu xuống giường đi tới phòng cô, khẽ gõ cửa “Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Mộng Na ở trên giường lướt web.

Bùi Vũ đi vào nói “Cô.....Cháu.....!”

Bùi Mộng Na nhìn cháu mình mỉm cười nói “Tiểu Vũ, tới đây!”

Bùi Vũ đi dè dặt, từ từ đi tới.....

“Tiểu Vũ, đã trễ thế này cháu tìm cô có chuyện gì không?” Bùi Mộng Na nhìn cháu hỏi.

Bùi Vũ nhìn cô, trong lòng vẫn còn do dự, có nên nói cho cô biết hay không, nhưng nghĩ đến bí mật của mình và đi, cậu lại không biết làm sao nói ra.

Nhưng nghĩ lại nếu không nói, trong lòng cậu sẽ rất khó chịu, cậu nghĩ muốn đền bù, hạ quyết tâm nói “Cô, người đưa cháu về.....”

Bùi Mộng Na chờ cháu mình nói người đưa mình về là ai nhưng đợi một lúc lâu vẫn không thấy cháu nói, vì vậy gấp gấp hỏi “Tiểu Vũ, rốt cuộc là ai?”

“Là đi Lôi Ti!” Nói xong câu đó Bùi Vũ thở phào nhẹ nhõm.

Bùi Mộng Na còn tưởng rằng mình nghe nhầm, nhíu mày hỏi lại “Tiểu Vũ, cháu mới nói người đưa cháu về là ai?”

Bùi Vũ nhìn về mặt của cô nói “Cô, cháu nói thật, thật sự là đi Lôi Ti đưa cháu về, đi nói không được nói cho ai biết cho nên cháu.....”

Thật sự không ngờ, Lôi Ti lại trốn đi “Đi Lôi Ti trốn ở đâu?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Ở một nơi vắng vẻ tại Duyên Hải, nhưng mà cháu không biết vị trí cụ thể?” Bùi Vũ nhăn mặt nói.

“Tiểu Vũ, nếu cô đưa cháu đi, cháu có biết đường không?” Bùi Mộng Na vui vẻ hỏi.

Bùi Vũ gật đầu, không xác định nói “Không chắc lắm.....”

Bùi Mộng Na thầm cười trong lòng, để cho chị chạy trốn, ngày mai em sẽ đi bắt chị về!

A?

Nếu bắt không được không phải là sẽ không gỡ bỏ nút thắt cho anh trai được sao, cô phải mau chóng đi tìm.

Bây giờ Lôi Ti mang thai con cháu nhà họ Bùi nên chị đã là người nhà họ Bùi, nên cô muốn.....

Thật là tốt quá, cô đúng là thiên tài.....

Ha ha.....

Chờ xem, bây giờ tất cả mọi chuyện đã trở lại vị trí ban đầu, kịch hay sắp bắt đầu!

Cô nhìn Bùi Vũ cười nói “Tiểu Vũ, ngày mai cháu cùng cô đi đến đó được không?”

“Cái này.....Cháu.....” Bùi Vũ nhìn cô như muốn nói gì đó.....

“Đừng cái này cái kia nữa, cháu có muốn ba cùng đi ở cùng nhau không?” Bùi Mộng Na nhìn cháu hỏi.

Bùi Vũ nghe giọng cô, vội vàng nghiêm túc nói “Cô, bây giờ cháu thật sự muốn ba ở cùng đi, cháu biết lúc trước là cháu sai, cháu cũng đã hối hận, chất

thật sự rất muốn ba ở cùng đi!”

“VẬY ĐƯỢC, SÁNG MAI CHÁU ĐI CÙNG CÔ CHỨ?” BÙI MỘNG NA NHÌN CHÁU MÌNH NÓI.

BÙI VŨ GẬT ĐẦU NÓI “CÔ, VẬY BÂY GIỜ CHÁU ĐI NÓI VỚI BA!”

BÙI MỘNG NA VỘI VÀNG CƯỜI NÓI “TIỂU VŨ, CHÁU ĐỪNG NÓI VỚI BA, ĐÂY LÀ BÍ MẬT CỦA CÔ VÀ CHÁU, CÓ ĐƯỢC KHÔNG?”

BÙI VŨ GẬT ĐẦU, NGƯỜI LỚN THẬT KHÓ HIỂU, THÔI, BÂY GIỜ CẬU VẪN CHỈ LÀ MỘT ĐỨA TRẺ HAY LÀ ĐI NGỦ VẬY!

BÙI VŨ XOAY NGƯỜI ĐI VÀO PHÒNG MÌNH!

BÙI MỘNG NA NHÌN CỬA PHÒNG ĐÓNG LẠI, VUI MỪNG NHẢY TRÊN GIƯỜNG.....

CÔ CHỌT NGHĨ TỚI PHẢI NÓI CHO NHỮNG NGƯỜI ĐÓ, BÂY GIỜ CÓ THỂ TIẾP TỤC PHÁT TRIỂN.

NGHĨ TỚI ĐÂY CÔ CẢM MÁY TÍNH, NHANH CHÓNG ĐANG NHẬP QQ, TÌM BẠN CHAT.

BÙI MỘNG NA “HI HÌ, CHÀO MỌI NGƯỜI, ĐÃ LÂU KHÔNG GẶP!”

NHÓM NGƯỜI A: “BỌN MÌNH ĐỀU ĐANG ĐỢI CẬU!”

BÙI MỘNG NA “YÊN TÂM, LẦN NÀY NHẤT ĐỊNH SẼ THÀNH!”

NHÓM NGƯỜI A “ĐƯỢC, CHỜ KẾT QUẢ THẾ NÀO!”

BÙI MỘNG NA “ĐƯỢC, VẬY MÌNH OUT TRƯỚC, MỌI NGƯỜI TỪ TỪ NÓI CHUYỆN!”

NÓI XONG CÔ ĐÓNG CỬA SỔ CHAT, NẪM LÊN GIƯỜNG, BÂY GIỜ CÔ RẤT TÒ MÒ, NẾU ANH TRAI BIẾT KẾ HOẠCH CỦA CÔ, KHÔNG BIẾT VẼ MẶT SẼ THẾ NÀO!

NGHĨ TỚI ĐÂY CÔ KHÔNG NHỊN ĐƯỢC CƯỜI LỚN.....

“MỘNG NA, NGÀY MAI ĐẾN THĂM NHÀ LÔI TÌ!” BÙI TUẤN VŨ ĐẨY CỬA ĐI VÀO NHÌN EM GÁI ĐANG NẪM TRÊN GIƯỜNG NÓI.

BÙI MỘNG NA THU HỒI NỤ CƯỜI, NHÚ MÀY NHÌN ANH “ANH, SAO ANH VÀO MÀ KHÔNG GÕ CỬA?”

“ANH Ở HÀNH LANG ĐÃ NGHE THẤY TIẾNG CƯỜI KINH KHỦNG CỦA EM, CÒN CẦN GÕ CỬA SAO?” BÙI TUẤN VŨ NHÌN EM GÁI NÓI.

“ANH, SAO ANH CÓ THỂ NÓI EM GÁI MÌNH NHƯ VẬY CHỨ?” BÙI MỘNG NA TỨC GIẬN NÓI “EM LÀ EM GÁI ANH ĐÓ?”

“EM CÒN BIẾT EM LÀ EM GÁI ANH SAO? KHÁCH ĐỀU NGHE THẤY TIẾNG EM CƯỜI RỒI!”

BÙI MỘNG NA VỪA NGHE THẤY CÓ KHÁCH, VỘI VÀNG HỎI “KHÁCH ĐÂU?” NÓI XONG NHÌN RA NGOÀI CỬA.

MẠNH LẠP TỪ SAU LƯNG BÙI TUẤN VŨ ĐI RA, GIỜ TAY CHÀO “HI.....”

BÙI MỘNG NA VỪA NHÌN THẤY ANH TA LIỀN ĐỔI GIỌNG “HI CÁI GÌ? SAO LÚC NÀO ANH CŨNG TỚI NHÀ TÔI VẬY? CHẴNG LẼ ANH KHÔNG PHẢI THIẾT KẾ THỜI TRAN NỮ SAO?”

“MỘNG NA, SAO EM LẠI NÓI CHUYỆN VỚI KHÁCH NHƯ VẬY?” BÙI TUẤN VŨ NHÚ MÀY.

“ANH, ANH TA LÀ KHÁCH SAO? EM THẤY ANH TA MUỐN BIẾN NƠI NÀY THÀNH NHÀ MÌNH RỒI, VÀI BỮA LẠI CHẠY TỚI MỘT LẦN!” MỘNG NA LIẾC HAI NGƯỜI ĐÀN ÔNG Ở CỬA NÓI.

BÙI TUẤN VŨ NHÌN BIỂU TÌNH CÙNG GIỌNG ĐIỆU CỦA EM GÁI, TỨC GIẬN NÓI “MỘNG NA, NGÀY MAI ĐẾN THĂM NHÀ LÔI TÌ!”

“EM KHÔNG ĐI!” BÙI MỘNG NA TỪ CHỐI.

BÙI TUẤN VŨ ĐỨNG Ở CỬA NHÌN CÔ TÒ MÒ HỎI “SAO KHÔNG ĐI, KHÔNG PHẢI EM RẤT THÍCH LÔI TÌ SAO? SAO BÂY GIỜ KHÔNG THẤY NGƯỜI ĐÂU, EM NÊN ĐẾN THĂM MỘT CHÚT!”

“ANH, ĐÓ LÀ VỢ ANH, ANH MỚI CẦN PHẢI ĐI CHỨ?” BÙI MỘNG NA HỎI LẠI.

BÙI TUẤN VŨ KHÔNG ĐỂ NHỮNG LỜI EM GÁI NÓI VÀO TAI “NHIỆM VỤ NGÀY MAI GIAO CHO EM!”

“EM KHÔNG ĐI, NGÀY MAI EM CÒN CÓ VIỆC, ANH TỰ MÌNH ĐI ĐI!”

“EM MUỐN ĐI CHÂU PHI SAO?” BÙI TUẤN VŨ UY HIẾP.

Mạnh Lạp nghe hai anh em nói chuyện, thật buồn cười, đứng bên cạnh không nhịn được cười lớn!

“Anh cười cái gì?” Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta nói.

“Mộng Na, sáng ngày mai em phải đi!” Nói xong không cho cô cơ hội nói chuyện, đóng cửa đi ra ngoài!

Bùi Mộng Na nhìn cửa phòng đóng lại, tức giận cầm gối ném về hướng cửa.....

Tên đàn ông eo lá chết tiệt kia dám đến đây, nếu lần sau còn để cô thấy, cô nhất định sẽ cho anh ta đẹp mặt!

Cô tức giận chửi, sau đó đi xuống giường nhặt gối, xem ra sáng mai cô phải cùng Tiểu Vũ sớm trốn ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ cùng Mạnh Lạp đi vào phòng làm việc, anh ngồi lên ghế trước bàn, ngược đầu nhìn lên.....

“Tuấn Vũ, xem ra cậu thật sự yêu cô ấy!” Mạnh Lạp khẳng định.

“Bây giờ yêu cũng đã muộn, người đã không còn!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Mạnh Lạp nhìn anh nghi hoặc “Cậu thật sự khẳng định Lôi Ti đã chết sao?”

“Vâng!” Bùi Tuấn Vũ gật đầu “Đường Vũ điều tra được thật sự có người nhìn thấy cô ấy nhảy xuống biển!”

“Xem như nhảy xuống biển cũng phải có thi thể chứ? Cậu chưa nhìn thấy người sao đã khẳng định là đã chết?” Mạnh Lạp nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ bị hỏi liền im lặng, bây giờ trong lòng anh rất phức tạp, anh thật sự hy vọng cô còn sống nhưng mà.....

“Tuấn Vũ, cậu đừng như vậy, chỉ cần cố gắng nhất định có thể tìm được người!” Mạnh Lạp nhìn anh nói.

Anh thật sự muốn tìm thấy cô nhưng bây giờ một chút tin tức cũng không có, làm sao anh có thể tìm chứ?

Nếu như cô thật sự còn sống, dù tìm được cô thì cô có thể tha thứ cho anh sao?

Hiểu lầm, oan uổng, anh nhìn thấy trong ánh mắt cô sự tuyệt vọng, khi còn sống cô cũng đã nói sẽ không yêu anh nữa.....

Anh không còn hơi sức nhìn người đàn ông ngồi bên cạnh nói “Mạnh Lạp, cậu nói xem người phụ nữ đã bị tổn thương còn có thể tha thứ cho người làm cô ấy tổn thương không?”

Mạnh Lạp nhìn bạn thân, cảm thấy cậu ấy thật sự yêu cô gái kia, anh ta không muốn trả lời câu hỏi của bạn, bởi vì anh ta căn bản chưa từng yêu ai, trong mắt anh ta phụ nữ chỉ là một món đồ chơi để giải trí mà thôi!

Bùi Tuấn Vũ thấy bạn không trả lời, trong lòng đã có đáp án, anh mất mát xoay ghế nhìn ra ngoài cửa sổ.....

Tiểu Ngọc sau khi tới nhà Đường Vũ liền bắt đầu giống như lúc còn trong phủ tổng thống.

Đường Vũ đưa cô về nhà mình, nhìn cô nói “Cô sẽ ở trong phòng dành cho khách!” Nói xong dùng tay chỉ về phía căn phòng.

Tiểu Ngọc xách hành lý đi về phía căn phòng mà anh ta chỉ, nhẹ nhàng mở cửa đi vào.....

Oa, căn phòng thật to, thật đẹp.....

Cô thật sự không ngờ, một người đàn ông lại gọn gàng sạch sẽ như vậy!

Đường Vũ nhìn thấy cô ở trong phòng mãi không ra liền nói “Ra ngoài!”

Tiểu Ngọc đi ra nói “Thư ký Đường, có chuyện gì?”

“Cô ở đây phụ trách quét dọn và nấu cơm!”

“Vâng!”

Đường Vũ nhìn thấy cô trả lời rất nhanh, vì vậy lại nói “Nhớ, nếu có người phụ nữ nào đến đây cô không được mở cửa!”

Tiểu Ngọc nghe thấy anh ta nói vậy, tròn to hai mắt, không ngờ thư ký Đường bình thường lạnh lùng vẫn có người theo.

Vừa đến đây đã thu thập được tin nóng!

“Không cần nghĩ nhiều, đó chỉ là em họ của tôi!” Đường Vũ đứng bên cạnh nhìn cô lạnh lùng nói.

Chẳng lẽ thư ký Đường biết thuật đọc tâm sao?

Làm sao anh ta lại biết trong lòng cô đang nghĩ gì chứ?

Tiểu Ngọc cong môi, không nói chuyện nữa.

“Bây giờ sắp xếp hành lý một chút, chúng ta ra ngoài ăn cơm, lát nữa đi siêu thị!” Nói xong anh ta quay về phòng mình!

Tiểu Ngọc sững sờ đứng đó nhìn anh đi vào phòng ngủ, sao càng tiếp xúc với người đàn ông này càng thấy anh ta kỳ quái?

Thôi, không liên quan đến cô, cô vẫn nên làm tốt công việc của mình thì hơn, quay về phòng mình sắp xếp hành lý!

Sau khi sắp xếp xong Tiểu Ngọc đi ra khỏi phòng nhìn thấy thư ký Đường từ nhà tắm đi ra, kín ngạc há to miệng.....

Đường Vũ quần khăn tắm đi ra, lau tóc nhìn cô nói “Cô sắp xếp đồ xong chưa?”

Tiểu Ngọc sững sờ gật đầu, nhanh chóng xoay người lại đưa lưng về phía anh ta.....

Đường Vũ quay về phòng mình thay quần áo đi ra nói “Cô không tắm sao?”

“Tôi.....” Tiểu Ngọc cười “Tôi không cần!”

“Vậy đi thôi!” Đường Vũ nói xong đi ra ngoài!

Tiểu Ngọc nhìn theo bóng dáng anh ta, thư ký Đường thật kỳ quái, ban ngày bảo người khác tắm, nhất định là không có ý tốt!

“Cô còn ngăn người ở đó làm gì?” Đường Vũ quay đầu nhún mày nói.

Tiểu Ngọc nhìn về mặt kia của anh ta liền đi theo anh ta ra ngoài.

Anh ta lái xe đến một quán ăn.....

Tiểu Ngọc xuống xe cùng anh ta đi vào!

Nhân viên phục vụ đi tới lịch sự nói “Mời anh chị qua bên này!” Nói xong đi ở phía trước.

Hai người ngồi vào vị trí, phục vụ đưa thực đơn tới!

Đường Vũ cầm thực đơn, gọi mấy món!

Phục vụ ghi chép lại sau đó cầm thực đơn đi xuống!

Tiểu Ngọc nhìn người đàn ông ngồi đối diện mình, thật sự là keo kiệt, không hỏi xem cô muốn ăn gì.....

Cô cảm thấy không khí quá im lặng, cô thử mở miệng tìm đề tài “Thư ký Đường, anh thường đến đây sao?”

“Không!”

“Vậy tại sao anh không nhìn thực đơn liền gọi món?” Tiểu Ngọc tiếp tục hỏi.

Đường Vũ nhìn cô trả lời “Bởi vì gọi điện thoại kêu đồ ăn nên thành thói quen!”

Toát mồ hôi!!!

Nói gì vậy chứ?

Thôi, nếu như tiếp tục nói có thể sẽ chết vì tức???

Chỉ lát sau nhân viên bê đồ ăn lên, Tiểu Ngọc nhìn thấy cả bàn đồ ăn một màu đỏ, bị dọa sợ lên nuốt nước bọt, choáng, đây mà muốn mời cô ăn cơm sao?

Rõ ràng là để cô nhìn anh ăn!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Ngọc nhìn thức ăn trên bàn.....

“Sao vậy, có ý kiến gì không?” Đường Vũ nhìn cô hỏi.

Mẹ kiếp, dù cô có ý kiến cũng không dám nói!

Không còn cách nào khác, ai bảo bây giờ cô ăn nhờ ở đậu nhà anh ta, chỉ có thể miễn cưỡng nở nụ cười “Hi.....Thích.....”

“Thích còn không ăn đi?”

Tiểu Ngọc thăm sợ trong lòng, cô thật sự rất sợ cay, thôi, cũng không phải tiền của mình, chỉ có thể ăn, vì vậy cầm đũa gấp thức ăn đưa vào miệng!

Ăn một miếng cô vội vàng cầm ly nước uống một ngụm

Đường Vũ đang chăm chú ăn cơm, căn bản không nhìn cô!

Tiểu Ngọc ăn vài miếng sau đó không ăn nữa, ngồi đó nhìn người đàn ông đối diện ăn!

Đường Vũ ăn xong dùng giấy nhẹ nhàng lau miệng nói “Bữa cơm này chúng ta chia đôi!”

“Cái gì?” Tiểu Ngọc không dám tin nhìn anh ta, một lần nữa mở miệng “Chia đôi?”

Đường Vũ gật đầu “Có vấn đề gì sao?”

Mẹ kiếp, người đàn ông này sao lại có thể có bộ dáng này chứ?

Rõ ràng cô chỉ ăn mấy miếng, tại sao lại phải chia tiền?

Hơn nữa rõ ràng là anh ta đề nghị ra ngoài ăn cơm!

“Thế nào, có ý kiến gì không?” Đường Vũ nhìn cô hỏi.

Tiểu Ngọc tức giận “Bây giờ tôi rất có ý kiến!”

“Nhỏ giọng một chút, đây là nhà hàng, cô phải chú ý hình tượng người phụ nữ dịu dàng!” Đường Vũ nhìn cô nói.

Mẹ kiếp, bây giờ ai còn biết phải chú ý hình tượng phụ nữ dịu dàng?

Bây giờ túi cô trống rỗng làm gì có tiền trả tiền cơm?

Đường Vũ nhàu mày nhìn cô hỏi “Cô không có tiền?”

“Thật sự bị anh nói trúng rồi, bây giờ một cục tôi cũng không có!”

Đường Vũ không ngờ cô lại trả lời thẳng như vậy, nhìn xem, đây cũng là một người phụ nữ hám tiền!

Trong phủ tổng thống tiền lương không ít, bây giờ lại nói một cục cũng không có, anh ta thật sự nhìn nhầm cô rồi, vì vậy nói “Tôi sẽ trả tiền, trừ vào tiền lương của cô!” Nói xong từ trên ghế đứng dậy, đi tới quầy thanh toán tiền!

Tiểu Ngọc giống như quả bóng xì hơi, đi theo phía sau anh ta, được lắm, còn chưa kiếm được tiền đã bị trừ tiền, không phải là bức ép một người giúp việc như cô sao???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128

Ngày hôm sau trời vừa rạng sáng, Bùi Mộng Na đã dậy, cô rón rén đi tới phòng Bùi Vũ, mở cửa đi vào.....

Cô vội vã vỗ Tiểu Vũ đang ngủ say nói “Tiểu Vũ.....Tiểu Vũ, nhanh dậy.....”

Bùi Vũ lật người, bàn tay nhỏ bé dụi mắt, lẩm bầm “Có, có chuyện gì sao?”

“Tiểu Vũ, không phải chúa đồng ý với cô đi tìm dì Lôi Ti sao?” Bùi Mộng Na nhìn cậu bé sốt ruột hỏi.

Bùi Vũ quay đầu nhìn về phía cửa sổ “Cô, trời còn chưa sáng, làm sao đi được?”

Bùi Mộng Na gãi tay, gõ nhẹ lên trán cậu nói “Trời chưa sáng mới phải đi, nếu trời sáng ba cháu có thể để cho chúng ta đi sao?”

Nói xong cầm quần áo giúp Tiểu Vũ mặc!

Bùi Vũ giống như con quay, mặc cho cô mình loay hoay làm gì thì làm!

Tất cả đã chuẩn bị xong, Bùi Mộng Na vừa muốn dắt cháu mình ra khỏi cửa chợt bị bóng đen dọa sợ.....

“Hai người muốn đi đâu?” Người đàn ông đứng ở cửa, bướng tới ép hai người vào góc phòng!

Vốn trong nhà vẫn còn tối, Bùi Mộng Na tháo mắt kính xuống, thấy rõ người đàn ông trước mặt, tức giận nói “Sao anh vẫn còn ở đây?”

Mạnh Lạp nhìn cô, lại nhìn chiếc kính trong tay cô nói “Trời còn chưa sáng cô đeo mắt kính làm gì?”

“Anh quản nhiều làm gì, tránh ra, bây giờ tôi có việc gấp phải đi!” Nói xong Bùi Mộng Na dùng sức đẩy người đàn ông trước mặt!

Mạnh Lạp vẫn đứng đó không nhúc nhích, mặc cho cô đẩy anh!

Bùi Mộng Na dùng hết sức cũng không thấy anh ta di chuyển dù chỉ là nửa bước, tức giận nói “Tránh ra, bây giờ tôi có việc gấp, nếu anh cản trở công việc của tôi, có chuyejn gì anh có chịu trách nhiệm được không?”

“Nếu cô nói như vậy, tôi phải đi tới phòng Tuấn Vũ hỏi xem, trời còn chưa sáng, cô đưa con trai cậu ấy ra ngoài làm gì?” Mạnh Lạp nhìn cô cười nói.

Mẹ kiếp, người đàn ông này rõ ràng không phải là đang uy hiếp cô sao?

Thật là xui xẻo khi gặp phải anh ta!

Bây giờ cô phải làm sao đây?

Không thể để anh ta đi nói với anh trai?

A!!!

“Thế nào, cô muốn tôi đi khỏi Tuấn Vũ sao?” Mạnh Lạp nhìn cô hỏi.

“A.....Đừng!” Bùi Mộng Na lập tức lên tiếng, cảm thấy tức giận trong lòng, hận không thể đánh anh ta bầm dập đến ba mẹ cũng nhận không ra!

Nhưng điều này cô chỉ có thể nghĩ trong lòng.....

“Không cần cái gì?” Mạnh Lạp hỏi ngược lại cô.

Người đàn ông đã biết lại còn hỏi,rõ ràng là muốn cô cúi đầu không phải sao!

Quần tử báo thù mười năm chưa muộn, chờ xem, sau này cô luyện tập được Taekwondo....., cô sẽ tìm anh ta báo thù!

Bây giờ cô chỉ có thể cúi đầu, khâm phục khẩu phục “Không được tìm anh tôi.....tôi.....”

Mạnh Lạp chợt hiểu, gật đầu, tiếp tục nói “Vậy cô nói xem, trang phục của cô bây giờ giống như mật vụ, chuẩn bị đi đâu sao?”

Mẹ kiếp, người đàn ông này thật qua đáng, cô mặc xinh đẹp như vậy lại dám nói cô giống mật vụ, chẳng lẽ mắt anh ta để sau gáy sao?

Được, cô nhin, cô cố gắng kìm chế cơn giận, nhìn anh ta cười nói “Ểo là.....Không.....Không phải.....”

Mạnh Lạp nhú mày nhìn cô hỏi “Cô nói cái gì.....?”

“Không có.....Tôi thật sự không nói gì, tôi mới nói nhầm.....” Giọng Bùi Mộng Na càng ngày càng nhỏ.

Bùi Vũ nhìn trái rồi lại nhìn phải, sao cô cùng người đàn ông này lại kỳ quái như vậy?

Cậu nhìn cô mình nhỏ giọng nói “Cô, đây là bạn trai cô sao?”

“Không phải!”

“Không phải!”

Hai người đồng thanh trả lời.

Bùi Vũ nhìn hai người, tặc lưỡi “Cô, xem ra hai người thật là tâm ý tương thông!”

“Làm sao có thể!”

“Làm sao có thể!”

Hai người lại mở miệng đồng thanh trả lời!

Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta.....

Mạnh Lạp nhếch miệng nhìn cô.....

Hai người lại lần nữa đồng thanh nói “Sao lại nói theo tôi?”

“Cô, hai người nói chuyện thật ần ý!” Bùi Vũ cười nhìn hai người đứng cạnh mình nói.

Bùi Mộng Na nhìn cháu mình nói “Tên nhóc này, nói cái gì vậy? Ai cùng với tên ẻo là kia ần ý chứ?”

“Cô nói cái gì?” Mạnh Lạp đứng đó lạnh giọng nói.

“Tôi nói vậy đấy, anh muốn làm gì?” Bùi Mộng Na chống nạnh, tức giận nói.

“Cô nói lại lần nữa xem?” Mạnh Lạp nói từng chữ một.

Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta nói “Lời nói đã nói ra không nói lại lần thứ hai, anh không biết sao?”

Mạnh Lạp di chuyển, từ từ đi tới, ép cô dựa vào cửa, khuôn mặt đẹp trai từ từ đến gần, nhẹ giọng nói bên tai cô “Cô nói như vậy, cô có tin tôi sẽ hôn cô không?”

Bùi Mộng Na tròn to mắt nhìn anh ta, cà lăm “Anh.....Anh.....Anh dám.....”

“Cô thử xem, nhìn xem tôi có dám hay không!” Mạnh Lạp nhìn cô nghiêm túc nói.

“Tôi.....Tôi không muốn đấu với đàn ông!” Nói xong cuống quýt đẩy anh ta ra.

Bùi Vũ nhìn mặt hai người cảm thấy lạ, liền hỏi “Cô, chúng ta có đi tìm đi hay không?”

Bùi Mộng Na nghe cháu mình nói chuyện, vội vàng che miệng cậu nói “Tiểu Vũ, đừng nói lung tung!”

Mạnh Lạp nhìn thấy hai người thật sự rất đáng nghi, nhú mày nói “Có phải hai người giấu chuyện gì không?”

“Không có.....Không có, chúng tôi làm gì có chuyện gì chứ?” Bùi Mộng Na vội vàng cười nói.

Mạnh Lạp nhìn cô cười nói, trong lòng chợt hiểu ra điều gì “Nếu hai người không nói, tôi đi tìm Tuấn Vũ nói vợ cậu ấy.....”

Bùi Mộng Na vội vàng chạy tới đóng cửa nói “Không thể!”

“Tại sao không thể? Nếu hai người nói cho tôi biết, tôi sẽ không đi.....” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na thật sự cảm thấy từ khi gặp phải tên ẻo là này cô càng xui xẻo, không có chuyện gì tốt, lần này thì hay rồi, phải làm sao đây?

Ông trời ơi, ông đánh chết tên xui xẻo này đi!!!

“Thế nào, nghĩ chưa ra sao?” Mạnh Lạp nhìn thấy cô chậm chạp mãi không trả lời, làm dáng vẻ không sao, hai tay khoanh trước ngực “Bây giờ tôi không muốn biết nữa, bây giờ trời đã sáng, tôi đến phòng Tuấn Vũ nói chuyện một chút!”

Nói xong liền muốn đi ra cửa!

Bùi Mộng Na chống đỡ ở cửa không chịu buông “Tôi nói.....Tôi nói.....Tôi nói còn không được sao? Chỉ cần đừng tìm anh tôi là được!”

Haiz, người ở dưới mái hiên không thể cúi đầu, những lời này bây giờ cô mới hiểu!

Mạnh Lạp nhìn cô hỏi “Nói đi, có phải đi mà hai người mới nói là chị dâu của cô không?”

“Không.....Không phải, chỉ là một người bạn, Tiểu Vũ hay gọi là đi!” Bùi Mộng Na nói.

Cô có ngu mới nói ra sự thật!

“Xem ra cô thật sự không có ý định nói cho tôi biết, thôi, bây giờ tôi không muốn nói nữa, tôi muốn đi ra ngoài!” Mạnh Lạp nói.

Ha ha ha.....

Bùi Mộng Na thật sự rất hồi hộp, không ngờ chỉ một câu nói đơn giản lại có thể đuổi cái người xui xẻo này đi, cô biết rõ còn hỏi “Anh muốn đi sao, nếu anh muốn về nhà vậy tôi không tiễn!”

Mạnh Lạp tò mò nhìn cô “Ai nói tôi muốn về nhà, bây giờ tôi muốn đi gọi Tuấn Vũ dậy, sau đó nói với cậu ấy.....”

“Cái gì.....Anh nói gì?” Bùi Mộng Na không dám tin hỏi.

“Không sai, chính là những điều cô vừa nghe!”

Bùi Mộng Na thật sự rất tức giận, cô nói “Được rồi, tôi nói còn không được sao?”

“Nói đi, nhưng mà nếu cô không nói thật, tôi sẽ không cho cô cơ hội nữa!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

Bùi Vũ nhìn hai người nói chuyện, thật sự không hiểu nổi, rõ ràng cô không muốn cậu nói, sao bây giờ lại muốn nói?

Thế giới người lớn thật khó hiểu?

Bùi Mộng Na không còn hơi sức nói “Tôi nói rồi anh không được nói với anh trai tôi, được không?”

Mạnh Lạp gật đầu, xem như đồng ý!

Bùi Mộng Na vẫn chưa tin “Anh có ý gì? Không được, chúng ta phải ngoéo tay làm dấu như vậy mới có thể quyết định!”

Mạnh Lạp lần đầu tiên nhìn thấy cô lộ ra tính con nít, thậm chí cười trong lòng, cô thật sự rất đặc biệt, xem ra sau này cuộc sống của anh sẽ không nhàm chán!

Bùi Mộng Na không nói gì kéo bàn tay to của anh, kéo ngón út của anh móc vào tay mình, chậm rãi nói “Chị dâu tôi còn sống!”

Mạnh Lạp nghe cô nói không ngoài những gì mình nghĩ, bởi vì lúc cô khấn trương anh ta đã nhận ra, bây giờ anh rất muốn biết cô đang tính toán cái gì?

“Sau đó thì sao?”

Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta, người đàn ông này rõ ràng đã biết lại còn giả bộ hỏi, thật là tức chết đi được “Sau đó tôi với Tiểu Vũ muốn đi thăm chị ấy, còn chưa đi ra anh đã đi vào!”

“Sau đó nữa thì sao?” Mạnh Lạp vẫn hỏi lại.

“Không có sau đó, bây giờ tôi chưa đi, chưa biết tình huống thế nào!” Bùi Mộng Na nói.

Mạnh Lạp chắc chắn hai tiếng “Vậy tại sao cô không nói cho Tuấn Vũ biết?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129

“Anh cũng biết tính anh trai tôi, bây giờ tôi không nói với anh ấy là muốn giáo huấn anh ấy một chút, một người vợ tốt như vậy lại không biết giữ!” Bùi Mộng Na nói.

Mạnh Lạp nghe cô nói vậy, thật sự muốn biết về mặt của Tuấn Vũ sau này sẽ thế nào, bây giờ cậu ấy đã yêu cô gái kia, xem ra sau này có thể chịu được.

Tục ngữ có câu, thà đắc tội với tiểu nhân chứ đừng đắc tội với phụ nữ, quả không sai chút nào!

Chỉ là thời gian này có trò vui để xem rồi!

Đỗ Lôi Ti ở trong phòng học dạy các bé học nhạc, lúc cô nhìn thấy các bé vui đùa trong phòng, cô lại nghĩ đến đứa bé trong bụng mình.....

Viện trưởng đi vào nhìn cô cười vui vẻ, nhẹ nhàng nói “Lôi Ti, tan học chúng ta cho bọn trẻ ăn món Trung Quốc!”

“Vâng, dì!” Đỗ Lôi Ti gật đầu.

“Các cháu, chúng ta đi ăn cơm, tất cả phải xếp thành hàng biết không?” Đỗ Lôi Ti dịu dàng nói.

Một bé gái chạy lại bên cạnh cô, tức giận nói “Dì, cháu muốn đi tiểu!”

Đỗ Lôi Ti cười nhìn bé gái đứng cạnh mình khẽ nói “Y Y, không phải dì đã nói với cháu sao, con gái phải dịu dàng một chút, không thể nói đi tiểu như vậy biết chưa?”

Bé gái chỉ mới 3 tuổi, cái hiểu cái không gật đầu “Dì, vậy cháu phải nói thế nào?”

“Dì nói cho cháu biết, nếu gặp tình huống như vậy, cháu phải nói cháu muốn đi vệ sinh biết không?” Đỗ Lôi Ti kiên nhẫn nói.

“Vâng!” Bé gái gật đầu.

Đỗ Lôi Ti lại nói “Các cháu xếp thành hàng, chúng ta sẽ đi ăn cơm!” Nói xong, ôm lấy bé gái, dẫn mười đứa trẻ đi về phía nhà ăn!

Tất cả các bé ngồi xuống xong cô nói “Các cháu ở đây chờ một chút, dì đưa Y Y đi vệ sinh, các cháu phải nghe lời biết không?”

“Vâng!” Mười đứa trẻ đồng thanh nói.

Đỗ Lôi Ti dắt tay Y Y đi về phía nhà vệ sinh.....

Lúc đi ra Đỗ Lôi Ti ôm Y Y nhìn viện trưởng đang bận bịu nói “Dì, cháu bé Y Y vào trong rồi sẽ ra giúp dì!”

Viện trưởng quay đầu nhìn cô nói “Lôi Ti, Y Y có thể tự đi, bây giờ cháu mang thai, ôm con bé như vậy không tốt!”

Đỗ Lôi Ti cười nói “Không sao, dì xem, dì so với cháu còn khấn trương hơn!”

“Cháu đưa Y Y vào phòng ăn trước!” Nói xong, Đỗ Lôi Ti đưa bé gái đi vào phòng ăn.

Viện trưởng đưa toàn bộ thức ăn lên, hai người đút cho mấy đứa trẻ ăn đồ ăn Trung Quốc!

Sau khi cho bọn trẻ ăn rồi đưa đến phòng ngủ, cho ngủ trưa, hai người mới đi ra ngoài!

Viện trưởng nhìn thức ăn đã lạnh nói “Lôi Ti, cháu chờ một chút, dì đi hâm nóng thức ăn!”

“Dì, không cần, cứ như vậy ăn là được!” Đỗ Lôi Ti vội vàng nói.

Cứ như vậy hai người cùng ăn và nói chuyện.....

Đỗ Lôi Ti nghĩ thật lâu vẫn quyết định hỏi “Dì, sao chỉ có một mình dì ở đây? Con dì đâu?”

Viện trưởng hơi sùng sốt nói “Con trai dì đã qua đời.....”

“Dì, cháu xin lỗi vì đã hỏi!” Đỗ Lôi Ti áy náy.

“Không có gì, chuyện đã qua rất nhiều năm!” Viện trưởng khẽ trả lời.

Đỗ Lôi Ti không có khẩu vị ăn cơm, cô thật sự rất tệ, tại sao lại hỏi vấn đề gì chứ?

Bây giờ nhắc lại nỗi đau của viện trưởng cô cảm thấy tự trách!

Mạnh Lạp nhìn Bùi Mộng Na hỏi “Bây giờ cô không đi sao?”

Bùi Mộng Na khôi phục cá tính nổi loạn của mình nói “Còn đi cái gì chứ? Anh không nhìn xem trời đã sáng rồi, nếu tôi đi ra anh tôi sẽ nhìn thấy!”

“Con gái nói chuyện phải dịu dàng một chút, nếu không sẽ không có ai thèm lấy đâu!” Mạnh Lạp trêu cô.

Bùi Mộng Na trừng mắt liếc anh tức giận “Cần anh để ý sao, cũng không phải anh lấy tôi!”

“A.....Xem như tôi chưa nói!” Mạnh Lạp nói.

Bùi Vũ nhìn hai người nói chuyện, cậu kéo cánh tay cô mình nói “Cô, chúng ta có đi hay không? Nếu không đi cháu muốn đi ngủ, bây giờ cháu rất buồn ngủ!”

“Chuyện tốt bị người đàn ông này đảo lộn hết!” Bùi Mộng Na than thở, nhìn cháu mình nói “Cháu đi ngủ đi, cô cũng phải về ngủ bù!”

“Hai người có muốn đi hay không?” Mạnh Lạp nhìn một lớn một nhỏ hỏi.

“Nói nhảm, sao không muốn đi chứ?”

Mạnh Lạp nghe thấy thái độ cô nói chuyện như vậy nhủ mày nói “Đây là thái độ của cô sao?”

Bùi Mộng Na tức giận “A....? Tôi có yêu cầu anh sao?”

Người đàn ông này chẳng những xui xẻo hơn nữa còn rất tự đại, rõ ràng cô không yêu cầu anh ta mà anh ta lại nói như vậy, thật khó chịu!

“Haiz, xem như tôi làm điều thừa, vừa rồi còn muốn đưa người ta đi nhưng bây giờ không cần nữa!” Mạnh Lạp nói xong mở cửa muốn đi ra ngoài!

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy anh ta nói như vậy, vội vàng đóng cửa phòng.....

“A.....” Mạnh Lạp ôm tay mình kêu lên.

Bùi Mộng Na vẫn cầm cái đồ vịn cửa nhìn anh hỏi “Sao vậy?”

Người này thật là kỳ quái, không có việc gì kêu gào làm gì chứ?

“Mau.....Buông ra.....” Mạnh Lạp miễn cưỡng nói.

“Tôi không có kéo thì làm sao buông?” Bùi Mộng Na đứng đó hỏi.

“Tay của tôi.....” Mạnh Lạp cắn răng nói.

“Tôi nói, có chuyện gì với anh vậy? Tôi cũng không có kéo tay anh?”

Bùi Mộng Na thoải mái nhưng Mạnh Lạp đỏ bừng mặt quát cô “Cô nhanh mở cửa ra, tay của tôi bị cô dùng cửa kẹp lại!”

Lúc này Bùi Mộng Na mới hiểu, nhìn ngón tay sưng đỏ của anh, áy náy nói “Thật sự xin lỗi, thật xin lỗi.....”

“Cô thần kinh không ổn định sao?” Mạnh Lạp ôm tay, nhìn cô nói.

“Anh mới thần kinh không ổn định, không có việc gì để tay lên cửa làm gì, còn trách ai chứ?” Bùi Mộng Na hùng hồn trả lời.

Mạnh Lạp nghe lời cô.....thiếu chút nữa học máu “Mẹ kiếp, người phụ nữ này thật là.....”

Bùi Mộng Na chống nạnh nhìn anh “Anh thật sự không có phong độ của đàn ông, tôi giúp anh mở cửa anh còn nói tôi như vậy?”

Mẹ kiếp, người đàn ông này thật sự không nể mặt mà, rõ ràng cô giúp anh ta, anh ta lại mắng cô, xem ra không dạy dỗ anh ta một chút cô chính là một con mèo bệnh rồi!

Nói xong cô giơ chân lên dùng đầu gối hung hăng hướng vào bộ phận quan trọng của anh ta.....

Mạnh Lạp trán mồ hôi đầm đìa che bộ phận quan trọng của mình, cắn răng nghiêng lợi nói “Người phụ nữ này, cô muốn tôi tuyệt tử tuyệt tôn sao.....?”

“Hừ, tuyệt tử tuyệt tôn, đồ gieo họa cho nhân gian!” Bùi Mộng Na đứng đó xem kịch hay.

“Đồ đàn bà hung dữ.....” Mạnh Lạp cắn răng nói.

Bùi Mộng Na trợn mắt nhìn anh ta hỏi “Anh nói tôi là gì? Người đàn bà hung dữ.....”

Mẹ kiếp, người đàn ông này thật sự không muốn sống rồi.....

Cô giơ chân lên, dùng gót giày hung hăng đạp lên mu bàn chân anh ta nói “Xem anh còn xem thường tôi hay không!”

Mạnh Lạp la to, bây giờ anh ta đau muốn chết, không ngờ người phụ nữ này điên rồi, tay chân không đau lắm, chủ yếu là bộ phận quan trọng kia của anh ta, nếu như bị hư sau này làm sao ra ngoài gặp người ta?

“Cô, mông chú có đau không?” Bùi Vũ nhìn hai người hỏi.

“A.....Cái này cháu phải hỏi chú đó chứ?” Bùi Mộng Na trả lời.

Bùi Mộng Na ném vấn đề này cho người đàn ông đang khom người kia!

“Cô, nếu mông chú đau tại sao lại che phía trước?” Bùi Vũ hỏi.

Bùi Mộng Na không ngờ, bây giờ cháu mình lại hỏi nhiều như vậy.

Bùi Vũ nhìn hai người không nói gì, tiếp tục nói những câu làm người ta không kinh ngạc cũng chết người “Cô, cháu nhớ trong phim cổ trang nếu người đàn ông không có cái kia có phải biến thành thái giám không?”

Bùi Mộng Na hoàn toàn bị những lời của cháu làm cho choáng váng, xem ra sau này phải cho thằng bé ít xem ti vi thôi!

Mạnh Lạp nghe thấy thằng bé nói vậy, thật sự bị dọa cho suýt nữa ngất xỉu, cà nhà này thật kỳ lạ!

Bùi Vũ kéo tay cô tiếp tục hỏi “Nếu như thật sự trở thành thái giám, chẳng phải sẽ trở nên éo lá sao, nếu như vậy nói chuyện sẽ rất khó nghe!”

Sau đó nhìn người đàn ông đang khom người ngồi dưới đất nói “Chú, nếu chú thành thái giám, nói chuyện éo lá cháu sẽ sợ!”

“Âm thanh gì vậy, có chuyện gì?” Bùi Tuấn Vũ đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130

Nhìn người đàn ông ngồi chồm hổm trên mặt đất hỏi “Mạnh Lạp, cậu sao vậy?”

Bùi Vũ nhìn thấy ba đi vào nói “Ba, chú này sắp thành thái giám rồi!”

“Cái gì?” Bùi Tuấn Vũ còn tưởng mình nghe nhầm.

Bùi Mộng Na bước nhanh tới, cười nói “Anh, anh đừng nghe Tiểu Vũ nói lung tung.....Mạnh Lạp.....Mạnh Lạp bị đau bụng!”

Mẹ kiếp, nếu để cho anh trai biết là do cô làm, đoán chừng thật sự sẽ cho cô đi Châu Phi!

“Mạnh Lạp, cậu thật sự đau bụng sao?” Bùi Tuấn Vũ không tin hỏi.

Mạnh Lạp ngẩng đầu nhìn bạn mình, lại quay sang nhìn cô gái kia.....

Bùi Mộng Na vội vàng trừng mắt với anh ta, trong lòng cầu nguyện, người đàn ông này đừng ôm thù riêng với cô!!!

Mạnh Lạp nhìn thấy ánh mắt cô nhưng không thèm để ý, anh ta nói “Đúng.....Bụng tôi hơi đau!”

Bùi Tuấn Vũ tò mò nhìn ba người trong phòng hỏi “Sao mọi người lại ở trong phòng Tiểu Vũ?”

Hai lớn một nhỏ đứng tại chỗ không biết phải nói thế nào!

Bùi Tuấn Vũ nhử mày nhìn bọn họ, lạnh giọng nói “Có phải các người có chuyện gì giấu tôi không?”

Bùi Mộng Na cười ngây ngô nói “Đâu.....Làm gì có, anh, anh xem anh ấy đau đến nỗi chảy cả nước mắt!”

Mạnh Lạp thật sự xem thường người phụ nữ này rồi, không ngờ cô ta lại ăn nói như vậy, xem ra sau này không thể xem thường cô ấy!

“Mạnh Lạp, bụng cậu đau sao lại ở trong phòng Tiểu Vũ?” Bùi Tuấn Vũ nhìn bạn hỏi.

“A.....Anh, anh xem đến giờ mở cửa rồi, để em cùng Tiểu Vũ đưa anh ấy tới bệnh viện!” Nói xong vội vàng đỡ người đàn ông đang ngồi trên sàn nhà dậy, bước nhanh ra khỏi phòng!

“A.....Người phụ nữ chết tiệt này, cô có thể nhẹ một chút không, bây giờ tôi đang bị thương!” Mạnh Lạp la lớn.

“Anh không phải đàn ông sao? Vết thương nhỏ như vậy mà kêu thành bộ dáng này, tôi thấy anh thật sự sắp thành thái giám rồi!” Bùi Mộng Na nhìn anh ta nói.

“Không ngờ lòng dạ cô lại ác độc như vậy, xem ra nếu ai cười cô thật sự.....” Mạnh Lạp tức giận nói.

Bùi Mộng Na dùng bàn tay đang đỡ anh ta hung hăng cầm chặt vào, cắn răng nói “Nhớ, sau này không được nói những lời này trước mặt con gái!”

“Cô, sao chúng ta không lên xe? Không phải muốn tới bệnh viện xem chú này có biến thành thái giám hay không?” Bùi Vũ nói.

“Bây giờ cô phải cảm ơn tôi, cô biết không?” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na nhủ mày nhìn anh trả lời “Tại sao tôi phải cảm ơn anh?”

“Nếu như anh trai cô biết là do cô làm cho tôi trở thành thế này, cô nên biết hậu quả thế nào!” Mạnh Lạp nói.

Mạnh Lạp thật sự đau đến muốn khóc cha gọi mẹ nhưng bây giờ anh ta vẫn có thể chịu đựng được, thù này nhất định anh ta phải trả!

Bùi Mộng Na lơ đãng bừa bãi nói “Không ngờ anh lại hẹp hòi như vậy, một chuyện nhỏ như vậy mà cũng để ý, làm sao có thể làm đàn ông chứ?”

“Cô cẩn thận sau này không có ai lấy!” Mạnh Lạp tức giận nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na làm ra dáng vẻ không sao nhìn anh ta nói “Người đàn ông này thật nhiều lời, tôi có lấy chồng hay không thì có liên quan gì đến anh chứ? Lại nói tôi cũng không gả cho anh!”

Nói xong nhìn Bùi Vũ đứng bên cạnh nói “Tiểu Vũ, lên xe, bây giờ chúng ta đi tìm dì!”

“Cô, chúng ta không cùng chú này đi gặp bác sĩ sao? Nếu bạn nhỏ kia của chú bị hư thật, biến thành thái giám sẽ rất thê thảm!” Bùi Vũ nhìn người đàn ông đứng bên cạnh nói.

“Cô xem, cô nói chuyện cũng không bằng một đứa bé!” Mạnh Lạp nói bóng gió.

Bùi Mộng Na liếc anh ta, sau đó nói với cháu mình “Tiểu Vũ, đừng động tới thái giám kia, chúng ta lên xe!”

Nói xong ngồi vào vị trí tài xế!

Bùi Vũ vẫn nhìn người đàn ông kia, sau đó chạy lên xe!

Mạnh Lạp nhìn thấy bọn họ lên xe, khắp khễnh đi tới trước mặt, chặn trước đầu xe, không cho xe đi!

Bùi Mộng Na hạ cửa sổ xe xuống, cô chui đầu ra, nhủ mày hỏi “Rốt cuộc anh muốn thế nào?”

Mạnh Lạp khắp khễnh đi tới gần cửa sổ xe nhìn cô nói “Không ngờ cô thật sự là một người không biết chịu trách nhiệm!”

“Tôi không chịu trách nhiệm thế nào?” Bùi Mộng Na hỏi ngược lại.

“Việc cô làm bây giờ rõ ràng không có trách nhiệm!”

“Mẹ kiếp, sao anh lại lảm nhảm như vậy? Xem ra anh thật sự muốn thành thái giám!” Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta nói.

Mạnh Lạp đi tới vị trí bên cạnh tài xế, trực tiếp mở cửa nói “Tiểu Vũ, cháu ngồi phía sau!”

Bùi Vũ nhìn anh ta lễ phép hỏi “Chú, chú cũng muốn đi sao? Chú không đến bệnh viện sao?”

“Chú không có bệnh tại sao lại phải đến bệnh viện?” Mạnh Lạp nhìn đứa bé trước mặt hỏi.

“Chú, chú sẽ biến thành thái giám sao?”

Mạnh Lạp nghiêng răng hỏi “Ai nói với cháu?”

Bùi Mộng Na ngồi ở vị trí tài xế, che miệng để mình không cười ra tiếng!

Bùi Vũ nhìn anh ta ngây thơ nói “Chú, trong ti vi đều như vậy!”

“Nhớ, sau này ít xem ti vi thôi!”

Bùi Vũ nói “Vâng!” Bùi Vũ gật đầu.

“Xuống xe, ngồi phía sau!” Mạnh Lạp lại nói.

Bùi Vũ đi xuống, mở cửa sau ngồi lên!

Mạnh Lạp ngồi lên vị trí cạnh tài xế, nhìn cô nói “Lái xe!”

“Anh thật là kỳ quái, đây là xe tôi, anh dựa vào cái gì mà ra lệnh cho tôi?” Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta nói.

“Cô phải biết, bộ dáng tôi bây giờ là do cô tạo ra, cho nên cô phải chịu trách nhiệm tất cả những tổn thương của tôi!” Mạnh Lạp nhìn cô kiên định nói.

Mẹ kiếp, cô thật sự gặp phải vô lại rồi, không còn cách nào khác, ai bảo cô gặp phải một tên xui xẻo như vậy, bây giờ cô chỉ có thể tự nhận xui xẻo!

Bùi Mộng Na khởi động xe, chậm rãi rời khỏi phủ tổng thống.....

Bên trong xe thật yên tĩnh, một nam một nữ ngồi trước đều có những tâm sự riêng!

Bùi Tuấn Vũ nhìn bóng dáng ba người đi ra, càng nghĩ càng không đúng, tại sao bọn họ sáng sớm đã xuất hiện trong phòng Tiểu Vũ chứ?

Chẳng lẽ bọn họ có chuyện gì giấu anh sao?

Anh đi ra khỏi phòng Tiểu Vũ.....

“Tổng thống, hôm nay anh phải đi phỏng vấn, đã đến giờ, khi nào có thể lên đường?” Đường Vũ cung kính hỏi.

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta hỏi “Xe đâu?”

“Xe đang đợi dưới lầu!” Đường Vũ trả lời.

“Bây giờ lên đường!” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta lạnh lùng nói, sau đó đi xuống dưới.

Ngồi lên xe, anh lấy điện thoại ra ấn số “Alo.....? Đang ở đâu?”

Bùi Mộng Na vừa nhìn thấy tên hiện trên màn hình là anh trai, cô buồn bực ấn nút nghe, cẩn thận hỏi “Anh, có chuyện gì không?”

“Em đang ở đâu, bây giờ lập tức đến nhà Lôi Ti!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

“Anh, bây giờ em thực sự có việc, có thể dời lại không?” Bùi Mộng Na thương lượng.

“Không được, hôm nay phải đi!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Anh, bây giờ em thật sự đưa bạn anh đến bệnh viện, nếu anh không muốn nhìn thấy bạn anh trẻ như vậy mà đã rời khỏi cuộc sống này thì anh đừng bắt em đến nhà mẹ vợ anh!”

Người đàn ông ngồi bên cạnh cô nghe thấy vậy, tròn to hai mắt, dùng tay chỉ vào mình.....

“Anh, nếu không còn chuyện gì thì em cúp máy!” Nói xong, Bùi Mộng Na nhanh chóng cúp máy.

Mạnh Lạp tức giận nhìn cô nói “Sao cô lại ác độc như vậy, cô lại rửa tội chết sớm!”

“Haiz, đó là tôi nói với anh tôi, bây giờ không phải anh vẫn còn khỏe mạnh đây sao?” Bùi Mộng Na làm như không có gì nói.

Bùi Vũ nhìn thấy cô mình cúp máy, cơ thể hơi nghiêng về phía trước hỏi “Cô, ba gọi điện thoại sao?”

“Ừ!” Bùi Mộng Na nhẹ nhàng nói, sau đó hỏi “Tiểu Vũ, cháu khẳng định đi Lôi Ti ở Duyên Hải sao?”

“Vâng!” Bùi Vũ gật đầu khẳng định.

Mạnh Lạp nhíu mày nhìn một lớn một nhỏ nói “Cô có thể chuyên tâm lái xe được không?”

Bùi Mộng Na lơ đãng, bĩu môi nói “Sao tôi không chuyên tâm lái xe chứ?”

“Cô vừa lái xe vừa quay đầu nói chuyện? Bây giờ tôi còn trẻ, vẫn chơi chưa đã, tôi không muốn chết sớm!” Mạnh Lạp nói.

“Stop!” Bùi Mộng Na bĩu môi nói “Không phải anh không yên tâm sao? Nếu anh không lái xe thì đừng nói nhiều!”

Mạnh Lạp thật sự hết ý kiến, trời sinh người phụ nữ này là để đối đầu với anh ta sao?

“Anh quan tâm tôi tôi làm gì? Bây giờ anh đã là thái giám, đừng để người khác biết nếu không sẽ mất mặt!” Bùi Mộng Na nhìn anh ta nói.

Mạnh Lạp thật sự xem thường miệng lưỡi của cô rồi, đúng là đen như chó!

“Tôi không thể trở thành thái giám cô có biết không?” Mạnh Lạp hỏi ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131

Bùi Mộng Na nhú mày nhìn anh ta “Vậy còn phải hỏi sao? Anh ở trong phòng Tiểu Vũ đau như vậy không cần nghĩ cũng biết!”

“Nếu cô muốn biết tôi có phải thái giám hay không vậy chúng ta tìm một chỗ thử xem?” Mạnh Lạp nhìn cô cười tà nói.

“Anh.....” Bùi Mộng Na tức giận, khuôn mặt đỏ bừng “Anh là đồ lưu manh, nếu anh biến thành thái giám, tôi sẽ đi mua pháo hoa ăn mừng!”

“Cô lo lái xe đi!” Mạnh Lạp nắm chặt cánh cửa la lên.

Bùi Mộng Na nhú mày cho xe dừng lại, quay sang vị trí bên cạnh, chống nạnh nhìn anh ta “Tại sao anh lại như vậy?”

Anh ta thở phào nhẹ nhõm, nhìn cô nói “Cô có biết lái xe không? Cô biết rõ phía trước có xe vậy mà vẫn đâm tới, cô không sợ tông vào đuôi xe sao?”

“Nếu như anh không yên tâm vậy anh tự mình lái đi!” Bùi Mộng Na nhìn anh ta nói.

Mạnh Lạp tức giận chuẩn bị bước xuống, kết quả vừa nhấc chân, khuôn mặt anh tuần liền nhú lại “Mẹ kiếp, cô thật độc ác, chân tôi bây giờ còn rất đau!”

“Vậy ý anh là anh không thể lái?”

Mạnh Lạp nhìn cô tức giận trả lời “Đúng, đều tại cô!”

“Anh đừng có bịa lý do, không biết lái thì nói không biết lái, đừng lấy cớ như vậy!” Bùi Mộng Na nói xong quay về vị trí cũ, khởi động xe chạy đi.

Xe đi về phía Duyên Hải, quãng đường này Bùi Vũ cùng Mạnh Lạp hoảng sợ vượt qua.....

“Cô, cô có thể lái xe ổn định một chút được không?” Bùi Vũ ngồi ở sau nói.

Bùi Mộng Na quay đầu nhìn cậu bé nói “Tiểu Vũ, cô đã cố gắng hết sức rồi,

cháu đừng trách cô như vậy!”

“A.....” Mạnh Lạp ngồi bên cạnh la to.

“Anh sao vậy?” Bùi Mộng Na tức giận hỏi.

Mạnh Lạp sắc mặt trắng bệch nhìn cô “Sao cô lái xe mà nhìn ra phía sau? Cô có biết vừa rồi thiếu chút nữa.....”

“Anh có thể im miệng anh lại không?” Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta nói.

Bùi Tuấn Vũ nghe âm thanh “tút tut tut” trong điện thoại, anh cúp máy, xem ra không thể mong đợi Mộng Na đi thăm mẹ Lôi Ti, chuyện đã xảy ra lâu như vậy, xem ra anh phải tự mình đi một chuyến!

“Đường Vũ, bây giờ chuẩn bị máy bay, đi tới nhà Lôi Ti!” Bùi Tuấn Vũ nói với Đường Vũ đang ngồi cạnh tài xế.

Đường Vũ xoay người nhìn anh cung kính trả lời “Tổng thống, thời gian chúng ta phỏng vấn sắp đến rồi?”

Bùi Tuấn Vũ nghe anh ta nói thế, giọng cô tay liếc nhìn, nhú mày nói “Vẫn còn một ít thời gian, bây giờ chúng ta đi!”

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ trả lời!

“Xe chạy thẳng đến sân bay!

Bùi Tuấn Vũ xuống xe, đi thẳng lên máy bay “Đường Vũ, nói vị trí nhà Lôi Ti cho phi công!” Nói xong, đi vào cabin.

Đường Vũ nghe thấy tổng thống nói liền đi tới khoang lái nói với phi công.....

Khi anh ta từ khoang lái đi ra, nhìn thấy tổng thống đang nhắm mắt giả vờ ngủ, anh ta đi tới nhẹ giọng nói “Tổng thống.....”

Bùi Tuấn Vũ từ từ mở mắt nói “Có chuyện gì?”

“Tổng thống, chuyện của phu nhân nổi bật như vậy, anh đi thế này tôi cảm thấy không tốt lắm!” Đường Vũ cung kính nói.

Bùi Tuấn Vũ ngược mắt nhìn anh ta nói “Tôi biết rồi!”

“Tổng thống, vậy sao anh còn muốn đi?” Đường Vũ hỏi.

Anh ta thật sự không hiểu bây giờ tổng thống đang nghĩ gì, biết rõ như vậy vì sao còn làm chứ?

Bùi Tuấn Vũ biết thư ký của mình đang nghĩ gì, anh cố ý muốn tới đó để cho người nhà cô công đạo.

Dù sao một người vô tội bị anh ta kéo vào, bây giờ không còn sống nữa, anh là một người đàn ông, còn là một người quản lý cả một đất nước, anh nhất định phải cho người nhà cô một công đạo!

Nhưng mà nếu nhìn thấy người nhà cô thì anh phải nói thế nào đây?

Đỗ Lôi Ti làm việc ở đây mấy ngày, mỗi ngày đều dậy rất sớm, đi tới khu núi bên cạnh hít thở không khí trong lành.....

Cô sờ bụng mình thì thầm “Bảo bối, con xem phong cảnh ở đây thật đẹp, chờ con ra đời, mẹ nhất định sẽ dẫn con đến đây!”

Cô đứng trên núi nhìn một lúc lâu, cô ngồi trên một tảng đá nhìn hoa cỏ, khiến cho cô nhớ lại phong cảnh trong phủ tổng thống.....

Phủ tổng thống nơi có người đàn ông mà cô vừa yêu vừa hận, bây giờ cô không quên được?

Anh có nhớ đến cô hay không?

Hay là anh đang sống hạnh phúc cùng với mẹ Tiểu Vũ?

Bóng dáng của anh chiếm hết toàn bộ não cùng tim cô, cô đến đây muốn cố gắng quên đi người đàn ông đã từng làm cô tổn thương.....

Nhưng dù cô có cố gắng thế nào cũng không làm được, cô rất muốn gạt bóng dáng anh ra khỏi đầu.....

Nghĩ tới đây cô cảm thấy hơi mất mát, không biết bây giờ mẹ cùng em trai thế nào, cô thật sự muốn quay về.....

Nhưng mà bây giờ cô thật sự không thể quay về, có nhà nhưng không thể quay về cảm giác thật khó chịu.....

Lúc Bùi Mộng Na lái xe, điện thoại chợt vang lên, Mạnh Lạp lập tức gạt điện thoại.....

“Anh làm gì vậy?” Bùi Mộng Na nhíu mày hỏi.

Mạnh Lạp chỉ điện thoại nói “Chúng tôi còn muốn sống, cho nên tôi giúp cô nghe máy!”

Nói xong, anh ta liền ấn nút nghe, lưu manh hỏi “Anh là ai?”

“Anh là ai?” Đầu dây bên kia một người đàn ông hỏi lại.

“Anh quan tâm tôi là ai làm gì, anh tìm ai?” Mạnh Lạp hỏi lại.

“Đề Mộng Na nghe máy!” Đầu dây bên kia người đàn ông lạnh giọng nói.

Mạnh Lạp chưa từng thấy ai như vậy, rõ ràng là anh ta gọi điện thoại, giọng nói lại không thân thiện như vậy, vậy anh ta liền không để người đàn ông kia nghe máy nữa.

Bùi Mộng Na một tay lái xe, một tay đuổi ra cướp điện thoại, tức giận nói “Tại sao anh lại như vậy chứ? Tại sao lại nghe điện thoại của tôi?”

Mạnh Lạp ngồi bên cạnh tránh né “Cô đừng giật nữa, như vậy rất nguy hiểm, chúng ta vẫn còn ngồi trong xe đấy? Chẳng lẽ cô thật sự muốn chúng ta hai lớn một nhỏ chết như vậy sao?”

“Anh biết vậy sao còn giành với tôi? Nhanh trả điện thoại cho tôi!” Bùi Mộng Na tức giận la.

Mạnh Lạp nhìn thấy màn hình đen thui, lúc này mới trả lại cho cô “Trả cô, cô thật là vô dụng, không phải chỉ là một cuộc điện thoại thôi sao, sao phải như vậy?”

Bùi Mộng Na cầm điện thoại nhìn thấy cuộc gọi đã kết thúc, tức giận hét to “Anh thật là đáng ghét!”

“Thôi đi, không phải chỉ là một cuộc điện thoại sao? Sao phải tức giận vậy chứ?” Mạnh Lạp nói.

Bùi Mộng Na cắn răng nghiêng lợi nhìn anh ta, mở lịch sử cuộc gọi, vừa nhìn thấy tên là người đàn ông mà mình thích, tức giận quát to “Anh biết cái gì chứ? Đó là người đàn ông mà tôi thích, sao anh có thể tùy tiện cúp máy như vậy?”

Mạnh Lạp nghe cô nói vậy, cười lớn “Không ngờ cô mà cũng có người để thích, thật là kỳ tích, cô cũng đừng trách tôi đã kích cô, tính cách cô như đàn ông ăn nói ác độc, đã mạn như vậy chắc chắn anh ta sẽ không thích cô!”

“Anh nói cái gì? Anh nói lại xem?” Bùi Mộng Na dừng xe, cắn răng nghiêng lợi nhìn anh ta hỏi.

“Tôi không nói!” Mạnh Lạp vô lại nói.

“Anh lặp lại lần nữa xem!” Bùi Mộng Na trừng mắt nhìn anh ta.

“Haiz, cô còn muốn nói đến khi nào nữa, trời sắp tối rồi!” Mạnh Lạp nói xong đưa tay chỉ ra bên ngoài xe.

Bùi Mộng Na cũng không để ý tới lời anh ta nói, trực tiếp kéo cánh tay anh ta, hung hăng cắn.... ...

“A.....” Mạnh Lạp nhú mày kêu.

Mẹ kiếp, người phụ nữ này thật ác độc, càng ngày cô ta càng bắt nạt anh ta nhiều hơn.....

Bùi Mộng Na buông lỏng cánh tay anh ta, nhìn anh ta nói “Sau này đừng đắc tội với con gái!”

Mạnh Lạp xoa cánh tay mình, nhú mày nhìn cô nói “Cô tuổi chó à?”

“Anh mới tuổi chó, cả nhà anh đều là chó!” Bùi Mộng Na tức giận trả lời.

Bùi Vũ nhìn hai người ngồi trước mặt, thật sự cảm thấy không khác mình là mấy “Cô, trời sắp tối rồi, chúng ta có đi nữa hay không?”

“Gấp cái gì, cháu không thấy người đàn ông này đang bắt nạt cô sao?” Bùi Mộng Na quay đầu nói.

“Cô, đi nhanh một chút, cháu thật sự rất buồn ngủ!” Bùi Vũ nói.

Bùi Mộng Na khởi động xe lại đi về phía Duyên Hải.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên máy bay, trong lòng hết sức thấp thỏm, anh không biết phải giải thích với mẹ cô thế nào, dù sao người ta nuôi con gái lớn, cứ như vậy mất đi.....

Máy bay hạ xuống hòn đảo nhỏ!

Bùi Tuấn Vũ bước chân nặng nề đi về phía nhà Đỗ Lôi Ti.....

“Tổng thống, anh cứ như vậy đi có nguy hiểm quá không?” Đường Vũ lo lắng hỏi.

Bùi Tuấn Vũ dừng bước, lạnh lùng nhìn anh ta “Có thể có nguy hiểm gì chứ?”

“Tôi lo lắng người nhà của phu nhân.....” Đường Vũ nói.

Bùi Tuấn Vũ chậm rãi bước đi về phía trước, vừa đi vừa nói “Dù có nguy hiểm tôi cũng muốn đi, tôi muốn cho người nhà cô ấy một công đạo!”

Đường Vũ nhìn theo bóng dáng đã đi xa, nhanh chóng đi theo sau lưng tổng thống.....

Một đoạn đường ngắn nhưng đối với Bùi Tuấn Vũ lại là một quãng đường dài.....

Anh dừng lại trước một ngôi nhà nhỏ.....

Bùi Tuấn Vũ gõ tay gõ cửa “Cốc cốc cốc.....”

“Ai vậy.....?” Trong sân một chàng trai vừa đi tới vừa hỏi.

Lúc chàng trai mở cửa liền sợ ngây người.....

Trong nháy mắt chàng trai hồi phục tinh thần, lạnh giọng hỏi “Sao anh lại tới đây?”

Đường Vũ cảm thấy chàng trai nói với giọng hung hăng, liền nói “Sao cậu lại nói chuyện với tổng thống như vậy?”

Chàng trai đứng trong sân nhìn anh ta trả lời “Vậy tôi phải nói thế nào?”

Sau đó nhìn tổng thống đứng trước mặt hỏi “Tổng thống thì sao? Tổng thống có gì đặc biệt hơn người chứ?”

“Cậu là ai?” Bùi Tuấn Vũ nhìn chàng trai hỏi.

“Anh quay về đi, tôi cùng mẹ tôi không hoan nghênh anh tới đây!” Nói xong chuẩn bị đóng cửa.

Đường Vũ nhanh chóng đưa tay ra ngăn lại nói “Chúng tôi là khách có cần phải đối xử như vậy không?”

“Tiểu Lỗi, ai vậy? Sao mở cửa mà lâu như vậy?” Lý Ái Hoa nói xong liền đi ra.

“Mẹ, không có gì, tìm nhầm người!” Đỗ Lỗi quay đầu nói với mẹ.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy người phụ nữ trung niên liền lễ phép nói “Bác gái, là cháu, cháu là.....

Lý Ái Hoa đi tới cửa nhìn thấy ngoài cửa dần có nhiều người vây quanh, bà khẽ nói “Vào nhà rồi hãy nói!” Nói xong xoay người đi vào nhà.

Đỗ Lỗi không cam lòng mở cửa, bỏ lại mấy người kia ngoài sân đi vào trong nhà!

“Tổng thống, hay là chúng ra quay về?” Đường Vũ khuyên.

Bùi Tuấn Vũ không để ý tới lời anh ta nói, đi theo bóng dáng chàng trai kia vào.....

Khi anh vào trong nhà nhìn thấy người phụ nữ trung niên sắc mặt tái nhợt ngồi trên ghế sa lon, anh chậm rãi bước tới nói “Mẹ.....”

“Đừng ở đó nói lung tung, anh là mẹ anh?” Đỗ Lỗi tức giận nhìn anh nói.

Người phụ nữ trung niên khẽ nói “Tiểu Lỗi, nói chuyện với khách phải lễ phép một chút!”

“Mẹ, sao con có thể lễ phép chứ? Chị vì anh ta mà.....” Đỗ Lỗi tức giận nói.

“Xem ra hai người đã biết chuyện?” Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người trước mặt nói.

Đỗ Lỗi hung hăng liếc nhìn anh, không nể tình nói “Chẳng phải anh đang nói nhầm sao? Anh là nhân vật thế nào ai còn không biết?”

“Tiểu Lỗi, không được nói chuyện với khách như vậy!” Lý Ái Hoa mắng con trai.

Đỗ Lỗi tức giận lập tức xoay về phòng mình!

“Tổng thống, cậu tới đây có chuyện gì không?” Lý Ái Hoa hỏi.

“Mẹ, con tới đây là muốn xin lỗi, con.....” Bùi Tuấn Vũ xin lỗi.

Lý Ái Hoa cắt ngang lời anh “Tổng thống, cậu không cần phải xin lỗi tôi, tôi chỉ là một công dân, cậu xin lỗi tôi như vậy, tôi không nhận được, còn nữa, chuyện liên quan đến con gái tôi đến đây là chấm dứt, cậu rất bận tôi không tiện!”

“Mẹ, con có thể đến phòng Lô Ti xem một chút được không?” Bùi Tuấn Vũ nhìn bà chân thành nói.

“Xem nhanh rồi đi, tôi không muốn người khác nhìn thấy cậu ở đây!” Lý Ái Hoa nói xong đi về phía căn phòng của con gái.

Bùi Tuấn Vũ đi theo phía sau bà, đi vào phòng Đỗ Lô Ti.....

Khi anh đi vào phòng, nhìn thấy trên mặt tủ để một tấm hình trắng đen, cô gái trong tấm ảnh cười rất vui.....

Cũn bởi vì anh một người trẻ tuổi như vậy đã đoán mệnh, bây giờ anh tự trách bản thân.....

Anh mắt mát nhìn cả căn phòng, vừa nhìn về phía hình.....

“Tổng thống, đã đến giờ, bây giờ chúng ta phải lập tức lên đường!” Đường Vũ đứng một bên nhỏ giọng nói.

“Tổng thống cậu cũng đã nhìn rồi, mời đi cho!” Lý Ái Hoa đuổi khách.

Bùi Tuấn Vũ nhìn người phụ nữ trước mặt, khẽ nói “Mẹ, con sẽ quay lại thăm mẹ!”

“Không cần, con gái tôi đã không còn, tôi không muốn nhìn thấy cậu!” Lý Ái Hoa không nể tình nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn bà, không thể làm gì khác hơn là xoay người rời khỏi căn phòng này.....

Bùi Mộng Na lái xe chạy cả ngày vẫn không thể tìm được nơi mà Bùi Vũ nói, cô dừng xe quay đầu hỏi “Tiểu Vũ, rốt cuộc cháu có nhớ hay không?”

Bùi Vũ dụi mắt nhìn ra ngoài cửa sổ “Cô, ở gần đây thôi!”

Bùi Mộng Na bất chấp tất cả, đạp chân ga, xe lập tức lao ra ngoài.....

“A.....Cô lái xe kiểu gì vậy? Tôi ngồi trong xe cô sắp giảm mất mười năm tuổi thọ rồi!” Mạnh Lạp kêu la.

Bùi Mộng Na không thêm để ý anh ta, đạp chân ga tốc độ tăng dần.....

Một tiếng sau rốt cuộc xe cũng dừng trước cửa nhà trẻ!

Đỗ Lôi Ti ngồi trong sân nhìn thấy xe dừng lại, cô từ trên ghế đứng dậy, bởi vì trời tối, cô không nhìn thấy rõ người ngồi trong xe, cô đi tới, muốn nhìn cho rõ.....

Mạnh Lạp thấy xe dừng lại, vội vàng mở cửa xe, không để ý tới chân đau, nhanh chóng xuống xe, đứng ngoài cổng trường nôn....

Bùi Mộng Na tắt máy, đi xuống xe nói “Anh thật vô dụng, một người đàn ông lại say xe, xem ra nhà thật sự không khác gì thái giám!”

Bùi Vũ ở sau xe đi xuống, ánh mắt nhìn thấy cô gái đứng ở phía xa gọi “Dì.....”

Bùi Mộng Na nhìn về phía cháu mình gọi, cô đi tới, nhìn thấy cô gái đứng đó, bụng cô hơi nhô lên “Chị dâu.....”

Đỗ Lôi Ti sững sờ, sao bọn họ lại tìm được nơi này?

Chẳng lẽ là Tiểu Vũ nói ra?

Cô theo bản năng xoay người muốn chạy đi.....

“Chị dâu, sao chị lại phải tránh?” Bùi Mộng Na giữ cánh tay cô nói.

“Dì, Tiểu Vũ biết sai rồi, không giúp dì giữ bí mật!” Bùi Vũ giọng nói càng ngày càng nhỏ!

Mạnh Lạp đứng ngoài cổng trường, ói như điên một lúc, mệt là, khắp khềnh đi vào, oán giận nói “Người phụ nữ này, có phải cô điên rồi hay không, lái xe nhanh như vậy?”

“Anh mới bị trâu điên đá áy? Anh là đàn ông mà thật vô dụng, như vậy mà cũng say xe!” Bùi Mộng Na nhìn anh ta nói.

Đỗ Lôi Ti tò mò nhìn hai người hỏi “Anh có phải là người đã thiết kế áo cưới cho tôi không.....?”

Mạnh Lạp nhìn người phụ nữ trước mặt, anh thấy cô không giống trước nói “Tôi chính là người giúp cô thiết kế áo cưới!”

“Chị dâu, chị đừng để ý tới tên thái giám đó, bây giờ em có rất nhiều điều muốn hỏi chị!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

“Mọi người vào trong rồi hãy nói, đừng đứng bên ngoài!” Đỗ Lôi Ti nói xong, đưa bọn họ vào trong.

Viện trưởng nghe thấy bên ngoài có tiếng nói, từ trong phòng ngủ đi ra, nhìn thấy một nhóm người hỏi “Lôi Ti, đây là.....?”

“Bà, bà.....” Bùi Vũ gọi.

“Tiểu Vũ, sao cháu lại quay lại? Bà thật sự rất nhớ cháu.....” Viện trưởng ôm cậu bé nói.

“Dì, đây là bạn cháu, chúng cháu có chuyện cần nói, cháu quay về phòng trước!” Đỗ Lôi Ti nhìn bà nói.

“Được, vậy mọi người vào trong đi, ta đi pha trà!” Nói xong dất Tiểu Vũ đi ra.

Đỗ Lôi Ti đi vào phòng mình, mở đèn nói “Hai người ngồi đi!”

Hai người sau lưng cô đi vào phòng ngủ, nhìn quanh bốn phía, nhúm mày hỏi “Chị dâu, chị ở đây sao?”

“Phu nhân, hoàn cảnh ở đây thật sự hơi hẹp!” Mạnh Lạp vừa nhìn vừa nói.

Đỗ Lôi Ti nhún vai nhìn hai người trước mặt nói “Tôi cảm thấy cũng được, tôi vốn thuộc về nơi này!”

“Chị dâu, thật xin lỗi, em vừa mới nói vậy!” Bùi Mộng Na xin lỗi.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười nói “Không có gì, em không cần xin lỗi bởi vì em căn bản chưa bao giờ trải qua hoàn cảnh thế này, người khác sẽ hiểu!”

“Chị dâu, sao chị muốn tránh em?” Bùi Mộng Na nhún mày hỏi.

“Mộng Na, chị quyết định rồi đi cho nên chị không muốn nhìn thấy hay nghe thấy bất cứ những chuyện liên quan đến trước kia!” Đỗ Lôi Ti nói thẳng.

“Haiz, nếu là tôi gặp phải tình huống như vậy tôi cũng sẽ rời đi!” Mạnh Lạp ở bên cạnh nói.

Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta, không vui nói “Ồ đây thái giám làm gì có phần nói chuyện, phụ nữ chúng tôi nói chuyện, thái giám như anh tốt nhất không nên chen vào, biết không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133

Đỗ Lôi Ti không nhịn được cười “Mộng Na, nói chuyện với em thật là vui!”

Bùi Mộng Na nói “Đừng nói nữa, gặp anh ta em mới biết thế nào là xui xẻo!”

“Sao cô lại nói như vậy? Cô mới xui xẻo, cô bây giờ nhìn rất giống đàn ông!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn hai người nói chuyện, thật không ngờ chỉ một thời gian ngắn không gặp, hai người kia thay đổi rất nhiều!

Bùi Mộng Na không để ý tới anh nhìn Lôi Ti bụng đã hơi nhô lên nói “Lôi Ti, sao chị lại tới nơi vắng vẻ này?”

Cửa phòng mở ra, viện trưởng bước đi vào, hiền lành nói “Chúng tôi ở nông thôn, chỉ có nước trà, mọi người đừng để ý!”

Bùi Vũ đi theo viện trưởng nói “Dì, sao bụng của dì lại to lên vậy? Khuôn mặt gì có nhét gì vào sao?”

Mấy người lớn nháy mắt tới sầm mặt.....

“Mọi người từ từ trò chuyện, ta đưa Tiểu Vũ ra ngoài!” Nói xong dắt Bùi Vũ đi ra ngoài.

.....

.....

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy cháu mình nói, vội vàng hỏi “Chị dâu, chị có thai mấy tháng rồi?”

Làm sao bọn họ biết cô mang thai?

Không được, không thể để cho bọn họ biết, nếu không sẽ rất phiền toái!

“Không có.....Không có mang thai, mọi người nhầm rồi, nhìn lầm rồi.....” Đỗ Lôi Ti giả bộ ngớ ngẩn.

Bùi Mộng Na nhìn xuống bụng cô ý tứ đã rất rõ ràng!

“Ha ha.....Em nói gì vậy?” Đỗ Lôi Ti cười khúc khích, dùng tay chỉ lên bụng mình nói “Gần đây chị ăn hơi nhiều, lại hay ngồi nên bụng hơi to!”

“Phụt, chị cho rằng chị nói như vậy em liền tin sao? Em đã sớm biết rồi!” Bùi Mộng Na nói.

Mạnh Lạp mở to hai mắt, không dám tin nhìn cô gái bên cạnh nói “Sao tôi không biết? Sao cô không nói với tôi?”

“Mẹ kiếp, anh giống như ông giám tại sao lại phải nói với anh? Anh thật sự giống gà mẹ rồi, còn muốn biết gì nữa!” Bùi Mộng Na nhìn anh ta nói.

Mạnh Lạp quyết định không làm mình mất mặt, quay đầu nhìn người phụ nữ đối diện mình “Lôi Ti, cô mang thai thật sao?”

Đỗ Lôi Ti thấy thật sự không thể lừa được, gật đầu đồng ý, xem như cho anh ta biết đáp án!

“Chị dâu, chị quyết định ở lại đây sao?” Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti cúi đầu sau đó chậm rãi ngẩng đầu nhìn cô nói “Mộng Na, chị cảm thấy ở đây rất tốt, cũng rất thích hợp với chị, hơn nữa các bé ở đây rất đáng yêu!”

“Chị dâu, chị cảm thấy chị thích hợp ở đây sao? Chị tới đây chỉ là để trốn tránh trách nhiệm, chị biết không?” Bùi Mộng Na lại nhìn cô nói “Lại nói, xem như chị thích hợp ở đây nhưng mà con chị thì sao? Con chị thích hợp ở đây sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy cô ấy nói vậy chậm rãi cúi đầu, bàn tay nhẹ nhàng sờ bụng, trên thế giới này có người mẹ nào mà không hy vọng con mình được sinh ra trong hoàn cảnh tốt chứ?

Nhưng tình huống của cô bây giờ không cho phép cô làm như vậy, cô không muốn những tin tức kia làm ảnh hưởng đến đứa bé, cho nên, cô phải ở đây, cho con cô một cuộc sống yên bình!

“Mộng Na, em không cần khuyên chị, chị đã quyết định rồi!” Đỗ Lôi Ti dùng ánh mắt kiên định nhìn cô ấy nói.

Bùi Mộng Na nhìn thấy ánh mắt cô, biết cô đã có quyết định nhưng mà cô phải nghĩ cách kéo người quay về, lại nói nếu như chị ấy không về, vậy thì cô đã uổng phí công sức rồi.....

“Lôi Ti, chị không còn thích anh em sao?” Bùi Mộng Na lo lắng hỏi.

Đỗ Lôi Ti nghe cô ấy nói, ánh mắt dần mờ đi, yêu cùng không yêu thì sao chứ?

Yêu, từ này đã bị cô chôn sâu trong lòng, không để cho mình nhớ lại những chuyện trước kia.....!

Không yêu, cô cố gắng quên đi người đàn ông kia, cô tự nói với mình, không cần yêu, bây giờ cả người đã đầy thương tích còn chưa đủ sao?

Nhưng mà, mặc kệ cô tự nói với mình thế nào đều không có tác dụng, bởi vì anh đã khắc sâu trong lòng cô.....

“Mộng Na, em cảm thấy đối với chị bây giờ yêu còn tác dụng sao? Trong mắt chị, tình yêu của chị trong lòng anh trai em không đáng một xu?” Đỗ Lôi Ti mất mát nói.

“Lôi Ti, chị biết không? Về mặt chị bây giờ đang nói cho em biết, chị vẫn còn yêu anh trai em!” Bùi Mộng Na khẳng định.

Mạnh Lạp không thể nhìn nổi, hai người phụ nữ này chỉ vây quanh một đề tài duy nhất không chuyển, căn bản không nói vào vấn đề chính, xem ra phụ nữ thật là.....

“Haiz, phụ nữ thật làm người ta nhức đầu, cô nói vào vấn đề chính đi!” Mạnh Lạp nhảm chán nói.

Bùi Mộng Na quay đầu nhìn anh ta, tức giận gờ tay, hung hăng nhéo lỗ tai anh ta, cau kinh nói “Anh có phải đàn ông không? Suốt ngày gọi tôi là đàn ông? Có phải bây giờ anh rảnh quá rồi không? Nếu như anh rảnh quá thì anh ra ngoài chơi đi!”

Đỗ Lôi Ti cười nhìn đôi oan gia trước mặt nói “Nếu hai người ở chung với nhau sẽ rất thú vị!”

“Ai muốn ở chung với thái giám chứ?”

“Ai muốn cùng một người phụ nữ có tính cách như đàn ông này chứ?”

Hai người đồng thanh nói!

“Ha ha ha.....” Đỗ Lôi Ti cười, dùng ánh mắt mập mờ nhìn hai người “Hai người thật ăn ý?”

“Ăn ý gì chứ?” Bùi Mộng Na nói.

Mạnh Lạp bĩu môi, nhìn cô từ trên xuống dưới, sau đó nói “Cô không hổ là người nhà Tiểu Vũ, sáng nay Tiểu Vũ cũng nói vậy.

“Cái gì? Tiểu Vũ cũng nói vậy?” Đỗ Lôi Ti không xác định hỏi.

“Đúng!” Bùi Mộng Na bắt đầu đi gạt đầu.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy hai người ngồi đối diện vẻ mặt đều giống nhau, Tiểu Vũ cũng thấy như vậy, xem ra bọn họ thật sự có tướng vợ chồng!

“Chị dâu, chị đừng nói chuyện của em với tên thái giám kia nữa, bọn em tới đây chủ yếu là vì chị!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti giả bộ hồ đồ “Chị có chuyện gì, bây giờ chị rất tốt, hai người cũng nhìn thấy, bây giờ có thể về rồi, nhưng mà không được nói cho bất kỳ ai khác biết về nơi này, biết không?”

Mạnh Lạp ngồi bên cạnh than thở “Thật sự không ngờ lòng dạ đàn bà độc ác như vậy, chúng tôi ngồi xe cả ngày, tôi còn ỏi trở thành bộ dạng kia, cứ như vậy đuổi chúng tôi về?”

“A.....Hai người lái xe cả ngày tới đây sao?” Đỗ Lôi Ti không tin hỏi.

Mạnh Lạp dùng giọng thâm nói “Đừng nói nữa, cô ấy căn bản không biết lái xe, cả đoạn đường chúng tôi giống như ngồi trong xe đua tốc độ cao, đừng nói nữa!”

“Sao anh lại vô dụng như vậy chứ?” Bùi Mộng Na nhìn anh ta nói.

“Hai người đừng cãi nhau nữa, hai người muốn ăn gì, tôi sẽ giúp hai người nấu, ở đây là nông thôn cũng không có gì ngon!” Đỗ Lôi Ti nhìn hai người đang cãi nhau nói.

Bùi Mộng Na dùng ánh mắt hoài nghi nhìn cô, yếu ớt hỏi “Lôi Ti, chị biết nấu cơm sao?”

Đỗ Lôi Ti đứng đó nhìn cô “Bây giờ em đang chất vấn năng lực nấu cơm của chị sao?”

Bùi Mộng Na trong lòng lén đổ mồ hôi lạnh, năng lực nấu cơm của cô ấy thật sự có vấn đề nhưng cô cũng chỉ có thể thầm nghĩ trong lòng, chuyện bây giờ còn chưa hoàn thành, cô không muốn bị đuổi về sớm như vậy.

“Chị dâu, nếu chị muốn nấu cơm thì chỉ cần chuẩn bị cho tên thái giám kia thôi, em không ăn!” Bùi Mộng Na vội vàng nói, cô không muốn bị ngộ độc thức ăn.

Mạnh Lạp cảm thấy cô gái này hơi khả nghi nhưng không nói ra được là cảm giác gì, anh ta chỉ nói “Tại sao cô không ăn?”

Bùi Mộng Na giả bộ cười nói “Không có.....Không có gì. Tôi không đói.....”

“Dừng.....” Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh ta nói “Tôi nấu mì với trứng cho anh được không?”

Mạnh Lạp vội vàng gật đầu “Có thể, có thể, bây giờ tôi rất đói bụng!”

Bùi Mộng Na nhìn anh ta cười nói “Lát nữa chị dâu bung mì lên, anh cứ từ từ thưởng thức!”

Mạnh Lạp dùng ánh mắt hoài nghi nhìn cô hỏi “Cô có ý gì?”

“Lát nữa anh sẽ biết!” Bùi Mộng Na cười nói.

Mạnh Lạp thực sự buồn bực, tại sao cô ấy lại nói như vậy? Chẳng lẽ có chuyện gì anh không biết sao?

Bùi Mộng Na thầm cười trong lòng, bây giờ cô thật sự muốn nhìn thấy dáng vẻ lúc ăn cơm của anh ta, nhất định sẽ rất buồn cười.....

Ha ha ha.....

Mạnh Lạp nhìn nét mặt cô cười như không cười “A.....Sao cô lại cười giống sấm vậy chứ?”

“Mẹ kiếp, anh mới là sấm ấy? Cả nhà anh đều là sấm!” Bùi Mộng Na tức giận nói.

Đỗ Lôi Ti đi vào phòng bếp, cầm cà chua nhìn xung quanh, cái này phải làm thế nào?

Mặc kệ, dù sao rửa đã rồi tính.....

Cầm cà chua đặt lên thớt, tay cầm dao, nhắm mắt hung hăng chém lên cà chua.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134

Vừa nhìn cà chua vừa la to “A.....Không cần.....”

Đỗ Lôi Ti đâm xuống nhưng không chém trúng cà chua, ngược lại đâm sâu vào trong thớt không thể nào lấy ra được.

Cô ngậy người!!

Chẳng lẽ món ăn cũng muốn đối đầu với cô sao?

Cô dùng sức rút dao, cúi người nhặt cà chua rơi trên mặt đất, khẽ nói “Cà chua ơi cà chua, em ngoan ngoãn nghe lời, không cần chạy lung tung!”

Nói xong lại lần nữa hạ quyết tâm phóng dao đến, một lần hạ dao đem trái cà chua cắt thành từng miếng.....

Không bao lâu, bụng một tô mì cà chua trứng đen thui đi vào cười nói “Mì nấu xong rồi, anh từ từ ăn, tôi đi dọn dẹp một chút!”

Mạnh Lạp nhìn tô mì, con người thiếu chút nữa rớt xuống hỏi “Đây là cái gì?”

Đỗ Lôi Ti vẫn chưa xoay người lại nhìn anh ta nói “Sao vậy? Đây không phải cà chua sao?”

Bùi Mộng Na đứng đó bùm miệng nhìn hai người cô nhin cười.....

Mạnh Lạp dùng chiếc đũa gầy gầy, nhìn thấy vỏ trứng vẫn còn bên trong, còn có miếng cà chua to, những thứ này không nói, tất cả đều đen thui?

Anh ta lén nuốt nước miếng, mì này anh ta thật sự không dám ăn.....

Bùi Mộng Na đứng một bên bóng gió “Ờo là, anh ăn đi, đừng thấy tô mì này khó xem, mùi vị tuyệt đối rất ngon!”

Mạnh Lạp nhìn cô bữu môi “Cô ăn trước đi rồi tôi ăn!”

“A.....Nếu tôi muốn ăn thì sẽ đến lượt anh sao? Anh không biết nam nữ thụ thụ bất tương thân à?” Bùi Mộng Na lấy cớ.

Đỗ Lôi Ti đứng đó nhìn hai người đùn đẩy nhau, thật là tổn thương lòng tự ái của cô!

“Hai người có muốn ăn không? Không ăn vậy tôi sẽ bùng ra!” Đỗ Lôi Ti nói xong thuận thế muốn bùng tô mì ra ngoài.

“A.....” Mạnh Lạp nhìn thấy tay cô đặt trên tô, vội vàng kêu.

Bây giờ anh ta thật sự rất đói, nếu như cô thật sự bê tô mì đi, vậy tối nay anh ta không thể nào ngủ được.

“Thế nào?” Đỗ Lôi Ti bùng tô nhìn anh ta hỏi.

Mạnh Lạp nhìn những thứ đen thui trong tô, nghĩ lại có lẽ giống như Mộng Na nói dù khó nhìn nhưng mùi vị không đến nỗi nào?

“Đừng bùng đi, bây giờ tôi rất đói!” Mạnh Lạp nói xong bùng cái tô đi.

Bùi Mộng Na nhìn thấy anh ta bùng cái tô đến trước mặt, thảm cười trong lòng, ăn đi, ăn đi.

Mạnh Lạp cầm đũa chọc vào những thứ đen thui trong tô, lén nuốt nước miếng, nhắm mắt gắp vào miệng.....

Phụt, Bùi Mộng Na cười lớn, nhạo báng “Thế nào, chị dâu tôi nấu mì ngon chứ?”

Ha ha.....

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô ấy cười như vậy khuôn mặt tối sầm!!!

Tại sao ư?

Chẳng lẽ cô nấu cơm vẫn như cũ không có gì tiến bộ sao?

Mạnh Lạp gắp vào miệng, cổ chịu đựng không nổi ra, cổ nuốt xuống, nhìn cô gái đang cười nói “Món này thật sự giống như cô nói, nhìn thì không muốn ăn nhưng khi cho vào miệng lại không giống nhau, thật sự rất ngon, xem ra cô không có lộc ăn!”

Bùi Mộng Na nhìn nét mặt anh ta không biết là anh ta nói thật hay giả, nhưng khi nghe thấy anh ta nói, cô liền cảm thấy đói, phải làm sao?

Mạnh Lạp từ từ ăn, cổ nén cảm giác buồn nôn, anh biết cô muốn ăn rồi, vậy anh ta phải khiến cô muốn ăn mà không được!

Đỗ Lôi Ti thấy anh ta ăn ngon lành, vui vẻ nói “Thật sự rất ngon sao?”

Mạnh Lạp cứng ngắt gặt đầu, nhai thức ăn trong miệng!

Bùi Mộng Na đứng đó nhìn anh ta ăn ngon, nuốt nước bọt nói “Anh có thể đừng phát ra tiếng lớn như vậy được không?”

“A.....” Mạnh Lạp ngẩng đầu nhìn cô nói “Tôi ăn kệ tôi, không phải cô không đói bụng sao?”

“Tôi.....” Bùi Mộng Na thật sự không biết phải nói thế nào!

Mẹ kiếp người đàn ông này sao lại thù dai như vậy chứ?

Một chút chuyện nhỏ mà lại thù dai như vậy, thật là hẹp hòi!

Cô không nói gì đoạt cái tô trong tay anh ta cười nói “Bây giờ cái này là của tôi!”

Nói xong cầm đũa lên ăn.....

Mạnh Lạp nhìn cười, nhìn cô nói “Không phải cô nói nam nữ thụ thụ bất tương thân sao? Sao lại ăn đồ ăn tôi đã ăn, còn dùng đũa của tôi?”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy hai người tranh nhau đồ ăn thật sự rất vui.....

Bùi Mộng Na gấp thức ăn đưa vào miệng, trong nháy mắt mùi khét tràn khắp khoang miệng, cô lập tức nôn thức ăn ra.....

Đình đầu Đỗ Lôi Ti lập tức có một đàn quạ bay qua.....

Mạnh Lạp nhìn thấy Mộng Na như vậy không nhìn được cười “Không ngờ cô ăn thật, ha ha.....ha ha.....”

Bùi Mộng Na tối sầm mặt, nhìn anh ta đang cười “Sao anh có thể đáng ghét như vậy chứ?”

“Mi tôi nấu khó ăn như vậy sao?” Đỗ Lôi Ti mắt mát nhìn hai người hỏi.

Hai người dừng gây gổ, cùng nhìn cô, không hện mà cùng nhau gật đầu!

Mạnh Lạp cảm thấy như vậy thật làm tổn thương lòng tự trọng của cô liền vội vàng cười giải thích “Vẫn được!”

“Chị dâu, trời sinh chị không có năng khiếu nấu cơm cho nên đừng miễn cưỡng!” Bùi Mộng Na an ủi.

“Không được, chị nhất định phải học nấu cơm!” Đỗ Lôi Ti khí thế nói.

“A.....chị dâu, chị có biết về mặt chị lúc nói những câu đó thế nào không?” Bùi Mộng Na nhìn cô cười.

“Như thế nào?” Đỗ Lôi Ti sững sờ hỏi.

Bùi Mộng Na nhìn cô cười tà “Chị dâu, chị thật sự muốn biết sao?”

“Ừ!” Đỗ Lôi Ti gật đầu, nóng nảy hỏi “Như thế nào?”

Bùi Mộng Na háng giọng nói “Dáng vẻ vừa rồi của chị giống như lúc đầu khi chị muốn theo đuổi anh trai em!”

“Em nhìn lầm rồi? Chị lúc nào chẳng như vậy!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

“Không thể nào!” Bùi Mộng Na khẳng định, lại tiếp tục mở miệng nói “Không phải em mới quen chị một ngày hai ngày, tính cách chị thế nào em còn không biết sao, chị không lừa được em đâu!”

Mẹ kiếp, không ngờ cô ấy còn hiểu mình hơn bản thân mình?

Sao có thể vậy chứ?

Nếu thật sự là như vậy, vậy cô thật sự quá bi kịch!

Bùi Mộng Na kéo cô ngồi lên giường, quay sang nói với eo là “Anh thu dọn chén bát đi, tôi có chuyện muốn nói với chị dâu!”

“Sao cô không dọn? Tôi cũng có chuyện muốn nói!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Thôi, tôi dọn là được rồi, hai người không quen chỗ này lắm!” Đỗ Lôi Ti vội vàng nói.

Lý Ái Hoa nhìn tổng thống đi ra khỏi nhà mình, bà ngồi trong phòng con gái, cảm xúc hình con gái chụp lúc còn sống yên lặng lau chùi, nước mắt rơi.....

Đỗ Lôi đứng ở cửa nhìn thấy mẹ khóc đến đau lòng, cậu chậm rãi đi vào, nhẹ nhàng ôm sau lưng mẹ “Mẹ, đừng đau lòng quá, con biết chị ra đi quá đột ngột, con sẽ chăm sóc mẹ thật tốt!”

Lý Ái Hoa nức nở “Tại sao Lôi Ti cùng ba con lại đoán mệnh như vậy chứ?”

“Mẹ, mẹ đừng như vậy, chị ở trên trời cũng không muốn nhìn thấy bộ dáng mẹ như vậy!” Đỗ Lôi an ủi.

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên máy bay giả vờ nhắm mắt ngủ.....

Đường Vũ ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ.....

Bùi Tuấn Vũ nhắm mắt lạnh giọng hỏi “Lần này nước Hàn muốn mời chúng ta tới là có chuyện gì?”

Đường Vũ quay đầu nhìn anh “Lần này con rể nước Hàn tới!”

“Không ngờ cô ta kết hôn!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

“Tôi nghĩ sau sự việc công chúa bắt cóc phu nhân, chắc đã hiểu rồi!” Đường Vũ không xác định nói.

Sau mấy tiếng máy bay hạ cánh xuống nước Hàn!

Bùi Tuấn Vũ đi xuống máy bay, nhìn thấy Lâm Thành đứng ở phía trước, anh lịch sự mỉm cười nói “Không ngờ Lâm tổng thống tự mình gọi điện thoại, thật là vinh hạnh!”

“Xem Bùi tổng thống nói kìa, cậu là khách quý, tôi đương nhiên phải đích thân tới đón rồi!” Lâm Thành mỉm cười nói.

Hai người vừa nói vừa cười ngồi vào xe.....

Nửa tiếng sau, xe dừng lại trước phủ tổng thống, Bùi Tuấn Vũ xuống xe trước, nhìn thấy cô gái đứng trước cửa, lịch sự chào “Công chúa, đã lâu không gặp.....?”

Lâm Thanh mỉm cười nhìn anh, cánh tay vòng trên tay chồng “Đã lâu không gặp!”

“Vị này là.....” Bùi Tuấn Vũ nhìn người đàn ông đứng bên cạnh, hỏi công chúa.

“Đây là chồng tôi, tên là Charney!” Lâm Thanh đơn giản giới thiệu.

Charney thân thiện đưa tay ra “Xin chào, Bùi tổng thống!”

Bùi Tuấn Vũ khẽ gật đầu, đưa tay ra nói “Xin chào!”

Lâm Thanh mỉm cười nhìn hai người, vui mừng nói “Mọi người vào trong nói chuyện!”

Cứ như vậy đoàn người đi vào trong phòng “Bùi tổng thống mời ngồi.....” Lâm Thành đưa tay mời.

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế sa lon, nhìn mấy người đang đứng nói “Mọi người cũng ngồi đi!”

Charney ngồi cạnh vợ mình!

Lâm Thành ngồi đối diện Bùi Tuấn Vũ nói “Bùi tổng thống, tối nay có dạ tiệc!”

“Lâm tổng thống, đây là.....” Bùi Tuấn Vũ hỏi.

“Ha ha.....Không có gì, chính là mọi người tới nên muốn tổ chức dạ tiệc!” Lâm Thành cười nói.

Đỗ Lôi Ti bê tô mì cà chua bị khét xuống bếp sau đó quay về phòng liền bị Bùi Mộng Na kéo đến ngồi cạnh mình.....

Bùi Mộng Na vội vàng hỏi “Chị dâu, chị nói thật cho em biết chị còn yêu anh em không?”

Mạnh Lạp nhìn cô không còn gì để nói, đây không phải nói nhảm sao, anh ta lập tức nói “Cô thật là nói nhảm!”

Bùi Mộng Na liếc anh ta, tức giận hỏi “Sao tôi lại nói nhảm?”

“Cô hỏi vấn đề ngu ngốc kia chính là nói nhảm!” Mạnh Lạp nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn hai người anh một câu tôi một câu lại chuẩn bị cãi nhau.....

“Nói chuyện như anh mới ngốc, cả nhà anh đều ngốc!” Bùi Mộng Na tức giận mắng.

Sao lúc nào cô nói chuyện anh ta cũng chen miệng vào?

Mẹ kiếp, vừa nhìn đã muốn đánh!

“Nếu như chị dâu cô không yêu Tuấn Vũ thì cô ấy còn trốn làm gì, còn giữ lại đứa bé làm gì?” Mạnh Lạp phân tích.

Bùi Mộng Na nghe thấy liền gật đầu, không ngừng ẻo là này lại phân tích đúng.....

Vì vậy cô hỏi “Chị dâu, ẻo là nói có đúng không?”

Đỗ Lôi Ti nhìn một nam một nữ nói chuyện, cô im lặng.....

Bùi Mộng Na nhìn về mặt cô, lập tức hiểu, khẽ nói “Chị dâu, chị yêu anh em thì hãy quay về đi!”

“Mộng Na, chị không thể quay về!” Đỗ Lôi Ti từ chối!

“Chị biết không? Anh em yêu chị!”

Đỗ Lôi Ti khẽ cười nói “Mộng Na, em không cần nói nữa, lúc đầu em cũng nói anh em yêu chị, kết quả thế nào.....?”

Bùi Mộng Na lần này thật sự sốt ruột nói “Chị có thể hỏi éo lá, anh ta biết!”

Mạnh Lạp ngồi đó thu hồi bộ dáng bất cần đời lúc nãy nói “Nhờ vào sự kiện lần này Tuấn Vũ phát hiện ra cậu ấy thật sự yêu cô!”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta, không dám tin hỏi “Anh.....Anh.....Anh nói thật sao?”

Hai người cùng gật đầu.....

“Chị xem, lời em nói đều là thật!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti thu hồi khuôn mặt tươi cười, khẽ nói “Mộng Na, em biết quan hệ giữa chị và anh trai em không đơn giản như vậy, xem như bây giờ anh trai em yêu chị nhưng chị cũng không thể quay về!”

“Tại sao?” Bùi Mộng Na không hiểu hỏi.

“Xây ra nhiều chuyện như vậy bây giờ chị thật sự rất sợ, chị không muốn bị tổn thương nữa, cho nên chị thà rằng không muốn biết anh ấy yêu chị, em biết không?” Đỗ Lôi Ti buồn bã nói.

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy cô lo lắng điều này, nhìn cô cười “Chị dâu, cái này chị không cần lo lắng, những uất ức mà lúc trước chị gánh chịu em sẽ giúp chị đòi lại!”

Mạnh Lạp cả người toát mồ hôi lạnh, anh ta thà đắc tội tiểu nhân chứ không muốn đắc tội phụ nữ, lần này Tuấn Vũ thăm rồi!

Chỉ là, anh ta cũng muốn nhìn đáng về Tuấn Vũ lúc đó sẽ thế nào, chỉ suy nghĩ thôi đã thấy buồn cười.....

Đỗ Lôi Ti nhìn Bùi Mộng Na cười, lo lắng hỏi “Em lại nghĩ ra yêu sách gì rồi?”

“Ha ha ha.....Cái này.....?” Bùi Mộng Na thần bí nói.

“Rốt cuộc em nghĩ ra yêu sách gì?” Đỗ Lôi Ti hỏi lại.

Bây giờ cô ấy gọi lên tính tò mò của cô, lại không chịu nói ra, thật là làm cho người ta phát điên lên!

Bùi Mộng Na cười tiếp tục nói “Chị dâu, ngày mai chị cùng bọn em quay về, em tìm người chăm sóc chị.....bây giờ bụng chị đã lớn, ở chỗ này em không yên tâm, em sợ cháu trai hay cháu gái tương lai gặp nguy hiểm!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy liền toát mồ hôi!!!

Thật sự nguy hiểm như cô ấy nói sao?

Mạnh Lạp nhìn hai người phụ nữ nói chuyện liền xen vào “Tôi cũng cảm thấy cô nên quay về, lúc chúng tôi tới tôi cũng đã quan sát nơi này rồi, đến lúc cô sinh con ở đây sẽ rất nguy hiểm, nơi này cách quá xa bệnh viện!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy hai người nói vậy liền động lòng, không phải động lòng vì người đàn ông kia, mà là lo sợ lúc cô sinh con, thật sự không thuận tiện.....

“Cứ quyết định vậy đi, ngày mai chúng ta cùng nhau quay về!” Bùi Mộng Na quyết định!

A.....

Quyết định nay cũng quá nhanh đi!

Bây giờ cô thật sự rất yêu nơi này, yêu những đứa trẻ nơi đây, yêu tất cả mọi thứ.....

Nhưng mà bây giờ cô có thai, không thể là một người không có trách nhiệm cố ý ở lại, bây giờ viện trưởng tuổi đã cao, nếu cô thật sự rời đi, viện trưởng phải làm sao? Những đứa trẻ ở đây phải làm sao?

Bùi Mộng Na thấy cô do dự hỏi “Chị dâu, chị còn chuyện gì sao?”

Đỗ Lôi Ti cúi đầu, khổ sở nói “Mộng Na, chị sẽ quay về nhưng không phải bây giờ!”

“Tại sao?” Bùi Mộng Na nhú mày hỏi.

“Mộng Na, em cũng thấy hoàn cảnh ở đây rồi, ở đây bây giờ thiếu giáo viên, chỉ có một mình viện trưởng, thật sự không được, hơn nữa, em cũng thấy viện trưởng đã lớn tuổi, phải chăm lo nhiều đứa bé như vậy, thật sự là không được!” Đỗ Lôi Ti lo lắng nói.

Bùi Mộng Na than thở “Haiz, thật sự là mới giải quyết được một chuyện, bây giờ lại có một chuyện khác, thật nhức đầu!”

Mạnh Lạp ngồi đó hắng giọng, ngồi thẳng người nói “Cái này hai người không cần lo lắng, tôi sẽ giúp hai người giải quyết!”

Lúc này Bùi Mộng Na nở nụ cười “Ha ha.....Không ngờ anh cũng có lúc nghiêm túc, thật là khó nhận ra!”

Nói xong quay đầu nhìn cô nói “Chị đầu, chuyện đã giải quyết xong, chị không cần lo lắng nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135

Đỗ Lôi Ti nhìn bọn họ do dự “Cái này.....Cái này.....”

Bùi Mộng Na thấy cô do dự liền nghiêm mặt nói “Không cái này cái kia nữa, chẳng lẽ chị không nghĩ tới mẹ chị sao?”

Ánh mắt Đỗ Lôi Ti âm trầm, làm sao cô không nhớ mẹ chứ?

Nhưng mà tin tức lan truyền như vậy, cô làm gì còn mặt mũi nào về gặp mẹ cùng em trai?

“Chị đầu, chúng ta quay về đi, như vậy là lựa chọn tốt nhất cho mọi người!” Bùi Mộng Na nhìn cô nghiêm túc nói.

Mạnh Lạp ngồi bên cạnh nói “Có phải cô lo về vấn đề đứa bé không?”

Đỗ Lôi Ti nhất thời trợn to hai mắt, sao anh ta lại biết tâm sự của mình?

Bùi Mộng Na vừa nghe liền cười lớn “Bởi vì vấn đề này sao?”

Đỗ Lôi Ti gạt đầu nhìn cô ấy!

“Cái này chị cũng không cần lo lắng, chị chỉ cần quay về, em cam đoan chị sẽ không có chuyện gì!” Bùi Mộng Na đảm bảo.

Đỗ Lôi Ti cắn môi nhìn hai người ngồi đối diện, gạt đầu xem như đồng ý!

Mạnh Lạp thấy cô đồng ý, cầm điện thoại, chuẩn bị gọi.....

“Anh muốn làm gì?” Bùi Mộng Na nói xong giật điện thoại trong tay anh ta.

“Cô muốn làm gì?” Mạnh Lạp nhìn cô nhú mày hỏi.

Bùi Mộng Na giấu điện thoại sau lưng hỏi “Anh muốn lên báo tin sao?”

“Mẹ kiếp, tôi bị bệnh à? Nếu như tôi muốn báo tin thì sẽ không gọi điện thoại trước mặt hai người!” Mạnh Lạp nói.

“Vậy anh định gọi cho ai?” Bùi Mộng Na không yên lòng hỏi.

“Tôi tìm giáo viên tới đây dạy!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy anh ta nói vậy, lúc này mới yên tâm đưa điện thoại cho anh ta.....

Mạnh Lạp đưa tay vừa chạm vào điện thoại, liền rơi xuống nền nhà.....

Điện thoại rơi trên sàn nhà.....

Mạnh Lạp mở to hai mắt, nhìn điện thoại di động trên sàn nhà, hoảng hốt la lên “Cái người này.....”

Anh ta cúi người nhặt điện thoại trên sàn nhà, lắp ráp vào, ấn nút mở máy.....

Mạnh Lạp nghiêng rặng nghiêng lợi nhìn cô nói “Cô trả điện thoại lại cho tôi.....”

Bùi Mộng Na nhìn điện thoại kia, lúng túng cười nói “Là do anh không cầm chắc, không liên quan gì đến tôi!”

Cô vội vã nói sang chuyện khác “Chị dâu, muộn rồi, chúng ta nghỉ sớm một chút đi!”

Mạnh Lạp nhìn cô, nói rõ ràng từng chữ “Ngày mai làm sao có thể đi?”

Bùi Mộng Na nháy mắt vô tội hỏi “Tại sao không thể đi?”

“Bây giờ điện thoại của tôi rút vỡ, tôi không thể gọi điện thoại tìm người, sao có thể đi?” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Vậy thì có làm sao, sau khi quay về chúng ta cũng có thể tìm?” Bùi Mộng Na không sao nói.

Mạnh Lạp khoanh tay trước ngực nhìn cô “Cô không có tim phổi sao? Cô yên tâm rời khỏi đây như vậy sao?”

Bùi Mộng Na bị nói có chút không giải thích được, cô hỏi “Sao tôi không có tim phổi?”

“Cô không nhìn thấy viện trưởng đã lớn tuổi sao? Ngày mai nếu chúng ta thật sự rời đi, cũng chỉ còn lại những đứa trẻ cùng viện trưởng!”

Đỗ Lôi Ti ngồi bên cạnh gật đầu đồng ý với lời Mạnh Lạp nói!

Bùi Mộng Na nghe ẽo là nói thật sự có đạo lý, từ trong túi mình lấy điện thoại ra đưa cho anh ta “Cầm đi, nói chuyện xong thì trả lại cho tôi!”

Mạnh Lạp nhận lấy điện thoại ấn số gọi “Alo.....?”

“Tổng giám đốc, có chuyện gì sao?” Đầu dây bên kia cung kính hỏi.

“Ngày mai cho người đến Duyên Hải dạy học, tất cả chi phí do công ty trả!” Mạnh Lạp thu hồi bộ dáng bất cần đời, lạnh giọng ra lệnh, sau đó cúp máy.

Mẹ kiếp, anh ta còn có bộ mặt như vậy sao?

Thật là hiếm thấy?

Bùi Mộng Na đang suy nghĩ cô thật sự xem thường anh ta rồi!

Đỗ Lôi Ti thấy anh ta cúp máy, cười nói “Thật sự cảm ơn anh, nếu không tôi sẽ không yên tâm rời đi!”

“Chị dâu, chị không cần phải cảm ơn ẽo là này!” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Tiếng chuông điện thoại lại vang lên.....

Bùi Mộng Na nhanh chóng gạt điện thoại “Alo.....anh Phong à?”

Mạnh Lạp nhìn bàn tay trống không của mình, không ngờ tốc độ của cô nhanh như vậy!

“Tổng giám đốc sao.....” Cô gái đầu dây bên kia hỏi.

“Tôi không phải tổng giám đốc, ở đây cũng không có tổng giám đốc!” Bùi Mộng Na nói xong muốn cúp máy.

Mạnh Lạp vội vàng ngăn lại “Tìm tôi đây!”

Bùi Mộng Na sững sờ đưa điện thoại cho anh ta, rốt cuộc người đàn ông này có mấy thân phận?

“Tổng giám đốc, đã tìm được giáo viên nhưng một ngày au mới có thể đến!” Cô gái đầu dây bên kia nói.

“Được!” Mạnh Lạp khề nói sau đó cúp máy.

Sau khi cúp máy, anh ta nhìn hai người phụ nữ trước mặt, chậm rãi nói “Chuyện đã giải quyết xong nhưng ngày mai chúng ta không thể đi!”

“Tại sao?” Bùi Mộng Na nhìn anh ta hỏi.

Chuyện nhỏ như vậy mà cũng phải đợi một ngày, người đàn ông này thật là.....

Đỗ Lôi Ti cười nói “Thật sự cảm ơn anh!”

“Thôi, cảm ơn gì chứ? Một chuyện nhỏ như vậy mà còn phải đợi một ngày, thật vô dụng!” Bùi Mộng Na liếc mắt nhìn anh ta nói.

“Mộng Na, không được nói như vậy, Mạnh Lạp giúp chúng ta tìm người rồi nhưng người ta cũng phải ở nhà chuẩn bị một chút chứ, hơn nữa còn phải dọn dẹp hành lý, cái này cũng cần phải có thời gian!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

Nước Hàn chạng vạng tối, dạ tiệc chính thức bắt đầu.....

Bùi Tuấn Vũ cầm ly rượu đứng ở ban công ngắm cảnh đêm.....

Lâm Thanh từ từ đi tới cạnh anh, cầm ly rượu lên, khẽ thưởng thức, nhìn cảnh đêm bên ngoài nói “Sao vậy, phu nhân của anh đi du lịch sao?”

Bùi Tuấn Vũ vẫn nhìn về phía trước, lạnh lùng nói “Chuyện này không liên quan đến cô!”

Lâm Thanh nhếch miệng, khẽ cười “Không liên quan đến tôi nhưng mà dù sao chúng ta cũng quen biết, không đến nỗi đến bây giờ vẫn ghi hận chứ?”

“Không ngờ cô kết hôn?” Bùi Tuấn Vũ thản nhiên nói.

Bây giờ anh ta thật sự muốn tháo xuống sự phòng bị, bởi vì áp lực trong lòng rất lớn!

“Đúng, tôi kết hôn, bây giờ sống rất hạnh phúc!” Lâm Thanh nhàn nhạt nói.

“Người đàn ông kia biết chuyện của cô không?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta hỏi.

Lâm Thanh thu hồi nụ cười trên mặt, quay đầu nhìn người đàn ông trước mặt nói “Anh biết không? Tôi rất hận anh!”

“Có quá nhiều người hận tôi!” Bùi Tuấn Vũ không sao cả nói.

Anh nói câu này là muốn tự nói với mình, anh đã từng làm sai quá nhiều nhưng bây giờ không thể cứu vãn.....

Lâm Thanh lại cười nói “Tôi hận anh không phải vì anh không yêu tôi, tôi hận anh bởi vì tâm địa anh sắt đá, chỉ vì vợ mình mà lại đối xử với tôi như vậy.....”

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô ta mỉm cười sao lại chói mắt như vậy, ánh mắt đó khiến anh nhớ tới ánh mắt tuyệt vọng của cô trước khi rời đi.....

“Bây giờ tôi cảm thấy rất may mắn lúc đầu anh hung ác như vậy khiến tôi sinh bệnh nhưng bây giờ chồng tôi không ghét bỏ tôi, anh ấy chăm sóc tôi nên tôi cảm thấy may mắn, tôi không cố chấp trầm mê mãi không tỉnh!” Lâm Thanh lộ ra nụ cười hạnh phúc nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn về mặt hạnh phúc của cô ta im lặng không nói gì, anh thật sự bội phục cô ta, cô ta cố chấp không ai ngăn được nhưng một khi đã bỏ qua sẽ không vương vấn, xem ra anh phải đổi cách nhìn về cô ta.....

Lâm Thanh nhìn anh lại hỏi “Vợ anh không tới, tôi muốn nói xin lỗi cô ấy!”

“Cô không cần phải xin lỗi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta từ chối.

Lâm Thanh lắc đầu “Anh thật sự không hiểu phụ nữ, tôi phát hiện bây giờ tôi rất thích tính cách cô ấy, ban đầu tôi làm sai rất nhiều chuyện cho nên muốn xin lỗi cô ấy!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô ta sau đó quay đầu nhìn về phía bầu trời.....

“Anh biết không? Anh vừa làm cho tôi lại vừa làm cho tôi hận!” Lâm Thanh nói.

Bùi Tuấn Vũ im lặng, vẫn nhìn về phía trước.....

“Em à, thì ra em ở đây?” Charney mỉm cười đi tới cạnh cô ta, đôi tay vòng quanh eo cô.

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người trước mặt hạnh phúc, anh thật sự hâm mộ.....

Vợ cũ của anh, anh thật sự rất yêu nhưng khi kết hôn cũng không có hạnh phúc như hai người này!

Người vợ trên hợp đồng của anh, anh đã từng hiểu lầm cô, làm cô tổn thương nhưng nghe cô nói “Tôi thu hồi lời yêu với anh”, anh thật sự rất sợ.....

Nhưng mà bây giờ hối hận thì đã trễ, người đã không còn nữa.....

Tiểu Ngọc mở cửa, nhìn thấy một cô gái đứng trước cửa, hỏi “Xin hỏi cô là.....?”

Cô gái đứng ngoài cửa không thèm nhìn cô, trực tiếp đi vào, vừa đi vừa gọi “Anh Vũ, Anh Vũ.....?”

Tiểu Ngọc nhũn mày đứng sau lưng cô ta lạnh giọng nói “Cô là ai.....? Sao chưa được sự đồng ý của người khác liền xông vào nhà người ta?”

Cô gái quay đầu, nhìn cô khinh bỉ nói “Cô là ai? Cô không biết tôi không biết sao?”

“A.....” Tiểu Ngọc giả bộ như biết, sau đó nói “Không phải người sao!”

Cô gái kia tức giận đứng đó dậm chân nói “Người phụ nữ này, không biết xấu hổ mà ở trong nhà anh họ tôi.....”

Tiểu Ngọc nghe cô ta giới thiệu, lúc này mới nghĩ tới, cô gái này chính là em họ chủ nhà, không ngờ dáng dấp rất đẹp nhưng mà thái độ cùng tính cách lại khiến người ta không muốn nói tới!

“Cô đang nghĩ gì? Anh họ tôi đâu?” Cô gái nhìn cô hỏi.

“Đó là anh họ cô, nếu cô không biết vậy làm sao tôi biết!” Tiểu Ngọc nói.

“Hay là cô ở cùng tôi?” Cô gái nhìn cô vui vẻ nói.

“Tôi.....?” Tiểu Ngọc kinh ngạc dùng tay chỉ vào mình nói “Tôi sao có thể cùng cô trải qua sinh nhật chứ???”

“Không quan trọng, dù sao tôi cũng rất nhàm chán, cô có thể ở cùng tôi!” Cô gái vươn tay nắm tay cô nói.

Tiểu Ngọc cúi đầu nhỏ giọng nói “Tôi chỉ là một người giúp việc!”

“Người giúp việc thì sao? Không sao, tôi là Lý Mật, cô tên gì?” Lý Mật tự giới thiệu.

“Gọi tôi Tiểu Ngọc là được!” Tiểu Ngọc nhìn cô ấy nói.

Lý Mật đứng dậy cười nói “Tiểu Ngọc, bây giờ cô thay quần áo đi, tôi đưa cô đi chơi!”

“Như vậy không tốt đâu, cô tự mình đi đi!” Tiểu Ngọc từ chối.

“Không quan trọng!” Lý Mật nói xong, đi thẳng về phía phòng ngủ tiếp tục hỏi “Cô ở phòng nào?”

Tiểu Ngọc dùng ngón tay chỉ “Chính là phòng kia!”

Lý Mật không nói gì liền đi vào phòng hỏi cô “Quần áo của cô để đâu?”

Tiểu Ngọc đi vào phòng, mở tủ quần áo nói “Toàn bộ quần áo của tôi đều ở đây!”

Lý Mật nhìn tủ quần áo nhũn mày nói “Cô chỉ có một ít quần áo như vậy sao?”

Tiểu Ngọc nhìn quần áo nói “Tôi cảm thấy cũng được, tôi làm giúp việc cho nên những bộ quần áo này đối với tôi là rất tốt rồi!”

“Cô thay đồ đi, chúng ta ra ngoài!” Nói xong Lý Mật đi ra khỏi phòng.

Tiểu Ngọc từ trong tủ lấy quần áo ra mặc, sau đó đi ra khỏi phòng!

Lý Mật dắt cô ra khỏi phòng, đi tới bãi đậu xe.....

“Lên xe đi!” Lý Mật nói xong ngồi lên xe.

Tiểu Ngọc ngồi bên cạnh hỏi “Cô chủ, chúng ta đi đâu?”

“Đừng gọi tôi là cô chủ, gọi tôi Tiểu Mật là được!” Lý Mật nhìn cô cười nói.

Tiểu Ngọc nhìn cô cười “Được!”

A???

Bây giờ xuất hiện vấn đề.....

Tại sao anh ta nói em họ của mình rất đáng ghét?

Cô tiếp xúc với cô ấy, cảm thấy tính cách của cô ấy rất tốt, không kỳ thị nghề nghiệp của cô, đối xử với người khác cũng rất thân thiện, cô cảm thấy rất tốt!

Đoán chừng người đàn ông kia tính cách cổ quái mới nói như vậy?

Cô thật sự không chịu nổi người đàn ông kia!

Lý Mật khởi động xe đi về phía trung tâm thành phố.....

Tiểu Ngọc tò mò hỏi “Tiểu Mật, chúng ta đi đâu?”

Lý Mật nhìn cô cười nói “Tôi đưa cô đi mua quần áo, tôi tôi đưa cô đi chơi!”

“Mua quần áo.....?” Tiểu Ngọc nhìn cô ấy không dám tin hỏi.

“Đúng!” Lý Mật gật đầu.

“Tiểu Mật, như vậy không tốt đâu? Chỗ mà cô muốn đi cái gì cũng rất đắt, hơn nữa tôi cũng không có nhiều tiền!” Tiểu Ngọc nhìn cô ấy nói.

“Không sao, tôi mua tặng cô!”

“Làm sao có thể như vậy chứ?”

Lý Mật nhìn cô “Tại sao không thể? Tôi xem cô là bạn mới đưa cô ra ngoài!”

“Nhưng.....Chúng ta mới quen nhau, cô đã tặng quà cho tôi, tôi cảm thấy như vậy thật sự không tốt!” Tiểu Ngọc khe nói.

“Không có gì, tôi muốn tặng quà cho cô, cô đừng từ chối, biết không? Từ khi cô không xem tôi là bạn!” Lý Mật nghiêm túc nói.

Tiểu Ngọc nhìn về mặt kiên định của cô ấy hỏi “Tiểu Mật, nếu cô đã nói vậy thì hôm nay là sinh nhật cô, tôi cũng phải tặng quà cho cô chứ?”

“Ha ha.....Nếu như cô đã nói vậy, vậy thì cô giúp tôi một chuyện được không? Dù sao cũng là tặng quà sinh nhật cho tôi!” Lý Mật cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136

Tiểu Ngọc nghe cô ấy nói vậy, liền tò mò nhìn cô ấy hỏi “Cô muốn quà sinh nhật gì?”

Lý Mật cười hì hì nhìn cô nói “Rất đơn giản, cô làm nhân viên tình báo cho tôi!”

“Cái gì.....?” Tiểu Ngọc còn tưởng mình nghe nhầm hỏi lại “Cô nói gì? Nhân viên tình báo?”

“Đúng!” Lý Mật nhẹ nhàng gật đầu giải thích “Nhân viên tình báo có nghĩa là, cô là người giúp việc trong nhà anh họ tôi, nếu anh họ tôi có chuyện gì cô đều phải gọi điện thông báo cho tôi biết!”

“A.....Cái này, cái này.....” Tiểu ngọc hơi do dự trước đề nghị của cô ấy.

“Sao vậy?” Lý Mật hỏi.

Tiểu Ngọc nhìn cô ấy than thở “Tiểu Mật, tôi cảm thấy như vậy không tốt đâu!”

“Có cái gì không tốt, cô chỉ cần gọi một cú điện thoại là xong!” Lý Mật nhìn cô hỏi.

Tiểu Ngọc suy nghĩ một chút, cảm thấy như vậy cũng được, nếu như có thể tác thành một đoạn nhân duyên cũng tốt.....

Chủ yếu là cô muốn dạy dỗ người đàn ông kia một chút!

Nghĩ tới điều này cô mỉm cười gật đầu đồng ý!

Bùi Mộng Na nhìn thời gian trên điện thoại nói “Chị dâu, khuya lắm rồi, chị giúp anh ta tìm một căn phòng để nghỉ ngơi đi!”

Lúc này Đỗ Lôi Ti mới nghĩ tới nói “A, chị quên mất, chỉ là nơi này hơi đơn sơ, hai người đừng chê!”

Nói xong đứng dậy đi ra ngoài.....

Mạnh Lạp đi theo phía sau cô, khẽ nói “Lôi Ti, mặc dù tôi chỉ gặp cô mấy lần nhưng tôi lớn lên cùng Tuấn Vũ, tôi hiểu rõ cậu ấy, lần này cậu ấy thật sự yêu cô!”

Đỗ Lôi Ti cúi đầu, đi chậm lại, nhìn anh ta “Mạnh Lạp, anh nói tôi hiểu, lúc đầu tôi thật sự hy vọng anh ấy yêu tôi nhưng mà qua chuyện lần này tôi liền hiểu, chỉ cần mọi người sống vui vẻ là được, về chuyện Tuấn Vũ yêu tôi, tôi sẽ để những lời này trong lòng nhưng tôi sẽ không tiếp nhận!”

“Lôi Ti, bây giờ Tuấn Vũ thật sự đã quên hết những chuyện không vui trước đây, hơn nữa tôi thấy hai người rất hợp nhau!” Mạnh Lạp kiên nhẫn khuyên.

“Mạnh Lạp, tôi quyết định quay về cùng hai người, không phải vì anh ấy, tôi quay về là vì muốn con tôi được sinh ra một cách an toàn, về phần người đàn ông kia, tôi sẽ không suy nghĩ nữa.....” Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta kiên nhẫn nói.

Mạnh Lạp nhìn ánh mắt Đỗ Lôi Ti, anh ta biết cô ấy thích Tuấn Vũ, anh ta quyết định phải cùng Mộ Dung Na giúp hai người này quay lại với nhau!

“Mạnh Lạp, anh ở phòng này đi!” Đỗ Lôi Ti đi tới căn phòng bên cạnh, đẩy cửa nhìn anh ta nói.

Mạnh Lạp đi vào phòng, thấy trong phòng tối thui nói “Được, cô cũng nghỉ ngơi sớm đi!”

Đỗ Lôi Ti xoay người đi ra ngoài, quay về phòng mình.....

“Tiểu Vũ đâu?” Bùi Mộ Dung Na nhìn xung quanh hỏi.

“Chắc Tiểu Vũ ngủ trong phòng viện trưởng?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy nói.

“Chị dâu em ở cùng chị được không?” Bùi Mộ Dung Na nhìn cô lọ vẻ đáng thương nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy vẻ mặt kia của cô liền bật cười “Được, em cứ ở phòng chị đi!”

“A, thật là tốt quá!” Bùi Mộ Dung Na vui mừng nói.

Hai người rửa mặt, nằm trên giường, Đỗ Lôi Ti nói “Mộ Dung Na, nếu chị quay về cùng em, chị không muốn anh trai em biết!”

“Tại sao?” Bùi Mộ Dung Na buồn bực hỏi.

“Bây giờ chị muốn sống cuộc sống bình thường, hơn nữa lúc chị đi đã ký đơn ly hôn rồi!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Chị nói gì? Chị ký tên vào đơn ly hôn rồi?” Bùi Mộ Dung Na nhìn cô lớn tiếng hỏi.

“Đúng!” Đỗ Lôi Ti nhẹ nhàng trả lời “Bây giờ chị cùng anh trai em đã không còn quan hệ gì nữa cho nên không cần nói cho anh ấy biết việc chị quay về!”

“Nhưng mà bây giờ chị đang mai thai con anh ấy?”

“Mộ Dung Na, đây là con chị, cho nên nếu chị có quay về thì chị cũng sẽ tìm việc, chị muốn tự mình nuôi đứa bé lớn lên!” Đỗ Lôi Ti kiên định nói.

Bùi Mộ Dung Na lo lắng hỏi “Nhưng mà, chị có thể một mình nuôi đứa bé lớn sao?”

“Dù sao chị cũng không muốn anh em biết, nếu em để anh em biết, chị sẽ rời đi!” Đỗ Lôi Ti cố chấp nói.

Bùi Mộ Dung Na không thể làm gì khác hơn là đồng ý “Được, được.....Em biết rồi!”

Oa.....

Như vậy thật tốt quá, như vậy cô mới có thể thực hiện kế hoạch!

Chỉ là chỉ có mình cô thì hơi khó, phải có sự hỗ trợ của ẻo là thì chuyện mới có thể thành!

“Đúng rồi, Lôi Ti, chị có nghĩ tới lúc về muốn ở đâu không?” Bùi Mộ Dung Na hỏi.

“Cái này em không cần lo lắng!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy nói.

“Sao chị không muốn nói với em?” Bùi Mộ Dung Na mất mát nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy nét mặt cô ấy còn có giọng điệu, bật cười “Sao chị có thể không nói với em chứ, em là người bạn thân nhất của chị!”

Bùi Mộ Dung Na nghe cô nói vậy cuối cùng cũng yên lòng!

“Mộ Dung Na, chúng ta nghỉ ngơi sớm một chút, sáng mai chị dẫn em đến một chỗ!” Nói xong nhắm mắt lại từ từ chìm vào giấc ngủ.

Rạng sáng ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti dậy thật sớm, cô đánh thức cô gái đang ngủ say bên cạnh “Mộ Dung Na, nhanh dậy, nếu không sẽ bỏ lỡ cảnh đẹp!”

Bùi Mộng Na còn buồn ngủ, dụi mắt, miễn cưỡng nói “Chị dâu, bây giờ em rất buồn ngủ, em không muốn dậy.....”

“Mộng Na, nhanh lên, chúng ta đi xem một chút, lúc về em ngủ bù cũng được!” Nói xong, Đỗ Lôi Ti vươn tay kéo cô ấy dậy.

Bùi Mộng Na híp mắt, không còn hơi sức “Được rồi, được rồi, em sẽ dậy.....”

Đỗ Lôi Ti nghe cô ấy nói vậy cảm khăn ướt đưa cho cô ấy “Nhanh lau mặt đi, chúng ta lập tức đi!”

Bùi Mộng Na cảm khăn lông khê lau mặt nói “Éo là đâu? Anh ta không đi à?”

“Mộng Na, em đừng gọi Mạnh Lạp như vậy, dù sao anh ta cũng là đàn ông, em gọi anh ta như vậy không tốt đâu!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy nói.

“Chị dâu, chị xem tên anh ta cũng như vậy, hơn nữa còn hẹp hòi, em gọi anh ta như vậy là đã khách khí lắm rồi!” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti không nói gì, thật sự là một đôi oan gia, chỉ là cô cảm thấy hai người này rất hợp nhau!

“Đi thôi!” Đỗ Lôi Ti nói xong dắt Bùi Mộng Na đi ra khỏi phòng!

Lúc đi tới sân nhìn thấy Mạnh Lạp cùng Tiểu Vũ đang đứng trong sân!

Đỗ Lôi Ti nhìn một lớn một nhỏ nói “Hai người cũng dậy sớm vậy?”

Mạnh Lạp quay đầu nhìn cô “Quen rồi, bình thường 5 giờ tôi đã dậy rồi!”

“Đi, khi nào đi quay về cùng chúng cháu?” Bùi Vũ chạy tới bên cạnh cô.

Đỗ Lôi Ti khê xoa tóc cậu bé cười nói “Tiểu Vũ, ngày mai chúng ta sẽ quay về!”

Bùi Vũ vui mừng chạy vòng quanh sân, la to “A, rốt cuộc chúng ta cũng có thể về nhà!”

Bùi Mộng Na thấy cháu mình vui mừng như vậy, trêu chọc “Tiểu Vũ, không phải lúc đầu cháu không thích đi sao?”

Bùi Vũ đứng lại, đi tới cạnh cô “Cô, đừng như vậy được không?”

Bùi Mộng Na cố ý không nhìn về mặt cậu nói “Cô nói sai sao?”

“Cô, cô đừng so đo với một đứa bé được không? Bộ dáng như vậy rất keo kiệt, lại nói giống như chú đó nói sau này nếu không có ai thêm lấy, không phải còn có cháu nuôi cô sao?” Bùi Vũ nói xong nhìn về phía Mạnh Lạp.

Mạnh Lạp nghe thằng bé nói vậy liền cười phá lên.....

Bùi Mộng Na nghiêm mặt nhìn anh ta nói “Sao lại cười khoa trương như vậy chứ?”

Mạnh Lạp cười lớn nói “Ha ha.....Thật sự là quá khoa trương, ha ha.....Xem ra cô thật sự không thể gả ra ngoài rồi.....”

Bùi Mộng Na cười hi hi đi đến cạnh anh ta nói “Tôi không thêm lấy, so với éo là như anh còn tốt hơn!” Nói xong, nâng gót giày hung hăng dẫm lên mu bàn chân anh ta!

“A.....” Mạnh Lạp kêu la, nâng chân mình lên, nhảy xung quanh.

Bùi Mộng Na vỗ vỗ tay, nhìn anh ta cười “Đáng đời, giẫm chết anh!”

Mạnh Lạp nhìn cô cắn răng nghiêng lợi “Người phụ nữ này.....”

Đỗ Lôi Ti vội vàng đi qua đỡ anh ta nói “Anh không sao chứ?”

“Không sao mới lạ!” Mạnh Lạp nhú mồm nói.

Anh ta khập khểnh đi tới cầu thang ngồi xuống, cởi giày, kiểm tra vết thương.....

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy trên chân có hai dấu tròn xanh xanh tím tím hỏi “Chân anh làm sao vậy?”

Mạnh Lạp tức giận, vừa xoa chân vừa nhìn cô gái đang đứng cười trộm bên cạnh “Đều do cô ta, bây giờ chân tôi cực kỳ đau, mẹ kiếp, nếu ai lấy được cô ta thật sự là quá xui xẻo!”

“Sao anh không nghĩ, nếu ai lấy thái giám như anh không phải là ở góa rồi sao!” Bùi Mộng Na mỉa mai.

“Mộng Na, chân của anh ấy bị thương rất nặng, em thật sự đùa quá trớn rồi!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy trách.

Bùi Mộng Na đi lên trước nhìn người đàn ông đang ngồi đó “Đáng đời, ai bảo anh ta bắt nạt em!”

“Được rồi, chúng ta ra ngoài trước!” Nói xong dắt tay Bùi Mộng Na đi ra ngoài.

“Hai người muốn đi đâu?” Người đàn ông ngồi dưới đất hỏi.

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh ta “Chúng tôi lên đỉnh núi ngắm cảnh!”

“Vậy tôi cũng muốn đi!” Nói xong anh ta đứng dậy, khập khễnh đi tới!

“Dì, cháu cũng muốn đi, được không?” Bùi Vũ đứng đó hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn cậu cười nói “Đương nhiên có thể!”

Bùi Vũ vui mừng đi tới trước mặt cô, nắm tay cô.....

Bùi Mộng Na đứng một bên bĩu môi, đi tới bên cạnh người đàn ông đang khập khễnh nói “Sao anh lại muốn đi chứ?”

“Thì sao, tôi cũng không đi cùng cô!” Mạnh Lạp nhìn cô trả lời.

“Bây giờ rõ ràng là anh đang đi theo tôi!”

Mạnh Lạp chỉ nói “Cô nói gì vậy, tôi đi theo Lôi Ti đó chứ!”

“Anh.....” Bùi Mộng Na tức giận đứng đó.

“Được rồi, đừng cãi nhau nữa, trước mặt thằng bé hai người không thể giữ một chút hình tượng sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn hai người cãi nhau nói.

Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta “Em mới không tính toán với anh ta!” Nói xong đi về phía trước.

Đỗ Lôi Ti nhìn bóng dáng cô, quay đầu nhìn người đàn ông bên cạnh mình nói “Mộng Na chính là như vậy, tôi thật sự rất thích tính cách của cô ấy!”

“A.....Tốt nhất cô đừng nên như vậy!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Ha ha ha, Mộng Na ở cùng chúng ta là tốt rồi, tôi chỉ không hiểu sao cô ấy lại đối xử với anh như vậy?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh tò mò hỏi.

Mạnh Lạp nhún vai nói “Tôi cũng không biết, cô ấy nhìn tôi không thuận mắt!”

Chiếc xe thể thao dừng lại trước tòa cao ốc, Lý Mật xuống chỉ vào tòa nhà nói “Tiểu Ngọc, chúng ta vào đây mua quần áo đi!” Nói xong liền đi vào tòa nhà.

Tiểu Ngọc vội vàng đi tới, giữ cô ấy lại “Tiểu Mật, chúng ta đừng đến nơi này, những thứ trong đó rất đắt tiền!”

“Không có chuyện gì, tôi đã nói là tôi mua tặng cô nè!” Nói xong kéo Tiểu Ngọc đi vào.

Tiểu Ngọc không thể làm gì khác hơn là đi vào.....

Lý Mật đi vào cửa hàng nói “Đem style mới nhất của cửa hàng ra đây!”

“Vâng, quý khách!” Nhân viên phục vụ cung kính nói.

“Tiểu Mật, cô thường hay đến đây sao?” Tiểu Ngọc nhẹ nhàng hỏi.

“Đúng!” Lý Mật gật đầu trả lời.

“Cô Lý, đây là style mới nhất trên thị trường!” Nhân viên phục vụ cầm quần áo đi tới nói.

Lý Mật nhìn những thứ quần áo này, liếc mắt nhìn phong cách viên tơ, cô cầm lên thử ướm trên người Tiểu Ngọc nói “Tiểu Ngọc, cô thử cái này xem!”

Nói xong, cầm quần áo đưa cho Tiểu Ngọc!

Tiểu Ngọc cầm quần áo, vừa nhìn giá tiền, sợ hết hồn “Cô chủ, cái này không được, cái này thật sự quá đắt, tôi không thể nhận!”

“Cô đừng từ chối, hôm nay sinh nhật của tôi, tôi muốn tặng cô không được sao?” Lý Mật nhìn cô nói.

Tiểu Ngọc cầm quần áo đi vào phòng thử.....

Khi cô thay quần áo xong, thật sự thấy xấu hổ, ngần như vậy làm sao ra ngoài?

“Tiểu Ngọc, đã xong chưa?” Lý Mật đứng bên ngoài hỏi.

“Tốt.....Tốt lắm.....Nhưng.....” Tiểu Ngọc nói.

“Được rồi sao chưa ra?” Lý Mật nói.

Tiểu Ngọc đi ra, đôi tay không ngừng nắm vạt áo.....

Lý Mật bật cười nói “Tiểu Ngọc, sao lại tím vậy?”

Tiểu Ngọc xấu hổ nhìn cô “Cái này.....Cái này quá ngắn, tôi không thích ứng được!”

“Ha ha.....Co mặc rồi sẽ quen thôi!” Lý Mật cười nói.

“Cái này quá đắt, hơn nữa nếu mua tôi cũng có việc để mặc!” Tiểu Ngọc nhún mày nói.

“Không quan trọng!” Lý Mật nói, quay đầu đi thanh toán!

“Cô Lý, chiếc váy này có giá 15,999 tệ!” Nhân viên phục vụ nói.

Lý Mật lấy thẻ vàng ra đưa tới.....

Hai người tính tiền sau đó đi ra.....

“Chúng ta đi ăn gì đó đi!” Lý Mật ẩn chìa khóa nói.

“Vây cũng được!” Tiểu Ngọc nói, mở cửa ngồi lên xe.

Tiểu Ngọc nhìn thấy cô nghiêm túc lái xe, tò mò hỏi “Tiểu Mật, sao cô lại thích anh họ cô vậy?”

Lý Mật nhìn cô cười nói “Tôi cùng anh ấy lớn lên từ nhỏ, lúc nhỏ anh ấy nói lớn lên sẽ lấy tôi, bây giờ tôi đã lớn cho nên tôi tìm anh ấy, không ngờ.....”

“Tiểu Mật, lúc còn bé chỉ là nói đùa, cô tưởng thật sao?” Tiểu Ngọc nhìn cô hỏi.

“Cái này.....” Lý Mật không biết phải trả lời sao!

“Tiểu Mật, cô cảm thấy anh họ cô rất tốt sao?”

“Đúng, lớn lên đẹp trai hơn nữa lại có tiền!”

“Vây sao anh ta lại keo kiệt vậy?” Tiểu Ngọc không hiểu hỏi.

“A.....?” Lý Mật nhìn cô “Tôi cảm thấy anh họ tôi vẫn bình thường mà!”

“Thôi đi, đừng để bị lừa bởi vẻ bề ngoài, người đàn ông này thật sự rất keo!” Tiểu Ngọc châm chọc.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137

Lúc Đỗ Lôi Ti cùng ba người kia đến đỉnh núi, Bùi Mộng Na nhìn thấy phong cảnh trên đỉnh núi, cảm thán “Chị dâu, phong cảnh nơi đây thật đẹp.....”

“Mộng Na, bây giờ chị cùng anh trai em đã không còn quan hệ gì nữa, em gọi chị như vậy chị không quen, em gọi chị Lôi Ti là được!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy nói.

“Gọi thì đã sao chứ? Em đã quen rồi!” Bùi Mộng Na nói.

“Dì, tại sao dì không ở cùng ba?” Bùi Vũ nhún mày nói.

Đỗ Lôi Ti cúi người, nhẹ nhàng xoa khuôn mặt cậu bé, mỉm cười nói “Tiểu Vũ, đi tách ra khỏi ba nên không thể ở cùng một chỗ!”

“Dì, có phải vì chuyện của Tiểu Vũ cho nên.....” Bùi Vũ nhìn cô, làm bộ đáng thương hỏi.

“Không phải, tính cách dì cùng ba cháu không hợp cho nên mới quyết định tách ra!” Đỗ Lôi Ti cúi người nhìn cậu bé nghiêm túc giải thích.

Bùi Vũ mắt đỏ hoa nói “Dì, cháu biết sai rồi, dì đừng tách ra khỏi ba cháu được không?”

“Tiểu Vũ, dì thật sự không trách cháu.....cháu vẫn còn nhỏ, cháu vẫn chưa hiểu chuyện, sau này cháu lớn, cháu sẽ hiểu!”

Bùi Mộng Na thấy cháu mình sắp khóc, vội vàng nói “Tiểu Vũ, bây giờ cháu còn nhỏ cho nên cháu chỉ cần chăm học, cái gì cũng không cần biết?”

Bùi Vũ xà vào lòng cô, riu rít nói “Cô, cháu không muốn đi rồi đi, cháu muốn đi quay về.....”

“Tiểu Vũ, đừng khóc, con trai không được khóc biết chưa?” Bùi Mộng Na dỗ dành.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cậu bé khóc đến đau lòng, cô từ từ đi tới, ngồi xuống “Tiểu Vũ, mặc dù dì không ở cùng ba nhưng dì vẫn sẽ về thăm cháu, còn nữa, dì sẽ đưa em trai hoặc em gái đi thăm cháu!”

Bùi Vũ dùng tay lau nước mắt, ngạc nhiên tròn to hai mắt, nhìn cô hỏi “Dì, dì nói gì?”

“Bây giờ dì đang có em bé, cháu có thích em bé không?” Bùi Mộng Na đứng một bên cười nói.

“Có thật không? Cháu có em rồi sao?” Bùi Vũ vui mừng nói!

“Lôi Ti, chị xem phong cảnh thật đẹp.....” Bùi Mộng Na nhìn trên trời nói.

“Thôi đi, còn làm ra vẻ kinh ngạc!” Mạnh Lạp khinh thường nói.

Bùi Mộng Na cắn răng nhìn anh ta “Anh có biết về mặt anh bây giờ rất dễ bị đánh không!”

“Chẳng lẽ tôi nói không đúng sao?”

“Anh nói đúng cái gì chứ? Anh nhất định phải nói một cô gái dịu dàng như vậy sao!” Bùi Mộng Na liếc nhìn anh ta nói.

“Ha ha.....Cô thật vui tính, cô mà dịu dàng sao?” Mạnh Lạp cười to nói.

“Anh.....” Bùi Mộng Na tức giận đứng đó giậm chân!

Đỗ Lôi Ti thấy hai người lại muốn cãi nhau, vội vàng tới giảng hòa nói “Được rồi, được rồi, đừng cãi nhau nữa, tôi không muốn hai người cãi nhau, ảnh hưởng đến con tôi!”

“Thôi đi, ai mà thêm cãi nhau với anh ta!”

“Thôi đi, ai mà thêm cãi nhau với cô ấy!”

Hai người đồng thanh nói.

Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn hai người, không nói gì, vươn tay ôm Bùi Vũ, nhìn mặt trời mọc.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người trước mặt, vốn dĩ anh cũng có thể hạnh phúc như vậy nhưng anh đã tự mình phá hủy, bây giờ có hối hận cũng không kịp.....

“Anh yêu, em qua chỗ ba một chút!” Lâm Thanh nhìn chồng mỉm cười nói.

“Được, em đi đi!” Charney nhìn cô trả lời.

Lâm Thanh cười ngọt ngào, xoay người rồi đi.....

“Anh thật hạnh phúc!” Bùi Tuấn Vũ nhìn người đàn ông trước mặt nói.

Charney liếc nhìn người đàn ông bên cạnh, hạnh phúc nói “Đúng, bây giờ tôi rất hạnh phúc!”

“Anh hiểu vợ anh không?” Bùi Tuấn Vũ khẽ hỏi.

“Tôi không muốn biết quá khứ của cô ấy, cũng không muốn tìm hiểu nhưng mà tôi hiểu con người cô ấy bây giờ là đủ rồi!” Charney nghiêm túc nói.

Bùi Tuấn Vũ nghiêm túc suy nghĩ lời anh ta nói, cầm ly rượu uống một ngụm to.....

Mùi vị cay nồng xông thẳng tới sau gáy anh.....

Bây giờ anh giống như tê dại nhưng mà đây không phải là đất nước của mình cho nên dù anh có không vui cũng phải nhịn bởi vì anh là người đứng đầu của một quốc gia!

Charney thấy anh không vui, khẽ nói “Đều là đàn ông, trước không nói về thân phận, nếu như anh gặp đúng người, bỏ lỡ rồi sẽ rất tiếc nuối!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn chằm chằm vào ly rượu của mình, bây giờ trong đầu anh đều là hình ảnh lúc cô khóc thắm.....

“Không muốn biết quá khứ của cô ấy cho nên tôi sẽ quý trọng cô ấy của hiện tại, đây chính là suy nghĩ của tôi bây giờ!” Charney lại nói.

Bùi Tuấn Vũ cầm ly rượu trống rỗng trong tay đặt lên kệ cửa sổ, nhìn người đàn ông bên cạnh, nhẹ nhàng vỗ vai anh ta “Bây giờ anh thật hạnh phúc!” Nói xong xoay người đi ra ngoài.

Anh đi tới trước mặt Lâm Thành, lịch sự mỉm cười “Lâm tổng thống, tôi về nghỉ ngơi trước!”

Lâm Thành vươn tay, thân thiện nói “Bùi tổng thống, sao lại về sớm như vậy?”

“Tôi thật sự không hợp với dạ tiệc!” Bùi Tuấn Vũ cười nói.

“Vậy cũng được, tôi cho người đưa cậu về!” Nói xong đưa tay làm dấu mời!

Bùi Tuấn Vũ hơi gật đầu, đi ra ngoài!

Lúc đi tới cửa, nhìn thấy Đường Vũ đứng một bên nói “Đường Vũ, bây giờ chúng ta quay về khách sạn!”

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ cung kính trả lời.

“Bùi tổng thống, xe đã tới, cảm ơn cậu đã dành thời gian tới thăm chúng tôi!”

Lâm Thành khách khí nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn ông “Lâm tổng thống nói gì vậy tôi còn phải cảm ơn ngài vì đã mời!”

“Ha ha.....Chúng ta không cần khen lẫn nhau!” Lâm Thành cười nói.

Đường Vũ đi tới trước, mở cửa xe “Tổng thống, mời lên xe!”

“Hẹn gặp lại!” Bùi Tuấn Vũ chào rồi xoay người lên xe!

Đường Vũ đóng cửa xe, quay về phía tổng thống, hơi gật đầu, mở cửa xe ngồi vào vị trí cạnh tài xế.....

Xe cứ như vậy rời khỏi phủ tổng thống.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn phong cảnh bên ngoài.....

Chiếc xe chậm rãi chạy trong màn đêm.....

Sau khi tới khách sạn Đường Vũ xuống xe, mở cửa phía sau “Tổng thống, chúng ta đã đến khách sạn!”

Bùi Tuấn Vũ im lặng xuống xe, đi thẳng vào trong khách sạn.....

Đường Vũ đi theo phía sau, hai người vào thang máy, đi thẳng tới phòng tổng thống.....

Anh ta lấy thẻ mở cửa phòng “Tổng thống, nếu không còn chuyện gì vậy anh nghỉ ngơi đi!”

“Cậu cũng quay về nghỉ ngơi đi!” Nói xong đi vào phòng khóa cửa lại!

Đường Vũ đi sang phòng bên cạnh, mở cửa đi vào.....

Lý Mật kéo Tiểu Ngọc đi tới quán cà phê cao cấp.....

Nhân viên phục vụ đi tới, lộ ra nụ cười chuyên nghiệp “Xin hỏi hai vị dùng gì?”

“Tiểu Ngọc, cô muốn uống gì?” Lý Mật nhìn cô hỏi.

“Tôi uống gì cũng được!” Tiểu Ngọc nhìn cô trả lời.

Lý Mật quay đầu nhìn nhân viên phục vụ “Vâng cho tôi hai ly sinh tố cùng bánh ngọt!”

“Vâng, hai vị xin chờ một lát!” Nhân viên phục vụ nói xong xoay người đi!

Lý Mật nhìn Tiểu Ngọc ngồi đối diện nói “Tiểu Ngọc, sao cô lại làm người giúp việc?”

“Người giúp việc lương cao, tôi cần tiền nên làm công việc này!” Tiểu Ngọc trả lời.

“Cô rất cần tiền sao?” Lý Mật hỏi.

“Đúng!” Tiểu Ngọc hơi gật đầu.

Cô thật sự rất cần tiền, từ nhỏ cô đã lớn lên trong cô nhi viện, nơi đó đã cũ, nhiều trẻ con, bây giờ toàn bộ tiền cô kiếm được đều gửi về đó nhưng như vậy cũng chỉ như một hạt muối trong biển.....

“Quý khách, đây là đồ hai vị gọi!” Nhân viên phục vụ khẽ nói.

Nhân viên phục vụ bê đồ lên liền đi xuống!

“Tiểu Ngọc, sao cô lại cần nhiều tiền như vậy? Tiền lương của cô bây giờ đủ cho cô dùng không phải sao?” Lý Mật nhìn cô hỏi.

Tiểu Ngọc nhìn cô ấy nói “Lúc tôi còn nhỏ bị ba mẹ bỏ rơi, để trước cửa cô nhi viện, là viện trưởng nuôi tôi.....sau khi lên đại học tôi liền rời khỏi cô nhi viện, tôi muốn kiếm tiền cho những đứa bé có cuộc sống tốt hơn một chút, nhất là viện trưởng đã lớn tuổi, tôi muốn cho viện trưởng sống tốt hơn cho nên tiền lương mỗi tháng tôi đều gửi bưu điện về cô nhi viện!”

Lý Mật nghe cô nói trong lòng không khỏi khó chịu nói “Tiểu Ngọc, lúc nhỏ cô rất khổ sao?”

Tiểu Ngọc nhìn cô cười nói “Tôi cảm thấy bình thường, tôi còn phải cảm ơn vì ba mẹ đặt tôi trước cô nhi viện chứ không phải ném ở ngoài đường!”

Lý Mật nhìn cô đồng tình “Tiểu Ngọc, cô đừng lo lắng, cô nhi viện của cô cứ để tôi lo, tôi sẽ giúp cô giải quyết!”

Tiểu Ngọc nghe thấy trọn to hai mắt, cô không tin những gì mình vừa nghe thấy, hỏi lại “Cô mới nói cái gì?”

Lý Mật nhìn cô cười “Tôi nói, cô không cần lo lắng về cô nhi viện, tôi sẽ giúp cô giải quyết!”

“Có thật không? Cô có thể giải quyết sao?” Tiểu Ngọc ngạc nhiên hỏi.

“Đúng!” Lý Mật nhìn cô cười.

“Nhưng.....Xem như cô có thể giúp tôi cũng không được, cô nhi viện bây giờ cần sửa chữa, hơn nữa.....” Tiểu Ngọc lo lắng nói.

“Không có gì, bây giờ cô không cần lo lắng, tôi sẽ giải quyết!” Lý Mật nhìn cô nói.

Tiểu Ngọc thờ dãi, chỉ là nghe thấy tin này cô rất vui vẻ, tối thiểu có thể giải quyết được vấn đề!

“Tiểu Mật, cô cảm thấy anh họ cô thật sự tốt sao?” Tiểu Ngọc chuyển đề tài.

“Đúng, tôi cảm thấy rất tốt, rất đẹp trai!” Lý Mật cười nói.

“Nếu tôi nói anh họ cô thật sự không tốt như vậy, thật sự là một người keo kiệt thì sao!”

Lý Mật gờ cổ tay nhìn đồng hồ “Tiểu Ngọc, đến giờ rồi, bây giờ tôi đưa cô đi chơi!”

Nói xong đứng dậy cầm túi xách đi ra cửa!

Tiểu Ngọc đi theo phía sau cô, đi ra ngoài, ngồi lên xe!

Cô quay đầu tò mò hỏi “Tiểu Mật, đã trễ thế này chúng ta còn đi đâu?”

Lý Mật cười thần bí “Lát nữa cô sẽ biết!”

Tiểu Ngọc thật sự muốn hiểu rõ câu nói kia, tò mò hại chết mèo, bây giờ cô thật sự rất tò mò.....

Đỗ Lôi Ti vẫn đứng đó nhìn mặt trời từ từ nhô lên, quay đầu nhìn người bên cạnh nói “Mộng Na, nơi này có phải rất đẹp không?”

Bùi Mộng Na gật đầu nói “Thật không ngờ, ở đây lại có cảnh đẹp như vậy, không trách được chị chạy tới đây trốn!”

“Tôi đến đây mới phát hiện nơi này rất đẹp!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

Mạnh Lạp khắp khềnh nói “Chúng ta quay về đi!”

“Cũng được!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

Một nhóm bốn người cứ như vậy quay về nhà trẻ!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy viện trưởng đang chuẩn bị thức ăn, vội vàng đi lên “Dì, dì nghỉ ngơi đi, cháu làm là được!”

Viện trưởng nhìn cô nở nụ cười hiền lành “Lôi Ti, cháu nghỉ ngơi cho khỏe, dì làm là được rồi!”

“Dì.....Cháu.....” Đỗ Lôi Ti không đành lòng nói câu phải rồi đi.

Mặc dù chỉ ở đây một thời gian ngắn nhưng cô rất có cảm tình với nơi này, bây giờ phải rời khỏi đây, cô thật sự không biết phải nói làm sao!

Viện trưởng thấy cô do dự, khẽ nói “Lôi Ti, cháu cùng bạn ra bàn ngồi đi, thức ăn sắp xong rồi!”

Đỗ Lôi Ti im lặng gật đầu, xoay người đi tới trước mặt Mộ Dung Na khẽ nói “Chúng ta ra bàn ngồi đi, viện trưởng sắp chuẩn bị xong thức ăn rồi!”

“Lôi Ti, hình như chị không vui?” Bùi Mộ Dung Na nhìn cô lo lắng hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô “Mộ Dung Na, em biết không? Bây giờ chị phải rời khỏi đây nhưng chị thật sự không biết phải nói với viện trưởng thế nào!”

“Cũng không còn cách nào? Chị vốn dĩ không thuộc về nơi này!” Bùi Mộ Dung Na nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn mọi thứ, bao gồm cả bóng dáng đang bận rộn kia, cô khẽ thở dài!

“Lôi Ti, đừng như vậy, cô như vậy sẽ ảnh hưởng tới đứa bé!” Mạnh Lạp chuyển đề tài.

“Anh là đàn ông thì hiểu cái gì? Cũng không phải anh mang thai, đừng nói lung tung!” Bùi Mộ Dung Na phản bác lại.

Mạnh Lạp tức giận “Tại sao lần nào tôi nói chuyện cô cũng xem vào vậy!”

“Được rồi, hai người đừng cãi nhau nữa, nếu như hai người cãi nhau, tôi sẽ không về!” Đỗ Lôi Ti thấy hai người lại cãi nhau liền uy hiếp.

“Dì, Tiểu Vũ nghe lời nhất, Tiểu Vũ sẽ không giống cô và chú không nghe lời, cho nên khi nào đi sinh em bé, nhất định phải cho cháu xem!” Bùi Vũ ngồi trên ghế nghiêm túc nói.

“Hai người nhìn lại mình xem không bằng Tiểu Vũ!” Đỗ Lôi Ti nhìn hai người nói.

Bùi Mộ Dung Na tấm tắc nói “Không ngờ Tiểu Vũ nhà chúng ta lại biết nịnh hót như vậy?”

“Cô, cái gì gọi là nịnh hót?” Bùi Vũ nhìn cô suy tư hỏi.

Bùi Mộ Dung Na bị chính cháu mình hỏi ngây ngẩn người, thật sự không biết phải trả lời thế nào!

“Cái này.....Cái này.....”

“Cô, rốt cuộc thế nào gọi là nịnh hót?” Bùi Vũ lại hỏi.

Mạnh Lạp ngồi bên cạnh nhìn dáng vẻ cô, cố nén cười “Tiểu Vũ, đoán chừng cô của cháu cũng không biết cái này có ý nghĩa thế nào?”

“Anh đừng có gây chuyện, anh có biết anh rất đáng ghét không!” Bùi Mộ Dung Na nhìn anh tức giận.

“Tôi cảm thấy tôi không đáng ghét, ngược lại cô lại rất đáng ghét!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Ha ha, món ăn đơn giản, mọi người đừng chê, ở đây không thể so với thành phố, nhưng mà những thức ăn ở đây đều tươi ngon, rất khỏe mạnh!” Viện trưởng bưng thức ăn lên, nở cười hiền hòa nói.

Mạnh Lạp nhìn thức ăn trên bàn, hưng phấn nói “Nhìn cũng biết là rất ngon!”

“Ha ha, mọi người ăn trước đi, tôi đi xào thêm vài món!” Viện trưởng nói xong xoay người muốn đi ra.

Đỗ Lôi Ti vội vàng kêu “Dì, không cần, nhiều món như vậy là đủ rồi!”

“Lôi Ti, hôm nay có khách, chúng ta.....” Viện trưởng cố gắng nói.

“Đi, thật sự không cần, đi cũng ngồi xuống đây đi, hôm qua muộn quá nên chưa chào đi được, thật xin lỗi!” Bùi Mộng Na nghiêm chỉnh nói.

“Ha ha.....Không ngờ cô cũng có lúc nói chuyện nghiêm chỉnh như vậy, thật là hiếm thấy!”

“Anh đó, anh không phải đàn ông sao?” Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta nói.

Viện trưởng nhìn thấy hai người cãi nhau, vui vẻ cười nói “Lôi Tỉ, không ngờ bạn của cháu vui tính như vậy, xem ra bây giờ cháu mang thai, ta có thể yên tâm nhìn cháu rời khỏi nơi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138

Đỗ Lôi Tỉ rơi nước mắt nhìn bà khẽ nói “Đi.....Cháu.....”

“Lôi Tỉ, bây giờ cháu không cần nói gì nữa, đi đi!” Viện trưởng nhìn cô hiền lành nói.

“Đi, cháu xin lỗi, không thể ở đây.....”

Mạnh Lạp ngồi đó nhìn hai người nói chuyện nói “Viện trưởng, bây giờ Lôi Tỉ rời khỏi đây, đi cũng không cần lo lắng, cháu đã tìm được người đến đây dạy, ngày mai sẽ đến!”

“Vậy đi cảm ơn trước!” Viện trưởng nhìn anh nói.

Lý Mật lái xe đến một quán pub, cầm túi xách nói “Tiểu Ngọc, xuống xe đi, chúng ta đến nơi rồi!”

Nói xong cô mở cửa xe đi xuống

Tiểu Ngọc mở cửa xe đi xuống, nhìn mấy chữ tiếng anh trên quán pub, cô nhìn cô gái đứng trước mặt mình nói “Tiểu Mật, sao chúng ta lại tới đây?”

“Đây là quán do bạn tôi mở, rất vui, cô vào thì biết!” Lý Mật nói xong đi vào bên trong.

Tiểu Ngọc đi nhanh hơn, đi theo phía sau cô “Tiểu Mật, chờ tôi một chút.....”

Hai người đi vào, Tiểu Ngọc thấy cảnh tượng bên trong, nhú mày hỏi “Tiểu Mật, chúng ta đi ra ngoài đi!”

“Mới đến đã về là không lịch sự, chơi một lát đi, nơi này rất vui!” Lý Mật khẽ nói bên tai cô.

“Tiểu Ngọc, lát nữa có ca hát, rất hay!” Lý Mật nhìn cô nói.

Tiểu Ngọc không nói gì, đi theo phía sau cô tới phía trước ngồi xuống.....

Phục vụ đi tới, lịch sự nói “Xin hỏi quý khách dùng gì?”

“Cho hai ly rượu!” Lý Mật nói.

“Tiểu Mật, chúng ta ở đây uống rượu không tốt đâu?” Tiểu Ngọc nhìn cô lo lắng hỏi.

“Không sao, chúng ta ra ngoài chơi, không có gì phải lo lắng!” Lý Mật nhìn cô nói.

Nhân viên phục vụ đưa rượu lên, đặt lên bàn, xoay người đi ra.....

Lý Mật cầm ly rượu để trước mặt Tiểu Ngọc nói “Tiểu Ngọc, rượu ở đây rất ngon!”

“Tiểu Mật, tôi không uống rượu!” Tiểu Ngọc từ chối.

“Cô thử một chút xem thế nào, nếu cô thật sự không thích mùi này, cô cũng có thể không uống!” Lý Mật khuyên.

Tiểu Ngọc không khuyên được cô ấy, cầm ly rượu lên khẽ nhấp một ngụm nhìn cô ấy nói “Tiểu Mật, rượu này thật ngon, sao trong rượu không có vị cay nồng?”

“Tôi không lừa cô phải không, rượu này thật sự rất ngon!” Lý Mật cười nói.

Tiểu Ngọc cầm ly rượu uống, chỉ trong chốc lát ly rượu đã rỗng tuếch, cô cười nói “Tiểu Ngọc, tôi có thể uống thêm một ly không?”

Lý Mật nhìn cô cười nói “Cô xem, khách khí với tôi làm gì chứ?”

“Phục vụ.....” Lý Mật nhìn bóng dáng nhân viên ở xa gọi.

Phục vụ bước nhanh tới, lịch sự hỏi “Xin hỏi quý khách cần gì?”

“Thêm hai ly rượu nữa!” Lý Mật nói.

Phục vụ xoay người đi về phía quầy bar.....

“Tiểu Ngọc, cô mau nhìn xem, đó chính là ca sĩ hát ở đây, đẹp trai chứ?” Lý Mật ngạc nhiên nhìn người đàn ông trên sân khấu đang chuẩn bị hát.

Tiểu Ngọc nhìn theo phía cô ấy nói “Tiểu Ngọc thấy đáng đáp người đàn ông kia thật là đẹp, chỉ là tôi thấy anh ta đẹp hơn anh họ cô nhiều!”

Lý Mật quay đầu nhìn cô “Làm sao có thể chứ, anh họ tôi đẹp hơn nhiều!”

“Vậy thì thật sự trong mắt cô người tình chính là Tây Thi rồi!” Tiểu Ngọc nói.

Lúc hai người đang nói chuyện, âm nhạc, chậm rãi vang lên.....

Tiểu Ngọc nghe thấy tiếng người đàn ông hát, hưng phấn nói “Bài này tôi cũng biết hát!”

“Cô cũng biết hát?” Lý Mật nhìn cô hỏi.

“Đúng, lúc tôi còn đi học, sở trường của tôi là ca hát!” Tiểu Ngọc gật đầu nói.

Lý Mật từ chỗ ngồi đứng dậy, kéo Tiểu Ngọc lên sân khấu nói “Anh đẹp trai, bài này bạn tôi biết hát, có thể để cô ấy hát không?”

Tiểu Ngọc trừng to mắt nhìn cô gái đang nắm tay mình, vội vàng nói “Tiểu Mật, vậy làm sao được chứ? Không được!”

“Có cái gì không được, hôm nay sinh nhật tôi, xem như cô tặng quà cho tôi!” Lý Mật nhìn cô nói.

Ca sĩ đang thử nhạc, khẽ gật đầu, đưa microphone cho cô.....

Tiểu Ngọc khẩn trương nhìn tất cả quan khách, cầm microphone nói “Hôm nay là sinh nhật bạn tôi, tôi muốn hát một bài tặng cô ấy, hy vọng mọi người cổ vũ.....”

Dàn nhạc trên sân khấu từ từ bắt đầu đàn nhạc.....

Khi tiếng nhạc vang lên, toàn bộ mọi người liền im lặng.....

Tiểu Ngọc nhắm mắt thâm tình hát “Cho tôi một không gian, không có ai đi qua, cảm thấy bản thân bị bỏ rơi, cho tôi một đoạn thời gian, chưa có ai từng yêu, lại một lần nữa trải nghiệm sự cô đơn, đã từng yêu lại chia tay, vì sao yêu nhau không thể đến được với nhau, rốt cuộc tại sao, sớm biết như thế, cần gì phải bắt đầu, lúc đầu cười vui sau này chính là lạnh lùng, nếu đã từng nói yêu em, sao lại muốn cách xa, không để tâm đến lời thề non hẹn biển, sớm biết như thế, cần gì phải bắt đầu.....”

Khi âm nhạc dừng lại, toàn bộ quan khách đều vỗ tay.....

Tiểu Ngọc xấu hổ đưa microphone cho ca sĩ, đi xuống sân khấu.....

“Tiểu Ngọc, không ngờ cô hát cảm động như vậy, thật sự rất hay!” Lý Mật khen.

Tiểu Ngọc ngồi xuống, khẩn trương cầm ly rượu uống một hơi đến cạn.....

Một người đàn ông đi tới bên cạnh hai người ngồi xuống “Lý Mật, đây là bạn em à?”

“Thật là hiếm thấy? Hôm nay sao ông chủ lại tới đây?” Lý Mật cười hỏi anh ta.

“Nếu hôm nay anh không tới thì làm sao có thể nghe thấy được tiếng hát này chứ?” Người đàn ông cười nói.

“Tiểu Ngọc, đây chính là ông chủ ở đây, cũng là bạn tôi, Phương Minh!” Lý Mật giới thiệu.

Tiểu Ngọc lịch sự quay sang gật đầu với người đàn ông bên cạnh “Xin chào, tôi là Tiểu Ngọc!”

Phương Minh thân thiện đưa tay ra “Rất hân hạnh được biết cô, không biết cô có thể đến quán tôi hát không?”

Tiểu Ngọc bị nói ngây ngẩn người, quay sang nhìn Lý Mật.....

“Em nói rồi, sao anh lại có thể xuất hiện ở đây chứ, thì ra là xem trọng bạn em?” Lý Mật cười nói.

Phương Minh thu hồi nụ cười, nghiêm chỉnh nói “Lý Mật, bạn em hát thật sự rất hay, cách cô ấy hát rất hợp với phong cách ở đây, cho nên anh muốn hỏi xem cô ấy có thể đến đây hát vào buổi tối không?”

Tiểu Ngọc vừa nghe thấy cơ hội kiếm tiền, hưng phấn nói “Anh nói thật sao? Buổi tối tôi có thể đến đây hát sao?”

“Được, hơn nữa tôi sẽ đối xử thật tốt với cô!” Phương Minh nhìn cô nói.

“Tiểu Mật, thật là tốt quá, sau khi gặp cô tôi thật sự giải quyết được không ít vấn đề!” Tiểu Ngọc nhìn cô ấy vui vẻ nói.

“Cứ quyết định như vậy đi, chín giờ tối đến mười hai giờ đêm, ngày mai bắt đầu đi làm!” Phương Minh nhìn cô yêu cầu “Lý Mật, anh còn có chuyện, anh đi trước, hai người từ từ uống.....hôm nay anh mời!”

Phương Minh tạm biệt sau đó xoay người đi ra khỏi quán pub.....

Tiểu Ngọc vui vẻ cầm ly rượu nói “Tiểu mật, bây giờ tôi rất vui, bây giờ tôi có thêm việc làm, như vậy có thể mua thêm rất nhiều đồ cho các em nhỏ trong vườn trẻ!”

Lý Mật nhìn cô, buồn cười nói “Tiểu Ngọc, nhìn cô vui mừng đến như vậy, chúng ta phải ăn mừng một chút!”

Nói xong cầm ly rượu của mình lên, đưa ly rượu khẽ chạm vào ly rượu của Tiểu Ngọc, sau đó khẽ uống.....

Bây giờ Tiểu Ngọc tất hưng phấn, cứ như vậy một ly lại một ly.....

Sau khi ăn sáng, Đỗ Lôi Ti muốn ngồi trong sân nói chuyện, Bùi Mộng Na cùng Mạnh Lạp ngồi cách xa nhau.....

“Chị dâu, ngày mai quay về em sẽ tìm chỗ ở cho chị!” Bùi Mộng Na nói.

“Không cần, chị tự tìm công việc trước, sau đó chị sẽ tự mình giải quyết chỗ ở!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Lôi Ti, em giúp chị tìm chỗ không phải chỉ vì chị, em muốn vì đứa bé trong bụng chị cũng chính là muốn cháu em có cuộc sống tốt một chút cho nên chị nhất định phải đồng ý với em, bằng không em sẽ nói cho người đàn ông mà chị không muốn nhìn thấy nhất biết!” Bùi Mộng Na uy hiếp.

“A.....Được, được, được, chị đồng ý không được sao? Chỉ cần đừng nói ra tình hình bây giờ của chị, chị đồng ý với em!” Đỗ Lôi Ti than thở nói.

Cô không muốn để cho người đàn ông kia biết cô mang thai, đứa bé chỉ thuộc về một mình cô, cho nên cô không muốn dựa vào bất kỳ ai.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139

Đến gần tới giáo viên mà công ty Mạnh Lạp tìm thấy mới đến.....

“Tổng giám đốc, tôi là giáo viên đến đây dạy!” Cô gái cung kính nói.

“Được, tiền lương sẽ được công ty gửi vào thẻ cho cô!” Mạnh Lạp lạnh giọng nói.

“Anh còn giả bộ lạnh lùng nữa chứ!” Bùi Mộng Na đứng một bên nói.

Cô gái đến dạy học bất mãn nhìn cô, không vui nói “Sao cô lại nói chuyện với tổng giám đốc của chúng tôi vậy chứ?”

Bùi Mộng Na mặc kệ cô, trực tiếp nói “Cô là cái gì chứ, là cây tôi à? Cô có quyền gì mà nói chuyện với tôi?”

Đỗ Lôi Ti đứng một bên vội vàng tới hòa giải “Đừng cãi nhau, mọi người đều là lần đầu gặp nhau không nên cãi nhau, như vậy thật mất mặt!”

“Xem ra cô muốn về nhà!” Mạnh Lạp nhìn cô gái tới dạy học nói.

Cô gái đến dạy học vội vàng đi tới lấy lòng nói “Tổng giám đốc, tôi biết sai rồi, đừng xa thải tôi.....”

“Mạnh Lạp, thôi, nếu người đã tới, chúng ta.....” Đỗ Lôi Ti lên tiếng xin.

Đôi mắt thâm thúy của Mạnh Lạp nhìn cô ta chăm chăm nói “Cô tới đây là để dạy học, nhớ không được bạc đãi những đứa trẻ ở đây!”

Cô gái tới dạy học nhìn thấy ánh mắt kia của tổng giám đốc, cơ thể không tự chủ run rẩy, ánh mắt kia thật sự làm người ta cảm thấy sợ, cô ta nói “Tổng.....Tổng giám đốc, anh yên tâm!”

Viện trưởng nhìn thấy cô gái mới tới lịch sự chào hỏi “Cô gái, xin chào, chào mừng cô tới đây!”

“Chào viện trưởng!” Cô gái tới dạy vờ tay chào hỏi.

Đỗ Lôi Ti mỉm cười nói “Đi, chúng ta vào trong nhà nói chuyện đi!”

“Cháu xem, đi lớn tuổi nên hồ đồ rồi, làm chuyện gì cũng không chu đáo!” Viện trưởng áy náy nói.

Một nhóm người đi vào trong phòng!

Viện trưởng sắp xếp xong phòng cho cô gái kia xong kéo Đỗ Lôi Ti qua một bên nói “Lôi Ti, ngày mai cháu phải quay về rồi, đi thật sự không bỏ được cháu, mặc dù chúng ta chỉ gặp nhau mấy ngày nhưng mà đi rất thích cháu, đợi đến khi cháu sinh nhất định phải nói cho đi biết, biết không?”

Đỗ Lôi Ti chảy nước mắt nhìn viện trưởng “Đi, đi yên tâm, khi nào cháu sinh nhất định sẽ quay về gặp đi!”

“Được, vậy đi ra ngoài cùng Tiểu Vũ, cháu cùng mọi người từ từ nói chuyện!” Nói xong dắt Bùi Vũ đi ra ngoài.

Đỗ Lôi Ti lại đi vào phòng, chỉ thấy Bùi Mộng Na ngồi đó liền hỏi “Mạnh Lạp đâu?”

Bùi Mộng Na nhìn cô nói “Em nào biết eo là đi đâu, chị đâu, bây giờ chị mang thai, chị nên nghỉ ngơi sớm đi, nếu không ngày mai ngồi xe đi đường dài sẽ rất mệt!”

“Được, vậy chị đi nghỉ ngơi trước!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

“Vậy em đi ra ngoài đi dạo một chút!” Bùi Mộng Na nói xong xoay người đi ra ngoài!

Bùi Mộng Na đi ra ngoài sân, lúc đang cảm thấy nhàm chán, cô nghe thấy ngoài sân có tiếng gì vang lên, cô khẽ đi tới.....

Mạnh Lạp ở trong góc sân cùng cô gái đến dạy học đang trao nhau nụ hôn nóng bỏng.....

Bùi Mộng Na vội vàng lấy tay che mắt la to “Đồ lưu manh.....”

Mạnh Lạp đẩy cô gái trong lòng ta, đi tới cạnh cô nói “Đừng kêu nữa, cô muốn gọi tất cả mọi người dậy sao?”

Bùi Mộng Na lui về phía sau, giống như tránh dịch bệnh, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn người đàn ông trước mặt nói “Anh thật là thô bỉ, không nghĩ tới ở nơi công cộng mà lại cứ ôm ấp áp áp như vậy!”

“Hừ.....? Rốt cuộc cô có nhìn thấy không? Nếu không nhìn thấy thì đừng nói lung tung!” Mạnh Lạp tức giận nói.

“May mà tôi nhìn thấy, nếu như để các bé trong nhà trẻ nhìn thấy, vậy thì thật là mất mặt!”

Cô gái đến dạy học nhìn thấy tổng giám đốc nổi giận liền nói “Tổng giám đốc, tôi về nghỉ ngơi trước!” Nói xong liền định đi ra ngoài.

“Đứng lại!” Mạnh Lạp lạnh giọng nói.

Cô gái đến dạy học xoay người nhìn anh, run sợ trong lòng “Tổng.....Tổng giám đốc.....Có chuyện gì không?”

“Ngày mai cô có thể rời khỏi đây rồi!” Mạnh Lạp lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na thật sự không ưa người đàn ông này, rõ ràng vừa rồi là anh ta chiếm tiện nghi của cô gái kia, bây giờ còn dùng giọng như vậy nói chuyện!

Mạnh Lạp nhíu mày nhìn cô “Nét mặt cô như vậy là có ý gì?”

“Anh quan tâm đến vẻ mặt tôi làm gì?” Bùi Mộng Na nói.

Cô gái đến dạy học tức nộ nói “Tổng.....Tổng giám đốc.....Tôi biết sai rồi!”

“Sao cô lại không có tiền đồ như vậy? Rõ ràng là eo là này bắt nạt cô, sao bây giờ cô lại cầu xin anh ta chứ?” Bùi Mộng Na nhìn cô gái trước mặt nói.

Cô gái đến dạy học không để ý đến cô.....lại cầu xin “Tổng giám đốc, tôi biết sai rồi, tôi không dám nữa, van xin anh, đừng xa thải tôi.....”

Mặc dù nơi đây là vùng núi hẻo lánh nhưng công ty đối xử rất tốt cho nên cô ta không thể rời đi.....

“Sáng sớm ngày mai rời khỏi đây, tôi không muốn gặp lại cô!” Mạnh Lạp lạnh giọng nói, xoay người đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na thật sự rất buồn bực, rốt cuộc là đang đùa gì vậy?

Thôi, cô cũng không rảnh quan tâm đến vấn đề này, cô cũng xoay người đi ra ngoài....

Sáng sớm ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti dậy sớm, dọn dẹp hành lý.....

“Lôi Ti, chị dậy sớm vậy?” Bùi Mộng Na dụi mắt hỏi.

“Chị muốn thu dọn hành lý, sau đó đi xem bọn nhỏ một chút!”

“Vậy chị xem mấy đứa trẻ đi, ở đây em giúp chị dọn dẹp là được!” Bùi Mộng Na ở trên giường mặc quần áo.

“Không cần, chị tự làm là được, chị cũng không nhiều đồ lắm!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

Cô xếp quần áo vào hành lý, đi ra khỏi phòng.....

Cô từ từ đẩy cửa đi vào phòng của bọn trẻ đi vào.....

Đỗ Lôi Ti giờ tay lên, sờ vào khuôn mặt những đứa trẻ đang ngủ, lưu luyến không rời!

Khi cô đi tới sân nhìn thấy Bùi Mộng Na đang xếp hành lý “Mộng Na, chị thật sự không thể bỏ được nơi này!”

“Lôi Ti, em biết chị rất thích những đứa trẻ ở đây nhưng mà chị thật sự không thuộc về nơi này, cho nên.....” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Mạnh Lạp đi ra ngoài nói “Người đến đây dạy học đã rời khỏi đây rồi, ngày mai tôi sẽ cho người khác tới!”

“Người đàn ông này anh thật sự là không có nhân phẩm, chiếm tiện nghi của người ta còn đuổi người ta đi?” Bùi Mộng Na nói.

“Được rồi, hai người đừng cãi nhau nữa!” Đỗ Lôi Ti ngăn cản.

“Lên xe đi, vì lý do an toàn, tôi lái xe!” Mạnh Lạp nói xong lên xe ngồi.

Bùi Vũ từ trong nhà chạy ra kêu to “Chờ cháu một chút.....”

Viện trưởng đi theo phía sau, nhìn Lôi Ti nói tạm biệt “Lôi Ti, hẹn gặp lại!”

Bây giờ Đỗ Lôi Ti thật sự không muốn nhìn thấy viện trưởng, như vậy cô thật sự không bỏ được!

Cô ngồi phía sau xe, đóng cửa xe lại.....

Bùi Vũ nhìn viện trưởng nói “Hẹn gặp lại!”

Bùi Mộng Na cũng lên xe, xe cứ như vậy rời đi.....

“Mạnh Lạp, có thể tìm người hôm nay tới luôn được không?” Đỗ Lôi Ti không yên lòng nói.

Mạnh Lạp vừa lái xe vừa gạt đầu đồng ý.....

Không khí trong xe dần trở nên im lặng.....

Bây giờ Đỗ Lôi Ti rất lo, nếu cô thật sự quay về, không biết sẽ phải đối mặt với những xi căng đan kia thế nào nhưng mà bây giờ anh vẫn chưa biết cô sẽ quay về phải không?

Bùi Tuấn Vũ ngồi trong phòng tổng thống, anh nhìn cảnh đêm bên ngoài, cảm thấy trong lòng trống rỗng.....

Anh cầm điện thoại ấn nút gọi “Alo.....? Đường Vũ, lập tức chuẩn bị máy bay, chúng ta quay về nước!” Nói xong liền cúp máy!

Đường Vũ chuẩn bị xong máy bay, đi tới cửa “Cốc cốc cốc.....” Gõ cửa phòng.

“Tổng thống, máy bay đã chuẩn bị xong, xe đang đợi dưới lầu!” Đường Vũ cung kính nói.

Bùi Tuấn Vũ đi ra khỏi khách sạn, đi về phía sân bay.....

Hai giờ sáng máy bay hạ cánh xuống sân bay, Bùi Tuấn Vũ đi về phủ tổng thống....

Đường Vũ lái xe về chỗ mình!

Anh mở cửa đi vào.....

Nhìn thấy cửa phòng khách mở, anh đi vào bên trong, người giúp việc kia không có ở nhà, anh nhú mồm bấm điện thoại “Alo.....Ở đâu?”

Tiểu Ngọc nghe điện thoại, lời nói không mạch lạc “Anh.....Anh là ai?”

“Lập tức về nhà!” Đường Vũ lạnh giọng nói.

“Tại sao tôi lại phải nghe lời anh?” Tiểu Ngọc mơ hồ nói.

Tiểu Ngọc cảm thấy hơi choáng váng, cô không thèm để ý đến lời người đàn ông đang nói trong điện thoại!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140

Đỗ Lôi Ti nhìn cảnh vật quen thuộc, cô nhắm hai mắt lại.....

Sau một lúc, Đỗ Lôi Ti mở mắt nói “Anh dừng xe ở đây là được rồi!”

Mạnh Lạp đập thắng, xe từ từ dừng lại.....

Bùi Mộng Na nhú mồm nhìn cô hỏi “Lôi Ti, chị muốn đi đâu?”

“Chị xem ở đây có cho thuê phòng không.....hai người về trước đi!” Đỗ Lôi Ti nhìn đường phố nói.

“Vậy sao được chứ?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Lôi Ti.....” Tiểu Bằng ở con đường nhỏ phía đối diện nhỏ giọng kêu.

Anh ta thật sự không ngờ ở nơi này có thể tìm thấy cô gái khiến anh ta hồn bay phách lạc, anh ta bước nhanh tới, chạy qua bên kia đường....

Bây giờ trong mắt anh ta chỉ có cô gái đó, những thứ khác anh ta đều không thấy, cái gì cũng không nghe thấy.....

Chạy như điên giữa đường lớn.....

Khi anh ta chạy tới bên cạnh cô gái mình thầm mong nhớ, kích động gọi to “Lôi Ti.....”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy có người gọi mình, cô quay đầu nhìn lại.....

“Lôi Ti, em đi đâu vậy, tại sao hôm đó ở bệnh viện em lại lên chạy trốn?” Tiểu Bằng lộ ánh mắt lo lắng nói.

Bùi Mộng Na ngồi trong xe thấy rõ ràng người đàn ông đứng bên ngoài, cô vội vã mở cửa xe bước xuống “Tiểu Bằng, sao cậu lại ở đây?”

Tiểu Bằng không để ý tới cô, đưa tay nắm bàn tay nhỏ bé kia, kích động nói “Lôi Ti, đừng chạy trốn nữa được không?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta khẽ nói “Em đã quay về cho nên sẽ không chạy trốn nữa!”

“Lôi Ti, em muốn đi đâu?” Tiểu Bằng nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn quanh bốn phía, quay đầu nhìn anh ta trả lời “Em muốn tìm phòng xung quanh đây!”

“Chị dâu, hay là chị quay về đi!” Bùi Mộng Na nhú mồm nói.

“Mộng Na, đừng gọi chị là chị dâu nữa!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

Tiểu Bằng nghe thấy cô nói muốn thuê phòng, vội vàng nói “Lôi Ti, hay là như vậy đi, chỗ anh có phòng trống, cái gì cũng có, hay em đến chỗ anh đi?”

Bùi Mộng Na vừa nghe thấy Tiểu Bằng nói vậy, vội vàng nói “Tiểu Bằng, sao cậu có thể như vậy chứ? Chị ấy là chị dâu mình?”

“Mộng Na, bây giờ mình chỉ có thể nói xin lỗi, mình thật sự yêu Lôi Ti.....” Tiểu Bằng nghiêm túc nói.

“Tiểu Bằng, nhà anh ở đâu, em sẽ tới nhà anh!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Chị dâu.....” Bùi Mộng Na gọi.

“Mộng Na, chị đã quyết định rồi, còn nữa, sau này gọi chị là Lôi Ti!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nghiêm túc nói.

Tiểu Bằng giúp cô xách hành lý, bắt taxi bên đường.....

Xe taxi dừng lại, Tiểu Bằng đem hành lý đặt sau cốp xe, mở cửa xe, khẽ nói “Lôi Ti, lên xe đi!”

“Lôi Ti, chị muốn đi thật sao?” Bùi Mộng Na không tin hỏi.

“Đúng, chị quyết định rồi!”

“Vậy chị nhớ gọi điện thoại cho em!” Bùi Mộng Na lưu luyến nói.

“Được, chị sẽ gọi cho em, chỉ là nhớ rằng em là cô đưa bé, chờ khi nào đứa bé sinh ra phải mua thật nhiều quần áo cho đứa bé, biết không?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô đùa giỡn.

Bùi Mộng Na dùng sức gật đầu “Em biết rồi!”

Đỗ Lôi Ti xoay người ngồi vào taxi.....

Bùi Mộng Na đứng tại chỗ nhìn cô mở cửa lên xe!

Mạnh Lạp quay đầu nhìn cô không hiểu hỏi “Cô thật sự yên tâm để chị dâu cô đi theo người đàn ông kia sao?”

“Không yên lòng thì sao chứ? Chị dâu tôi cũng đã quyết định rồi sẽ không thay đổi được, xem ra anh tôi lần này không đùa được rồi!” Bùi Mộng Na cúi đầu nói.

Bùi Vũ bữu môi nhìn cô “Cô, sao đi không ở cùng ba?”

“A....” Bùi Mộng Na than thở “Cái này cô thật sự không biết!”

Mạnh Lạp nhìn cô, trêu chọc “Không phải lúc ở nhà trẻ cô nói cô có cách sao? Không phải còn nói để cho anh cô cúi đầu sao? Sao bây giờ lại như vậy?”

Bùi Mộng Na liếc anh ta tức giận “Mẹ kiếp, người đã đi rồi làm sao còn có thể để anh tôi cúi đầu chứ?”

“Tôi còn tưởng cô rất lợi hại? Thì ra cũng chỉ bình thường như vậy!” Mạnh Lạp ngồi trong xe nhìn cô.

“Sao anh không lái xe đi!” Bùi Mộng Na tức giận mắng.

Mẹ kiếp, tâm tình cô bây giờ vốn không tốt, ẽo là này còn chọc giận cô!

Mạnh Lạp khởi động xe, tốc độ đột ngột thay đổi, hai người một lớn một nhỏ ngồi sau ôm nhau thế lên.....

Anh lái xe lên nỏ nộ cười.....

“Anh làm gì vậy? Có phải anh cố ý hay không?” Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta nói.

“Cố ý thì sao?” Mạnh Lạp cười tà nói.

Bùi Mộng Na thầm rủa trong lòng, mẹ kiếp, anh cứ chờ đó một ngày nào đó bà đây sẽ trả lại hết!

Hai người ngồi sau xe taxi đều im lặng.....

Tài xế qua gương chiếu hậu nhìn hai người phía sau cười nói “Bạn trẻ, cãi nhau à?”

Đỗ Lôi Ti lúng túng giải thích “Chúng cháu chỉ là bạn không có cãi nhau gì!”

Xe chạy nửa tiếng sau thì dừng lại, Đỗ Lôi Ti xuống xe nhìn chung cư sang trọng trước mặt, cô cảm thấy không thích ứng được.....

“Tiểu Bằng, anh ở đây sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta hỏi.

Tiểu Bằng gật đầu trả lời “Ừ, căn nhà này anh mua đã lâu, cũng đã sửa lại nhưng mà anh chưa từng ở!”

“Vậy em ở đây có được không?”

“Có gì không tốt, nơi này rất gần chợ, hơn nữa đi đâu cũng thuận tiện, bây giờ bụng em đã lớn, ở đây rất hợp!” Tiểu Bằng nhìn cô giải thích.

“Uhm.....” Đỗ Lôi Ti nói.

Hai người đi vào, Tiểu Bằng đi tới thang máy, Đỗ Lôi Ti đi theo phía sau.....

Thang máy dừng lại ở tầng 15!

Tiểu Bằng cầm chìa khóa mở cửa phòng đi vào.....

Đỗ Lôi Ti đi theo phía sau anh ta, kinh ngạc tròn to mắt “Cách trang trí nơi này thật sự rất đẹp!”

“Lôi Ti, đây là chìa khóa, em cầm đi, anh có thời gian rảnh sẽ qua thăm em!” Tiểu Bằng đưa chìa khóa cho cô nói.

Đỗ Lôi Ti cầm chìa khóa, cảm kích nói “Tiểu Bằng, thật sự cảm ơn anh!”

“Lôi Ti, em biết mà, anh không muốn em cảm ơn, anh chỉ muốn em.....” Tiểu Bằng nghiêm túc nói.

“Tiểu Bằng, anh đừng nói nữa, em hiểu tâm ý của anh nhưng mà bây giờ em chỉ muốn đứa bé được sinh ra an toàn, những thứ khác em không muốn nghĩ!” Đỗ Lôi Ti từ chối.

Cô biết anh ta yêu mình nhưng trong lòng cô vẫn còn hình bóng của người đàn ông đã từng làm cô tổn thương cho nên cô thật sự không có cách nào tiếp nhận một ai khác!

“Lôi Ti, anh biết nhưng anh sẽ chờ em!” Tiểu Bằng chăm chú nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti không nhìn anh ta mà quay đầu nhìn xung quanh phòng, đôi mắt “Căn phòng như thế này mà không có ai ở, anh thật là lãng phí, nhưng mà em sẽ ra ngoài tìm việc trả tiền thuê phòng cho anh!”

“Lôi Ti, nếu em nói như vậy anh sẽ tức giận, những thứ khác không nói, em là bạn anh cho nên không cần phải trả tiền thuê phòng nhưng mà chuyện tìm việc anh nghĩ là thôi đi, bây giờ bụng em đã lớn, cứ như vậy ra ngoài làm việc sẽ rất nguy hiểm!” Tiểu Bằng lo lắng nói.

“Nhưng nếu em không ra ngoài làm việc thì sau này lúc đứa bé chào đời làm sao em có thể nuôi con?” Đỗ Lôi Ti bây giờ rất lo lắng về vấn đề này.

Tiểu Bằng nghĩ ra một cách nói “Lôi Ti, hay là như vậy đi, em ở đây xem như giúp anh coi nhà, thay cho tiền thuê nhà, về phần công việc của em, nếu em có thời gian thì giúp anh dọn dẹp một chút, anh trả lương, cho em, như vậy được không?”

“A.....Như vậy cũng có thể sao?” Đỗ Lôi Ti mở to mắt hỏi.

“Đương nhiên có thể, nếu không anh cũng phải tìm người quét dọn chỗ này!”

Đỗ Lôi Ti gật đầu “A, cứ như vậy đi!”

Cô thật sự không nghĩ sẽ tốt như vậy, bây giờ cô không cần lo lắng gì nữa, chỉ cần ở đây yên tâm dưỡng thai là được!

Chỉ là cô cảm thấy áy náy với người đàn ông này, cô biết anh ta yêu cô nhưng cô lại không thể đáp lại.....

Sau khi máy bay hạ cánh Bùi Tuấn Vũ liền quay về phủ tổng thống.....

Anh nhìn phòng ngủ tối đen lại nghĩ đến đôi vợ chồng hạnh phúc ở nước Hàn, bây giờ anh thật sự rất cô đơn.....

Nhưng những thứ này đều do anh tạo thành, bây giờ hối hận cũng đã muộn!

Anh đi tới giường, nằm xuống nhắm mắt lại, anh thật sự rất nhớ cô, nhớ mùi hương trên cơ thể cô.....

Anh từ từ mở mắt, đầu tiên nhìn thấy bàn máy tính, cô đã từng ngồi đó ha ha cười khúc khích, chơi những trò chơi không cùng độ tuổi với cô nhưng cô lại chơi rất vui, những tiếng cười sáng khoái không ngừng vang lên.....

Anh không biết phải làm sao để sửa lại những sai lầm đó, anh chỉ muốn được người nhà cô tha thứ, nhưng mà anh.....

Anh nằm đó, nghe thấy trong hành lang có tiếng động, anh nhanh chóng đứng dậy đi tới cửa, mở cửa phòng.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 141

“Hai người lén lút làm gì đấy?” Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người đứng trước cửa hỏi.

“A.....Em.....Chúng em đâu có lén lút đâu!” Bùi Mộng Na khấn trương đến cả lăm.

Nói xong đi về phía phòng của mình!

Bùi Tuấn Vũ đi ra, chắn ngang đường đi, nhìn chằm chằm hai người “Hai người đi đâu, sao lại về trễ như vậy?”

“Ba, chúng con đi.....” Bùi Vũ nói.

“Tiểu Vũ, hôm nay chúng ta đến công viên vui không?” Bùi Mộng Na cười ha ha vội vàng ngăn cháu mình lại.

Bùi Vũ ngắc đầu nhìn cô, sao không cho cậu nói chứ?

Bùi Mộng Na nháy mắt ý bảo không cần nói nhiều!

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người nháy mắt ra hiệu, lạnh giọng nói “Hai người đi công viên mà phải đi hai ngày sao?”

Bùi Mộng Na tròn to hai mắt nhìn anh trai, sao anh lại biết chứ?

Chẳng lẽ là quản gia nói???

“A, anh, em chỉ đưa Tiểu Vũ ra ngoài chơi hai ngày thôi mà!” Bùi Mộng Na cười nói.

“Cô, cháu buồn ngủ, cháu muốn đi ngủ!” Bùi Vũ dùng tay dụi mắt.

Bùi Mộng Na thấy vẻ mặt của cháu lập tức nói “Anh, anh xem Tiểu Vũ ra ngoài chơi hai ngày đã rất mệt, chúng em về phòng trước!”

Nói xong dắt bàn tay nhỏ bé đi qua người anh!

Bùi Vũ trước mặt cô mình là tư thế chiến thắng!

Bùi Tuấn Vũ nhìn bóng dáng hai người, cảm thấy có gì đó không đúng nhưng mà không biết là không đúng chỗ nào.....

Đỗ Lôi Ti ở trong phòng nhìn xung quanh, mở hành lý dọn dẹp quần áo.....

“Lôi Ti, đừng dọn dẹp nữa, đã muộn rồi, chúng ta ra ngoài ăn chút gì đi!” Tiểu Bằng đứng một bên nói.

Đỗ Lôi Ti ngắc đầu nhìn anh ta gật đầu “Vây cũng được, nghe anh nói như vậy em liền cảm thấy hơi đói!”

Đỗ Lôi Ti cầm chìa khóa, Tiểu Bằng cùng cô đi ra ngoài!

Cô đi theo phía sau anh ta đi ra ngoài, lúc đóng cửa, cánh cửa phòng đối diện chợt mở ra.....

“Lôi Ti.....” Tiểu Ngọc không dám tin hỏi.

“Tiểu Ngọc.....?” Đỗ Lôi Ti vui vẻ kêu.

Tiểu Ngọc đi tới cầm tay cô vui vẻ hỏi “Lôi Ti, thời gian qua cô đã đi đâu?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy khẽ nói “Thời gian này một lời khó nói hết!”

“Vây bây giờ cô muốn đi đâu?” Tiểu Ngọc hỏi.

“Tôi muốn ra ngoài ăn cơm với bạn!”

“Vây cô đi đi, lúc nào về chúng ta lại nói chuyện!”

Đỗ Lôi Ti nhìn Tiểu Bằng đứng bên cạnh nói “Tiểu Bằng, hay là anh ra ngoài ăn đi, em muốn nói chuyện với bạn một chút!”

“Quay về cũng có thể nói chuyện?” Tiểu Bằng khuyên.

“Tiểu Bằng, lúc này em nhìn thấy trong tủ lạnh có thức ăn, lát nữa em tự nấu là được!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Vây cũng được, bây giờ em phải chú ý một chút, cơ thể em không như lúc trước, có chuyện gì nhớ gọi điện thoại cho anh!” Tiểu Bằng nói xong xoay người đi vào thang máy!

Tiểu Ngọc nhìn bóng dáng người đàn ông đi vào thang máy hỏi “Người đàn ông kia là ai?”

“Người đàn ông nào?” Đỗ Lôi Ti vừa hỏi chợt nhớ ra cười nói “Anh ta chính là người mà Mộng Na tìm tới dạy tôi khiêu vũ, cũng là bạn học của Mộng Na!”

Tiểu Ngọc nhìn cô từ trên xuống dưới, nghi ngờ hỏi “Lôi Ti, có phải cô mập lên không?”

“Không có!” Đỗ Lôi Ti bị hỏi đến đầu óc mơ hồ!

“Cô xem bụng cô cũng to lên!” Tiểu Ngọc đưa tay sờ vào bụng cô nói.

Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn cô nói “Cô vào chỗ tôi ngồi đi, vào nhà nói chuyện!”

Nói xong lấy chìa khóa mở cửa đi vào!

Tiểu Ngọc đi theo phía sau cô “Ngôi nhà này thật đẹp!”

“Đây là nhà cô sao?” Tiểu Ngọc lại hỏi.

“Đây sao có thể là nhà tôi chứ? Là nhà Tiểu Bằng, tôi chỉ ở nhờ ở đây thôi!” Đỗ Lôi Ti khẽ nói.

“Đúng rồi, Tiểu Ngọc, sao cô lại ở đây?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

Tiểu Ngọc đi tới ghế sa lon ngồi xuống nói “Tôi bị sa thải!”

Đỗ Lôi Ti không tin hỏi “Cô bị sa thải? Tại sao?”

“Chính là lúc cô lên báo, những người giúp việc kia nói xấu cô, tôi liền cãi nhau với bọn họ, kết quả bị sa thải!” Tiểu Ngọc nói.

“Vây sao cô lại tới đây?” Đỗ Lôi Ti lại hỏi.

“Lúc tôi từ phủ tổng thống đi ra, đựng phải thư ký Đường, anh ta nói nhà anh ta cần một người giúp việc nên tôi liền tới đây!” Tiểu Ngọc nhìn cô nói “Đừng nói về tôi nữa, không phải cô mang thai đấy chứ?”

“A.....Sao cô thông minh vậy?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy trêu đùa.

Tiểu Ngọc liếc cô “Tôi vẫn luôn rất thông minh!”

“Ha ha, Tiểu Ngọc, gặp cô ở đây tôi rất vui, như vậy cô có thể thường xuyên tới chỗ tôi!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Tổng thống cho đăng tin, cô vì tin tức kia mà cảm thấy buồn nên ra nước ngoài dưỡng bệnh, cô ra ngoài như vậy không sợ bị nhận ra sao?” Tiểu Ngọc lo lắng hỏi.

“Mẹ kiếp, anh ta dám nguyên rủa tôi như vậy?” Đỗ Lôi Ti nói tục, sau đó nói tiếp “Đúng rồi, cô tốt nhất đừng cho thư ký Đường biết tôi ở đây được không?”

“Tại sao?” Tiểu Ngọc không hiểu hỏi.

Đỗ Lôi Ti thu hồi nụ cười khẽ nói “Nếu thư ký Đường biết anh ta nhất định sẽ nói với người đàn ông kia, bây giờ tôi chỉ muốn có cuộc sống yên bình, ngay cả nhà tôi cũng không dám quay về, tôi sợ sẽ gây ảnh hưởng không tốt cho mẹ và em trai!”

“Tôi biết rồi nhưng như vậy cô cùng đứa bé sẽ rất mệt?”

“Không sao, chờ sau khi sinh con xong tôi sẽ rời khỏi đây, đến một nơi yên tĩnh, tìm một việc gì đó làm cũng được!”

“Lôi Ti, cô chủ có biết cô ở đây không?” Tiểu Ngọc hỏi.

Đỗ Lôi Ti giống như nghĩ ra điều gì, khẩn trương nói “Đúng rồi, cô không nói tôi cũng quên mất!”

Cô vội vàng cầm điện thoại, ấn số “Alo.....”

“Alo.....Ai vậy?” Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói.

“Mộng Na, em đang làm gì vậy? Sao giọng em lại kỳ vậy?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

“Chị dâu, chị nhìn xem mấy giờ rồi, em đang ngủ!”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy cô ấy nói vậy lúc này mới ý thức nhìn đồng hồ treo trên tường.....

“A.....Chị mới nhìn, thì ra đã trễ như vậy, vậy em nghỉ ngơi đi, chị cúp máy đây!” Đỗ Lôi Ti nói xong liền muốn tắt điện thoại!

“A.....Không cần!” Bùi Mộng Na nói.

“Còn có chuyện gì sao?” Đầu dây bên kia Đỗ Lôi Ti hỏi.

“Bây giờ chị ở đâu?”

“Chị ở khu chung cư Tinh Ngữ, em đoán xem chị gặp ai?” Đỗ Lôi Ti hưng phấn nói.

“Chị gặp ai?” Bùi Mộng Na từ trên giường ngồi dậy kinh ngạc hỏi.

“Chị gặp Tiểu Ngọc!”

“Thật không? Vậy thì tốt quá, ngày mai em sẽ đến thăm hai người!” Bùi Mộng Na vui mừng nói.

“Được, vậy em nghỉ ngơi đi!” Nói xong Đỗ Lôi Ti cúp điện thoại.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô gái ngồi bên cạnh nói “Tiểu Ngọc, ngày mai Mộng Na sẽ đến thăm chúng ta!”

“Cô chủ tới tìm cô, tôi là người giúp việc, cô chủ tìm tôi làm gì?” Tiểu Ngọc không tự tin nói.

“Haiz, Tiểu Ngọc đừng nói vậy. Tôi cũng từng là người giúp việc, không phải Mộng Na không có xem thường tôi sao, hơn nữa bây giờ cô cũng không còn là người giúp việc trong phủ tổng thống, Mộng Na cũng sẽ không xem thường cô!” Đỗ Lôi Ti an ủi.

“A, cũng muộn rồi, cô nghỉ ngơi sớm đi, tôi về đây!” Tiểu Ngọc nói xong đi về phía cửa.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy Tiểu Ngọc đi ra ngoài, cô đi về phòng mình, thu dọn hành lý sau đó nằm trên giường nghỉ ngơi.....

Tiểu Băng đi ra ngoài, trong lòng rất vui, bây giờ cô ở nhà anh ta, anh ta sẽ có rất nhiều cơ hội, anh ta phải nắm chắc cơ hội lần này, phải nỗ lực để có được tình yêu của cô.....

Bây giờ anh không thể gấp gáp, hấp tấp cũng không thể giải quyết chuyện gì, chỉ có thể tỉnh táo suy nghĩ mới có thể có được trái tim cô!

Anh không đi ăn mà bắt taxi đi về nhà!

Tiểu Ngọc quay về, mở cửa đi vào.....

“Đi đâu?” Đường Vũ lạnh giọng hỏi.

“Tôi.....” Tiểu Ngọc dùng tay chỉ mình hỏi.

“Chẳng lẽ tôi đang tự hỏi mình sao?”

Mẹ kiếp, người đàn ông này hôm nay làm sao vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142

Bùi Mộng N dậy sớm, chuẩn bị mọi thứ cùng Tiểu Vũ đi ra ngoài.....

Cô lái xe tới nhà trọ Tinh Ngữ, dừng xe, cầm điện thoại ấn nút gọi.....

“Alo.....? Lôi Ti, chị ở đâu? Em ở dưới lầu!” Bùi Mộng Na nói.

“A, sao em tới sớm vậy? Chị ở lầu mười tám!”

“Biết rồi, em sẽ đi lên, chị mở cửa chờ em!” Bùi Mộng Na nói xong liền cúp máy.

“Tiểu Vũ, chúng ta xuống xe!” Nói xong mở cửa bước xuống!

Dắt tay Bùi Vũ đi vào trong khu chung cư.....

Bọn họ vào thang máy, ấn số đến lầu 18, nhìn thấy cửa mở liền đi vào.....

“Mộng Na, Tiểu Vũ, hai người đều tới à?” Đỗ Lôi Ti nhìn một lớn một nhỏ nói.

“Tiểu Vũ muốn đi nên em cho đi cùng!” Bùi Mộng Na ngồi trên ghế sa lon nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn Tiểu Vũ hỏi “Tiểu Vũ, cháu không phải đi học sao?”

“Dì, dì quên sao? Bây giờ đang nghỉ hè, không cần phải đi học!” Bùi Vũ nhìn cô nói.

“A.....Cháu xem, dì thật sự quên mất!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Lôi Ti, không phải chị nói Tiểu Ngọc cũng ở đây sao? Cô ấy đâu?” Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi.

“Ồ bên cạnh, em đoán xem chủ nhà bên cạnh là ai?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy nói.

Bùi Mộng Na nhìn cô, đầu óc mơ hồ “Chị đưa ra vấn đề này thật sự là rất khó đoán?”

“Thôi đi, em căn bản không muốn đoán, em nói xem chị đến phủ tổng thống quen được mấy người chứ, em có thể đoán được!”

Bùi Mộng Na nhún mày nghĩ, cô ấy quen không nhiều người? Sẽ là ai chứ?

Cô chợt nghĩ tới điều gì, tròn to hai mắt nói “Không phải là Đường Vũ chứ.....?”

“Bingo đáp đúng rồi, sao em đoán ra được?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô tò mò hỏi.

Bùi Mộng Na nhìn cô há hê nói “Không phải rất đơn giản sao? Chị cũng đã nói rồi chị chỉ quen được mấy người, quản gia ở phủ tổng thống, chị ở phòng của Tiểu Băng, vậy chỉ còn có Đường Vũ!”

“Mộng Na, em đi gọi Tiểu Ngọc tới đây đi!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na nhìn cô “Sao chị không đi?”

“Nếu Đường Vũ ở nhà mà chị đi gọi Tiểu Ngọc, nếu như anh ta phát hiện chị sợ anh trai em cũng biết!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Tiểu Vũ.....?” Bùi Mộng Na cười hi hi nhìn cháu mình nói “Tiểu Vũ, cháu đi gọi đi Tiểu Ngọc đi?”

Bùi Vũ bất đắc dĩ lắc đầu nói “Cô, sao cô có thể cư xử như vậy với cháu mình chứ?”

Bùi Mộng Na giả bộ tức giận khẽ vỗ đầu cậu bé, ra lệnh “Nhanh lên!”

Bùi Vũ làm bộ đáng uất ức, đi sang bên cạnh cô gái ngồi bên cạnh nói “Dì, dì nhìn cô cháu xem?”

Đỗ Lôi Ti cười nhìn một lớn một nhỏ trước mặt, lắc đầu “Mộng Na, đừng làm loạn nữa, đi gọi Tiểu Ngọc đi!”

Bùi Mộng Na không cam lòng đứng lên “Được được được.....Biết rồi, bây giờ hai người cùng chung một chiến tuyến rồi!”

Cô đi tới căn phòng đối diện gõ cửa “Cốc cốc cốc.....”

Tiểu Ngọc mở cửa phòng cười nói “Cô chủ.....”

“Tiểu Ngọc, ai vậy?” Cô gái trong phòng hỏi.

Bùi Mộng Na nhìn vào trong phòng, nhìn thấy một cô gái ngồi bên trong!

Tiểu Ngọc quay đầu nhìn cô gái trong phòng trả lời “Tiểu Mật, cô tới đây một chút!”

Cô gái kia đi tới, nhìn Tiểu Ngọc hỏi “Vị này là.....?”

“Đây là em gái tổng thống!” Tiểu Ngọc giới thiệu.

Bùi Mộng Na nghe thấy như vậy liền xấu hổ cười, vươn tay thân thiện nói “Đừng nghe Tiểu Ngọc nói lung tung, gọi tôi Mộng Na là được!”

“Xin chào, tôi là Lý Mật!” Cô cũng thân thiện đưa tay ra, tự giới thiệu.

Bùi Mộng Na quay đầu nhìn Tiểu Ngọc nói “Lôi Ti bảo cô qua đây!”

“Được, Tiểu Mật, chúng ta đi tới phòng đối diện, tôi sẽ giới thiệu cô với một người bạn!” Tiểu Ngọc cười nói.

Ba cô gái cùng đi tới phòng của Đỗ Lôi Ti.....

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô gái tới hỏi “Vị này là.....?”

“Lôi Ti, đây là bạn tôi, cũng là em họ của thư ký Đường!” Tiểu Ngọc giới thiệu.

“Chào cô, gọi tôi Lôi Ti là được!” Đỗ Lôi Ti thân thiện nói.

Lý Mật tự giới thiệu “Tôi là Lý Mật, mọi người gọi tôi Tiểu Mật là được!”

Đỗ Lôi Ti vui mừng nói “Ha ha.....Thật tốt quá, tôi không cô đơn rồi, bây giờ có các cô tôi rất vui!”

“Lôi Ti, ở đây chị có cơm ăn không?” Bùi Mộng Na hỏi.

Đỗ Lôi Ti cúi đầu nhìn cô “Chị chưa ăn!”

“A.....Không thể nào? Bây giờ chị đã là hai người, vậy mà còn chưa ăn?” Bùi Mộng Na chất vấn.

“Chị cũng muốn ăn nhưng lại không biết nấu?” Đỗ Lôi Ti bất đắc dĩ nói.

“Đồ ăn để đâu, tôi đi nấu!” Tiểu Ngọc nói.

“Ding dong.....” Chuông cửa vang lên.

“Ai vậy?” Đỗ Lôi Ti buồn bực hỏi, đi về phía cửa.

Cô mở cửa, kinh ngạc nhìn người đàn ông đứng ngoài cửa “Tiểu Bằng, sao anh lại tới đây?”

Tiểu Bằng giơ chiếc túi trong tay “Anh tới thăm em, thuận tiện mua cho em ít đồ dùng!” Nói xong liền đi vào nhà.

Anh đi vào liền phát hiện trong phòng có rất nhiều người, anh đứng một bên thân thiện hỏi “Mộng Na, sao cậu lại tới đây?”

Bùi Mộng Na nhìn anh ta tức giận “Sao tớ không thể tới?”

“Mộng Na, đừng như vậy!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Thôi, dù sao chị và anh em cũng không còn quan hệ gì!” Bùi Mộng Na thờ ơ nói, quay đầu nhìn người đàn ông bên cạnh ra lệnh “Tiểu Bằng, ở đây đều là con gái, chỉ có mình cậu là đàn ông, bây giờ ra lệnh cho cậu đi nấu cơm!”

“Cô, cháu cũng là đàn ông!” Bùi Vũ nói.

Ha ha ha ha ha.....

Tất cả những người đứng tại chỗ đều ôm bụng cười!!!

Lý Mật hỏi “Đứa bé này thật vui tính!”

Bùi Vũ làm vẻ mặt bất đắc dĩ than thở “Di, cháu không phải đứa bé cháu đã là đàn ông!”

Lý Mật ôm bụng cười “Ừ.....Cháu là đàn ông!”

“Được rồi, Tiểu Bằng, cậu đừng đứng đó nữa, đi nấu cơm đi, mình sắp chết đói rồi!” Bùi Mộng Na nói.

Lý Mật xấu hổ nói “Anh đẹp trai này là ai?”

Đỗ Lôi Ti mắt nheo nhìn cô ấy “Cô thích anh đẹp trai này.....?”

“Nào có, người ta đã có người trong lòng rồi!” Lý Mật nói.

Bùi Mộng Na lộ vẻ bất quá, vội vàng hỏi “Cô thích ai?”

Tiểu Ngọc đứng một bên cười “Người mà cô ấy thích cô cũng quen!”

“Tôi có quen sao?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi.

“Đúng!” Tiểu Ngọc trả lời.

Bùi Mộng Na nhún mày nghĩ, cô thật sự không đoán ra.....

“Cô chủ, người Tiểu Mật thích chính là thư ký Đường!” Tiểu Ngọc nói đáp án cho cô biết.

“A, Tiểu Ngọc, đừng gọi tôi là cô chủ, như vậy rất xa cách, bây giờ chúng ta đều là bạn, không có phân chia thân phận, biết không?” Bùi Mộng Na nói.

“Vâng, cô chủ!” Tiểu Ngọc quen miệng nói.

“Mẹ kiếp, nếu cô còn gọi tôi là cô chủ tôi liền móc mắt cô!” Bùi Mộng Na giả bộ tức giận.

Đỗ Lôi Ti đứng đó cười nói “Được rồi, chúng ta ngồi xuống nói chuyện đi!”

Cứ như vậy mấy người cùng ngồi xuống.....

Bùi Tuấn Vũ thức dậy đi xuống phòng khách, nhìn quản gia hỏi “Cô chủ cùng Tiểu Vũ đâu?”

“Sau khi quay về phủ tổng thống, sáng sớm nay cô chủ cùng Tiểu Vũ đã ra ngoài!” Quản gia cung kính nói.

“Bây giờ gọi điện thoại cho nó, bảo nó lập tức quay về!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng ra lệnh.

“Vâng, tổng thống!” Quản gia cầm điện thoại ấn nút gọi.

“Alo.....?”

Bùi Mộng Na nghe thấy tiếng điện thoại của mình, vừa nhìn thấy số ở nhà gọi, cô làm dấu im lặng bảo mọi người không nên nói chuyện.....

Mấy người đang nói chuyện lập tức im lặng.....

Cô ấn nút nghe máy “Quản gia, có chuyện gì không?”

“Tổng thống gọi cô chủ quay về!” Quản gia cung kính nói.

“Bây giờ tôi đang ở cùng bạn, tối tôi sẽ về!”

Bùi Tuấn Vũ lập tức lấy điện thoại lạnh giọng nói “Bây giờ em ở đâu?”

“Anh, em đưa Tiểu Vũ tới nhà bạn, tối em sẽ về!” Bùi Mộng Na chột dạ giải thích.

Đầu dây bên kia Bùi Tuấn Vũ uy hiếp “Có phải em quá rảnh rồi không, nếu như em rảnh vậy thì nên đến Châu Phi làm từ thiện thôi!”

“Anh, sao anh có thể như vậy chứ? Bây giờ đang là nghỉ hè, em muốn đưa Tiểu Vũ ra ngoài chơi một chút, sao anh có thể vậy chứ?” Bùi Mộng Na trách.

“Tôi nhớ về, anh có chuyện muốn hỏi em!” Bùi Tuấn Vũ nói xong lập tức cúp máy.

Mấy người ngồi tại chỗ lập tức rít rít nhìn cô, Đỗ Lôi Ti hỏi “Sao vậy?”

“Còn có thể là chuyện gì, anh em ăn no rảnh rồi nên muốn em quay về!” Bùi Mộng Na bất đắc dĩ nói.

“A.....? Bây giờ chị lại nhớ anh em sao?” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143

Đỗ Lôi Ti lúng túng nhìn mấy người trước mặt, vội vàng nói “Đâu.....Nào có, chị nào có nhớ người đàn ông kia.....”

“Thật sự không có?” Bùi Mộng Na nhìn chăm chăm cô nghiêm túc hỏi.

Đỗ Lôi Ti cuống quýt tránh ánh mắt cô “Thật sự không có!”

“Ha ha.....Không có thì thôi, em chỉ đùa với chị thôi!” Bùi Mộng Na ôm bụng cười nói.

Đỗ Lôi Ti liếc nhìn cô, than thở “Em biết không? Em nói giỡn như vậy chẳng buồn cười tí nào!”

“Đi, cô, chú kia nấu cơm xong rồi, chúng ta đi ăn cơm đi!” Bùi Vũ chạy tới trước mặt bọn họ nói.

“Tiểu Mật, Tiểu Ngọc, Mộng Na, chúng ta đi ăn cơm đi!” Đỗ Lôi Ti cười.

Một nhóm bốn người đi tới phòng ăn ngồi xuống.....

“Lôi Ti, buổi tối chúng ta đi chơi đi?” Lý Mật hưng phấn nói.

Bùi Mộng Na tò mò nhìn cô hỏi “Đi đâu?”

“Ha ha ha, tôi nói cho mọi người biết một bí mật nha, mọi người có muốn nghe không?” Lý Mật thần bí nhìn bọn họ nói.

Bùi Mộng Na cùng Đỗ Lôi Ti thật sự rất tò mò buổi tối bọn họ có thể đi đâu chơi chứ?

Lý Mật liếc nhìn Tiểu Ngọc, quay đầu nhìn hai cô gái “Buổi tối Tiểu Ngọc đi hát ở pub!”

“Cái gì?”

“Cái gì?”

Bùi Mộng Na cùng Đỗ Lôi Ti đồng thanh hỏi!

Bọn họ quen Tiểu Ngọc lâu như vậy vẫn không biết Tiểu Ngọc có năng lực này?

“Tiểu Ngọc, cô đi hát ở pub hát sao? Bắt đầu từ khi nào vậy?” Bùi Mộng Na hỏi.

Tiểu Ngọc xấu hổ cười hỏi “Cô chủ, cô có thể hỏi từng vấn đề được hay không?”

Bùi Mộng Na nhún mày nói “Tiểu Ngọc, nếu cô còn kêu tôi là cô chủ tôi sẽ tức giận cô biết không?”

“Vâng!” Tiểu Ngọc gật đầu đồng ý.

“Như vậy mới đúng!” Bùi Mộng Na gật đầu trả lời.

“Tiểu Ngọc, cô đó, cô đi hát ở pub sao không nói cho tôi biết?” Đỗ Lôi Ti tức giận trách.

Tiểu Ngọc vội vàng đi tới bên cạnh cô “Lôi Ti, tôi rất muốn nói với cô nhưng mà cô biến mất, hơn nữa tôi tới pub chỉ mới có mấy ngày!”

“Cho nên tôi mới nói mọi người tối nay đi chơi!” Lý Mật nói.

Tiểu Băng bưng tô canh đi ra “Các người đẹp thức ăn đã chuẩn bị xong rồi, mọi người có thể ăn cơm rồi!”

“Oa, anh đẹp trai, sao anh có thể làm được nhiều món như vậy chứ, ai là bạn gái anh thì thật là hạnh phúc!” Lý Mật nhìn anh ta khen ngợi.

Ba người đứng tại chỗ sững sờ, Đỗ Lôi Ti nói “Đúng, bạn gái sau này của Tiểu Băng sẽ rất hạnh phúc!”

Tiểu Băng đặt tô canh lên bàn, ánh mắt nhìn chăm chăm cô, giống như có gì muốn nói.....

Đỗ Lôi Ti hoảng loạn tránh ánh mắt của anh ta cười nói “Mọi người nhanh ăn cơm đi, đứa bé trong bụng tôi đã đói rồi!”

“Mang thai thật sự khoa trương như vậy sao?” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười nói “Nếu không.....em cũng tìm một người đàn ông thử xem.....?”

“A.....Hay là thôi đi!” Bùi Mộng Na cả người run lên.

Tiểu Ngọc cùng Lý Mật nghe thấy vậy liền cười to nhìn hai người đang nói chuyện!

“Dì, em bé trong bụng dì là em trai hay em gái?” Bùi Vũ nhìn chăm chăm bụng cô hỏi.

“Tiểu Vũ, cháu thích em trai hay em gái?” Đỗ Lôi Ti khom người hỏi.

Bùi Vũ lấy tay chống cằm, làm ra vẻ người lớn suy nghĩ, nhũu mày nói “Cháu thấy em gái thì tốt hơn!”

Đỗ Lôi Ti cười nhìn thẳng bé hỏi “Tiểu Vũ sao cháu lại thích em gái?”

“Cháu cảm thấy sau này cháu trưởng thành mới có thể bảo vệ được em gái!”

Bùi Vũ nghiêm túc nói.

Đỗ Lôi Ti cười nhìn thẳng bé “Tiểu Vũ thật hiểu chuyện!”

“Được rồi, được rồi, đừng nói nữa, không ăn thức ăn sẽ ngộp!” Bùi Mộng Na nói rồi đi tới bàn ngồi xuống.

Mấy người đứng tại chỗ cùng ngồi xuống theo!

Cứ như vậy một bữa cơm riu rít đầy tiếng cười kết thúc.....

Đỗ Lôi Ti xoa xoa bụng cười nói “Thức ăn thật là ngon! Mọi người ngồi chơi đi, tôi muốn đi ngủ trưa!” Nói xong quay về phòng mình.

“Mang thai là thế này sao, ăn xong liền có thể ngủ!” Bùi Mộng Na nói.

Lý Mật nhìn cô cười, học vế mặt của Đỗ Lôi Ti “Nếu không cô cũng thử mang thai xem.....?”

“A.....? Sao mấy người lại như thế chứ? Tại sao luôn trêu chọc tôi?” Bùi Mộng Na uất ức nói.

“Ha ha ha.....” Tiểu Bằng đứng đó cười.

“Cậu cười cái gì?” Bùi Mộng Na bất mãn nhìn anh ta nói xong quay đầu nhìn cháu mình nói “Tiểu Vũ, chúng ta về nhà đi!”

“Mộng Na, buổi tối cô không đến pub xem Tiểu Ngọc hát sao?” Lý Mật nhìn cô hỏi.

Bùi Mộng Na than thở “Tôi cũng muốn, đáng tiếc anh tôi đã lên tiếng muốn tôi quay về, tôi chỉ có thể để lần sau xem, còn nữa, Lôi Ti có số điện thoại của tôi, mọi người nhớ lưu vào, sau này chúng ta gọi điện nói chuyện!”

“Vậy cũng được!” Tiểu Ngọc nói.

“Dì, chú, bái bai!” Bùi Vũ đưa tay tạm biệt.

Bùi Mộng Na dắt cháu đi ra ngoài!

Tiểu Ngọc thu dọn bát đĩa trên bàn.....

Tiểu Bằng vội vàng nói “Không cần, hai người cứ ngồi chơi đi, tôi làm là được rồi!”

“Vậy chúng tôi về trước!” Tiểu Ngọc nhìn anh ta nói, sau đó quay đầu nói với Lý Mật “Tiểu Mật, chúng ta về đi!”

“Vậy.....Được rồi!” Lý mật khẽ trả lời.

“Anh Tiểu, chúng tôi về đây!” Tiểu Ngọc nói xong đi về phía cửa!

Tiểu Bằng đi theo phía sau hai người, đến cửa lịch sự nói “Mọi người có thể thường xuyên đến chơi cùng Lôi Ti!”

“Được, yên tâm đi, chúng tôi ở bên cạnh, chúng tôi sẽ thường xuyên tới!” Lý Mật nói.

Tiểu Bằng đóng cửa phòng, đi tới phòng ăn dọn chén bát, rửa sạch sẽ, sau đó đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti, nhẹ nhàng ngồi xuống một góc giường.....

Anh ngồi đó nhìn cô gái nằm trên giường ngủ, khuôn mặt cô nở nụ cười thân nhiên, nụ cười ấy sao lại mê người đáng yêu như vậy.....

Anh từ từ nghiêng cơ thể mình về phía trước.....

Tiểu Bằng nhìn cô gái đang ngủ, anh từ từ cúi thấp người, khẽ hôn lên đôi môi anh đào của cô.....

Đỗ Lôi Ti nhắm mắt ngủ say, cô mơ thấy mình học taekwondo, nâng tay mình lên, nắm thành nắm đấm, nhanh, chính xác, một quyền hung hăng đưa tới.....

Trực tiếp đánh vào lỗ mũi Tiểu Bằng.....

Lỗ mũi Tiểu Bằng đột nhiên bị tập kích, anh giơ tay ôm cái mũi của mình.....

Đỗ Lôi Ti chợt tỉnh dậy, cô vội vã ngồi dậy, nhìn người đàn ông ngồi trên giường kinh ngạc hỏi “Tiểu Bằng, sao anh lại ở đây.....”

Tiểu Bằng nhú mày xoa mũi nói “Anh.....”

Anh không biết phải nói thế nào, không thể nói anh muốn hôn cô nhưng còn chưa hôn đã bị cô đánh.

“Tiểu Bằng.....Tiểu Bằng.....?” Đỗ Lôi Ti thử kêu.

Tiểu Bằng phục hồi tinh thần, mắt tự nhiên nhìn cô nói “Anh.....Anh thấy em ngủ thiếp đi, muốn đắp chăn cho em, kết quả bị em đánh”

Đỗ Lôi Ti không dám tin nhìn anh, chẳng lẽ cô thật sự là một cô gái bạo lực như vậy sao?

Cô áy náy nhìn người đàn ông trước mặt nói “Tiểu Bằng, thật xin lỗi, tôi không biết mình như vậy!”

“Ha ha ha.....Cô gái ngọc, không sao, em nhìn xem không phải bây giờ anh vẫn tốt sao?” Tiểu Bằng nói xong muốn đưa tay từ trên mũi bỏ xuống.....

Đỗ Lôi Ti liền tới gần.....

Tiểu Bằng lúng túng buông tay, nhìn ra chỗ khác!

“Tiểu Bằng, thật xin lỗi, em thật sự không thể tiếp nhận.....”

“Lôi Ti, đừng nói nữa, anh biết rồi, anh có thể chờ em, mặc kệ tới khi nào, anh cũng sẽ đợi!” Tiểu Bằng nhìn cô nói xong xoay người đi ra ngoài!

Đỗ Lôi Ti nhìn bóng lưng anh, cô cảm thấy áy náy, cô không thể tiếp nhận anh, bây giờ cô chỉ muốn cùng đứa bé này sống một cuộc sống yên bình.

Cho nên cô không thể tiếp nhận anh ta!

Bùi Mộng Na đưa cháu quay về phủ tổng thống, đi vào.....

“Hai người còn biết quay về sao.....?” Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế sa lon lạnh giọng nói.

“Anh, em cũng đã lớn, sao anh còn quản em như vậy?” Bùi Mộng Na nhú mày hỏi.

“Ba.....” Bùi Vũ cố gắng nói chuyện.

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn hai người nói “Tiểu Vũ, con về phòng trước đi!”

Bùi Vũ cúi đầu, lén nhìn cô đứng bên cạnh, ý nói cậu không còn cách nào khác, bây giờ cậu chỉ có thể đi, chúc cô may mắn!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144

Bùi Mộng Na thấy cháu mình cứ như vậy thấy chết mà không cứu im lặng quay về phòng của mình, trong lòng liên hoành hốt nhưng mà.....

Bây giờ cô chỉ có thể tự trách mình xui xẻo, ai nói Tiểu Vũ chỉ là một đứa bé, không thể giúp được gì cho cô!

Bây giờ cô chỉ có thể đứng nhìn bóng dáng cháu mình ngày càng xa.....

“Nhìn đủ chưa?” Bùi Tuấn Vũ bắt chéo chân, hai tay khoanh trước ngực hỏi.

“A.....? Em có nhìn gì đâu?” Bùi Mộng Na trả lời.

“Nói đi, rốt cuộc hôm nay đi đâu?”

Bùi Mộng Na than thở ngồi cạnh anh “Anh, em thật sự không có đi đâu, lại nói em đi đâu cũng không cần phải báo cáo với anh đấy chứ?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô “Em cho rằng anh rảnh rồi để ý tới em sao?”

A.....

Anh nói vậy là ý gì?

Chẳng lẽ anh phát hiện ra điều gì sao?

Không thể nào?

A???

Bây giờ thì tốt rồi, cô có thể thực hiện kế hoạch của mình!!!

Bùi Mộng Na nhìn anh trai, nở nụ cười lấy lòng “Anh, em thật sự không đi đâu, anh có nhớ ở trong phủ tổng thống có một người giúp việc tên Tiểu Ngọc không?”

“Nhớ, cái này có liên quan gì đến cô ấy?” Bùi Tuấn Vũ hỏi ngược lại.

“A, hôm nay em đến chỗ cô ấy, anh biết bây giờ cô ấy ở đâu không?” Bùi Mộng Na hỏi.

“Cái này có liên quan đến anh sao? Anh không có hứng thú!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na thật sự không ngờ anh trai lại như vậy nhưng mà cô vẫn phải nói ra “Sao không liên quan đến anh chứ?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lạnh giọng nói “Có chuyện gì thì nói nhanh!”

“Sao em lại có một người anh trai như vậy chứ, được rồi, em nói cho anh biết, bây giờ Tiểu Ngọc đang ở nhà thư ký Đường, hôm nay em với Tiểu Vũ tới đó!”

Bùi Mộng Na nhìn anh nói sau đó tiếp tục “Anh, nếu rảnh anh cũng tới nhà thư ký Đường đi, em thấy anh về đến nhà liền không đi đâu chỉ ngồi im một chỗ như vậy thật cô đơn!”

“Anh không có rảnh rồi như vậy!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

“Thôi đi, anh như vậy khó trách chị dâu lại muốn rời khỏi anh!” Bùi Mộng Na bắt mẫn nói.

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn cô, từ từ dựa vào ghế sa lon.....

Chẳng lẽ tính cách của anh lại khó chung sống như vậy sao?

Nhưng mà nếu bây giờ anh muốn sửa thì sao chứ?

Cô gái kia đã không còn tồn tại nữa, cô đã rời xa anh!

Bùi Mộng Na nhìn thấy vẻ mặt anh nói “Anh, thật ra chỉ cần anh có thể sửa lại tính cách thì anh sẽ hạnh phúc.....”

Bùi Tuấn Vũ ngẩng đầu nhìn cô.....

Bùi Mộng Na cho anh ánh mắt khích lệ “Anh, xin hãy tin tưởng em được không? Chỉ cần anh mở rộng lòng mình, anh sẽ có được thứ anh muốn!”

Người anh muốn đã không còn nữa, bây giờ thay đổi còn có thể sao?

Anh sửa lại tính cách thì cô cũng đã không còn nữa.....

“Anh, thật ra thì mọi chuyện cần phải quan tâm, sẽ phát hiện ra rất nhiều thứ.....” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Mộng Na đứng lên vừa muốn đi ra ngoài, quay đầu nhìn anh nói “Anh, nếu có thời gian thì anh nên đến nhà thư ký Đường!” Nói xong xoay người đi về phòng!

Cứ như vậy thoáng cái đã nhiều ngày trôi qua.....

Bùi Mộng Na thấy anh trai ngồi trên ghế sa lon xem báo, cô bất đắc dĩ đi tới nói “Anh, sao anh lại ở nhà xem mấy cuốn tạp chí vô dụng này chứ?”

Bùi Tuấn Vũ khề nhìn cô không nói gì!

Bùi Mộng Na kéo tay anh nói “Anh, dù sao em cũng tới nhà thư ký Đường tìm Tiểu Ngọc, hay anh cũng đi cùng đi!”

“Không đi!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

Bùi Mộng Na giống như không nghe thấy, lôi kéo anh trai đi ra khỏi phủ tổng thống “Anh, lên xe, bây giờ anh nhất định phải đi ra ngoài một chút, anh cứ ngồi như vậy sẽ trở thành bức tượng!”

Bùi Tuấn Vũ khẽ than, nhìn thấy dáng vẻ ngoan cố của em gái, không thể làm gì khác hơn là ngồi ở vị trí bên cạnh!

Bùi Mộng Na thấy anh trai ngồi vào xe, vui vẻ cười, lên xe lái về phía khu chung cư.....

Đỗ Lôi Ti cảm thấy ở trong nhà quá ngột ngạt, cô cầm chìa khóa muốn ra ngoài đi dạo, như vậy cũng tốt cho lúc sinh, nghĩ như vậy cô liền đi ra ngoài.....

Cô đi tới siêu thị bên cạnh, đẩy xe đi dạo.....

Đỗ Lôi Ti đi tới khu dành cho con nít, cô từ từ dừng lại, nhìn quần áo nhiều màu sắc!

Bình sữa nhỏ, quần áo nhỏ, đôi giày nhỏ.....

Cô cầm lên nhìn, mua một số thứ cần thiết sau đó đi tới quầy tính tiền!

Đỗ Lôi Ti xách túi mỉm cười, nghĩ tới có một sinh linh nhỏ sắp chào đời thật vui.....

Cô từ từ đi về khu chung cư.....

Bùi Mộng Na từ từ lái xe vào khu chung cư!

Bùi Tuấn Vũ cảm thấy xe dừng lại, anh mở to hai mắt nhìn phía ngoài cửa sổ.....

Cái bóng đáng kia.....

Tại sao bóng đáng kia lại quen thuộc như vậy?

Anh cuống quýt tháo dây an toàn, vội vàng đi xuống.....

Bùi Mộng Na nhìn thấy hành động quái dị của anh liền hỏi “Anh, sao vậy?”

Đỗ Lôi Ti đi vào khu chung cư, nhìn thấy thang máy tự tự dừng lại, cô bước nhanh tới, ấn nút mở cửa đi vào, cửa thang máy từ từ đóng lại.....

Lúc Bùi Tuấn Vũ chạy vào đã không thấy bóng đáng quen thuộc kia đâu.

Mộng Na thở hổn hển chạy vào “Anh, sao vậy?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn không gian trống không, tâm tình đột nhiên xuống thấp.....

Chẳng lẽ anh thật sự nhìn nhầm sao?

Tại sao lại có bộ dáng giống nhau như vậy?

“Anh, anh sao rồi?” Bùi Mộng Na nhíu mày hỏi.

“Đưa chìa khóa cho anh!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na nghe không hiểu hỏi “Cái gì?”

“Đưa chìa khóa xe cho anh!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na nhìn thấy sắc mặt anh trai không thích hợp, không dám nói gì nữa, không thể làm gì khác hơn là đưa chìa khóa cho anh, không yên lòng nói “Anh, có phải anh khó chịu ở đâu không?”

Bùi Tuấn Vũ cầm lấy chìa khóa, đi ra khỏi khu chung cư!

Anh mở cửa xe ngồi vào, khởi động xe chạy đi.....

Anh chạy không có mục đích trên đường, tiếng chuông điện thoại chợt vang lên.....

Khi tất cả mọi người rời khỏi anh em khuyên anh nên kiên nhẫn, hơn nữa em còn trải qua mùa đông giá rét cùng anh, tha thứ cho anh khi em phải an ủi anh hình như em biết anh có một khoảng thời gian không yên lòng, đôi tay quơ trước mặt anh, nụ cười tươi sáng làm người ta khó quên, anh lại quên nói cho em biết rằng em là một người quan trọng trong lòng anh.

Bùi Tuấn Vũ cầm điện thoại, lạnh giọng nói “Alo.....?”

“Tổng thống, tôi là thư ký Đường, bây giờ anh có rảnh không?” Đầu dây bên kia Đường Vũ nói.

“Chuyện gì?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi.

Đường Vũ lấy hết dũng khí nói “Tổng thống, bây giờ anh tới nhà tôi đi, lát nữa chúng ta cùng ra ngoài!”

“Tôi không đi, trời đã tối rồi!” Bùi Tuấn Vũ từ chối.

“Tuấn Vũ, bây giờ đã tan làm, tôi lấy thân phận là một người bạn gọi anh, đến đây đi, anh cứ như vậy sẽ đổ bệnh!” Đường Vũ khuyên.

“Được, tôi biết khu chung cư nhà cậu nhưng tôi không biết phòng cậu!” Bùi Tuấn Vũ không còn hơi sức nói.

Buổi sáng anh đã đi đâu, bởi vì nhìn thấy bóng dáng quen thuộc kia nên anh mới rời đi, bây giờ anh biết đến đó không?

Thôi, anh sẽ tự đi, em gái cố gắng thuyết phục anh đến nhà Đường Vũ thật sự là có chuyện gì?

Anh quay xe đi về....

Xe lại một lần nữa đến khu chung cư Tinh Ngữ, trời đã dần dần tối.....

Bùi Tuấn Vũ cầm điện thoại gọi “Alo.....? Đường Vũ, nhà cậu ở lầu mấy?”

“Lầu mười tám!” Đầu dây bên kia Đường Vũ nói.

Bùi Tuấn Vũ cúp máy, đi vào trong, ấn thang máy đến lầu mười tám....

Cửa thang máy chậm rãi mở ra, anh đi tới cánh cửa đang mở “Đường Vũ, có chuyện gì?”

Đường Vũ nhìn anh cảm thấy bất đắc dĩ nhưng không thể biểu hiện ra ngoài, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt nói “Tuấn Vũ, thay quần áo trước đi, chúng ta ra ngoài uống rượu!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145

Bùi Tuấn Vũ nhú mày nhìn anh ta, lạnh giọng nói “Cậu đang nói đùa sao?”

“Thật xin lỗi, tổng thống!” Đường Vũ khom người nói.

Bùi Tuấn Vũ xoay người rời khỏi đó!

Đường Vũ đi tới kéo tay anh nói “Tuấn Vũ, đừng đi, Vào nhà ngồi một lát được chứ?”

Lần đầu tiên Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy anh ta như vậy, không thể làm gì khác hơn là đi vào phòng!

Đường Vũ đóng cửa lại đi tới ngồi xuống đối diện với anh, khẽ nói “Tuấn Vũ,

anh không thể thư giãn một chút sao?”

“Là Mộng Na nói với cậu sao?” Bùi Tuấn Vũ nhú mày nhìn anh ta nói.

Đường Vũ im lặng, anh ta biết không có gì có thể qua mắt được người đàn ông này, vì vậy anh ta thừa nhận “Mộng Na có tới tìm tôi nhưng mà Tuấn Vũ anh biết rõ mọi người cũng chỉ là muốn tốt cho anh, sao anh lại như vậy chứ?”

“Đường Vũ, cậu phải biết tôi là người lãnh đạo của một quốc gia, nếu tôi cùng cậu đi ra ngoài uống rượu mà bị người khác nhìn thấy cậu cũng biết hậu quả thế nào!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Tôi biết cho nên tôi mới gọi anh đến nhà tôi!” Đường Vũ nhìn anh trả lời.

“Cậu có thể giải quyết những vấn đề này sao?”

“Được, đảm bảo không ai nhận ra anh!” Đường Vũ nói xong đi vào phòng của mình cầm đồ đi ra!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy đồ trong tay anh ta nhú mảy hỏi “Cái đó là cái gì?”

“Lát nữa anh sẽ biết!” Đường Vũ thần bí nói “Tuấn Vũ, anh nhắm mắt đi, lát nữa tôi nói anh mở mắt thì anh hãy mở!”

Bùi Tuấn Vũ nghe lời của anh ta, hơi nhú mảy nhưng vẫn nhắm mắt lại!

Đường Vũ không ngừng hoạt động trên mặt anh, đối với tác phẩm của mình tương đối hài lòng “Tuấn Vũ, anh có thể mở mắt ra rồi!”

Bùi Tuấn Vũ nghe anh ta nói vậy liền từ từ mở mắt.....

“Tuấn Vũ, anh vào nhà vệ sinh nhìn thì biết!” Đường Vũ cười nói.

Bùi Tuấn Vũ từ trên ghế salon đứng dậy đi vào nhà vệ sinh.....

Anh từ từ đi tới trước gương, khi anh nhìn thấy khuôn mặt xa lạ trong gương, nhất thời sợ ngây người!

Đường Vũ nghiêng người dựa vào cửa cười nói “Tuấn Vũ, tài hóa trang của tôi không tệ chứ?”

“Cậu học được ở đâu vậy?” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta hỏi.

“Cái này bí mật!”

Bùi Tuấn Vũ từ phòng vệ sinh đi ra “Cậu nói muốn đi đâu?”

“Đi pub!” Đường Vũ cầm chìa khóa đi ra.

Bùi Tuấn Vũ đi ra trước, bây giờ trong lòng anh áp lực rất lớn, có thể như vậy thật sự có thể giải tỏa một chút!

Trách nhiệm trên lưng anh thật sự quá lớn, chỉ một sai lầm nhỏ cũng sẽ ảnh hưởng đến cả một đất nước cho nên, ngày nào anh cũng căng thẳng thần kinh, không thể buông lỏng!

Lần này bởi vì cô gái kia, áp lực của anh lại càng nặng nề hơn, khiến cho anh không thể thờ ơ nổi.....

Bùi Tuấn Vũ đưa chìa khóa của mình cho anh ta “Cậu lái xe!”

Đường Vũ cung kính nhận chìa khóa, ấn nút điều khiển, đèn xe chột sáng ngời.....

Xe chạy ra khỏi khu chung cư Tĩnh Ngữ.....

Xe dừng lại trước một pub ở trung tâm thành phố.....

Bùi Tuấn Vũ xuống xe nhìn nơi xa hoa trước mặt, khẽ than thở!

Đường Vũ khóa cửa xe đi tới, khẽ nói “Tuấn Vũ, chúng ta vào thôi!”

Bùi Tuấn Vũ đi vào, lúc anh đi vào mới cảm giác được không như trong tưởng tượng của mình, tiếng nhạc du dương chậm rãi truyền tới lỗ tai của anh.....

“Tuấn Vũ, chúng ta tìm chỗ ngồi đi!” Đường Vũ đứng bên cạnh anh nói.

Đường Vũ đưa anh tới một chỗ trong góc ngồi xuống!

Phục vụ đi tới, lịch sự hỏi “Quý khách, xin hỏi hai người dùng gì?”

“Hai ly whisky!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Vâng, xin quý khách chờ một lát!” Phục vụ nói.

Âm nhạc chậm rãi vang lên.....

Tiểu Ngọc mặc chiếc váy ngắn, từ từ đi lên trước, ngồi vào chiếc ghế trước mặt, khép hai chân khẽ nói “Bài hát này tôi xin tặng cho ba chị em tốt của tôi, chúc mọi người có thể tìm được hạnh phúc cho riêng mình.....”

Có lúc nghĩ rằng sẽ có một ngày anh sẽ cùng em ăn sáng, dù loại ý nghĩ này rất đơn giản, chỉ muốn có anh ở bên cạnh mặc kệ ngày mai sẽ thế nào, chỉ có thể âm thầm yêu anh, nếu như em thật sự nói ra nỗi lòng mình, ai có thể nói cho anh biết ấy biết đừng làm em đau lòng mỗi khi em đến gần ôm anh, khi em che đôi mắt anh.

Anh không biết rằng khi tình yêu đang đến gần em mong chờ anh đáp lại như thế nào, trời đất an bình. Có lúc nghĩ rằng sẽ có một ngày anh sẽ cùng em ăn sáng, dù loại ý nghĩ này rất đơn giản, chỉ muốn có anh ở bên cạnh mặc kệ ngày mai sẽ thế nào, chỉ có thể âm thầm yêu anh, nếu như em thật sự nói ra nỗi lòng mình, ai có thể nói cho anh biết ấy biết đừng làm em đau lòng mỗi khi em đến gần ôm anh, khi em che đôi mắt anh.

.....

.....

Bùi Mộng Na, Đỗ Lôi Ti cùng Lý Mật ngồi trong góc nghe hát!

Đỗ Lôi Ti cầm đồ uống lên uống, khẽ nói “Mộng Na, Lý Mật, trễ rồi, chị muốn về nhà, hai người từ từ thưởng thức!”

Bùi Mộng Na đứng lên nói “Lý Mật, cô ở lại đợi Tiểu Ngọc đi, tôi đưa Lôi Ti về!”

“Được, hai người chú ý an toàn, tôi sẽ gọi điện thoại cho hai người!” Lý Mật nhìn hai người nói.

Bùi Mộng Na đi tới dìu Đỗ Lôi Ti đi ra.....

Bụng Đỗ Lôi Ti đã nhô lên rất rõ, Bùi Mộng Na cầm tay cô nói “Lôi Ti, bây giờ bụng chị đã lớn, chị ở một mình sẽ không an toàn!”

“Ha ha, không sao, không phải Tiểu Ngọc ở đối diện sao, chị sẽ không sao, hơn nữa nếu có chuyện gì chị sẽ tìm Tiểu Ngọc, với lại không phải Tiểu Bằng thường đến thăm chị sao?”

“Haiz, chị thật là!” Bùi Mộng Na trách.

Hai người vừa cười vừa nói đi về phía cửa.....

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó cầm ly rượu lên khẽ hỏi “Cô ấy là Tiểu Ngọc?”

“Đúng!” Đường Vũ trả lời.

“Đường Vũ, cậu không cảm thấy cậu cũng thay đổi sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta nói.

Đường Vũ bị hỏi ngây ngẩn người, anh ta thật sự thay đổi sao?

Anh ta cười cười trả lời “Tuấn Vũ, anh đừng đùa, tôi cảm thấy tôi không có gì thay đổi, bây giờ tôi chỉ muốn làm tốt công việc hiện tại, những cái khác đối với tôi mà nói không quan trọng!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta cười, quay đầu ra chỗ khác.....

Anh lại phát hiện ra ở cửa có một bóng dáng quen thuộc, anh để ly xuống, lao đảo chạy ra ngoài nhưng đã không còn thấy bóng dáng quen thuộc đâu nữa.....

Đường Vũ chạy theo phía sau anh, nhìn thấy vẻ mặt của anh đi tới hỏi “Tuấn Vũ anh sao vậy, có chuyện gì không?”

Bùi Tuấn Vũ kích động nhìn anh ta, hai tay nắm vai cô, kích động nói “Hình như tôi thấy bóng dáng của Lôi Ti.....”

Đường Vũ nhìn anh lắc đầu “Tuấn Vũ, có phải anh nhìn nhầm rồi hay không, Lôi Ti đã không còn nữa!”

“Tôi thật sự nhìn thấy, bóng dáng đó rất giống Lôi Ti.....” Bùi Tuấn Vũ khẳng định.

“Tuấn Vũ, đừng suy nghĩ nữa, đi thôi, chúng ta vào thôi!”

Bùi Tuấn Vũ đi theo anh ta vào trong, ngồi trở lại vị trí của mình uống rượu!

Sau khi Tiểu Ngọc hát mấy bài, đi tới bên cạnh bọn họ cúi người, cung kính gọi “Tổng thống!”

Bùi Tuấn Vũ ngẩng đầu nhìn cô “Đừng gọi tổng thống, bây giờ đã tan làm!” Nói xong tiếp tục uống rượu của mình!

Lúc Bùi Mộng Na đưa Đỗ Lôi Ti về nhà an toàn, nhìn thấy người đàn ông đang đứng trước cửa chờ “Đã trễ như vậy sao cậu còn tới đây?”

Tiểu Bằng không để ý đến lời cô nói.....lo lắng hỏi cô gái đứng bên cạnh “Lôi Ti, em đi đâu vậy?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta cười nói “Tiểu Bằng, anh xem anh kìa, em cùng Mộng Na tới chỗ Tiểu Ngọc hát nên mới về trễ!”

“Lôi Ti, sau này đừng ra ngoài muộn như vậy, bây giờ em không giống các cô ấy, bụng em đã to ra ngoài rất nguy hiểm, biết không?” Tiểu Bằng nhú mày nhìn cô nói.

“Được được được.....Em biết rồi, em sẽ chú ý!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

Bùi Mộng Na đứng đó liếc nhìn anh ta “Sao cậu lại lo lắng cho chị dâu mình vậy?”

“Mộng Na, đừng nói vậy!” Đỗ Lôi Ti khẽ trách.

Tiểu Bằng hơi thờ dãi “Thấy em về nhà an toàn là anh yên tâm rồi!”

“Đã trễ thế này anh về nghỉ ngơi đi!” Đỗ Lôi Ti khẽ nói.

“Vậy anh về trước, ngày mai anh lại đến thăm em!” Tiểu Bằng nói xong xoay người rời đi!

Bùi Mộng Na ở phía sau lên làm mặt quỷ.

Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn cô nói “Mộng Na, đừng tính toán với Tiểu Bằng, vốn dĩ hai người là bạn thân, đừng vì chị mà biến thành kẻ thù, chị không muốn thấy hai người như vậy!”

“Em đâu có xem cậu ấy là kẻ thù, em chỉ cảm thấy cậu ấy không trọng nghĩa, rõ ràng cậu ấy biết chị là vợ anh trai em mà vẫn.....” Bùi Mộng Na nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146

Đỗ Lôi Ti nghiêm mặt nhìn cô “Mộng Na, chị đã ly hôn với anh trai em rồi!”

“A.....” Bùi Mộng Na nhìn cô không biết phải nói gì!”

“Được rồi, em cũng về đi, muộn thế này một mình em con gái lái xe phải cẩn thận!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

“Em biết rồi, bây giờ em sẽ về!” Bùi Mộng Na lắc đầu nói.

Nói xong xoay người ra ngoài lái xe về phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ ngồi im uống rượu, một ly lại một ly.....

Đường Vũ nhìn anh uống say, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, bây giờ anh ta cũng không giúp được gì!

Anh ta chỉ có thể đỡ người uống rượu say kia ra xe, Tiểu Ngọc đi phía sau nói “Tôi đi tãi về cũng được!”

“Lên xe!” Đường Vũ lạnh giọng nói.

Tiểu Ngọc nhìn thấy ánh mắt kia, trong lòng khẽ run, bước lên xe ngồi!

Bùi Mộng Na lái xe về phủ tổng thống, cô đi vào trong nhìn quản gia hỏi “Anh tôi chưa về sao?”

“Tổng thống chưa về!” Quản gia cung kính nói.

Bùi Mộng Na ngồi trên ghế sa lon chờ, cô không biết lúc anh trai đến khu chung cư Tinh Ngữ tại sao lại đột nhiên bỏ đi, bây giờ cô thật sự rất lo lắng cho anh.....

Đường Vũ lái xe đến phủ tổng thống, đỡ Bùi Tuấn Vũ uống say đi vào!

“Anh, anh làm sao vậy?” Bùi Mộng Na nhìn thấy hai người đàn ông đi tới lo lắng hỏi.

Đường Vũ nhìn cô nói “Tổng thống uống say, bây giờ tôi đỡ anh ấy lên lầu!” Nói xong đỡ Bùi Tuấn Vũ về phòng!

Tiểu Ngọc đi vào nhìn Mộng Na lo lắng hỏi “Mộng Na, cô cảm thấy như vậy có được không?”

Bùi Mộng Na ngồi trên ghế sa lon nhìn cô ấy khẽ nói “Tôi cũng không biết nhưng mà tôi nhất định phải làm như vậy!”

Lúc hai người đang trò chuyện thì Đường Vũ đi xuống “Cô chủ, nếu không còn chuyện gì vậy chúng tôi về trước!”

“Về đi, đi đường nhớ cẩn thận!” Bùi Mộng Na đưa hai người ra cửa!

Đường Vũ lái xe quay về khu chung cư Tinh Ngữ!

Tiểu Ngọc bị không khí bên trong xe làm cho không thở nổi, tại sao người đàn ông này nhất định phải lạnh lùng như vậy chứ?

Về đến nhà Tiểu Ngọc liền quay về phòng mình!

Sáng ngày hôm sau, lúc Bùi Tuấn Vũ tỉnh dậy nhớ lại ngày hôm qua nhìn thấy bóng dáng quen thuộc, anh quyết định, sau này sẽ đến quán pub này thường xuyên, anh không tin, bóng dáng mà anh nhìn thấy không phải là cô.

Bây giờ anh cảm thấy phải thử vận may một chút, chừ có như vậy, anh mới có điều chỉnh tâm tình!

“Tổng thống, thư ký Đường đã đến!” Quản gia gõ cửa nói.

“Đã biết!” Bùi Tuấn Vũ ở trong phòng trả lời.

Anh đứng dậy đi vào phòng tắm, rửa mặt, thay quần áo đi ra ngoài.....

Đường Vũ nhìn thấy anh đi ra, phát hiện ra bóng dáng tối qua đã không còn, bây giờ đã khôi phục lại xảm xúc ban đầu, anh khẽ thở dài!

“Tổng thống, dự án mà anh phê chuẩn bây giờ đã bắt đầu thực hiện, hiện tại những trường học ở những vùng nông thôn xa xôi bắt đầu sửa chữa!” Đường Vũ báo cáo.

“Hôm nay không còn chuyện gì rồi, cậu về trước đi!”

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ xoay người đi ra khỏi phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy bóng dáng anh ta rời đi, bắt đầu ăn sáng.....

“Quản gia.....” Bùi Tuấn Vũ gọi.

Quản nha bước nhanh tới hỏi “Tổng thống, có chuyện gì ạ?”

“Hôm nay bất kể là ai đến tìm tôi đều nói tôi không có ở nhà, biết chưa?” Bùi Tuấn Vũ nhìn ông nói.

Quản gia gật đầu “Vâng, tổng thống!”

“Được rồi, tôi no rồi, bây giờ muốn đi ra ngoài!” Bùi Tuấn Vũ nói xong cầm khăn giấy lau miệng.

Đi về phía gara!

Anh chọn chiếc xe tầm thường nhất lái ra khỏi phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ lái xe chạy thẳng tới khu chung cư Tinh Ngữ, anh muốn thử vận may của chính mình để tìm bóng dáng kia.....

Đến khu chung cư Tinh Ngữ, anh dừng xe lại, nhìn người đi lại trên đường, tìm kiếm bóng dáng quen thuộc.....

Anh đeo kính đen, tay trái chống cằm, nghiêng người dựa vào cạnh xe!

Bùi Tuấn Vũ chột trợn to hai mắt, nhanh chóng mở cửa xe, chạy tới.....

“Lôi Ti.....” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái kích động kêu lên!

Đỗ Lôi Ti đột nhiên bị bóng người kia lao tới dọa sợ, khi cô thấy rõ ràng người đàn ông trước mặt, tò mò hỏi “Xin hỏi anh là ai?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái khiến anh ngày ngày mong nhớ đứng trước mặt, trong lòng cảm thấy rất vui nhưng một giây sau lại bị câu nói của cô đã kích!

Anh nhìn cô bụng bự đứng trước mặt mình, cô đã quên anh, bây giờ anh cảm thấy thật khổ sở.....

Anh thấy có người đi về phía này, Bùi Tuấn Vũ nắm cổ tay cô, kéo cô đến bên xe mình, mở cửa xe, nhẹ nhàng đẩy cô vào vị trí bên cạnh, sau đó mình cũng lên xe!

Đỗ Lôi Ti hoảng sợ nhìn anh, hai tay khoanh trước ngực lớn tiếng chất vấn “Anh.....Anh là ai vậy? Có phải anh có ý đồ xấu gì không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn chăm chăm cô, tại sao cô không nhớ anh chứ?

Anh kiềm nén tất cả nghi ngờ trong lòng, nhìn cô khẽ hỏi “Em thật sự không biết tôi sao?”

“Tại sao tôi lại phải biết anh?” Đỗ Lôi Ti liếc anh nói.

“Em hãy suy nghĩ một chút đi, anh là Tuấn Vũ!” Bùi Tuấn Vũ vội vàng nói.

“Đỗ Lôi Ti nói “Anh bị làm sao vậy? Có phải anh có bệnh hay không? Tại sao tôi lại phải biết anh?”

“Lôi Ti, em nghĩ kỹ lại đi, anh là Tuấn Vũ!”

“Anh đừng có lại gần, nếu anh lại gần tôi liền kêu lên!” Đỗ Lôi Ti tức giận nói xong sao đó nói tiếp “Anh làm sao vậy? Anh có biết anh làm như vậy sẽ làm tôi hư thai không!”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy lời cô nói.....nhìn về phía bụng cô, nhìn dáng dấp của cô giống như sắp sinh, run rẩy hỏi “Đứa bé này là của ai.....?”

Đỗ Lôi Ti nói “Anh hỏi câu này không phải là nói nhảm sao? Anh nói đứa bé này của tôi có thể là của ai!”

“Đứa bé này là của người đàn ông kia sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Là người đàn ông của nhà tôi, người đàn ông chết tiết kia chết rồi, được chưa, đây chính là điều anh muốn biết, nếu không còn chuyện gì nữa, anh này, tôi muốn xuống xe!” Đỗ Lôi Ti tức giận nói xong mở cửa muốn xuống xe!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cử động của cô liền ấn nút khóa cửa, mặc kệ cô làm thế nào cũng không thể mở cửa xe!

Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn anh “Người đàn ông này rốt cuộc anh muốn gì?”

“Thời gian qua em đã đi đâu?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi.

“Mẹ kiếp, nếu anh không mở cửa, tôi sẽ gọi điện thoại cho bạn trai tôi!” Đỗ Lôi Ti uy hiếp.

Thật là bất lịch sự, vừa lúc đó điện thoại của Đỗ Lôi Ti liền vang lên.....

Cô cầm điện thoại lên “Alo, Tiểu Bằng, anh đang ở đâu?”

“Lôi Ti, em đang ở đâu? Anh lên lầu liền không thấy em đâu?” Đầu dây bên kia Tiểu Bằng hỏi.

“Em ở trong một chiếc xe ở đối diện khu chung cư, anh nhanh qua đây đi, có một người đàn ông kỳ quái ở đây!” Đỗ Lôi Ti nói.

Tiểu Bằng cúp máy, chạy về phía cô nói.....

Anh tìm từng chiếc xe một nhưng không nhìn thấy bóng dáng cô đâu.....

Cách đó không xa Bùi Tuấn Vũ nhấn nút cách âm, người bên ngoài căn bản không thể nghe thấy tiếng người trong xe nói chuyện!

Đỗ Lôi Ti nhìn bóng dáng bên ngoài đang tìm kiếm mình, cô ngồi trong xe vội vàng kêu “Tiểu Bằng.....Em ở đây.....”

“Em không cần kêu nữa, anh ta sẽ không nghe thấy!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói, nhìn cô lại hỏi “Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?”

“Mẹ kiếp, có phải anh có bệnh không? Tại sao vẫn còn hỏi? Tôi lại không biết anh!” Đỗ Lôi Ti nói.

Mẹ kiếp, bây giờ cô mới biết người đàn ông này lại khó dây dưa như vậy, một vấn đề lại hỏi nhiều lần như vậy!

Bây giờ cô phải làm sao để ra khỏi cái xe này đây?

Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn người đàn ông trước mặt “Tôi nói lại một lần nữa, tôi căn bản không biết anh, còn nữa, bây giờ lập tức, lập tức mở cửa cho tôi, tôi muốn về nhà!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười “Em cảm thấy nếu em không nói rõ, anh sẽ để em đi sao?”

Đỗ Lôi Ti thật sự hết ý kiến “Tôi không biết anh.....anh muốn tôi nói cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147

“Em nói lại lần nữa em không biết anh xem?” Bùi Tuấn Vũ mặt lạnh, đôi mắt thâm thúy nhìn cô chăm chăm

Đỗ Lôi Ti quát cường nhìn anh nói “Có phải đầu óc anh có vấn đề rồi không, sao anh lại kỳ quái như vậy chứ?”

Bùi Tuấn Vũ lại gần cô, nhìn chăm chăm đôi môi cô, hung hăng hôn lên.....

Đỗ Lôi Ti mở to hai mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn anh.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy ánh mắt kia của cô, trêu đùa “Thế nào, nghĩ ra chưa?”

Đỗ Lôi Ti cuống quýt đẩy anh ra nói “Anh.....Anh.....Anh.....”

“Anh làm sao?” Bùi Tuấn Vũ duy trì động tác lúc trước, nhìn cô hỏi.

“Anh là đồ lưu manh!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Tuấn Vũ xoay người, nhìn cô, khởi động xe rời khỏi khu chung cư Tinh Ngữ!

Tiểu Bằng tìm kiếm xung quanh khu chung cư, anh tìm từng chiếc xe một nhưng không nhìn thấy bóng dáng mà anh tìm kiếm.....

Anh cầm điện thoại, ấn nút gọi, lo lắng hỏi “Lôi Ti, em đang ở đâu?”

Đỗ Lôi Ti nghe điện thoại, nghe thấy đầu dây bên kia gọi tên mình, cô nhích lại gần cửa sổ xe, nhỏ giọng nói “Tiểu Bằng, anh về nhà trước đi, em ra ngoài đi dạo!”

“Nhưng mà bây giờ bụng em đã to, một mình em đi ra ngoài anh rất lo lắng!” Tiểu Bằng lo lắng nói.

“Ha ha, không sao, con gái em sẽ ngoan ngoãn đi theo em, còn nữa, anh về nhà ăn chút gì đi!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Được, em chú ý an toàn!” Tiểu Bằng nói xong liền cúp máy!

Bùi Tuấn Vũ vừa lái xe vừa nhìn cô, lạnh lùng nói “Người đàn ông họ Tiểu kia tìm em làm gì?”

Đỗ Lôi Ti liếc nhìn anh, thờ ơ trả lời “Người anh hỏi là chồng tôi, còn nữa, anh thật là kỳ quái, rõ ràng tôi không biết anh.....rốt cuộc anh muốn làm gì?”

Bùi Tuấn Vũ nghe cô nói vậy.....cắn răng kiềm nén “Em chỉ mới rời khỏi anh mấy ngày mà đã đi quyến rũ người đàn ông khác sao?”

Đỗ Lôi Ti tức giận nói tục “Mẹ kiếp, rốt cuộc anh học đến lớp mấy thì tốt nghiệp? Nói như vậy mà vẫn nghe không hiểu sao? Tôi không biết anh, tại sao tôi lại phải nói với người xa lạ như anh chứ?”

Mẹ kiếp, người đàn ông này thật là dây dưa!

Một vấn đề mà hỏi nhiều như vậy!

Bây giờ cô phải làm sao?

Không thể trực tiếp gọi điện thoại nói cho Mộng Na biết bây giờ cô đang giả vờ mất trí nhớ để cô ấy phối hợp diễn trò một chút?

“Đứa bé trong bụng em là của ai?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng chất vấn.

Đỗ Lôi Ti tức giận quay đầu ra ngoài cửa sổ, không trả lời bất kỳ câu hỏi nào của anh!

Cô không tin, cô không nói chuyện anh còn có thể nói gì!

Cô cũng không tin người đàn ông này sẽ hỏi mãi!

Không đúng? Người đàn ông này muốn lái xe đi đâu?

Đỗ Lôi Ti khẩn trương hỏi “Anh muốn đưa tôi đi đâu?”

“Về nhà!” Bùi Tuấn Vũ đơn giản trả lời.

“Mẹ kiếp, anh có nhầm không vậy? Tại sao tôi phải về nhà? Rõ ràng nhà tôi ở khu chung cư Tỉnh Ngừ, cái tên bại hoại này!”

Vậy phải làm sao bây giờ? Lát nữa tới phủ tổng thống thì sẽ hỏng hết, Bùi Vũ chỉ là một đứa bé, ngộ nhờ nói ra, vậy phải làm sao?

Bây giờ cô như kiến bò trên lửa!

Bùi Tuấn Vũ không tin cô gái trước mặt không biết mình nhưng mà đứa bé trong bụng cô rõ cuộc là con ai?

Xe cứ như vậy đi về phía tổng thống.....

Bùi Tuấn Vũ xuống xe, mở cửa xe bên cạnh, lôi kéo cô gái đang ngồi trong xe đi vào phủ tổng thống!”

“Tổng thống, ngài đã về?” Quân gia khom người cung kính nói.

Bùi Tuấn Vũ không để ý tới ông, kéo cô đi lên lầu.....

“A, anh chậm một chút, anh có phải là muốn hại tôi không?” Đỗ Lôi Ti hỏi, buông cái tay anh đang kéo mình ra.

Quân gia nghe thấy tiếng phụ nữ nói chuyện, ngẩng đầu lên, kinh ngạc chào “Phu nhân.....”

“Phu cái rắm? Đây là phủ tổng thống thật sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn ông nghiêm túc hỏi.

A.....

Quân gia bị cô nói như thế liền ngây ngẩn người, sao phu nhân lại trở thành bộ dáng này?

“Mẹ kiếp, anh ta là tổng thống?” Đỗ Lôi Ti nhìn ông lớn tiếng hỏi.

Quân gia theo bản năng gật đầu!

“Tổng thống cướp con gái nhà lành về nhà, các người không quản lý sao?”

Quân gia toát mồ hôi nhìn cô “Ngài ấy là tổng thống, xin hỏi tôi làm sao có thể quản?”

“Mẹ kiếp, tổng thống thì ngon sao? Nếu tôi ra khỏi đây, tôi sẽ kiện anh ức hiếp dân thường!” Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn người đàn ông đứng đó nói.

“Sao vậy, sao lại ồn như vậy?” Bùi Mộng Na từ trên lầu đi xuống nói.

Khi cô đi đến liền tròn to hai mắt, theo bản năng nói “Chị dâu.....?”

Đỗ Lôi Ti thấy cô ấy xuất hiện trước mặt mình, nháy mắt ý bảo cô ấy đừng nói ra thân phận của mình!

Bùi Tuấn Vũ ung dung nhìn về mặt hai người “Sao, hai người có chuyện gì gạt tôi sao?”

Đỗ Lôi Ti đánh đòn phủ đầu “Người đàn ông chết tiệt này, có phải anh có bệnh không? Tôi không biết các người, thông đồng cái gì chứ?”

“Anh, anh nhét cô gái này ở đâu vậy?” Bùi Mộng Na nhìn anh hỏi.

“Mộng Na, em đang giả bộ không biết gì với anh sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nhìn cô nói.

“Đâu.....Làm gì có, em cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cô ấy rất giống chị dâu mà thôi, nhưng mà cô ấy vừa nói cô ấy không phải!” Bùi Mộng Na cũng giải bộ nói.

Bùi Vũ tan học quay về, nhìn thấy người đứng trong phòng khách, vui mừng nói “Dì, cô, ba, mọi người đều ở đây à? “Nói xong liền đi tới bên cạnh Đỗ Lôi Ti “Dì, dì quay về rồi đừng đi nữa được không? Em gái trong bụng dì khi nào có thể ra ngoài chơi với cháu?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe Bùi Vũ nói như vậy liền cảm thấy tiêu rồi, nếu người đàn ông kia biết nhất định sẽ cướp đứa bé của cô, cô lo sợ nhìn Bùi Mộng Na.....

Bùi Tuấn Vũ đi tới ghế sa lon, ngồi bất chéo chân, không lo lắng hỏi “Nói đi, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy việc đã đến nước này, vẫn nên nói rõ “Đứa bé là con tôi, không liên quan gì đến anh!”

“Không phải em không biết anh sao? Sao, bây giờ lại biết?” Bùi Tuấn Vũ nhú mày nhìn cô nói.

“Anh.....” Bùi Mộng Na muốn giải thích.

“Em im miệng!” Bùi Tuấn Vũ thu hồi vẻ mặt không lo lắng, lạnh giọng nói, quay đầu nhìn quản gia đứng bên cạnh ra lệnh “Quản gia, bây giờ lập tức đặt vé đến Châu Phi, cho người đến phòng thu dọn quần áo cho cô chủ!”

“Anh, sao anh có thể như vậy chứ?” Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh nói.

“Em nói anh thế nào? Tiểu Vũ cũng biết chuyện, chỉ có anh bị che mắt?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy hai anh em cãi nhau, nhủ mảy nói “Được rồi, đừng cãi nhau nữa, chuyện này không thể trách Mộng Na, là tôi không cho cô ấy nói, còn nữa, anh cũng đừng trách ai cả, bởi vì lúc đó tôi đã ly dị với anh rồi!”

“Em ly hôn với anh nhưng đứa bé thì sao?” Bùi Tuấn Vũ chậm rãi đứng dậy chỉ cái bụng to của cô hỏi.

“Đứa bé này không phải con anh, là sau khi rời khỏi phủ tổng thống tôi ở cùng Tiểu Bằng mà có!” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nghiêm túc nói.

Bây giờ có đánh chết cô cũng không thể nói đứa bé chính là con anh, bây giờ bụng cô đã lớn, người đàn ông này không có lương tâm lại hỏi đứa bé này là của ai?

“Anh, em không muốn đi Châu Phi!” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Có thể không đi.....nhưng.....”

“Có thật không? Em thật sự có thể không đi?” Bùi Mộng Na vui mừng nói.

“Lời của anh còn chưa nói hết!” Bùi Tuấn Vũ cắt ngang lời cô.

“Còn có cái gì?” Bùi Mộng Na tò mò.

“Nếu không muốn đi thì nói cho anh biết đứa bé trong bụng cô ấy là của ai!”

“A? Anh có phải là đàn ông hay không? Lại đi uy hiếp em gái mình?” Đỗ Lôi Ti liếc mắt nhìn anh chất vấn.

Bùi Tuấn Vũ cười cười đi tới bên cạnh cô, cúi người nhìn cô “Anh có phải là đàn ông hay không không phải em là người biết rõ sao?”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói trong nháy mắt khuôn mặt đỏ ửng, cả lăm nói “Anh.....Anh có phải đàn ông hay không liên quan gì đến tôi? Hơn nữa chúng ta tám trăm năm trước đã ly hôn lâu rồi!”

“Ha ha.....tám trăm năm trước Ly hôn? Vậy chẳng phải em muốn biến thành yêu tinh sao?” Bùi Tuấn Vũ buồn cười nhìn cô.

Mẹ kiếp, sao người đàn ông này lại có bộ dáng như vậy chứ?

Sao lại luôn bắt bẻ lời cô nói?

Nếu anh bắt bẻ lời cô nói vậy được, bây giờ cô không nói gì xem anh bắt bẻ kiểu gì!

Đỗ Lôi Ti không nhìn anh, đi tới ghé sa lon ngồi xuống “Quản gia, con gái cháu đói bụng, muốn ăn cái gì đó, có đồ ăn gì ngon không?”

“Phu nhân, bữa tối sắp xong rồi, phu nhân chờ một chút!” Quản gia cung kính nói.

“Quản gia, đừng gọi cháu là phu nhân, mọi người vẫn chưa biết, cháu cùng vị tổng thống này đã ly hôn rồi!” Đỗ Lôi Ti giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148

Quản gia lúng túng đứng đó, không biết phải nói thế nào, hai người này thật sự đúng là oan gia!

“Dì, dì làm sao vậy, có phải ba làm dì tức không?” Bùi Vũ đi tới cạnh cô hỏi.

“Tiểu Vũ, con đi làm bài tập đi, đây là chuyện của người lớn!”

Bùi Vũ nhìn thấy dáng vẻ của dì như không muốn nói, không thể làm gì khác hơn là quay đầu nhìn ba mình “Ba, đừng chọc dì giận được không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn con trai mình, khẽ nói “Con đi làm bài tập đi, lát nữa xuống ăn cơm!”

Bùi Vũ bấu môi nhìn hai người, xoay người đi về phía cầu thang.....

Bùi Mộng Na nhìn thấy anh mình đã nguôi giận, cô cố gắng mở miệng “Anh, em có thể không đi Châu Phi không?”

“Không thể!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô, từ chối.

Bùi Mộng Na ỉu xiu!

Cô than thở ngồi trên ghế sa lon, nhìn bà bầu bên cạnh “Đều tại chị, bây giờ em phải đi Châu Phi rồi, chị đi thay em đi!”

“Ai bảo em không có lập trường? Bây giờ còn trách ai?” Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn cô nói.

“Em không thể oán trách sao?” Bùi Mộng Na không còn hơi sức nói.

Đỗ Lôi Ti chợt nghĩ ra điều gì nói “Mộng Na, em chờ một chút, chị gọi điện thoại cho Tiểu Bằng để anh ấy khỏi chờ cơm chị!”

Nói xong cầm điện thoại đứng dậy.....

“Đứng lại!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti hai tay chống nạnh nhìn anh, lộ vẻ mặt tức giận “A.....? Tại sao tôi lại phải nghe lời anh? Bây giờ tôi muốn gọi điện thoại cho ba đứa bé!”

Bùi Tuấn Vũ đi lên trước giành lấy điện thoại trong tay cô, hung hăng ném trên mặt đất!

Đỗ Lôi Ti trợn tròn hai mắt, tức giận chửi “Họ Bùi kia, anh có quyền gì mà đập điện thoại của tôi?”

“Đây là kết quả khi em không nghe lời!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti tức giận trong lòng, cô nhìn thấy trên bàn có điện thoại di động liền đi qua, cầm điện thoại ném trên mặt đất, trong nháy mắt điện thoại chia năm sẻ bảy!

Tất cả mọi người giúp việc nín thở, họ hết sức tò mò sao phu nhân lại quay về?

Hơn nữa còn đem theo một người!

“Em lại ném điện thoại của anh?” Bùi Tuấn Vũ nhìn chăm chăm cô.

Đỗ Lôi Ti chống nạnh, nâng bụng to đi tới phía trước, ngược đầu nhìn anh, học lời của anh “Anh lại ném điện thoại của tôi?”

“Em, có phải hay không có chút.....”

“Đàn ông kia, có phải anh tới thời kỳ mãn kinh không?” Đỗ Lôi Ti nhũn mày hỏi giống như muốn thăm dò gì đó.

“Phụt.....” Bùi Mộng Na không nhịn được bật cười, nhìn hai người, cố nén không cười to.

Đỗ Lôi Ti trợn mắt nhìn người đàn ông trước mặt, hướng về phía cô gái đang ngồi kia nói “Mộng Na, bây giờ em đưa chị về, chị không có khẩu vị hết, bây giờ chị phải về cùng chồng chị đi mua điện thoại!”

Toát mồ hôi, Bùi Mộng Na cảm thấy mình thật xui xẻo, ngồi mà cũng trúng đạn???

Bây giờ cô không thể nói cô đưa cô ấy về. Cũng không thể nói không đưa, cô phải làm sao?

Bây giờ cô liền giả bộ câm điếc!

“Em không đưa chị về sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô hỏi.

“Em.....Em.....” Bùi Mộng Na không biết phải nói thế nào.

“Anh đưa!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

“Không cần, nếu là anh không bằng tôi tự đi về!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Tuấn Vũ đi tới bên cạnh cô, kéo cô đi ra ngoài.....

“Này, anh muốn làm gì?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ không để ý đến lời cô nói.....trực tiếp mở cửa vị trí cạnh tài xế đẩy cô vào, bản thân ngồi vào ghế lái, đi về phía khu chung cư Tinh Ngữ.....

Đỗ Lôi Ti ngồi trong xe buồn bực!

Xe dừng lại trước khu chung cư Tinh Ngữ!

Đỗ Lôi Ti mở cửa xe bước xuống, Bùi Tuấn Vũ xuống xe đến bên cạnh cô “Anh đưa em lên!”

“Không cần!” Đỗ Lôi Ti từ chối.

Không thèm nhìn anh, vòng qua người anh đi vào!

Bùi Tuấn Vũ bước thật nhanh tới, đi tới cạnh cô “Anh đưa em lên!”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy hết nói nổi, sao người đàn ông này lại giống kẹo kéo vậy chứ?

“Tôi đã nói không cần, anh là tổng thống, nếu như anh hộ tống một dân thường như tôi lên tôi không nhận nổi!” Nói xong đi về phía trước!

“Đứng lại, không cần chống lại lời anh!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Đỗ Lôi Ti đứng đó nhìn anh cười la to “Cứu mạng? Có người ức hiếp tôi?”

Ban đêm, những người đi tản bộ xung quanh nghe thấy có người la cứu mạng, liền đi về phía bên này.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy có người đi tới, tức giận nghiêng răng nhìn cô, nhỏ giọng nói “Em cứ chờ đó!”

Nói xong anh nhanh chóng đi về phía xe của mình, lên xe, khởi động xe rồi đi!

Đỗ Lôi Ti thấy anh lái xe rồi đi trong lòng cười nghiêng ngả, ngẩng đầu, thấy đám người bao vây, giải thích “Cái đó.....Thật xin lỗi, đó là bạn tôi, cứ bám lấy tôi, cảm ơn mọi người. Bây giờ không sao rồi!”

Đám người nghe cô nói vậy liền tản ra!

Đỗ Lôi Ti đi vào khu chung cư, ấn thang máy quay về căn hộ!

Cô mở cửa phòng, nhìn thấy người đàn ông ngồi trên ghế sa lon, khuôn mặt lo lắng “Tiểu Bằng, anh còn chưa về sao?”

“Lôi Ti, em đi đâu vậy?” Tiểu Bằng đứng dậy, đi tới cạnh cô lo lắng hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh cười “Anh xem anh khăn trang chưa kìa, em đi ra ngoài đi dạo một chút, bây giờ cũng muộn rồi, anh về nhà nghỉ ngơi đi!”

“Lôi Ti, sau này đừng biến mất như vậy được không?” Tiểu Bằng dùng ánh mắt van xin nhìn cô.

“Đã biết, anh về đi!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

Tiểu Bằng lưu luyến nhìn cô không rời “Vậy cũng tốt, anh về đây!” Nói xong đi về phía cửa!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy anh ta rời đi, cầm chìa khóa đi ra ngoài, đi tới cánh cửa đối diện, ấn chuông cửa “Ding dong.....Ding dong.....”

“Ai vậy?” Tiểu Ngọc vừa đi ra vừa hỏi.

“Tôi, Lôi Ti!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

Tiểu Ngọc mở cửa, kinh ngạc nhìn cô, nhỏ giọng hỏi “Sao bây giờ cô lại qua đây? Thư ký Đường đang ở nhà, nếu cô vào sẽ bị phát hiện!”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô, nhún vai nói “Bây giờ không sợ bị phát hiện nữa, người đàn ông chết tiệt kia đã biết rồi!”

“A.....?” Tiểu Ngọc kinh ngạc nói.

“Ai vậy.....?” Đường Vũ ở trong nhà hỏi.

Bây giờ Đỗ Lôi Ti không sợ bị phát hiện nữa, trực tiếp đi vào, cười nói “Thư ký Đường, bây giờ tôi rất đói, tôi tới nhà anh ăn chực đây!”

Nói xong liền đi tới bàn ngồi xuống!

Đường Vũ kinh ngạc nhìn cô nói “Phu nhân.....?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta “Đừng kêu phu nhân nữa, bây giờ tôi đã độc thân rồi!”

“Lúc đầu tôi điều tra ra, có rất nhiều người nói cô nhảy xuống biển, là thật sao?” Đường Vũ nhìn cô hỏi.

“Ha ha.....Bây giờ tôi rất đói, có thể vừa ăn vừa nói không?” Đỗ Lôi Ti cười hì hì nhìn anh ta nói.

“Tiểu Ngọc, đi lấy bát đũa!” Đường Vũ nói.

Tiểu Ngọc liếc nhìn anh ta tức giận nói “Không cần anh nói tôi cũng biết!”

“A.....Hai người có chuyện gì vậy?” Đỗ Lôi Ti tò mò nhìn hai người hỏi.

“Không có chuyện gì, cô ăn cơm trước đi, nếu không con gái cô sẽ kháng nghị!” Tiểu Ngọc đổi đề tài.

“Tôi ăn no rồi, hai người từ từ ăn!” Đường Vũ buông bát đũa, đi ra khỏi phòng ăn!

Tiểu Ngọc nhìn theo bóng dáng của anh ta làm mặt quỷ, ngồi xuống, vừa ăn vừa hỏi “Làm sao tổng thống phát hiện ra cô?”

“Tôi cũng không biết, vốn dĩ hôm nay muốn ra ngoài đi mua đồ với Tiểu Bằng, kết quả, thiếu đồ, Tiểu Bằng đi lấy, tôi ở dưới lầu chờ, không ngờ, anh ta cũng ở đó!” Đỗ Lôi Ti không còn hơi sức nói.

“Vậy bây giờ cô phải làm sao?” Tiểu Ngọc lo lắng hỏi.

“Không biết!” Đỗ Lôi Ti than thở.

Bây giờ cô rất lo lắng, nếu như anh ấy biết đứa bé này là con anh, anh ấy sẽ không cướp đứa bé về chứ?

Tiểu Ngọc nhìn thấy đáng vẻ của cô, khẽ nói “Lôi Ti, cô đừng nghĩ nhiều quá!”

“Sao tôi lại không suy nghĩ chứ? Tôi nhất định phải nuôi con lớn, tôi tuyệt đối sẽ không giao con cho người đàn ông kia!” Đỗ Lôi Ti nghiêm túc nói.

“Ha ha.....Lôi Ti, vẻ mặt của cô rất buồn cười!” Tiểu Ngọc cười nói.

“Buồn cười cái gì chứ?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy “Đúng rồi, sao Tiểu Mật không tới?”

“Tiểu Mật bây giờ đang đau lòng?” Tiểu Ngọc lắc đầu nói.

“Đau lòng cái gì?” Đỗ Lôi Ti tò mò.

“Bây giờ cô ấy không thích thư ký Đường mà là người đàn ông khác!”

“Ai vậy? Tôi biết không? Mau nói xem!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149

“Người cô ấy thương thầm chính là người đàn ông thích cô!” Tiểu Ngọc nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti hơi nhú mày, suy nghĩ, người thích cô?

Là ai chứ?

Không có ai thích bà bầu này chứ?

“Tiểu Ngọc, cô nói thẳng cho tôi biết đi, tránh cho tôi phí công suy đoán!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

Tiểu Ngọc buông bát đũa nhìn cô nói “Tiểu Mật thích Tiểu Bằng!”

“Cái gì?” Đỗ Lôi Ti trợn to mắt hỏi.

“Dịu dàng một chút, tránh làm ảnh hưởng đến con gái nuôi của tôi lại lớn tiếng giống như cô vậy!” Tiểu Ngọc đùa.

Đỗ Lôi Ti làm bộ ai oán “Tôi đâu có giống như cô nói?”

“Ha ha.....Cô xem đáng vẻ của cô bây giờ rất buồn cười!” Tiểu Ngọc buồn cười nhìn cô.

Đỗ Lôi Ti cũng buông bát đĩa xuống, hai tay chống cằm, nhìn cô gái ngồi đối diện mình khẽ nói “Hôm nay tôi đã gặp người đàn ông kia!”

“Người đàn ông nào?” Tiểu Ngọc nhìn cô hỏi.

“Còn có thể là ai, xem ra tôi phải chuyển đi!”

Tiểu Ngọc trợn hai mắt nhìn cô “Người đàn ông mà cô nói không phải tổng thống chứ?”

“Làm sao cô biết?” Đỗ Lôi Ti không thể tưởng tượng được nhìn cô.

“Không cần nghĩ cũng biết!” Tiểu Ngọc liếc nhìn cô nói, sau đó lại tiếp tục “Vậy cô nghĩ thế nào?”

“Tôi còn có thể nghĩ thế nào, bây giờ tôi phải sinh con một cách an toàn!” Đỗ Lôi Ti dùng ánh mắt kiên định nói.

Bùi Mộng Na nhìn anh trai đi vào, đi tới lấy lòng “Anh, anh quay về rồi à?”

Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nhìn cô, lạnh giọng hỏi “Em biết cô ấy còn sống lúc nào?”

Bùi Mộng Na nhìn anh do dự, không biết phải nói thế nào “Em.....”

“Em không nói cũng được, dù sao ngày mai em cũng sẽ đến Châu Phi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Mẹ kiếp, sao cô lại có anh trai như vậy chứ?

Lời vừa rồi rõ ràng là uy hiếp!

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười nói “Nói hay không, có liên quan đến chuyện đi hay ở của em!”

Lôi Ti, bây giờ phải xin lỗi chị rồi, không còn cách nào khác, ai bảo anh trai cô lại lạnh lùng như vậy chứ!

Dù sao tình hình bây giờ cũng hướng về kế hoạch ban đầu của cô, xem như nói ra cũng không ảnh hưởng gì!

Bùi Mộng Na nhìn anh trai lấy lòng nói “Anh, em nói là được chứ gì, chỉ cần đừng để em tới nơi quỷ quái kia là được!”

“Nói đi!” Bùi Tuấn Vũ đơn giản nó.

“Chính là lúc nghe mọi người nói chị dâu nhảy xuống biển tự tử, em không tin nên đến Duyên Hải, sau đó.....” Bùi Mộng Na bô bô nói.

“... ..”

“... ..”

Bùi Tuấn Vũ càng nghe sắc mặt càng tối, lạnh giọng nói “Tất cả mọi người đều biết, chỉ có một mình anh lại bị biến thành kẻ ngu sao?”

“A.....Anh, làm gì có, là anh không thích chị dâu cho nên cảm thấy dù anh không biết tin tức của chị dâu cũng không sao!” Bùi Mộng Na làm như không có gì nói.

“Các người thật là to gan!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na vội vàng cắt lời anh hỏi “Anh, bây giờ em hỏi anh, rốt cuộc anh có yêu chị dâu hay không?”

Bùi Tuấn Vũ chán chường dựa vào ghế sa lon, nặng nề thờ dài “Bây giờ yêu còn tác dụng gì không? Cô ấy đã mang thai con của người khác!”

“Anh, nếu như anh thật sự yêu chị dâu thì hãy yêu tất cả mọi thứ thuộc về chị ấy, bằng không buông tay đi!” Bùi Mộng Na nhìn anh nghiêm túc nói.

Bùi Tuấn Vũ dựa trên ghế sa lon, nghe em gái nói những lời này, anh nghiêm túc nghĩ đến những chuyện của anh và cô.... ..

Hồi ức của anh và cô dù không đẹp so với người khác nhưng lại có nhiều nụ cười cùng đau khổ, đều là những thứ anh chưa bao giờ trải qua!

Bây giờ nếu anh muốn cô quay lại nhưng mà anh sợ cô không dễ dàng tha thứ cho mình!

Bùi Mộng Na nhìn thấy vẻ mặt của anh trai, khẽ nói “Anh, nếu như lần này anh bỏ lỡ thì sẽ không còn cách nào cứu vãn nữa, anh tự mình suy nghĩ đi!” Nói xong cô quay về phòng mình!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy bóng dáng em gái biến mất sau cầu thang, anh cũng đứng dậy đi tới phòng làm việc.

Anh ngồi trên ghế trước bàn làm việc, dựa đầu vào ghế. Nhắm mắt lại, suy nghĩ về những gì Mộ Dung Na vừa mới nói.....

“Nếu như lần này anh bỏ lỡ thì sẽ không còn cách nào cứu vãn nữa, anh tự mình suy nghĩ đi!”

... ..

... ..

Những lời này không ngừng vang lên bên tai anh, không biết lặp lại bao nhiêu lần.....

Trong thời gian không có cô ở đây, cuộc sống của anh thật sự không vui vẻ cho nên anh không thể cứ như vậy mất đi cô!

Bùi Tuấn Vũ đột nhiên mở mắt, anh mặc kệ muộn thế nào, anh đi tới phòng của Bùi Mộ Dung Na.....

Anh dùng lực gõ cửa kêu “Mộ Dung Na nhanh mở cửa.....”

Bùi Tuấn Vũ lớn tiếng kêu khiến toàn bộ hộ vệ dưới lầu đều chạy lên!

“Không có chuyện gì, đi xuống đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng ra lệnh.

Bùi Mộ Dung Na nghe thấy ngoài cửa vang lên tiếng động, đi ra mở cửa, lườm biếng hỏi “Anh, anh làm gì vậy? Đã muộn thế này!”

Cô vừa nói xong liền tròn tròn mắt, lớn tiếng nói “Làm gì vậy? Sao lại có nhiều người đứng trước cửa phòng tôi vậy?”

“Tổng thống, nếu không có chuyện gì vậy chúng tôi xuống trước!” Hộ vệ đứng ở trước cung kính nói.

“Được, đi xuống đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Tổng thống, cô chủ, chúng tôi xin phép!” Nói xong mấy hàng hộ vệ đi xuống!

Bùi Mộ Dung Na thấy mọi người đi hết, cô vừa muốn đóng cửa phòng đi ngủ tiếp liền bị chặn lại!

Bùi Tuấn Vũ giờ tay chặn cửa hỏi “Mộ Dung Na, Lôi Ti ở tầng mấy trong khu chung cư?”

“Anh, bây giờ đã là nửa đêm, anh hỏi nơi ở của Lôi Ti làm gì? Ngày mai nói được không?” Nói xong lại muốn đóng cửa.

Bùi Tuấn Vũ lại một lần nữa nhanh tay lẹ mắt nhưng lần này lại không may như lần trước, ngón tay bị cánh cửa kẹp.....

Bùi Mộ Dung Na trong nháy mắt tỉnh táo kêu “anh.....”

“Rốt cuộc Lôi Ti ở đâu?” Bùi Tuấn Vũ sắc mặt không đổi hỏi.

Bây giờ anh không cảm thấy bất kỳ đau đớn nào, chỉ muốn chỗ cô ở, anh sợ mình đến chậm sẽ không nhìn thấy cô nữa.....

Bùi Mộ Dung Na vô lực nhìn anh than thở “Vào đi, xem tay anh bị thương thế nào?”

Bùi Tuấn Vũ đi vào, ngồi trên ghế sa lon chờ câu trả lời.

Bùi Mộ Dung Na cầm hộp thuốc đi tới ngồi cạnh anh, cầm ngón tay bị thương của anh nhìn một chút, tím bầm, cô lấy hộp thuốc tan máu bầm trong rương từ từ bôi lên tay anh.....

Bùi Tuấn Vũ thu tay về, nhíu mày hỏi “Rốt cuộc Lôi Ti ở đâu?”

Bùi Mộ Dung Na cảm thấy lần này anh trai thật sự nghiêm túc, không nói gì thêm “Em đưa anh đi!” Nói xong đi tới tủ cầm quần áo vào phòng tắm thay.....

“Anh, chúng ta đi thôi!” Bùi Mộ Dung Na từ trong phòng tắm đi ra nói.

Bùi Tuấn Vũ đi ra ngoài!

Hai anh em xuống gara, Bùi Mộ Dung Na nói “Anh, tay anh bị thương hay là để em lái xe đi!”

Bùi Tuấn Vũ không nói gì, đi tới vị trí cạnh tài xế mở cửa lên xe!

Bùi Mộ Dung Na ngồi vào ghế lái, khởi động xe rồi khởi phễu tổng thống!

Dọc đường đi, không gian bên trong xe hết sức yên tĩnh.....

Bùi Mộng Na nhìn anh trai ngồi bên cạnh, không nhận được hỏi “Anh, sao đã muốn thế này rồi anh còn tới tìm Lô Ti?”

“Không cần em quan tâm, chuyên tâm lái xe đi!” Bùi Tuấn Vũ nhắm mắt, lạnh giọng nói.

“Anh, nửa đêm anh đi tìm Lô Ti, chẳng lẽ không có nguyên nhân gì sao?” Bùi Mộng Na hỏi.

Bùi Tuấn Vũ im lặng.....

Bùi Mộng Na thật sự hết ý kiến, lại hỏi “Anh, anh có thể nói một câu được không? Tối đó không phải anh cũng không nói gì đấy chứ?”

“Câm miệng, chuyên tâm lái xe đi!” Bùi Tuấn Vũ nhàu mày.

Bùi Mộng Na than thở “Thôi, sao em lại có anh trai như anh chứ? Em thật sự quá bi kịch!”

Bây giờ cô thật sự muốn biết đã trễ thế này anh còn tìm Đỗ Lô Ti làm gì?

Chẳng lẽ có chuyện gì sao?

Bây giờ trong lòng cô tràn đầy nghi vấn nhưng lại không biết đáp án, thật sự khiến cô.....

Thôi, chờ lát nữa đến rồi cô sẽ biết, bây giờ chỉ chuyên tâm lái xe thôi!

“Dừng xe!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng ra lệnh.

Bùi Mộng Na không hiểu hỏi “Sao vậy?”

“Dừng xe!”

Bùi Mộng Na không thể làm gì khác hơn là dừng xe lại.....

Bùi Tuấn Vũ mở cửa xe bước xuống, đi tới vị trí tài xế mở cửa “Ngồi sang kia!”

Bùi Mộng Na không thể giải thích được nhìn anh, không nói gì, đi xuống vòng qua xe tới vị trí bên kia ngồi.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150

Bùi Tuấn Vũ lái xe như tên lửa chạy trên đường.....

Bùi Mộng Na run sợ trong lòng nói “Anh, anh có thể lái chậm một chút được không?”

Bùi Tuấn Vũ không để ý lời của cô.....đạp chân ga, tốc độ xe trong nháy mắt tăng nhanh!

Bùi Mộng Na bị dọa sợ đến mức không dám nói chuyện, cô sợ nếu nói chuyện, cái mạng của mình sẽ đi tong!

Xe rất nhanh đến khu chung cư Tinh Ngữ!

Bùi Tuấn Vũ mở cửa bước xuống xe!

Bùi Mộng Na xuống xe, sắc mặt tái nhợt nhìn anh “Anh, chẳng lẽ anh không muốn sống nữa sao?”

“Lô Ti ở đâu?” Bùi Tuấn Vũ không trả lời câu hỏi của cô.

Bùi Mộng Na bất đắc dĩ lắc đầu, đi vào trong khu chung cư!

Bùi Mộng Na ấn thang máy, hai người đi vào!

Bùi Tuấn Vũ trong lòng thấp thỏm!

Thang máy đến lầu mười tám thì dừng lại!

Bùi Tuấn Vũ vội vàng đi ra.....

Bùi Mộng Na nhìn đáng vẻ vội vàng kia liền cười nói “Anh, đã đến rồi, không cần vội vàng như vậy!”

Nói xong đi về phía căn mộ muốn tìm!

Cô giờ tay ấn chuông cửa “Ding dong.....Ding dong.....”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên, đi tới mở cửa, đã muộn thế này ai còn tới chứ, cẩn thận hỏi “Ai vậy?”

“Lôi Ti, là em!” Bùi Mộng Na trả lời.

“Đã trễ thế này sao em còn tới đây?” Đỗ Lôi Ti nói xong liền mở cửa!

Đỗ Lôi Ti mở cửa phòng, nhìn thấy người đàn ông đứng trước cửa, cô nhanh chóng đóng cửa lại!

Bùi Tuấn Vũ nhanh tay lẹ mắt chặn cánh cửa lại, đi vào trong....

Khi anh đi vào, nhìn thấy giữa nhà có hành lý, lạnh giọng hỏi “Em muốn chạy trốn sao?”

Đỗ Lôi Ti không để ý tới lời anh nói mà quay sang cô gái bên cạnh hỏi “Mộng Na, sao em lại đưa anh ta tới?”

Bùi Mộng Na nhìn cô lộ vẻ đáng thương giải thích “Lôi Ti, thật sự xin lỗi, em cũng không còn cách nào mới.....”

“Em không nghe thấy anh đang nói chuyện với em sao?” Bùi Tuấn Vũ lại lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti liếc anh tức giận nói “Tại sao tôi lại phải trả lời anh?”

“Ha ha, sao em không thể trả lời câu hỏi của anh?” Bùi Tuấn Vũ thu hồi vẻ mặt lúc trước hỏi.

“Tại sao anh lại nói theo tôi?” Đỗ Lôi Ti chống nạnh ưỡn bụng, ngược đầu nhìn anh hỏi.

Bùi Tuấn Vũ buồn cười nhìn cô “Xem anh tới thật đúng lúc, nếu không em lại muốn chạy trốn!”

“A.....không phải tôi chạy trốn, tôi quang minh chính đại rời khỏi đây, biết chưa?” Đỗ Lôi Ti dùng tay chỉ anh nói.

Bùi Tuấn Vũ không để ý đến cô, đi tới ghế sa lon ngồi xuống “Mộng Na, thu dọn hành lý, đưa lên xe!”

Bùi Mộng Na ngầy ngẩn người, sững sờ hỏi “Anh, hành lý kia á?”

“Đưa hành lý mà cô ấy muốn chạy trốn lên xe!” Bùi Tuấn Vũ nhìn em gái nói.

Đỗ Lôi Ti tròn to hai mắt nhìn anh, không dám tin hỏi “Tại sao anh muốn lấy hành lý của tôi?”

“Anh lấy hành lý của em không phải em không thể chạy trốn nữa sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

“Mẹ kiếp, tôi đã không còn quan hệ gì với anh, anh quản được tôi sao?” Đỗ Lôi Ti tức giận nói.

“Không được nói tục!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười nói.

Đỗ Lôi Ti thật sự hết nói nổi, cô nói thế nào liên quan gì đến anh ta?

Mẹ kiếp, cô thích nói gì thì nói, sao phải theo ý anh ta chứ!

“Lôi Ti, em thấy.....em thấy.....chị nên quay về cùng bọn em đi?” Bùi Mộng Na cà lăm nói.

Đỗ Lôi Ti nâng cao bụng bự, đi tới cạnh cô ấy nói “Có phải đầu óc em mê mị rồi không, tại sao chị phải về?”

Cô tức giận ngồi trên ghế nhìn hai anh em trước mặt!

“Mộng Na, đem hành lý bỏ lên xe!” Bùi Tuấn Vũ một lần nữa ra lệnh.

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy muốn lấy hành lý của mình, vội vàng đi tới bảo vệ nói “Mộng Na, nếu em dám lấy chị sẽ cắt đứt quan hệ với em!”

Bùi Mộng Na hiện tại bị làm khó, không biết phải nghe lời ai, bây giờ cô nghĩ muốn ông trời một lời đánh chết cô đi, tránh cho đứng tại chỗ bị làm khó!

Bùi Tuấn Vũ đứng lên, đi tới cạnh cô cười nói “Lôi Ti, chúng ta về nhà đi!”

Đỗ Lôi Ti nâng bàn tay nhỏ bé dùng sức đẩy anh “Da mặt anh thật dày, tại sao tôi lại phải theo anh về nhà chứ?”

“Lôi Ti, em xem, không phải anh tới đón em về sao?” Bùi Tuấn Vũ lấy lòng nói.

“Không có cửa đâu, tôi sẽ không quay về cùng anh, hơn nữa bây giờ chúng ta không có quan hệ gì!” Đỗ Lôi Ti trực tiếp từ chối.

Bùi Tuấn Vũ thấy nói gì cũng vô dụng, không thể làm gì khác hơn là cường ngạnh, một tay ôm cô bế lên, nhìn em gái mình nói “Mộng Na, lấy hành lý!”

Nói xong, ôm cô gái trong lòng đi ra ngoài!

Đỗ Lôi Ti ở trong lòng anh giùng giàng mắng “Đồ lưu manh này, tại sao lại ôm tôi?”

“Chú ý cách dùng từ của em!” Bùi Tuấn Vũ thờ ơ nói.

“Mẹ kiếp, nếu anh không buông tôi ra.....tôi sẽ kêu lên!” Đỗ Lôi Ti uy hiếp.

Bùi Tuấn Vũ cười tà nhìn cô “Không sao, nếu em muốn kêu thì kêu đi!”

Mẹ kiếp, sao người đàn ông này lại trở nên mặt dày như vậy chứ?

Bây giờ cô phải làm sao?

Mộng Na chết tiệt, bây giờ lại giúp người đàn ông chết tiệt này!!!

Bùi Mộng Na đi phía sau hai người len lén cười.....

Ba người cùng đi vào thang máy!

Đỗ Lôi Ti ở trong lòng anh không ngừng giùng giàng, giả vờ “Anh buông tôi ra.....”

Bùi Tuấn Vũ không để ý đến lời cô nói.....đi về phía xe, ấn nút điều khiển, mở cửa, ôm cô gái trong lòng ngồi vào trong!

Anh đưa chìa khóa ra phía trước “Mộng Na, lái xe!”

Bùi Mộng Na nhận chìa khóa, mở cửa xe ngồi vào, khởi động quay về phủ tổng thống.....

Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn ngoài cửa sổ nói “Mộng Na, bây giờ chị muốn cắt đứt quan hệ với em!”

Bùi Mộng Na làm vẻ mặt vô tội, ai oán nói “Lôi Ti, em cũng không còn cách nào, chị đừng như vậy được không?”

“Hừ, bây giờ nói gì cũng vô ích, chị muốn cắt đứt quan hệ với em!”

“Lôi Ti, chị không thể thông cảm cho em sao?” Bùi Mộng Na làm bộ đáng thương nói.

“Về mặt đó của em bây giờ đối với chị không có tác dụng nữa, bây giờ chị không muốn nói chuyện với em!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na làm bộ đáng thương quay đầu trách anh trai “Anh, bây giờ thì tốt rồi, anh xem Lôi Ti muốn cắt đứt quan hệ với em, anh hẳn phải rất vui!”

Bùi Tuấn Vũ nhếch miệng nói “Mộng Na, lần này em biểu hiện rất tốt, không cần đi Châu Phi nữa!”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe, tròn tròn hai mắt nhìn cô gái đang lái xe, tức giận nói “Em được lắm Mộng Na, chỉ vì không muốn đi Châu Phi mà em.....”

Bùi Mộng Na cười xấu hổ “Lôi Ti, đừng nghe anh em nói lung tung, em không có như vậy!”

“Các người nhanh đưa tôi về, ngày mai ba đứa bé tìm không thấy tôi sẽ lo lắng!” Đỗ Lôi Ti la to.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy cô nói vậy trong lòng cảm thấy e ảm “Lôi Ti, đứa bé trong bụng em thật sự là của Tiểu Băng sao?”

“Đúng, có liên quan gì đến anh?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy cô nói vậy trong lòng cực kỳ khó chịu, nhưng mà anh nghĩ tới lời em gái nói, nếu yêu một người thì nên yêu tất cả mọi thứ thuộc về cô ấy.....

Anh biết loài người là động vật, bây giờ trong lòng không thoải ,ái nhưng anh nguyện ý vì cô mà thay đổi.....

Anh biết mình từng sai lầm nhưng bây giờ anh sẽ cố gắng trở nên tốt hơn, nhất định sẽ làm cho cô thay đổi!

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói nghiêm túc “Lôi Ti, anh biết mình từng làm sai rất nhiều nhưng mà bây giờ anh sẽ cố gắng làm cho em yêu anh lần nữa!”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh lạnh giọng nói “Tổng thống, tôi nhớ trước khi rời đi tôi cũng đã nói, tôi sẽ không yêu anh, dù bây giờ anh có cố gắng thế nào cũng vô ích thôi!”

Bùi Tuấn Vũ im lặng không nói gì!

Không khí trong xe trở nên im lặng.....

Bùi Mộng Na lén nhìn qua gương chiếu hậu!

Bây giờ tốt nhất cô không nên nói gì, tránh gây thêm tai họa, dù sao bây giờ hai người cũng đã gặp mặt, vấn đề còn lại hai người tự giải quyết, dù sao chuyện cũng phát triển theo ý cô muốn!

Xem ra lần này cô ấy giận thật rồi!

Ha ha.....

Nhưng mà bây giờ cô rất lo lắng, nếu sau này tất cả mọi người biết.....có phải kết quả của cô sẽ rất thảm không?

Bây giờ Bùi Mộng Na vừa vui lại vừa lo!

Thôi, đến lúc đó có chuyện gì thì đi tìm mẹ, mẹ sẽ giúp cô giải quyết!

Xe chậm rãi đi vào phủ tổng thống.....

Bùi Mộng Na xuống xe mở cốp, lấy hành lý đi vào.....

Đỗ Lôi Ti ngồi trong xe, sống chết không chịu xuống xe, Bùi Tuấn Vũ không nói gì liền bế cô lên, đi vào phòng khách.....

Đỗ Lôi Ti la to “A.....Sao anh có thể như vậy chứ? Đừng có hờn chút là ôm người khác được không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151

“Im miệng!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn anh mắng “Quản trời quản đất, anh còn quản được cái rắm gì chứ!”

Bùi Tuấn Vũ cố nén không để mình cười ra tiếng, mặt lạnh uy hiếp “Nếu em nói nữa anh sẽ hôn em!”

“Anh thật là lưu manh, động một chút là hôn người?” Đỗ Lôi Ti không để ý lời anh nói.

Cô không tin, trong phòng khách có bao nhiêu người giúp việc, còn có hộ vệ, anh lại trắng trợn dám hôn cô?

Cô không tin cô nói chuyện anh liến hôn cô trước mặt bao nhiêu người như vậy!

Một thời gian dài như vậy cô làm sao biết anh thay đổi thế nào chứ?

Bùi Tuấn Vũ hướng lên đôi môi nhỏ nhắn của cô hôn.....

Đỗ Lôi Ti tròn to hai mắt không thể tin nhìn anh, trong nháy mắt nhịp tim tăng nhanh.....

Bùi Tuấn Vũ thấy vẻ mặt cô, ngẩng đầu lên cười tươi “Sao vậy? Em ngạc nhiên đối với động tác thân mật vừa rồi như vậy sao?”

“Anh.....Đồ lưu manh!” Đỗ Lôi Ti đỏ mặt nhìn anh.

Bùi Tuấn Vũ không để ý cô, đi thẳng lên lầu!

Quay về căn phòng chỉ thuộc về hai người.....

Bùi Tuấn Vũ ôm cô đi vào phòng, nhẹ nhàng đặt cô lên giường nói “Em ở đây đi!”

Đỗ Lôi Ti chợt ngồi thẳng người, tức giận nhìn anh nói “A.....? Sao anh có thể như vậy chứ?”

“Anh thế nào?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô hỏi lại.

Đỗ Lôi Ti suy nghĩ, khẽ nói “Bùi Tuấn Vũ, chúng ta đã ly hôn, hơn nữa bây giờ tôi mang thai con người khác, tại sao anh lại còn muốn tôi ở lại đây chứ?”

Bùi Tuấn Vũ ngồi đối diện cô, nhìn cô nói thật “Lôi Ti, bây giờ anh nói anh yêu em, em có tin không?”

Đỗ Lôi Ti nhìn về mặt anh bất đắc dĩ lắc đầu “Bùi Tuấn Vũ, anh cảm thấy bây giờ anh nói những lời này tôi sẽ tin sao?”

“Lôi Ti, anh nói thật!”

“Được, xem như anh nói thật, vậy thì sao chứ? Anh cảm thấy có thể thay đổi được sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ khẽ cười “Lôi Ti, chúng ta bắt đầu lại được không?”

“Bùi Tuấn Vũ, bây giờ anh xem tôi thay đổi thế nào, bây giờ tôi đang mang thai con của người khác, anh thật sự muốn làm ba đứa bé sao? Anh đừng quên anh là tổng thống, nếu anh làm như vậy sẽ ảnh hưởng đến tiền đồ của anh, anh thật sự muốn buông bỏ quyền lợi của mình sao?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

Bùi Tuấn Vũ im lặng không nói gì.....

Đỗ Lôi Ti thấy anh do dự, cô cảm thấy khổ sở trong lòng, một người đàn ông như anh sao có thể tình nguyện nuôi con của người khác chứ? Sao có thể buông bỏ mọi thứ mà mình đang có chứ?

“Bùi Tuấn Vũ, bây giờ anh im lặng đã thể hiện mọi thứ, cho nên không cần tự ép buộc bản thân mình, tìm một người yêu anh thật lòng đi!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Lôi Ti, nếu anh nói anh có thể vì em buông bỏ mọi thứ, em đồng ý ở lại đây chứ?” Bùi Tuấn Vũ thành khẩn hỏi.

“Tôi chỉ muốn có một cuộc sống yên tĩnh anh có biết không? Hơn nữa tôi đã nói sẽ không yêu anh nữa, tự ép buộc như vậy cũng sẽ không có kết quả tốt!” Đỗ Lôi Ti nhìn ra chỗ khác nói.

Tính khí quật cường của Bùi Tuấn Vũ nổi dậy nói “Mặc kệ em quyết định thế nào, anh sẽ không để em rời khỏi đây!”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy thật sự hết nói nổi, cô đã nói rõ ràng rồi, tại sao lại giống đàn gảy tai trâu vậy chứ?

Thôi, bây giờ mặc kệ cô nói gì cũng sẽ vô dụng, cô biết tính khí của anh cho nên không nói nhiều, cô nhất định có cách khiến cho anh thay đổi suy nghĩ!

Nghĩ tới đây, Đỗ Lôi Ti không để ý lời nói của anh hỏi “Đem quần áo của tôi vào đây!”

Bùi Tuấn Vũ thấy cô thay đổi chủ ý, trong lòng rất vui vẻ, nhưng mà anh không nghĩ tới sau này trôi qua quả thật.....

Anh liền đứng dậy, đi xuống phòng khách, nhìn em gái vẫn còn ngồi trên ghế sa lon hỏi “Sao em còn chưa đi nghỉ ngơi!”

“Anh, anh cũng thật biết hỏi? Anh không nhìn xem bây giờ là mấy giờ rồi, bị anh hành hạ như vậy còn có thể ngủ được sao?” Bùi Mộng Na nhìn anh ai oán nói.

Bùi Tuấn Vũ không để ý đến cô, lấy hành lý đi lên lầu.....

Bùi Mộng Na nhìn thấy bóng lưng anh thì lên cười, xem ra cuộc sống sau này sẽ xó kịch hay để xem!

Bùi Tuấn Vũ xách hành lý đi vào, nhìn cô gái ngồi trên giường khẽ nói “Lôi Ti, hành lý của em đây!”

Đỗ Lôi Ti xuống giường, mở hành lý tìm quần áo ngủ, đi vào phòng tắm, khóa cửa, tắm rửa, mặc đồ ngủ đi ra, lên giường nằm, không để ý tới người đàn ông ngồi bên cạnh!

Bùi Tuấn Vũ thấy cô nằm trên giường, không nói gì, đi vào phòng tắm.....

Khi anh đi ra, nhìn thấy cô gái nằm trên giường đã ngủ, anh nhẹ nhàng đi tới giường nằm giường.....

Nhìn cô gái ngủ say, hơi nở nụ cười, duỗi cánh tay ra, ôm cô vào lòng, nhẹ nhàng hôn lên trán cô, rất nhỏ giọng nói “Ngủ ngon!”

Đỗ Lôi Ti tự mình, tìm được vị trí thoải mái, ngủ tiếp.....

Một đêm này, Bùi Tuấn Vũ ngủ rất ngon, anh mở mắt nhìn cô vẫn còn ngủ say, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi đỏ như son của cô, giúp cô đắp chăn, đứng dậy xuống giường!

Khi Bùi Tuấn Vũ tinh thần sáng lạn đi xuống phòng khách, tất cả mọi người đều nhìn anh chăm chăm.....

Bùi Tuấn Vũ theo bản năng sờ má mình, khe nhúm mày hỏi mọi người “Trên mặt tôi dính nhọ sao?”

Quản gia cười đi tới cung kính nói “Tổng thống, mặt ngài rất sạch!”

“Vậy sao mọi người lại nhìn tôi như vậy?” Bùi Tuấn Vũ theo bản năng hỏi.

Tất cả người giúp việc lập tức đều tản ra, chỉ còn lại quản gia chưa kịp đi liền bị anh gọi lại “Quản gia, vừa rồi sao mọi người lại nhìn tôi như vậy?”

Quản gia toát mồ hôi, thật có có nghĩa khí, chỉ có ông chưa kịp đi liền gọi ông lại, ông cũng không thể nói thẳng, tất cả mọi người đều tò mò tối hôm qua không phải cùng phu nhân xảy ra chuyện gì chứ?

“Sao vậy.....? Không nói sao?” Bùi Tuấn Vũ lại hỏi.

“A.....Cũng.....Đều nhìn.....Tổng thống hôm nay tinh thần rất tốt, ha ha.....” Quản gia cà lăm nói, nói xong liền cười.

Bùi Tuấn Vũ đi tới hỏi “Tinh thần của tôi được không?”

“Tốt.....Rất tốt.....” Giọng quản gia càng ngày càng nhỏ.

“Nhớ, sau này không được làm mấy chuyện nhàm chán như vậy, biết chưa?”

Bùi Tuấn Vũ nói.

“Vâng, tôi nhớ rồi!” Quản gia cung kính nói.

Bây giờ cơ thể Đỗ Lôi Ti càng ngày càng nặng, lúc mang thai, cơ thể đặc biệt nặng, nghiêng người người nằm lâu một chút chân sẽ có cảm giác tê.....

Cô mở mắt, xoa hai chân, sau đó nhìn xung quanh, phát hiện người đàn ông kia đã không còn trong phòng ngủ!

Cô đi xuống giường, thay quần áo, đi xuống phòng ăn.....

Nhìn thấy anh đang ngồi đó thoải mái nhàn nhã ăn sáng, cô đi tới, ngồi cách xa anh nói “Quản gia, cho cháu một phần ăn sáng!”

“Vâng, phu nhân!” Quản gia gật đầu.

Đỗ Lôi Ti ngồi đó chống cằm nói “Quản gia, đừng gọi cháu là phu nhân nữa, cháu đã.....”

“Dì.....?” Bùi Vũ vui mừng kêu.

Đỗ Lôi Ti thấy thằng bé đi tới hỏi “Tiểu Vũ không đi học sao?”

“Dì, sao đi lại quên rồi, bây giờ cháu đang được nghỉ hè!” Bùi Vũ ra dáng người lớn nói.

“Ha ha.....Cháu xem trí nhớ của dì thật kém!” Đỗ Lôi Ti nhìn cậu bé cười nói.

“Khụ.....Khụ khụ.....” Bùi Tuấn Vũ ngồi đó khẽ ho.

Đỗ Lôi Ti liếc anh một cái, tiếp tục cùng cậu bé nói chuyện.

“Ba, ba đau họng sao?” Bùi Vũ nhìn anh nghiêm túc hỏi.

Bùi Tuấn Vũ bị hỏi như vậy, ngây ngẩn cả người, không biết phải trả lời thế nào, anh cũng không thể nói vì muốn hai người chú ý đến mình, như vậy không rất mất mặt!

“A.....có chút!” Bùi Tuấn Vũ đơn giản trả lời.

“Ba, hay là gọi bác sĩ đến?” Bùi Vũ nhìn anh tiếp tục hỏi.

Bùi Tuấn Vũ vừa nghe thấy muốn gọi bác sĩ, vội vàng nói “Quản gia, gọi cô chủ xuống ăn sáng!”

Quản gia vừa muốn đi lên lầu liền bị gọi lại.....

“Quản gia, không cần kêu, vốn dĩ Mộng Na thiếu ngủ, để cô ấy ngủ thêm một lát đi!” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

“Dì, cháu có thể ngồi cùng dì không?” Bùi Vũ làm bộ đáng đáng thương hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn cậu bé cười nói “Dĩ nhiên có thể!”

Bùi Vũ nâng đôi chân ngắn ngồi lên ghế nói “Dì, dì có thể đút com cho cháu không?”

“Không thể, tự mình ăn!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn anh “Anh quát cái gì? Anh không biết Tiểu Vũ chỉ là một đứa bé sao?”

“Em.....”

“Em cái gì mà em, không được nói nữa, anh thật đáng ghét!” Đỗ Lôi Ti nhìn chăm chăm anh nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152

Sáng sớm tâm tình Bùi Tuấn Vũ rất tốt, cứ như vậy bị phá hư, buồn bực ăn bữa sáng của mình.

Đỗ Lôi Ti thầm cười trong lòng, chờ xem, đây mới chỉ bắt đầu mà thôi, cứ chờ đó, người đàn ông chết tiệt!

Đỗ Lôi Ti quay đầu cầm sandwich đút cho cậu bé ngồi bên cạnh!

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người, cầm khăn giấy lau miệng, đứng dậy nói “Chuẩn bị xe!”

Lúc này điện thoại của cô vang lên, cô nghe điện thoại, ngọt ngào nói “Alo.....? Tiểu Bằng?”

“Lôi Ti, em đi đâu? Tại sao không thấy hành lý của em đâu?” Tiểu Bằng lo lắng hỏi.

“Anh hỏi cái này sao? Em bị một con chó điên bắt tạm thời không thể về, chỉ là em cùng con gái luôn nhớ tới anh!” Đỗ Lôi Ti cố ý nói, giọng nói càng ngày càng to.

“Lôi Ti, có phải em ở phủ tổng thống không?” Tiểu Bằng hỏi.

“Đúng vậy!”

Tiểu Bằng nghe câu trả lời mà mình không muốn nghe nhất, sau đó cúp máy, ngồi trên sa lon, bây giờ anh ta không có một chút hy vọng nào, nghĩ tới sau này, bọn họ một nhà ba người hạnh phúc, trong lòng liền khó chịu.....

Bùi Tuấn Vũ sừng sốt, đứng tại chỗ một lúc, sau đó đi ra ngoài!

Đỗ Lôi Ti lên nhìn người đàn ông đi ra, cười lớn.....

Bùi Mộng Na hai mắt thâm quầng đi xuống hỏi “Chào buổi sáng?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy tức giận “Sớm cái rắm?”

Bùi Mộng Na cười hi hi đi tới, ngồi cạnh cô, cẩn thận hỏi “Lôi Ti, chị không giận em chứ?”

“Em là em gái tổng thống, làm sao chị dám giận em chứ?” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na nhìn cô, hơi than thở “Lôi Ti, đừng như vậy? Chị phải biết em không muốn dẫn anh trai em tới đó? Em cũng không còn cách nào khác, anh ấy đã đặt vé máy bay cho em rồi!”

“Sao em không có cách? Không phải người đàn ông kia uy hiếp muốn đưa em đến Châu Phi sao? Vậy em đi đi, sao còn đưa anh ta tới chỗ chị?”

Bùi Mộng Na lộ vẻ đáng thương nhìn cô, lắc cánh tay cô làm nũng “Lôi Ti, đừng tức giận, nếu em đi, chị sẽ nhớ em đó, cho nên em nghĩ vẫn là ở lại đây đi!”

“Phụt.....Cái cơ này của em thật là dở!” Đỗ Lôi Ti cười nhìn cô nói.

“Hi hi, em biết ngay là chị sẽ không giận em mà!” Bùi Mộng Na cười nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Mộng Na, chị nhất định phải rời khỏi đây!”

“Lôi Ti, tại sao chị lại muốn rời đi?” Bùi Mộng Na nhún mày nhìn cô hỏi.

“Nơi này không hợp với chị!” Đỗ Lôi Ti đơn giản trả lời.

Bùi Vũ làm bộ đáng thương nhìn cô “Dì.....Đừng đi được không?”

Đỗ Lôi Ti thấy ánh mắt cứng vẻ mặt kia, trong lòng cực kỳ khó chịu, cô biết thằng bé đã xảy ra nhiều chuyện nhưng mà.....

“Dì, đi không cần cháu sao? Mẹ không quan tâm cháu, bây giờ đi cũng không cần cháu.....!” Bùi Vũ vừa nói vừa khóc!

Đỗ Lôi Ti vội vàng nói “Tiểu Vũ, đừng khóc, sao đi lại không cần Tiểu Vũ chứ? Tiểu Vũ rất nghe lời!”

Bùi Vũ lau nước mắt, nhìn cô “Dì, vậy đi đừng đi!”

“Lôi Ti, chị đừng đi vội, bây giờ bụng chị đã lớn đi lại cũng không dễ dàng, chị xem ở đây có nhiều người có thể giúp chị!” Bùi Mộng Na cũng khuyên.

Đỗ Lôi Ti nhìn bọn họ, không nói gì!

Bùi Tuấn Vũ ngồi trong xe, đi tới nơi làm việc, anh ấn nút điện thoại “Gọi thư ký Đường vào!”

Một lúc lâu, cửa phòng làm việc vang lên “Cốc cốc cốc.....”

“Vào đi!” Bùi Tuấn Vũ xoay lưng về phía cửa nói.

Đường Vũ đi vào cung kính hỏi “Tổng thống, anh gọi tôi có chuyện gì?”

Bùi Tuấn Vũ từ từ xoay người lại, mặt lạnh nhìn anh hỏi “Có phải cậu biết Lôi Ti ở nhà đối diện với cậu không?”

“Tổng thống, tôi không biết!” Đường Vũ trả lời.

“Đường Vũ, cậu biết hậu quả thế nào nếu lừa dối tôi chứ?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đường Vũ nhìn anh, khẽ cúi đầu nói “Tổng thống, tôi thật sự không biết!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh khẽ nói “Tiểu Ngọc ở nhà cậu phải không?”

“Vâng, tổng thống!”

“Tiểu Ngọc cùng Lôi Ti có quan hệ tốt như vậy, không thể nào không biết!” Bùi Tuấn Vũ khẳng định.

“Tôi thật sự không biết!”

Đôi mắt thâm thúy của Bùi Tuấn Vũ nhìn chằm chằm anh ta “Cậu tốt nhất không biết!”

“Nếu không có chuyện gì, tôi xin phép!”

“Được!”

Đường Vũ xoay người đi ra ngoài.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn ngoài cửa sổ, trong đầu vẫn nhớ cuộc nói chuyện của cô sáng nay, tại sao giọng nói ngọt ngào đó chưa bao giờ nói với anh?

Bây giờ anh thật sự ghen tỵ, ghen tỵ muốn chết.....

Đỗ Lôi Ti ăn sáng xong ngồi trên ghế sa lon, cô đứng dậy, đi tới vườn hoa.....

Nhìn thấy mọi người trong vườn đang bận rộn, Đỗ Lôi Ti đi lên trước hỏi “Mọi người đang làm gì vậy?”

“Chúng tôi đang tạo hình cho cây cảnh!” Người làm vườn cung kính trả lời.

Đỗ Lôi Ti tò mò nhìn bọn họ cầm kéo tỉa cây, thật sự rất đẹp!

“Cái đó.....Có thể để tôi thử một chút không?” Đỗ Lôi Ti nhỏ giọng hỏi.

“Phu nhân, sao lại tới đây?” Quản gia lo lắng nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy quần gia, than thở “Quần gia, đừng gọi cháu là phu nhân nữa!”

Quay đầu nhìn người làm vườn lại nói “Cho tôi một cây kéo, tôi cũng muốn làm!”

Người làm vườn đưa kéo cho cô “Cẩn thận một chút!”

Đỗ Lôi Ti không để ý tới, cầm cây kéo, hung hăng cắt xuống, cây cảnh đẹp mắt trong nháy mắt liền biến dạng.....

Người làm vườn kinh ngạc há to miệng, không dám mở miệng nói chuyện.

Sau khi Đỗ Lôi Ti cắt lung tung, cây cảnh đẹp mắt liền biến thành hình con thỏ!

Cô buông cây kéo ra, vỗ tay, đứng im thưởng thức thành tựu, nhìn người bên cạnh cười hỏi “Quần gia, tác phẩm của cháu nhìn có được không?”

Quần gia nhìn cái cây đáng thương, trong lòng toát mồ hôi!!

“Sao vậy, khó coi lắm sao?” Đỗ Lôi Ti lại hỏi.

“A.....Đẹp lắm.....Đẹp lắm.....” Giọng nói của quần gia càng ngày càng nhỏ.

“Tôi cũng cảm thấy đẹp, chờ một chút cháu đi gọi Tiểu Vũ cùng Mộng Na tới xem!” Nói xong muốn đi vào trong.

Đỗ Lôi Ti ôm bụng to đứng trong phòng khách kêu “Tiểu Vũ, Mộng Na, hai người nhanh xuống đây? Tôi có thứ muốn cho mọi người xem!”

“Có cái gì hay?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi.

“Dì ơi, có cái gì hay vậy?” Bùi Vũ cũng đi theo hỏi.

Đỗ Lôi Ti cười thần bí nhìn hai người “Hai người đi theo tôi liền biết!” Nói xong dẫn hai người tới vườn hoa!

Một lớn một nhỏ đi theo phía sau lưng.....

“Téng Téng Teng.....” Đỗ Lôi Ti làm dấu mời “Hai người nhìn kiệt tác của chị xem?”

“Phụt, đây là chị làm sao.....?” Bùi Mộng Na không dám tin nhìn cô hỏi.

“Dì, dì làm cái gì vậy?” Bùi Vũ chăm chú nhìn hỏi.

Đỗ Lôi Ti đi tới cạnh thằng bé, nhủm mày hỏi “Tiểu Vũ, cháu không nhìn ra đây là gì sao?”

“Dì, đây rốt cuộc là cái gì?” Bùi Vũ nhìn cô tiếp tục hỏi.

“Hai người thật biết làm tổn thương tôi, cái này mà cũng không nhìn ra sao?” Đỗ Lôi Ti than thở.

Một lớn một nhỏ đứng bên cạnh cùng lắc đầu!

“Hai người thật là đần, đơn giản như vậy cũng không nhìn ra!” Đỗ Lôi Ti nói xong, hài lòng quay đầu nhìn quần gia nói “Quần gia, giải thích cho bọn họ nghe một chút!”

“Cô chủ, cậu chủ, cái này là.....Cái này là con thỏ!” Quần gia miễn cưỡng nói.

“Đây là thỏ?” Bùi Mộng Na lớn tiếng hỏi.

“Lớn tiếng như vậy làm gì?” Đỗ Lôi Ti oán trách.

Bùi Vũ đứng đó nén cười hỏi “Dì, đây thật sự là thỏ sao?”

“Cháu không nghe quần gia nói sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn cậu bé nói.

Mấy người này sao vậy?

Rõ ràng cô cũng có thể thấy là một con thỏ đáng yêu, tại sao bọn họ nhìn không ra chứ?

Chẳng lẽ mắt bọn họ có vấn đề sao?

Cô thử mở miệng hỏi “Mộng Na, Tiểu Vũ, mắt hai người không tốt sao?”

“Lôi Ti, không phải mắt bọn em không tốt, mà là.....” Bùi Mộng Na ngại ngùng nói.

“Mà là cái gì?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

“Cái này căn bản không giống con thỏ!” Bùi Mộng Na không thể làm gì khác là nói ra.

Đỗ Lôi Ti bữu môi nhìn bọn họ “Hai người thì biết gì? Em không thấy cái tai nó rất dài sao?”

Bùi Mộng Na toát mồ hôi!!!

“Lỗ tai thỏ hơi giống nhưng cái đuôi nó lại không giống!” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Vũ nghiêng cứu một lúc lâu, tức giận nói “Dì, cháu cảm thấy giống sói xám hơn!”

“Cái gì.....?” Đỗ Lôi Ti không thể tin lớn tiếng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153

“Cháu nói lại lần nữa xem giống cái gì?”

Bùi Vũ không giải thích được nhìn cô hỏi “Cô, nói thật không tốt sao? Cô giáo thường nói trẻ con không được nói dối!”

“Phụt.....” Bùi Mộng Na một lần nữa không nhịn được nói “Tiểu Vũ, có lúc vẫn không nên.....”

“Hai người thật ghe tòm, không để ý đến các người nữa!” Đỗ Lôi Ti tức giận nói xong xoay người đi vào nhà!

Còn lại một lớn một nhỏ, người nhìn ta, ta nhìn người, cùng nhau nhún vai, không thể làm gì khác hơn là đi theo!

Bùi Mộng Na đứng đó, quay sang Bùi Vũ nháy mắt.....

Bùi Vũ thấy ánh mắt kia, lập tức hiểu, đi tới ghế salon ngồi xuống, nhìn người đang buồn bực bên cạnh “Dì, đừng tức giận, cháu biết sai rồi, đi làm cái cây kia rất đẹp, cháu nhất thời không nhìn ra mà thôi!”

“Hừ, bây giờ cháu nói gì thì dì cũng không tin!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Vũ lộ vẻ mặt sắp khóc nhìn cô “Dì, đừng tức giận!” Nói xong thút thít khóc.

Lần này Đỗ Lôi Ti sốt ruột “Tiểu Vũ, đừng khóc, dì chỉ chọc cháu thôi!”

Bùi Vũ len lén cười, giả bộ nức nở “Dì, vừa rồi dì thật sự trêu chọc cháu sao?”

“Đúng, dì thật sự chỉ trêu chọc cháu thôi!” Đỗ Lôi Ti nghiêm túc nói.

Bùi Vũ lau nước mắt, hướng về phía cô mình làm tư thế chiến thắng!

“A, thì ra hai người thông đồng?” Đỗ Lôi Ti nhìn thấy động tác của hai người tức giận nói.

“A.....Lôi Ti, làm sao bọn em có thể thông đồng chứ? Chị nhìn nhầm rồi!” Bùi Mộng Na giả bộ ngớ ngẩn.

Đỗ Lôi Ti đứng lên, đi tới cạnh cô, nhìn cô cười, lạnh giọng nói “Em tưởng chị là đứa bé sao?”

“Ha ha.....” Bùi Mộng Na cười, giải thích “Không có.....Không có.....”

“Không có cái rắm? Rõ ràng chị nhìn thấy!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô khẳng định.

“Cái đó, Lôi Ti, bây giờ cảm xúc của chị có thể ảnh hưởng đến đứa bé trong bụng, cho nên, đừng tức giận!” Bùi Mộng Na nhanh chóng thay đổi đề tài!

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy cô nói vậy, mới phát hiện bây giờ tâm tình mình vô cùng chập chờn, cô không biết mình phải làm sao?

Cô thờ dài, lại đi tới ghế sa lon ngồi xuống.....

Bùi Mộng Na nhìn thấy cô im lặng, đi tới hỏi “Lôi Tì, chị làm sao vậy?”

“Chị cũng không biết mình làm sao nữa, tại sai tâm tính chị lại chấp chèn như vậy chứ?” Đỗ Lôi Tì than thở.

“Không có chuyện gì, chị có thai nên mới như vậy!” Bùi Mộng Na nhìn cô an ủi.

Bùi Vũ ngồi đó nhìn những thay đổi của cô, tức giận nói “Dì, cháu có thể nghe tiếng em bé trong bụng dì không?”

“Được, có thể, đến đây!” Đỗ Lôi Tì hưng phấn nói.

Bùi Mộng Na ngồi đó nhìn cô, cô thật sự không ngờ cảm xúc của phụ nữ mang thai thay đổi nhanh như vậy, chớp mắt sao có thể thay đổi nhanh như vậy chứ? Quả thật là đa nhân cách!

Mẹ kiếp, nếu mang thai lại trở nên như vậy, cô không muốn có con!

Bùi Vũ hấp tấp đi tới, chu miệng, lỗ tai dính lên bụng cô, cẩn thận lắng nghe.....

“Dì, em gái trong bụng đạp cháu một cái!” Bùi Vũ nói.

“Phụt.....Tiểu Vũ, cường điệu như vậy sao?” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Tì nhìn thấy biểu hiện của cô nói “Em nên tin lời Tiểu Vũ, bây giờ chị đã mang thai bảy tháng rồi, có lúc đứa bé trong bụng sẽ đạp chị một cái!”

“Lôi Tì, bụng chị càng ngày càng to chị không mệt sao?” Bùi Mộng Na nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Tì mỉm cười nhìn cô nói “Không mệt, chị cảm thấy rất hạnh phúc!”

“Vậy sao em lại cảm thấy chị mệt mỏi?”

Đỗ Lôi Tì cười tà nhìn cô, nói đùa “Hay là em cũng thử xem liền biết!”

“A.....Hay là thôi đi, em không muốn thân hình mình biến dạng, hơn nữa em không có người yêu thì làm sao có thể mang thai chứ?” Bùi Mộng Na nói.

“Ngược lại chị thấy có người rất hợp với em!” Đỗ Lôi Tì nhìn cô cười nói.

Bùi Mộng Na tò mò hỏi “Ai vậy.....?”

“Mạnh Lạp!” Đỗ Lôi Tì trả lời cô.

“A.....Chị nói ảo là đó hợp với em? Có phải mất chị có vấn đề gì không?” Bùi Mộng Na không thể tin nhìn cô hỏi.

Mẹ kiếp, cô cảm thấy sao cô có thể hợp với ảo là kia chứ?

Dù có tặng không cho cô, cô cũng sẽ không cần!

Đỗ Lôi Tì tò mò hỏi “Mộng Na, sao em lại không thích Mạnh Lạp?”

“Lần đầu tiên nhìn thấy anh ta đã không có ấn tượng tốt!” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Vũ nhìn hai người lớn nói chuyện, cũng chen vào, lời nói không làm người ta kinh ngạc thì cũng chết người “Dì, dì đang nói chú thái giám kia sao!”

“Cái gì.....?” Đỗ Lôi Tì không thể tưởng tượng nổi.

“Không tin, dì hỏi cô xem!” Bùi Vũ nghiêm túc nói.

“Mộng Na, Tiểu Vũ nói thật sao???” Đỗ Lôi Tì không tin nhìn cô hỏi.

Bùi Mộng Na cười “Ha ha.....Cái đó.....Lúc đó.....”

“Cô lại nói xấu sau lưng tôi?” Mạnh Lạp đi vào nói.

Bùi Mộng Na liếc mắt nhìn anh ta, giọng không vui “Thật sự là không thể, chị xem, nhắc tào tháo tào tháo liền tới!”

Mạnh Lạp ngồi đối diện cô, nhìn cô khẽ nói “Nếu tôi không tới, sao có thể nghe thấy cô nói xấu tôi chứ?”

“Vậy anh tới không đúng lúc rồi, tôi nói xấu anh xong rồi, hơn nữa còn nói rất nhiều lần!” Bùi Mộng Na liền nói thẳng.

Mạnh Lạp cười, cũng không để lời của cô trong lòng, mà trực tiếp đả kích “Cô tốt hơn tôi được bao nhiêu, cô cứ như vậy sẽ cô đơn tới già!”

“A.....Anh không phải là đàn ông sao? Sao anh ăn nói độc địa như vậy?” Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta nói.

“Tôi nhớ lúc tôi đi vào, chỉ nghe thấy cô la to, thái giám gì đó!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Các người cãi nhau đủ chưa?” Giọng của Bùi Tuấn Vũ vang lên.

Bùi Mộng Na tức giận đi tới cạnh anh trai tổ cáo “Anh, anh xem bạn tốt của anh kìa?”

“Mộng Na, nói chuyện phải biết chừng mực, cậu ấy là bạn anh cũng là khách ở đây biết không?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô lạnh giọng nói.

Mạnh Lạp nhìn đáng vẻ của cô, thiếu chút nữa cười thành tiếng, ngẫu nhiên thay đổi đề tài “Đúng rồi, kiệt tác trong vườn hoa là do ai làm?”

“Chú, chú nói sói xám lớn, thỏ trắng nhỏ đó sao?” Bùi Vũ thật thà hỏi.

Mạnh Lạp hỏi “Cái gì mà sói xám lớn, thỏ trắng nhỏ?”

“Chú, chú thật ngốc, cái này mà cũng không nhìn ra sao?” Bùi Vũ ra vẻ người lớn nói.

“Chú thật sự chưa bao giờ nghe qua?” Mạnh Lạp nhún mày nghĩ.

Bùi Vũ nhìn anh ta giống như nhìn một đứa bé không thông minh “Đầu giống thỏ trắng, đuôi giống sói xám” Nói xong, làm ra vẻ chú rất đàn nhìn anh ta.

Mạnh Lạp cảm thấy có một đàn quạ đen bay qua đầu.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn vẻ mặt cháu mình cười nói “Tiểu Vũ.....”

“Kiệt tác bên ngoài là của ai?” Bùi Tuấn Vũ nhún mày lạnh giọng chất vấn.

Đỗ Lôi Ti không để ý tới vẻ mặt của anh nói “Là kiệt tác của tôi, thì sao, không thể được sao?”

“Tại sao lại biến thành như vậy?” Bùi Tuấn Vũ nhỏ giọng hỏi.

Bùi Mộng Na tròn to hai mắt nhìn anh trai, ai oán nói “Anh, anh thật là thiên vị, quả thật là.....”

“Mộng Na, bây giờ em rất rảnh phải không?” Bùi Tuấn Vũ uy hiếp.

Mẹ kiếp, đây không phải là anh ruột cô?

Sao động một chút lại uy hiếp em gái?

“Mộng Na, đừng để ý đến anh ta!” Đỗ Lôi Ti nói xong kéo Mộng Na cùng Tiểu Vũ đi lên lầu!

Mạnh Lạp nhìn ba người đi lên lầu cười nói “Tuấn Vũ, xem ra bây giờ cậu bị bỏ rơi!”

“Bây giờ tôi cũng rất lo lắng!” Bùi Tuấn Vũ bất đắc dĩ lắc đầu.

“Cậu còn lo lắng cái gì? Không phải bây giờ Lôi Ti đã về sao?” Mạnh Lạp nhìn anh hỏi.

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó, bắt chéo chân, hai tay khoanh trước ngực “Quay về nhưng cậu cũng thấy thái độ của cô ấy với tôi đấy!”

“Ha ha.....” Mạnh Lạp không có hình tượng cười lớn “Cũng có lúc cậu thế này sao? Xem ra cậu thật sự muốn.....”

“Nhìn bộ dáng tôi bây giờ cậu cười đã chưa?” Bùi Tuấn Vũ nhìn chằm chằm anh ta, lạnh giọng hỏi.

Mạnh Lạp nhìn biểu hiện kia của anh liền không để bụng, tiếp tục trêu “Tuấn Vũ, cậu bây giờ gọi là quả báo?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154

Bùi Tuấn Vũ thờ dài nói “Mạnh Lạp, cậu có cách nào để tôi lại có thể lấy được lòng cô ấy không?”

Mạnh Lạp nhìn anh, cười như không cười nói “Cô vợ này của cậu xem ra rất khó trị, cậu cũng nhìn thấy, cây cảnh biến thành cái dạng gì, xem ra lần này cô ấy quay về là muốn.....”

“Cái cây kia nhìn rất đẹp!” Bùi Tuấn Vũ phản bác.

“Phụt.....Cậu có thể đừng làm tôi cười được không?” Mạnh Lạp cười lớn.

“Chẳng lẽ tôi nói không đúng sao?” Bùi Tuấn Vũ nhú mày hỏi.

“Đúng.....Đúng.....Cậu nói gì cũng đúng!” Mạnh Lạp buồn cười nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ than thở nhìn bạn tốt của mình nói “Cậu nói xem phải thế nào mới có được trái tim cô ấy?”

Mạnh Lạp ngồi ngay ngắn, hắng giọng cười nói “Vấn đề này cậu tìm đúng người rồi!”

“Cậu nói nhảm nhiều như vậy làm gì, nói nhanh một chút!” Bùi Tuấn Vũ nôn nóng nói.

Mạnh Lạp nhìn anh hỏi “Đây là thái độ của người nhờ vả sao?”

“Nếu cậu không nói, tôi sẽ lập tức gọi điện thoại cho bác trai!” Bùi Tuấn Vũ đứng lên chuẩn bị gọi điện thoại.

“Đừng.....? Tôi chỉ nói giỡn thôi, không cần phải nghiêm túc như vậy!” Mạnh Lạp cười hì hì, đứng lên ngăn anh lại.

Bùi Tuấn Vũ tiếp tục đẩy anh ta ra “Bây giờ tôi rất nghiêm túc!”

“Tôi đúng là chơi nhảm bạn xấu như cậu, cậu muốn thế nào?” Mạnh Lạp than thở nói.

“Bây giờ tôi thật sự không biết phải làm sao để theo đuổi con gái, cậu dạy tôi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta nói.

Mạnh Lạp nhìn bạn đang cầu xin, bắt chéo hai chân nói “Cậu mua tặng cô ấy một chiếc nhẫn kim cương, con gái rất thích thứ này, đến lúc đó cô ấy sẽ tha thứ cho cậu!”

Bùi Tuấn Vũ nhú mày hỏi “Cậu nói cách này có thể không?”

“Cậu yên tâm, tôi cho cậu cách tốt đấy!” Mạnh Lạp nói.

Bùi Tuấn Vũ ghi nhớ cách mà cậu ấy nói, anh thật sự không có lòng tin nhưng mà anh phải thử rồi mới nói được!

Ba người đi lên lầu, Đỗ Lôi Ti quay về phòng mình.....

Bùi Mộng Na cùng Bùi Vũ cũng đi vào theo!

“Mộng Na, Tiểu Vũ, bây giờ chị cảm thấy thật chán, có gì vui không?” Đỗ Lôi Ti ngồi trên giường nhảm chán nói.

Bùi Mộng Na liếc nhìn cô “Bụng chị đã lớn như vậy rồi, còn muốn chơi cái gì?”

“Chính là bụng chị lớn mới phải chio, nếu không sau này sinh con làm gì có cơ hội được chơi!” Đỗ Lôi Ti tội nghiệp nhìn cô nói.

“Được.....Được....., chị đừng dùng ánh mắt đó nhìn em, bây giờ em nổi hết da gà!” Bùi Mộng Na nói xong liền xoa tay.

“Tiểu Vũ, Đỗ Lôi Ti kéo dài giọng nhìn cậu bé.

Bùi Vũ gật đầu đồng ý nói “Dì, vậy dì muốn chơi gì?”

Đỗ Lôi Ti ngồi nghĩ, chợt nghĩ ra gì đó liền kêu to “Chị nghĩ ra rồi!”

Bùi Mộng Na cùng Bùi Vũ đều hiếu kỳ, đồng thanh hỏi “Chị/dì nghĩ ra cái gì?”

Đỗ Lôi Ti thần bí nhìn hai người, nhỏ giọng nói.... ...

“... ..”

“... ..”

Hai người vừa nghe vừa gật đầu, sau đó nhìn nhau.....

Bùi Mộng Na nghe trò chơi mà cô nói thật không còn gì để nói “Chị như vậy có quá ngây thơ không?”

“Ngây thơ cái rắm?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói xong, lại nói tiếp “Tiểu Vũ, bây giờ cháu đi tìm người đi!”

Đỗ Lôi Ti cùng cậu bé lên đi xuống lầu.....

Nhìn thấy phòng khách không có bất kỳ ai, Đỗ Lôi Ti đi vào phòng bếp, cầm thứ mà mình muốn tìm, quay về phòng!

Bùi Vũ nhìn thấy người giúp việc, ngọt ngào nói “Chị, chị có thể giúp em một việc không?”

Cô gái nhìn cậu bé cười “Cậu chủ, có chuyện gì?”

“Chị, chị đi theo em!” Nói xong, xoay người đi về phía cầu thang.....

Cô gái đi theo phía sau cậu bé, đi vào phòng ngủ của tổng thống.....

“A.....” Cô gái la to.

Hai lớn một nhỏ nhìn thấy mặt cô gái, còn có những vết trắng trên người, không nhịn được phá lên cười.....

“Phu nhân, cô chủ, cậu chủ.....” Cô gái uất ức nói

Đỗ Lôi Ti thấy vẻ mặt cô sắp khóc, đi tới nói “Bội Nhi, đừng khóc, chúng tôi thật sự không cố ý!”

“Không có.....Không có chuyện gì, phu nhân!” Bội Nhi nói xong xoay người muốn đi ra!

“Chờ một chút!” Đỗ Lôi Ti gọi cô ấy lại.

Mặt Bội Nhi trắng bệch nói “Phu nhân, có chuyện gì không?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ấy, làm bộ đáng thương nói “Bội Nhi, lát nữa cô ra ngoài, đừng nói với ai!”

“Vâng, phu nhân!” Bội Nhi xoay người rời đi.

Bùi Mộng Na chợt nghĩ đến cái gì, hưng phấn nói “Tiểu Vũ, cháu đi gọi ẻo là đến đây!”

“Cô, chú đó đang ở cùng ba, cháu làm cách nào gọi?” Bùi Vũ nhăn mặt nói.

“Vậy còn không đơn giản sao? Cháu tìm cơ để anh ta tới một mình là được không phải sao?” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Vũ bĩu môi “Cô, hay là cô đi tìm đi, nếu cháu đi, ba nhất định sẽ nghi ngờ!”

Bùi Mộng Na thấy cháu mình không muốn đi, không thể làm gì khác hơn là tự mình ra tay.....

Lần này cô nhất định phải làm cho người đàn ông kia bẽ mặt!

Bùi Mộng Na đi tới vườn hoa, nhìn thấy hai người đàn ông đang nói chuyện, không khách khí nói “Éo là, anh tới đây, tôi có chuyện muốn tìm anh!”

Mạnh Lạp không thể tin, dùng ngón tay chỉ bản thân “Cô tìm tôi.....?”

“Đúng, không thể sao?” Bùi Mộng Na nhìn anh ta nói.

Bùi Tuấn Vũ nhú mày nói “Mộng Na, sao em lại không lịch sự như vậy?”

“Anh, em tìm anh ta cần gì phải lễ phép chứ?”

Mạnh Lạp buồn cười nhìn cô nói “Đây là thái độ khi cô tìm tôi sao?”

“Tôi muốn tìm anh nhưng mà không có ý cầu xin anh, hiểu chưa?” Bùi Mộng Na nói từng chữ một “Rốt cuộc anh có đi hay không?”

“Tôi suy nghĩ đã!” Mạnh Lạp nhìn cô trả lời.

“Thôi đi, đồ nhát gan, anh nhất định không dám đi!” Bùi Mộng Na khinh thường.

Mạnh Lạp đứng dậy, đi tới cạnh cô, hơi khom người, nhìn khuôn mặt tươi cười của cô “Cô thật sự quá xem thường tôi!”

“Nếu anh sợ tôi xem thường anh vậy anh đi cùng tôi đi!” Nói xong Bùi Mộng Na quay về phòng khách, đi lên lầu!

Mạnh Lạp đi theo cô, anh cảm thấy kỳ quái, rõ ràng cô luôn khắc khẩu với mình bây giờ sao lại tìm anh ta?

Anh dần dần đi chậm lại.....

Bùi Mộng Na đứng trước cửa phòng ngủ anh trai, quay đầu nhìn người đàn ông phía sau “Anh đúng là ảo là, ngay cả đi cũng có bộ dáng như vậy!”

“Tôi cũng có giới hạn, đừng để tôi làm cô mất mặt!” Mạnh Lạp lạnh giọng nói, đi tới cạnh cô.

Bùi Mộng Na cắn răng nghiền lợi nhìn anh ta, khoe miệng khê nhếch, cười nói “Anh cũng tốt nhất đừng làm tôi mất kiên nhẫn, khiến anh mất mặt!”

Nói xong Bùi Mộng Na thừa dịp anh ta không chú ý, dùng sức đẩy anh ta vào trong phòng.....

Mạnh Lạp không phòng bị, đứng đó bị người bên cạnh đẩy vào phòng!!!

Anh ăm trắm nhìn cô gái phía sau lạnh giọng nói “Xem ra cô thật sự chạm vào ranh giới cuối cùng của tôi!”

Đỗ Lôi Ti nhìn khuôn mặt anh ta, mới biết lần này mình hơi quá, vì vậy đi lên trước “Mạnh Lạp, cái đó.....cái đó.....đừng trách Mộng Na, đây là ý của tôi cho nên.....mối.....”

Mạnh Lạp thu hồi vẻ mặt lạnh lùng “Các người thật biết đùa, nếu để Tuấn Vũ thấy các người biết hậu quả sẽ thế nào?”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe anh ta nhắc đến tên người đàn ông kia liền nói “Các người phải giúp tôi một chuyện!”

Mạnh Lạp toàn thân ướt nhẹp đứng đó nhìn cô hỏi “Có chuyện gì?”

“Hi hi.....Rất đơn giản!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

Bùi Vũ đứng đó hỏi “Dì, không phải là.....”

“Ha ha..... Vẫn là Tiểu Vũ hiểu ý dì, Mộng Na, hai người đi vào chuẩn bị một chút, lát nữa gọi điện thoại cho anh trai em!” Đỗ Lôi Ti phân chia nhiệm vụ.

“A.....?” Bùi Mộng Na miễn cưỡng trả lời, cô biết mình luôn gặp họa!

Mạnh Lạp đi vào phòng tắm dùng khăn lông lau tóc hỏi “Các người có nghĩ tới hậu quả chưa?”

Đỗ Lôi Ti không sợ trời không sợ đất nói “Tôi không sợ, tôi muốn nhìn xem, anh ta có thể làm gì?”

Bùi Vũ nhát gan nhìn cô hỏi “Dì, nếu ba tức giận phải làm sao?”

“Sẽ không, cháu tin dì đi, còn nữa, lát nữa ba đi vào cháu làm như không biết gì là được!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155

Bùi Mộng Na đứng một bên lo lắng nói “Lôi Ti, như vậy không tốt lắm đâu?”

“Có cái gì không tốt, cứ quyết định vậy đi, có chuyện gì chị chịu trách nhiệm là được!” Đỗ Lôi Ti đảm bảo.

“Dì, cháu không đi tìm ba đâu, cháu muốn ở lại đây!” Bùi Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti đảo mắt, chợt cười nói “Không cần ai phải đi!”

“Thật không?” Bùi Mộng Na yên tâm hỏi.

Lúc này xem như không có chuyện gì nhưng cô cũng không muốn trêu chọc anh trai.

Bùi Vũ vui mừng hỏi “Dì, vậy chúng ta không trêu ba nữa.....”

“Dĩ nhiên không phải!” Đỗ Lôi Ti cắt ngang lời cậu bé, sau đó tiếp tục nói “Chúng ta có thể gọi điện cho ba cháu tới!”

“A.....?” Bùi Mộng Na khê kêu.

Xem ra anh trai cô thật sự không thể tránh được rồi!

Đỗ Lôi Ti đi tới đầu giường cầm điện thoại, ấn nút gọi “Alo, Họ Bùi kia, anh nhanh qua đây, tôi có chuyện muốn hỏi!”

Nói xong không đợi đầu dây bên kia trả lời, cô liền cúp điện thoại!

Đỗ Lôi Ti hưng phấn cầm dao cạo, chuẩn bị sẵn sàng, chỉ nghe thấy trong hành lang có tiếng bước chân.....

Bùi Tuấn Vũ không chút suy nghĩ mở cửa đi vào, một thùng nước đá pha bột trắng dội lên đầu anh.....

Bùi Tuấn Vũ cả người ướp nhẹp, cầm xô nước, tối sầm mặt hỏi “Là ai làm.....?”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy vẻ mặt anh, không nhìn được cười lớn, vừa cười vừa hỏi những người bên cạnh “Chơi vui hay không.....”

Mạnh Lạp, Bùi Mộng Na cùng Bùi Vũ đồng loạt nhìn cô, cũng không dám cười!

Đỗ Lôi Ti dần thu hồi nụ cười hỏi “Không buồn cười sao?”

Ba người đứng đó không có trả lời cô!

Bùi Tuấn Vũ tối sầm mặt, lạnh giọng hỏi “Cái này là ai làm?”

Ba người đứng đó đồng loạt giơ tay chỉ vào cô.....

Nháy mắt Đỗ Lôi Ti tối sầm mặt “Các người thật là không có nghĩa khí, rõ ràng là.....”

Bùi Mộng Na đi tới bên cạnh cô, khế nói bên tai cô “Lôi Ti, đừng nói, nếu không bọn em sẽ chết rất thê thảm, chị không giống bọn em!”

A.....

“Nói, rốt cuộc là ai làm?” Bùi Tuấn Vũ lại hỏi.

Đỗ Lôi Ti không thèm để ý, đi tới trước mặt anh “Là tôi làm, thế nào, không được sao?”

“Em.....” Bùi Tuấn Vũ nhú mày nói.

“Tôi làm sao? Tôi cảm thấy chán nên muốn bày trò chơi, nếu anh không đồng ý vậy thì tôi sẽ rời khỏi đây!” Nói xong muốn đi ra khỏi phòng.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô muốn đi ra ngoài, vội vàng đi tới, giơ tay lau bột trên mặt, dịu dàng nói “Lôi Ti.....Anh không có ý đó, đừng đi.....”

“Anh, nếu tôi có chuyện gì thì em đi ra ngoài trước.....” Bùi Mộng Na nói xong liền chạy ra.

Bùi Vũ nhìn thấy cô không có nghĩa khí bỏ lại một mình cậu, nhìn ba nén cười nói “Ba, con cũng đi làm bài tập đây.....”

Mạnh Lạp nhìn thấy hai người chạy ra ngoài, cảm giác mình đứng đây giống như kỳ đà cản mũi nói “Tuấn Vũ, cậu nhìn cũng biết, tôi cũng bị giống cậu, tôi đi ra ngoài trước!”

“A.... ...?” Đỗ Lôi Ti hướng bóng dáng kêu.

Sao lại đi hết chứ? Thật là không có nghĩa khí!

Đỗ Lôi Ti đi tới giường nằm xuống, giăng co một ngày cảm thấy hơi mệt.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy cô nằm trên giường, đi vào phòng tắm!

Một lát sau Bùi Tuấn Vũ đi ra, vừa lau tóc ướt vừa nhìn cô gái nằm trên giường, đi tới cạnh cô nhẹ nhàng ngồi xuống, nhìn cô nằm ngủ say, hơi nở nụ cười.....

Mỗi tối Tiểu Ngọc đều tới pub hát, Lý Mật đi tới ngồi xuống cạnh cô hỏi “Tiểu Ngọc, sao không thấy Lôi Ti cùng Mộng Na?”

Tiểu Ngọc cầm ly nước đặt bên cạnh lên uống nói “Lôi Ti đã về nhà!”

“Trở về phủ tổng thống rồi sao?” Lý Mật nhìn cô nói.

“Đúng!” Tiểu Ngọc gật đầu nói.

Lý Mật than thở “Vậy sau này sẽ không quay lại sao?”

Tiểu Ngọc nhìn cô cười nói “Nếu Lôi Ti không tới, có phải cô lo lắng sẽ không được nhìn thấy người đàn ông kia nữa???”

Lý Mật bị cô nói trúng xấu hổ, liếc nhìn cô “Tôi mới không như vậy!”

“Thật không?” Tiểu Ngọc không tin hỏi.

“Tôi nói thật!” Lý Mật khẳng định.

“Phụt.....Tôi chọc cô đấy!” Tiểu Ngọc cười nói.

Lý Mật làm bộ tức giận “Không thèm để ý đến cô nữa!”

Tiểu Ngọc cười nói “Được rồi, được rồi, tôi không trêu cô nữa, nói thật, tôi cũng muốn đi thăm Lôi Ti!”

“Được, vậy tôi cũng đi!” Lý Mật nói.

Tiểu Ngọc hai tay chống cằm, không còn hơi sức “Cô cho rằng ai cũng có thể vào phủ tổng thống sao?”

“Có thể gọi anh họ tôi giúp đỡ!” Lý Mật vui vẻ nói.

Tiểu Ngọc vội vàng từ chối “Tôi không muốn tìm anh họ cô giúp đỡ!”

Lý Mật nhìn cô cười hi hi “Thế nào, chuyện giữa cô và anh họ tôi vẫn chưa giải quyết sao?”

“Không cần nói với ông ta!” Tiểu Ngọc than thở.

“Vậy cô không nói, tôi tự đi tìm anh họ tôi!” Lý Mật nói.

“Lý Mật, bây giờ tôi cũng đã tan việc, chúng ta về thôi!” Tiểu Ngọc khẽ nói.

Lý Mật cầm túi xách đứng dậy.....

Tiểu Ngọc nhìn thấy cô đi ra, cũng chạy theo!

Hai người đi ra, Tiểu Ngọc nói “Hay là gọi điện thoại cho Mộng Na với Lôi Ti?”

Lý Mật gật đầu “Cũng được, hay là ngày mai cô gọi đi, hôm nay tôi sẽ ở nhà anh họ!”

Đỗ Lôi Ti ngủ đến tối, cô ngồi dậy, nhìn xung quanh phòng.....

Cô xuống giường mở cửa phòng đi xuống phòng khách, nhìn thấy mấy người vừa ăn vừa cười nói vui vẻ, cô đi tới trước, mắt hứng hỏi “Mọi người ăn tối sao không gọi tôi?”

Bùi Mộng Na nhìn cô “Chị ngủ say như vậy sao bọn em có thể gọi chị chứ?”

Đỗ Lôi Ti không để ý đến lời cô nói.....đi tới cạnh người đàn ông ngồi vị trí chủ tọa hỏi “Tại sao anh không gọi tôi?”

Bùi Tuấn Vũ hơi sững sờ, sau đó phục hồi tinh thần giải thích “Anh thấy em ngủ say cho nên không nhẫn tâm gọi em dậy!”

“Vậy có phải tôi nên cảm ơn anh không?” Đỗ Lôi Ti nói.

“Anh.....” Bùi Tuấn Vũ đang muốn nói gì đó.

Đỗ Lôi Ti đứng đó, hai tay chống nạnh nhìn anh “Anh cái gì mà anh? Bây giờ anh đừng nói gì nữa, giải thích chính là che giấu, nói gì cũng chỉ là cái cớ, anh chính là không muốn cho tôi ăn cơm!”

Mạnh Lạp nhìn thấy dáng vẻ bạn thân mình như vậy liền cười lớn “Xem ra vợ cậu thật sự muốn phát huy!”

“Này, tôi không phải vợ anh ta, nhớ, sau này không được nói như vậy!”

Mạnh Lạp ngậm miệng, không muốn tự làm mình mất mặt!

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó, không dám nói nữa, chỉ liếc nhìn cô rồi cúi đầu ăn tối.

Đỗ Lôi Ti ngồi bên cạnh, hỏi cô gái đang cười trộm “em đang cười cái gì vậy?”

“A.....Em.....Em không cười gì hết!” Bùi Mộng Na nén cười nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti cầm đũa, gắp món ăn, từ từ ăn!

Lúc cô đang ăn, điện thoại trong túi chợt vang lên, cô đặt đũa xuống cầm điện thoại lên nghe “Alo.....”

“Lôi Ti, cô đang ở đâu?” Đầu dây bên kia vang lên.

“Tôi còn có thể ở đâu, bây giờ tôi như chim bị nhốt trong lồng!” Đỗ Lôi Ti oán trách.

Lý Mật nói “Lôi Ti, ngày mai cô có thể ra ngoài không?”

“Có thể, sao vậy?” Đỗ Lôi Ti hưng phấn hỏi.

“Tôi đang ở cùng Tiểu Ngọc giống cô ở cùng Mộng Na, ngày mai cô tới đây chúng ta cùng đi dạo phố được không?” Lý Mật hỏi.

“Được, được, cứ quyết định vậy đi, ngày mai chúng tôi sẽ qua đó!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Được, cứ quyết định vậy đi!” Lý Mật nói xong liền cúp máy.

Đỗ Lôi Ti nhìn điện thoại, cười nhìn cô gái đang nhìn mình “Mộng Na, ngày mai chúng ta ra ngoài đi!”

Bùi Mộng Na nhìn cô từ trên xuống dưới “Lôi Ti, bây giờ bụng chị to như vậy có thể đi ra ngoài sao?”

“Em nói vậy là sao chứ? Hình dáng chị thế này thì sao chứ?” Đỗ Lôi Ti hỏi.

Bùi Mộng Na toát mồ hôi, tại sao bụng cô càng lớn thì tính khí càng thất thường vậy chứ?

“Ý của em là bụng của chị lớn như vậy nếu có nguy hiểm vậy phải làm sao?” Bùi Mộng Na lo lắng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156

“Không sao, có ba người bọn em bên cạnh, làm sao chị có chuyện gì được chứ?” Đỗ Lôi Ti làm bộ đáng cô ấy nghĩ quá nhiều nói.

“Không được!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh “Liên quan gì đến anh? Anh đừng có động vào tôi!”

Sau đó quay đầu nói “Mộng Na, cứ quyết định vậy đi!” Nói xong lại cúi xuống ăn tối.

Bùi Tuấn Vũ tối sầm mặt, buông bát đũa nói “Mộng Na, em đi với anh một chút!” Nói xong đi lên lầu.

Bùi Mộng Na buông bát đũa, không hiểu đi theo anh trai vào phòng làm việc, cô hỏi “Anh, có chuyện gì vậy?”

“Ngày mai khi đi ra ngoài em nhất định phải chú ý an toàn cho Lôi Ti, bây giờ cô ấy không giống bọn em!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

“Anh, xem ra anh đã thay đổi!” Bùi Mộng Na nghiêm túc nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô khẽ nói “Ngày mai bọn em đi đâu nhớ gọi điện thoại cho anh biết!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn em gái mình nói “Bây giờ thay đổi thì có tác dụng gì chứ? Cô ấy đang mang thai con của người đàn ông khác.....”

“Anh, nếu như anh thật sự yêu chị dâu thì không nên so đo với đứa bé trong bụng chị ấy, có lẽ như vậy anh sẽ tốt hơn!” Bùi Mộng Na nói xong mở cửa đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ nhìn bóng dáng em gái đi ra ngoài, ngồi trên ghế làm việc, nghĩ tới lời em gái.....

Bùi Mộng Na đi tới phòng khách ngồi xuống nhìn cô gái vẫn còn đang ăn cơm “Lôi Ti, ngày mai mấy giờ đi?”

“Đương nhiên càng sớm càng tốt!” Đỗ Lôi Ti vừa nhai thức ăn vừa nói.

Bùi Vũ nghe thấy cô mình ngày mai muốn ra ngoài chơi vội vã nói “Cô, dì, ngày mai hai người muốn đi đâu? Cháu có thể đi cùng không?”

“Không thể!” Bùi Mộng Na từ chối.

Bùi Vũ hỏi “Tại sao?”

“Tiểu Vũ, cháu ở nhà chơi, cô cùng dì Lôi Ti đi dạo phố không tiện đưa cháu đi cùng!” Bùi Mộng Na nhìn cậu bé giải thích.

“Vây cũng được!” Bùi Vũ mắt mát cúi đầu nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy vẻ mặt thất vọng của cậu bé, vội vàng nói “Tiểu Vũ, hay là như vậy đi, cháu cùng chú Mạnh ở nhà chơi được không?”

“Đúng vậy, cháu ở nhà chơi với éo là được không?” Bùi Mộng Na phụ họa theo.

“Cô đang nói lung tung gì vậy?” Mạnh Lạp nhíu mày nhìn cô hỏi.

“Lôi Ti, nếu không còn chuyện gì vậy em đi ngủ trước!” Nói xong cô liền đi lên lầu, không thèm để ý đến người đàn ông kia.

Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn hai người, bất đắc dĩ lắc đầu quay về phòng mình!

Cô đi tới trước bàn máy tính, nhẹ nhàng ấn nút, khởi động máy!

Cô xem tin tức giải trí, cảm thấy không có gì, định mở tài liệu mà mình lưu lại trò chơi ra xem, cô không biết từ sau khi cô rời đi, có ai sử dụng máy tính hay không.....

Khi cô mở tài liệu ra, vui mừng vì nhìn thấy trò chơi vẫn còn liền mở trò chơi ra chơi.....

Bùi Tuấn Vũ từ trong phòng làm việc đi ra, mở cửa phòng ngủ đi vào, nhìn thấy cô đang chơi trò chơi liền đi tới “Em không nghỉ ngơi sao?”

Đỗ Lôi Ti không quay đầu lại nói “Anh ngủ thì ngủ đi, đừng đụng tới tôi!”

“Em.....” Bùi Tuấn Vũ tức giận nói.

“Em cái đầu anh.....” Đỗ Lôi Ti nói xong, quay đầu nhìn anh nói “Nếu anh muốn tôi ở lại đây, tốt nhất đừng đụng tới giới hạn của tôi!”

Bùi Tuấn Vũ làm bộ đáng đáng thương nhìn cô “Lôi Ti, đừng giận được không?”

“Ha ha, tức giận hay không cũng không liên quan đến anh?” Đỗ Lôi Ti nói.

“Lôi Ti, anh biết sai rồi.....” Bùi Tuấn Vũ tội nghiệp nói.

Đỗ Lôi Ti hai tay khoanh trước ngực nhìn anh khẽ nói “Hay là như vậy đi, nếu anh có thể múa thoát y cho tôi xem thì tôi sẽ suy nghĩ lại!”

Bùi Tuấn Vũ thật không ngờ cô lại dùng chiêu như vậy, làm bộ đáng thương “Lôi Ti, như vậy không tốt đâu?”

“Có gì không tốt? Không nhảy thì thôi!” Đỗ Lôi Ti nói, không thèm để ý đến anh tiếp tục chơi game!

“Nhưng mà em cũng biết thân phận của anh, nếu như anh nhảy sẽ rất khó coi!” Bùi Tuấn Vũ giải thích.

Đỗ Lôi Ti im lặng nhìn anh “Anh thật sự cho rằng tôi ngu ngốc sao? Anh đường đường là tổng thống tôi có thể để anh nhảy cho người khác xem sao? Anh thật sự xem thường trí thông minh của tôi!”

“Không có.....không có, anh làm sao dám?” Bùi Tuấn Vũ cười nói.

“Vây thì tốt, bây giờ anh nhảy đi!” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ tối sầm mặt nhìn cô, nhưng không còn cách nào khác, ai bảo anh đắc tội với cô chứ, bây giờ anh không thể nói gì!

Anh căn bản không biết nhảy thoát y nhưng cũng miễn cưỡng uốn éo.....

Đỗ Lôi Ti nén cười nhìn anh “Anh đang khiếu vũ sao? Sao tôi cảm giác anh giống như người máy!”

Bùi Tuấn Vũ lúng túng đứng đó, không biết nên nhảy thế nào!

Hình như Đỗ Lôi Ti nghĩ ra điều gì đó liền nói “Hay là thế này đi, anh vừa nhảy vừa còi được không?”

Bùi Tuấn Vũ thật không ngờ cô lại ác như vậy, muốn anh nhảy thì không nói còn muốn vừa nhảy vừa còi quần áo, nhưng anh đường đường là người đứng đầu của một nước, nếu như chuyện này truyền ra ngoài, anh làm sao có thể gặp người khác chứ?

“Sao vậy.....? Không nhảy sao?” Đỗ Lôi Ti nhú mày nhìn anh hỏi.

“Vậy nếu anh nhảy như em nói, em sẽ tha thứ cho anh chứ.....?” Bùi Tuấn Vũ làm bộ đáng thương nhìn cô.

“Cái này sao? Tôi muốn xem tôi có vui hay không đã!” Đỗ Lôi Ti dựa trên ghế nói.

Bùi Tuấn Vũ không còn cách nào đành phải đồng ý. Vừa nhảy vừa từ từ cởi áo sơ mi.....

Mãi cho đến khi toàn bộ da thịt đều lộ ra ngoài, cửa phòng đột nhiên mở ra.....

Bùi Mộng Na, Mạnh Lạp, Bùi Vũ chen chúc đứng tại cửa cười lớn, Bùi Vũ không hiểu chuyện gì xảy ra, hỏi cô mình “Cô, ba đang làm gì vậy?”

Bùi Tuấn Vũ mặt lạnh nhìn những người đứng ngoài cửa nói “Nhìn đủ chưa?”

“Ha ha.....Ha ha.....Tuấn Vũ,cậu bây giờ giống như gà bị vặt sạch lông!” Mạnh Lạp cười nói.

“Anh, anh đang chơi trò gì với chị dâu vậy?” Bùi Mộng Na hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy anh ngừng lại, bất mãn “Ai bảo anh dừng lại?”

Bùi Tuấn Vũ quay đầu nhìn cô, làm bộ đáng thương “Lôi Ti, em xem có người ở đây, anh thật sự.....”

“Không nhảy thì thôi!” Nói xong bỏ lên giường, đắp chăn ngủ!

Bùi Mộng Na thấy không được, vội vàng kiểm có “A.....Anh, không liên quan đến em, là anh ta kéo bọn em lên đây!” Nói xong dẫn Tiểu Vũ cuống quýt đi ra.

Mạnh Lạp đứng đó nhìn hai người vừa đi nói “Này, hai người thật không có nghĩa khí, cứ như vậy ném tôi lại đây!”

“Thế nào.....Cậu còn xem chưa đủ sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Mạnh Lạp cười hì hì giả bộ ngớ ngẩn “Tuấn Vũ, lần này thật sự không liên quan đến tôi, là em gái cậu còn có con trai cậu nhất định đòi kéo tôi tới.....”

“Đừng nói nữa, đều là lấy có!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Thật sự là em gái cùng con trai cậu.....” Mạnh Lạp nghĩ muốn nói gì nữa, nhìn người đàn ông trước mặt đang đến gần.....

Bùi Tuấn Vũ từ từ đi qua, lộ ra nét mặt mà anh ta chưa bao giờ thấy.....

Mạnh Lạp cả người run lên, cảm thấy không tốt, cuống quýt xoay người bỏ chạy.....

Bùi Mộng Na cùng Bùi Vũ đứng ở cầu thang nhìn thấy bóng người chạy tới hỏi “Èo là, sao anh lại chạy?”

Mạnh Lạp thở hổn hển nhìn cô “Hai người thật không có nghĩa khí, cứ như vậy chạy?”

“Ha ha.....Anh thật là ngu, nếu chúng tôi không chạy thì đợi đến bao giờ? Anh lại ngu như anh đứng mãi ở đó làm gì!” Bùi Mộng Na nhìn anh ta khinh bỉ nói.

“Hai người.....” Mạnh Lạp nhìn hia người nhưng không thể nói gì.

“Hai người cái gì, là anh ngu ngốc, không trách được chúng tôi!” Nói xong, dắt cháu mình rời đi.

Mạnh Lạp nhìn theo bóng dáng hai người, giận đến nghiến răng!

Bùi Tuấn Vũ khóa trái cửa phòng, đi tới giường, nhẹ giọng kêu “Lôi Ti.”

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh cười nói “Muốn nhảy tiếp sao?”

Bùi Tuấn Vũ cười nhìn cô “Lôi Ti, anh nhảy rồi, em có tha thứ cho anh không?”

“Lôi Ti, anh không nhảy nữa, với lại lúc nãy anh cũng đã nhảy rồi!” Bùi Tuấn Vũ dùng ánh mắt tội nghiệp nhìn cô.

“Nhưng tôi còn muốn xem!” Đỗ Lôi Ti không có lý nói.

Cô muốn nhìn xem dáng vẻ khổ sở của anh, ai kêu lúc đầu anh bắt nạt cô?

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười “Lôi Ti, lúc nãy anh đã nhảy rồi, em có thể tha thứ cho anh không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157

“Ha ha.....” Đỗ Lôi Ti nhìn anh dịu dàng cười, lập tức thu hồi nụ cười, lạnh giọng nói “Tôi đã nói, tôi xem anh nhảy rồi mới quyết định có tha thứ cho anh hay không!”

“Em xem anh đã nhảy rồi!” Bùi Tuấn Vũ cười nói.

“Anh nhảy nhưng tôi phải hài lòng tôi mới có thể tha thứ cho anh, rất dễ nhận thấy tôi không hài lòng, cho nên.....” Đỗ Lôi Ti nói xong trong lòng cười nghiêng ngả.

Bùi Tuấn Vũ ủ rũ cúi đầu, xem ra sau này muốn ôm mỹ nhân không phải chuyện dễ dàng gì!

Đỗ Lôi Ti nhìn vẻ mặt của anh nén cười không nhìn anh, xoay người lại nằm xuống giường.....

Bùi Tuấn Vũ thở dài, từ trên giường đứng dậy, cầm quần áo đi vào phòng tắm!

Đỗ Lôi Ti khẽ ngẩng đầu nhìn thấy bóng dáng anh, ở trong chăn cười lớn.....

Bùi Tuấn Vũ tắm sơ rồi đi ra ngoài, nằm lên giường liếc nhìn cô gái bên cạnh, từ từ nhắm mắt lại!

Sáng sớm ngày hôm sau, Đỗ Lôi Ti liền dậy thật sớm, nhìn người đàn ông đang ngủ say bên cạnh, nhẹ nhàng đi xuống giường, đi vào phòng tắm thay quần áo, rửa mặt rồi đi ra ngoài.....

Cô đi tới phòng Bùi Mộng Na gõ cửa “Cốc cốc cốc.....”

“Ai vậy?” Bùi Mộng Na ngái ngủ hỏi.

“Chị Lôi Ti!” Đỗ Lôi Ti ở ngoài cửa trả lời.

Bùi Mộng Na hí hóp đi xuống giường ra mở cửa sau đó lại quay lại giường nằm!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy bộ dáng của cô cười cười nói “Đồ lười biếng này, mấy giờ rồi mà vẫn chưa chịu dậy?”

“Lôi Ti, mấy giờ rồi?” Bùi Mộng Na nằm đó nhắm mắt hỏi.

“Mặt trời chiếu tới móng rồi còn chưa chịu dậy sao?” Đỗ Lôi Ti đi đến cạnh giường nói.

Bùi Mộng Na miễn cưỡng mở mắt, nhìn đồng hồ báo thức bất mãn nói “Lôi Ti, bây giờ mới mấy giờ, dậy sớm như vậy làm gì?”

“Hôm nay chúng ta có hẹn với Tiểu Ngọc và Lý Mật, nếu em không chịu dậy chúng ta sẽ tới trễ!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na lại từ trên giường bò dậy, dụi hai mắt “Biết rồi!”

Nói xong đi xuống giường, vào phòng tắm rửa mặt thay đồ!

Đỗ Lôi Ti thấy cô đi vào phòng tắm, đi ra khỏi phòng đi xuống lầu một.....

Khi cô nhìn thấy Mạnh Lạp ngồi đó liền nói “Chào buổi sáng!”

Mạnh Lạp nhìn cô cười “Chào buổi sáng, tối qua ngủ có ngon không?”

Đỗ Lôi Ti theo bản năng gật đầu “Cũng không tệ, hôm qua mọi người xuất hiện thật đúng lúc!”

Mạnh Lạp lúng túng nhìn cô cười nói “Tối hôm qua là Mộng Na cùng Tiểu Vũ kéo tôi đi....”

Đỗ Lôi Ti cười cười, không nói gì, đi vào phòng ăn!

“Phu nhân, cô muốn ăn gì?” Quán gia cung kính hỏi.

“Chuẩn bị bữa sáng theo phong cách Italy cho phu nhân!” Bùi Tuấn Vũ không biết đã đứng đó từ lúc nào.

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh, bất mãn nói “Tôi ăn cái gì cũng không cần thông qua anh?” Sau đó nói tiếp “Quản gia, cho cháu một bát cháo là được!”

“Vâng, phu nhân, xin chờ một chút!” Quản gia nói xong đi xuống bếp!

Bùi Tuấn Vũ ngồi xuống, không nói gì!

Mạnh Lạp chậm rãi đi tới, nén cười nói “Tuấn Vũ, sao dậy sớm vậy?”

Bùi Tuấn Vũ tức giận nhìn anh ta, kéo cánh tay anh ta đi ra khỏi phòng ăn.....

Mạnh Lạp bị kéo ra vườn hoa hỏi “Tuấn Vũ có chuyện gì?”

“Cậu còn hỏi chuyện gì, cậu đem những chuyện nhìn thấy hôm qua quên hết đi nếu không cậu biết hậu quả thế nào!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng nói.

Mạnh Lạp cười hi hi nhìn anh “Tuấn Vũ, đừng nghiêm túc như vậy? Chẳng lẽ hôm qua cậu không thành công sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta than thở, không còn hơi sức nói “Nếu thành công, vừa rồi cô ấy còn nói chuyện với tôi bằng giọng điệu đó sao!”

“Tôi cảm thấy con gái đều thích được đàn ông tặng quà!” Mạnh Lạp nói!

Bùi Tuấn Vũ ngạc nhiên hỏi “Thật không?”

Mạnh Lạp thành thật gật đầu “Đúng, con gái đều thích kim cương, châu báu, cậu nên mua quà như vậy tặng cho cô ấy!”

“Vậy phải mua bao nhiêu?” Bùi Tuấn Vũ tỉ mỉ hỏi.

“Hay là cậu mua viên kim cương hình trứng chim bồ câu đi?” Mạnh Lạp nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ nhíu mày nói “Giống như trứng bồ câu? Sao tôi cảm thấy đeo viên kim cương như vậy sẽ bị gãy tay?”

“Sẽ không, cậu mua viên kim cương càng lớn, phụ nữ càng thích!” Mạnh Lạp khẳng định.

Bùi Tuấn Vũ luôn cảm thấy có gì đó không đúng nhưng cũng không biết là chỗ nào không đúng, xoay người đi vào trong.

Đỗ Lôi Ti cùng Bùi Mộng Na đi ra ngoài nhìn thấy anh, Đỗ Lôi Ti không thèm liếc nhìn anh, đi tới trước mặt anh!

Bùi Mộng Na nhìn anh trai nói “Anh, bọn em ra ngoài chút!”

“Ừ, đi đi!” Bùi Tuấn Vũ khẽ trả lời.

Hai cô gái lên xe rời khỏi phủ tổng thống!

Tài xế lái xe đến khu chung cư Tinh Ngừ thì dừng lại.....

Đỗ Lôi Ti xuống xe trước, Bùi Mộng Na cũng xuống theo!

Hộ vệ trước xe cũng xuống theo nói “Cô chủ, phu nhân, tổng thống muốn chúng tôi đảm bảo an toàn cho hai người!”

“Không cần, anh quay về đi!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Quay về đi!” Bùi Mộng Na cũng nói.

Hộ vệ thấy hai người đã quyết liên không nói gì, không thể làm gì khác hơn là quay về phủ tổng thống!

Hai người đi tới khu chung cư Tinh Ngừ, ấn thang máy đến lầu mười tám!

Cửa mở ra, Đỗ Lôi Ti đi tới ấn chuông cửa.....

Tiểu Ngọc mở cửa phòng nhìn thấy hai người đứng ngoài cửa vui mừng nói “Lôi Ti, Mộng Na hai người tới rồi sao?”

Đỗ Lôi Ti ôm bụng bự đi vào, nhìn cô gái đang ăn cơm hỏi “Lý Mật, sao cô tới sớm vậy?”

“Tôi, hi hi.....Hôm qua tôi ở đây!” Lý Mật nhìn cô cười nói.

“Cô thật là biết hưởng thụ!” Đỗ Lôi Ti than thở “Tôi lại rất thảm, mỗi ngày ngoài ăn với ngủ chẳng có gì!”

“Phụt.....” Mộng Na đứng bên cạnh cười nói “Hôm qua chị cắt cây cảnh nhà em thành hình gì?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nhíu mày “Chị cắt thành bộ dáng thế nào?”

Rõ ràng cô thấy đẹp, chỉ là cô ấy không biết thưởng thức mà thôi!

Lý Mật nhìn hai người tò mò hỏi “Thì sao, có phải xảy ra chuyện gì không?”

“Là chuyện rất vui nhưng mọi người không nhìn thấy thật đáng tiếc!” Đỗ Lôi Ti giả bộ đáng tiếc nói.

“A.....Tôi thật sự rất muốn biết!” Lý Mật đi tới vòng vào cánh tay Đỗ Lôi Ti làm nũng.

Đỗ Lôi Ti không nể tình, kéo tay cô ấy ra hỏi “Muốn biết sao?”

Lý Mật bĩu môi làm bộ đáng đáng thương nhìn cô “Lôi Ti, cô nói cho tôi biết đi?”

Đỗ Lôi Ti buồn cười nhìn cô nói “Mộng Na, nói cho cô ấy biết!”

Buig Mộng Na bắt đắc dĩ lắc đầu, đi tới bên cạnh Lý Mật vỗ vỗ vai cô ấy “Thấy chưa, bà bầu là lớn nhất, cô cũng nên sinh một đứa đi!”

“Tôi cũng muốn vậy, nhưng không có ai thích hợp!” Lý Mật nhìn cô trả lời.

“Tại sao không có?” Đỗ Lôi Ti đứng một bên nói.

Bùi Mộng Na tò mò nhìn cô hỏi “Lôi Ti, là ai?”

“Người này em cũng biết, em đoán xem!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Em cũng biết?” Bùi Mộng Na nhíu mày nghĩ.

Tiểu Ngọc nhìn về mặt cô nói “Chính là Tiểu Bằng!”

“Cái gì? Cô thích Tiểu Bằng.....?” Bùi Mộng Na không dám tin nói.

Lý Mật xấu hổ nhìn Tiểu Ngọc trách “Sao cô lại nói ra? Ngượng chết tôi?”

“Sao phải ngượng, thích chính là thích!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Mộng Na nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Lý Mật hỏi “Không phải cô thích anh họ sao? Sao giờ lại thích Tiểu Bằng?”

“Lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Bằng, cô ấy đã thích!” Tiểu Ngọc cười nói.

“Tiểu Ngọc, cô nói nữa tôi sẽ giận cô!” Lý Mật nói.

Ba người còn lại đều cười lớn!

Lý Mật thấy bọn họ cười vội vàng nói “Được rồi, đừng cười nữa, chúng ta đi ra ngoài đi!”

Ba cô gái bình ổn cảm xúc, kéo nhau ra ngoài, đi xuống tầng trệt khu chung cư!

Lý Mật nói “Tới xe của tôi trong bãi đỗ xe đi!”

Ba người tới bãi đậu xe, lên xe, Lý Mật khởi động xem đi vào trung tâm thành phố.....

“Chúng ta đi đâu?” Đỗ Lôi Ti nhìn ngoài cửa sổ nói.

Lý Mật vừa lái xe vừa nói “Gần đây mới mở một cửa hàng quần áo, chúng ta đến đó dạo một chút được không?”

“Cái gì.....? Cửa hàng thời trang?” Đỗ Lôi Ti lớn tiếng hỏi.

Bùi Mộng Na tối sầm mặt nhìn cô “Lôi Ti, đừng kinh ngạc như vậy?”

“Sao chị không thể kinh ngạc chứ? Em cũng biết bây giờ cơ thể chị nhìn thế nào, bọn em đưa chị tới đây chính là đả kích chị!” Đỗ Lôi Ty nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158

“A.....” Tiểu Ngọc nhìn cô nói “Bây giờ tính khí bà bầu đều thay đổi thất thường vậy sao?”

Bùi Mộng Na quay đầu nhìn cô nói “Cô mang thai liền biết!”

“A.....Hay là thôi đi, nhìn tính khí của Lôi Ti lúc này tôi liền không muốn!” Tiểu Ngọc nói.

“Các cô thật là.....” Đỗ Lôi Ti oán trách.

Ba cô gái ngồi trong xe đều cười!

Đỗ Lôi Ti buồn bực nói “Các cô xem các cô đi, bộ dáng tôi bây giờ không phải do người đàn ông kia sao? Bây giờ mọi người còn trêu chọc tôi!”

“Bọn em đâu có giễu cợt!” Bùi Mộng Na quay đầu nhìn cô nói.

Xe chạy nửa tiếng, sau đó dừng trước một cửa hàng.... ..

Đỗ Lôi Ti xuống xe, đi vào trong tiệm quần áo.....

Nhân viên phục vụ nhìn thấy là một bà bầu bình thường đi vào nên sáng giọng “Muốn xem cái gì?”

“Tôi xem qua một chút!” Đỗ Lôi Ti nói.

Nhân viên phục vụ liếc nhìn cô từ trên xuống dưới nói “Quần áo ở đây cô mặc không vừa hơn nữa xem quần áo cô mặc là loại rẻ tiền làm sao mua nổi quần áo ở đây chứ!”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta cười lạnh lùng nói “Xin hỏi cô, tôi mặc đồ rẻ tiền thì sao? Cô bán quần áo mà sợ người khác xem sao? Hay là.....”

“Hừ.....” Nhân viên phục vụ khinh bỉ nói “Mua không nổi còn ở đây xem!”

“Tôi xem thì sao, cô làm nhân viên ở đây thì có thể mua sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô ta nói.

“Tôi mua không nổi.... ..?” Nhân viên phục vụ cười nói “Nhưng đều có đàn ông mua cho tôi!”

“Xem ra, cô là tiểu thư sao?” Đỗ Lôi Ti nói.

Nhân viên phục vụ khuôn mặt lúc trắng lúc đỏ nhìn cô, tức giận đi lên trước dùng tay đẩy cô ngã trên mặt đất.....

Đỗ Lôi Ti không phòng bị bị ngã trên mặt đất, bụng rất đau, mặt trắng bệch hỏi “Cô có biết làm như vậy là phạm pháp không?”

“Hừ, phạm pháp thì sao? Cô biết tôi là ai không? Cô có biết ai là người chống lưng cho tôi không?” Nhân viên phục vụ nói.

Ba cô gái đi vào nhìn thấy cảnh tượng đó trong nháy mắt sợ ngây người, Bùi Mộng Na nhanh chóng đi đến bên cạnh Đỗ Lôi Ti hỏi “Lôi Ti, chị có sao không?”

Đỗ Lôi Ti đau đến nỗi toát mồ hôi nói “Mộng Na, nhanh gọi.....gọi.....bác sĩ.....” Nói xong liền ngất đi.

Bùi Mộng Na bị dọa sợ khóc, vừa khóc vừa gọi điện thoại “Alo.....120sao? Cho một xe cứu thương tới cửa hàng quần áo, nhanh lên.....”

Tiểu Ngọc cùng Lý Mật cũng đi đến cạnh Đỗ Lôi Ti, lo lắng nhìn cô.....

“Tiểu Ngọc, cô đỡ Lôi Ti một chút!” Bùi Mộng Na đã trấn tĩnh nói.

Tiểu Ngọc nhìn Đỗ Lôi Ti nằm trên đất vội vàng kêu “Lôi Ti.....”

Bùi Mộng Na đi tới cạnh nhân viên phục vụ, lạnh giọng hỏi “Có phải do cô làm không?”

Nhân viên phục vụ khễ hừ, liếc nhìn cô nói “Là tôi thì sao?”

Bùi Mộng Na giờ tay hung hăng tát lên mặt cô ta!

Nhân viên phục vụ dùng tay che một bên má bị đánh nói “Cô biết tôi là ai không? Cô lại dám đánh tôi?”

“Tôi không cần biết cô là ai nhưng nếu chị dâu tôi có chuyện gì thì cô phải đền mạng!” Bùi Mộng Na lạnh giọng nói.

“Cô cho rằng cô là ai? Tôi đền mạng, đưa gì thế, cô biết người đàn ông của tôi là ai không?” Nhân viên phục vụ nói.

Lý Mật đi tới, giơ tay tát vào má còn lại của cô ta, lạnh lùng nói “Cô chờ tìm người nhặt xác mình đi!”

“Mộng Na, Tiểu Mật, hai người nhanh qua đây, không xong, phía dưới Lôi Ti chảy máu!” Tiểu Ngọc la to.

Bùi Mộng Na đi tới nhìn thấy máu chảy trên sàn nhà, nước mắt liền chảy xuống.....

Nhân viên phục vụ bị hai người đánh, vội vàng cầm điện thoại bấm số “Alo, anh yêu, em bị người ta đánh.....” Nói xong còn nức nở nói “Anh yêu, nếu bây giờ anh không tới, sau này đừng tới tìm em nữa!” Nói xong cúp máy.

“Các người đợi đi, lát nữa người đàn ông của tôi sẽ tới đây!” Nhân viên phục vụ nói.

Bùi Mộng Na nhớ ra gì đó vội cầm điện thoại ấn số “Anh.....Không xong, chị dâu xảy ra chuyện.....”

“Cái gì.....” Đầu dây bên kia Bùi Tuấn Vũ không tin hỏi.

“Chị dâu bị người ta đẩy ngã.....” Bùi Mộng Na vừa khóc vừa nói.

Bùi Tuấn Vũ sợ ngây người, giọng nói cũng run rẩy “Em ở đó chờ anh, anh cách đó không xa, mấy phút liền đến!” Nói xong cúp máy, nói tài xế lái xe qua.

Mấy phút sau, cánh cửa của cửa hàng mở ra, một người đàn ông trung niên đi tới!

Nhân viên phục vụ đi lên trước làm nũng “Anh yêu, anh xem mấy người phụ nữ kia lại đánh em.....”

Người đàn ông trung niên hôn lên má nhân viên phục vụ cười nói “Bảo bối, ai dám đánh em?”

“Anh xem, chính là bốn người kia, mua không nổi quần áo còn ở đây xem, lại còn đánh em.....” Nhân viên phục vụ nói xong dùng tay chỉ bốn người.

Người đàn ông trung niên đi lên trước lạnh giọng nói “Các người nhanh rút ra ngoài!”

Bùi Mộng Na đứng lên nhìn chăm chăm ông ta “Đẩy người ngã như vậy còn muốn chúng tôi đi ra sao?”

Người đàn ông trung niên nói “Không phải muốn tiền sao? Nói đi, bao nhiêu!”

Nhân viên phục vụ dựa vào người đàn ông nói “Anh yêu, không cần cho cô ta, đồ ăn mày.....”

“Vương nghị sĩ, đã lâu không gặp?” Bùi Tuấn Vũ đi vào, lạnh giọng nói.

Lúc này xe cấp cứu tới, Đỗ Lôi Ti cứ như vậy bị đưa lên xe, Bùi Mộng Na nói “Tiểu Ngọc, Lý Mật, hai người đi cùng cô ấy đến bệnh viện trước, tôi cùng anh trai ở đây giải quyết!”

“Yên tâm đi!” Nói xong, Tiểu Ngọc cùng Lý Mật ngồi lên xe cứu thương đến bệnh viện.

Bùi Tuấn Vũ nhìn theo xe cứu thương trong lòng rất lo lắng.....

Bùi Mộng Na không để ý tới người đàn ông trung niên kia nói “Anh, chính người phụ nữ kia đẩy chị dâu ngã!”

Nhân viên phục vụ nghe nói người đàn ông đứng trước mặt là tổng thống, bị dọa sợ, kéo kéo người đàn ông trung niên “Anh yêu, nói giúp em một câu được không?”

Bùi Tuấn Vũ không để ý đến bọn họ, nói với hộ vệ phía sau “Dẫn người đi!” Nói xong xoay người đi ra ngoài!

Người đàn ông trung niên oán trách “Người đàn bà chết tiệt, ai không chọc lại chọc vào phu nhân tổng thống?”

Nhân viên phục vụ khóc nói “Làm sao em biết cô ấy là phu nhân tổng thống chứ?”

“Đồ ngu, cô không xem tin tức sao?” Vương nghị sĩ tức giận.

“Anh yêu, phải làm sao bây giờ?” Nhân viên phục vụ lo lắng hỏi.

“Đàn bà thú vị, lần này bị cô hại thê thảm rồi!” Vương nghị sĩ mắng.

Nhân viên phục vụ sợ nói “Anh yêu, em biết sai rồi, em rất sợ, sẽ không có chuyện gì chứ?”

“Người đời nói thật đúng, ngực bự thường không có đầu óc!”

Nhân viên phục vụ bị đeo còng tay, đưa đến đồn cảnh sát!

Bùi Mộng Na đi theo anh trai ra ngoài, tự trách bản thân “Anh, thật xin lỗi, em không ngờ sẽ xảy ra chuyện như vậy.....”

“Lên xe!” Bùi Tuấn Vũ lạnh lùng ra lệnh.

Bùi Mộng Na ngồi vào trong xem nhìn về mặt anh trai không nói gì!

“Lái xe!”

Vương nghị sĩ thấy xe tổng thống rời đi, liền lên xe đi theo đến bệnh viện.....

Sau khi đến bệnh viện, hai anh em xuống xe, đi về phía phòng cấp cứu.....

Tiểu Ngọc đứng trước phòng phẫu thuật, cô thật sự rất lắng.....

Lý Mật cũng không tốt hơn, cô cũng đang tự trách mình, nếu không phải do cô gọi điện thoại hẹn Lôi Ti ra ngoài cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.....

“Tiểu Ngọc, Lý Mật, chị dâu tôi thế nào?” Bùi Mộng Na đi tới cạnh hai người lo lắng hỏi.

“Ở trong phòng phẫu thuật, vẫn chưa ra!” Tiểu Ngọc sợ nói.

Hành lang trong bệnh viện trở nên yên tĩnh.....

Một bác sĩ nữ đi ra hỏi “Có ai nhóm máu O không?”

“Tôi không phải!” Lý Mật nói.

“Tôi cũng không phải!” Tiểu Ngọc cũng nói.

“Tôi càng không phải!” Bùi Mộng Na khóc nói.

“Tôi!” Bùi Tuấn Vũ đi tới nói.

“Vây tốt, mặc áo chống khuẩn cùng tôi đi vào!” Nói xong bác sĩ liền đi vào phòng phẫu thuật.

Bùi Tuấn Vũ thay áo, theo y tá đi vào trong, nhìn thấy người con gái mình yêu thương khổ sở nằm đó, trong lòng thật khó chịu.....

Loại khó chịu này không có cách nào diễn tả bằng lời.....

Bác sĩ quay đầu nhìn anh hỏi “Bây giờ vợ anh xuất huyết, chỉ có thể giữ được một người, anh muốn giữ ai?”

Đỗ Lôi Ti đang mê man, bên tai nghe thấy tiếng nói, cô từ từ mở mắt, nhìn bác sĩ “Giữ.....Giữ đứa bé.....”

“Không được, giữ người mẹ!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đỗ Lôi Ti cảm cánh tay anh, đau đến toát mồ hôi “Tôi muốn giữ đứa bé.....”

“Lôi Ti, em biết anh không thể không có em.....” Bùi Tuấn Vũ hai mắt đỏ hoe nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phức Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159

“Hai người quyết định nhanh lên muốn giữ lại mẹ hay con?” Bác sĩ hỏi.

Bùi Tuấn Vũ nhìn đau buồn tay cô ra “Giữ lại mẹ!”

“Vậy thì được, bây giờ anh nằm trên giường bên kia, giờ chúng tôi truyền máu cho bệnh nhân!” Bác sĩ nhìn anh nói.

Đỗ Lôi Ti chảy nước mắt nhìn anh, dùng chút hơi sức hỏi “Sao anh lại nhẫn tâm đối xử với con tôi như vậy?”

“Lôi Ti, không phải anh ác độc với con wem, nếu như giữ lại đứa bé mà em không còn thì ai sẽ chăm sóc đứa bé này?” Bùi Tuấn Vũ không đành lòng nói.

“Nếu như đứa bé là con anh, anh sẽ giữ đứa bé sao?” Đỗ Lôi Ti đau lòng hỏi.

“Sẽ không!” Bùi Tuấn Vũ khẳng định.

Đỗ Lôi Ti không thể tin anh lại có thể độc ác như vậy, độc ác đến nỗi con mình cũng không muốn, chẳng lẽ cô nhìn lầm người đàn ông này sao?

Cô dùng ánh mắt tuyệt vọng nhìn anh, giọng nói nghẹn ngào hỏi “Anh nhất định phải nhẫn tâm như vậy sao?”

Bùi Tuấn Vũ biết cô hiểu lầm mình nhưng mà lúc này anh căn bản không có thời gian giải thích, bởi vì thời gian quá gấp cho nên anh quyết định giúp cô vượt qua nguy hiểm rồi anh mới giải thích!

Đỗ Lôi Ti nằm trên giường bệnh trong phòng hai mắt từ từ nhắm lại, mọi vật dần trở nên mơ hồ, cô không thể nhìn thấy gì, không nghe được gì, bên tai không ngừng truyền đến tiếng đứa bé khóc, đứa bé oán trách “Mẹ, sao mẹ không quan tâm con, tại sao lại không quan tâm con, tại sao không quan tâm con.....”

Sau khi cô nghe thấy tiếng đứa bé oán trách, cô tìm bóng dáng đứa bé, mặc kệ cô gọi thế nào cũng không thể tìm được.....

Cô càng chạy càng xa, càng chạy càng xa.....

Bác sĩ nghe tiếng điện tâm đồ phía trên, ngẩng đầu nhìn thấy điện tâm đồ không ổn liền nói với y tá “Nhanh chuẩn bị hô hấp!”

Bùi Tuấn Vũ vốn đang truyền máu sau khi nghe thấy tiếng bác sĩ, anh không để ý bản thân lập tức chạy đến bên cạnh cô, máu theo bàn tay từng giọt từng giọt rơi trên sàn nhà.....

Anh không ngừng la lên “Lôi Ti.....Lôi Ti.....”

“Tổng thống, tay của anh chảy máu, anh không thể như vậy!” Bác sĩ khuyên.

“Không cần lo cho tôi!” Bùi Tuấn Vũ quay đầu nhìn bác sĩ, lạnh giọng nói “Mọi người nhất định phải cứu sống cô ấy, nhất định phải cứu sống cô ấy.....”

“Chúng tôi sẽ hết sức, tổng thống chúng tôi cần phải có sự hợp tác của anh, anh quay lại giường tiếp tục truyền máu đi!” Bác sĩ nhìn anh nói.

“Bác sĩ, tôi van xin cô, tôi muốn ở cạnh cô ấy được không?” Bùi Tuấn Vũ hạ thấp bản thân cầu xin.

Bác sĩ nhìn thấy vẻ mặt của anh liền miễn cưỡng đồng ý nói “Đưa túi máu tới đây, đổi một ống tiêm khác!”

Y tá nghe thấy bác sĩ nói, vội đi tới bên cạnh tổng thống, khẽ nói “Tổng thống, bây giờ tôi giúp anh thay tiêm!”

Bùi Tuấn Vũ vẫn nhìn chăm chăm cô gái nằm trên giường bệnh, anh nâng bàn tay lên, y tá giúp anh lấy máu!

Anh nâng bàn tay còn lại của mình lên nắm bàn tay nhỏ bé của cô, khẽ nói “Lôi Ti....Van xin em đừng có chuyện gì, van xin em, chỉ cần em tỉnh lại, anh có thể đồng ý với em bất cứ chuyện gì.....”

Tất cả mọi người trong phòng đều sững sờ, không ngờ tổng thống thường thấy trên ti vi lại tình cảm như vậy!

“Bác sĩ, không xong, điện tâm đồ cho thấy tim bệnh nhân đã ngừng đập!” Y tá khẩn trương nói.

Bùi Mộng Na cùng Tiểu Ngọc còn có Lý Mật đứng ngoài cửa phòng cấp cứu không ngừng đi tới đi lui, tại sao đã mấy tiếng rồi mà vẫn chưa ra?

Lý Mật nức nở, nhỏ giọng nói “Mộng Na, đều tại tôi không tốt....”

Đường Vũ bước nhanh tới, mặt lạnh nói “Em làm chuyện trở nên thế này, anh xem em làm thế nào?”

Tiểu Ngọc đi tới bên cạnh khuyên “Lý Mật cũng không muốn như vậy, chuyện này cũng là đột ngột xảy ra!”

“Cô cảm thấy cô nói những lời này giống cái có không?” Đường Vũ nhìn cô chất vấn.

Tiểu Ngọc nhìn anh ta bất mãn “Lý Mật không sai?”

“Nếu con bé không gọi điện hẹn phu nhân ra ngoài thì làm sao chuyện này có thể xảy ra?” Đường Vũ lạnh giọng nói.

Bùi Mộng Na nhìn hai người cãi nhau nói “Thư ký Đường, chuyện này không thể trách ai cả, là tôi sai, anh trai dặn tôi phải chăm sóc tốt cho chị dâu, tôi lại không có trách nhiệm nên mới xảy ra chuyện như vậy, cho nên thư ký Đường không cần trách ai hết!”

Bác sĩ vội vàng nói “Chuẩn bị kích điện!”

Y tá chuẩn bị xong tất cả nói “Đã chuẩn bị xong!”

Bác sĩ cầm dụng cụ, áp trên người bệnh nhân nằm trên giường cấp cứu.....

Giờ phút này Bùi Tuấn Vũ hai mắt đỏ hoe nhìn cô gái nằm trên giường, khẽ nói “Lôi Tì, em nhất định phải kiên cường, nhất định phải cố gắng, chỉ cần em sống, anh đều có thể đồng ý với em mọi chuyện.....”

Bác sĩ liên tục kích điện, điện tâm đồ dần có thay đổi, bác sĩ lau mồ hôi trên trán nói “Mặc dù đã cứu được nhưng còn phải xem bệnh nhân có muốn tỉnh hay không!”

Bùi Tuấn Vũ kích động lắc vai bác sĩ hỏi “Không phải cô nói đã cứu được sao? Tại sao người còn không thể tỉnh lại?”

“Tổng thống, anh tỉnh táo một chút, anh cứ như vậy cũng không giải quyết được bất kỳ vấn đề gì!” Bác sĩ nhìn anh nói.

Bây giờ nói gì cũng không nghe lọt tai, hoàn toàn mất đi lý trí, anh cũng không giữ hình tượng của mình, anh chỉ hy vọng cô có thể tỉnh lại!

“Không phải tôi đã cho rất nhiều máu sao? Tại sao lại vẫn như vậy?” Bùi Tuấn Vũ không để ý hình tượng lớn tiếng chất vấn.

“Tổng thống, vợ anh mang thai đã lớn hơn nửa còn sắp sinh, lúc cô ấy được chuyển tới đã mất nhiều máu, chúng tôi đã cố gắng hết sức, bây giờ chỉ có thể xem ý chí của bệnh nhân thế nào!” Bác sĩ nói xong, tháo khẩu trang, đi ra khỏi phòng cấp cứu!

Bùi Tuấn Vũ thấy bác sĩ đi ra, quay đầu nhìn cô gái nằm trên giường bệnh, nước mắt liền rơi xuống.....

Lúc bác sĩ mở cửa phòng cấp cứu, Bùi Mộng Na đi tới lo lắng hỏi “Bác sĩ, chị dâu tôi thế nào?”

“Chúng tôi đã cứu được bệnh nhân, bây giờ vẫn còn đang hôn mê bất tỉnh, có thể tỉnh lại hay không còn phải xem ý chí của bệnh nhân thế nào!” Bác sĩ thờ dãi nói.

Lý Mật đứng bên cạnh nghe thấy bác sĩ nói vậy liền ngã ngồi xuống ghế trên ghế ở hành lang, lâm bảm nói “Tại sao lại như vậy, tại sao lại như vậy.....”

Bùi Mộng Na lắc đầu không tin nói “Không thể nào, chị dâu tôi chỉ bị đẩy nạg, sao lại trở nên như vậy?”

Bác sĩ bất đắc dĩ lắc đầu nói “Bệnh nhân gần sinh rồi, nếu chậm một chút sẽ nguy hiểm đến tính mạng!”

Bác sĩ nói xong liền đi ra ngoài!

Ben trong phòng cấp cứu, Bùi Tuấn Vũ nắm chặt bàn tay nhỏ bé của cô gái nằm trên giường.....

Y tá đi lên trước nói “Tổng thống, xin mời đứng dậy, chúng tôi phải chuyển bệnh nhân đến phòng ICU quan sát!”

Bùi Tuấn Vũ đưa tay lau nước mắt, nhìn y tá đẩy cô ra khỏi phòng cấp cứu.....

Anh bước nhanh theo ra ngoài!

Khi anh đi ra ngoài phòng cấp cứu, bên ngoài đã có nhiều nhà báo!

Y tá nói “Xin nhường lối, bây giờ bệnh nhân cần yên tĩnh!”

Tất cả nhà báo nhường đường cho y tá đẩy bệnh nhân đến phòng ICU!

Mấy cô gái đứng ngoài cửa cấp cứu cũng đi theo y tá!

Đường Vũ đứng lại, đi tới bên cạnh tổng thống nhỏ giọng hỏi “Tổng thống, có muốn giải tán nhà báo không?”

Bùi Tuấn Vũ nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn nhà báo ngoài cửa khẽ nói “Đây là bệnh viện, xin mọi người hãy yên tĩnh!”

Tất cả nhà báo đứng đó liền yên lặng, nhìn người lãnh đạo cả một đất nước đứng trước mặt!

Bùi Tuấn Vũ hít thở sâu “Các vị, tôi biết rõ mọi người muốn biết chuyện gì xảy ra, có rất nhiều nghi vấn, tôi sẽ cho các vị câu trả lời hài lòng!”

“Tổng thống, xì căng đan lúc trước nói phu nhân ra nước ngoài tu dưỡng, vậy tại sao chúng tôi lại nhận được tin phu nhân tự sát?” Phóng viên A hỏi.

“Phu nhân của tôi thật sự ra nước ngoài, về tin tức mà mọi người nghe thấy không có thật!” Bùi Tuấn Vũ nhìn mọi người nói.

Phóng viên B nhìn thấy có người đặt câu hỏi liên hồi theo “Tổng thống, phu nhân về lúc nào?”

“Lúc phu nhân tôi biết mình mang thai liền quay về nhà dưỡng thai!”

Phóng viên C cũng hỏi “Tổng thống, vậy chuyện xảy ra hôm nay là thế nào?”

“Phu nhân tôi cùng em gái hẹn bạn ra ngoài dạo phố, chuyện gì xảy ra tôi cũng không rõ lắm nhưng mà chờ khi nào phu nhân tôi tỉnh dậy, tôi sẽ thông báo cho mọi người biết!”

Đường Vũ thấy phóng viên còn muốn đặt câu hỏi, vội vàng đi tới nói “Các vị, bây giờ tổng thống phải đến phòng ICU thăm phu nhân, xin mọi người hãy rời khỏi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160

Đường Vũ nói xong cùng tổng thống rời đi!

Phóng viên nhìn người trong cuộc đã đi, cũng rồi rít tẩn ra.....

Bùi Tuấn Vũ đi đến phòng ICU. Khẽ nói “Nếu không còn chuyện gì mọi người về đi!”

“Anh, em muốn ở lại trông chừng chị dâu!” Bùi Mộng Na hai mắt đỏ hoe nói.

“Quay về đi nếu không Tiểu Vũ sẽ tìm em, một mình anh ở đây là được!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái đang nằm trên giường bệnh qua gương thủy tinh.

“Tổng thống nếu không còn chuyện gì vậy chúng tôi về trước!” Đường Vũ cung kính nói.

Lý Mật đi lên trước khóc nói “Tổng thống, thật xin lỗi, đều tại tôi hẹn Lôi Tỉ ra ngoài mới xảy ra chuyện này!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái đang khóc, bình thân nói “Không trách cô, mọi người về đi!”

Tiểu Ngọc nhìn thấy vẻ mặt tổng thống cũng biết bây giờ tâm tình anh thế nào, cô cầm tay Lý Mật, đi tới trước mặt Bùi Mộng Na nói “Mộng Na, bọn tôi về trước, ngày mai chúng tôi sẽ đến sớm!”

Nói xong xoay người đi đến cửa bệnh viện, vừa đi vừa quay đầu lại nhìn!

Bùi Mộng Na thấy hai người rời đi, nhìn anh trai nói “Anh, vậy em cũng về đây, có chuyện gì nhớ gọi điện thoại cho em!”

Nói xong, đi về phía cửa!

Lý Mật vừa muốn lái xe rời đi, nhìn thấy bóng dáng từ bệnh viện đi ra liền nói “Mộng Na, tôi đưa cô về?”

Bùi Mộng Na đi tới cạnh chiếc xe thể thao, khom người nhìn cô gái lái xe “Không cần, tôi tự lái về là được, hai người đi đường cẩn thận!” Nói xong đi tới vẫy một chiếc taxi.

Lý Mật quay đầu nhìn cô gái ngồi bên cạnh hỏi “Tiểu Ngọc, có phải Mộng Na giận tôi không?”

“Không nên suy nghĩ nhiều, chuyện ngày hôm qua chúng ta cũng không muốn xảy ra!” Tiểu Ngọc an ủi.

Lý Mật than thở, khởi động xe đi về phía khu chung cư Tinh Ngừ!

Lúc hai người đi vào phòng, Đường Vũ đã ngồi trên ghế sa lon!

Lý Mật hỏi “Anh, anh lái xe thật nhanh!”

Đường Vũ nhìn cô “Lý Mật, hôm nay em về nhà đi!”

“Anh họ, sao anh lại muốn đuổi em về nhà?” Lý Mật nhú mày hỏi.

“Em biết em gây ra bao nhiêu tai họa không?” Đường Vũ lạnh giọng chất vấn.

Trong bệnh viện chính là thái độ như vậy về nhà vẫn là thái độ đó, Tiểu Ngọc thật sự không nhìn nổi nói “Sao anh có thể nói như vậy? Chẳng lẽ Lý Mật dễ chịu lắm sao? Bây giờ chuyện đã xảy ra, chúng tôi cũng không muốn như vậy nhưng mà bây giờ anh trách Lý Mật có tác dụng không? Có thể giải quyết mọi chuyện sao?”

Đường Vũ từ trên ghế sa lon đứng lên, từ từ đi tới cạnh cô, lạnh giọng nói “Còn cô nữa, cô nghĩ cô không liên quan sao?”

“Có phải anh phải oán giận mọi người anh mới vừa lòng không?” Tiểu Ngọc nhìn anh ta hỏi.

Đường Vũ nhìn cô, quay lưng lại với cô, hai tay chống nạnh “Hôm nay cô bị sa thải, bây giờ cô lập tức dọn khỏi đây!”

Lý Mật thấy chuyện trở nên nghiêm trọng lập tức khuyên “Anh họ, anh đối với Tiểu Ngọc như vậy là sao?”

“Em còn muốn quan tâm tới cô ấy sao? Em cũng không nghĩ xem, chính bản thân em cũng khó tránh khỏi!” Đường Vũ lạnh giọng nói.

“Họ Đường, lời anh nói có ý gì?” Tiểu Ngọc tức giận hỏi.

“Cô hiểu thế nào thì chính là như vậy!” Đường Vũ cũng không quay đầu lại trả lời.

Tiểu Ngọc tức giận đi tới trước mặt anh ta “Họ Đường, anh nhớ, chuyện xảy ra lần này tôi cùng Lý Mật đều không muốn xảy ra, ý anh nói chuyện này là do bọn tôi gây nên không phải là quá đáng quá sao?”

Tiểu Ngọc nói xong, tức giận đi vào phòng, dọn dẹp hành lý đi ra khỏi khu chung cư!

Lý Mật nhìn bóng dáng cô rời đi, nhìn người đàn ông trước mặt nói “Anh họ, anh thật quá đáng!”

Nói xong cũng chạy ra ngoài!

Lý Mật chạy theo Tiểu Ngọc, bắt được cánh tay cô hỏi “Tiểu Ngọc, cô định đi đâu?”

Tiểu Ngọc hai mắt đỏ hoe nhìn cô “Tôi cũng không biết, chỉ có thể đi một bước tính một bước!”

“Hay là cô đến nhà tôi đi!” Lý Mật tốt bụng nói.

“Không cần, tôi thuê phòng trọ là được, sau đó sẽ đi tìm việc làm!” Tiểu Ngọc nhìn cô ấy nói.

Lý Mật tiếp tục khuyên “Nhưng không phải cô đưa hết tiền cho cô nhi viện rồi sao? Cô không có tiền thì làm sao thuê phòng?”

“Không cần lo lắng, anh họ cô trả lương cho tôi không ít, hơn nữa tôi đi hát cũng kiếm được ít tiền, tôi vẫn còn dư một ít!” Tiểu Ngọc nói.

Lý Mật nhìn thấy cô ấy cố ý không muốn ở nhà mình vậy liền nói “Vậy tôi đưa cô đi!”

“Không cần, cô quay về nghỉ ngơi đi, cả ngày cũng đã mệt rồi, lái xe cẩn thận một chút!” Tiểu Ngọc nói xong đi ra ngoài.

Lý Mật thấy bóng dáng cô càng ngày càng xa liền thở dài “Anh họ thật quá đáng!”

Đi tới bãi đậu xe lái xe về nhà!

Bùi Mộng Na mệt mỏi đi vào phủ tổng thống, nhìn một lớn một nhỏ đang chơi đùa, không nói gì, đi thẳng lên lầu!

Mạnh Lạp thấy cả người cô đều là vết máu, bước nhanh tới hỏi “Cô làm sao vậy?”

Bùi Vũ cũng hấp tấp chạy tới hỏi “Cô, cô làm sao vậy?”

Bùi Mộng Na không nhịn được dựa vào người đàn ông khác lớn, nức nở nói “Lôi Ti xảy ra chuyện!”

“Cái gì.....?” Mạnh Lạp nhú mày hỏi, ôm cô tiếp tục hỏi “Có chuyện gì?”

Bùi Mộng Na đem mọi chuyện kể cho anh ta nghe, tự trách mình “Đều là tôi không tốt, nên mới xảy ra chuyện như vậy!”

Mạnh Lạp thấy cô khóc thê thảm liền an ủi “Chuyện này không trách cô, muốn trách thì trách người phụ nữ đã đẩy Lôi Ti!”

“Nhưng mà nếu lúc đó tôi ở bên cạnh Lôi Ti thì sẽ không xảy ra chuyện gì?” Bùi Mộng Na vừa khóc vừa nói.

“Được rồi, bây giờ cô đi tắm rồi nghỉ ngơi đi, sáng mai tôi cùng cô vào thăm Lôi Ti!”

Mạnh Lạp nói xong đẩy cô đi lên lầu, anh ta quay về phòng khách!

Bùi Vũ nhìn anh hỏi “Chú, có phải đi xảy ra chuyện gì không?”

Mạnh Lạp nhìn cậu bé cười “Đứa bé ngoan, sau này cháu lớn rồi cháu sẽ hiểu, bây giờ đi ngủ đi!”

Bùi Vũ không nghe thấy câu trả lời mà mình muốn liền quay về phòng mình!

Bùi Mộng Na quay về phòng, đi vào phòng tắm rửa thay quần áo!

Khi cô đi ra, nhìn người đàn ông đứng giữa phòng hỏi “Sao anh vào được?”

Mạnh Lạp nhìn cô cười nói “Cô không khóa cửa nên tôi vào được!”

“Có chuyện gì không?” Bùi Mộng Na nhìn anh ta hỏi.

Bây giờ tâm tình cô không tốt, không muốn cãi nhau với anh ta cho nên không còn hơi sức hỏi anh ta.

“Nhất định là cô chưa ăn cơm phải không?” Mạnh Lạp nhìn cô hỏi.

Bùi Mộng Na theo bản năng gật đầu “Đúng, làm gì có tâm tình ăn cơm!”

“Tôi mới nấu cho cô một tô mì, cô ăn một chút đi!” Mạnh Lạp nói xong đưa bình giữ nhiệt cho cô.

Bùi Mộng Na liếc nhìn khẽ nói “Tôi không đói bụng, không muốn ăn!”

“Sao có thể không ăn? Có là người sắt cũng phải ăn cơm, dù cô không ăn mọi chuyện cũng sẽ không quay lại như lúc đầu được!” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na nghe anh ta nói cũng không chán ghét!

Bùi Tuấn Vũ cứ đứng như vậy ngoài cửa nhìn, bây giờ anh thật sự nhớ những đau đớn của cô nhưng mà anh.....

Bác sĩ đi tới cung kính nói “Tổng thống, chúng tôi có quần áo chống khuẩn, anh có thể vào thăm bệnh nhân!”

“Tôi thật sự có thể vào không?” Bùi Tuấn Vũ không xác định hỏi.

Bác sĩ gật đầu, ngay sau đó lấy đồ đưa cho anh sau đó xoay người rời đi!

Bùi Tuấn Vũ thay đồ, đi vào phòng ICU, ngồi một bên, cầm bàn tay nhỏ bé trên giường nói “Lôi Ti, van xin em tỉnh lại có được không? Anh thật sự không thể mất em, anh rất yêu em.....”

Anh biết lúc này anh nói gì cô cũng không thể nghe thấy nhưng mà anh vẫn nói, anh sợ có một ngày cô sẽ không nghe thấy những lời anh nói!

Cho nên anh muốn dùng những lời này để cảm động cô, để cô sớm tỉnh lại, như vậy anh có thể ở trước mặt cô nói ra những lời này!

Anh khóc, một giọt nước mắt rơi xuống tay cô.....

Bây giờ anh giống như đang cầu xin ông trời đừng cướp mất người phụ nữ này, lần đầu tiên nghe thấy cô nhảy xuống biển tự sát, khi đó anh rất khó thừa nhận, nếu như lần này lại như vậy, không biết sau này anh sẽ thế nào.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161

“Lôi Ti, em tỉnh dậy được không.... ...? Con em còn sống.....” Bùi Tuấn Vũ kiềm nén đau lòng gian nan nói.

Đỗ Lôi Ti trong mơ nghe thấy có tiếng người gọi mình, cô muốn quay về nhưng trong mơ còn nghe thấy tiếng đứa bé khóc oán trách.....

Cô không biết phải đi theo hướng nào, nghe có người nói đứa bé còn sống, cô theo hướng này đi tới.....

Cô nắm trên giường bệnh trong phòng ICU, ngón tay khẽ nhúc nhích.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy động tác nhỏ xíu đó liền vui mừng cười gọi to “Bác

sĩ.....Bác sĩ.....”

Bác sĩ nghe thấy anh gào, vội vàng đi tới “Tổng thống, có chuyện gì không?”

“Bác sĩ, tôi thấy ngón tay cô ấy cử động!” Bùi Tuấn Vũ khẩn trương nói.

Bác sĩ đi tới kiểm tra tình hình bệnh nhân.....

Bùi Tuấn Vũ lo lắng hỏi “Bác sĩ, tình hình vợ tôi thế nào?”

Bác sĩ quay đầu nhìn anh nói “Tổng thống, chúng tôi đang kiểm tra tình hình của phu nhân, xin anh chờ một lát!”

Bùi Tuấn Vũ gật đầu, lùi ra sau, để bác sĩ kiểm tra!

Anh lo lắng, chờ đợi sao mà dài mà xa xôi.....

Nửa tiếng sau, bác sĩ đi tới cạnh anh, không đợi bác sĩ nói chuyện liền nói trước “Bác sĩ, vợ tôi thế nào?”

Bác sĩ nhìn anh cười nói “Tổng thống đừng gấp, phu nhân rất nhanh sẽ tỉnh lại!”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy bác sĩ nói sững sờ đứng đó, không biết nên nói gì.....

Giờ phút này anh rất vui mừng còn có hưng phấn, rất khó nói nên lời!

“Tổng thống, nếu không còn chuyện gì vậy chúng tôi ra ngoài trước!” Bác sĩ nói xong liền muốn xoay người rời đi.

“Đợi chút.....” Bùi Tuấn Vũ nói “Bác sĩ, vậy khi nào vợ tôi có thể rời khỏi phòng bệnh này?”

“Tổng thống, ngày mai phu nhân có thể chuyển qua phòng bệnh bình thường!” Bác sĩ cung kính trả lời.

Bùi Tuấn Vũ gật đầu nhìn bác sĩ nói “Cảm ơn!”

“Đừng khách khí, cứu bệnh là trách nhiệm của chúng tôi!” Bác sĩ nói xong xoay người đi ra khỏi phòng ICU.

Bùi Tuấn Vũ thấy cửa phòng đóng lại đi tới cạnh giường ngồi xuống, cầm bàn tay nhỏ bé của cô gái nằm trên giường, ở bên tai cô thì thầm “Lôi Ti.....Ngày mai em có thể ra khỏi đây rồi.....”

Anh biết cô hiểu lắm cô rất sâu nhưng mà lúc cô tỉnh lại anh sẽ giải thích!

Tiểu Ngọc cô đơn xách hành lý đi trên đường, không có mục đích, không biết mình muốn đi đâu, bây giờ mất một công việc cũng giống như mất một nửa nguồn thu, bây giờ cô phải tìm một phòng rẻ tiền, sau đó lại đi tìm việc!

Cho nên bây giờ cô không muốn gì, trước mắt phải tìm phòng đã, nghĩ tới đây giống như bị mất máu, liền đi về phía trước!

Cô kéo hành lý đứng bên đường tìm taxi.....

Cô nhìn giá cho thuê phòng đều rất cao, cô cũng không có điều kiện ở căn hộ cao cấp!

Tiểu Ngọc chán chường ngồi trên đường nhìn đường phố đầy màu sắc, thở dài nghĩ, lúc nào mới có thể đưa viện trưởng tới ở cùng mình?

Phòng ốc hai bên đường không thể ở, chỉ có thể tìm những chỗ ở trong hẻm!

Cô kéo hành lý đi vào trong ngõ nhỏ.....

Cô vừa đi vừa tìm phòng cho thuê.....

Lúc cô nhìn thấy trên tường có các tin tức quảng cáo, đột nhiên có một trận gió bay qua, một trang giấy bay tới, dính vào mặt cô.....

Cô tức giận cào mặt, nghĩ bây giờ một tờ giấy cũng bắt nạt cô, cô ném tờ giấy trên mặt đất, giờ chân đạp nói “Mày bắt nạt tao này, mày bắt nạt tao này.....”

Sau khi tiết chế, vừa muốn giơ chân lên liền nhìn thấy trên đó viết chữ “Cho thuê phòng”

Cô cúi người nhìn thấy năm dấu gạch liền lấy tay phẩy, nhìn thông tin được viết trên đó, cô cầm điện thoại bấm số “Alo.....Xin chào, xin hỏi cho thuê phòng sao?”

Đúng!” Đầu dây bên kia trả lời.

Tiểu Ngọc hiểu rõ tin tức sau đó cúp máy, đi về chỗ cho thuê phòng.....

Bùi Tuấn Vũ cứ như vậy cả đêm, nhìn cô gái trên giường vẫn mê man ngủ, trong lòng hết sức thấp thỏm.....

Lúc trời vừa sáng, cô gái nằm trên giường từ từ mở mắt.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô kích động nói “Lôi Ti, em tỉnh rồi sao?” Một bên ấn phím gọi y tá.

Đỗ Lôi Ti nhìn khuôn mặt đầy râu ria cùng với tiêu tụy của anh, đây cũng là lần đầu tiên cô nhìn thấy anh như vậy!

Cô nhìn anh khẽ hỏi “Con tôi đâu?”

“Con em vẫn còn trong bụng em, đứa bé vẫn an toàn!” Bùi Tuấn Vũ kích động nói.

Đỗ Lôi Ti theo bản năng đưa tay sờ lên bụng, lúc này mới yên tâm.....

Cô quay đầu đi không nhìn anh!

Bác sĩ đi vào, kiểm tra tình hình của cô sau đó nói “Đưa bệnh nhân qua phòng bệnh bình thường!”

Sau đó quay sang phía tổng thống nói “Tổng thống, bây giờ phu nhân đã vượt qua nguy hiểm!”

Bùi Tuấn Vũ gật đầu, nhìn bác sĩ cùng y tá chuyển Lôi Ti qua phòng bệnh bình thường!

Bây giờ anh cảm tạ trời đất vì đã không cướp cô đi, vào giờ phút này, anh sẽ đối xử với cô thật tốt, hoàn toàn tin tưởng cô!

Bây giờ anh đã hiểu, hai người yêu nhau phải tin tưởng nhau mới có thể sống lâu dài!

Bùi Tuấn Vũ đi theo bác sĩ qua phòng bệnh bình thường, lúc tới cửa liền dừng lại lấy điện thoại ấn số “Alo.....Mộng Na?”

Bùi Mộng Na ngái ngủ nghe máy “Anh, sao thế?”

“Lôi Ti đã tỉnh rồi, bây giờ em đem cháo dinh dưỡng tới đây!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Bùi Mộng Na tròn to hai mắt, ngồi dậy kinh ngạc hỏi “Anh, anh nói thật sao?”

“Ừ, bây giờ cho người nấu cháo đi, Lôi Ti đã được chuyển qua phòng bệnh bình thường rồi!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Ừ, em biết rồi, bây giờ em lập tức đi làm!” Bùi Mộng Na nói xong cúp máy.

Bùi Mộng Na cúp máy xong chợt nghĩ tới điều gì, lập tức mở máy, ấn nút gọi “Alo.....Tiểu Ngọc?”

“Mộng Na?” Tiểu Ngọc nghe điện thoại.

Bùi Mộng Na hưng phấn nói “Lôi Ti đã tỉnh rồi!”

“Cái gì.....?” Tiểu Ngọc không xác định hỏi.

“Ừ, Lôi Ti tỉnh rồi!” Bùi Mộng Na nói lại.

“Quá tốt.....Rất cuộc Lôi Ti cũng tỉnh lại, Mộng Na, khi nào cô vào thăm cô ấy?” Tiểu Ngọc nói.

Bùi Mộng Na trả lời “Bây giờ tôi đi bảo người giúp việc nấu cháo, nấu xong thì đi!”

“Ừ, tôi biết rồi, vậy tôi sẽ đến bệnh viện!” Tiểu Ngọc nói.

“Đúng rồi, bây giờ cô gọi điện thoại cho Lý Mật, hôm qua tôi thấy cô ấy tự trách bản thân mình, cô nói cho cô ấy biết, bây giờ tôi đi nói người giúp việc nấu cháo!”

Bùi Mộng Na nói xong lập tức cúp máy.

Bùi Mộng Na tắm rửa thay quần áo, sau đó đi xuống phòng khách nói “Quản gia.....Quản gia.....”

Quản gia cung kính đi tới hỏi “Cô chủ có chuyện gì sao?”

“Ông đi chuẩn bị một chút cháo dinh dưỡng đi!” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Mộng Na nói xong, xoay người chạy vào phòng anh trai, mở tủ tìm quần áo của Lôi Ti bỏ vào túi!

Quản gia đi tới nói “Cô chủ, cháo đã nấu xong!”

“Được, lấy qua đây!” Bùi Mộng Na gật đầu nói.

Quản gia cầm cháo dinh dưỡng đưa cho cô nói “Cô chủ, giúp tôi thăm hỏi phu nhân!”

Bùi Mộng Na nhận lấy nói “Được!” Nói xong xoay người đi ra ngoài, lái xe đến bệnh viện.

Sau khi cúp máy, Tiểu Ngọc tiếp tục gọi “Alo.....Lý Mật sao?”

“Ừ, sao vậy Tiểu Ngọc?” Lý Mật trả lời.

“Lôi Ti đã tỉnh. Mộng Na đang đến bệnh viện!” Tiểu Ngọc nói.

Lý Mật nghe thấy Tiểu Ngọc nói, tảng đá trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống nói “Cảm ơn trời đất, cuối cùng Lôi Ti cũng không sao, nếu không tôi sẽ hận chết mình!”

“Được rồi, đừng lo lắng nữa, Lôi Ti đã không sao, bây giờ tôi cũng đến bệnh viện, chúng ta gặp nhau ở bệnh viện đi!” Nói xong liền cúp máy!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162

Tiểu Ngọc mặc quần áo xong, cầm chìa khóa đi ra khỏi phòng, đến trạm xe buýt gần nhà lên xe buýt đi đến bệnh viện.....

Nửa tiếng sau, xe buýt dừng trước cổng bệnh viện, Tiểu Ngọc xuống xe chạm mặt người đang lái xe vào, cô xoay người đi vào trong bệnh viện!

Xe dừng lại trước mặt cô, cửa xe từ từ hạ xuống.....

Đường Vũ thò đầu ra ngoài nhìn cô khẽ hỏi “Tối qua cô ở đâu?”

Tiểu Ngọc không trả lời anh ta, vòng qua xe đi vào trong bệnh viện!

Đường Vũ xuống xe bắt được tay cô, nhìn cô hỏi “Tôi nói chuyện với cô, cô không nghe thấy sao?”

“Tại sao tôi phải nói chuyện với anh?” Tiểu Ngọc nhìn anh ta hỏi ngược lại.

“Đừng quên, tôi là ông chủ của cô!” Đường Vũ lạnh lùng nói.

Tiểu Ngọc nhìn anh ta cười “Đừng quên, bây giờ tôi không còn là người giúp việc của anh nữa, cho nên anh chỉ là một ông chủ bị tôi vứt bỏ!”

Nói xong tránh bàn tay to của anh ta, xoay người đi vào trong bệnh viện.....

Đường Vũ đứng ở cửa nhìn bóng dáng cô biến mất, trong lòng cảm thấy trống trải.....

Anh lại ngồi vào xe, lái xe vào bãi đậu xe, anh đi xuống cũng đi vào bệnh viện!

Đỗ Lôi Ti cứ nằm như vậy, nhìn người đàn ông trước mặt lún phún râu, cô khẽ nói “Anh về đi!”

Bùi Tuấn Vũ ngồi một bên nhìn cô khẽ nói “Lôi Ti, anh muốn ở cạnh em, lát nữa Mộng Na sẽ tới!”

“Anh về đi, tôi không muốn thấy anh!” Đỗ Lôi Ti nhìn ra ngoài cửa sổ, đuổi khách!

Bùi Tuấn Vũ cảm thấy thật sự khó chịu trong lòng, thử giải thích “Lôi Ti, anh biết em còn để bụng chuyện kia nhưng mà anh.....”

“Anh không cần nói, mắt tôi thấy rõ ràng, lỗ tai nghe cũng rất rõ cho nên anh không phải nói gì nữa, tôi đều hiểu!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Lôi Ti, chẳng lẽ em không thể cho anh cơ hội giải thích sao?” Bùi Tuấn Vũ nhún mày thử hỏi.

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh “Giải thích.....? Anh cảm thấy giải thích có tác dụng gì không?”

Có tác dụng!” Bùi Tuấn Vũ kiên định nói.

“Vậy anh nói đi, tôi cũng muốn nghe xem anh giải thích thế nào!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Lôi Ti, không phải anh không thích đứa bé trong bụng em mà là tình huống lúc đó rất gấp, cho nên anh chỉ có thể lựa chọn như vậy!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti khẽ cười nhìn anh tiếp tục hỏi “Nếu như đó là con anh, anh cũng sẽ làm như vậy sao?”

“Sẽ!” Bùi Tuấn Vũ kiên định nói, sau đó tiếp tục “Dù đứa bé là con anh, anh cũng sẽ làm như vậy, bởi vì anh yêu em, không thể cứ như vậy mất em, đứa bé sau này chúng ta vẫn có thể có!”

Anh nói xong những lời này trong lòng thật khổ sở, cô rất dễ ý tới người đàn ông kia, rất dễ ý đến đứa bé của cô cùng anh ta, bây giờ anh còn cơ hội có được cô không?

Đỗ Lôi Ti nghe thấy anh nói trong nháy mắt liền kinh hãi, cô không nghĩ tới anh có thể nói như vậy, nhưng mà.....

Cô cứ nhìn chăm chăm anh như vậy hỏi “Anh nguyện ý nuôi con của người đàn ông khác sao?”

Bùi Tuấn Vũ gạt đầu khẽ nói “Lôi Ti, kể từ khi mất đi em, anh liền hiểu anh không thể để mất em lần nữa, bây giờ em đã quay về, anh không quan tâm đứa bé kia là của ai, bởi vì anh yêu em, cho nên anh có thể bao dung tất cả!”

Bùi Mộng Na đứng ở cửa khẽ hưng phấn la “Yes!”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy ngoài cửa có tiếng động, rón rén đi tới, đột ngột mở cửa, nhìn thấy em gái còn đang há to miệng cười.....

Bùi Mộng Na thấy người đàn ông đứng ở cửa lập tức thu hồi nụ cười nói “Ha ha.....Em không nghe thấy gì hết, hai người từ từ nói chuyện, lát nữa em vào!”

“Mộng Na, vào đi!” Đỗ Lôi Ti nhìn bóng dáng ngoài cửa kêu.

Bùi Mộng Na nhìn anh trai, vòng qua người anh đi vào cười nói “Lôi Ti, chị tình rồi à!”

Đỗ Lôi Ti giả bộ nghiêm mặt nói “Em không muốn chị tình lại sao?”

Bùi Mộng Na nghe thấy cô nói vậy vội vàng nói “Làm sao có thể chứ? Em hy vọng chị nhanh tình lại đấy chứ!”

“Phụt.....” Đỗ Lôi Ti không nhịn được bật cười, tiếp tục nói “Chị trêu em thôi, em tưởng thật sao?”

Bùi Mộng Na liếc nhìn cô “Ha ha.....Chẳng buồn cười tí nào!”

“Mộng Na, cháo anh bảo em đưa đến đâu?” Bùi Tuấn Vũ đi tới cạnh hai người hỏi.

Bùi Mộng Na nghe thấy anh trai hỏi vậy, lúc này mới nghĩ tới “Đúng rồi, đây là cháo dinh dưỡng anh em bảo đưa đến cho chị!” Nói xong liền mở hộp giữ nhiệt ra!

Bùi Tuấn Vũ nhận hộp giữ nhiệt, đổ ra một cái chén nhỏ, vừa thổi vừa đi tới giường bệnh ngồi xuống “Lôi Ti, đây là cháo dinh dưỡng, em ăn một chút!”

Đỗ Lôi Ti không để ý tới anh tiếp tục hỏi “Lý Mật cùng Tiểu Ngọc đâu?”

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó nhẹ nhàng múc một muỗng cháo thổi rồi đưa tới miệng cô, khẽ nói “Lôi Ti, không nóng nữa, em ăn một chút đi?”

“Tôi tự mình ăn, không dám làm phiền anh!” Đỗ Lôi Ti nói xong muốn cầm cái chén trong tay anh.

“Lôi Ti, bây giờ cơ thể em còn yếu, để anh đút cho em ăn!” Bùi Tuấn Vũ kiên trì nói.

Bùi Mộng Na buồn cười nhìn hai người nói “Hai người thật là.....”

“Lôi Ti, cô tỉnh rồi sao?” Lý Mật nhìn cô gái nằm trên giường nói.

Tiểu Ngọc cũng đi theo phía sau “Lôi Ti, rốt cuộc cô cũng tỉnh lại, cô có biết Lý Mật rất lo cho cô không?”

Lý Mật thấy người đàn ông ngồi trong phòng đi tới cung kính nói “Tổng thống, chuyện ngày hôm qua thật xin lỗi.....”

“Không sao!” Bùi Tuấn Vũ đơn giản trả lời, động tác trên tay vẫn không dừng lại.

“Tổng thống, phu nhân đã tỉnh rồi sao?” Đường Vũ đi vào nói.

Bùi Mộng Na tò mò nhìn mấy người nói “Sao mọi người cùng vào vậy?”

“Bọn tôi gặp nhau ở cửa!” Tiểu Ngọc trả lời.

Lý Mật đi tới cạnh giường tự trách “Lôi Ti, đều tại tôi không tốt, nếu không phải do tôi gọi điện hẹn cô ra ngoài cũng sẽ không xảy ra chuyện này!”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười nói “Lý Mật, chuyện này vốn không thể trách cô, cô là bạn tôi hẹn tôi ra ngoài là bình thường, cô nói đúng không?”

“Nhưng mà nếu không phải do tôi thì cô sẽ không xảy ra chuyện!” Lý Mật tự trách.

“Được rồi, đừng tự trách mình nữa, muốn trách thì trách nhân viên phục vụ kia!” Đỗ Lôi Ti nói.

Cô không muốn Lý Mật áy náy, cô cũng không có trách cô ấy!

“Bởi vì tôi hẹn cô ra ngoài mà bây giờ Tiểu Ngọc trở thành vô gia cư rồi!” Lý Mật than thở.

Đỗ Lôi Ti nghe xong như rơi vào sương mù hỏi “Tiểu Ngọc sao lại mất việc rồi?”

“Anh họ tôi trách tôi gọi cô ra ngoài, Tiểu Ngọc nói giúp tôi liền bị anh họ sa thải!” Lý Mật nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn người đàn ông đứng đó hỏi “Thư ký Đường, anh thật sự công tư bất phân!”

Đường Vũ đứng đó không nói gì!

Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi “Đường Vũ, cậu thật sự sa thải Tiểu Ngọc sao?”

“Vâng!” Đường Vũ tiếp tục nói “Tổng thống, chuyện này tôi cũng không muốn giải thích!”

“Chuyện riêng của cậu, cậu tự giải quyết, tôi không muốn tham dự!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Tiểu Ngọc đứng đó nghe thấy mọi người đang nói về mình liền nói “Tôi cảm thấy bây giờ rất tự do, rất tốt, tôi rất thích cuộc sống bây giờ, tôi không muốn cả đời làm người giúp việc!”

“Đúng rồi, Lôi Ti, cô có khó chịu chỗ nào không?” Tiểu Ngọc nói sang chuyện khác.

Tối qua cô suy nghĩ cả đêm, cô thật sự phải cảm ơn anh ta, nếu không phải anh ta sa thải cô, cả đời này cô phải làm người giúp việc rồi!

“Tiểu Ngọc, tôi đồng ý với cô!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Tôi cũng đồng ý với cô!” Bùi Mộng Na cũng nói theo.

Lý Mật nhìn anh họ nói “Tôi cũng vậy!”

“Ha ha, cảm ơn mọi người!” Tiểu Ngọc cười nói.

Bùi Tuấn Vũ cầm cái chén đã rửa sạch đi ra, đi tới cạnh Đường Vũ nói “Cậu ra ngoài một chút!”

“Mấy ngày này có thể cậu phải bận rộn một chút, tôi muốn ở cạnh Lôi Ti!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ cung kính trả lời.

Bùi Mộng Na thấy anh trai ra ngoài liền trêu “Lôi Ti, có phải lúc này chị ăn cháo dinh dưỡng rất hạnh phúc không?”

Đỗ Lôi Ti nghe vậy liền liếc nhìn cô “Hạnh phúc cái đầu em? Chị mới không như vậy!”

Bùi Mộng Na nén cười nhìn cô hỏi “Sao em thấy cảm giác rất hạnh phúc!”

“Hạnh phúc cái rắm? Đừng nói nữa, nếu em nói nữa chị không quan tâm em nữa!” Đỗ Lôi Ti giả bộ uy hiếp.

“Được.....Được.....Được.....Em biết rồi!” Bùi Mộng Na bất đắc dĩ nói.

Bây giờ cô thật sự muốn xem hai người này sau này thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163

Ở bệnh viện nửa tháng, Đỗ Lôi Ti thu xếp hành lý nói “Mộng Na, chị muốn về nhà!”

Bùi Mộng Na xoay người trả lời cô “Được, hôm nay anh em bận, tối về nhà em sẽ nói với anh được không?”

“Mộng Na, chị muốn về một mình, gần nửa năm chị không về nhà, hơn nữa chị không muốn dây dưa với anh em!” Đỗ Lôi Ti ngồi bên giường khẽ nói.

Bùi Mộng Na nhìn cô lo lắng nói “Nhưng chị về một mình em rất lo lắng, hay là như vậy đi, em gọi điện thoại cho Tiểu Bằng để cậu ấy đưa chị về!”

“Vậy cũng được!” Đỗ Lôi Ti gật đầu đồng ý.

Cô cảm thấy cũng đúng, dù sao bụng cô cũng đã to nếu một mình đi về sẽ không an toàn, có người ở bên cạnh thì yên tâm hơn.

Sau khi thu xếp xong, Bùi Mộng Na lấy điện thoại ấn nút gọi “Alo, Tiểu Bằng?”

Tiểu Bằng nghe điện thoại “Mộng Na sao?”

“Ừ, Tiểu Bằng, bây giờ cậu đến khu chung cư Tinh Ngữ, bọn tôi ở đó chờ cậu!” Bùi Mộng Na nói.

Đầu dây bên kia Tiểu Bằng nghe xong liền trả lời “Được, mọi người ở đó chờ tôi, hai mươi phút sau tôi sẽ có mặt!”

“Cứ như vậy đi, tôi cúp máy đây!” Ngay sau đó Bùi Mộng Na cúp máy.

Quay đầu nhìn cô gái ngồi cạnh giường nói “Được rồi, chúng ta đi thôi, Tiểu Ngọc cùng Lý Mật vẫn đang chờ dưới lầu!”

Đỗ Lôi Ti ôm bụng bụng đi tới “Mộng Na, nếu rảnh thì đưa Tiểu Vũ đến nhà chị chơi!”

Bùi Mộng Na nhìn cô cười “Được, nhất định em sẽ đi!”

Hai người vừa nói vừa cười đi ra ngoài.

Nhìn hai cô gái đứng trước cổng bệnh viện nói “Sao hai người không lên?”

“Cô nghĩ chúng tôi không muốn lên sao, là Tiểu Ngọc không muốn lên nên tôi chỉ có thể đứng đây cùng cô ấy!” Lý Mật nói.

Đỗ Lôi Ti cười thần bí đi tới cạnh cô ấy hỏi “Tiểu Ngọc, có phải cô có chuyện gì giấu tôi không?”

“Đâu.Nào có, tôi chỉ không muốn thấy họ Đường kia!” Tiểu Ngọc cà lăm nói.

Đỗ Lôi Ti giống như hiểu ra gì đó, gật đầu trả lời “Hóa ra là như vậy sao?”

“Đúng là như vậy, cô còn tưởng là cái gì?” Tiểu Ngọc im lặng nói.

“Tôi còn tưởng rằng cô đứng đây nhìn trai đẹp!” Đỗ Lôi Ti cố ý nói.

Lý Mật cùng Bùi Mộng Na đứng đó cười lớn.

“Cười đủ chưa?” Tiểu Ngọc im lặng nhìn ba người hỏi.

“Cười đủ rồi!” Bùi Mộng Na nói.

Mấy người ngồi lên xe thể thao, Bùi Mộng Na nói “Quay về khu chung cư Tinh Ngữ!”

Hai cô gái ngồi trước mặt quay đầu lại, không hiểu hỏi “Không phải phủ tổng thống sao, tại sao lại đến khu chung cư Tinh Ngữ?”

“Người nào đó muốn về nhà!” Bùi Mộng Na than thở.

“Ai vậy?” Lý Mật quay đầu hỏi.

“Tôi muốn về nhà!” Đỗ Lôi Ti nói.

“A!” Lý Mật lái xe về khu chung cư Tinh Ngữ.

Tiểu Ngọc không hiểu hỏi “Cô muốn về nhà sao lại đến khu chung cư Tinh Ngữ?”

“Mộng Na không yên tâm để tôi về một mình cho nên nhờ Tiểu Bằng đưa tôi về!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

Đỗ Lôi Ti nói tiếp “Đúng rồi, hay là thế này đi, hai người cũng về nhà tôi chơi đi, ở đó phong cảnh rất đẹp!”

“Chúng tôi có thể đi sao?” Lý Mật hưng phấn hỏi.

“Dĩ nhiên!” Đỗ Lôi Ti nói.

Lý Mật quay đầu nhìn cô gái ngồi sau hỏi “Mộng Na, cô có rảnh không?”

“Tôi à, tôi sợ tôi không đi được, anh tôi.....” Bùi Mộng Na không biết phải nói thế nào.

“Tiểu Ngọc, còn cô, cô có đi không?” Lý Mật nhìn cô gái ngồi cạnh mình hỏi.

Tiểu Ngọc nhìn cô bắt đầu nói “Tôi à, tôi cũng không đi được, bây giờ tôi phải trả tiền thuê phòng, tôi vẫn phải đi làm!”

Lý Mật nói “Hai người thật là, chúng ta đều đi đi, xem như đi thư giãn một chút!”

“Tôi đi thật, anh tôi cũng sẽ biết tôi ở cùng với Lôi Ti cho nên tôi không thể đi!”

Bùi Mộng Na nói.

Lý Mật nhìn Tiểu Ngọc lộ ra đáng yêu đáng thương nói “Tiểu Ngọc.....”

“Lý Mật, hay là cô cùng Tiểu Bằng hộ tống Lôi Ti đi?” Tiểu Ngọc đề nghị.

“Như vậy không tốt đâu?” Lý Mật ngoài miệng nói vậy nhưng trong lòng cực kỳ muốn.

Xe dừng trước khu chung cư Tinh Ngữ!

Đỗ Lôi Ti xuống xe, nhìn thấy người đàn ông đang đứng đợi liền gọi “Tiểu Bằng.....”

Tiểu Bằng nhìn cô nói “Lôi Ti.....”

Lý Mật đứng sau lưng hai người, trong lòng rất buồn nhưng cô vẫn tươi cười đi tới đưa giong “Tiểu Bằng, xem ra anh phải làm Hộ Hoa Sứ Giả rồi!”

Bùi Mộng Na thấy Lý Mật không tự nhiên chỉ có thể mong Lý Mật tha thứ, bây giờ vẫn không đúng lúc cho nên cô không thể nói gì.

Tiểu Bằng không hiểu hỏi “Cái gì mà Hộ Hoa Sứ Giả?”

“Lôi Ti muốn về nhà cho nên muốn anh hộ tống cô ấy!” Lý Mật nói.

“Thật không?” Tiểu Bằng không tin hỏi.

Bùi Mộng Na đứng đó gật đầu “Đúng, cậu không muốn sao?”

“Làm gì có, tôi vui còn không kịp!” Tiểu Bằng nói.

“Được rồi, mọi người đứng đây không mệt sao?” Lý Mật hỏi.

Lúc này Tiểu Bằng mới hồi phục tin thần “Đi thôi, chúng ta vào nhà rồi nói!” Nói xong đỡ Lôi Ti đi vào trong.

Lý Mật quay đầu nhìn Bùi Mộng Na hỏi “Mộng Na, tôi đi cùng cô cảm thấy có được không?”

“Có cái gì không tiện chứ?” Bùi Mộng Na hỏi ngược lại.

“Cô nhìn hai người bọn họ xem, nếu tôi đi cùng không phải làm kỳ đà cản mũi sao?” Lý Mật mắt mát nói.

“Cô để ý chuyện này làm gì, cô đi chơi là được!” Bùi Mộng Na nói.

“Lý Mật, lần đầu tiên tôi thấy về mặt cô như vậy!” Tiểu Ngọc nói.

“Về mặt tôi thế nào?” Lý Mật không hiểu hỏi.

“Ha ha.....Thật ra thì bây giờ nhìn cô rất bối rối, cô đang nghĩ cô muốn đi theo nhưng hai người trước mặt nhìn như một đôi.....” Tiểu Ngọc cười nói.

Bùi Mộng Na đứng đó khích lệ “Lý Mật, cô đi cùng đi, thuận tiện đi chơi một chút cũng tốt!”

“Nhưng.” Lý Mật do dự.

“Đừng nhưng gì nữa, tôi nghe nói phong cảnh nơi Lôi Ti ở rất đẹp!” Bùi Mộng Na tiếp tục nói.

Lý Mật nghe thấy cô nói vậy trong lòng thật sự dậy sóng, cô quyết định đi thì đi, không có gì ghê gớm!

Mấy người đi vào thang máy lên lầu mười tám!

Lúc Tiểu Bằng lấy chìa khóa mở cửa, cửa phòng đối diện cũng mở ra.

Đường Vũ cầm tài liệu vội vã mở cửa phòng nhìn người đứng trong hành lang nói “Phu nhân, sao cô tới đây?”

Đỗ Lôi Ti đi tới “Thư ký Đường, đã nói nhiều lần rồi đừng gọi tôi là phu nhân nữa, gọi tôi Lôi Ti là được!”

Tiểu Ngọc nhìn thấy anh ta liền đi vào trong nhà Tiểu Bằng, bây giờ cô không muốn nhìn thấy người đàn ông này!

Đường Vũ thấy bóng dáng Tiểu Ngọc đi tới liền nói “Tôi có việc gấp, tôi đi trước!”

Nói xong liền đi vào thang máy!

Mấy người đứng ở cửa cũng đi vào phòng đóng cửa lại!

Đỗ Lôi Ti phát hiện ra có gì đó không đúng hỏi “Tiểu Ngọc, có phải giữa cô và thư ký Đường có chuyện gì không?”

“Không có.Không có, tôi với anh ta có thể xảy ra chuyện gì chứ?” Tiểu Ngọc cà lăm nói.

Lý Mật đi tới nói “Tiểu Ngọc, cô vẫn còn tức anh họ tôi sao?”

“Không có, tôi tức giận làm gì hơn nữa tôi cũng không quan hệ gì với anh ta!” Tiểu Ngọc nói.

“Mọi người không mệt sao? Còn không ngồi xuống nghỉ ngơi đi?” Bùi Mộng Na nói.

Đỗ Lôi Ti lấy điện thoại ra nhìn đồng hồ “Tối nay còn một chuyến đò, bây giờ chúng ta phải đi thì mới kịp!”

Tiểu Bằng vừa nghe thấy vậy liền nói “Hay là thế này đi, chúng ta nghỉ ngơi một chút, ăn uống gì đó rồi đi, thời gian cũng còn nhiều!”

“Được, cứ như vậy đi!” Đỗ Lôi Ti nói xong liền hỏi “Tiểu Ngọc, Mộng Na hai người thật sự không đi cùng bọn tôi sao?”

Bùi Mộng Na lắc đầu “Không đi, nếu em đi thì sẽ không có ai chăm sóc Tiểu Ngọc!”

Tiểu Ngọc cũng nói “Tôi cũng không thể đi, tôi còn phải đi làm!”

“Hai người sao có thể như vậy chứ? Tôi rất muốn mọi người cùng đi!” Đỗ Lôi Ti làm nũng.

“Được rồi, được rồi, không cần tạo ra bộ dáng như vậy!” Tiểu Ngọc đi tới giữ cánh tay cô nói.

“Hừ, tôi không thèm để ý đến cô nữa!” Đỗ Lôi Ti nói.

“Như vậy đi, tôi nghỉ phép liền đi, được không?” Tiểu Ngọc nhượng bộ.

“Ha ha.Tiểu Ngọc, bây giờ cô nói gì cũng vô dụng, bây giờ Lôi Ti.” Bùi Mộng Na nói xong cười lớn.

Mỗi người một câu, nói chuyện một hồi, Tiểu Bằng giờ cổ tay nhìn đồng hồ nói “Đến giờ rồi, chúng ta ra ngoài ăn cơm đi!”

Đỗ Lôi Ti xoa cái bụng tròn vo của mình nói “Tôi cũng hơi đói bụng rồi!”

Bùi Mộng Na không thể tin nhìn cô nói “Lôi Ti, lúc ở bệnh viện chị mới ăn xong sao bây giờ lại đói bụng rồi?”

“Em không biết đưa bé trong bụng chị cũng cần phải ăn sao?” Đỗ Lôi Ti nói.

Mọi người đi ra khỏi phòng, Tiểu Bằng cầm hành lý của Đỗ Lôi Ti theo sau!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164

Đường Vũ đi vào phòng làm việc của tổng thống.....

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng làm việc vang lên.

Bùi Tuấn Vũ cúi đầu nhìn tài liệu trong tay lạnh giọng nói “Vào đi!”

Đường Vũ đẩy cửa đi vào, cung kính nói “Tổng thống, đây là tài liệu mà anh muốn!”

Bùi Tuấn Vũ ngẩng đầu cầm tài liệu lạnh giọng nói “Sau này không được tái phạm như vậy nữa!”

“Vâng, tổng thống, tôi biết sai rồi!” Đường Vũ cúi đầu nói.

“Đi ra ngoài đi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Đường Vũ đứng đó ngẩng đầu nhìn anh, muốn mở miệng nói ra sự việc mình nhìn thấy.....

“Còn có chuyện gì?” Bùi Tuấn Vũ cúi đầu viết lên tài liệu hỏi.

Đường Vũ đứng đó vẫn còn do dự có nên nói hay không, Bùi Tuấn Vũ dựa người vào ghế hỏi lại “Còn chuyện gì?”

Đường Vũ do dự cuối cùng quyết định vẫn nên nói ra “Tổng thống, hôm nay tôi nhìn thấy phu nhân!”

“Cậu nhìn thấy ở đâu?” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta hỏi.

“Lúc tôi về nhà lấy tài liệu thì thấy phu nhân, cô chủ còn có Tiểu Băng!” Đường Vũ cung kính nói.

“Cái gì.....?” Bùi Tuấn Vũ nhú mày nói “Anh ta cũng ở đó?”

Đường Vũ gật đầu “Vâng!”

Bùi Tuấn Vũ từ trên ghế đứng dậy, cầm áo khoác của mình mặc vào.....

Đường Vũ thấy đáng vẻ vội vàng của anh hỏi “Tổng thống, anh muốn đi đâu?”

“Tôi còn có thể đi đâu, đương nhiên là đi tìm vợ!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

“Tổng thống, lát nữa các nghị sĩ sẽ đến, anh đi như vậy không tốt đâu?” Đường Vũ ngăn lại.

“Bây giờ tôi không quan tâm nhiều như vậy!” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta nói.

“Tổng thống, vẫn nên lấy đại cục làm trọng, anh nên biết bây giờ rất nhiều người đang nhắm nhe vị trí này của anh!” Đường Vũ nói điểm chính.

Bùi Tuấn Vũ nhú mày ngồi trở lại bàn làm việc!

“Tổng thống, anh đừng lo lắng, có em họ tôi cùng Tiểu Ngọc ở đó, sẽ không có chuyện gì đâu!” Đường Vũ nói.

“Đi ra ngoài đi!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh đuổi khách!

Đường Vũ đứng đó liếc nhìn anh sau đó xoay người đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ xoay ghế về phía cửa sổ, anh không biết bây giờ cô nghĩ gì nhưng mà sau khi hội nghị kết thúc anh phải hỏi cho rõ!

Mấy người đến một quán ăn Trung Quốc, mấy người gọi món rồi trò chuyện, Bùi Mộng Na hỏi “Lôi Ti, khi nào chị quay lại?”

“Có thể sẽ không quay lại!” Đỗ Lôi Ti không chút suy nghĩ trả lời.

“A....?” Bùi Mộng Na kinh ngạc nhìn cô tiếp tục hỏi “Tại sao lại không quay lại?”

Đỗ Lôi Ti buông đôi đũa trong tay “Chị cảm thấy nơi này không hợp với chị, hơn nữa mẹ chị tuổi cũng đã lớn, chị không muốn rời đi!”

“Lôi Ti, vậy nếu tôi nhớ cô thì phải làm sao?” Tiểu Ngọc bĩu môi.

“Đừng làm vẻ mặt như vậy, cô có thể đến thăm tôi? Hơn nữa, sau này tôi rảnh cũng sẽ đi thăm cô!” Đỗ Lôi Ti nói.

Cô cảm thấy nơi này không có gì đáng để cô ở lại, đối với người đàn ông đã làm cô tổn thương kia cô muốn lựa chọn tin tưởng anh nhưng trong lòng cô rất mâu thuẫn, cho nên bây giờ lựa chọn rời khỏi đây là một lựa chọn tốt?

“Lôi Ti, chị quyết định rồi sao?” Bùi Mộng Na thử hỏi.

“Ừ, quyết định rồi!” Đỗ Lôi Ti gật đầu.

Tiểu Bằng mắt mắt ngồi đó, xem ra anh ta một chút cơ hội cũng không có.....

Chỉ là anh không phải người ích kỷ, nếu cô không chọn anh, anh cũng sẽ chúc phúc cho cô!

Lý Mật nhìn thấy ai cũng có tâm sự riêng liền nói “Lôi Ti.....”

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn cô “Có chuyện gì?”

Lý Mật lắc đầu “Không có.....Không có gì!”

Mấy người nói chuyện một hồi, Đỗ Lôi Ti nói “Rốt cuộc cũng phải chia tay, tôi phải đi rồi, còn nữa nếu hai người nhớ tôi thì có thể gọi điện thoại!”

Đỗ Lôi Ti nói xong liền đi ra ngoài!

Tiểu Bằng đứng dậy, đi tới quầy thanh toán tiền, xách hành lý đi tới cạnh người Đỗ Lôi Ti nói “Lôi Ti, chúng ta đi thôi!”

“Lý Mật, đi thôi!” Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn Lý Mật nói.

Lý Mật đi tới nói “Cô không quay lại vậy tôi cũng không đi cùng!”

“Tôi không quay lại nhưng Tiểu Bằng quay lại, hai người có thể cùng quay về!” Đỗ Lôi Ti nhìn hai người nói.

“Đi đi, nếu tôi không có Tiểu Vũ thì tôi đã đi cùng rồi!” Bùi Mộng Na khuyên.

Tiểu Ngọc nhận được ánh mắt của Bùi Mộng Na liền nói “Tôi cũng vậy, nếu phải vì tiền thuê phòng tôi cũng sẽ đi cùng!”

Lý Mật nghe thấy bạn mình khuyên cũng chỉ có thể gật đầu đồng ý “Được rồi, vậy tôi sẽ đi cùng!”

Đỗ Lôi Ti đi tới bên cạnh Tiểu Ngọc cùng Bùi Mộng Na khẽ nói “Tôi đi trước, nhớ, sau này hai người có thời gian nhất định phải đi thăm tôi, biết không?”

“Biết rồi” Tiểu Ngọc gật đầu lia lịa.

“Em cũng biết rồi!” Bùi Mộng Na cũng nói theo.

Bây giờ cô không lo lắng sau này sẽ không nhìn thấy Lôi Ti, bởi vì anh cô căn bản sẽ không để cô ấy rời đi quá lâu, chờ xem, sắp có kịch hay để xem rồi!

Ha ha ha!!!

Cô thật là tài!

“Vậy hai người về đi, chúng tôi đi đây!” Đỗ Lôi Ti nhìn họ nói.

“Đi thôi, Lôi Ti, đến giờ rồi!” Tiểu Bằng xách hành lý đứng đó nói.

Đỗ Lôi Ti lưu luyến không rời, vừa đi vừa quay đầu nhìn hai người đang vẫy tay tạm biệt, chảy nước mắt nói “Hẹn gặp lại!”

Lý Mật cầm tay cô nói “Lôi Ti, đừng khóc, cũng không phải sau này sẽ không nhìn thấy nữa?”

“Cô thì biết gì?” Đỗ Lôi Ti vừa lau nước mắt vừa nói “Chúng ta ở chung trong một thời gian dài như vậy, lập tức không thấy đương nhiên sẽ cảm thấy khó chịu!”

Tiểu Bằng đi phía sau gọi điện thoại cho người mua vé tàu!

Lý Mật quay đầu nhìn anh ta “Tiểu Bằng, sao anh đi chậm vậy?”

Tiểu Bằng bước nhanh tới “Tôi mới gọi điện thoại mua vé, bây giờ chúng ta đến bến tàu đi!”

“Hay là lái xe của tôi đi!” Lý Mật nhìn hai người nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô hỏi “Vậy xe đậu ở đâu?”

“Ở bãi đậu xe, lúc quay về tôi đi lấy là được!” Lý Mật cười nói.

“Thì ra là vậy?” Đỗ Lôi Ti gật đầu.

Lý Mật cầm chìa khóa xe đưa cho Tiểu Băng “Đưa cho anh, tôi cùng Lôi Ti ngồi phía sau!”

Tiểu Băng cầm chìa khóa xe, mở cửa lên xe!

Đỗ Lôi Ti mở cửa sau lên xe ngồi, Lý Mật vòng qua bên kia cũng mở cửa lên xe ngồi!

Tiểu Băng khởi động xe đi tới bến thuyền!

Bùi Mộng Na cùng Tiểu Ngọc nhìn chiếc xe rời đi, vẫy tay, Tiểu Ngọc hỏi “Mộng Na, lát nữa cô đi đâu?”

“Tôi à, tôi cũng không biết, lát nữa tôi về nhà!” Bùi Mộng Na nói.

Tiểu Ngọc nhìn cô cười nói “Hay là tới nhà tôi chơi đi?”

“Chỗ của cô?” Bùi Mộng Na tròn to mắt nhìn cô hỏi.

Tiểu Ngọc cười gật đầu “Đúng, tôi đã thuê phòng rồi, Lý Mật cũng chưa từng đến!”

Bùi Mộng Na nhìn đồng hồ trên cổ tay, chưa đến giờ Tiểu Vũ tan học, dù sao cũng rảnh “Vậy cũng được!”

Nói xong cầm tay Tiểu Ngọc đi về phía xe mình!

Bùi Mộng Na ngồi lên xe “Tiểu Ngọc, nhà cô ở đâu?”

“Ở trong hẻm trên phố Quang Hoa!” Tiểu Vũ nói.

Bùi Mộng Na nhíu mày nhìn cô “Sao cô lại thuê phòng ở đó?”

Tiểu Ngọc nhìn cô nói “Không sao cả, tôi cảm thấy vẫn tốt!”

“Cô không biết chỗ đó không an toàn sao?” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

“Không sao, lại nói tôi không có tiền, mấy tên trộm thấy tôi cũng phải trốn đấy!” Tiểu Ngọc nói đùa.

“Tiểu Ngọc, cô làm ở nhà tôi nhiều năm như vậy còn làm việc ở nhà thư ký Đường, tối lại đi hát, tiền cô kiếm được cũng không ít, tại sao lại ở nơi như thế?” Bùi Mộng Na không hiểu hỏi.

Tiểu Ngọc nghe thấy lời cô nói liền than thở “Tôi cần bản không kiếm được nhiều tiền!”

Bùi Mộng Na nhíu mày hỏi “Vậy tiền của cô đâu?”

“Tiền của tôi tất cả đều gửi về cô nhi viện rồi!” Tiểu Ngọc cười nói, bây giờ cô nghĩ đến cô nhi viện liền cảm thấy vui!

“Cô nhi viện.....?” Bùi Mộng Na vừa lái xe vừa tròn to hai mắt hỏi.

Tiểu Ngọc cười gật đầu “Đúng, cô nhi viện!”

Bùi Mộng Na không thể tin hỏi “Cô đem tất cả tiền của mình cho cô nhi viện?”

“Đúng vậy, tôi lớn lên trong cô nhi viện, hơn nữa bây giờ tôi kiếm được một ít tiền nên muốn giúp đỡ viện trưởng cho nên tôi liền gửi hết về cô nhi viện!” Tiểu Ngọc cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165

Bùi Mộng Na không ngờ Tiểu Ngọc lại lớn lên trong cô nhi viện, trong lòng nhất thời cảm thấy thương hại!

Tiểu Ngọc nhìn cô cười nói “Cô không cần dùng vẻ mặt đó nhìn tôi, tôi cảm thấy rất hạnh phúc, ít nhất tôi cũng lớn lên trong cô nhi viện cho nên tôi phải cảm ơn viện trưởng!”

“Tiểu Ngọc, tôi có thể giúp được gì không?” Bùi Mộng Na nhìn cô khẽ hỏi.

“Ha ha.....Không cần, Lý Mật đã giúp tôi rồi, cảm ơn cô!” Tiểu Ngọc nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na nhìn cô than thở “Cảm ơn cái gì? Tôi căn bản cũng không giúp được gì!”

“Mộng Na, cô không cần để ý, bây giờ cô nhi viện đã khá hơn một chút, là chuyện vui mà!” Tiểu Ngọc nói.

“Tôi biết cô vui nhưng mà bây giờ tiền cô kiếm được đều gửi về cô nhi viện, cô xem bây giờ cô không thể mua gì cho riêng mình!” Bùi Mộng Na nói.

Tiểu Ngọc bật cười “Mộng Na, tôi biết cô muốn tốt cho tôi nhưng mà tôi cảm thấy mình rất may mắn!”

Qua một lúc lâu, xe hơi dừng cạnh đường, Tiểu Ngọc đi xuống xe, dẫn đường đi về chỗ của mình!

Bùi Mộng Na nhủ thầm nhìn phòng ốc trước mặt nói “Tiểu Ngọc, cô ở đây?”

“Đúng!” Tiểu Ngọc mở cửa phòng nói “Vào đi!”

Bùi Mộng Na đi vào nhìn quanh bốn phía “Tiểu Ngọc, ở đây không phải quá chật sao?”

“Một người ở là vừa rồi!” Tiểu Ngọc nói.

“Hay là cô về nhà tôi đi?” Bùi Mộng Na nói.

“Không, tôi cảm thấy ở đây rất tốt!” Tiểu Ngọc trả lời.

Bùi Mộng Na ngồi trong phòng chơi một lúc “Tiểu Ngọc, tôi về đây, lúc nào rảnh tôi lại qua thăm cô!”

“Được, tôi đưa cô ra!” Tiểu Ngọc nói xong đi tới.

“Không cần, tự tôi đi là được!” Bùi Mộng Na ngăn cản.

Tiểu Ngọc đưa người đến cửa nhìn cô đi ra khỏi hẻm, lúc này mới đóng cửa phòng!

Bùi Mộng Na ngồi trong xe nghĩ bởi vì chuyện của Lôi Tỉ mà thư ký Đường đuổi Tiểu Ngọc đi thật là ghê tởm!

Về đến nhà nếu gặp thư ký Đường, nhất định phải cho anh ta đẹp mặt!

Đỗ Lôi Tỉ ngồi trên thuyền, nhìn chiếc thuyền chậm rãi trôi, trong lòng hết sức thấp thỏm, cô không biết phải giải thích mọi chuyện với mẹ thế nào.....

Lý Mật đứng đó nhìn phong cảnh xung quanh, hưng phấn nói “Lôi Tỉ, phong cảnh ở đây thật sự rất đẹp!”

“Ha ha, thật sao?” Đỗ Lôi Tỉ cười nói.

“Dĩ nhiên, tôi rất thích nơi này!” Lý Mật nghiêm túc nói.

Đỗ Lôi Tỉ nhìn cô cười nói “Nếu cô thích thì thường xuyên đến đây đi!”

Tiểu Bằng nhìn thấy cô không được tự nhiên, đi tới cạnh cô khẽ nói “Lôi Tỉ, có phải em không vui không?”

“Ha ha.....Em rất vui!” Đỗ Lôi Tỉ đơn giản trả lời.

“Lôi Tỉ, em không lừa được anh đâu, anh biết bây giờ trong lòng em có áp lực rất lớn!” Tiểu Bằng nói.

Đỗ Lôi Tỉ dần dần thu hồi nụ cười “Bây giờ em lo lắng khi nhìn thấy mẹ, em phải giải thích thế nào?”

Tiểu Bằng nhìn về nơi xa nói “Bác gái sẽ không trách em!”

“Sai rồi, Tiểu Bằng, không phải mẹ em trách em hay không mà là em không có mặt mũi nào nhìn mẹ!” Đỗ Lôi Tỉ nghiêm túc nói.

“Lôi Ti, những chuyện này vốn dĩ không phải lỗi do em!” Tiểu Bằng nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti tránh ánh mắt anh ta, quay đầu nhìn ra chỗ khác “Tiểu Bằng, anh không hiểu, mẹ cực khổ nuôi em cùng em trai lớn lên nhưng em lại không làm tròn trách nhiệm của một người con, đây chính là lỗi của em, bây giờ mẹ cùng em trai đang rất lo lắng cho em.....”

Lý Mật đi một vòng trên thuyền, lần nữa đi tới bên cạnh hai người cười hỏi “Hai người đang nói chuyện gì vậy?”

“Không có gì, chỉ nói chuyện phiếm thôi!” Tiểu Bằng trả lời.

Lý Mật dần dần thu hồi nụ cười trên mặt, mắt tự nhiên nhìn ra biển!

“Lý Mật, chúng tôi đang nghĩ xem nên đưa xô đi đâu chơi!” Đỗ Lôi Ti nói.

Cô không phải không muốn nói cho cô ấy biết hai người nói gì, mà là nếu như có nói ra cũng chỉ làm cho cô ấy thêm lo lắng cho nên bây giờ cô chỉ có thể lựa chọn không nói!

Thuyền dần dần cập bến, Tiểu Bằng xách hành lý đi xuống thuyền, Đỗ Lôi Ti đi theo anh ta, lúc chuẩn bị xuống thuyền, Tiểu Bằng đưa bàn tay to ra giữ tay cô, một tay đỡ eo cô đưa cô lên bờ!

Lý Mật đứng đó nhìn hai người, trong lòng cảm thấy nhói đau, cô biết Lôi Ti không quan tâm tới người đàn ông trước mắt nhưng mà cô.....

Đỗ Lôi Ti đứng trên bờ nhìn thấy vẻ mặt cô không tự nhiên nói “Tiểu Bằng, anh đỡ Lý Mật đi!”

Tiểu Bằng đi tới không có tinh thần đỡ cô ấy lên bờ!

Lý Mật cảm thấy vừa rồi mình hơi luống cuống, lập tức đổi chủ đề “Lôi Ti, nhà cô còn xa không? Ở đây có chỗ nào chơi vui không?”

Đỗ Lôi Ti thấy dáng vẻ bây giờ của cô rất hưng phấn liền nói “Nhà tôi ở gần đây, ở đây có rất nhiều nơi để đi, rảnh rồi tôi sẽ đưa cô đi!”

“Được, cứ quyết định vậy đi!” Lý Mật cười nói.

Đỗ Lôi Ti thu hồi nụ cười trên mặt, càng đi về phía trước trong lòng càng lo âu.....

Lúc đi tới trước cửa nhà, Đỗ Lôi Ti dừng bước, nhìn người đàn ông đang xách hành lý đi tới!

Đỗ Lôi Ti hốc mắt ướt.....

Đỗ Lôi Ti đứng ở xa đã cảm thấy cô gái trước mặt nhìn rất quen, khi cậu đến gần vẻ mặt ngạc nhiên dường như không tin dụi dụi hai mắt.....

“Em trai.....” Đỗ Lôi Ti nghẹn ngào kêu.

“Chị.....” Đỗ Lôi Ti đi tới, túi đồ trong tay rớt xuống đất, vành mắt đỏ hoe “Rốt cuộc chị đi đâu? Chị có biết em với mẹ tưởng rằng chị không còn tồn tại trên thế giới này nữa.....”

“Em trai, chị sai rồi!” Đỗ Lôi Ti chảy nước mắt nói.

Tiểu Bằng nhìn hai chị em ôm nhau nói “Hai người không nên đứng đây, có gì vào nhà rồi hãy nói!”

Đỗ Lôi Ti lau nước mắt “Em trai, chúng ta vào nhà đi!”

Đỗ Lôi Ti nhặt túi đồ rớt trên mặt đất hỏi “Vị này là.....?”

Đỗ Lôi Ti cười nói “Đây là bạn chị tên Lý Mật!”

“Xin chào, tôi là Đỗ Lôi Ti!” Đỗ Lôi Ti thân thiện đưa tay ra.

Lý Mật cũng đưa tay ra nói “Xin chào, tôi là Lý Mật, gọi tôi Tiểu Mật là được!”

“Chị, mấy tháng không gặp sao bụng chị lại.....?” Đỗ Lôi Ti tò mò nhìn cô hỏi.

Mấy người vừa đi vừa nói, lúc đến trước cửa nhà, Đỗ Lôi Ti dừng bước.....

“Chị, sao chị không vào?” Đỗ Lôi Ti tò mò hỏi.

“Chị sợ nhìn thấy mẹ!” Đỗ Lôi Ti nhìn cậu nói.

Lý Ái Hoa cầm rổ, nghĩ muốn ra vườn hái một ít rau cải, nhìn thấy mấy người đứng trước cửa trong nháy mắt ngây người, rổ từ trong tay rớt xuống đất phát ra tiếng.....

Đỗ Lôi Ti rơi nước mắt, mở cửa “Mẹ.....”

Lý Ái Hoa vẫn đứng im tại chỗ chảy nước mắt nhìn cô.....

“Mẹ.....” Đỗ Lôi Ti gọi, đi tới ôm bà nói “Mẹ, là con gái khiến mẹ lo lắng!”

Lý Ái Hoa nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng cô, nhẹ nhàng nói “Chỉ cần con còn sống là tốt, chỉ cần mẹ có thể nhìn thấy con là tốt.....”

“Mẹ, con biết mẹ lo lắng cho con, con biết sai rồi!” Đỗ Lôi Ti khóc nói.

Lý Ái Hoa không ngờ con gái mình còn sống, bây giờ bà không biết phải nói gì.....

“Mẹ, chị, có chuyện gì vào nhà rồi nói, hai người xem khách vẫn còn đứng ở ngoài kia!” Đỗ Lôi cười nói.

Lúc này Đỗ Lôi Ti mới nhớ “Mẹ, chúng ta vào nhà đi!”

“Được, vào trong nhà ngồi đi!” Lý Ái Hoa vội vàng mời khách vào nhà.

Đỗ Lôi Ti cúi người nhặt cái rổ rớt trên mặt đất, đi theo mọi người vào nhà!

“Tiểu Lôi, con đi pha trà đi!” Lý Ái Hoa nói với con trai.

“Con đi ngay đây!” Đỗ Lôi cầm túi đi vào bếp.

“Chào dì, cháu là Lý Mật, bác cứ gọi cháu Tiểu Mật là được!” Lý Mật tự giới thiệu.

“Xin chào, hoan nghênh cháu đến nhà bác!” Lý Ái Hoa lịch sự nói.

Đỗ Lôi Ti thấy trên ghế sa lon có con rối, nhíu mày hỏi “Mẹ, sao mẹ vẫn còn làm mấy con rối này?”

Lý Ái Hoa nhìn con gái than thở “Đó là lúc trước mẹ lấy ra xem, sau khi biết con xảy ra chuyện liền không làm nữa, cứ để đó đến tận bây giờ!”

Đỗ Lôi Ti áy náy nhìn mẹ “Mẹ, con rất nhớ mẹ, con biết con làm mẹ lo lắng, con thật là bất hiếu!”

“Lôi Ti, mẹ chỉ có con cùng Tiểu Lôi, chỉ muốn hai đứa an toàn ở bên cạnh mẹ như vậy là mẹ thỏa mãn rồi!” Lý Ái Hoa nhìn con gái nói.

“Mẹ.....” Đỗ Lôi Ti chảy nước mắt nhìn mẹ.

“Trà tới rồi!” Đỗ Lôi bụng trà ra.

Đỗ Lôi Ti nhận ly nước trà, để trước mặt mọi người nói “Lý Mật, đây là nhà tôi!”

“Nhà cô thật là đẹp!” Lý Mật nhìn cách trang trí xung quanh nhà nói

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166

“Nhà tôi cũng bình thường thôi, nhà cô chắc phải đẹp hơn chứ?” Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói.

“Lôi Ti, cô không hiểu, trong nhà có nhiều tiền thế nào cũng không so được với hạnh phúc như nhà cô!” Lý Mật nói.

Đỗ Lôi Ti ngồi đó nói “Chị, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tại sao báo chí đưa tin chị nhảy xuống biển tự tử còn có chị ra nước ngoài nghỉ dưỡng?”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy em trai hỏi vậy liền hiểu mẹ cô muốn biết nhất là chuyện này, nhưng mà mẹ không muốn hỏi để cô đau lòng!

Đỗ Lôi Ti nghĩ lại mọi chuyện nói “Thật ra thì chị kết hôn với tổng thống, người đàn ông trong hình chính là tổng thống!”

“Lôi Ti, vậy sao con lại rời khỏi đó? Những tin tức kia rõ ràng là hiểu lầm?” Lý Ái Hoa nhìn con gái hỏi.

“Mẹ, thật ra thì cũng có rất nhiều chuyện xảy ra, sau đó con bị rơi xuống biển, là Tiểu Bằng cứu em, nếu không phải anh ấy cứu con thì con đã.....” Đỗ

Lôi Ti ghen ngào nói.

Lý Ái Hoa nghe con gái nói, đau lòng chảy nước mắt nhìn chàng trai ngồi bên cạnh “Cậu Tiểu, thật sự cảm ơn cậu đã cứu con tôi, nếu không tôi thật sự nghĩ.....”

“Đi đừng khách khí, nếu như không phải là Lôi Ti mà là người khác thì cháu cũng sẽ cứu, hơn nữa Lôi Ti là người cháu thích!” Tiểu Bằng nói.

Đỗ Lôi Ti sùng sốt nói “Ha ha, đừng nói lung tung, chúng ta chỉ là bạn!”

Lý Mật giọng cười ngời đó nhìn mọi người không nói gì.

“Mẹ đừng khóc nữa, không phải bây giờ chị đã quay về rồi sao?” Đỗ Lôi an ủi mẹ.

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy mẹ khóc đau lòng cũng khóc nói “Mẹ, đừng khóc, bây giờ con đã quay về an toàn, mẹ xem, mẹ sắp làm bà ngoại rồi!”

Lý Ái Hoa lau nước mắt cười nói “Con nhìn xem, mẹ làm mấy đứa chê cười rồi!”

“Dì, không sao đâu, đây chính là đáng về của một người mẹ!” Lý Mật cười nói.

Lý Ái Hoa quay đầu nhìn con gái hỏi “Lôi Ti, đứa bé này.....?”

“Mẹ, đứa bé này là của người đàn ông kia!” Đỗ Lôi Ti cúi đầu nói.

Đỗ Lôi tức giận nói “Chị, có phải đầu óc chị có vấn đề rồi không? Sao chị lại giữ lại con của anh ta? Chị xem người đàn ông bên cạnh chị thật tốt!”

“Tiểu Lôi, đừng nói lung tung, bây giờ chị sẽ không suy nghĩ cân nhắc bất cứ chuyện gì, sau này cũng sẽ không suy tính hơn nữa, chị với Tiểu Bằng chỉ có thể là bạn!” Đỗ Lôi Ti kiên định nói.

Tiểu Bằng sau khi nghe thấy cô gái mà mình thích nói như vậy trong lòng hết sức khó chịu nhưng không biểu hiện ra ngoài, cũng không trả lời!

“Được rồi, mọi người ngồi thuyền trong một thời gian dài cũng đã mệt, để mẹ đi nấu cơm!” Lý Ái Hoa nói xong từ ghế sa lon đứng dậy.

“Dì, để cháu giúp dì!” Lý Mật đứng dậy nói.

Lý Ái Hoa quay đầu nhìn cô gái trước mặt cười nói “Không cần, mấy đứa cứ ngồi nói chuyện đi!”

“Tiểu thư như cô thì biết làm gì? Cô ở đây chờ là được!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười nói.

Lý Mật xấu hổ cười “Lôi Ti, cô thật là đáng ghét!”

“Ha ha.....Ha ha.....Cô cũng có lúc xấu hổ sao?” Đỗ Lôi Ti cười nói.

“Hừ, không để ý tới cô!” Lý Mật giả bộ tức giận quay mặt đi.

Đỗ Lôi đứng dậy nói “Mọi người ngồi nói chuyện đi, em vào giúp mẹ!”

Nói xong đi vào phòng bếp!

Lý Mật quay đầu cười nói “Lôi Ti, em trai cô thật tốt!”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười nói “Hay là tôi giới thiệu em trai tôi cho cô?”

“Lôi Ti, đừng có đùa, nếu không tôi sẽ giận cô!” Lý Mật nói.

Sau khi xử lý tất cả công việc Bùi Tuấn Vũ quay về phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ mở cửa xe bước xuống, Đường Vũ đi theo phía sau!

“Quản gia.....?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng kêu.

Quản gia bước nhanh tới cung kính nói “Tổng thống, có chuyện gì không?”

“Cô chủ về chưa?” Bùi Tuấn Vũ vừa cởi áo khoác vừa hỏi.

“Cô chủ mới lên lầu, cậu có muốn gọi cô chủ xuống không?” Quản gia cung kính hỏi.

Bùi Tuấn Vũ tháo cà vạt “Gọi con bé xuống!”

Quản gia nghe theo lệnh đi lên cầu thang.....

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng vang lên.

“Vào đi!” Bùi Mộng Na nói.

Quản gia đẩy cửa đi vào cung kính nói “Cô chủ, tổng thống đã về, cậu ấy muốn gặp cô!”

“Anh tôi về rồi sao? Thư ký Đường có ở đây không?” Bùi Mộng Na nhìn ông hỏi.

“Thư ký Đường cũng có ở dưới!”

“Vậy ông ra ngoài đi, tôi sẽ xuống ngay!” Bùi Mộng Na nói xong từ trên giường đứng dậy.

Quản gia nghe cô chủ nói vậy liền đi xuống dưới, đi vào phòng khách “Tổng thống, cô chủ sẽ xuống ngay!”

“Không sao, ông xuống dưới đi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn về phía cầu thang nói.

“Tổng thống, nếu không còn gì vậy tôi xin phép về trước!” Đường Vũ khom người nói.

Bùi Mộng Na nghe thấy anh ta nói vậy vội vàng nói “Thư ký Đường khoan hãy đi, tôi có chuyện muốn hỏi anh!”

“Vâng, cô chủ!” Đường Vũ đứng sau lưng tổng thống trả lời.

Bùi Tuấn Vũ thấy em gái đi tới, lạnh giọng nói “Chị dâu em đâu???”

Bùi Mộng Na không để ý tới anh trai nói “Về nhà mẹ đẻ rồi!”

“Ai đi cùng cô ấy?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng hỏi.

“Anh, anh có biết bây giờ anh giống như đang phạm nhân không?” Bùi Mộng Na nói.

“Chị dâu em cũng đi rồi, anh phải nói với em thế nào!” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Anh, anh đừng quên, anh và Lôi Ti đã ly hôn!” Bùi Mộng Na cả gan nói.

Bùi Tuấn Vũ đi tới nhìn cô lạnh giọng nói “Em cho rằng anh không biết em đang diễn trò sao?”

Bùi Mộng Na không tin nói “Em diễn trò gì chứ?”

“Mộng Na, đừng so đo với anh nữa, em nói đi ai đi cùng Lôi Ti?” Bùi Tuấn Vũ lại lạnh giọng hỏi.

“Anh, anh có thể đừng dùng giọng điệu như vậy nói chuyện với em gái được không?” Bùi Mộng Na cắn nhả.

“Nói mau, rốt cuộc Lôi Ti đi cùng ai?” Bùi Tuấn Vũ vẫn lạnh lùng như cũ hỏi.

“Được rồi, em nói còn không được sao?” Bùi Mộng Na thật sự phục anh trai này, sau đó nói “Đi cùng Lý Mật và Tiểu Bằng!”

Bùi Tuấn Vũ nghe em gái trả lời nhũn mảy “Về cùng tên họ Tiểu kia?”

Bùi Mộng Na gật đầu “Người ta tên Tiểu Bằng, là bạn của em!” Nói xong đi về phía ghế sa lon!

Bùi Tuấn Vũ nghĩ ra điều gì nói “Mộng Na, em nhất định phải nghe lời anh, nếu không em biết hậu quả thế nào!”

Bùi Mộng Na ngồi đó im lặng nhìn anh trai nói “Anh, không phải lại lấy Châu Phi ra uy hiếp em đó chứ?”

“Em đoàn đứng rồi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười nói.

“Anh, anh có thể có ý nào mới không? Nếu không cứ lấy những lời này uy hiếp em thật là ngấy thơ!” Bùi Mộng Na không thèm nhìn anh mình nói.

Bùi Tuấn Vũ đi tới cạnh cô ngồi xuống, nhìn cô nói “Nếu sau này em không muốn suốt ngày nghe anh uy hiếp chỉ có một cách!”

Bùi Mộng Na quay đầu nhìn anh tò mò hỏi “Cách gì?”

“Bây giờ em đưa anh đến nhà Lôi Ti!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

“Anh, anh cũng biết em căn bản không biết nhà Lôi Ti ở đâu, sao có thể đưa anh đi?” Bùi Mộng Na nhũn mảy nói.

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó bất chéo chân nhìn cô cười nói “Anh biết!”

Bùi Mộng Na không tin lớn tiếng hỏi “Anh biết??? Sao có thể như vậy? Anh từng tới rồi sao?”

Cô không tin anh trai cô biết!

Bùi Tuấn Vũ khẽ lắc đầu “Xem ra em thật sự xem thường anh trai em!”

“Em nào có xem thường anh?” Bùi Mộng Na nhìn anh nói.

“Rốt cuộc em có đi hay không?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nghiêm túc hỏi.

Bùi Mộng Na nhìn thấy vẻ mặt của anh liền biết nếu cô không đồng ý anh cô sẽ lập tức nổi đóa, vì không muốn rước họa vào mình cô chỉ có thể bán đứng chị em tốt của mình.

“Anh, em đi cùng anh vậy anh tới đó rồi phải làm sao?” Bùi Mộng Na tò mò hỏi.

“Cái này em không cần quan tâm!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Bùi Mộng Na đứng dậy “Vậy được, em chỉ chịu trách nhiệm cùng anh đến đó, còn lại tự anh suy nghĩ đi!”

Sau đó đi tới cạnh Đường Vũ, giọng nói không vui “Thư ký Đường, anh thật sự bởi vì chuyện của Lôi Ti mà sa thải Tiểu Ngọc sao?”

“Đúng, cô chủ!” Đường Vũ cung kính trả lời.

“Sao đàn ông các anh lòng dạ lại hẹp hòi như vậy? Chỉ vì chuyện này mà sa thải Tiểu Ngọc?” Bùi Mộng Na bất mãn nói.

“Cô chủ, trong chuyện này cô không hiểu rõ, không phải chỉ vì chuyện này mà tôi đuổi cô ấy!” Đường Vũ nhìn cô nói.

“Vì chuyện gì, tôi cũng muốn nghe một chút!” Bùi Mộng Na nhất quyết không tha nói.

“Đủ rồi, đây là chuyện riêng của thư ký Đường, em không nên xen vào!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngọc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167

Bùi Mộng Na nhú mày nhìn anh trai mình tức giận nói “Anh, anh biết gì chứ? Chuyện của em anh đừng xen vào!”

“Mộng Na, em càng ngày càng to gan!” Bùi Tuấn Vũ nhìn chăm chăm cô nói.

“Tổng thống, tôi muốn nói rõ với cô chủ!” Đường Vũ nhìn hai anh em đang cãi nhau nói.

Bùi Tuấn Vũ gơ cổ tay xem đồng hồ “Không được, bây giờ tôi muốn đến nhà Lôi Ti, có chuyện gì về nhà rồi hai người tự giải quyết!”

Nói xong, đi ra khỏi phủ tổng thống, ngồi lên xe!

Bùi Mộng Na hung hăng trợn mắt nhìn Đường Vũ, đi giày cao gót đi theo ra ngoài!

Đường Vũ không hiểu nhìn cô gái phía trước, bất đắc dĩ lắc đầu.

Khi anh ta đi ra, khom người nhìn người đàn ông trong xe hỏi “Tổng thống, có cần tôi đi cùng không ạ?”

“Không cần, ngày mai là chủ nhật, cậu về nghỉ ngơi cho khỏe đi!” Bùi Tuấn Vũ nói xong quay sang nói với tài xế “Lái xe!”

Xe cứ như vậy rời khỏi phủ tổng thống!

Đường Vũ nhìn xe dần dần đi xa, anh ta đứng tại chỗ nhú mày nghĩ, nhất định là cô gái kia nói gì đó với em gái tổng thống, nếu không sao cô chủ lại có vẻ mặt như vậy, xem ra anh ta thật sự xem thường cô gái kia!

Xem ra ngày mai có thời gian phải đi tìm cô gái kia nói chuyện cho rõ!

Đường Vũ lên xe, từ từ lái xa rời khỏi phủ tổng thống, đi về phía chung cư Tỉnh Ngủ!

Bùi Mộng Na ngồi trong xe nhìn người đàn ông ngồi bên cạnh hỏi “Anh, chúng ta đến nhà Lôi Ti thế nào?”

“Ngồi thuyền!” Bùi Tuấn Vũ nhắm mắt giả bộ ngủ.

Bùi Mộng Na tròn to mắt nhìn anh trai “Không thể nào?”

“Có chuyện gì sao?” Bùi Tuấn Vũ mở mắt nói.

“Anh, nếu anh ngồi thuyền sẽ bị người ta nhận ra!” Bùi Mộng Na nhìn anh trai nói.

“Em cho rằng ngồi máy bay sẽ không có người nhận ra sao?” Bùi Tuấn Vũ hỏi ngược lại.

Bùi Mộng Na cảm thấy anh trai nói cũng đúng, vì vậy liền hỏi “Anh, vậy anh cũng không thể cứ như thế này đi?”

Bùi Tuấn Vũ từ trong túi phía sau lấy quần áo bình thường, mắt kính còn có mũ, cởi áo khoác thay quần áo!

Bùi Mộng Na nhìn thấy anh trai muốn thay quần áo ngay tại chỗ, vội vàng quay mặt ra cửa sổ, tức giận nói “Anh, sao anh lại thay quần áo trước mặt em?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười “Em là con gái sao?”

“Sao em không phải con gái chứ?” Bùi Mộng Na hỏi ngược lại.

Cô thật là tự ái, tại sao anh mình cũng nói mình như vậy chứ?

Cô có chỗ nào không giống con gái sao, hơn nữa những cô gái khác có thứ gì cô cũng đều có, tại sao anh trai cùng ẻo là lại nói cô như vậy chứ?

A???

Sao lúc này cô lại nhớ tới ẻo là chứ?

Nhất định là những lời anh trai nói nên cô mới nhớ tới anh ta.

Xe dừng lại trong bãi đậu xe, Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng ra lệnh “Quay về đi!” Nói xong đi về phía sân bay.

Bùi Mộng Na đi theo phía sau anh trai, nhìn quần áo anh lúc này, tin rằng sẽ không có ai nhận ra!

Hai anh em cầm vé máy bay đi vào trong sân bay, Bùi Tuấn Vũ nhìn xung quanh.....

Bùi Mộng Na tò mò nhìn anh trai không biết anh trai đang tìm cái gì, liền nhìn theo anh trai!

Mạnh Lạp giờ túi hàng lý đi tới trước mặt hai anh em cười nói “Tuấn Vũ, tôi đến rồi!”

Bùi Mộng Na nghe giọng nói còn tưởng là mình hoa mắt, nâng bàn tay nhỏ bé dụi mắt, lúc này mới phát hiện ra mình thật sự không nghe lầm!

Mạnh Lạp nhìn cô gái đang dụi mắt cười nói “Cô cũng đi sao?”

Bùi Mộng Na buông tay xuống nhìn anh ta tức giận “Sao anh cũng ở đây?”

Mạnh Lạp nhìn cô nhún vai “Là anh cô gọi tôi tới!”

Bùi Mộng Na tức giận không nhìn hai người đàn ông này, đi về phía kiểm tra an ninh!

Thật sự là nhắc tào tháo tào tháo liền tới, thật không khỏi ừ ừ, xem ra sau này không nên nhắc tới người đàn ông này!

Bùi Tuấn Vũ nhìn bạn thân của mình nói “Cậu nói có chuyện muốn nói với tôi, là chuyện gì?”

“Tuấn Vũ, bây giờ tôi không thể nói nhưng mà chờ khi nào đến nhà Lôi Ti, cậu sẽ biết, đến lúc đó, cậu sẽ cảm ơn tôi thế nào?” Mạnh Lạp cười nói.

Bùi Tuấn Vũ nhấn mặt nhìn anh ta lạnh lùng nói “Tôi đến đó mà không có câu trả lời mà tôi muốn vậy cậu chuẩn bị làm thái giám đi!”

Nói xong những lời này Bùi Tuấn Vũ đi về phía kiểm tra an ninh!

Mạnh Lạp đứng tại chỗ nhìn bóng lưng người đàn ông kia, anh chọc ai cơ chứ, anh ta muốn nói cho cậu ta biết sự thật, bây giờ lại bị uy hiếp ngược lại, xem ra vẫn phải suy tính thật kỹ!

Bùi Mộng Na đi lên máy bay ngồi xuống.

Bùi Tuấn Vũ tìm được ghế của mình ngồi xuống.

Mạnh Lạp lên máy bay cuối cùng, cầm vé tìm chỗ của mình ngồi xuống.

Tiếp viên hàng không đi tới lịch sự hỏi “Quý khách, có cần giúp gì không?”

Mạnh Lạp mỉm cười nói “Xin hỏi chỗ này ở đâu?”

“Quý khách bây giờ tôi sẽ đưa anh tới chỗ này!” Tiếp viên hàng không nói xong liền đưa anh ta về phía chỗ ngồi!

Bùi Mộng Na ngồi đó thật nhàm chán, cầm tạp chí lên xem!

“Quý khách, đây là chỗ của anh!” Tiếp viên hàng không đưa anh tới vị trí số 19 dừng lại nhìn người đàn ông phía sau nói.

“Cảm ơn, người đẹp!” Mạnh Lạp nói xong, đặt mông ngồi xuống.

Bùi Mộng Na ngẩng đầu nhìn về phía phát ra âm thanh, tròn to hai mắt “Sao anh lại ngồi đây?”

Mạnh Lạp khoanh tay trướ ngực nhìn cô “Đây là chỗ của tôi, tôi không ngồi đây thì ngồi đâu?”

“Tôi không quan tâm anh ngồi đâu, dù sao tôi cũng không muốn ngồi cùng anh!”

Bùi Mộng Na nói.

Mạnh Lạp dùng tay làm dấu mời “Mời, cô muốn đi đâu ngồi cũng được!”

Bùi Mộng Na đứng dậy nhìn quanh bốn phía, tất cả chỗ ngồi đã kín hết, quay đầu nhìn thấy anh trai ngồi phía sau “Anh, chúng ta đổi chỗ đi?”

“Không đổi!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng từ chối.

“Anh, đổi đi, anh ngồi chung với em là đi!” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Tuấn Vũ ngẩng đầu nhìn cô, từ chối “Không đổi!”

Bùi Mộng Na tức giận tròn mắt không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống!

Mạnh Lạp ngồi đó buồn cười nhìn cô “Sao vậy, Tuấn Vũ không đổi sao?”

“Mẹ kiếp, anh có phải đàn ông không vậy?” Bùi Mộng Na tức giận nói tục.

Mạnh Lạp nhún vai nói “Nếu cô cảm thấy tôi không phải là đàn ông vậy có thể thử một chút liền biết!”

“Sao anh có thể vô sỉ như vậy chứ?” Bùi Mộng Na tức giận nói.

“Quý khách, máy bay sắp cất cánh rồi, xin hãy nói nhỏ một chút, nếu không sẽ ảnh hưởng đến người khác!” Tiếp viên hàng không lịch sự nói.

Lúc này Bùi Mộng Na mới nghĩ đến mình đang trên máy bay, bởi vì người đàn ông ngồi bên cạnh mà mất hết thể diện, giận đến nghiến răng nhìn anh ta!

Cô không ngừng uống nước, một ly lại một ly, uống đến khi lửa giận trong lòng hạ xuống!

Máy bay từ từ rời khỏi đường băng, hướng về phía bầu trời xanh thẳm.....

Bùi Mộng Na tức giận nhìn ra ngoài cửa sổ!

Tiếp viên thỉnh thoảng đi tới cạnh người đàn ông ngồi bên cạnh nói nhỏ.....

Bàn tay Mạnh Lạp lên xoa nắn mông cô tiếp viên “Tôi đi toilet!” Nói xong đi về phía nhà vệ sinh.

Tiếp viên hàng không cũng đi theo anh ta!

Bùi Mộng Na thấy động tác kia của anh ta cực kỳ chán ghét, ở phía sau anh ta lên làm mặt quỷ!

A.....

Có phải vừa rồi uống nhiều quá hay không, bây giờ cô liền mắc tiểu nhưng rõ ràng vừa rồi cô nghe thấy em là nói đi vệ sinh, bây giờ cô phải làm sao?

My god, sao ngay cả đi vệ sinh cũng đến cùng lúc với tên ẻo là kia chứ???

Không có cách nào khác, bây giờ cô rất mắc tiểu, thôi cô cũng mặc kệ, đứng dậy đi về phía nhà vệ sinh!

Lúc cô đi tới phòng rửa tay liền nghe thấy âm thanh làm người ta đỏ mặt.....

“Uhm.....A.....Thật thoải mái.... ..” Cô gái ở bên trong kiều my nói.

“Thế nào, thoải mái sao?” Người đàn ông bên trong nói.

Bùi Mộng Na nghe thấy âm thanh bên trong truyền ra cảm thấy lúng túng, bây giờ cô ở không được mà đi cũng không xong.....

Bây giờ cô không nhịn được nữa, không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ gõ cửa “Có ai không.....?”

A..... ..

Xin lỗi vì cô đã cắt đứt chuyện tốt của hai người, không còn cách nào, nếu người ở bên trong không ra thì cô sẽ tiểu ra quần!

Một nữ một nam bên trong nghe thấy bên ngoài có giọng nói vang lên, người đàn ông tăng nhanh tốc độ, hung hăng đâm tới, rút bộ phận quan trọng ra, trực tiếp bắn lên người cô gái.....

Cô gái đỏ mặt nói “Mạnh Mạnh, sao anh không bắn vào trong em?”

Mạnh Lạp thu hồi nụ cười nói “Không ai có thể mang thai con của tôi!”

Nói xong, chỉnh lại quần áo, không quay đầu lại nói “Nhớ, không nên vọng tưởng chuyện ngu ngốc như vậy!”

Cô gái sửa lại quần áo, đi theo phía sau người đàn ông, làm bộ đáng thương nói “Mạnh Mạnh, em không vọng tưởng gì hết!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168

Mạnh Lạp nhìn cô ta nói “Ủm như vậy mới ngoan!” Nói xong, mở cửa đi ra ngoài.

Bùi Mộng Na lòng như lửa đốt, đứng bên ngoài chờ đợi cầu nam nữ bên trong, bây giờ cô thật sự không nhịn nổi nữa.....

Lúc cô chuẩn bị nổi đóa, cửa phòng mở ra, nhìn thấy người đàn ông bên trong đi ra, nhất thời trợn tròn hai mắt.....

Mạnh Lạp đứng đó, không ngờ cô lại đứng ở ngoài, hơn nữa sao lại có thể là cô chứ?

Tiếp viên hàng không cũng đi theo ra ngoài, nhìn một nam một nữ đứng đó, đi lên trước quàng tay anh ta làm nũng nói “Mạnh Mạnh, nhớ tới tìm em!” Nói xong vòng qua hai người đi về phòng dành cho nhân viên!

Bùi Mộng Na buồn cười nhìn người đàn ông trước mặt nhỏ giọng nói “Thật là giống như ngựa đực, đi tới đâu cũng.....”

Mạnh Lạp nhìn cô cười “Cô cũng phải biết đó là nhu cầu của đàn ông?”

Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh ta “Xấu xa!”

Mạnh Lạp cười tà đi ra ở cạnh cô nói nhỏ “Cô vừa nghe thấy âm thanh bên trong rồi chứ, cô nói xem tôi có phải là đàn ông không?”

“Anh.....anh.....” Nụ cười trên mặt Bùi Mộng Na chợt tắt, giận đến nghiêng răng nhìn anh ta.

“Thế nào, còn chưa tin? Hay co muốn thử một chút.....?” Mạnh Lạp tiếp tục hỏi.

Bùi Mộng Na thu hồi vẻ mặt tức giận, cũng lấp bắp nói bên tai anh ta “Anh thật sự muốn thử cùng tôi?”

“Không phải tôi muốn thử cùng cô mà là bởi vì cô luôn nói tôi.....” Mạnh Lạp nói.

Bùi Mộng Na yêu kiêu nở nụ cười “Được, vậy tôi cũng muốn xem một chút!”

Nói xong nhắc đôi giày cao gót mười phân, hung hăng giẫm lên chân anh ta cười nói “Thế nào? Thử một chút có phải cảm giác rất thoải mái không?”

Mạnh Lạp đầu đến đỏ bừng khuôn mặt, gợn chân nhảy tung tung “Người đàn bà chết tiệt này!”

“Phải chú ý hình tượng của mình, nếu không tôi sẽ nói với anh trai tôi là anh nhìn lên tôi!” Nói xong, Bùi Mộng Na cười vòng qua anh ta đi vào toilet.

Mạnh Lạp cố gắng chịu đau, nhìn thấy mọi người chung quanh đang nhìn mình, anh chỉ có thể xấu hổ cười nhanh chóng đi về chỗ ngồi.

Anh ta cắn răng thề, anh ta bị cô đập ba lần rồi, nếu sau này có cơ hội anh nhất định sẽ trả lại!

Bùi Mộng Na đi vào toilet ngửi thấy trong không khí có mùi vị hoan ái, chịu đựng cảm giác buồn nôn, đi vệ sinh, rửa tay, quay về chỗ ngồi!”

Khi cô quay về chỗ của mình, cô dịch vào tong giống như đang trốn virus!

Dọc theo đường đi ai cũng đều im lặng.....

Lúc hạ cánh, Mạnh Lạp đứng dậy đi ra xa, lúc này Bùi Mộng Na mới đứng dậy theo đám người xuống máy bay!

Bùi Tuấn Vũ tò mò nhìn hai người, rõ ràng như đôi oan gia, tại sao bây giờ lại như người xa lạ???

Thôi, đây không phải vấn đề của anh, mục đích của anh là đưa vợ về nhà!

Ba người ngồi lên taxi rời khỏi sân bay, Bùi Mộng Na không chút suy nghĩ ngồi vào vị trí cạnh tài xế!

Hai người đàn ông ngồi ở phía sau, Bùi Mộng Na quay đầu nhìn”Anh, nhà Lôi Ti ở đâu?”

Bùi Tuấn Vũ đọc địa chỉ, taxi liền dừng lại trước địa chỉ đó!

Nửa tiếng sau, taxi dừng trước hàng rào, Bùi Tuấn Vũ trả tiền xe, nhấn chuông cửa.....

Ở trong nhà mấy người đang ăn cơm nghe thấy tiếng chuông cửa, Đỗ Lôi Ti nói “Mọi người ăn cơm đi, tôi đi mở cửa xem là ai?”

“Chị, bụng chị đã to để em di cho!” Đỗ Lỗi nói xong đứng dậy đi về phía cửa!

Khi anh ta mở cửa, nhìn thấy khách không mời mà đến, lạnh giọng nói “Sao anh lại tới đây?”

“Tôi tới tìm Lôi Ti!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Anh biết mình là khách không mời mà đến, bởi vì quyết định lúc trước của anh mà khiến một cô gái vô tội như cô bị dính vào, anh thật sự cảm thấy có lỗi nhưng mà bây giờ anh thật sự yêu cô gái này cho nên anh nhất định phải tìm người quay về!

“Anh đi đi, chúng tôi không hoan nghênh cô!” Đỗ Lỗi đuổi khách.

Đỗ Lôi Ti thấy em trai đi mở cửa lâu vẫn chưa quay lại, liền nói với mọi người “Tôi đi xem một chút!”

Nói xong, đứng dậy đi tới cửa!

Khi cô đi tới cửa, nhìn thấy mấy người đứng trước cửa hỏi “Sao mọi người lại tới?”

Bùi Mộng Na giống như gặp phao cứu mạng nói “Lôi Ti, người đàn ông này là ai?”

Sao lại dữ như vậy?”

Đỗ Lôi Ti đi tới nhìn em trai mình nói “Tiểu Lỗi, em vào trong trước đi!”

Đỗ Lỗi nghe lời chị, không nói gì nữa liền đi vào phòng!

Mạnh Lạp nhìn cô gái trước mặt nói “Lôi Ti, cô hẳn tâm nhìn bọn tôi đứng ngoài cửa sao?”

“Anh đừng dùng ánh mắt đó nhìn tôi, tôi không phải mấy cô gái kia.....” Đỗ Lôi ti uyển chuyển nói.

Bùi Tuấn Vũ thấy bạn của mình nói chuyện với vợ mình liền ghen “Lôi Ti, sao em không nói gì đã về nhà mẹ?”

Đỗ Lôi Ti nghe anh ta nói vậy nhìn cô gái đứng bên cạnh nói “Mộng Na, có phải em nói cho anh ta biết không?”

Bùi Mộng Na vội vàng lắc đầu “Em thề, không phải em.....em không hề nói gì!”

“Lôi Ti, người ta đặc biệt tới thăm em, em hẳn tâm nhìn anh từ xa xôi chạy tới lại bị chặn ngoài cửa sao?” Bùi Tuấn Vũ giả bộ đáng thương nói.

Lúc anh nói xong câu đó, mấy người đứng tại chỗ hóa đá!

Mạnh Lạp trợn to hai mắt nhìn bạn thân mình, cậu ấy luôn nghiêm túc vậy mà cũng có lúc nói ra những lời này, xem ra anh ta thật sự chưa hiểu rõ bạn mình!

Bùi Mộng Na đứng đó nhìn anh trai mình, nếu thu âm lại những lời anh trai nói đưa cho mẹ nghe nhất định mẹ sẽ cười đến đau bụng!

Ba người đứng ở cửa không nhịn được bật cười, Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói “Cười đủ chưa?”

Một nam một nữ đứng đó thấy anh nổi nóng vội vàng thu hồi nụ cười!

Đỗ Lôi Ti mặc kệ, cười lớn “Thật xin lỗi, tôi chính là như vậy!”

Nói xong đi ra ngoài sân!

Bùi Mộng Na thấy bạn thân bỏ lại mình như vậy, vội vàng nói “Lôi Ti, không phải chị định cho bọn em đứng ngoài này đấy chứ?”

Đỗ Lôi Ti nhú mày tức giận đi vào phòng ngồi xuống.

Lý Ái Hoa nhìn về mặt con trai kỳ lạ hỏi “Tiểu Lỗi, sao vậy? Chị của con đâu?”

“Người đứng đầu một nước tới rồi!” Đỗ Lôi Ti tức giận nói.

Lý Ái Hoa đứng dậy đi ra cổng, chạm mặt con gái mình hỏi “Lôi Ti, người đàn ông kia tới sao?”

Đỗ Lôi Ti gạt đầu “Mẹ, không có chuyện gì, chúng ta vào thôi!”

Lý Ái Hoa không nghe con gái mình nói, đi tới cửa, nhìn mấy người bên ngoài nói “Đi vào đi, nếu để hàng xóm thấy sẽ không tốt!”

Bùi Mộng Na đi tới, cầm tay Đỗ Lôi Ti tức giận nói “Lôi Ti sao chị có thể như vậy chứ?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô hỏi “Chị làm sao?”

“Chị rõ ràng thấy em đứng ngoài cửa lại không cho em vào?” Bùi Mộng Na trách.

Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười trả lời “Là em ngu ngốc, chị không mời em đi vào nhưng mà chị cũng không có đóng cửa!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy mẹ cô đi tới vội nói “Mẹ, con tới đón Lôi Ti!”

Lý Ái Hoa nhìn anh nói “Vào nhà rồi nói!”

Nói xong, không để ý tới hai người đàn ông liền đi vào nhà!

Lúc Bùi Mộng Na đi vào, Lý Mật vui mừng đứng dậy, đi tới cạnh cô hỏi “Mộng Na, không phải cô nói không tới sao?”

“Còn không phải do anh tôi sao!” Bùi Mộng Na oán trách, vẫn không quên nhìn về phía Tiểu Băng.

“Mộng Na, cậu đến rồi sao!” Tiểu Băng khẽ nói.

Lý Ái Hoa vào phòng nói với Đỗ Lôi Ti “Tiểu Lỗi, đi vào lấy chén với đĩa ra đây!”

“Tổng thống, món ăn chúng tôi đơn giản xin đừng để ý!” Lý Ái Hoa nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ cười trả lời “Mẹ, sao con có thể để ý chứ?”

Nói xong ngồi xuống!

Đỗ Lôi Ti thấy anh ngồi vào chỗ của mình liền nói “Ngồi sang bên kia!”

Bùi Tuấn Vũ uất ức nhìn cô nói “Đừng như vậy vợ à, anh từ xa tới để đón em!”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh cười nói “Tổng thống, có phải anh quên rồi không, chúng ta đã ly hôn lâu rồi?”

Mạnh Lạp nhìn đáng vẻ của bạn thân, ngồi bên cạnh không nhịn được bật cười, lần đầu tiên anh nhìn thấy bạn thân mình có đáng vẻ như vậy!

Bùi Mộng Na nhìn thấy người đàn ông bên cạnh mình lạnh lùng nói “Ngồi sang bên kia!”

“Tại sao tôi lại phải ngồi sang đó?” Mạnh Lạp nhìn cô hỏi.

“Mộng Na, lịch sự một chút, mặc dù đây là nhà chị dâu nhưng cũng không thể như vậy?” Bùi Tuấn Vũ cười nói.

Mẹ kiếp, sao bây giờ anh trai lại nói chuyện với cô như vậy chứ, cô thật sự không thích ứng được!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169

Lý Mật ngồi cười hỏi “Mộng Na, sao cô lại tới đây?”

Bùi Mộng Na nhú mày nhìn anh trai, đi tới cạnh cô, bắt đầu đi lắc đầu “Còn không phải do anh trai tôi ép sao?”

Ánh mắt Bùi Tuấn Vũ như mũi tên bắn tới mắt Bùi Mộng Na.....

Bùi Mộng Na nhận được ánh mắt đáng sợ kia, lập tức im miệng, vội vàng chuyển đề tài “Lý Mật, mọi người về tới lúc nào?”

“Chúng tôi đến đây cũng lâu rồi!” Lý Mật nhìn cô cười nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn hai người nói chuyện nói “Có phải hai người quên tôi rồi không?”

Lý Mật cùng Bùi Mộng Na nhìn nhau cười nói “Làm sao có thể chứ, cô là bảo bối của bọn tôi!”

Đỗ Lôi Ti cầm bát đưa đi vào, đi tới cạnh Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói “Sao anh lại chán ghét như vậy chứ?”

Lý Ái Hoa nghe con trai mình nói chuyện không lịch sự, lập tức nói “Tiểu Lôi, sao con lại nói chuyện với tổng thống như vậy?”

Đỗ Lôi Ti không để ý tới lời của mẹ, vẫn làm theo ý mình “Tổng thống thì sao? Tổng thống thì làm gì cũng được sao?”

“Tiểu Lôi, không được nói như vậy, đây là chuyện của chị con, chúng ta không nên xen vào!” Lý Ái Hoa lại mắng con trai.

Bùi Tuấn Vũ vội vàng nói “Mẹ, không sao, sau khi tan làm con cũng giống người bình thường, ở trong nhà con chính là con rể của mẹ!”

“Phụt.....” Đỗ Lôi Ti nhìn anh không nể tình nhìn anh nói “Anh thật sự không xem mình là người ngoài sao?”

Bùi Tuấn Vũ đứng dậy đi tới bên cạnh cô, vòng qua vai cô cười nói “Vốn dĩ anh không phải người ngoài, anh là chồng của em!” Nói xong không quên nhìn sang phía người đàn ông vẫn luôn im lặng.

Tiểu Bằng nhận được ánh mắt của anh cũng không lùi bước mà nhìn chăm chăm vào hai người.

Đỗ Lôi Ti nhú mày cầm cánh tay đặt trên vai mình “Tôi nhắc lại chúng ta đã ly hôn!”

“Vợ à, chúng ta chưa ly hôn!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười nói.

Đỗ Lôi Ti không dám tin nhìn anh hỏi “Anh nói gì.....? Chúng ta chưa ly hôn?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười gât đầu “Chúng ta chưa ly hôn, bây giờ em vẫn là vợ anh!”

Khi Tiểu Bằng nghe thấy anh nói lời này trong lòng liền hồi hộp, anh ta cảm thấy bây giờ bản thân không có cơ hội, cho tới bây giờ trong lòng cô bóng dáng người đàn ông kia vẫn chưa bao giờ rời đi, anh thật sự phải buông tay sao?

Bây giờ anh ta nhìn thấy cô gái mình thích đang ở cùng người đàn ông khác, tim anh ta thật đau nhưng mà phải buông tay ở đây sao?

Bây giờ trong lòng anh thật sự rất khó chịu, trái tim nhói đau, cổ họng nghẹn ngào, thật sự cực kỳ khó chịu.....

Lý Mật ngồi bên cạnh có thể thấy hết mọi thay đổi trên mặt anh ta, chỉ có thể yên lặng nhìn anh.....

Lý Ái Hoa thấy con gái mình vẫn còn thích người đàn ông kia, bà thầm chúc phúc cho con gái sau này được hạnh phúc nhưng mà người đàn ông quyền cao chức trọng trước mặt có thể cho con gái bà hạnh phúc sao?

Bùi Mộng Na nhìn thấy ánh mắt của Lý Ái Hoa, đi tới cạnh bà, nắm tay bà khẽ nói “Dì, cháu biết bây giờ dì lo lắng cái gì, dì có thể yên tâm, anh trai cháu

sẽ đối xử tốt với Lôi Ti, bởi vì anh trai cháu rất yêu Lôi Ti!”

Lý Ái Hoa nhìn cô gái trước mặt hỏi “Làm sao cháu biết tổng thống thật sự yêu con gái đi?”

Bùi Mộng Na nhìn đôi nam nữ trước mặt cười nói “Đi, đi xem bây giờ mặc dù hai người bọn họ cãi nhau nhưng mà trong lòng đều có bóng dáng của nhau, hơn nữa Lôi Ti chưa ly hôn với anh trai cháu, đứa bé trong bụng Lôi Ti cũng là con của anh trai cháu!”

“Nhưng mà Lôi Ti.....?” Lý Ái Hoa lo lắng muốn nói thêm

Bùi Mộng Na nhìn bà nghiêm túc nói “Đi, xin hãy tin tưởng cháu.....cháu khẳng định Lôi Ti sẽ hạnh phúc, lúc Lôi Ti mất tích anh cháu không ngừng tìm kiếm bởi vì anh cháu tin tưởng cô ấy vẫn chưa rời khỏi thế giới này!”

Lý Ái Hoa nghe cô nói vậy cũng thấy có đạo lý nhưng quyết định đều do con gái mình, mặc dù bà là mẹ nhưng con gái hạnh phúc mới là điều bà mong muốn.

Đỗ Lôi Ti thấy mẹ cùng Mộng Na nói chuyện, đi tới trước mặt hỏi “Mẹ, hai người đang nói chuyện gì vậy?”

“Không có gì, chỉ đang nói chuyện mẹ gặp lại con rất vui.....” Lý Ái Hoa nói xong nước mắt cũng tự động rơi.

Đỗ Lôi Ti đưa tay lau nước mắt cho mẹ cười nói “Mẹ, đừng như vậy, mẹ xem bây giờ con rất tốt hơn nữa mẹ cũng có cháu ngoại, phải vui mới đúng!”

Bùi Tuấn Vũ thấy ba người nói gì đó đi tới nhìn Lý Ái Hoa nghiêm túc nói “Mẹ, xin hãy tin tưởng con.....con sẽ không lặp lại sai lầm lúc trước, con dùng danh dự đảm bảo con sẽ thật lòng yêu Lôi Ti, đối xử với cô ấy thật tốt!”

Đỗ Lôi đi tới khẽ hừ “Anh cảm thấy anh đảm bảo có tác dụng không?”

Bùi Tuấn Vũ nghiêm túc cùng với vẻ mặt kiên định nhìn cậu nói “Tiểu Lôi, anh biết ấn tượng của anh trong mắt em không tốt nhưng mà lần này anh muốn yêu thương cô ấy hết lòng!”

Lý Ái Hoa nhìn ánh mắt chân thành của người đàn ông trước mặt nhìn anh nói “Với thân phận và địa vị hiện tại của cậu bây giờ Lôi Ti thật sự không thích hợp với cậu nhưng tôi tin tưởng cậu!”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy mẹ vợ nói vậy vui mừng ôm cô gái bên cạnh vào lòng.....

Tiểu Bằng nhìn cảnh này anh ta chỉ có thể lựa chọn buông tay.....

Anh cảm thấy những người trước mặt này mới là người một nhà, anh ta chỉ là một người hàng xóm hay là một người bạn, anh liền đứng dậy xoay người đi ra ngoài.....

Lý Mật nhìn thấy bóng lưng kia biến mất khỏi phòng, vội vàng đứng lên đuổi theo “Tiểu Bằng.....”

Tiểu Bằng đứng tại chỗ, từ từ xoay người lại. Miễn cưỡng nở nụ cười “Có chuyện gì không?”

Lý Mật hai mắt đỏ hoe từ từ đi tới, cần mồi nhìn anh hỏi “Anh thật sự thích Lôi Ti như vậy sao?”

“Đúng!” Tiểu Bằng gật đầu nói.

Lý Mật nhìn anh nức nở nói “Tiểu Bằng, nếu như em nói em thích anh.....anh sẽ thế nào?”

Tiểu Bằng nhìn cô nhìn cô nói “Lý Mật, bây giờ trong lòng anh chỉ có cô ấy, bây giờ.....”

“Đừng nói nữa!” Lý Mật cắt ngang lời anh, tiếp tục nói “Tiểu Bằng, em biết bây giờ nói những lời này không thích hợp nhưng mà yêu chính là yêu, mặc dù bây giờ anh không yêu em nhưng em sẽ cố gắng, đến lúc đó khiến anh cam tâm tình nguyện yêu anh!”

“Lý Mật, em vào đi, tất cả bọn họ sẽ phát hiện ra, còn nữa em giúp anh nói một chút, anh có chuyện nên đi trước!” Nói xong Tiểu Bằng xoay người đi ra ngoài.

Đỗ Lôi nhíu mày nhìn mẹ, bất mãn hỏi “Mẹ, có phải mẹ nhầm lẫn gì không? Lúc trước chị.....”

“Tiểu Lôi, đừng nói nữa!” Lý Ái Hoa lập tức cắt ngang lời con trai.

Đỗ Lôi Ti gõ vai người đàn ông, bất mãn nói “Nhanh thả tôi xuống.....”

Lúc này Bùi Tuấn Vũ mới từ từ thả cô xuống!

Đỗ Lôi Ti nhìn anh tức giận nói “Mẹ tôi chỉ không muốn anh mất mặt mới nói như vậy nhưng mà tôi vẫn chưa tha thứ cho anh!”

Bùi Tuấn Vũ làm nũng “Lôi Ti, em xem mẹ đã tha thứ cho anh, chẳng lẽ em nhẫn tâm nhìn con trai sinh ra không có ba sao?”

“Tôi nghỉ ngơi đứa bé này cũng không phải con anh!” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Bùi Mộng Na nghe cô nói vậy lập tức xoay người, tránh cho bản thân lại trở thành vật hy sinh!

Lúc cô đang xoay người nhìn thấy Lý Mật đi vào liền hỏi “Lý Mật, cô ra ngoài lúc nào vậy?”

Lý Mật miễn cưỡng cười nói “Tôi mới ra, đúng rồi, Tiểu Bằng nhờ tôi nói với mọi người anh ấy có việc nên đi trước!”

Đỗ Lôi Ti dần thu hồi nụ cười, cô biết bây giờ trong lòng Tiểu Bằng rất khổ sở nhưng mà cô không thể lấy tình cảm của mình ra đùa, chỉ có thể xin lỗi anh ấy.

Mạnh Lạp nhìn mình đang ngồi bên bàn ăn, lại nhìn những người đang đứng bên kia!

Bùi Mộng Na đi tới nói “Anh thật là tham ăn, chúng tôi nói chuyện lâu như vậy mà anh vẫn cứ ngồi ăn!”

Mạnh Lạp nhún vai nói “Ai bảo dì nấu cơm ngon như vậy!”

Đỗ Lôi Ti mắt nhắm nhắm quay về phòng mình.....

Lý Ái Hoa thấy bóng dáng con gái liền đi theo.....

Bùi Mộng Na thấy cô đi vào phòng cũng muốn đi theo!

“Mộng Na, không nên đi!” Bùi Tuấn Vũ nhìn bóng lưng cô nói.

Anh biết bây giờ tâm tình cô không tốt, dù sao người đang ông kia cũng đã giúp đỡ cô quá nhiều, bây giờ nhìn thấy cô hạnh phúc, cứ như vậy không nói tiếng nào rời đi, trong lòng đương nhiên không dễ chịu!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170

Cho nên anh ngăn em gái lại, bây giờ anh muốn để cô có không gian của riêng mình để buông lỏng mình một chút!

Bây giờ anh nhất định phải cho cô có thời gian để gạt bỏ người đàn ông kia ra ngoài, như vậy anh mới có thể đem cô trở lại bên cạnh mình!

Mặc dù anh là người đứng đầu cả một đất nước nhưng anh cũng là một người đàn ông, tâm lý một người đàn ông không bao giờ muốn trong lòng người phụ nữ có bóng dáng ai khác ngoài mình, cũng không muốn vì cảm kích người đàn ông đã từng giúp đỡ cô mà lưu lại bóng dáng của người đàn ông kia!

Cho nên, bây giờ anh chỉ có thể để cô tĩnh tâm từ từ gạt bỏ bóng dáng người đàn ông kia.....

Đỗ Lôi Ti quay về căn phòng mà nửa năm rồi cô chưa ở, cô từ từ mở cửa phòng, lúc đi vào cô nhìn thấy trên bàn của mình có một tấm hình trắng đen, cô đi về phía bàn.....

Cô cầm tấm hình lên nhìn, từ từ đi tới cạnh giường ngồi xuống.....

Cô biết mình là một đứa con gái bất hiếu, cô đã lớn như vậy nhưng vẫn khiến cho mẹ lo lắng, cô cầm tấm hình này khóc thật lâu???

Còn có người đàn ông đã từng cứu mạng mình, lúc anh ấy rời đi chắc cũng rất đau lòng phải không?

Cô biết cô không thể cho người đàn ông kia cái gì nhưng mà trong lòng cảm thấy thật cảm ơn anh ấy, loại cảm ơn này không có từ nào để diễn tả!

Nhưng trong chuyện tình cảm dù có cảm ơn thế nào, cảm kích đến đâu cũng không thể bởi vì như vậy mà thay đổi.....

Xin hãy tha thứ cho cô ích kỷ!!!

Bởi vì con người khi còn sống mới có thể tìm được tình yêu chân thật của mình, xem như cô đáp lại tình cảm của người đàn ông kia cũng chỉ có thể đổi lại là hai người đau khổ cho nên cô mới từ chối anh ấy!

Bùi Tuấn Vũ ngồi trên ghế sa lon chờ cô gái trong phòng ngủ đi ra ngoài nhưng mà qua một lúc lâu vẫn không thấy cửa mở, anh liền đứng lên, đi về phía phòng ngủ.....

Anh nhẹ nhàng đẩy cửa ra, nhìn thấy cô gái ngồi trên giường khóc, đi tới cạnh cô ngồi xuống, nhẹ giọng an ủi “Lôi Ti.....Đừng khóc, em như thế này sẽ ảnh hưởng đến đứa bé!”

Đỗ Lôi Ti ngẩng đầu, chảy nước mắt nhìn anh tức giận nói “Không cần anh quan tâm.....”

“Lôi Ti, anh biết anh ta không nói tiếng nào mà rời đi tâm tình em rất không tốt nhưng mà.....” Bùi Tuấn Vũ nhẹ giọng an ủi.

“Nhưng là cái gì, anh có biết đâu tại anh mới như vậy không?” Đỗ Lôi Ti khóc hỏi.

Bùi Tuấn Vũ biết tâm tình cô bây giờ không tốt cho nên không giải thích gì!

“Nếu không phải vì anh bắt tôi về phủ tổng thống làm người giúp việc, nếu không phải là anh cố chấp muốn tôi ký hợp đồng hôn nhân, nếu không phải do anh không tin tưởng tôi, tôi cũng sẽ không trở thành bộ dáng thế này, nếu không phải anh hiểu lầm tôi, xử oan tôi, tôi cũng sẽ không rời đi, Tiểu Băng cũng sẽ không có cơ hội đối với tôi như vậy, anh có biết bây giờ tôi cảm thấy rất áy náy với anh ấy không.....” Đỗ Lôi Ti trách cứ, toàn bộ phát tiết ra ngoài.

Bùi Tuấn Vũ ôm cô vào lòng, khẽ vỗ lưng cô, dịu dàng nói “Anh biết đây đều là lỗi của anh, Lôi Ti, anh cũng không biết anh thích em từ lúc nào, sau khi em rời đi, anh mới phát hiện anh thật sự yêu em, lúc anh nghe thư ký Đường nói em nhảy xuống biển tự sát, khi đó anh thật sự suy sụp, tại sao hạnh phúc của anh cứ như vậy bị hủy diệt?”

Đỗ Lôi Ti cười khẽ đẩy ngực anh, giễu cợt nói “Anh cảm thấy anh nói những lời này tôi sẽ tha thứ cho anh không? Anh cảm thấy bây giờ anh yêu tôi.....tôi sẽ theo anh về sao?”

“Lôi Ti, anh biết rõ bây giờ anh nói gì cũng vô dụng nhưng mà yêu chính là yêu, anh là đàn ông, anh có quyền yêu người mà mình thích còn có con chúng ta cùng nhau sống hạnh phúc!” Bùi Tuấn Vũ nghiêm túc nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói “Tiểu Băng đã đi, tôi đau lòng bởi vì tôi mất đi một người bạn tốt, mà anh đối với tôi mà nói chỉ là một người xa lạ, chúng ta đã ly hôn, không còn quan hệ gì nữa, còn nữa sao anh lại có thể cho rằng đứa bé trong bụng tôi là của anh chứ!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô đang khóc, anh biết, chỉ cần cô có thể phát tiết ra ngoài tâm tình sẽ tốt hơn, vì vậy nói “Ai nói chúng ta ly hôn, ai nói chúng ta không có quan hệ, ai nói đứa bé trong bụng em không phải của anh!”

“Tôi nói!” Đỗ Lôi Ti nói.

Bùi Tuấn Vũ cười, từ từ đến gần cô cười “Bây giờ chúng ta vẫn chưa ly hôn cho nên em vẫn là vợ anh, còn nữa phản hợp đồng kia vẫn chưa kết thúc, em nói xem chúng ta có quan hệ hay không? Quan trọng nhất là nếu muốn biết đứa bé trong bụng em có phải của anh hay không rất đơn giản, chỉ cần đến bệnh viện thử ADN liền biết!”

Đỗ Lôi Ti nghe anh nói vậy, không dám tin trọn mắt, nhú mày hỏi “Anh nói gì?”

“Vợ à, anh nói rất rõ ràng!” Bùi Tuấn Vũ cười trả lời cô.

Đỗ Lôi Ti thấy khuôn mặt tươi cười của anh, hận không thể xé nát, tức giận nói “Rõ ràng tôi đã ký đơn ly hôn còn nữa, cái hiệp ước kia căn bản tôi cũng không nhớ, còn có điều quan trọng nhất mà anh nói là tại sao tôi phải tới bệnh viện? Tôi thấy anh có bệnh mới đúng!”

Bùi Tuấn Vũ nghe cô nói vậy liền toát mồ hôi!!!

Anh nói cô có bệnh lúc nào chứ???

Anh nhớ rất rõ ràng anh không có nói câu kia!

Thôi, ai bảo anh chọc phải cô chứ, hơn nữa người ta nói phụ nữ có thai tính khí thất thường, cho nên cô gái trước mặt này dù có tức giận thế nào, dù có gây sự thế nào anh cũng phải nhẫn nhịn!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy anh ngồi đó cười mắt hứng hỏi “Anh cười cái gì?”

“Không có.....Anh không có cười.....!” Bùi Tuấn Vũ cố nén cười nhìn cô.

“Anh lừa ai vậy, anh xem bộ dáng anh bây giờ xem, thật sự làm cho người ta cảm thấy.....” Đỗ Lôi Ti nhú mày nghĩ xem phải dùng từ gì để hình dung người đàn ông trước mặt.

“Thấy thế nào?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô cười nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn vẻ mặt của anh, tức giận đỏ bừng khuôn mặt nhìn anh nói “Anh thật đáng ghét!”

Nói xong cầm hành đi ra khỏi phòng!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy bóng dáng cô như vậy liền ngồi trên giường cười lớn!

Bùi Mộng Na thấy Đỗ Lôi Ti khuôn mặt đỏ bừng đi ra, tò mò đi tới hỏi “Lôi Ti, sao vậy?”

“Không có.....Không sao cả!” Đỗ Lôi Ti khần trương nói.

Bùi Mộng Na không tin nhìn cô hỏi “Thật sự không có gì sao?”

“Không có gì, thật sự không có gì!” Đỗ Lôi Ti tránh ánh mắt của cô nói.

Lúc này Bùi Tuấn Vũ đi tới vui vẻ hỏi “Hai người đang nói gì đó???”

Đỗ Lôi Ti liếc nhìn anh, đi tới cạnh em trai ngồi xuống hỏi “Lý Mật chưa quay lại sao?”

Lý Mật nhìn bóng dáng càng ngày càng xa, yên lặng xoay người đi vào ghế trước hè ngồi xuống, lau nước mắt, cô biết bây giờ cô không thể có được tình yêu mà mình muốn nhưng mà cô cũng không muốn thấy người đàn ông mà mình thích đau lòng như vậy!

Cô ngồi đó hít thở sâu, cố gắng bình ổn tâm tình của mình, lộ ra khuôn mặt tươi cười lúc này mới đi vào phòng!

Vừa đi vào phòng chỉ nghe thấy có người hỏi mình, vội vàng cười đi tới nói “Mọi người đang nói gì vậy?”

Đỗ Lôi Ti vừa thấy cô liền vội vàng đi tới hỏi “Tiểu Băng đi rồi sao?”

Lý Mật gạt đầu chuyển đề tài “Mọi người đang cười gì vậy?”

Bùi Mộng Na đi tới, cười nói “Còn có thể có cái gì, tôi vừa thấy Lôi Ti đỏ mặt từ phòng mình đi ra!”

Đỗ Lôi Ti chống nạnh “Em đoán mò gì đó, em nhìn chị xem chị đỏ mặt lúc nào?”

Tất cả mọi người đứng tại chỗ bị bộ dáng cô chọc cười, Đỗ Lôi đi tới nói “Chị, chị có biết bộ dáng của chị bây giờ còn có nét mặt cùng động tác rất hung dữ!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy em trai mình nói vậy liền trừng mắt “Thằng bé này, có phải chán sống rồi không, lại dám nói chị như vậy?”

Đỗ Lôi nhìn thấy bộ dáng chị mình muốn phát tiết vội vàng bỏ chạy!

Đỗ Lôi Ti đuổi theo cậu, vừa chạy vừa la “Em đứng lại cho chị, chị đây dịu dàng em lại dám nói chị hung dữ, chị thấy em muốn bị đánh rồi!”

Lý Ái Hoa nhìn con trai con gái cười nói “Được rồi Lôi Ti, đừng chạy nữa, bây giờ con đang mang thai, bộ dáng con như vậy thật sự là nguy hiểm!”

Đỗ Lôi Ti nghe lời mẹ nói, lúc này mới dừng truy đuổi!

Bùi Tuấn Vũ đi tới cười nói “Vợ à, em thật là tràn đầy sức sống, không ngờ bụng to như vậy mà vẫn có thể chạy nhanh như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171

Đỗ Lôi Ti đi tới cạnh anh chống nạnh nói “Ai là vợ anh, tôi với anh chưa ly hôn tôi cũng sẽ không theo anh về nhà!”

“Lôi Ti, được rồi, mọi người cả ngày đều mệt, mẹ cũng đã chuẩn bị phòng rồi!” Lý Ái Hoa đi tới cạnh con gái nói.

“Mộng Na, Lý Mật, hai người ở cùng một phòng được không?” Đỗ Lôi Ti thu hồi nụ cười.

“Được, có thể!” Bùi Mộng Na trả lời.

Lý Mật cũng gạt đầu!

Đỗ Lôi Ti đưa hai người về phòng.....

Khi cô đi ra thấy Đỗ Lôi nằm trên ghế sa lon nằm ngủ thiếp đi, cô nhìn người đàn ông bên cạnh nói “Ngồi qua một chút, không biết em trai tôi nằm cuộn tròn như vậy ngủ không thoải mái sao?”

Bùi Tuấn Vũ làm bộ mặt uất ức nhìn cô nói “Vợ à, em không thể nói chuyện dịu dàng với anh một chút sao?”

“Ha ha.....Không thể!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

“Vậy cũng được!” Bùi Tuấn Vũ giống như làm sai nói.

Đỗ Lôi Ti giúp em trai đắp chăn sau đó muốn quay về phòng mẹ mình!

Bùi Tuấn Vũ thấy cô muốn xoa người rồi đi, vội vàng gọi cô “Vợ à, anh ngủ ở đâu?”

“Anh ngủ trong phòng Tiểu Lỗi!” Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn anh nói.

“Vợ à, em ngủ ở đâu?” Bùi Tuấn Vũ chưa từ bỏ ý định.

Đỗ Lôi Ti cười đi tới cạnh anh, nhìn anh lạnh giọng nói “Dù sao chỉ cần không ngủ cùng anh là được!”

Nói xong không quay đầu lại liền rời đi!”

Bùi Tuấn Vũ đứng đó nhìn bóng dáng cô, tự lẩm bầm “Khi nào vợ tôi mới tha thứ cho tôi?”

Đỗ Lôi từ từ mở mắt nói “Lần này anh thật sự nghiêm túc muốn chị tôi quay về sao?”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy chàng trai đang nằm đó nói, tò mò nhìn sang “Không phải cậu ngủ rồi sao?”

Đỗ Lôi không thèm để ý tới anh, hỏi lại “Anh thật sự muốn chị tôi quay về sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh, khôi phục lại thái độ nghiêm túc nhìn cậu trả lời “Tôi nghiêm túc muốn cô ấy quay về bên tôi!”

Anh biết bởi vì ban đầu phát sinh một ít chuyện, nên thằng bé này không xem trọng mình nhưng mà anh sẽ cố gắng thay đổi ấn tượng xấu của mình trong lòng thằng bé!

“Hy vọng lần này chị tôi sẽ không còn có những chuyện không vui như lúc trước!” Đỗ Lôi nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy vẻ mặt của cậu, anh biết tình cảm của hai chị em rất tốt, anh nhất định sẽ quý trọng cô gái này!

Đỗ Lôi thấy anh im lặng liền nói “Sao anh vẫn còn ở đây?”

Bùi Tuấn Vũ bị hỏi không giải thích được hỏi lại “Tôi không ở đây thì ở đâu?”

“Anh xem bây giờ mấy giờ rồi, anh không nghỉ ngơi tôi cũng muốn nghỉ ngơi!” Đỗ Lôi nói.

Bùi Tuấn Vũ nâng cổ tay, thật sự đã rất muộn rồi, anh đứng dậy đi về phòng của em vợ!

Khi Đỗ Lôi Ti đi vào phòng của mẹ, khẽ nói “Mẹ, con rất nhớ mẹ!”

Lý Ái Hoa nhìn thấy con gái mình đi vào, nũng nịu nói với mình, giả bộ tức giận “Lôi Ti, đừng dùng giọng điệu như vậy nói với mẹ!”

Đỗ Lôi Ti tò mò đi tới hỏi “Tại sao?”

“Con biết không, sau khi mẹ biết tin, con biết tâm tình mẹ thế nào không?” Lý Ái Hoa nói xong nước mắt liền chảy xuống!

Đỗ Lôi Ti thấy mẹ đau lòng, xin lỗi “Mẹ, con biết sai rồi, đừng đau lòng nữa, không phải bây giờ con rất tốt sao?”

“Lôi Ti, con biết lúc ba con mất mẹ bị đá kích lớn, con lại như vậy con muốn mẹ phải sống thế nào?” Lý Ái Hoa đau lòng nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn về mặt mẹ đau lòng liền kể mọi chuyện cho mẹ nghe.....

“Lôi Ti. Lúc con mất tích, tổng thống có đêm thăm mẹ cùng em trai con!” Lý Ái Hoa nhìn con gái nói.

Đỗ Lôi Ti nghe thấy mẹ nói thật sự là không thể tin được, anh lại tới nhà mình???

Lý Ái Hoa nhìn về mặt con gái mình như không tin nói “Lôi Ti, ngày mai con quay về cùng tổng thống đi!”

“Mẹ, sao con phải về? Mẹ không cần con sao?” Đỗ Lôi Ti nói.

“Mẹ không phải không cần con mà là người đàn ông này thật sự thay đổi rất nhiều, mẹ tuổi cũng lớn rồi sẽ không nhìn nhầm người, con muốn con của con sinh ra không có ba sao?” Lý Ái Hoa khuyên.

Đỗ Lôi Ti nghe thấy mẹ nói liền im lặng, trong lòng cô rất rõ ràng người đàn ông kia đã thay đổi nhưng cứ như vậy tha thứ cho anh sao???

Nhưng vừa nghĩ tới đứa bé trong lòng cô không hy vọng con mình không có tình thương của ba, bây giờ cô rất khó chọn lựa.....

“Lôi Ti, mẹ biết con vẫn thích cậu ta cho nên làm theo trái tim mình đi, để cho đứa bé lớn lên trong một gia đình hoàn thiện!”

“Mẹ.....Con.....” Đỗ Lôi Ti mở miệng muốn nói nhưng lại không tìm được lý do.

Đỗ Lôi Ti cảm thấy bụng hơi đau nhưng mà không nói gì, chỉ quay sang người phụ nữ ngồi bên cạnh nói “Mẹ, hôm nay con mệt quá, con nghỉ ngơi trước!”

Lý Ái Hoa gật đầu “Ừ, con nghỉ ngơi đi, hôm nay bận rộn cả ngày rồi!”

Đỗ Lôi Ti nằm đó, bụng càng ngày càng đau “Mẹ.....”

Lý Ái Hoa quay đầu nhìn con gái mình hỏi “Lôi Ti, có chuyện gì không?”

“Mẹ, bụng của con thật là đau.....” Đỗ Lôi Ti nói.

Lý Ái Hoa nghe thấy con gái nói, lo lắng đứng lên nhìn cô hỏi “Bụng con đau sao.....?”

Đỗ Lôi Ti gật đầu!

Lý Ái Hoa khẩn trương nói “Lôi Ti, con sắp sinh rồi, con chờ một chút, mẹ đi gọi người!” Nói xong chạy nhanh ra phòng!

Đi tới ghế sa lon, vỗ vỗ chàng trai đang ngủ say nói “Tiểu Lỗi, chị con sắp sinh rồi!”

Đỗ Lỗi cuống quýt hỏi “Mẹ, mẹ nói gì?”

“Chị con sắp sinh!” Lý Ái Hoa lo lắng nói.

Đỗ Lỗi đi giày vào, chạy thẳng vào phòng mình lớn tiếng gọi “Này, nhanh dậy đi, chị tôi sắp sinh rồi!”

Bùi Tuấn Vũ trong nháy mắt tỉnh dậy hỏi “Em nói gì?”

“Chị tôi muốn sinh!” Đỗ Lỗi tức giận nói.

Bùi Tuấn Vũ vội vàng đi giày, cầm áo khoác chạy vào phòng mẹ vợ!

“Lôi Ti, anh đưa em tới bệnh viện!” Bùi Tuấn Vũ khẩn trương nói.

“Được.....Đau quá.....” Đỗ Lôi Ti toát mồ hôi nói.

Bùi Tuấn Vũ thấy vẻ mặt của cô rất đau lòng, khẽ nói “Lôi Ti, cố chịu một chút, bây giờ anh đưa em tới bệnh viện!”

“Anh có biết bây giờ tôi đau muốn chết không!” Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn anh mắng.

“Vậy làm sao bây giờ?” Bùi Tuấn chân tay cuống cuồng không biết phải làm sao.

Lúc xử lý công việc của quốc gia, anh có thể quyết đoán nhưng mà lúc vợ anh sinh con, anh thật sự.....

Bùi Mộng Na nghe thấy bên ngoài có tiếng động, đẩy Lý Mật bên cạnh “Lý Mật, tỉnh dậy đi, bên ngoài xảy ra chuyện?”

Lý Mật tỉnh dậy, đi giày! Bùi Mộng Na đi theo phía sau đi ra ngoài, đi về phía phát ra âm thanh!

Lý Ái Hoa nhìn thấy bộ dáng của con gái cực kỳ đau lòng “Tổng thống, nhanh tới bệnh viện!”

Bùi Tuấn Vũ lúc này mới ôm cô gái trên giường nhẹ giọng an ủi “Lôi Ti, em cố chịu một chút, anh sẽ đưa em tới bệnh viện!”

Nói xong ôm cô vào lòng đi ra ngoài!

Bùi Mộng Na nhìn người đi ra hỏi “Sao vậy?”

“Lôi Ti sắp sinh, bây giờ em gọi điện thoại gọi máy bay đến đây!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng ra lệnh.

Bùi Mộng Na thấy anh trai nói vậy liền lấy điện thoại ra gọi về phủ tổng thống.....

Sau khi cúp máy, cô đi tới hỏi “Dì, gần đây có bệnh viện nào không?”

Lý Ái Hoa khẩn trương đứng đó “Bệnh viện gần đây cũng phải đi chục cây số!”

“A.....? Xa như vậy?” Bùi Mộng Na không thể tin hỏi.

“Anh, hai mươi phút sau máy bay sẽ tới, em đã nói với quản gia rồi, em đã sắp xếp bác sĩ rồi!”

Bùi Tuấn Vũ ôm cô gái trong lòng quay đầu nhìn cô nói “Vậy bây giờ phải làm sao?”

Lý Ái Hoa khôi phục tinh thần “Cậu đặt Lôi Ti lên giường trước!”

Bùi Tuấn Vũ từ từ thả người lên giường, mọi người chờ máy bay đến.....

Đỗ Lôi Ti đau đến toát mồ hôi “Thật là đau.....Không được.....Tôi thật sự không nhịn được.....”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái mình yêu khuôn mặt khổ sở nằm đó “Lôi Ti, cố nhì một chút, máy bay sắp đến rồi!”

“Nhịn cái rắm? Anh thử mang thai xem, anh sẽ biết mùi vị thế nào!” Đỗ Lôi Ti mắng.

“Lôi Ti.....” Bùi Tuấn Vũ thật sự bất đắc dĩ.

Đỗ Lôi Ti không nhịn được, cũng không quản nhiều, gắp cái gì liền đưa miệng ra cắn, hung hăng cắn.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172

Bùi Tuấn Vũ nhủ thầm, không ngờ cô lại dùng sức như vậy nhưng mà anh là đàn ông nên anh chỉ có thể chịu đựng.....

Bùi Mộng Na đứng đó lo lắng nói “Anh, nếu cứ cắn như vậy tay anh sẽ bị cắn nát!”

Lý Ái Hoa cũng lo lắng “Phải làm sao bây giờ, cắn như vậy cũng không phải cách hay???”

Vừa lúc đó ngoài cửa chính có tiếng động vang lên, Đỗ Lôi Ti bước nhanh tới mở cửa.

Đường Vũ đứng ngoài cổng thấy cửa mở ra nói “Máy bay đã đến!”

Đỗ Lôi Ti nhanh chóng chạy vào phòng kêu “Máy bay tới rồi!”

Bùi Tuấn Vũ nghe cậu nói như vậy liền nói “Lôi Ti, chúng ta lập tức lên máy bay, trên máy bay có bác sĩ!”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy anh nói vậy liền buông cánh tay anh ra.....

Đường Vũ đi vào phòng, nhìn thấy tất cả mọi người đều ở đây, anh ta đi tới nói “Tổng thống có cần tôi phụ đưa phu nhân lên máy bay không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta “Không cần!” Nói xong ôm cô gái trên giường đi ra ngoài!

Mấy người phía sau đi theo anh lên máy bay!

Bùi Tuấn Vũ lên máy bay, quay sang bác sĩ bên cạnh nói “Nhanh một chút, vợ tôi sắp sinh!”

Bác sĩ bị dọa sợ toát mồ hôi, vội vàng nói “Tổng thống, anh đặt phu nhân lên giường trước đi!”

Bùi Tuấn Vũ nghe lời bác sĩ, ôm cô gái trong lòng đặt lên giường, đi tới trước mặt bác sĩ “Khi nào vợ tôi có thể sinh?”

“Tổng thống, nhìn bộ dáng đau đớn lúc này của phu nhân, sắp sinh rồi, anh sang bên cạnh chờ đi!” Bác sĩ nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn chăm chăm cô gái nằm trên giường nói “Tôi muốn ở đây!”

Bác sĩ thấy anh đã quyết định chỉ có thể gật đầu!

Còn lại cả nhà đều ngồi ngoài chờ.....

Đỗ Lôi Ti đau toát mồ hôi “Thật là đau.....Đau quá.....Tại sao vẫn chưa sinh?”

Bác sĩ khẩn trương nói “Phu nhâ, xin hãy dùng sức một chút, đầu của đứa bé sắp ra rồi!”

Đỗ Lôi Ti hít sâu, dùng hết toàn bộ sức lực.....

“Oa oa.....” Tiếng khóc của đứa bé vang lên!

Lúc Đỗ Lôi Ti nghe thấy tiếng đứa bé khóc liền hôn mê bất tỉnh!

Máy bay hạ cánh xuống sân bay, lúc cửa máy bay mở ra, xe cấp cứu đã chờ sẵn, Bùi Tuấn Vũ ôm cô lên xe!

Bác sĩ ôm đứa bé trong tay cũng ngồi lên xe cấp cứu.

Những người còn lại lên xe hơi, đi về phía bệnh viện!

Lúc xe cấp cứu tới bệnh viện, Bùi Tuấn Vũ xuống xe.....

Đỗ Lôi Ti bị đặt trên giường đẩy vào trong bệnh viện!

Bác sĩ ôm đứa bé đi phòng đặt vào trong lồng giữ nhiệt!

Bùi Tuấn Vũ lo lắng ngồi cạnh giường bệnh đợi cô tỉnh lại.....

Bác sĩ đi tới nói “Tổng thống, phu nhân chỉ mệt mỏi quá nên ngất đi, không có gì đáng ngại, anh nên về nhà nghỉ ngơi trước đi!”

“Cảm ơn bác sĩ, tôi ở đây đợi là được!” Bùi Tuấn Vũ không quay đầu lại nói.

Bác sĩ không thể làm gì khác hơn là quay người đi ra khỏi phòng bệnh!

Lý Ái Hoa đi tới khẽ nói “Cậu đi xem đứa bé thế nào đi?”

Bùi Tuấn Vũ từ từ nhìn bà nói “Mẹ, bây giờ con chỉ muốn đợi Lôi Ti tỉnh dậy!”

“Nhưng bây giờ Lôi Ti ngủ mê, không có gì đáng ngại, cậu cũng không cần lo lắng!” Lý Ái Hoa khuyên.

Bây giờ bà nhìn người con rể này, bà biết cậu ta rất yêu con gái mình, có lẽ bà đúng, con gái hạnh phúc là quan trọng nhất!

“Anh, vậy em cùng Lý Mật đi xem đứa bé thế nào!” Bùi Mộng Na đi tới nói.

“Mộng Na, bây giờ em nói thư ký Đường cho tài xế đưa mẹ cùng Tiểu Lỗi về nhà nghỉ ngơi!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

“Vậy cũng được!” Bùi Mộng Na nói xong liền xoay người muốn ra khỏi phòng tìm Đường Vũ.

“Không cần, tôi muốn ở đây với chị tôi!” Đỗ Lỗi lạnh giọng nói.

“Tiểu Lỗi, anh biết em cũng lo lắng cho chị em nhưng mà cũng đã trễ rồi, em cùng mẹ về nhà nghỉ ngơi đi, sáng mai anh sẽ cho người đón hai người tới đây!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cậu ta nói.

Lý Ái Hoa nhìn con trai nói “Tiểu Lỗi, chúng ta vẫn là nghe lời anh rể con nói đi, đi về nghỉ ngơi, ngày mai đem chút đồ ăn đến cho Lôi Ti!”

Đường Vũ đi vào nhẹ giọng hỏi “Tổng thống, anh tìm tôi có chuyện gì không?”

“Bây giờ cậu cho người đưa mẹ cùng Tiểu Lỗi về nhà!” Bùi Tuấn Vũ ra lệnh.

“Vâng, tổng thống!” Đường Vũ cung kính trả lời sau đó tiếp tục hỏi “Tổng thống, nếu không còn chuyện gì vậy tôi sẽ đi gọi xe?”

“Ừ, đi đi!” Bùi Tuấn Vũ không nhìn anh ta, mà quay đầu nhìn cô gái nằm trên giường bệnh.

Đường Vũ đi ra khỏi phòng bệnh, cầm điện thoại ấn nút.....

Một phút sau, xe dừng trước cửa bệnh viện, Đường Vũ nghe điện thoại sau đó đi tới nói “Lão phu nhân, xe đang đợi dưới lầu!”

Lý Ái Hoa nhìn chàng thanh niên trước mặt gọi mình là lão phu nhân thật sự không quen liền nói “Chàng trai, đừng gọi tôi là lão phu nhân, gọi đi là được!”

“Vậy làm sao được, người là mẹ vợ của tổng thống!” Đường Vũ cung kính nói.

“Gọi là đi là được rồi!” Lý Ái Hoa nói.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy mẹ vợ nói vậy liền quay đầu nhìn Đường Vũ “Cậu cứ nghe theo mẹ vợ tôi đi!”

Đường Vũ gật đầu “Dì, xe đã tới, cháu đưa dì về!”

Lý Ái Hoa gật đầu nói “Tiểu Lỗi, chúng ta về thôi!”

Đỗ Lỗi liếc mắt nhìn chị gái nằm trên giường, xoay người đi ra khỏi phòng bệnh!

Bùi Mộng Na cùng Lý Mật đi ra ngoài phòng bệnh nhìn người đàn ông đứng ngoài cửa nói “Đường Vũ, anh tôi bảo anh cho xe tới đón mẹ cùng em trai chị dâu về phủ tổng thống!”

“Vâng cô chủ!” Đường Vũ cung kính trả lời.

Bùi Mộng Na thấy thư ký Đường cầm điện thoại cô liền nói với cô gái bên cạnh “Lý Mật, chúng ta đi xem đứa bé đi!”

Nói xong hai người đi về phòng sơ sinh.....

Lúc hai người đến phòng trẻ sơ sinh, đứng ngoài cửa nhìn đứa bé bên trong, Bùi Mộng Na vui vẻ nói “Khi nào thì tôi có thể sinh được một đứa bé đẹp như vậy chứ?”

“Con gái như cô chỉ sợ sau này không ai thèm lấy!” Mạnh Lạp đứng sau lưng hai cô nói.

Bùi Mộng Na quay đầu nhìn anh nhíu mày hỏi “Sao anh lại đi theo chúng tôi?”

“Cô à, tôi xin nói rõ với cô là tôi không đi theo cô, tôi tới đây xem đứa bé thế nào?”

Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Anh.....” Bùi Mộng Na tức giận giọng chân muốn đập.

Lý Mật ngăn lại nói “Mộng Na, nói nhỏ thôi, đây là bệnh viện, bây giờ tất cả bệnh nhân đều ngủ rồi!”

Bùi Mộng Na nghe thấy bạn mình nói vậy cũng chỉ có thể tức giận hung hăng tròn mắt quay đầu nhìn vào bên trong phòng!

Mạnh Lạp nhìn một lúc lâu nói “Lý Mật, tôi đi trước!”

Bùi Mộng Na không vui nói “Đi thì đi, ai ngăn anh!”

“Có phải cô ăn nhầm thuốc súng rồi không?” Mạnh Lạp đi tới cạnh cô nói.

Bùi Mộng Na nhìn anh ta “Anh đừng cho là tôi không biết, kế hoạch của tôi bị tên ẻo lả như anh làm hỏng rồi!”

Mạnh Lạp không để ý tới cô đi thẳng ra ngoài!

Lý Ái Hoa, Đỗ Lỗi ngồi xe về phủ tổng thống.....

Chỉ một lát sau xe đã dừng trước phủ tổng thống, Đường Vũ mang theo hai người đi vào!

Quản gia nhìn thấy có người đi tới liền nói “Người chính là mẹ của phu nhân?”

Lý Ái Hoa nhìn người đàn ông xa lạ trước mặt nói “Đúng!”

“Xin chào, tôi là quản gia ở đây, phòng đã được chuẩn bị xong!” Nói xong liền dẫn hai người về phòng.

Sau khi đi vào phòng Đỗ Lỗi liền đóng cửa, liền xung quanh phòng liền lẩm bẩm “Tổng thống chính là tổng thống, thật sự không so được!”

Bùi Mộng Na cùng Lý Mật nhìn đứa bé một chút rồi quay về phòng bệnh, nhìn anh trai nói “Anh, em cùng Lý Mật về trước, sáng mai bọn em đến đổi cho anh!”

“Được, về đi!”

Bùi Mộng Na nghe anh nói vậy liền cùng Lý Mật rời khỏi phòng.....

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô gái nằm trên giường ngủ mê man, dịu dàng nói “Lôi Ti.....Em nhanh tỉnh lại đi, em như vậy anh rất lo lắng, con gái chúng ta đang

chờ em đấy.....”

Bùi Tuấn Vũ ngồi đó tới trời sáng.....

Lý Ái Hoa cầm đồ ăn trong tay đi tới, nhìn thấy anh cả đêm không ngủ, đi tới nói “Cậu về nghỉ ngơi trước đi, suốt đêm không ngủ rồi, tôi ở đây chăm sóc Lôi Ti là được!”

Bùi Tuấn Vũ từ trên ghế đứng dậy nhìn mẹ vợ nói “Vậy con về thay quần áo, lát nữa con sẽ tới!”

Nói xong liền đi ra ngoài phòng bệnh.....

Anh cũng không quay về phủ tổng thống mà đi tới phòng trẻ sơ sinh, nhìn con gái nằm đó.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phức Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173

Anh đứng đó nhìn con gái ngủ say, mỉm cười xoay người đi ra ngoài.....

Anh quay lại phủ tổng thống, trở về phòng mình, cầm quần áo đi vào phòng tắm, nửa tiếng sau liền xuất hiện trong phòng khách!

Bùi Mộng Na cùng Lý Mật ngồi ăn sáng, đứng dậy hỏi “Anh, anh muốn đi đâu?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người thần nhiên nói “Anh muốn tới bệnh viện!”

“Anh, anh mới về còn muốn đến bệnh viện sao, cả đêm anh không ngủ rồi, anh ở nhà nghỉ ngơi một chút đi!” Bùi Mộng Na nói xong liền đi tới cạnh anh.

“Không, anh đi trước đây!” Nói xong đi ra khỏi phủ tổng thống!

Bùi Mộng Na đứng đó nhìn bóng dáng anh đi thật xa, chợt nghĩ ra điều gì, cầm điện thoại ấn nút.....

Trong điện thoại nói đơn giản mấy câu, Bùi Mộng Na liền cúp máy, thần bí đi tới bàn ngồi xuống ăn sáng!

Lý Mật nhìn cô cười hỏi “Mộng Na, bộ mặt cô như vậy là thế nào?”

Bùi Mộng Na nhìn cô thần bí cười “Sau này cô sẽ biết!”

Bùi Tuấn Vũ ngồi xe đến bệnh viện, đi vào phòng bệnh!

Khi anh đẩy cửa phòng bệnh đi vào nhìn thấy cô gái nằm trên giường đã tỉnh dậy, anh cười đi tới hỏi “Lôi Ti, em tỉnh rồi?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh “Thế nào, anh không hy vọng tôi tỉnh dậy sao?”

Bùi Tuấn Vũ bị ghen không biết phải trả lời thế nào, không thể làm gì khác hơn là quay đầu cầu cứu mẹ vợ “Mẹ, mẹ xem Lôi Ti kìa?”

Lý Ái Hoa nhìn hai người, chỉ cười lắc đầu, quay đầu nhìn con gái mình oán giận nói “Lôi Ti, lời nói không thể nói lung tung, biết không?”

Đỗ Lôi Ti gạt đầu nhìn người đàn ông đứng bên cạnh hỏi “Sao anh lại tới đây, không phải đi làm sao?”

Bùi Tuấn Vũ cười hi hi đi tới ngồi cạnh giường nói “Vợ anh sinh con, chuyện lớn tới mức nào anh cũng buông tay!”

“A.....Có phải anh nhầm rồi hay không, tôi là vợ anh lúc nào?” Đỗ Lôi Ti bất mãn hỏi.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy cô nói....nhìn cô làm bộ đáng thương hỏi “Vợ à, sao em có thể đối xử với anh như vậy chứ? Em xem cánh tay anh bị em cắn thành ra thế này, em phải có trách nhiệm với anh!” Nói xong liền đưa cánh tay bị thương ra.

“Phụt.....” Đỗ Lôi Ti nhìn về mặt anh không nhịn được cười “Anh có biết về mặt anh bây giờ rất khó coi không?”

Lý Ái Hoa nhìn con gái mình cười cười, xoay người đi ra khỏi phòng, để lại hai người trong phòng.

Bùi Tuấn Vũ thu hồi về mặt cười đùa nhìn cô nghiêm túc nói “Vợ à, anh rất yêu em, anh sẽ càng yêu con gái hơn!”

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của anh không biết phải nói gì, nhưng mà cô thật sự không muốn quay về nơi không thuộc về cô kia!

Bùi Tuấn Vũ thấy vẻ mặt cô liền hỏi “Lôi Ti, em làm sao vậy?”

“Tuấn Vũ, bây giờ em không thể buông xuống được, em cũng biết rõ tâm ý của anh nhưng mà em.....” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Bùi Tuấn Vũ cắt ngang lời cô nói “Lôi Ti, anh thật sự muốn ba người chúng ta một nhà sống chung với nhau, chẳng lẽ không được sao?”

“Không được!” Đỗ Lôi Ti từ chối sau đó tiếp tục nói “Em không muốn gặp lại những chuyện lúc trước!”

Bùi Tuấn Vũ giả bộ “Tình huống gì?”

“Anh đang giả bộ hồ đồ với em sao?” Đỗ Lôi Ti liếc mắt hỏi.

“Anh làm sao có thể giả bộ với vợ yêu chứ!” Bùi Tuấn Vũ làm nũng.

Đỗ Lôi Ti thấy vẻ mặt anh, lộ vẻ chán ghét châm chọc “Đường đường là đàn ông hơn nữa lại là tổng thống lại làm vẻ mặt đó, không sợ mất mặt sao?”

Bùi Tuấn Vũ giả bộ tội nghiệp nhìn cô “Vợ à, anh phải làm sao anh mới hết giận đây?”

“Em không thấy anh sẽ không tức giận!” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

“A.....Như vậy không tốt lắm đâu, bây giờ em phải có trách nhiệm với anh!” Bùi Tuấn Vũ oán trách.

“Sao em lại phải có trách nhiệm với anh?” Đỗ Lôi Ti không hiểu hỏi.

“Bây giờ tay anh đã bị hủy, em phải có trách nhiệm!” Bùi Tuấn Vũ cố tình gây sự.

“Con trai, vẻ mặt con như vậy là sao chứ, thật quá đáng!” Người đàn ông trung niên đẩy cửa phòng bệnh đi vào nghiêm túc nói.

Bùi Tuấn Vũ quay về phía giọng nói nhìn “Ba.....?”

“Một người đàn ông lại có vẻ mặt như vậy?” Người đàn ông trung niên tiếp tục nói.

“Bác trai.....” Đỗ Lôi Ti khẽ gọi.

Lý Lệ đi vào phòng nhìn cô gái nằm trên giường bệnh nói “Lôi Ti, con là con dâu của chúng ta, sao lại gọi là bác trai chứ?”

Bùi Tuấn Vũ tò mò nhìn hai người hỏi “Ba, mẹ, sao hai người lại tới?”

Lý Lệ nhìn con trai bất mãn “Mẹ còn chưa hỏi con, mẹ cùng ba mới đi có mấy tháng sao lại trở thành bộ dáng thế này?”

“Bộ dáng gì?” Bùi Tuấn Vũ không hiểu hỏi.

Lý Lệ đi tới hung hăng gõ lên đầu con trai “Sao con dâu mẹ mang thai mà con không nói cho mẹ biết?”

Bùi Tuấn Vũ muốn mở miệng nói chuyện lập tức bị cắt ngang, Lý Lệ tiếp tục nói “Còn nữa, con làm cho con dâu mẹ bỏ nhà đi đừng cho là mẹ không biết!”

“Khụ khụ.....Khụ.....” Người đàn ông khẽ ho nhẹ.

Lý Lệ đi tới khoác tay chồng nói “Minh à, bây giờ nhà chúng ta có chuyện vui, sao bộ mặt anh lại nghiêm túc như vậy?”

Người đàn ông trung niên nhìn vợ mình rồi nói “Minh à, em xem hai đứa nó cũng đã có con rồi chúng ta không nên ở đây nữa?”

Lý Lệ nghiêm mặt buông tay mình ra “Không được, bây giờ em muốn chăm sóc cháu gái em!”

Quay đầu nhìn cô gái nằm trên giường nói “Lôi Ti, khi nào con xuất viện?”

“Đi, ngày mai cháu có thể xuất viện rồi!” Đỗ Lôi Ti nhìn bà nói.

“Lôi Ti, nếu con gọi ta là dì nữa ta sẽ tức giận!” Lý Lệ giả bộ tức giận.

Lý Ái Hoa lúc này mở cửa đi vào nhìn hai người trong phòng hỏi “Hai vị đây là.....?”

Bùi Tuấn Vũ đi lên trước giới thiệu “Đây là ba mẹ con!”

Lý Ái Hoa lịch sự đi tới tự giới thiệu “Chào hai vị, tôi là mẹ Lôi Ti!”

Lý Lệ thân thiện đi tới cười nói “Thì ra là bà thông gia, nhanh qua đây ngồi đi!”

Sau đó tiếp tục nói “Bà thông gia, ngày mai đưa bé ra viện rồi, bà cũng đến nhà tôi đi, chúng ta cùng nhau chăm sóc cháu được không?”

“Dì, cháu không muốn về đó!” Đỗ Lôi Ti cẩn thận nói.

“Sao có thể không về chứ, chẳng lẽ lại muốn cháu gái của ta lưu lạc bên ngoài sao?” Người đàn ông trung niên lạnh giọng nói.

Lý Lệ hung hăng nhéo cánh tay người đàn ông trung niên, quay sang nói với cô gái nằm trên giường “Lôi Ti, mẹ quyết định rồi, mẹ sẽ giúp hai đứa trông cháu, con cùng Tuấn Vũ ra ngoài hưởng thụ thể giới của hai người đi!”

Lý Ái Hoa nhìn bà thông gia cười bày tỏ đồng ý!

Đỗ Lôi Ti thấy mẹ mình cũng phụ họa theo, cô hung hăng liếc nhìn người đàn ông bên cạnh!

Bùi Tuấn Vũ thấy ánh mắt cô, cười hì hì nhìn cô nói “Vợ à, nếu hai mẹ đều đã nói vậy, chúng ta cùng về nhà đi, như vậy tốt biết bao?”

Đỗ Lôi Ti không đề ý đến lời anh nói, quay đầu sang bên kia!

Bác sĩ đẩy cửa phòng đi vào, kiểm tra sơ cho bệnh nhân cười nói “Phu nhân, bây giờ cô có thể xuất viện rồi!”

Đỗ Lôi Ti không tin hỏi “Không phải ngày mai mới có thể xuất viện sao?”

“Phu nhân, cơ thể cô hồi phục rất nhanh, bây giờ có thể xuất viện rồi!” Bác sĩ khẽ trả lời.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy bác sĩ nói vậy vội vàng đi tới cầm tay bác sĩ “Cảm ơn bác sĩ!”

Bác sĩ nhìn thấy tổng thống luôn luôn nghiêm túc, hôm nay lại có bộ dáng này, thật sự không thích ứng được, bác sĩ lúng túng cười “Ha ha.....Đây là trách nhiệm của tôi!”

Bác sĩ nói xong vội vàng chạy ra ngoài!

Lúc đi ra khỏi phòng bệnh, bác sĩ hít thở thật sâu, má ửng đỏ lần đầu tiên nhìn thấy vẻ mặt tổng thống như vậy, thật sự thiếu chút nữa bị dọa sợ!

Đỗ Lôi Ti thấy bác sĩ lúng túng chạy ra khỏi phòng cười nói “Tổng thống, anh có biết vẻ mặt của anh vừa rồi dọa bác sĩ sợ không?”

Bùi Tuấn Vũ sững sờ hỏi lại “Có sao, anh làm gì có như vậy!”

“Được rồi, Tuấn Vũ, bây giờ con đi làm thủ tục xuất viện đi!” Người đàn ông trung niên nói.

Lúc này Bùi Tuấn Vũ mới nhớ trả lời “Mẹ, hai người giúp con một chút, bây giờ con đi làm thủ tục!”

“Được, đi đi!” Lý Lệ nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn mọi người nói chuyện, cô cảm thấy căn bản mọi người đều không quan tâm tới mình liền bất mãn nói “Mọi người không hỏi xem quyết định của con thế nào sao?”

Lý Ái Hoa nghe con gái oán trách nói “Lôi Ti, bây giờ mẹ thấy con khỏe mạnh mẹ rất vui, mẹ cảm thấy con sẽ hạnh phúc!”

Lý Lệ nhìn bà thông gia cười nói “Có bà thông gia chúng tôi cũng rất vui!”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174

Đỗ Lôi Ti buồn bực quay về phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ cười toét miệng nói “Vợ à, em xem cả nhà chúng ta đều ở đây thật là vui!”

Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn anh, nói vào tai anh “Vui cái rắm á?”

Bùi Tuấn Vũ uất ức nhìn cô “Vợ, em sao vậy?”

“Anh đó, bây giờ lại là ó, lúc trước em phải chịu đựng mọi chuyện thì sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

“Vợ, nếu không như vậy đi, em cho anh một cơ hội được không?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô hỏi.

Đỗ Lôi Ti nhìn cả nhà chỉ có thể gật đầu đồng ý, chỉ là cô nhất định sẽ trả lại hết lên người tổng thống!

Đỗ Lôi Ti tỉnh dậy đã là buổi trưa, cậu đi tới phòng khách lầu một nhìn thấy có nhiều người liền đi tới.....

Bùi Tuấn Vũ giới thiệu “Đây là ba mẹ anh!”

“Chào chú, chào dì!” Đỗ Lôi Ti lễ phép chào.

“Ba, mẹ, đây là em trai Lôi Ti!” Bùi Tuấn Vũ tiếp tục giới thiệu.

Đỗ Lôi Ti đi tới cạnh mẹ mình khẽ nói “Mẹ, nếu chị đã không sao thì chúng ta về nhà đi!”

Lý Ái Hoa gật đầu đi tới nói “Bà thông gia, chúng tôi đi về trước!”

Lý Lệ vừa nghe vội nói “Bà thông gia, sao bây giờ lại về chứ?”

“Ở nhà không có người hơn nữa Tiểu Lôi vẫn phải đi làm!” Lý Ái Hoa cười nói.

Lý Lệ nghe vậy đành phải đồng ý nói “Bà thông gia, có thời gian nhất định phải đến đây chơi đấy!”

Lý Ái Hoa gật đầu, quay đầu nhìn con gái “Lôi Ti, mẹ cùng em trai về trước đây!”

Đỗ Lôi Ti vừa nghe thấy mẹ phải đi về, hốt mất đồ lên nói “Vâng, có thời gian hai người nhất định phải tới thăm con!”

Lý Ái Hoa gật đầu đi ra ngoài phủ tổng thống!

Bùi Tuấn Vũ ra lệnh “Quản gia, cho tài xế đưa mẹ vợ tôi đến sân bay!”

“Vâng, tổng thống!” Quản gia cung kính nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn Đỗ Lôi Ti đang ôm con đứng đó nói “Lôi Ti, em mới xuất viện, em vào nghỉ ngơi đi!”

Lý Lệ đi tới ôm đứa bé nói “Lôi Ti, bây giờ con đang ở cử, không nên đứng quá lâu, con lên lầu nằm đi!”

Đỗ Lôi Ti quay đầu nhìn về phía cửa nhìn mẹ cùng em trai lên xe rời khỏi phủ tổng thống.....

Bùi Tuấn Vũ thấy cô nhìn mãi không rời, anh đi tới khẽ nói “Sau này có thể đón mẹ tới đây!”

“Thật không?” Nháy mắt tâm tình Lôi Ti thay đổi lớn tiếng hỏi.

“Thật!” Bùi Tuấn Vũ cười tiếp tục nói “Chỉ cần em ngoan ngoãn nghe lời anh!”

Đỗ Lôi Ti không nhìn anh quay về phòng lên giường nằm!

Thoáng cái đã một tháng trôi qua!

Đỗ Lôi Ti vô cùng hưng phấn từ trên giường đứng dậy cầm quần áo đi vào phòng tắm!

Lúc cô ở cử chỉ có thể lau sơ người, bây giờ đã hết ở cử, cô nhất định phải tắm sạch sẽ!

Khi cô tỉnh thần sáng khoái đi xuống lầu, nhìn mẹ chồng ôm con gái mình ngồi xem hoa, cô đi tới nói “Mẹ, mẹ đưa cháu con bé cho, mẹ nghỉ ngơi một chút đi!”

Lý Lệ nhìn cô vội vàng từ chối “Lôi Ti, con mới hết tháng ở cử mà, sau này cứ để mẹ trông cháu cho!”

“Mẹ, như vậy không tốt lắm đâu?” Đỗ Lôi Ti nói.

“Có cái gì không tốt?” Lý Lệ nhìn cô hỏi.

“Ba.....” Đỗ Lôi Ti muốn nói lại thôi.

“Không cần lo ông ấy!” Lý Lệ nói.

Bây giờ Đỗ Lôi Ti không được ôm con cảm thấy rất chán, cô đi tới vườn hoa nhìn công nhân đang tưới hoa nói “Tôi giúp mọi người tưới hoa?”

Công nhân vội vàng từ chối “Phu nhân, sao có thể vậy chứ!”

“Có cái gì không thể?” Đỗ Lôi Ti nói xong cầm vòi nước trong tay, bắt chắp tất cả tưới lên bồn hoa trước mặt.

Bùi Tuấn Vũ đi làm về thấy vườn hoa thê thảm nhũn mảy gọi “Quản gia.....?”

Quản gia nghe tổng thống kêu mình, vội vàng đi tới cung kính hỏi “Tổng thống, có chuyện gì sao?”

“Chuyện vườn hoa là thế nào?” Bùi Tuấn Vũ nhũn mảy nói.

Quản gia không biết nên nói thế nào “Cái này.....”

“Là em làm!” Đỗ Lôi Ti khoanh tay trước ngực đi tới nói “Thế nào, anh có ý kiến sao?”

Bùi Tuấn Vũ vừa thấy vợ yêu xuất hiện, đi tới lấy lòng “Vợ à, sau này đừng làm những chuyện này nữa, như vậy em sẽ mệt!”

Đỗ Lôi Ti không để ý đến anh, đi thẳng vào trong!

Bùi Tuấn Vũ nhìn vườn hoa thê thảm không biết phải nói gì!

Lúc ăn tối, từ đầu đến cuối Đỗ Lôi Ti không thèm để ý đến anh!

Bùi Tuấn Vũ lên thở dài, sao cô không để ý đến anh chứ?

Người đàn ông trung niên nhìn con trai mình nói “Con trai, ngày mai chúng ta phải đi rồi!”

Đỗ Lôi Ti khẩn trương hỏi “Ba, mẹ muốn đi đâu?”

Lý Lệ nhìn hai người nói “Chúng ta đưa cháu đi chơi, hai đứa ở nhà tranh thủ hưởng thụ thế giới của hai người!”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy mẹ nói vậy liền hưng phấn nói “Mẹ, vậy khi nào hai người đi?”

“Mình à, em xem con chúng ta đi, bây giờ có vợ liền không cần ba mẹ nữa!” Người đàn ông trung niên nói.

“Làm gì có, con cảm thấy hai người trông cháu lâu như vậy cũng nên ra ngoài thư giãn một chút!” Bùi Tuấn Vũ vội vàng tìm lý do nói.

Đỗ Lôi Ti tới sầm mặt nhìn cả nhà!

Cô nhớ lần đầu tiên nhìn thấy bố chồng cảm thấy ông rất nghiêm túc, không ngờ mấy tháng không gặp, sao lại trở nên giống con trai rồi?

Chẳng lẽ bố chồng sợ mẹ chồng sao???

Đỗ Lôi Ti ăn vài miếng sau đó nói “Ba, mẹ, con ăn no rồi, con lên chơi với Huyền Huyền một lát!”

Nói xong đứng dậy đi vào phòng dành cho bảo mẫu!

Ôm con gái từ trong tay bảo mẫu, đi về phòng mình, cô đặt con lên giường trêu chọc, không kìm nén được nói “Bảo bối, ngày mai con cùng ông nội bà nội đi chơi rồi có nhớ mẹ không?”

Lúc Bùi Tuấn Vũ đi vào liền nghe thấy cô nói vậy, anh đi tới cười nói “Vợ à, bây giờ con gái nghe không hiểu em nói gì!”

Đỗ Lôi Ti liếc nhìn anh “Đều tại anh, sao anh không ngăn ba mẹ lại?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn về mặt cô an ủi “Vợ à, mẹ cũng là muốn tốt cho chúng ta, em nói xem phải làm thế nào?”

“Không biết!” Đỗ Lôi Ti tức giận nói.

“A.....Vợ à, em đừng như vậy được không?” Bùi Tuấn Vũ giả bộ đáng thương nói.

Đỗ Lôi Ti suy nghĩ, như vậy cũng không phải cách tốt, không thể làm gì khác hơn lộ vẻ mặt đáng yêu, trêu chọc “Chồng à, hay là như vậy đi, anh nói ba mẹ anh đi đi, đứa bé không thể đi đường dài nên không đi được?”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy giọng vợ mình cả người liền tê tê, anh dịu dàng nói “Vợ à, anh xem thời gian cũng đã trễ, hay là đưa con về phòng nó đi?”

Đỗ Lôi Ti nhìn sắc mặt anh tức giận nói “Nói cho anh biết, anh nhất định phải nói với ba mẹ, nếu không sau này anh đừng xuất hiện ở đây nữa!”

Bùi Tuấn Vũ nghe vợ nói vậy liền giật mình, vội vàng nói “Vợ à, em đã đầy tháng rồi lại không cho anh lên giường em muốn anh bị liệt dương sao?”

Đỗ Lôi Ti một cước đạp lên hông anh, lạnh giọng nói “Nhanh lên!”

Người đàn ông ngồi trên mặt đất uất ức nói “Vợ à, bây giờ anh đi tìm mẹ, có phải em sẽ cho anh.....”

“Chờ anh giải quyết rồi nói!” Đỗ Lôi Ti nằm trên giường nói.

Bùi Tuấn Vũ hưng phấn đứng dậy, đối với cô nháy mắt nói “Vợ à, em coi hết chờ anh đi!”

Đỗ Lôi Ti cầm gối ném về phía anh “Đại sắc lang!”

Bùi Tuấn Vũ tránh đòn công kích của vợ, cười hi hi đi ra khỏi phòng.....

Đỗ Lôi Ti thấy anh ra khỏi phòng, lại ngồi dậy ôm con gái tiếp tục trêu chọc.....

Bùi Tuấn Vũ ra khỏi phòng đi về phía phòng mẹ!

“Cốc cốc cốc.....” Cửa phòng vang lên!

Lý Lệ nói “Vào đi!”

Bùi Tuấn Vũ mở cửa phòng đi vào nhìn mẹ mình đang nằm trên giường nói “Mẹ con có chuyện muốn nói.....”

Lý Lệ biết con trai mình nhất định sẽ tới, tựa người vào giường “Nói đi, chuyện gì?”

Bùi Tuấn Vũ đi tới ngồi lên ghế sa lon nói “Mẹ, chuyện là thế này, ngày mai ba mẹ đi chơi có thể đừng đưa con gái con đi cùng không?”

“Không được, mẹ không muốn rời khỏi cháu gái mẹ!” Lý Lệ từ chối.

Bùi Tuấn Vũ phản nản “Mẹ, mẹ có thể vì hạnh phúc sau này của con mà đừng đưa con gái con đi cùng được không?”

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175

Người đàn ông trung niên ngồi bên cạnh cũng phụ họa theo “Minh à, em xem con trai cũng đã nói vậy, chúng ta không cần phải đưa cháu gái đi cùng đúng không?”

Lý Lệ liếc nhìn người đàn ông trung niên mắt hừng nói “Lão già chết tiết này? Bây giờ tôi không muốn rời xa cháu tôi!”

“Minh à, chúng ta chỉ đi mấy ngày, lại nói em xem Huyền huyền bây giờ còn nhỏ, mới đầy tháng, nếu đi theo chúng ta như vậy không tốt lắm đâu?” Người đàn ông trung niên lấy lòng.

Lý Lệ suy nghĩ một chút cảm thấy ông nói cũng có lý, bây giờ đứa bé còn quá nhỏ, không thích hợp đi bên ba mọi nơi, liền nhìn con trai gật đầu “Vậy cũng được chỉ là đứa bé lớn một chút phải sống cùng ba mẹ!”

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy mẹ đồng ý “Mẹ con biết ngay mẹ sẽ đồng ý mà, vậy mẹ cùng ba nghỉ ngơi đi!”

Nói xong liền đi ra khỏi phòng!

Bùi Tuấn Vũ cười quay về phòng mình “Vợ à, mẹ đồng ý rồi!”

“Thật không? Thật sự đồng ý sao?” Đỗ Lôi Ti không tin hỏi.

Bùi Tuấn Vũ cười hi hi nói “Thật, mẹ đồng ý rồi, vậy em phải thế nào trả công anh.....?”

Đỗ Lôi Ti khôi phục sắc mặt bình thường “Bồi thường cái đầu anh? Bây giờ em còn chưa tha thứ cho anh đâu!”

“Vợ à, chuyện đã qua lâu rồi, em không nhớ mọn vậy chứ?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Nói xong liền không quên tới gần cô.....

Đỗ Lôi Ti phát hiện anh đến gần, cô nhất thời cảm thấy cơ thể nặng nề hơn nữa anh còn chạm vào người cô.....

Bùi Tuấn Vũ ở trên người cô uất ức nói “Vợ à, từ lúc em rời khỏi nhà anh chưa từng đụng tới người phụ nữ nào!”

Đỗ Lôi Ti vẻ mặt không tin tưởng nhìn anh nói “Đừng tưởng rằng mấy câu nói em liền tha thứ cho anh!”

“Thật, sao anh có thể lừa em chứ!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói “Em nhớ ngày mà em rời khỏi đây anh đang rất hưởng thụ?”

“Ngày nào?” Bùi Tuấn Vũ bị hỏi đến hồ đồ.

Đỗ Lôi Ti đẩy anh ra lạnh giọng nói “Anh tưởng rằng em không thấy sao? Tiểu Thanh ở dưới người anh gọi rất mê hồn!”

“A.....Nào có!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Hôm đó do anh uống quá say nhưng mà lúc anh phát hiện không phải em liền dừng lại hơn nữa giữa bọn anh chưa xảy ra chuyện gì!”

“Bây giờ anh nói gì cũng vô dụng, em chỉ tin vào những gì em nhìn thấy!” Đỗ Lôi Ti lạnh giọng nói.

Lần này Bùi Tuấn Vũ không biết phải làm sao, uất ức nhìn cô nói “Anh nói đều là sự thật, không tin em hỏi quán gia cùng Mộng Na xem!”

“Thôi đi, anh cho rằng em ngu ngốc đến nỗi đi hỏi bọn họ sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

“Vậy phải làm sao em mới tin tưởng anh?” Bùi Tuấn Vũ uất ức hỏi.

“Thôi, chuyện đã qua lâu em cũng không muốn biết nữa, đi ngủ!” Nói xong xoay người đưa lưng về phía anh đi ngủ!

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy vợ không quản tâm mình, trong nháy mắt cậu nhỏ ù xù.....

Anh từ trên giường đứng dậy đi tới phòng tắm tắm nước lạnh!

Đỗ Lôi Ti nghe thấy trong phòng tắm có tiếng động, núp trong chăn không ngừng cười lớn, cô sớm biết rồi chỉ là muốn cho anh một bài học mà thôi!

Bùi Tuấn Vũ từ trong phòng tắm đi ra ngoài, nhìn thấy cơ thể trong chăn không ngừng động đậy, anh im lặng đi tới, nhanh chóng vén chăn liền thấy cô gái trong chăn không ngừng cười!

Anh hỏi “Em cười cái gì?”

Đỗ Lôi Ti đột ngột bị vén chăn ngậy ngẩn người, nhìn người đàn ông trước ngực tóc ướt sao mà đẹp trai “Không có.....Không có cười.....”

Bùi Tuấn Vũ đi tới cạnh cô, dùng tay cù lét cô “Nói, rốt cuộc em đang cười gì?”

Đỗ Lôi Ti cảm thấy không chịu nổi xin tha “Em.....Em thật sự không có cười!”

“Nói nhanh một chút!” Bùi Tuấn Vũ tăng sức.

“Được.....Được, em nói còn không được sao?” Đỗ Lôi Ti xin tha.

Lúc này Bùi Tuấn Vũ mới buông tay cô ra “Nói đi, em đang cười cái gì?”

Đỗ Lôi Ti bình ổn cảm xúc nhìn anh nghiêm túc nói “Chuyện này em biết rồi, vừa rồi chỉ muốn dạy dỗ anh một chút thôi, biết chưa?”

Bùi Tuấn Vũ tới sầm mặt nhìn cô hỏi “Vợ à, em biết lúc nào, em có biết cậu nhỏ của anh vừa mới đi lên cứ như vậy bị em đập tắt không, sau này nếu không hưng phấn nổi vậy sau này em phải làm sao?”

“Em chỉ nói có một câu mà sao anh lại nói nhiều như vậy?” Đỗ Lôi Ti nhũn mày nói.

Bùi Tuấn Vũ thấy vợ mình nhũn mày vội vàng nói “Không phải vậy, vợ à anh nói nhiều như vậy cũng chỉ muốn tốt cho em, em xem, cuộc sống vợ chồng rất quan trọng!”

“Không để ý đến anh, em muốn đi ngủ!” Nói xong Đỗ Lôi Ti không để ý tới anh, xoay người nhắm mắt lại!

Bùi Tuấn Vũ thấy vợ nhắm mắt, vội vàng lên giường ôm cô vào lòng, một bàn tay khác sờ vào vùng cấm địa của cô.....

“Anh là lưu manh sao?” Đỗ Lôi Ti cảm thấy cơ thể bị đụng chạm liền nói.

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy vợ nói vậy liền nói “Anh đang làm chuyện mà vợ chồng nên làm sao có thể là lưu manh chứ?”

“Anh, tại sao em vừa nói anh liền phản bác chứ?” Đỗ Lôi Ti tức giận nói.

“A..... Vợ à, anh biết sai rồi, anh không dám nữa!” Bùi Tuấn Vũ làm nũng.

Đỗ Lôi Ti cảm thấy không khí ngày càng mỏng manh, cô sắp ngất đi!

Lúc này Bùi Tuấn Vũ mới buông lỏng môi cô, đùa giỡn “Vợ à, sao em không có tiến bộ chút nào vậy?”

Đỗ Lôi Ti khuôn mặt đỏ bừng, đẩy ngực anh xấu hổ nói “Anh là đồ háo sắc!”

“Anh háo sắc với vợ mình đấy!” Bùi Tuấn Vũ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176

Sáng ngày hôm sau Bùi Tuấn Vũ tinh thần sảng khoái đi xuống phòng khách nhìn ba mẹ đang xách hành lý nói “Ba, mẹ, hai người đi sớm vậy sao?”

Lý Lệ quay đầu nhìn con trai nói “Ừ, hai đứa phải chăm sóc tốt cháu gái mẹ, lúc nào mẹ quay về mà phát hiện cháu gái mẹ có chuyện gì mẹ hỏi tội hai đứa, biết không?”

“Vâng, mẹ nói hơi nghiêm trọng rồi?” Bùi Tuấn Vũ nhìn mẹ nói.

“Thằng bé này, mẹ đối với con không còn lời nào để nói!” Lý Lệ than thở.

Người đàn ông trung niên đi tới ôm vai cô cười nói “Minh à, bây giờ con đã lớn rồi không nên lo lắng quá!”

Lý Lệ nhìn chồng mắt húng nói “Cũng không biết là ai mấy tháng trước về nhà đã bộc phát tính khí?”

“Minh à, chuyện cũng đã qua lâu rồi, em xem bây giờ con trai cũng đã hạnh phúc rồi, chúng ta cũng có cháu gái, thật là tốt!” Người đàn ông trung niên lấy lòng.

Lý Lệ nghe chồng nói vậy nghĩ cũng đúng, bây giờ con trai đã hạnh phúc, bà cũng đã lớn tuổi, không phải lo lắng gì nữa, nhìn con trai nói “Thôi, tôi cũng không muốn nói nhiều, chúng ta đi thôi!” Nói xong liền đi về phía cửa!

“Mẹ, con không tiễn hai người!” Bùi Tuấn Vũ nhìn bóng dáng rời đi nói.

Người đàn ông trung niên quay đầu nhìn anh “Ừ!”

Bùi Tuấn Vũ đứng đó nhìn ba mẹ ngồi lên xe, xoay người quay về phòng mình!

Khi anh nhẹ nhàng đẩy cửa phòng cô gái nằm trên giường vẫn ngủ say, anh đi tới giường nhẹ nhàng nằm lên, đưa tay ôm cô vào lòng.....

“Chị dâu, chúng ta ra ngoài đi?” Bùi Mộng Na không gõ cửa liền đi vào phòng.

Bùi Tuấn Vũ khẽ thở dài “Nhỏ giọng một chút!”

Bùi Mộng Na nói “Anh, ban ngày mà hai người.....”

Bùi Tuấn Vũ lạnh mặt nhìn cô “Ba và mẹ đi rồi, sao em không ra tiễn?”

Bùi Mộng Na nhìn anh cười nói “Ba với mẹ đi rồi thì tốt, cũng không phải anh không biết nếu bọn họ nhìn thấy em nhất định sẽ cảm râm!”

Đỗ Lôi Ti dụi mắt hỏi “Sao vậy?”

“Chị dâu, mặt trời chiếu tới mờ rồi mà chị vẫn chưa chịu dậy sao?” Bùi Mộng Na nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti từ từ mở mắt, nhìn thấy người đàn ông ôm mình liền hung hăng đẩy ra “Sao anh vẫn còn ở đây?”

Bùi Tuấn Vũ uất ức nhìn cô nói “Vợ à, anh không ở đây thì ở đâu?”

Đỗ Lôi Ti vừa muốn vén chăn xuống giường chợt nghĩ cả người mình trần trồng, đỏ mặt nói “Hai người đi ra ngoài đi, em muốn dậy!”

Bùi Mộng Na cười hề hề nhìn cô nói “Chị dâu, không phải chị không mặc quần áo đấy chứ?”

Khuôn mặt Đỗ Lôi Ti nhất thời đỏ như trái cà chua, hung hăng trợn mắt nhìn người đàn ông trước mặt nói “Anh nhanh đi ra ngoài đi!”

Bùi Tuấn Vũ thấy ánh mắt của vợ, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy lạnh giọng nói “Đi ra ngoài!”

Bùi Mộng Na nhìn hai người, cười hi hi đi ra ngoài!

Bùi Tuấn Vũ đứng trong phòng không có ý định đi ra ngoài nói “Vợ à, anh không muốn.....”

Đỗ Lôi Ti cười hi hi, chợt chuyển giọng “Anh cũng đi ra ngoài!”

Bùi Tuấn Vũ không thể làm gì khác hơn là xoay người đi ra khỏi phòng!

Đỗ Lôi Ti thấy hai người đều đã đi ra khỏi phòng, cô liền quần gra giường đi tới nhà tắm.....

“Reng reng reng.....Reng reng reng.....” Tiếng chuông điện thoại trong phòng khách vang lên!

Quản gia đi tới nghe điện thoại “Có chuyện gì không?”

“Quản gia, có người muốn gặp cô chủ!” Phòng bảo vệ của phủ tổng thống vang lên.

“Được, cho vào đi!” Quản gia nói xong liền cúp máy!

Bùi Tuấn Vũ nhìn quản gia hỏi “Ai vậy?”

“Tổng thống, là bạn của cô chủ!” Quản gia cung kính nói.

“Tìm tôi?” Bùi Mộng Na nói.

Bùi Mộng Na định đi tới cửa xem là ai, không ngờ một người đàn ông liền đi vào.....

Người đàn ông nhìn cô gái trước mặt không tin hỏi “Cô là trái đào nhỏ?”

Bùi Mộng Na nhìn người đàn ông trước mặt hỏi lại “Làm sao anh biết?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn về mặt hai người hỏi “Hai người.....?”

Bùi Mộng Na đứng đó nói sang chuyện khác “Ờo là, có gì chúng ta ra ngoài nói đi!” Nói xong liền muốn nắm tay người đàn ông muốn rời khỏi!

Đỗ Lôi Ti đi xuống lầu hỏi “Mạnh Lạp anh đến rồi sao!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người đứng đó lạnh giọng nói “Nói đi, hai người có chuyện gì lừa chúng tôi?” Sau đó nhìn em gái mình hỏi “Em biến thành trái đào nhỏ khi nào vậy?”

Bùi Mộng Na hung hăng trợn mắt nhìn người đàn ông bên cạnh, lần này cô thật sự phải đi Châu Phi rồi, cô biết không thể giấu diếm được nữa, không thể làm gì khác là nói ra “Là.....Là.....”

Đỗ Lôi Ti không hiểu chuyện gì đang xảy ra liền hỏi “Tuấn Vũ chuyện gì vậy?”

“Nói nhanh một chút!” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng quát.

Mạnh Lạp nhìn tình hình trước mặt, tất cả mọi chuyện của bạn thân anh ta đều do em gái cậu ấy sắp xếp, liền nói “Trái đào nhỏ chính là bút danh của em gái cậu!”

“Bút danh?” Đỗ Lôi Ti khẽ hỏi.

Bùi Tuấn Vũ cười đi tới bên cạnh em gái hỏi “Em bắt đầu viết văn lúc nào vậy?”

Bùi Mộng Na cười, giả bộ ngớ ngẩn “Không có.....Không có, em không có viết.....”

“Em nghĩ anh là đứa trẻ ba tuổi sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói xong quay đầu nhìn quản gia nói “Quản gia đến phòng làm việc lấy máy tính đến đây!”

“Vâng, tổng thông!” Quân gia trả lời xong, xoay người muốn đi lên lầu!

Bùi Mộng Na thấy chuyện không tốt, vội vàng nói “Quân gia, ông đi xuống đi!” Quay đầu nhìn anh trai nói “Anh, em nói còn không được sao?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói “Nói đi!”

Bùi Mộng Na liếc nhìn người đàn ông trước mặt nói “Anh, chuyện là thế này, lúc mẹ rời đi nói em nhất định phải tìm vợ cho anh, kết quả lúc đó em mới quen chị dâu cho nên liền.....”

Đỗ Lôi Ti nghe thấy cô nói, tròn to hai mắt hỏi “Em nói gì?”

Bùi Mộng Na thấy ánh mắt của Đỗ Lôi Ti liền cúi đầu, sao cô lại xui xẻo vậy chứ??

“Nói tiếp!” Bùi Tuấn Vũ nhìn cô nói.

Bùi Mộng Na nhìn hai vợ chồng trước mặt, nghĩ thầm, cứ nói đi dù sao bọn họ cũng đã biết! “Anh ngủ cùng chị dâu trong đêm dạ hội là do em sắp xếp!”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô nói “Nói đi, còn chuyện gì nữa?”

“Tóm lại mọi chuyện của hai người đều là do em sắp xếp, riêng chuyện Lâm Thanh bắt cóc chị cùng với chuyện chị nhảy xuống biển tự tử là ngoài dự đoán của em, còn lại đều do em sắp xếp!” Bùi Mộng Na nói liền một hơi.

Bùi Tuấn Vũ nhìn cô tiếp tục hỏi “Chuyện này có liên quan gì đến trái đào nhỏ?”

“A.....Anh, chuyện này có thể không nói không?” Bùi Mộng Na lộ ánh mắt van xin.

Bùi Tuấn Vũ từ chối “Không thể!”

Bùi Mộng Na thật sự không còn cách nào hơn là quay đầu nhìn bạn thân cũng là chị dâu mình “Chị dâu, có thể không nói không?”

Đỗ Lôi Ti cũng lộ ra vẻ mặt giống anh trai “Không thể, còn nữa, bây giờ chị đang giận em!”

Bùi Mộng Na thấy hai người hoàn toàn không nể mặt cô, không thể làm gì khác hơn là ngồi lên ghế sa lon “Là lúc em nhàm chán, đem chuyện của hai người viết thành tiểu thuyết, không ngờ rất hấp dẫn người đọc!”

Bùi Mộng Na càng nói càng hưng phấn, hoàn toàn không để ý tới vẻ mặt hai người trước mặt.....

Mạnh Lạp khẽ ho “Đừng nói nữa!”

Lúc này Bùi Mộng Na mới nhìn thấy ánh mắt hai người trước mặt “Anh, chị dâu, hai người đừng như vậy!”

Đỗ Lôi Ti đi tới nhìn cô nói “Mộng Na, em nói trị phải trừng phạt em thế nào đây?”

“Chị dâu, chị là chị dâu em cũng là bạn thân của em, chị sẽ không ác vậy chứ?” Bùi Mộng Na cười hì hì nói.

Đỗ Lôi Ti cũng nhìn cô cười “Chị chính là ác như vậy!”

“A.....? Không phải chứ?” Bùi Mộng Na nhàu mày.

“Mộng Na, em nói anh phải phạt em thế nào đây?” Bùi Tuấn Vũ nói.

“Anh, tại sao anh cũng như vậy chứ? Nếu không phải do em.....làm sao anh có thể tìm được một người vợ tốt như vậy chứ? Làm sao có thể có một đứa con gái đáng yêu vậy chứ? Anh còn phải cảm ơn em đấy!” Bùi Mộng Na nhìn anh trai mình nói.

“Anh em không trách em thì chị sẽ cắt đứt quan hệ với em!” Đỗ Lôi Ti tức giận nhìn cô nói.

Mạnh Lạp đứng đó nhìn Mộng Na cười nói “Lần này cô thật sự tiêu đời rồi!”

“Đều tại eo là anh, nếu không phải tại anh, sao tôi sẽ như vậy chứ?” Bùi Mộng Na tức giận nói.

“Cô tự mình gây họa, sao lại trách tôi?” Mạnh Lạp nhìn cô nói.

“Được rồi, hai người không cần cãi nhau nữa!” Đỗ Lôi Ti lớn tiếng nói.

Bùi Mộng Na làm bộ đáng thương nhìn cô hỏi “Chị dâu, đừng giận được không?”

Đỗ Lôi Ti liếc cô “Muốn chị tha thứ cho em thì em cũng phải đồng ý với chị một chuyện!”

Chương 177

Chuyện gì?” Bùi Mộng Na đi tới, tò mò hỏi.

Bây giờ chị dâu nói chuyện gì cô cũng sẽ đồng ý, ai bảo cô viết chuyện của họ đưa lên mạng chứ!

Cô bị tên ẻo lả này làm cho tức chết!

Đỗ Lôi Ti nén cười nhìn vẻ mặt của Bùi Mộng Na “Em đồng ý thật sao?”

Bùi Mộng Na nhanh chóng gật đầu đồng ý, vội vàng nói “Nói đi, chuyện gì em cũng đồng ý!”

Đỗ Lôi Ti khẽ ho nhìn cô nói “Bắt đầu từ bây giờ Huyền Huyền giao cho em chăm sóc!”

Toàn Văn Hoàn

“Chị nói chính là chuyện này sao?” Bùi Mộng Na nghe cô ấy nói vậy liền hỏi lại.

“Ha ha, em đừng vội mừng, chị còn chưa nói hết!” Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười nói tiếp “Chị giúp em tìm chồng!”

Bùi Mộng Na cho rằng mình nghe nhầm, hỏi lại “Chị dâu, chị nói gì?”

Đỗ Lôi Ti nhìn cô cười lặp lại “Em không nghe nhầm, chị giúp em tìm chồng!”

“Chị dâu, có phải chị đang nói đùa không?” Bùi Mộng Na nhún mày nhìn cô nói.

Đỗ Lôi Ti khôi phục vẻ mặt nghiêm túc nhìn cô “Em xem chị giống đang nói đùa sao?”

“Chị dâu, bây giờ em không muốn tìm chồng!” Bùi Mộng Na nói.

“Bây giờ vấn đề là em muốn tìm hay không mà là trước khi đi mẹ đã giao nhiệm vụ cho cho chị!” Đỗ Lôi Ti nghiêm túc nói.

“Mẹ nói với chị lúc nào?” Bùi Mộng Na chưa từ bỏ ý định.

“Cái này em không cần hỏi!”

“Mẹ kiếp, sao mẹ lại có thể như vậy chứ, rốt cuộc em có phải con ruột của mẹ không?” Bùi Mộng Na nhún mày nói.

Bùi Tuấn Vũ thấy vợ mình cùng em gái như vậy thì cảm thấy vui mừng trong lòng, anh không muốn trách em gái, nếu không có em gái đạo diễn thì anh với Lôi Ti sẽ không hạnh phúc như vậy hơn nữa bây giờ còn có con gái là kết tinh tình yêu của hai người.

Về tiểu thuyết mà em gái viết có thời gian anh nhất định phải xem qua!

Mạnh Lạp đứng đó xem kịch hay, đi tới cạnh hai người cười hỏi “Lôi Ti, cô muốn tìm kiểu đàn ông thế nào cho cô ấy?”

“Ai cần anh lo, đi ra chỗ khác đi!” Bùi Mộng Na liếc nhìn anh.

“Tôi nói chuyện với chị dâu cô, sao cô lại nói tôi như vậy?” Mạnh Lạp cười nói.

Bùi Mộng Na tức giận nhìn anh oán giận nói “Nếu không thì nói thế nào, đường đường là một người đàn ông lại đọc tiểu thuyết còn không biết ngượng!”

Đỗ Lôi Ti nén cười nhìn hai người trước mặt, thật đúng là một đôi oan gia, cảm thấy hai người thật xứng đôi, vì vậy nói “Hay là hai người.....”

“Không!” Bùi Mộng Na từ chối.

“Không!” Mạnh Lạp cũng nói.

Đỗ Lôi Ti nhìn hai người đồng thanh nói xong không nhịn được cười, đi tới cạnh chồng mình “Chồng à, anh xem có phải hai người bọn họ rất ăn ý không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn hai người cười, kéo cô gái lại gần mình, nhìn cô “Vợ à, bây giờ anh rất tò mò mẹ nói chuyện với em lúc nào?”

“Chuyện này anh không cần quan tâm!” Đỗ Lôi Ti ở trong lòng anh nói, sau đó tiếp tục nói “Anh xem có phải hai người bọn họ rất ăn ý không?”

“Ừ, anh cảm thấy rất hợp!” Bùi Tuấn Vũ trả lời vợ mình.

Bùi Mộng Na trừng mắt nhìn anh trai “Anh, có phải mắt anh có vấn đề không?”

“Em nói chuyện với anh trai như vậy sao?” Bùi Tuấn Vũ lạnh giọng nói.

Mạnh Lạp nhìn vẻ mặt nghiêm túc của bạn thân nói “Tuấn Vũ, cậu có nhầm hay không, sao tôi có thể hợp với em gái cậu chứ?”

Đỗ Lôi Ti nhìn hai người trước mặt, bây giờ không phải nói gì, chỉ cần tìm cơ hội tốt là được, vì vậy hòa hoãn nói “Được rồi, tôi chọc hai người đấy!”

“Cái gì? Trêu em sao?” Bùi Mộng Na cười khỏ.

Bùi Tuấn Vũ cũng bị vợ mình làm cho hồ đồ nhưng mà bây giờ anh không muốn hỏi, chỉ có thể nghe theo lời vợ!

Mạnh Lạp thờ phào nhẹ nhõm đi tới bên cạnh bạn thân của mình ngồi xuống ghế sa lon “Người anh em, vợ cậu nói chuyện cũng quá dọa người đi, nói một hồi thì ra là trêu chọc bọn tôi!”

“Thế nào, không thể được sao?” Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta lạnh giọng hỏi.

Mạnh Lạp nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của anh, cười hi hi nói “Người anh em, cậu đừng tức giận, tôi chỉ nói đùa thôi!”

Bùi Mộng Na nhìn người đàn ông ngồi trên ghế sa lon “Thật đáng ghét!” Nói xong đi về phía về cầu thang!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy cô đi lên lầu, quay đầu nói với chồng mình “Tuấn Vũ, anh qua đây em có chuyện muốn nói với anh!”

Bùi Tuấn Vũ đứng dậy, ôm eo vợ nói “Vợ à, có chuyện gì?”

“Anh qua đây rồi biết!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

Nói xong cũng xoay người đi về phía cầu thang.....

“Người anh em, sẽ không vì vợ mình mà bỏ rơi bạn đấy chứ?” Mạnh Lạp nhìn bạn nói.

Bùi Tuấn Vũ nhìn anh ta nói “Anh em không quan trọng bằng vợ!” Nói xong cũng quay đầu đi ra ngoài!

Mạnh Lạp thấy hai người đi lên lầu liền lớn tiếng nói “Mọi người đều về phòng thân mật, vậy tôi đi trước đây!”

Đỗ Lôi Ti nói với người đàn ông đang muốn rời đi, lập tức quay đầu nói “Anh đừng đi vội, ở lại ăn tối đi!”

“Vợ à, em để cậu ta về đi, sao lại mời cậu ta ở lại ăn cơm chứ?” Bùi Tuấn Vũ nhìn vợ mình nói.

Mạnh Lạp vừa nghe thấy bạn mình nói vậy, vội vàng nói “Anh em, sao cậu lại như vậy chứ, sao có vợ quên bạn vậy chứ?”

Bùi Tuấn Vũ không quan tâm đến phản ứng của anh ta, anh chỉ muốn quay về phòng với vợ!

Mạnh Lạp lắc đầu nói “Xong đời, chị dâu, chị xem bây giờ chồng chị không cần anh em nữa, tôi thấy vẫn là thôi đi!”

Đỗ Lôi Ti liếc nhìn người đàn ông đứng sau nói “Anh đừng quan tâm tới anh ấy, tôi quyết định, tôi bảo anh ở lại ăn cơm thì anh cứ ở lại!”

Cô lại nhìn người đàn ông phía sau cười hỏi “Chồng à, anh nói em tính đúng hay không?”

Bùi Tuấn Vũ nhìn thấy ánh mắt của cô, cả người tê dại, nhẹ giọng nói “Vợ à, em tính là được rồi!”

“Anh biết là tốt rồi!” Đỗ Lôi Ti nói với chồng xong liền nói với người đàn ông phía sau nói “Mạnh Lạp, anh chờ một lát, tôi có chuyện muốn nói với chồng tôi, lát nữa tôi sẽ xuống ngay!”

Nói xong, không quay đầu lại quay về phòng mình!

Bùi Tuấn Vũ đi theo phía sau vợ quay về phòng!

Khi anh đi vào phòng liền vội vàng đóng cửa, cười hi hi đi tới cạnh cô hỏi “Vợ à, em muốn nói gì?”

Đỗ Lôi Ti ngồi trên giường nhìn anh cười nói “Chồng à, anh tới đây ngồi đi!”

Bùi Tuấn Vũ thầm vui trong lòng, không nghĩ tới hôm nay vợ mình lại nhiệt tình như vậy, anh đi tới ngồi xuống vòng tay qua eo cô cười hỏi “Vợ à, có chuyện gì không?”

Đỗ Lôi Ti suy nghĩ một lúc sau đó nhìn người đàn ông trước mặt nói ra ý nghĩ trong lòng mình muốn biết suy nghĩ của anh!

Bùi Tuấn Vũ nghe thấy vợ mình nói liền cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó nhìn vợ mình gật đầu hỏi “Vợ à, em cảm thấy có thể thành công sao?”

“Sao không thể được, anh cũng thấy bọn họ rất ấn ý hơn nữa rất có tương tự chồng đấy!” Đỗ Lôi Ti nhìn anh nói.

Hai người ở trong lòng bàn bạc một chút, Bùi Tuấn Vũ nhìn vợ cười “Vợ à, bây giờ chúng ta đừng nói về chuyện của bọn họ, chúng ta.....”

Đỗ Lôi Ti nhìn về mặt của anh, vội vàng đẩy tay anh ra “Chồng à, sao lại không cần chứ!”

Bùi Tuấn Vũ vô lại nhìn cô “Vợ à, người ta nghĩ.....”

“Phụt.....” Đỗ Lôi Ti nhìn về mặt nũng nịu của anh không nhịn được cười

Chồng à, chỉ cần chuyện này thuận lợi hoàn thành, em nhất định sẽ thỏa mãn anh!”

“Thật?” Bùi Tuấn Vũ không tin hỏi.

Đỗ Lôi Ti gật đầu đồng ý “Được rồi, chúng ta xuống dưới thôi!”

Nói xong đứng dậy đi xuống dưới sắp xếp!

Bùi Tuấn Vũ nhìn vợ mình đi ra ngoài, nằm trên giường nghĩ tới những lời vợ mình nói, không phải anh không nghĩ tới hạnh phúc của em gái mà là anh cảm thấy hai người kia thật sự rất thích hợp cho nên mới đồng ý!

Gần tới, căn nhà ngồi trên bàn ăn, Đỗ Lôi Ti đi tới phòng bếp bê món ăn mà mình làm đặt cạnh chồng, yêu kiều nói “Chồng à, em đặc biệt làm món này cho anh, anh nếm thử xem!”

Bùi Tuấn Vũ nhìn món ăn mà vợ mình bung lên, còn có câu nói kia, cười không khép được miệng “Vẫn là vợ anh tốt nhất!”

“Vây anh ăn đi!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

Bùi Mộng Na nhìn hai người thân thiết nói “Anh, hai người đừng như vậy, nếu muốn ân ái vậy thì về phòng của mình đi!”

Đỗ Lôi Ti bị cô nói vậy khuôn mặt liền đỏ lên, xoay người đi vào phòng bếp nhìn quản gia nói “Quản gia, những thứ cháu nhờ ông sắp xếp đã xong chưa?”

“Phu nhân, đều đã chuẩn bị xong!” Quản gia cung kính nói.

Đỗ Lôi Ti lại quay ra phòng ăn ngồi xuống cạnh chồng mình nói “Có thể ăn cơm rồi!”

Quản gia đi vào, bung ly rượu vang đặt tới trước mặt mỗi người, xoay người rồi đi!

Đỗ Lôi Ti nói “Chúng ta uống một chén đi!” Bùi Mộng Na nói,

Nói xong cầm ly lên uống cạn!

Bùi Tuấn Vũ không ngờ vợ mình lại phóng khoáng như vậy, cũng cầm ly rượu lên uống cạn!

Mạnh Lạp nhìn vợ chồng ngồi đối diện thật phóng khoáng, cũng đành cầm ly lên uống cạn!

Đỗ Lôi Ti nhìn thấy người ngồi đối diện đã uống liền nói “Mộng Na, sao em không uống?”

Bùi Mộng Na đành cầm ly lên uống cạn!

Đỗ Lôi Ti nhìn hai người ngồi đối diện đã uống cạn sạch ly rượu vang, liền quay sang nhìn chồng mình cười nói “Chồng à.....”

“Vợ à.....” Bùi Tuấn Vũ cũng học giọng điệu của cô.

Đỗ Lôi Ti không để ý tới giọng điệu của anh liền nói “Chồng à anh nếm thử món ăn em làm xem.....” Nói xong không quên gấp thức ăn cho anh!

Bùi Tuấn Vũ trong lòng vui mừng, một lòng muốn ăn món ăn vợ mình làm, căn bản không để ý tới vẻ mặt của hai người đối diện!

Mạnh Lạp cố nén cười.....

Bùi Tuấn Vũ gấp món ăn trong chén lên bỏ vào miệng.....

Đỗ Lôi Ti nháy mắt yêu kiều nhìn anh “Chồng à, món ăn em làm thế nào?”

Bùi Tuấn Vũ cố nén kích động muốn nhỏ ra, vẻ mặt đưa đám nhìn vợ mình “Vợ à, món ăn em làm.....?”

“Chồng à, món ăn em làm không ngon sao?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh hỏi.

Bùi Tuấn Vũ miễn cưỡng gật đầu!

“Vậy thì tốt, vậy anh ăn nhiều một chút!” Đỗ Lôi Ti nói xong lại gấp thức bỏ vào bát anh.

Lần đầu tiên trong đời anh ăn món ăn như vậy, thật là cay đắng ngọt bùi đều có, bây giờ anh cười không nổi!

“Anh, chị dâu, em hơi chóng mặt, em về phòng trước!” Nói xong xoay người đi lên lầu.

Đỗ Lôi Ti không để ý tới tâm tình của chồng, nhìn theo dáng đi xiêu vẹo của Mộng Na!

Mạnh Lạp lắc lư đầu mình nói “Sao tôi cũng cảm thấy choáng váng???”

“Ha ha, có phải do không hợp rượu không?” Đỗ Lôi Ti nhìn anh ta nói.

Đỗ Lôi Ti quay sang nháy mắt với chồng, sau đó tiếp tục ăn cơm!

Mạnh Lạp cảm thấy đầu mình càng ngày càng choáng váng rồi nằm dài lên bàn!

Đỗ Lôi Ti đi tới cạnh anh ta khẽ gọi “Mạnh Lạp.....Mạnh Lạp.....”

Người đàn ông nằm trên bàn không có phản ứng, Đỗ Lôi Ti quay sang nói với chồng “Chồng à, anh mau lại đây, đưa anh ấy lên lầu!”

Bùi Tuấn Vũ đứng lên, đi tới cạnh người đàn ông liếc mắt nhìn.....

Đỗ Lôi Ti vội vàng nói “Chồng à anh nhanh một chút, nếu không lát nữa thuốc sẽ hết tác dụng!”

Bùi Tuấn Vũ không thể làm gì khác hơn là đỡ người đàn ông kia đưa vào phòng.....

Lúc anh đi ra, thờ phào nhẹ nhõm, quay về phòng mình nhìn cô gái ngồi trên giường uất ức hỏi “Vợ à, em làm món gì vậy?”

Đỗ Lôi Ti nhìn anh cười “Ăn ngon không?”

“Ăn không ngon!” Bùi Tuấn Vũ nói.

Đỗ Lôi Ti gật đầu nhìn anh “Em cũng đã thử ăn rồi cho nên em cũng muốn cho anh nếm thử!”

“Cái gì, em cũng ăn rồi!” Bùi Tuấn Vũ không tin hỏi.

“Đúng, ăn rồi, chẳng qua em còn bị chính rất thảm, bây giờ anh xem như may mắn lắm rồi!” Đỗ Lôi Ti cười nói.

Bùi Tuấn Vũ nghe lời cô, mở miệng nói “Vợ à, ai to gan như vậy?”

“Cái này anh không cần biết!” Đỗ Lôi Ti trả lời.

Bùi Tuấn Vũ uất ức nói “Vợ à, hôm nay anh bị em chính rất thảm cho nên em có thể bồi thường cho anh không?”

“Tại sao em lại phải bồi thường cho anh?” Đỗ Lôi Ti hỏi ngược lại anh.

Bùi Tuấn Vũ vô lại nói “Anh mặc kệ, em phải bồi thường anh!” Nói xong đề cô xuống giường!

Suốt đêm hai người triển miên!

Về phần hai người kia ở trong phòng phát sinh ra chuyện gì thì mọi người tự tưởng tượng nhé!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Phúc Hắc, Vợ Ngốc Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

